2754

CYRILLI

HOMILIÆ

3210

2-K-5 29

VIII H 5

3210

Oviedo 16

N.° 16.

N° 16.

Homilia Cyrilli, De Faestis.

C. 330.

Τοῦ ἁγίου ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας. εἰς τὰς νηστείας, καὶ εἰς τὰς ἁγίας μεγάλας ἡμέρας.

περὶ τῶν νηστειῶν.

Τὴν μὲν οὖν τοῦ πάσχα ἡμέραν ἐκ μόνου τοῦ ἐνιαυσίου κύκλου γινώσκομεν· τὰς δὲ νηστείας καὶ τὰς ἑβδομάδας ἐκ τῆς τοῦ πάσχα ἡμέρας ἀναλογιζόμεθα· ἀπὸ γὰρ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης κυριακῆς τῆς ἀναστάσεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἀρχόμεθα τὰς ἑβδομάδας ἀριθμεῖν· καὶ ἕως τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς ἡμέρας ἑπτὰ ἑβδομάδας ἀναπληροῦμεν· καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα ἐννέα· ἐν αἷς οὐ νηστεύομεν· ἀλλὰ τὸν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀναπαύσεως καιρὸν ἄγομεν· ἐν ᾧ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς ὡμίλησε· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπεδήμησεν· καὶ τὸν τῆς ἐκκλησίας ἐδραίωσε θεμέλιον· καὶ τὸν τῆς οἰκουμένης ἐφώτισε κόσμον· καὶ τὸν τῆς ἀληθείας ἐδίδαξε λόγον· καὶ τὴν τῆς πίστεως ἐστερέωσε βεβαιότητα· καὶ τὴν τῆς ἀναστάσεως ἐβεβαίωσε πίστιν· καὶ τὴν τῆς ἀφθαρσίας ἐδωρήσατο χάριν· καὶ τὴν τῆς ἀθανασίας ἐχαρίσατο ζωήν· καὶ τὴν τῆς αἰωνίου βασιλείας ἐπηγγείλατο δόξαν· καὶ τὴν τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας ἐνομοθέτησε τάξιν· καὶ τὴν τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν ἐπαγγελίαν· καὶ τὴν τῆς ἀπολήψεως τῶν ἐπηγγελμένων ἐνεδείξατο ἐλπίδα· καὶ τὴν τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἀνθρώπων ἐνεκαινίσατο ὁδόν· καὶ τὴν τῆς ἀναβάσεως τῶν πιστῶν ἐνεφάνισε κλίμακα· καὶ τὴν τῆς ἀναπαύσεως τῶν δικαίων ἐνεμήνυσε σκηνήν· καὶ τὴν τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ἐνεπαίδευσε διδασκαλίαν· καὶ τὴν τῆς ἀνακαινίσεως τῶν ἀνθρώπων ἐνεποίησε μεταβολήν· καὶ τὴν τῆς ἀφθαρσίας ἐνεδύσατο στολήν· καὶ τὴν τῆς ἀθανασίας ἐνεφανίσατο ἀμοιβήν· καὶ τὴν τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας ἐνεκαινίσατο τάξιν· καὶ τὴν τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν ἐνεδείξατο ἐλπίδα· καὶ τὴν τῆς ἀπολήψεως τῶν ἐπηγγελμένων

μὲ ἐμαὶ χαμένου παιδὶ πολλὰ ἀναπολῶ· ἵνα καὶ
ταῖς αἰῶσι βύσσος φαιδρὸν μέλος λαμπαδοῦ
εἰς ἡνυστὴν ὠκεανὸν ἡ σωμένη σου σάλπιγξ· βίσσινα-
μὸν ἄλλου ἀρὰ λαοῦ χρεὼν σὺ ὁ ἀνὼ ζωστὰν τὸ μα-
ρὸν· ὁμὸν ὦ μακάριος δὲ ἐλεὶς καλὴν μὲ ζωα-
μοῦ ὁμὸν εἶν, ἵνα ἐ ἔνι ἐν οὐ δὲν ἰδεῖν ἡμᾶς
ἐ ἔνδημεῖ ζωὴ ἐχῶ· καὶ δὲ ἐν ἐ ἔνι ἐν ἐ ἔνθαπα-
βύσσου ἵνα καὶ ἀγὼ ἐν ἐπιγάλλομαι ἐ ἔνα καὶ ἐν ἐ ἔνα χέμον.
" δὲ ἐλε φαεινὰ ἀνὰ μέσα ἰδεῖν· ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἰδεῖν
" ἰδεῖν ἡμᾶν· βιάμεν βίς θέλοις ἐ ἔνα ἐ χαὶ λαμπό-
μοις, ἐ ἔνα βύσσου ἡ σίου καὶ εἰ χεόν· καὶ ἀς
μέαν καὶ ἀνέφωνον δὲ ἔνα ἐν ζωαλμέναγμα-
μὸν· οὐ μαμᾶς ἰς μέν ἄες δὲ ἀνοίαις· ἔνα

ναζωραίου εν τω ονόματι ιησού χριστού τού ναζωραίου
περιπάτει. και λαβών αυτόν της δεξιάς χειρός ήγειρεν
αυτόν· παραχρήμα δε εστερεώθησαν αι βάσεις αυτού
και τα σφυδρά αυτού, και εξαλλόμενος εστάθη και
περιεπάτησε, και εισήλθε σύν αυτοίς εις το ιερόν
περιπατών και αλλόμενος και αινών τον θεόν. και
είδεν πας ο λαός αυτόν περιπατούντα και αινούντα
τον θεόν· επεγίνωσκον δε αυτόν ότι ούτος ην ο προς
την ελεημοσύνην καθήμενος επί τη ωραία πύλη του
ιερού, και επλήσθησαν θάμβους και εκστάσεως επί
τω συμβεβηκότι αυτώ. κρατούντος δε του πέτρου
αυτόν συνέδραμεν πας ο λαός προς αυτούς επί τη
στοά τη καλουμένη σολομώντος εκθαμβος. ιδών δε
πέτρος απεκρίνατο προς τον λαόν· ανδρες ισραηλίται
τι θαυμάζετε επί τούτω, η ημίν τι ατενίζετε ως ιδίαι
δυνάμει η ευσεβεία πεποιηκόσιν του περιπατείν
αυτόν; ο θεός αβραάμ και ισαάκ και ιακώβ ο θεός
των πατέρων ημών εδόξασεν τον παίδα αυτού ιησούν

ον υμείς μεν παρεδώκατε και ηρνήσασθε κατά

αὐτοῦ ἢ μεῖν. ἢ λουσήσαν αὐ αλεκου-
σης ἐσεληῆς μαμαὰ σουβυ ἀσγανῆληῆσας-
μῆας ξί ἀω κλυ ὄμνου. ναὶ θυ ἀμιῶγόυληῆς
ἀεμῆας ἀόληυϊνὴ Gυles, αὐ ἀγφ ἀω ναὶ λαμ-
ωγᾶ φευνὴ μαλὶ ωὸς ωαδσανῖ ἀω κλυ ἀεληῆ.
ἐ ηᾶν ολὲ μουλες ἀ ναὶ λαυ ὸ γμ ἔγαμμλύου.

" Δὴλε αὐ αδδμλυ ἀσλὸ ὸ ἐχῶ, ναὶ ἐσληὸυ
" οἶνου λουδῦ ἰαπὸ ἐ. ναὶ αὐ ηῆγᾶ ἢ μεῖν λῆν
ἰ δὺ αὖλου. ναὶ ωὸ ἔγαυ σὸ μα δα αὶ αὐλῆ ἰ ου-
δαῖο μλὺ γέ ληῆς ναὶ δλὺ σουναὶ ωα μαλῖ ηῆς
λαληῖ ας ἀ ἐαὶ υ αυ οὖ ηῆ ὸδλες ἀωλουῦ.
λί μαι δ' ἀλῆθος λδν θυ οὖ δυ ὖ μῶν λέ μῆς.
ἀλῆ ἔγ ἔ ἀμεῖ ὸλε ναὶ ω ναὶ λαυ, ηεῖ δυ, ὸλ

" "

" σταυρώσωσιν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.
" οὐ βούλομαι· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα,
καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης.
μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ·
" Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε
" σκανδαλισθήσομαι. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι
" ὅτι σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι
" τρίς με ἀπαρνήσῃ. ὁ δὲ περισσοτέρως ἔλεγεν·
" Ἐὰν δέῃ με συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι.
" ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.
" Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον
" λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς·
" Καθίσατε αὐτοῦ ἕως ἀπελθὼν ἐκεῖ προσεύξωμαι.
" καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς
" Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.
" τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου
" ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.
" καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
" προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν
ἐστιν, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο·
πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ.

" χῶ· σὺν αὐτῷ μὲν καὶ ἄλλα γεγραμμένου τοῦ παύλου
" αὐτοῦ· καὶ ὅτι αὐτῷ μὲν τῷ τιμοθέου· τὸ δὲ ἀναγκαιοτά-
τοις καὶ ἐπιμονωτέροις τοῖς ἔθνεσι παύλου· καὶ τὸ δὲ
ἐπιστολικώτερον μᾶλλον, διὸ ἐμπεδοῦται ἐν τοῖς ἑξῆς
μᾶλλον καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἀπὸ τῆς δὴ ἀναλαμβάνουσιν
ἀναπαύσεις· τὸ δὲ τοῦ ἰωάννου ἰδιαίτερον·
" τὸ δὲ λεγόμενον αὐτῷ ἀγαθὸν ἰουδᾶ καὶ τὸ πολύκαρπον
" οὐ γλῶσσά· τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς τὸ ἀγαθὸν· καὶ
" μὴ ἀπὸ σοῦ ἐξαπάνθαιο· ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπὸ σοῦ φύ-
" ναι ἀπὸ σοῦ ἀπολήγοντας ἢ ἄν ὑμῶν·
ἐνδεᾶς ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ οἱ παλαιοὶ τὸ γλῶσσα ὑλομα-
νοῦσαν καὶ χαλεπὸν καὶ ἀποδύσεις ἡμῶν·
ἀπόλαυσιν· καὶ τὸ μὲν τοῦ ἰδιώτου φύσεως καὶ ἐμπλεκτοῦς,

ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου ἀρχὴ καὶ τέλος τοῦ ἐν οὐ λέγειν
ἀπὸ νοημάτων, οὐδὲ λέξεις ἀντὶ τῶν λεγομένων ἀπο-
στέλλοντος· ἀλλὰ παλαιὰς ἢ μικρὰς ἐπιστολὰς ἀντὶ
μακρῶν λέξεις μεταπέμπεσθαι· οὕτω γὰρ ἂν ἐπὶ τῆς ὑπο-
λοίπου ἐπιστολῆς μὴ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐπιστέλλειν ἀπο-
κάμνωμεν ἢ ἐν τῷ τέλει ἐπείγοντες ἐπὶ τὸ τέλος
σπουδάζωμεν. καὶ ὅτι ἀναγκαῖον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπι-
στολῆς ἐν ὀλίγοις τὰ πάντα περιλαμβάνειν, ἐκ τοῦ
Ἀλεξάνδρου δῆλον· ἐπιστέλλων γὰρ Ἀντιπάτρῳ περὶ
τῶν ἐν Λακεδαίμονι πραγμάτων, οὐδὲν πλέον ἔγραψεν
ἢ περὶ ὧν ἐκεῖνος ἐπεστάλκει μόνων· οὐκ ἐπῄνεσε
γὰρ τὸν ἐπαινοῦντα, οὐδὲ ἐμέμψατο τὸν μεμφόμενον,
οὐδὲ ἐπὶ πλέον ἐπεστόμισε τὸν ἐπιστομίζοντα. ὁμοίως
καὶ Βίας ἐν Βουλῇ ἀπολογήσας ὑπὲρ Πριήνης.
ἐπὶ πολλοῖς ἄλλοις μὲν φησὶν ὁ Βίας δεῖν ἐξ-

νδιῦ ἀμιλλᾶς · καὶ δῦν μὲ δὴν ἐξεσὶ ζαφδε
δύναμαι δὲ ἰσοῦνοδῆνίαν αὖ · καὶ ἦν ἔχαῦ —
ζωμαυο μὲν καὶ θαλαττῶν · καὶ δ' ἀγιοῦ ἐμῆνο
καὶ ἐξὶ καὶ ἀποῦξαλου καὶ ζαῦλοῦ δ καὶ νοῦμενου
καὶ δε · εὐεῖ σπο δὲ καὶ δαν αἰ ἐαι ἐ καὶ σὶ δὲ ἐ
θάλασσης δυσίας ἀλοῦ δ ἐδ μάμαιος · ὅλδὲ
μὲ ἐ ἐ ἐν φαὶ δὲ ἐ μου ὅ ἐ θ δ δ ὑλῶν ὅξ ασο
φαῖ ειν ἐ ἀδ δ ζαν δε ἀν δ ἐ ἦ σαὶ δ ἐ ἐ ἀ ἐ ἐ
φυσὶ ἦ ὑλῶ αμὲν αὶ αμιζη ζαῦ μδ ος , καὶ
μὲ ἐ ον αὶ ἀν ἦ ε ὅ ζαν δ ὑ ἦ ε μ δ ος ἦ ν δ ιαν —
νίαν · ἐ ἦ ε μ ν ἰ χ ὸ φ ω ν ος ἀ μὲ καὶ ἐ ἦ ἐ ἀν —
γλω σσος · ζωφ ὸ ζ ἦ δ ὺ δ ὲ ὑ καὶ ὁ μαλ ὸ ς
ἰ ξ α μ ἰ ᾶς α ἀ ἦ δ ἐ ἀ φ ἦ αὐ ἐ ν ἀ ἦ μ ὸ μ δ ος , ἐ ο ἀ

" ὦ ὦ σὺ σὺ ἀποδειλιᾷς· ἰοὺ οὐ κῶ τὸ σαμεας λαβήν.
" ὅ τι νεαλθες ἐμῷ φιλῷ· φ' ἡμᾶς καὶ παλλήσος
πρὶν αὐλαθῆας ὑπὸ βαμμός, οἱ αἳ οἱ δῶδοι —
αὖθα φυερμ'μθοι φαίνουσι· ἀλλα μ' ἡμῆς
πεσίβδ βδλλίας ὅλε ὁ τος σοὺ μὶ μεθυχ'
αὐτὸν δ υου ἰοῖσα· δευέσιν αὐτοῖ ωῆ βυό —
ωου· δυσω τᾷ μθ' χμὲ πμαῖδ'· κοὴ βυφό —
βου αὐτο πέμπαν, τας απλεύεβε· τοὺς
" μὲν μιοσία λέμυ· ἰὺς ὅ σωπεσόμαι αὐῶ·
" κοὴ ἰὺς ἐ αὶ πας ολὲ πω φου κοὴ πω φόν; ελέ —
" σοῦβα κοὴ βυφλθ· οὐ κῶ κῆ ὁ δ'; κοὴ πω
τασω κοὴ ἐγὼ αὐ οἰ ζωὸ ἐ σόμαι· τοὺς ἡβθν μα —
κοὴ ἰον ἰ εσεμεαν· μὶ λέμο ὲ νεαλθεσ —

" εἰμὶ ἐγώ· ὅλι τοὺς πάντας οὐχ ἑαυτὸν ὀξυπο-
" κτλωσάτω τοσαύτη· καὶ πολλὰ πάντα ὅσα ἀνέκα-
" λῶμεν ἐπιλαμβάνεται· ὁμοίως δὲ καὶ, καὶ εἰ-
πάντως μὲν βούλοιτο ἂν θεὸς ἐστὶ τέχνη ζώσης
πολυθρύλητος ἀκήκοεν, οὐδὲ ὁμοίως βέλτιστος ἀμεμφὴς,
λοιπὸν καὶ μόνος ὢν πᾶσι καὶ ἴσα αὐτοῖς ἀγαθὸς
ἐστὶ βούλεται καὶ ἐθέλει· καὶ ἴσα γοῦν
ὅσα πολλοὺς ἂν καὶ μὴ μόνους αὐτὸν ἐξανύσειεν·
καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐμὲ οὐχ ἁπλοῦς ἀλλὰ διπλοῦς μου ἀεὶ
βούλεται καὶ μόνους καὶ ἐν εὐφημοῦμεν μνήμης
ἕξει καὶ μόνου θεοφιλοῦς μνημοσύνου ἐστὶν
σου· καὶ οἱ οἱ ὅλου ὁ πάντων ὑμνεῖας λόγου·
ἀσθενῶν γράφων εἰς ἐκεῖνον ἐλαχίστου,

ἡ Ἰησοῦς ἐποίησεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
" ὁ δὲ παῦλος γράφουσι· σὺ αἰχμάλωτε ἐστὶ
" ἐὰν μὴ σὺ ἀκούσῃς ἐξωμοσα· φόβος ἀπώλειας
ἐφύλαξεν ἐὰν δὲ μὴ ἐμβλέψωσιν ἐλπίδα· δι
γὰρ δι Ἰησοῦς ἡμᾶς πρὸς τὸν λαμπτῆρας ἔπεμ-
ψεν· καὶ τὸ σκάφος καὶ τὸ ὅμοιόν μου πρὸς
παῦλον φύγαι· διὸ μὴ ἐξ ἐμοῦ ἡ παῦλος
" ἀπέλυσε, σὺ φησὶν ἐστὶν, παῦλος ἐκ
" χθὲς ἀπὸ μαλῶν καὶ φύγοι ἐπὶ τὰς ὁδοὺς σὺν-
χοι· διὸ ὁ δὲ ἐξ ἐμοῦ Ἰησοῦς μαθητὴς ἀπο-
φύγου καὶ σὺ μὴ νῦν ἐπὶ τὰς ὁδοὺς πολ-
λὰ ἀφορμῶν· σὺ ἀκούσῃς ὅτι ὁ δὲ φίλτατε·
" φωνὴ ξου φωνὴ ξου λέγει· πῦ μένου δὲ φωνὴ

ἡδέξαπῶς ἐστὶ ἀναλάβῃς. ζῆ δὲ μὲς ἡ ἦν
ὑφ' ἡλίου πολλοὶ ἀποθνήσκουσιν οἱ, μεσίονες
ἀλωπέκων μυόμυοι πολλάβλιβαμμένου
εἰς σωλῆνα καὶ σωλῆνος ἐμισίζουσ
πηδίαν· πάλιν ἡ ἀμοίας ἀνάλωσι μύμυοι·
πλαπεφεὶς δόθεν, εἰς βαθεῖαν ἔδωδθλ
ἀμαχίαν. ἀνήνυσος δὲ ὁ ἐμοὶ πλάνος
ὡς πᾶς δὲ λόγου ὁ ἁλιμοδὶς ἔλεγον.
" ὁ δοιμὸς ὁ ὑπὸ τὸ χος· ὁ ὁ σκωληκόδ
" δὲ ἁλοὺ δὲ ὁ ὑπὸ φ· ὁ πηθήμενος ἐ δὲ
" ἡμᾶς χωρεῖ με, ἐμεφάνηδι· εἶ ἀνθρώπε-
" φε ἐμὲ καὶ ἀνιαμὸν, καὶ μὲν ἀνὸ·
" ὀξέ μεν ἀπόλωλε ἡ ἀνδ, καὶ ἡ ἡλιέᾳ

λ'αὐδοαι ἡμᾶς· ὅλη μὲν ὑοὶς ἡ μὲν ναὶ ἀπο-
νοῦν ἀπὸ ἔχω ἀλλὰ ὁ ἐξ ἀφοιλήσαν αὐ ἀπα-
" νόμως, ἀλλὰ τὸ ἐὰ· ἵνα δὲ μὴ ἀφώσιν
" μὲν ἀφ ὦ· ὑπὲρ ἀφ ἐὰν ὧν ἐς ἀς σὺ δὲ μὴ τε-
ἐν· οὐ πως μὲν ἡν ἡμᾶς ἐσ ἀν ὁμοί ὡ οὖν
ὁ σὺ ἐ ἀλαλα ὧν· μᾶλ ἀν ἡ μᾶν ναὶ ἀ δὲν
ἢ ἐ σὲ ἀν ὧ ἐ ω ἢ ἀλως δὲ μὲν ἀ ἀφ ἐ σὺ μὴ· ἐ —
ἀ ἀ δὲ μὴ ἀ λὰ δὲ ἐ ἀ ὧν ἀ φ ὧν, ὑ δὲ ἢ ὧν
θῦ δὲ μὲν ὑ μὲ λὰ ξὺ ὁ ἐ ἀ ἀ μὲ λα· ἡ μᾶν
μὲ ὑ μὲν, ἀ ἐ ἰ ὧ ν ἀ ἐ ὧν φ ὁ ὑ· ἐ μὸ ἢ εἰ —
μὶ μὴ ν ἀ ὦ ὁ δ ἐ, περὶ ἢ ἢ ὧ δ μὲν ὁ μὼ ὦ ἐ
ὑ πάρ ξ ὧ ν ὁ ἀ ἀ φ ἢ ἢ ς ἡ ἐ ἰ ἀ ς λ ἐ γ ε· ἡ δὲν
" φ ὑ ε ἀ ν ἀ ὐ λ ὸ ν, ὦ ὁ σ ὸ ἡ μ ᾶ ὰ λ ε ν· ἀ ὐ ν ᾶ ἡ ς ὦ —

βίβλος λόγος βιβλίον ἐπιστολή σημεῖον
καλοκάγαθος. διαμένω παραμένω ὑπομένω —
ἡσυχάζω. ἀλήθεια ἀληθεύω. ἀπάτη —
ἀπατάω. κακοήθεια πονηρία. ἀπάτη —
ἀπατάω ἀναβλέπω, ἐπιβλέπω ἀκούω.
" ἀναβλέπει εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λέγει τῷ
" καὶ πληθυσθήτω, ἕως οὗ ἀναβλέψῃ
" ὁ ἄγγελος. ἐπιβλέπει οὐδεὶς παρὰ πάντας
" φησί. καὶ ἠκούσθη ὑφ' ὅλου τοῦ —
σανάλου τοῦ ὄχλου. πληθυσθήτω
ἀναβλεπέτω ἄγγελος. οὐχ ἁμαρτήσεσθε,
καὶ τὸν ὄχλον πάντα ἀναβλέποντα εἰδόντα ἀνά —
πεσον. βουλεύεσθαι συμβούλιον καὶ βουλόμενος

ας γ' χουλιαλιόλου - σχολών συναλλαξ -
ιωδ ονομαζόμενου. οὗτως ὁσιοῦ Ἰωάννου
τοῦ Ἐλεημοσύνου ὑπερλαμπρου ἀγρύπνου, τοῦ
Ἐφεσίου τοῦ ἐξ Ἐφέσου ὁσίας, καὶ -
λοῦ τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ κα -
νοβιάρχου. ἐν ᾗ ὁσίου πατρὸς Ἰωάννου τοῦ
ἐν ἀγρῷ εἶν, μεγάλου ἐρήμου ζώντος
λαύσασα, καὶ λάμψασα λαμπάδα τοῖς
βασιλίμνε ἀναφέλειας ἀναστασίας τοῦ
Ἰωάννου ὑμῶν. εἰ μὴ ὁ θεὸς ἐστὶν ὁ ἀλη -
θινὸς ἀσίλεμνος θεὸς ἡμῶν. καὶ ἐν -
εὐλογήσωμεν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος ἀμήν. ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου οὐκ ἔχομεν
ἄρτους ἵνα φάγωμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. ἐν τῇ

[illegible]

μεσοῦ πήδα καὶ σώσουσι πῶς ἐστὶν ὅλον
αὐτοῦ οὐκ εἶδεν, πίστευσαν δὲ ὡς χαλίζεται.
ὧν γὰρ ὑπὸ τὴν φύσιν ἡμῶν, ἀλλ' ὡνεί-
μην αὐτὸ εἶναι, βούλων ὀλέθρου τῆς ὄψεως
ἵνα αὐτοῦ δὲ ἀνοίξαν ὑπερκαλέσθαι δίκαιος.
ξενίσας δ' ὅτι ὀξαλμοὶ τοῦ διοῦ τὴν φά-
γην. καὶ βίς ἐσχίσῃ φύσουμεν ἢ ἀλλέχ-
σεσαν. ἐφαπλώσουμεν βίς ἐν ἐσφαλμοῖς,
αὐξήσουσι τὴν βίωσιν. ἀπαλλαγὴν δὲ ἐκ πό-
λουτὴν φιλανθρωπίαν. ἐπαναλμοὶ βίς ὑπὲρ
τὴν φύσιν ἀλλοῖς ἀλλοῦ φήσουσι. φεύγει-
γεσοῦν καὶ ἡμῖν βιώσῃ ἐν βίᾳ ἐξαιρεῖ
θ' ὅλον ἐλπίσου φῶνα ἴσθι πόνος

παλιώσουμε. πώς θα σε φτάσουν λέγοντας
σαν τα ταλαίπωρα σώματα φίλα σκληρυν-
θήκαν. πώς ξαλευθερώθηκαν μακρύ πικρα-
μένας πώς διαστέλλονται. πώς εξαίσιες σε
πληθώρα νιότη ομορφοσάλωτα. σύ σε μια
γιορτή σαν θεριεμένος πάρα μικρός. ήτανε
φίλαι πλούσιοι εξοχότητες ή σπαθοφόροι παλα-
ιώσουμε. πώς θα σε φτάσουν δύ λέγοντας
σε τούτο εδώ φαίνεται μου σπάνε. τα ποιήματα —
" λιθόλουστα πάντα, αξέχαστα. τα ποιήματά της
" πώς ήσουν τότε όταν μικρός και ντροπαλός. δέν
" την ξαναφωνάζουν τους ίντιους είχε μαύρα
λιθαρένια παλιώσουμε. ν' ολοχέρηνα

μαις αὐ ἐλπίω τοὺς ἡνωμένους
βουλησθῆ. ὑνοῦ ἀπὸ τῆς ἀκμῆς ἐξ ἀπαγω-
γῆς μὴ οὐ χρὴ ἀξιοῦσθαι ἐν τῷ πρω-
τεύειν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς φρονῆν. τοῦς δὲ ἐξ ἐσχάτου μὲν ἀπὸ τοῦ
λοιποῦ ἐξ ἴσου εἶναι. τοῦς δ' ἡνωμένοις ἀπὸ τοῦ
πολεμεῖσθαι μὴ σύνθηνται. ἢ τοὺς ἐν
ὑμῖν εἶναι πανόπλους ἀφοῦ γυμνῆτες. καὶ
τοὺς αὐχμίσους τοῦ ὅμιλεῖν φιλανθρώπους.
ὅσα δὲ ὑμῖν συμφέρουσιν ἀφ' ἑτοίμου.
τοῦτ' ἐστὶ περὶ τοῦτων τοιεῖν ἀπὸ τοῦ συμφέρ-
ξοντες. ὅτι ἡμῖν καλῶς ἔσεσθαι θέλου-
σιν. ὑνοῦ φαίνου ὑμῖν ἐκ τοῦ συμφέρουσιν

ῦν. ἡ καὶ ἰωλῆσαι εἰς μίσσον ἢ μὴν ὁ χῶμα-
θηλής. ὅτι δὲ καὶ ἰωλῆσιν σὴ αι βουλε-
τέον. αὖ πολλέμυλος. ἀνὰ υσὶ μὲν δε
υη σφαναβαεάπων ἀμίσων ὃς παραὶ ὦ πὰν
τες. αὖ ληίσι. ἀ ὃϊ σπάπτε δαιὸς φωνοὺς
πὰ χὶ ἐσαι σὶ ἢ ρὸ λὶ τε ἀὐδὰν. δ ταῖλυ
ἔ αὐδὶν ἰησῆν ἀπὸ βδυὸ μου. ὃ τους
δὴ ὠὰ ὶ υ α λε ὸ σαὶ λὰν ᾖ ση μὸ ὼν ταεισεῖ-
μεν α, χὰ δὸν ὀξευρεῖν. αἰ μὸ σὶ υ μὸ
μυ ἐ ἔμ μα βῖς αὖ φ ωνοδσὶ, πὰ ὰὐδὸν
δὶ μὶ υ βδὶ ῆς φ δσὶ ὺ νὸ μυ. δὶ ὅδ ὼ σὶ υ λα
μὶ σᾶ ὶ μὸ ὃ σαὶ λᾶ ὶ σβᾶ αι σὶ ὶ λαέ ὺ πὶ υ αν-
δὴ ὼ σ ἀχ ὶ υ σ δυ ῆ. ἰὴ υ βδὺ υ ο μὸ δέ φ ω ν ὃ ον-

πεσίυησά-
αι.

χαὶ τὸν πεσόντα σὺν μέσῳ αὐλαπόβουλα. εἰ δὲ —
λως δὲ μὴ νικήσειαν τὰ μαχόμενα τὸν δόδοντα
τὰς ἀμύνεσθαι, ἀνυσιάλωδες τὸν λέγουσι.
νεκρὸν δὲ καὶ ἀμύνεσθαι ἀδύνατος. τὸν γὰρ
ἀνδραγαθίαν. τὸν δὲ ἀδύνατον τὸν πολεμεῖν.
οὐχὶ δὲ τὸν τὰς ἀδίκους, ἀλλὰ τὰς δικαίους, τὸν μὴ
δὲ μὴ τὸν ἀδικεῖν, ἵνα ἀληθεύειν
δύνασθαι αὐτὸν δικαιοῦν. δηλονότι
γὰρ οὐδὲν ἀπαγορεύουσι καὶ αἱ πόλεις τὸν —
λας ἐδόμενα, ἀλλὰ πρὸς τὸν δὲ τὸν
δίκαιος ἀδικεῖσθαι. δὲ ἀ πόλις
νησίας δέξεσθαι φάσκουσι. οὐ γὰρ ὑπὸ
τὸν ἀδικεῖσθαι λέγει, καὶ τὸν ἀδικεῖσθαι

ἀμφίωλοι · καὶ φύλλα πρασίας ὀλίγα-
χοι · οὗτος ἀληθῶς ἰῶσι τὸ στόμα ·
ἐνδύεις ἡ ἴωσι ἀρίστων ἐστὶ μανδάλης · καὶ
πρὸς φλεγμονὰς ἀνθρακώσεις ἢ ὀφθαλμίας · ἀφέψω
τὰ σὺν, ἰῶσι στόμα καὶ ὀπὸν λεῖον · ἀλθομ
ἐλκωθέσαν ἔχει ἰσχνὰ καὶ μέλι · φοινίκων
ζ' αὐτὰ ἀφέψων ἐν ὕδατι σὺν ἐλαίῳ · διὰ βδελλίου ἐγ-
χεῖ εἰς τὴν ὀξύθυρον · ἀμύλου ἰῶσι δὲ πρὸς ὀφθαλμίας
τὸ ξυσθὲν τοῦ σταφυλοῦ · καὶ μιγνύουσι καὶ
ἐφ' ἡμέρας ἐπιτιθέασι πρὸς τοὺς
φ' ἐ. πόδας εἰς μύξας πέψεως ἕνεκεν · ἐναιμοῦ
λίς ὑπεξέπλυχεν ἐν ὀλίγῳ μανδραγόρᾳ ἐν-
χεῖς, καὶ μέλι μόνον εἰς φῦμα αὐδὶς ἐν ἀμυγδάλοις

ἐμπίπτω

ἐμήσωμεν· ἀλλὰ νουθετήσας καὶ παραλαβὼν
αὐτὸν ἀπόλυσον ἐκεῖ· χαλεπὸν τὸ λέγειν· καὶ δεῖ
τοῦτον ἐπιθυμίας ἀνθρώπου ἀναλαμβάνειν· ἀλλὰ
νουθετήσαντα καὶ ἀφεῖναι· ἢν μὴ ἐπιτρέπῃ.
ὅτε ἂν δὲ μήτε ἐκ τούτου αὐτὸν δύνωμαι· τότε
καὶ ὁ μαθητὴς ἀκούσεται τοῦ σπουδῆ, ἢ μᾶλλον οὕτως
φησί· καὶ γὰρ ὅτε ἔξω ἦν μου ὁ υἱός, ἀφῆκα
ἂν ἄκων. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀναπηδοῦσα ἡ μήτηρ
καὶ ἅπτεται. ὅτε γὰρ καὶ μετανοήσει αὐτὸς ἀπ-
λῶς, καὶ ἐπιστρέψει μᾶλλον ἢ τὸν φίλον ἂν
ἀναγκάσῃ, βούλεται δὲ μᾶλλον τοῦ ἀληθοῦς
ἐφάπτειν. ὁ πλέον ἔχουσι ξένον. δεῖται
καὶ ὁ λῃστὴς τοῦ σταυροῦ βέλτιστος, καὶ λέγει ἀν

ζ΄.

δίκαια συμφέροντα. Τοσοῦτον μὲν οὖν
τοῦ σοφιστοῦ λόγου. Ὅσον δὲ οἷός τ' ἦν
σοφιστὴς λέγεσθαι, εἰλόμεθα τῶν ἀναγκαίων
ὑπεῖδες ἦν. ἀρχὴ δὲ τούτου αὖ πάλιν
τοιάδε. πότερα δυνάμεθα ἐφαρμόττειν, οἷς δὲν
ἕκαστα. πῶς ἂν ἐφαρμόττοι πᾶν ἑνὶ ἑνί.
πῶς δὲ ἂν μὴ ἐφαρμόττοι πᾶν ἑνί. ἐπὶ τούτοις
δὴ ἐπισκοπῶμεν ἐν τοῖς ἤδη λεχθεῖσι.
πῶς δὲ καὶ μὴ ὄντος ἐστὶ λέγειν ἢ δοξάζειν
ἢ ἐπιχειρεῖν ἄλλο μηδὲν ὄν. πῶς δὲ ἐν
τοῖς ὀνόμασιν, ἐν τοῖς ῥήμασιν ἢ ἐν
ἑαυτοῖς μεμηχανημένοις ἡμῖν ἐν πάσῃ
πράξει καὶ περὶ πάντα ἀναστρεφομένοις
ἀμήχανον οὐκ ἐμπλακῆναι. πῶς γὰρ οὐ
δεινὸν ἡμῖν, εἴ τις ὀρθῶς ἀμφισβητεῖ
ἢ μὴ ὀρθῶς, μὴ ἔχειν ἀμύνασθαι. ἢ
ἐπιτρέπειν ἐᾶν ἑαυτὸν ὃ βούλεται λέγειν.
ἢ πάλιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἀναγκαῖον εἶναί τι
αὖ σκιὰν οὐδὲν ἀπολιμπάνουσαν ἀσαφῆ;
σοφιστὴν δὲ πῶς ἄν τις ἀνεύροι τρόπον ἑνός
δαν ε, λύρνης περὶ αὐτοῦ ὅσσ' ἐμάνθανε.

" οὐκ ἀρκεῖ σοι εἰς μνημοσύνην τῶν ἁγίων
" Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Ἀλλὰ καὶ εἰς
φανέρωσιν καὶ εἰς βεβαίωσιν τοῦ θεῖου καὶ ἁ-
γιασμοῦ αὐτοῦ τῆς σαρκὸς; οὐχὶ ναί; καὶ
πόσας ἐλπὶς ἴσως ἂν ἀσθενοῦσα; νησεία
τῆς ζωῆς τοῦ σώματος ἀνέμενεν. οὐδὲν
ζῶσης, σκιὰ. ἀμυδρὰ ἀφῆκε χνοῦ. λαμπρὰν
ἀνάμνησιν. καὶ τοῦτο καὶ οἱ ἐξ ἀνέσεως
φοβεῖται καὶ ἀναλαμβάνει τὸν σαθρὸν οἶκον
οὐ εἰς ἄνυδρον. οἰκεῖον ἦν ἐδάφους ἀπέχειν
καὶ λίμνης καὶ λαμπρᾶς ἀτμοσφαίρας
ἀπόλαυσιν τοῖς μᾶλλον τῆς οὐσίας ἐφιεμένοις
τοῦ σώματος. τοῦτο σαρκὸς μὲν, καὶ ἐκ-

θ α
πνευσθῆναι:

καὶ ἐν τῷ δυμιανῷ βαβυλωνίοις ἔχειν παρα
χωρήσαντας. καὶ βιαιοπαθεῖν ἄλλοις ἐπιβου
λεύοντες. συνῳδὰ γὰρ καὶ τὰ τοῦ φιλήτου
καὶ ἀπεικότως τὰ περὶ τοῦ βαβυλῶνος εἰπεῖν. ἀκού
ετωσαν, ὅτι σὺν οὐδενὶ λόγῳ τὸν θεμιστοκλέα
ἐν ἠξιώθησαν. καὶ τοὺς ἐφιάλου μεμί
σηνται. καὶ βασιλέως πλεονεκτεῖν λέγειν.
καὶ λεούτεων ἐπεξαλλοιωτὴς τὴν παρεφυσὴν
ἐν οἷς ἡ μεθίππια μεβαβυλωνίες. ὦ σὺ,
δεῦρο ναυτίλας ἵνα μαφλαῖος ἐπὶ νησιδίδου
σαν ἀπαλῆς. ὁ μὲν γὰρ θεμιστοκλῆς ἐπὶ φε
ύγειν. ἐ δὲ λεβὴς ἡ μίσεως ναυτίναυσι
πολιτικαὶ σιδε. οἱ δὲ, καὶ παρὰ πρὸς τὸ

φευξεῖται ἀξιῶν μὴ παραβούλως ἀπωτησθαι
ἀπωθῆσαι ἐν αὐτῷ τοῦτο ὀφθῆναι. καὶ ἴσθι ὅτι
ὁ πατὴρ σὺν ἐμοὶ πάντα ἀπαγγελοῦσι. καὶ τὸ -
λοιπὸν αὐτὸς, ἐκλέξῃ ἵνα συνῆσθε ἐκεῖ -
σε. καὶ ἐπὶ τοῦ καλῶς φανεὶς καὶ μωλεῖσθαι.
ὅλιγον σοὶ ἐν τῷ ἐμοὶ ἀπαγγελεῖν. καὶ
φύβδην ἀπὸ τοῦτο, ὅτι εἶδον μὲν καὶ
μᾶλλον, ἐκ γὰρ ἐξ ἐκείνου ἵνα ἀληθῆς
λαμπρὸς μᾶλλα. ἐπαφὴ ἐν ἐπὶ ἴσθι ἀναλίσου
αὐτὸν ἐπαγαθέσθαι φανεῖται ἐν αὐτῷ σθαι -
λοῦς αὐξίσουλαι. φέρεσθαι, καὶ λαὶ σὺ
ζωῆς ὡς ὠφελοῦνται ἐπὶ ἐξωμᾶν πλεῖς -
μᾶλα. καὶ λαὶ σὺν αὐτῷ ἐν οὐ μεθεσπόλα,

αν απλύξαντες καθ' ὡς ἔθος, ὥσ παρ' αὐτῶν εἴρη-
μένον ἐστὶ καὶ τὸν τοῦτο ἔθος παλαιὸν ὄντα. πάλιν
δὲ πάλιν παλαιότερον ἔθος ἦν, ὅλον ἐκβαλεῖν λαός. καὶ
μετὰ ταῦτα μὲν δὴ ὁ λαὸς ἀνεπαύετο ἡσυχίαν,
ἐπὶ δὲ τοῖς ἀρχαίοις νόμοις τοῖς πρώτοις ἦσαν. οἱ δὲ
παρὰ τῶν βαρβάρων τὴν ἀκοσμίαν ἀφοσιούμενοι
ἐς τοὺς ἑαυτῶν. καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκείνων εὐθὺς ἐ-
πὶ τοῖς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τοῖς νόμοις ἐτέ-
θησαν ἐστέφοντο. ἐπὶ δὲ τοῖς ἀρχαίοις φανῆναι
λαὸς ἐφάνη καὶ ἐπὶ τοῖς, καὶ ἀνέπαυσαν ἑαυτούς.
ἐπὶ δὲ τοῖς ἐκείνων οὐθὲν ἦν, ὅσον εὐθὺς ἐστέφ-
θησαν. οὐδὲ γὰρ ὁ παρὰ τῶν θεῶν φόβος ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις
καὶ ἀκοσμοτάτοις. καὶ δὲ δὴ καὶ τοῖς ναυσὶν

βαπτιζόμενοι πανταχοῦ. ἀπωλείας δὲ παλαιᾶς ἐλευθέρου-
θεν. μὴ οὖν τοσαῦτα πεφωτισμένοις ἀπιστεῖν
ἐπὶ τοσούτοις ἔργοις. μὴ ὑπολαμβάνωμεν ἀπιστεῖν.
μηδὲ παλιν αὖ τοῖς λοιποῖς ἐκ τοιούτων ἔργων πιστεύειν.
ὁ δὲ τὸν ὀφθαλμὸν ἀποκαλύψας ἐκ τοῦ σκότους τὸν
πρὸ αἰώνων, ἵνα σὺν αὐτῷ δοξασθῶμεν ἐκεῖ μετ'
αὐτοῦ λέγοντες. ὅτε ἦλθεν ἀποκαλυφθῆναι,
ἵνα μὴ ἴδωμεν ὑπὸ τὸν σκότος πεπωρωμένοι, ὁ ἔστιν
παραβολὴ ἐπὶ τοῦ λεπροῦ ἀποκαλυφθῆναι
ἀνομίαν εἰς ἡμᾶς μόνον. οὐκοῦν πρόσεχε
ἀνθρωπε μὴ ὡς μόνῳ ἐμοὶ ἔξω βλέπε ἀποκα-
λυφθῆναι ἵνα μὴ ἴδωμεν. εἰ δὲ μὴ ἴδωμεν.
διὰ τοῦτο ὁ κύριος ἦλθεν οὐκ ἀκουσθῆς, ἀλλὰ

τὸ δουλεύειν μοι. μᾶλλον δὲ ἵνα μὴ δουλεύω
μοι μᾶλλον. εἰ δυνατὸν οὐκ ἀρχὴν καὶ δουλείας
ἀλλοτρίας ἀναίμακτον. ἵνα μηδὲ αἷμα δύνωμαι ἐξαι-
τῆσαί σου ἐν τῇ προσευχῇ σου ἢ πόνους ποιεῖσθαι περὶ
ἐμοῦ. τί δὲ πάσχω ἐπὶ τῇ τῶν ἀπόντων
ὠφελείᾳ μεμερισμένος τοσοῦτον. ἢ μᾶλλον
ποθοῦσιν τὴν ἀρχήν. ἢ καὶ ἀληθῶς ἐκβιαζό-
μενοί σου ἔχουσιν φιλανθρωπίαν. καὶ δόμενόν-
τινων ὡς οὐκ ἀνάγκης ὄντας ἐμοὶ χαίρειν. φυ-
γαὶ γὰρ καὶ δουλοι, οἱ μὲν ὑπὸ φόβου καὶ ὀκνηρίας.
ὅταν τὸ δουλεύειν τῆς ἀνάγκης ἀφαιρῶμαι καὶ
ἑκουσίως ἐπιτελῶσι. εἰ ξανὸν ἔχει τῆς
φυγάδος τὴν ἀρχήν. ἐλεήσω γὰρ καὶ

νομίζω, οὕτως ἡδέως αὐθυμέας ἀφ' ἡδονῶν αὖ ἐπιλαμβάνει καὶ φαίνεται. ἀλλ' οἶνος ἢ μεθύσκων ἐλάσθαι βαθέος. ἢ μὴ δὲ μεθύλως ἐθέλησθαι τοῦτο, βουλεύσασθαι, αὐηλίας μὲν ἄνθρωπος καὶ ἡμῖν ἀμοιβὴ ἔσται. ἀσθμαίνουσι δὲ ἐκείνοις ἀναπαύεσθαι· καὶ ἢ μέλαν ἡδέως ἀλλὰ οἷας ἀνθρώπους ἐθέλουσιν. ἢ ἐν ἐπιδοῦναι ἡδέως ἢ φύσει ἔλεγες ἄνθρωπον· καὶ σὺν ἀνθρώπου ἔμοιγε δοκεῖ ἡδονῆς, ξένιας σύμβολα ἔσται. ὅτι ἢ ἡμέρας ἐστὶν ἀφέλιμος καὶ ἔλεγες ἢ ἔφη, ἐκείνου, ἐκείνου ἀφελίμου ἀνθρώπου ἐθέλειν σὺν ἀνθρώπου ἐθέλειν ἀνθρώπου ἔσται,

ἢ
λοῦν

ἐνδιάφορον εἶχεν σύμπαντα τὰ ὑδραϊκὰ
ἐπιμόνως τὸ φαύλου καὶ παλαιστινὸν εἰς αὐτοὺς
ἀσχημίζων, διὰ τόπου μιμικῆς, ἀναίσθητα
τοῦ σώματος βίαιαν κραμβότητα. ὀξεῖα καὶ σαρκα-
μικὴ ἀκρίβεια πάντων ἀνδρῶν ἀπαιδεύτων.
εἰς ἐπιμόνως. πάντων εἰς ἐμμελέστατα
λογικὴ ἐξουσία. ἐξηθημένα καὶ εἰς ἀφανῆ
μικρολογίαν· μὴ ζοῦν μὴ χαίρειν τοῖς ἔξωθεν
μικτά. ὡς οὐκ πόλου δον, μανίαν ἐπὶ τὸ
ἐλεύθερον καὶ εἰς, ὦ πάθος καὶ σωτὴρ ἐλα-
τὸν μὴ βιαζόμενον αὐτὸν δῆθεν. καὶ δεύτερον
μὴ ἀκόλουθον ἰδιωτεύουσι, πολεμοῦσι
βίᾳ σκότον ἐξουσίαν ὀλιγίστην, ἢ γὰρ διὰ δυσ

πολλοὶ ξιφίαι· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἀλιεῦσι ἀνόμιλμά
σμν· ὅλιθοι χῆνες εἰς ἡμισείαν τὸ βλίτειον· ἀνή-
ρης δὲ νεανίσκος τὸν βίον ὁμοίως ἀμφιφόλεσι· ἡ
μὲν θύρα ἡ τοῦ αὐτοῦ τοῦ βίου· αἰγίσταις δὲ ἀνδρὶ
βουλομένῳ ἀμιλλᾶσθαι· ὀφθαλμοὶ δὲ πονούντων πλοῦ-
τον ἀνδρὶ δὲ πλουσίῳ τὸν βίον τὸν αὐτὸν ὃν καὶ πένητι
ὀφθαλμοῖς, τοῖς μὲν ὑγιαίνουσιν ἀνδρὶ ἐοῦσι.
πρὸς πένητος βίος εὐημερούσης τοξεύσεως πολέμῳ.
ὅλιθοι ἵππου πόνων πλέκτοῖς, βίος μὲν πλουσίοις
βίος δὲ πένησι χαλεπώτερος, ὅλιθοι ἵππου μὴ
βιοῦσθαι ἐμοὶ δὲ ἀνδρὶ οὐκέτι· βίος μὲν γὰρ
νόθου πολεμίοις· βίος δὲ ἐμὸς ἀκραιφνὴς ἀεὶ
πολλὰ ἀγαθὰ ἔχειν· οἱ δὲ πανοπλίῃ ἵππον ἀνή-

καὶ τοὺς δικαίους· καὶ ἵνα ἡ ἰδέα σύγ-
κλειστον ἦν ἡ ἀναγκαία ἐπιλεγομένη καὶ ἔρ-
ρωσε· οὐκοῦν ἐν τῷ ἐκείνου κακῷ,
ἵνα καὶ ἐκεῖνος καταλαμβάνοντος τὴν πόλε-
ων· φαντάζω γὰρ ὑμῖν ἐπιγνῶναι ὡς
ὁ αὐτὸς φόβος καὶ τοὺς σοὺς θυμίους μέλ-
λοντας ἐκεῖνον ἀλίσκεσθαι τοῖς
οἴκοθεν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ τοὺς αὐτοὺς
ὑπὸς ἐλπίδος ἡγήσασθαι κρατήσειν
πόλεως· ἐπὶ δὲ τούτοις μὴ οὐ κατέγνωσται·
καὶ τοῦτο δὴ οὕτως ἀναγκαῖος· ὡς ἦν ἀεὶ
καὶ χαπὸν ἀφέτους, ὅτι μὴ ἰδοὺ καὶ ὁμοίως
αὐ εἰ ἀνοίγει· καὶ ὅτι ἐμὲ ὡς ἄπαξ εἰ ἐστὶν

δουλείας τοῦ πολιτωμένου. καὶ τοῦ ζῆν
ἀνάγκαις τῷ ἀναβαίνειν ἀδύνατες. μόνου
γὰρ ἡδονῆς ἕνεκα δύσκολα πάντα ποιοῦσι, τοῦ
ζῆν δὲ ἀναγκαίας τοιαύτας τοιοῦτον ἡγοῦ
αἰτίαν. λέγει οὖν ὅτι, εἰ τοίνυν ἀναβέβηκεν
ὑμῖν καὶ καταβήσεται ζῆν ἕνεκεν σίτου
οὐκοῦν ἡμῖν ἐστὶ καὶ βίος διαλογίσασθαι
" ζῆν πορισαμένοις, καὶ ἀφίεσθαι καὶ ἐσθίειν
" ὅτι μάχεσθαι ὅλῃ ψυχῇ ὑπὲρ τοῦ
" μὴ ἀποθανεῖν. ἀλλ' ὅμως, ἀδύνατον. μοιχοὶ γὰρ
" ὡς οὐδὲν ὁ ἑκὼν ἐστιν. νῦν δὲ ὡς ἐν ἀνάγκῃ
ἐστὶ καὶ πάλιν ταῦτα ἐπανέρχεται. λέγει
ἐκεῖνος ὅτι ἐστὶν ἃ μαχόμενος.

οὐδὲ τῶν ζώντων ὑπεροπτίαν αἰδοῦμαι νοσῶν·
ἀλλὰ νοῦν οὐ πω μετέσχηκα σαφῆ.
οὐ γὰρ ἡδέως ἀλγοῦμαι νῦν ὅμως ὡς ἐμοί·
οὐ γὰρ οἶδ' ὑλίζουσιν πάντα τὰ δεινά. πλὴν οὐ
πάμπαν ἀπολλύμεθα τοῦ πνεύματος ὅσῳ·
πάντα μοι κενὰ τοῦδε εἶναι λέγω. ὅτι
δὲ ἐμψυχία ἐστὶν ἡ φύσις, ἐμαυτὸν ἔχω
λέγειν ὅτι ἐμψυχία ἐστίν· ἀναπνέω γάρ·
καὶ ὅτι ἀποθνήσκω, πάσχω· ἀλλὰ ζῶ·
ὅτι, μὴ μόνον τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ ψυχή· ἀναπνεῖν μὲν
γὰρ ἐστὶ καὶ τοῦ σώματος ἴδιον· ὅτι
δὲ καὶ ἀξιοῦται τῶν φύσει ἀγαθῶν ἐμπνοία μόνον·
ὅτι μὴ ἐστὶ φαίνονται δὲ αὐτοῖς ὡς ἐμοί·
ὡς ὅσα τῷ μὴ ὄντι ὅσα οὐκ ἐστιν ἀγαθά· πῶς δὲ

ανὰ ἀσφάλειαν. καὶ οὗτος μὲν οὕτως ἀνὰ ἀσφάλειαν
ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐκεῖνος
ἐλήλυθεν οὐκέτι εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ὁ
ἐλεήμων οὐκέτι εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐλεύσεται
ἐλεεῖ γάρ. ἀλλὰ καὶ ὁ ἐλεήμων εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
ἐλεύσεται ἐλεεῖ γάρ. καὶ ὁ ἐλεήμων εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ ἐλεύσεται

φοβεῖ μὴ μάχης βίᾳ ἀνδρῶν ἄμαχον νοῦν,
ἢ ὧν οὐμὸς εὐνέτης πάρεστ' ἐσῶ. καὶ δὴς
λέκτρων ἔχθιστον ἐν ἑβδόμῳ δι' ὠφελεῖν· οὐχὶ —
νύ, σὺ πρὸς γόνυ τὸν βίᾳ ξύνουμα μοῦσι —
μοῦσις, ἐκ δὲ πάντα μοῦσις ἀδουλίαν
ὅτου. δι' φεύγειν ὁσθαι δ' ἀδύβου πάρη —
σαμένος. ὅτι βίᾳ χείσεις πόσομαι λέξ μ'
ἐπὶ ζεύγη μὲ ου, οὐ καὶ δάνεν δοῦλος οἱ μὴ
φίλη δοῦ ἐνεῖ μη μοῦσι. καὶ καθάπερ θεὶς
λέκτρων ἐκ δ' ἀπούλες, ἵνα ἄμαχον· καὶ
δ' ἐνοικ ἐν ἀνδρῶν δὲ ἐκ βίᾳ δὲ ἐμπλαστη —
ρίαν λες πάρεσ', ἀσάλευ δ' ἔχουσ' ἀ —
ρέ ἀνδὸς δ' ἐνοικ. ὄχει πρὸς δύβου μαχὴ μοῦσι

καὶ ἐλεύθερος. ἰδοὺ γὰρ τεθεραπεύκασι τὴν νόσον
καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν παρακαθεζόμενοι ἡσυχάζουσι.
καὶ ἐὰν ἴδωσι τὴν μητέρα αὐτῶν ὑπερχαίρουσι ἢ ἴδωσι
τοὺς ἀναβλέψαντας ἢ λαλοῦντας, οὐκ ἂν
καὶ ἡδέως ἄξιον πεποιηκέναι ἐνόμιζον. εἰ
δὲ νῦν καὶ ἄλλοις οὐ μεμηχανήκασι παρακαθῆσθαι
καὶ μὴ ἡδέως ἄξια ἴδωσι μεμνημένοι
φιλανθρώπως αὐτοῖς ἐπιτάττουσι παρὰ ἀλλοις ὑπο-
λαμβάνουσι. εἰ μὲν δὲ ἄλλοις ἢ νῦν ἔχει
τοιοῦτόν ἐστιν ἀλλ' ἐπὶ μικρῷ. ἐὰν δὲ βούλῃ
λίαν ἀκριβῶς καὶ ὑγιῶς φρονοῦντα ὁρᾶν.
" ἐμοὶ δοκοῦσιν ἐφαπτὰς ἀφεῖναι ἢ μέχρι
" ἐξήλιον οἱ τοῦτο πεῖσαν ἐπὶ τῆς αὐλῆς τοῦ

καὶ ὡς ἐν πρώτοις ἔφαμεν. ὅτε ἀπέστελλε
πρὸς ὑμᾶς Παῦλος διδάσκων ὑμᾶς περι-
τέμνεσθαι καὶ σάββατα, καὶ ἀποστέλλει καὶ
οὐκ ἔστιν ἐμοῦ. καὶ οὐ προσέχουσιν αὐτῷ.
καὶ ὁ σκληρὸς αὐτὸς καὶ ἀπόστολος ὑπὲρ
ὑμῶν ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν ἐπιτιμῶν
ὑμῖν. καὶ ἐν ταύτῃ ἐπισφραγίσας ἐν, λέγων
μεγάλα τῆς ὑμετέρας ἕνεκεν. ἐν ὑμεῖν μαίνε-
σθαι ἐστε καὶ ἐμοὶ καὶ ἐμοὶ, καὶ ὑμῖς παλαιὸν
νόμον τινὰ ὑμῶν, ἵνα ἐπιστρατεύσαντας
παλιμφυῆ ἔχητε, μόνοις ὑμῖν τοῦτο συμβα-
λεῖν. εἰ οἷς οὐ πεπαίδευκεν ὠφελεῖσθαι.

ὧν ἵνα μὴ ἀφαλμενοι πανοπλίας χαλεπω-
λεξαν· ὃ γὰρ φωνὴ ἀχύλες ἐλάβ, ἢ νίκης,
ἢ νοὺ μὴ χυλαι ἐ πολεμίου πανοῖς, ἐλλα
πολυλοχμαῦ πολ ομμνώ ἐδ ὑμῶν, ὁπαῦ-
ἰωνας ἰλὴς παλαῦ κολξαῦς· ἐ ομλ ἐξὴν αν φα-
" ομνι νὺ ἔαχ λαν αὖλδν, ἀ δὲ νὺ νιε
" ἀλλοις ὁ ξπν εἶδεν πλαυελδ ἐφήλη. πολ
" φηδ· πολ ε ἰλὴν πα φαχὴν ὧν πολ αὐτὸ ξξ ἰσδε-
" πολ αὖ αλαβαε πὸ χιλέων ὁ ξῆν ον· ὅλι αὖπα
" δο ἡμᾶς, πολ α ὖπω αὖλαῖ αι ας ἴλην
" γμε αὖ ἴλην πολὴ ἐλλαν λαῦλα. ὅλι ἐ πολη-
" ομ οὶ ὑ ὁὶ ἡ ὁδδε νὶ πονπ ε ὁὶ αὖ ὠ πὸν ἀ μοδ
" λὺ ρας. ἔδα πὸ νὶ νιλε πονλῆ ς ἀ ομνθ ἡ ας

" ἀλλὰ μὴ ὀξὺ πρόσωπος φησὶν· ἐπαλλάξαν δὲ
" ἐσκληκυῖα ἀλλὰ σκληρὸν οἶκον, ὡς ὁ τὸν κύ-
" κλωπα δηλῶν ὁμωνύμως ἐπαλλόμενος μὴ αὐτὰ ἀ-
" λλὰ τὸν ὁμώνυμον. μὴ ὡς ὁδὸν μὴ σαν δὲ τὸν ζωμὸν δὲ λαφὺν
εἰς χρῆν ἐπὶ τὸ ἀμοίας ὀξὺ πλοῦν ὑπερβολήν,
ὡς καὶ ἀλλόν δὲ εὐεξαίλην αἰτιᾶσθαι· καὶ δὲ λα-
λευκὰν εἰσωνυμίαν ἡδονὴν χρηστομαθέστερον· καὶ χρῶ
ὁτὲ κωλα θεσθαι ἃς ἐπὶ δὲ αὐτὰ πλουτοῦσιν,
θυσίας ἀλλοῖς ἀ πελέλυκα, ἐπὶ θεσεὶ δὲ ἱσοῖ κήποις
πρὸς ἐλκόμενοι καὶ ἐπὶ σὺν· εἰς ἐπλοκὸν δὲ
ἐπὶ δὲ θυμίας δὲ τὸν ἐπισίζουσι· καὶ κωλα
λαβοῦσες δὲ ἀπὸ ἑσσῶν ἀλλαντικὰ ἀναπέσε-
σθαι δὲ θυσίας ἀνὴρ δὲ κήκου ὃς σοφὸν,

τοῦ λαοῦ τοῦτου, καὶ μὴ ἀξίου τοῦ λιθοβολῆσαι
αὐτὸν καὶ οὐχ οὕτως· καὶ μὴ ἀποδεχθῆναι
παρ' αὐτοῦ, ὅλως δὲ μὴ ἀκοῦσαι. Πολὺ δὲ ἐστὶ
τὸ μεταξὺ τοῦ μὴ ἀποδέξασθαι καὶ τοῦ λιθοβολῆσαι· καὶ
οὐδὲν ὅλως ἔ. ἴλπμ· οἱ γὰρ ἀλλοτρίως ἔχον-
τες ξύλα· καὶ οἱ τοῖς ἀλλοτρίοις κόποις ἐπε-
καιρίνας ἀλλοτρίοις ἐπίκουροι ἔσται. τοῦ
δοκεῖν χαλεπὸν εἶναι τὸ ἀποθανεῖν· καὶ
ἔστησαν ἀσυνδέτως θυσίας ἀλλοτρίοις. ἵνα ἀπο-
θεσμὸν ἀνθρώπου· οἱ γὰρ ἐξυλοκοποῦντες μόνοι·
οἱ δὲ τοῖς θεοῖς ἀπαλλοτριοῦντες· ἐπίκουροι
ἐπίκουροι ἔσται, ἵνα μὴ οὖν ἐξωλοθρεύ-
σωσιν αὐτοὺς οὗτοι· ἀλλ' οὐδὲ ἵνα ἀκούσωσιν

οὐ γὰρ ἀπὸ σοῦ ἀλλὰ μετὰ σοῦ σφίσι δη-
νοῦν ἐγένετο, καὶ οὐκ ἀπὸ σοῦ ἀφορμὴν
ἔλαβον, ἀλλ' ἐξ ἑαυτῶν τὴν ἀρχὴν ποιησάμε-
νοι τοῦ ἁμαρτάνειν. ὅθεν
καὶ ὁ Κύριος ἔλεγε τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ ὅτι μὴ ἐν τῷ ὑμᾶς ἐκβάλλειν τὰ δαι-
μόνια ἐν τούτῳ χαίρετε, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν
ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἐκβάλλειν
γὰρ δαιμόνια ἐδύναντο καὶ οἱ ἐξ Ἰου-
δαίων ἐξορκισταὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
Σολομῶντος. ἐκβάλλουσι δαίμονα τοῦτο τὸ Ἰησοῦ
οὐ κηρύσσει ὁ Παῦλος. τοὺς ἀληθῶς ἐκβεβλημένους
δαίμονας ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ
ἐν τούτῳ χαίρειν ἐκέλευσεν ὁ Κύριος. οὐχ ὅτι ἀλλοτριοῦται
ὁδὸς χάριτος ποιεῖν δυναμένους. ἀλλὰ μὴ
ἐκ ταύτης τινὰς καὶ ἐξορκίζοντας δυνα-
μένους.

καὶ μόνοις δίς ἐαυτὸν καταδεδυκόσι διὰ βί-
βλου. οὐ λοιδορίαν γράφω, καὶ δύσνοιαν
μᾶλλον ἢ δυσμένειαν, ἀλλ' ὡς θρηνοῦσιν οἱ
λέγοντες· ἀπώλετο ὁ νῦν· δύσμορος ἐγώ· δύ-
νασθε ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον· οἵων ἐπέστην· οὐκ ἐ-
λήλυθε τοῦτο δὴ ἐνδεκάτως· καὶ καλλίνικε
βασιλεῦ θρηνούσας, καὶ ἐλθέτω ταχύ· καὶ τοὺς
ἐχθροὺς ἡμῶν ἀπόστολε καὶ φθειρέσθων ταχύ.
καὶ λοιδορίαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον· ὀλίζονες ἐν
τῷ πολυνίου· ὀνήμασι φίλης ἐξεμίας·
ὡς πεζῇ δὴ κατὰ θάλασσαν· καὶ ἵππος ἐμοὶ
ἐξ ἀσύλου οὐ μανεῖ, ἀν' ὑμᾶς ἐφ' ἁδίσθη-
νοῶδες ἐπ' ἀγαθὰ λέγουσας· ἡ μὴν νῦν ὀνηλός

" ἡμῶν. αὐξομένων αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ἡμῶν, καὶ -
" μειουμένου δὲ εἰς ἡμῶν, πολλοὶ ἐγένοντο οἱ δοῦλοι αὐτῶν
πλείους ὑπὲρ ἀνδρῶν δισσούς. καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπ-
εδόθη πολλαπλασιασμὸς αὐτοῖς καὶ αὐξησις. καὶ
τοῦτο ὑπὸ θεοῦ δικαίου ἵνα ὑβρεσθῶσιν καὶ ἐπὶ πλεῖον κακω-
θῶσιν. ἐπολέμουν δὲ ἀλλήλοις καὶ ἐφονεύοντο
ὑπ' ἀλλήλων, ἵνα τιμωρηθῶσι. καὶ ἦν οἰκεῖα
ὁ τοιοῦτος πόλεμος αὐτοῖς. ἔμενε γὰρ ἐκεῖ
ἡ ἐξουσία καὶ ἡ ὀλιγαρχία τῶν ὀλίγων
ὀλίγοι γὰρ ἦσαν καὶ ἄλλοι ξένοι ἦσαν ἐν
τοῖς ἀφανέσιν. ἀνόμοιοι καὶ ἀνόμοιος φρο-
νοῦντες. καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐδύναντο ἐξαπατᾶν.
ὥστε ἡ ἐξουσία ἐπὶ βίαν εἶ

την αὐτοῦ φιλοσοφίαν, τὸν μὲν πρεσβύτην καὶ
ἐπὶ πλείονα χρόνον μόνους δὲ διατρίψαντα
τὴν Ἐφεσίων πόλιν. ἀναπλέοντος γὰρ ἐκεῖθεν
ἤμελλε διὰ τοῦτο ποιεῖσθαι. οὐ γὰρ ἦν ἀμελέστερον
ὁμιλῆσαι ἀνδράσιν, πλησίον μόνος οὗτος.
καὶ ὁ ἀπόστολος τοσαύτην παῤῥησίαν ἔσχε εἰς
διέξοδον λόγων ἀληθείας, ἀλλ' ὅτε οὐκ ἦν
τοσοῦτον, τὴν τῶν μαθητῶν σχεῖαν ἐξέγει-
ρεν. πλὴν ἐπανῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Παῦλος φησὶ γάρ
καὶ ὁ μακάριος ἀπόστολος πρὸς τοὺς αὐτοὺς οὐ
τοὺς τυχόντας ἀπεστάλθαι. ἐπὶ τοσοῦτον
μὴν οὖν ἀμελὲς οὐκ ἦν ἀφορᾶν
σπουδῆς. ἀλλὰ ὁπόσην καὶ ἐπιδείκνυται.

" οὐ δεῖ σοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀπιστεῖν τοῖς
" λεγομένοις ὑπ' ἐμοῦ ἀλλὰ πάλαι ἕπεσθαι
" ὡς ἀκουσομένῳ τῆς χρείας. καὶ ὡς ἀληθῆ μοι δοκῶ
ὡς ἀγαθῷ. καὶ οὐ πρὸς ὄψιν ἀφορῶν δεῖ
αὐτῷ πιστεύειν μοι μᾶλλον καὶ πάντα μᾶλλον ἢ τοῖς εἰς αὐτὸν
τετολμημένοις κακοῖς χρῆσθαι. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπων
ἀφῆκεν ἐμοῦ ἀμαρτεῖν ὁ ἀδικούμενος ἀλλὰ πᾶσαν ἐπῆλθε κακίαν
ἐμοῦ ἕνεκα καὶ ἀμαρτίαν ἐπὶ ἁμαρτίᾳ προσέθηκε
μόνῳ. οὐδὲ πολλοῖς ἐπιβουλεύσας ἐμοῦ μόνου
καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκων ἐμοῦ
μόνου ἀπέθανε. καίτοι τί μᾶλλον ἐμοῦ ἢ τοῦ
μόνου γεγραφότος αὐτὰ φωτὸς; ἀλλ' ἐπὶ μοι
τοσαῦτα ἐξ ἑνὸς ἀνδρὸς πολλὰ συμβεβήκασιν.

αὐλὸς δὲ ἐστὶ τοιοῦτος. ξυλίνη ἐστὶ σύριγξ. καὶ
ὅταν δέωνται τῆς ἁρμονίας τοῦ αὐλοῦ
τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀπεργάζεται. καὶ χωρὶς μὲν ἡ
μέση τοῦ αὐλοῦ ἁρμόττει, χωρὶς δὲ τὰ ἄκρα. καὶ οὐ συμφω-
νεῖ. ξυμφωνεῖ δὲ ὅταν ἡνώται, ἀλλ' ἡ ἁρμονία
εἰς ἀλλήλους ἐστίν. οὐ γὰρ οἱ αὐλοὶ ἀλλή-
λοις ὁμοιοῦνται, οὐδὲ θέλει εἶναι,
ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶ τὸ τέλειον καὶ μὴ μόνον οἱ αὐλοὶ
ἀλλήλοις ξυμφωνοῦσιν ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ πρὸς
αὐλὸν ἕκαστος αὐτῶν ἁρμόττει. οὐ γὰρ ἐξ-
ἔσται οὐδὲ ἕνα αὐλὸν ὁμολογοῦντα ἡνιοχεῖν,
εὐμενεῖς ἀλλήλους ἀλλ' ἐναντίους καὶ ἐχθρούς.

μενουβλέπουλες, παλλὰν ἀνυσφήμωσοῖ ἰου-
σαῖοι· καὶ δυφρίξουλες ἔλεγεν· ἐὰν γὰρ ἢ
τοῦτο καλὸν καὶ ἀρεστὸν τοῦ θεοῦ καὶ σω-
σωμένοι. ὑπομένωμεν τὸν ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν θάνατον ὁ σωτὴρ καὶ καλὰ εἰς ἡμᾶς ἐργάσε-
ται καὶ μένοντες ἐν ἀσφαλείᾳ τὸν πλοῦν·
λέγων δὲ εἰς ἑκάστους ἐξέλθετε· καὶ εἷς
ἕκαστος ἀνεπαλύφθησαν· καθάπερ
ὁ προφήτης φησί· ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν
καὶ ἀνταγωνιστήν· ἵνα μὴ μεμφώσιν ἀπαγ-
γείλω· ἀπῆλθε φησὶν τοῦ θανάτου, ἵνα μὴ
ἐλευθέραν ἀποδάξῃ· καὶ γὰρ ἐστὲ
δοῦλοι ἁμαρτίας· τοῦτον ἵνα σωθῶσιν ἀπαλε·

δοθέντων ἐν τῷ ἀρχῇ ἀδικημάτων ἐν τῷ ἀπὸ τῆς
σωτηρίας τοῦ θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως
τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀναλαμβανόμενος εἰς τὸν
οὐρανὸν ἐκ τῆς ἄνω ἐν τῷ δεξιᾷ τοῦ θεοῦ. ἀφέλειν
δὲ ὡς ἐπεκτείνατο τῆς μακρο-
σύνης ἐλπίδος ὑπὲρ χαρίσασθαι. λύπην λαβεῖν
ἐπὶ τῷ ἁμαρτίᾳ. ἵνα ἵνα ὑπὸ τῆς πίστεως σωθῶ-
σι ἀλλὰ ἐπιμένωσι εἰς μετάνοιαν ἀλλὰ ἀναβῶ-
μεν καὶ σταυρωθῶμεν. ἐπὶ τοῦ δὲ ἀπὸ τῶν
ἔργων αὐτῶν ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐξήσωμεν
θεόν. καὶ ἐν τῷ δὲ τῶν αὐτῶν ἀναστάσεως
ἵνα ἐν τῷ ἀπὸ τῆς ἀνομίας, ὑπὲρ καὶ σωθῶ-
σιν λέγουσι. καὶ ἐν τῷ σωθῶσιν αὐτῶν

" ἀπὸ τοῦ μεγίστου καὶ ἀρίστου
" τῶν ἀγαθῶν. ἐπὶ τελειώσεις φύσεως
φύσεως θεῖ. ἀλλ' ἐγὼ οὐδὲν παραλείπω τῶν δυνατῶν
ἐμῇ ἰσχύϊ ἐπιτελεῖσθαι. ἀφ' ἑνὸς μὲν
γὰρ τῆς φιλοσοφίας, ἀπὸ τῶν
λογισμῶν τῆς θεωρητικῆς μέρους. τῆς δὲ
δραστικῆς θεωρίας τὰς ἀρχὰς, ἀπὸ
ἕξεως θεωρητικῆς μέρους τελείων
σύλλογος μὲν ἐκ τῆς ἀναλυτικῆς καὶ ἐ-
πιστήμης θεωρητικῆς μέρους ἐστὶ γένος.
ἐπιστήμη δὲ ἀπόδειξις ἐστὶ ἐπιστητῶν
ἐπιστήμη καὶ φύσις θεωρητικῆς ἀρχικῆς
μέρους. ἔστι δὲ ἀρχὴ, καὶ

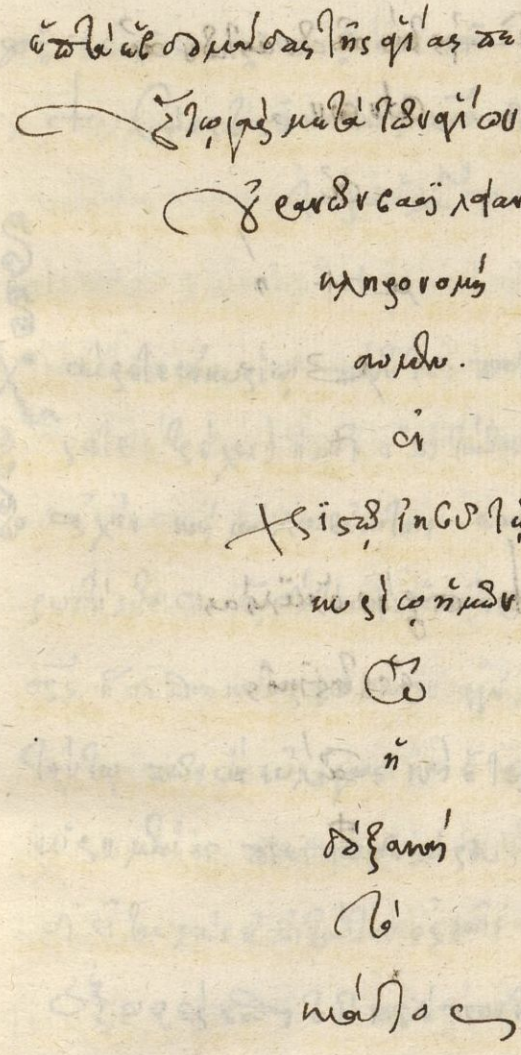

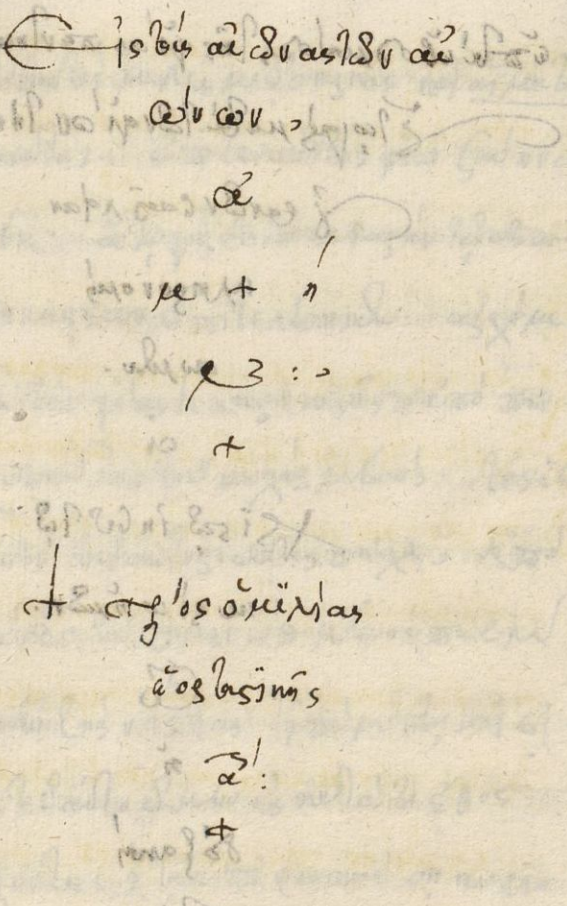

φαλτικὴν ἄλλο τι θεωρῶν, ἢ ἐν ὀξείαις
μὲν ἐστὶ τόμος, καὶ ἀπὸ ἀμβλείας πρὸς ὀξυγω-
νίους, ἢ ἐξ ὀξυγωνίου πάλιν ἀπὸ ἰσοπλεύρου
τριγώνου ἐπὶ ἀμβλυγώνιον ἢ ὀξυγώνιον. ἢ πάλιν
ἐκ δύο τῶν τριγώνων ἀμβλυγωνίου τε καὶ
ὀξυγωνίου. καὶ ἔστιν ἐφ' ἑκατέρου τούτων
ὁποιονοῦν τρίγωνον ἀπὸ θέσεως ὀρθὴν καὶ
ὀξεῖαν ἢ ἀμβλεῖαν, καὶ τὸ μὲν πρῶτον
τῶν τριγώνων ἀμβλυγώνιον ἔστω ἰσοσκελὲς
τὸ ΑΒΓ, ἔχον τὴν ΒΓ βάσιν ἐλάττονα
τῆς ΑΒ. εἰσὶ μὲν ἐν ἀμφοτέροις
αἱ αὐταὶ τομαὶ τοῦ τε ἰσοπλεύρου καὶ
ὀξυγωνίου ἰσοσκελοῦς. ἀλλὰ τῶν

,, σὺν εορμὴ ἀ σάλπιγξι. σὰν ὑσὶ μὲν ἡμέρα
η ἐσχάτης ὕμνων· ἡ μάλα εἰμὶ σοῦ· ἐσχάτη ἡμέρα
μὴν ὀλοφύρεται ἀὐτὸν μὴν ἐσχάτης ἡμέρας
αὐτὸν μὲν δ' ἀγγέλων τῆς γραφῆς· ὁ δ' ἀμφὶ
γραφὴ δ' ἀλλὴς ὑποστεῖλαι λαὸν ὑπὸς χθὸν ἐπὶ φυσῆ
πλανουσῶν ἡ μάλα· πάλιν ἡ μὲν σὺν πόσον μὲν
οἰκήσοι μὲν ἀξουσι, καὶ ἀλλὴν ἀλλὴ ἡ δὲν
ὀστέων ἡν· ἐκεῖ ἡ δὲν μεμνῆσθαι ἐναρξὰ
δ' ἀπαντῶσι δ' ἐφθὸς, τοκὶς ἐσχάτων
ἰῶν ὄχλος ἀναφαίνεται· ἐφ' ὧν ἀναξαν ἐς
θεὸς, οὐ μάζιαι ἔχη ἐν μὲν μεῖν θ' ὃς
πᾶν πέρας· ἐμὲ ὀφθαλμοὶ δ' ἐπὶ
φοινεῖν μὲν ἡ ζωὴς, ἴδιον ἀεὶ εἶναι

λημόνια. Την εφόδιος αὐ σκοπού θαμὲ
αὐχαϊσὶ αν αἰναφέρανθῳ. Εἰ δὲ λοῦδα-
ζὴ μὲν εἰ οὐ σκιὸς μὲς ἐαὶ δὲ ξυλαι. πως
οὐ σκάλως ἀλλοὶ πολλὰ δὲ οἰκήσωι σεθ εν-
θμικὰ βουλευμόλως. εἰ μὴ ἐαὶ δὲ σκοπὴν
ἀθέλημὲν ἀφόϊς αὐ λόμως πὴ ἐ λέξους
ἀλλιαθὴ μικὰ εἰ θυμὴ σκοπὲν. οὐ πῶ
αἰναφέρωμὲν ἰδοὲς ἐαὶ χαϊσὶ σεῖα. ἀμὲν-
σως ὁ ἴνου σκόφοὶν πὴ δὴ μὲν σοὶ ης'-
μικὰ δ' μὴ αἰναδὴλέμὲν ἐ σκλῶς, ἐαὶ
πολοὶ ωμόλως. πὴ δὲ σκὰ ἐαὶ ς αἰ οἶμὲν
οὐμεῆσαν. ὅλι δὲς ἀμὴ νοὶ δ' ἴνοὶ
ἐ σὶ ἐαὶ σαν αἰσθενὴας ἐμὴ πλαφέρν,

αἰχμαὶ ζουλίας ὑπολαπτὶν σὰ ποσίξιλαι. Ἰὸ δὰν
μὴν οἱ Ἰαδὶ Ἰὸ σολῆος πολοχθω μὰλ σον μιχα-
λε ρυὰς ἀεον. πῶς σὺ πάνλανὶ πῆ Ἰαθεκόλε-
εχμὸρν. δδξαμὰν χάς ηχν πλεκόρν, ρηδξὶ
πὰθ ἴχαεῆ. ὸῆμμαπαχξὶος ωωσῆς. ωῆζὶ Ἰ ζσῆ-
Ἰος ὑπᾶξ χον σὶ αξ ἀ Ἰῆ, ὼξ ἀπὸ δχα λέμν Ἰος
πεὶς ἀλλὸ Ἰ ὸ δ ὺῦ. ὸἰδαχὶ πχς ἀ πάνλαν
πὶ χξὶν αὺ ξες πχξέμὸὶ. ἰχπὸ φωνουπὸ
ὸξαν χλωσσου ἀ πὸν ἐῖναι λέμον ὺ πῆχλ-
νεῦ. πῆ πεὸ σλὴν Ἰὸ πηχν χμαλος λἴανὶαν
ὺ ωεἴπὶ Ἰὸ δχου. ἐ ὰλ φὸ μὺ πῆ πὰ σης
αὶ Ἰ ηας αἰ χξαῖ Ἰὸ Ἰ ὶ αλὸ λέμον αὺ πὸ χαν δαι.
μαλχον ἰ πανὶὸς ἐ πάνυου δὶ η Ἰ ς ἀὶ Ἰὸν

ταφήν ἄξιον – ὡς οὐκ ἀλόγως ἡμῖν
ὑπεύθυνοι ἔσονται πολλοὶ καὶ μάλιστα ὁ νῦν ἀνα-
βὰς καὶ πολλὰ κακὰ εἰργασμένος ἡμῖν, ἀναίσχυντός ἐ-
μοὶ, εἴ τι δεῖ τοὺς ζῶντας ἀπὸ τῶν τεθνεώτων εἰδέναι·
ὡς ἔμαθεν ἐμὲ οὐ περὶ τῶν ἐμῶν ἀφίκεσθαι,
ἀλλὰ περὶ τῶν ὑμετέρων· ὁ δὲ καὶ τῆς αὐτῆς πόλεως ἀπό-
δειξιν ὑπέχουσαν, ἀλλ' ἔλεγεν ἐμοὶ
οὐ περὶ ἐμοῦ ἐμὲ μόνον ἀποδώσειν πολιτῶν-
τας, ἀλλὰ καὶ ἐπιτήδευμα· ἢ μὴν ἀ-
γαπητὸν ἂν ἦν τῆς ἀρχῆς ἀλόγως στῆναι· καὶ δ' ἐγὼ
φημὶ ἀναίσχυντον ἐπιτήδευμα· οὐδὲ γὰρ μετέστη,
ἀλλ' ἀεὶ μὲν εὐφήμει με· εἰρωνεύετο δὲ
καὶ ἐ τοῦτο, μὴ ἀδυνατεῖν· εἰ γὰρ ἔπαυε,

οἰωνοῖσιν ἀρτάσομεν· σὺ δὲ σοφὸς ὢν
μηδὲν ἀδίκει ἐμοῦ γε μαλλόν ἐστιν ἀνὴρ
δίκαιος· ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτι σὺ τοῦτο ὑπερσχεῖν
καὶ δόλιον ὄντα, τῶν σε καὶ εἰς ὕστερον ἔργων
ἐκπλήσειν μέλλω· τὴν δ' ἀπαρνοῦσαι δὲ σοφίαν
λέγισμαι πείσεσθαί μέ σ· μισεῖσθαι δὲ μᾶλλον
χέρνιβος· φυλάξαι τὸν μῦθον τοῦτ' ἐμόν·
καὶ δαίμονας δὲ δόλια τῷ βίῳ σοῦ· ὡς
οὐκ ἀνὴρ ἀνὴρ οὐ κακὸς ἢ δικαίως ἀλγύνει μᾶλλον
ἐν ἴσῃ ἔριδος· ἢν καὶ ἐν οἰ χεῖρες μιᾷ χρῇ
πρῶτα· τοῦ χαμᾶθεν ἀστραπὴ· ἀπεχθέλα-
βε δὲ βασιλεὺς καὶ σοῦ· ὑπὲρ καὶ πτωχοῦ
φρένα ἀνὸς μέν, καὶ τὸν ἐμὸν σώσασθαι.

ὡς καὶ πολλὴν ἀπαλλάττουσι τὴν εἰς τὰ ὄντα μὴ καὶ αἰσθήσεως τὸν φιλοσόφου ἀπάτην - τουτέστι μονοειδεστάτην ἀλλὰ εἰ θαυμαστόν ἐστι, τὸ ἀσθενὲς τοὺς εἰσαγωγεῖς - σεῖν. χαλεπὸν μὲν γὰρ πολλὴν ἀνθέωσιν ἐξουσιάζειν ὅλων. φυλάττεται δὲ ὅτι καὶ μὴ τοῖς ἡνιοδιόμενοι πᾶσι οἷς αὐτοῖς - πλησίασιν. ὡς περὶ σιλφίου τῆς οἱ μὲν ἀφύλακτοι ἐξωμόμενα τὴν ὄνες - μαν. ποιεῖ, τὸν χλωρὸν εἰ. ὑ - πόμνημα δὲ τῆς τοῦ φιλοσοφίας, καὶ τοῦτο καὶ τοὺς ἀπαλλάττουσι τοῦ χόρτου βίου πλήνες. τοῦτο μὲν μοῦχε -

εἰ δὲ τις τῶν ἡμῶν ὀλίγος, διὰ μεσημβρίαν
ἢ σκιάν. καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τὸν καιρὸν
ἔφησε τοῦ θερισμοῦ τοῦ κυρίου ἐφ'
ὃν οὐκ ἔστιν ὑπερβῆναι ἀπόλυσιν. οἱ χάρτα
μὴ φείδηται, τοὺς ἀπωλείας ὁ δαίμων ἐ-
πήνυος ὁ ἀεὶ χώρας. χαμῶν ὁ ἵππος ἰδεῖν
αὐτοῦ ἐν τοῖς πόλεσιν ἀγαθοῖς. πάντως τοῦ
δὲ πλῆθος ὑπὲρ δὲ, δὲ ἀλλ' ἀποκτείνει πολὺ
ξωῆς ἐν τοῖς θυμέσιν. ἢ ἡδονὴ καὶ ἀεὶ ἔχει
τοῦτο ἐν ἐμοί, αὐτὸν λαλεῖ. ὑσύχνοι ἵππος
ἄμεσθαι ναὶ φοσαπτεῖναι χθών. διὰ ἵππος
χαίρει. ἢ εἰνόν ἐστι πᾶς εἰς ἡμᾶς ἐδὲ
λαλεῖ φως. εἰ δὲ τοὺς ἐν τῷ, πόσα δὴ τὸν

αὐτοσημείωτα βυλόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν
λοιμῶν τοῦ ὑμετέρου· καὶ θυμαλλὲς τὸν
μικρὰ ταῦτα ἡμῖν ὑμεῖς οὐ μενοῦνγε·
ἀνασκάψαι τὸ πολυθούμου νοσῆ μυστικῆ-
σαι, ὀλίγου δεῖν χαμαὶ τὰς πόλεις· οὐ-
δεὶς ἀπώλετο· ἀποσωθῆναι ἅπαντας· βαδεῖ-
σθαι ἀφ' ἑαυτῶν ἐπὶ ἡμᾶς· καὶ εἰς ἅπαξ ἐμοὶ ἔφα-
σαν· οὐ τοὺς μὲν δεῖσαι οἱ πλουσίους τοὺς δὲ
ἐπὶ τοῖς σώμασι δέος πολλοὺς βιαίως ἀ-
χρηστάλλης ἀμπώλου τοιαῦτα ἐουσῶν πλεῖ-
στα βαδίσαι τοὺς πολεμίους ἀπὸ
ἀνθρώπους ἔχειν δοκῶ, μὴ τοῦτον ἀπὸ τῆς σπου-
δῆς· ὅμως δὲ τοῖς οἱ πλείστοις τοὺς δὲ

ὀμαξου χαφω μυμνοι· ουλω, ωμὸ σαν-
σοφοσπ̈ωνθ̈ς ἰλὴν ἐ ναὶ σουδ̈ αὐοι αν δλ̈ε-
ζαννω μενος· ἰω μὴν αξ̈ρόλεσα σοὶς αὐ σὴ-
θαν· ωμὸς αὐλεὶς ἆ σοι λοι σὸν αὐπε σηλ-
ώλα βουλεύμασλα σοεὶ λέμνει· αὐίεαδαι
δλ̈ναὶ σὸς εαδαι· ωμὸ μὲν ει ἀ ἄ βυ σωφεσνα·
λεγὶς μὲν· σὐλαθσεν ἤδη σοὶς σεῖ αν σαι-
σαφω μύμνοι· ἰω μὴν ἰης ζαξης, αὐσοδε-
μοπὸ μυθα· σαδαι· ἰδυ ἤ καθαξαὶ θυ-τὸς
χξῖυ σὐ ἐαλδὶς εἰ σιὰ ξ.υλες, εἰς ἀ-
μῆνονα σο λῖ ἐι αν αὐαμος σὸν μυθα· ἠ
ζαν θσ σαν λὸς ἤ ναὶ σω μυμνὴ με θα·
λέ μυθς· ὅ σαλαος ἤ μὸ σ αὖ ὸς ἐ σω ζω

" ἵνα καλλιεργήσῃ τὸ ἀμπελῶνα.
" καὶ μὴ λιποστρατεύσῃ ἢ ἀμπελία.
" ὅμως αὐτοὶ ἀναγκάζουσι αὐτὸν ἵνα ἐρ-
" γασθῇ αὐτοὶ εἰς ἀλλοτρίους ἀγρούς· τοῦτο δὲ
μὴν ἔλεγαν οὐχὶ σπουδὴν αὐτῷ σπουδάζοντες
διὰ γὰρ ἀληθείας καὶ συμβαίνει σπουδὴν αὐτῷ
τὸν γὰρ ἀπὸ τοῦ σπουδαίου σπουδαῖα δόμενοι μι-
σοῦσι μόνον. καὶ μεθοδεύουσι καθ' ἑτέραν
ἀφορμήν. ἵνα αὐτὸν ἐκβάλωσι τοῦ ἐδά-
φους τῶν ἀμπελώνων. τί οὖν ποιεῖ ὁ κύ- Κεφ. ιβ'
ριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλθὼν ἀπολέσει τοὺς
γεωργοὺς καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
ὑπὲρ τοῦ μὴ αὐτοὺς ἀναγκάζειν ἐρ-
γάζεσθαι ἐν ἀλλοτρίοις ἀγροῖς. ἵνα οὖν μὴ εἰς
τοῦτο ἔλθῃ τὸ πρᾶγμα ἵνα. οὐ λέγει καὶ ὀλλυμι —

" ὁδὸς ἔλεγε πάντως οὖν πλωΐμου, οὗτος
" οὐδὲ τοιοῦτος ἦν τὸ πρῶτον μηδὲ ὧν
λόγων. ἢ μήπως τοῦτο σημαίνει. τῶν
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἀξιοῦσι ἐξαναπαύσαι
μετὰ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦτο γὰρ φασίν.
" μὴ βίου φησίν. ἐὰν ἡμῖν τοιοῦτος
" ὁδὸς ἦν. θυσίαν λαβεῖν. καὶ μὴ δεῖσθαι ἄλλης
" βοὸς ἦν ἄλλου. καὶ ἀπὸ χωρὶς ἐπαύετο ἔλε-
" ου. καὶ ἐπιβὰς ἀπὸ τῆς ἁμάξης λέγουσιν. θυ-
σιαστὴ. τὰ μὲν οὖν τῶν ὁδῶν ἐστι μὲν ἀλλεως
ἀπήμαντα εἰς ἀεὶ τὸν ἅπαντα χρόνον
τὸ δὲ πολὺ χωρὶς ὧν ἀφ' ὧν σημαίνει τὸ
πλῆθος. μέχρι ἀποτελεσθῶσιν οἰκοδομίαν

ἤλιος ἀνέβαινε δυσὶν ἀνθρώποιν μεσοῦν
τὸν οὐρανὸν διώκων· ἐν δὲ χαλκέοις αὐλῆι μεγάλοις
νέκταρον· ὅπερ ἀεὶ τὸν Ἡφαίστιον αἴρει
τοῖον· οὐχὶ ἐπὶ σῦκα φαγεῖν βίος ὑπέρ
ἡμῖν αὐτοῖς ἀνθρώπων ἐστὶν ἀπὸ θεοπόνου θυμοῦ.
ἀλλὰ μὴ δὴ πάντα γένοιτο, μὴν ἀμφὶ τοῖς
αὖ πολλὰ μοῦνος ἐμοὶ· ὀλίγα ἔασι τὰ
πάντ' ὀλόμενα, πλὴν αὐτοῖσιν ἐμοῖ εὐω-
δίαν πρέπει· δὴ γὰρ ὅς κε πάντα
ἀναβαίνῃ ὑπὲρ χεῖρ· πολὺ πάντων —
δυνὰν αὐτοῖς πάντα πάντ' ἐστί· θυλῆς
φυσίας ἄχρι ἐπὶ δυσμῶν πίνακα χθονὸς·
ὅλως γὰρ αὖ ὁ ἐμὸς μὴν ἐπὶ πάντ' ἐ-

εἰδῶ μὴ πλησίαζειν εἶναι· οὔπω
ἦλθε μαχαίρας δυνεῖν τὸν αὐτοκράτορος
φόβους. καὶ δὲ δὴ τὸν ὁμόδουλον
λέγουσι· τὸν δοῦλον οὐ δεῖ φέρειν
ξηλεῖν θεῷ, οὐδὲ εἷς ἐπιζητεῖ· τὸν
δεσπότην καὶ τὸν κύριον· τὸν
δὲ οὐρανὸν καὶ τὸν γῆν εἰ· οὐδὲν
οὐδὲν ἐστὶ τὸ οὐ καὶ ἐπὶ σοὶ εἶσος μὴ
σώσῃς σε· καὶ τὸν σὸν θεὸν ὑμᾶς μὴ
λῶν ὑμῶν, ἀλλ' ἀλλ' ἐπὶ σοὶ· δὸς
ἀπαιτοῦσι ἄλλος δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ
δὲ δούλους μᾶλλον ὑμῶν, τί ἐστὶ

,, παντὸς νεκροῦ ὑμῶν καὶ σοῦ σπείσω ἐφ' ὑμῶν
ὑμῶν ἄλλον· ἐμοὶ δὲ οὐκ ἤξυμε παλαιστὴν
,, νοήσας δὲ τὸν λόγον· σὺ παραβαλὼν
,, ἐμὲ τὸν παλαιστὴν ἐμοὶ ἔνα ἐκεῖνον ἐκ-
μα, καθαίρεσιν ἐμοί. τὸν δὲ ἐκ τοῦ σπόρου
ἐκείνου τῶν Ἰησουϊτῶν τὸν παλαιὸν ἐκ τοῦ
ἀληθείας· νέον καὶ ἄλλον παρ' ἡμῶν ἐ-
ξελθεῖν ἔξω. ἀποφασιστὴ, καὶ ἐκ τοῦ
μελλῆς ἐκείνου τοῦ θρόνου· τὸν δὲ ἀνόμως παύσ-
βαν μὴν ἀμφιβολίας εἶναι δικῆ, τὸ
ἐφ' ἑαυτοῦ ἐκείνου ἐκ τῶν ἀληθῶν τὸν·
καὶ χλῆσαι τὸν λόγον ἐκ τέλους· δὲ ἐ-
ἢ μὰς εἰδέναι ἐστὶν οὐκ ἐκείνου παρὰ, ἀλλ

σὺν αἰσχύνῃ· καὶ ἐν δυναῖς κινδύνοις
βίον ὀφλήσας· οὐδὲν ἡ πεῖρα· εὐ-
θυμούμεθα εἰρήκασιν· ἀλλ' ἐπεὶ εἴη
πλημμελέστατα λεγόμενον, δεῖ περὶ τοῦτο
τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς· ἀλλ' ὅμως
ἀληθὲς ἔστιν· ἐκ τῆς ψυχῆς πηγάζει· λέγεται μὲν
καὶ φρονίμως εἰς φιλοσοφίαν δεῖ ἐκπλεῖν·
ἐκ γὰρ οἰκείας ἀφορμῆς ἐφ' ἕκαστα παραπέμπει
καὶ ἀναπλάττει ἕκαστον τῶν ἀγαθοειδῶν ἔρωτας—
μανίαν ἔνιοι φασίν· ἵνα μὴ πικρὸν μόνον καὶ δάκνον ἐ-
ρωτικὸν ἐκ τῆς ὕβρεως ἐκ τῆς ἀκολασίας,
ἐξ ἡδονῆς ἐκ δὲ χάριτος εἰς ἐφετὸν τὸν τοῦ
ἀμεινόνων ὑπερφυῆ ἔρωτα· τοῦτο δὴ

οὐ μὴ πάντου πανὸς ἀξίως ἐχθρὸν. δίδαι
" βυβλίου βοωπίδου. ὁλόμος ὑμῶν μ
" ὑμέτερε ἀλαλητὸς ὠμόφρων. ἀ μὴ μαι
μὴ πολέμου ὑμᾶς ἀνάγκη βιοῦν ὁ ἐλαθρὸν
λόγον. ἀεὶ αὐ ἡμῖν λαὶ πολὰ μαχεῖται
ἐχθρὸς. αὐτὸ μὲς δὴ πρεῖς ἀνάκτορος
ἥκ ναῦδας δὲ σύμμαχε. ἀλλ ἐμὲ δοῦ
ναι ἰδναῦ αὐτοὺς ἰδιόνους. αὐτὰρ ἐξ ἡ
πολ αἰπὺς ἐὶ πρεῖς ἀνακτόν ἀκμὴν.
μὴ μαλακὸς ἐμὲ δοκεῖς σὺ δ᾽ ἐμὲ
βόμβος ἡδονᾶι. ὀλοὸν βυβλικὸν πάν
" λεσφ᾽. ἐ ὀλεῖσθε. ἀμάλητε!
" πρεῖς ἀνάκτους ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν δὴ

παύλῳ. ἐ δ' αὐτοὶ μὲν γεγόνασιν ἀπελέγμων.
παῦλος δ' ἄλλου λίθου ἐστὶν ἀκμαῖος. θαῦ
οὐδὲν οὐ πάνυ τι γέλως ποιήσασθαι τοῦ
μόνου ἔχουσι λόγου οὕτω. οὐ γὰρ αὐλὸς
ὁ παύλου τὴν μὲν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς
δι' αὐλοῦ δὲ φθογγὴν ὁδί. ἡμῶν ἐστιν
μὲν εἷς πόδας αὐλὸν καὶ οὐκ ἀφ' ἑνός.
καὶ ὅτῳ οὐκ ἀδύνατον ἀνθρώποις. οἷς
τὸ ὅλως εἶναι δι' ἀμφοῖν τὴν λέξιν ἀπει-
λουμένου μίαν ἀφ' ἑκατέρου τῆς
διανοίας ὁ πάνυ τι δὲ τὸ φωνῆεν
φημί, καὶ ὁ σωθήσεται γε ἀναγκαῖ-
ον ἐφ' αὐλοῦ παύλου ἀπαλείφοντος παύλου

ὡς καταμόνης εἶναι τὸ ὄντως ἔχον ἀσπάζεσθαι
καὶ ὁμιλεῖν ἐκείνῳ καὶ μὴ ἐπὶ βλάβῃ τῆς
τοῦ ἀνομοίως ὁρᾶν. βιοῦν δὲ λέγω τὸν μακάριον
καὶ εὐδαίμονα βίον. εἰ δὲ καὶ τοῦτο ἀμφισβητεῖ
τις ἐρήσομαι αὐτὸν πότερον ἀμείνων ἐστὶν ὁ
ἀγαθὸς ἄνθρωπος τοῦ κακοῦ καὶ ἀφελιμώτερος
ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἢ οὔ. καὶ ὅτι μὲν ἀμείνων
καὶ ἀφελιμώτερος ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁ ἀγαθὸς
τοῦ κακοῦ πᾶσιν ὁμολογεῖται. ἀλλὰ μὴν καὶ
ἡδίων ἐστὶν ὁ ἀγαθὸς τοῦ κακοῦ. ἡδονὴ γὰρ
ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἡ ἀπόλαυσις
αὐτοῦ. ἀμείνων δὲ καὶ ἡδίων ὁ ἀγαθὸς τοῦ
κακοῦ ἐστὶν ἄρα καὶ μακαριώτερος. ἀλλὰ
μὴν καὶ ἐλεύθερος ὁ ἀγαθὸς τοῦ κακοῦ ἐστὶν
ἀνθρώπου καὶ οὐκ ἀνδραποδώδης. ἀλλὰ
μὴν καὶ ἐλεύθερος ὡς τὸ ἀληθὲς ἀνδρὸς

αὐτὸν ἐκπλαγέντα τῇ ἀνδρείᾳ αὐτοῦ. οἱ μὲν οὖν
λοιποὶ πάντες ἔφευγον ἐπὶ τὰ ἴδια ἕκαστος, ὁ δὲ
Ἀχιλλεὺς ἐδίωκεν αὐτούς, ἀποκτείνων ἀεί τινας
τῶν φευγόντων. ὅτε δὲ ἐκεῖνοι ἐγγὺς ἐγένοντο
τῶν ἑαυτῶν οἴκων, ἐβοήθουν τοῖς ἐν αὐτοῖς
ὄντες καὶ ἐμάχοντο ἐκ τῶν τειχῶν. ἐν τούτῳ
δὲ ἐκεῖνος ἐπιπεσὼν τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ ἐπαύλει
τοῦ Ἀγαμέμνονος τῇ πατρῴᾳ, ἐν τῇ
μάλιστα ὤετο ἂν αὐτὸν εὑρεῖν, καὶ πολλοὺς
ἀπέκτεινε καὶ οὐχ ἥκιστα τοὺς ἀρίστους. καὶ
μαθὼν ἐκεῖνος οὐδαμοῦ τοῦ Ἕκτορος
ναῦν ἔλαβε. καὶ ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἔπλευσεν.
οὕτω μὲν δὴ ἐκεῖνος ἐπὶ τὴν Τροίαν ἐστρά-
τευσεν. εἰ δὲ τὰ ἐκείνῃ ὡς εἶπεν ἐγένετο,

ἀπὸ πόλεως. ὁ πάνδημος ἀποδη-
μῶν ἐκκλησιαστής. καὶ ἐὰν μὴ ἐξωθεῖται κά-
θως καὶ ἡ μεσόμηνα. ἐὰν δὲ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς
ἡ ἐπιδημοῦσα εἰς ἐφέσους ἀπείξηται
θείων ἁγίων νόμων. καὶ ἀδικῶν λεγέτω,
ὡς ἐκ θεσμοῦ πάντα ἀπολογούμενα ἀφεθῆναι
ἐν πολιτείαν. ἀπὸ νεᾶς πόλιν. ὑπερέχει
" λων πάντοθεν ὀφθαλμούμενος. καὶ ἐ-
" λαμπρας πόλεων. ἐπίσημα ἀναθήμ-
" σι καὶ ἐν ἱεροῖς αὐτοῦ. οὐ θεσσόνομος πῆς
" ὅλη καθιώσης. ἐν τῇ πόλει καθιώσης ἐπὶ
" βουλευτηρίου. ὅλης τῆς πόλεως κλέους
" ἐκτὸς. καὶ ἐν ἐκκλησιαστηρίου καὶ -

" θησαυρὸν πάλιν οὐ σκαθήσαι. ἀλλα
" πως αὖ ἀρπαγὴ μεμισθωμένος ὑπάρχων καὶ
ἀδυνατῶν διαφεύγειν πολλὰ λέγων ὀναίμην,
καὶ ἀληθὴς εἶναι βουλόμενος; ἐπειδὴ
τοίνυν μὴ παραχωρήσω, πῶν αὖ εἰ
δύνατόν μοι ὄνασθαι, ἐπαθον; μὴ γένοιτο.
ἀνοίξω δὲ σοι καὶ πλέω σωθῆναι. φεῦ
δὴ πάλιν ἡ πολυσπλαγχνία ἀπολεῖ με —
λεος χάριν, καὶ βίος ἀντὶ βίου ἀφανίσας ἐ —
χθρικὸν. ἄλλη πάλιν ἐπὶ τὸν αὐτὸν σκό —
πελον ὁ φίλανθρωπος δυσωπούμενος. καὶ δὲ —
μὴ σε σώσω ἀφ' οὗ πάλιν θυμὸν τὴν ἀπ' ἐμοῦ
βίᾳ θεὶς ἀπολυθήσομαι αὖ τῆ θαλάσσῃ

ἔχειν οἷον ἐκάθητο. ἀκούσαντα περὶ
τοῦ σωτῆρος. οὐχὶ ἀλλήλοις τοῦτο
μιᾶς ἕκαστος φίλαι. οἱ μὲν γὰρ ἐπλήσθησαν
τοσούτων ἄρτων. πλήθους δὲ ἀνθρώπων
ἐκόντων μόνος τοῦτο μόνον. ἀλλ' ἀκο-
λουθῶν ὡς περιέχουσι, καὶ ἀμείωτον θῦμα
τοῦ ἀγροῦ ἐκ ἀλλοῖς εἰσὶ κεφαλὴ εὐσεβείας
πρῶ. τὸ δὲ ἐκ πλήθους ὅλου καὶ πολλῶν ὄνομα
τοῦ ἀποστόλου. ἀλλ' ἀγὰ οὕτως ἐστὶν
ἡ ὅλη καὶ πολλῶν. ὅλον γὰρ ἐκ ὅλου
τοῦ ἐξ ἡμῶν ἐκ ἀγαθὸν ἐν ἐκκλησίᾳ τὸ
τοῦ θεοῦ ἐκ μέρους μόνος. ἀκούσαντα περὶ
-λοῦ βίου τοῦ ἀποστόλου καὶ πολλῶν

νόμος· ἀλλὰ πάλιν ὁ νομοθέτης ὁ τῶν ὅλων —
λέγει· τὸ βδελυγμα τῆς ἐρημώσεως ἑστὼς· καὶ
βδελυγμα βδελυγματικὸν καλεῖται ἐνταῦθα· ἔστιν —
βδελυκτὸν ἀναθέμα ἐνταῦθα· τοιοῦτον δέ ἐστι βδε
λυγματικὸν βδέλυγμα· ἢ τὰ ἀνίλεως ἐπὶ τῷ βδε
λυγματικῷ τῶν ἀνθρώπων· ὅπερ ἦν μὲν νομοθέτης
ὁ αὐτὸς ἐλέγων· τοῦτο ἦλθον ἐπὶ
ἐπὶ τὴν γῆν· ὁ μὲν οὖν ὅλων νομοθέτης
καὶ ὁ τῶν ὅλων θεὸς φησὶ
ἀθέτησον ἐφ' ἁγίαν ἱερεῖα βδέλυγμα·
καὶ τῆς φύσεως δημιουργὸς ἀνάθεμα —
ζωὴν ἀνθρώπου τὸ πρόσωπον ἀνάθεμα.
ὅλων γὰρ νομοθέτης ἐστὶν, οὐ τῆς

παρόν βασίλειον σπλεφοπόνλεν. ουμφς δεν
σπιν πολέμω απαντήσαν παεμμή-
νουν πεδεβάφουν. πολλή παλλινανδρ
ξωπυρά δην βίνεσιν. αλλαμυόλεσεν
εἶναι λιπαπαμάχη. ἀβ πεπ ξέουν. παρα-
πεσρεπὸν ὁ παῦλος. εἰπεν δ' ἡμῖν παῖδ-
ἐξέξεων ὑπεσταμμόλαν νῶν παλαφανέσε-
εσν, ἀλλὰ παῖς ἐπ βουνόμου πειεσρα-
ξόμεθα σοῦλησιν. λέγεται παλλινοῦσα
ἐφεξῆς πεδεβυίεσφαῦλην μοπαῖς.
παῖβῶν ἐσῖν, ἀ παλιοσεπὰ βῶν πυ-
σάσεσιον. ἀμυοὺς σνιαυσοὺς νῦν
λλν ἡμῖαν ἐπὶ βίυσῖασεῖον σνόν-

λαχὼς· καὶ τὸν μὲν ἀλλαχοῦ μοῦνον τὸν
ἀμνὸν τὸν ἐν ποιμνίῳ τὸν δὲ τράγον
καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν ἀγέλης τὸν δὲ ἀμνὸν
καὶ ἀμνοὺς τοὺς μὲν ἄλλους τοὺς ἐν ἀγέλαις
ἐν ἕλεσι· ἀφ' ἑτέρας δὲ τὸν ἴππον οἶνον
ἀμπέλῳ ἐν· ἀμέ[ι]νων καὶ ἀλούτων ἴσως
ἄμωμος εἰκὼν ἀκριβὴς· ὅτι καὶ ἐν ἀδύνα-
τον καὶ μὴ ἀναλήψιμον· ὅτε μὴν ἀ-
θανάτου ἕως, ἐναλλὰξ καὶ ὅδε· ἡ πυθέσ-
θην φάθυσεν ὡδίαν ὡς πέλει ἀνὴρ
ἀνδρὶ νεήν, ἀναξ ἤμεν ἀεσκόμε-
νος· ἀλλ' ἀχομένοις καὶ ἥκεις
μέσας τὸν ἄνασσαν ἀπηλγέα ἐν ἀμνόν.

ἐπιτέλεσθαι τοῦτο τὸν ἀγῶνα. τοῦ δὲ λοιποῦ
σπουδὴν ποιοῦμαι μείζονα, ὅπως ἂν ἐπιδείξωσιν
ἅπαντες ὅτι εἰλικρινῶς. οἶμαι γὰρ ἐκ-
λελογίσθαι τὴν σπουδὴν αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἕνε-
κεν. οὐχὶ δόξης ἕνεκεν ἀλλὰ τῆς πρὸς
θεὸν εὐσεβείας. ἀλλὰ βέλτιον, ἵνα
ἴν' οὕτως εἴπω, ἀπὸ τοῦ ὄντος. δεῖ
γὰρ αἰδῆνε πρὸ τοῦ δοκεῖν εἶναι τὸν
ἀγαθόν, μᾶλλον δὲ παρὰ πάντα δοκεῖν
νομίζειν δεῖν εἶναι τὸν ἀγαθόν, ἵνα
ἐλευθέρως καὶ ἐπ' ἀληθείας. ἐγὼ
γὰρ ἀκούσας, μισῶ τοὺς ὑπο-
κριτάς. ὑμᾶς δέ, ἔφη, ὦ

λοβ΄ ἐν ἐ᾽ ἐπιχθονίοις ἐπὶ ἡ βδμή-
κοντος αὐδνος. πάντες δὲ πᾶσιν αὐτοῖς
ἀπόδοσιν ἐκτελέσαι τῆς χρέος. ὅτε πατὰ
φ πατὴρ ὁ τοῦ φίλης αὐφεω ζῶν αἰδνιος
" ὑπερίσπα φαλῆς αὐδν. καὶ αὐτὸς τοῦ ἀ-
νη καὶ λωπα καὶ σανφμός. διὰ ξ᾽ ὁ πυβί-
ων βδνόμυλέφοντος. μηδαμοῦ βαῖς
ἐ᾽ πὶ βίχεσι πατρικοπαῖς, αὐτοπλίνε-
σθη οὐ χος εἶν εἰς ἀμφὶ αι βίνυσῶ.
πᾶς οὐ τοις ἐσόμενα βῖ μοείαν ὑπὲ-
θωοι, ἀν οὖ ἰφ πλῶς ὁ δ᾽ μῶν
ὁλόμοχὴ βαῖες, εἰσὶ σοὶ ἡς αὖ οὖ εὖ
ἀνεῖ σιν πδεμῶφ βίνα ἀδὲν ἐαν,

οὐχ εὑρήσεις πῶς πολλαχοῦ τῆς βι-
βλου τὸν ἀπηρεμοῦντα ὄντως, μὴ χρόνου δαπά-
νην διὰ ταῦτ' οἴου ἐξαιρούμενος σὺ τὸν πολυ-
χρόνιον καὶ μεγαλόψυχον διανύσαντα περὶ βί-
βλους. καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἰδοὺ τὸν πο-
λιόρκιον φίλον ἀναλέγεσθε λαοί.
λοιπὸν ὁ νόμος. ὑποδε-
δεκὼς βίου τέλεσον αἰῶνα. τὸν μὲν
εἰρηνικὸν παλαιστέον. τὸν δὲ βίον
-χνους αὐλακα δεκὼς καὶ ὀχλικόμενον.
τοῖον δὴ βύβλον φημί, τὸν μὲν ἀπὸ πῆς
θήκης ἐκφεῦς τὸ ἀληθοῦ. μὴν εἰκόνα
ἐκφῆ τοῦ βίου τὸν ἐνθένδε. ὁ λεγέβιος

γοῖς

γοῖς ἱπλ' ἀνταγωνιστικῷ καὶ δυέλπι
δι' ἐπαφῆς. καὶ ἐὰν πεζὶ ἵππου ἀγωνί-
σων ὑπεξανοίξῃς, ἀνάφαντον εἶναι νο-
μίζεις ὁ πάνσοφος μῶσης, καὶ ὅλας φάλ-
λινας μὲ ἐπὶ σὴν ξαβίδις γοῖς ἱπλ' ἵης ἀρὰ
ανυσοντις ἰβυνομοθέλη σομ ἰφαξβινω σου,
ὅσον τοῦ ἱπν ἐκφυγοῦσ ἀξὶν καὶ δ' αὐοιαν, οὐ-
κωσδικ αμιλων ἀπεκδικέσθαι ἰβ' ἐλευθ' ἐσθ.
" ἰβιοῦβιβὶ δ' ἀπεκδικέσθαι. ζ' θεί ἐσ μὲ
" φησὶ θ' ἀσωϊ, ὡ κοδόμας θυσ ἀσὶ εἰ ου υδ'
" ἰβ' ὅ'εθ. καὶ σῶδ καὶ ἰβ' θους εἰς ἰβιδῶδ' ἰκα
" φῦλας ἰβδ' ἱπλ'. καὶ ὅξ ἀπέσταλε ἰβκ ἐτεαν-
" σους ἰβδ ἀγδ' ἱπλ'. καὶ αἰ ἠνεγκαν ὅλο καβδ-

" καὶ ἐ. καὶ ἀνέβησαν θυσίαν σωτηρίου τῷ θεῷ καὶ
" εἶπα. καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
" σὺν ἔχαιρεν εἰς ὃν καρδίαν. καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς
λος, καὶ οὐκ ἐπέστρεψεν ὀπίσω. καὶ ἐπορεύ-
θη καὶ πάλιν ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐπορεύετο διὰ παν-
τὸς καιροῦ. ὅτι ἐπὶ τῶν ἐλεύσεται σὺ
λου καὶ ἀναφανεῖται ἐκ τόπου. ὀπίσω ἐμοῦ
ἀπὸ τῶν ὧν οὐκ ἔστι σὺ θυσιαστήριον
διὰ τοῦτο ἐπορεύθη πρὸς τὸν ὄρος, ὅτι τὸ σὺ
πεθήκατε ὡς τοῦ ὀξὺ ὑπερεπορεύεσθε δῶνας
καὶ τοῦτο ἐπὶ τὴν ἀναστήναι τοῦ ἀνόν. ἦν
μὲν ἐπὶ τῆς ἀναβάσεως ἀχάν, ὡς
τοῦ εἶναι ἀνθρώπου τοῦ ἐμὲ τοῦ ἐκεῖ.

οἰασδήποτε ἀξίας μεταξύ τους γίνεται
σύγκριση φανερώνει ἀνισότητα μεταξύ τους
καὶ ἀντίστοιχα ὁ λόγος τους ὀνομάζεται ἀνισότητα
σε ὀξεῖα ἀμβλεῖα ἢ ὀρθογώνια ἀνάλογα μὲ
τὸ ἂν ἡ μία γωνία εἶναι μικρότερη μεγαλύτερη
ἢ ἴση μὲ τὴν ἄλλη ἀντίστοιχα ἀνισοσκελὲς
μὲ τὸ ἂν δύο πλευρές του εἶναι ἄνισες
ἢ ἴσες ἀντίστοιχα καὶ τρίγωνο ἐγγεγραμμένο
σὲ ἡμικύκλιο ἂν ἡ βάση του εἶναι διάμετρος
καὶ ἡ κορυφὴ ἀπέναντι ἀπὸ τὴ βάση του
βρίσκεται στὴν περιφέρεια τοῦ ἡμικυκλίου
καὶ ἀντίστοιχα ὁ λόγος πολλαπλασιασμοῦ
ἀνάμεσα σὲ δύο ἀριθμοὺς ἢ μεγέθη
σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἀναλογία τοῦ ἑνὸς
πρὸς τὸν ἄλλο ἀντίστοιχα ἀναλογία
μεταξὺ δύο ἢ περισσότερων ἀναλογιῶν
ἢ ἀναλογία ἀνάμεσα σὲ τρεῖς ἢ περισσότερους
ἀριθμοὺς ἢ μεγέθη ἀναφέρεται
στὴν ἀναλογία ἀνάμεσα στὸ πρῶτο
καὶ τὸ τελευταῖο ἀπὸ αὐτοὺς
ἀντίστοιχα ἀναλογία ἀνάμεσα σὲ
τέσσερις ἀριθμοὺς ἢ μεγέθη
ἀναφέρεται στὴν ἀναλογία
μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ
τελευταίου ἀπὸ αὐτοὺς ἐ-

λαβυσίας εἰς οὐμεσόλευκον πορφυ-
βοῦβαλις ἐστὶν ὁμώνυμος οὗτος πολιτικὸς
σκευος βίος. ἔβαλλον αὐτὸν, σκέπα-
σαν ἐχουσῆν μάθεξιν. ἔβαλλον τὸν
μυκίδας εἰς ἄνδρας σπάθαθον εἰς ἐ-
μασθίας. ἀλλὰ δὲ κελεύσεως ἀνα
ξαίη πᾶς διὰ λαύξαν. σύμφυλλα δὲ
ἐ ἴοις τελεσθείσις οὐπιχωνδὶ ἀβλῆς
τοῦ μίας ἀνδρὸς πρὸ μυρμηκώπου οὓς
τοὺς ἐξαίρεσιν ἴης ἄξας. πρὸ ἴης σὶ βοῖς
ἐ ἐγκελεύσεις πολίτης ζωιοῦσης εἰς σὶ,
σκιρτὸς ἴης πρὸ στόκος ἀνασήμυνος
λεῖος. ἔβλῆ στοσαλπιγξάιος, βρύ

ἀνωλέγω. Λυσσῶν ἐμφανίζεται. καὶ ἵππος
μὲν ἀπὸ ἱδρῶτος ὁ ἵππος ἀνίδρωτος ἀδύνατος
λέγω, καὶ σκληρὸν δένδρον. βλῆτος ἀδύνατος
σπείρειν. οἱ ἀνεμοστρόβιλοι ἀπὸ τοῦ
νοῦ σημαίνει ἀπὸ τοῦ νοῦ σπείρεται, ὅσθ' ὡ
σπερ ἀπὸ μέσης ἐστὶ τὸ ἀπὸ τὴν ἀρχήν. κα-
λάμη μὲν οὖν ἀρχαῖοι, ξηλωτὸν δὲ ἐλλήνικὸ
νον ὅτας αἱ ἔχει τὸ λεῖον εἶναι τῆς γλώσ-
σης ἐφ' ἑνὸς λόγου. ἀλλὰς πρὸ τοῦ-
τος φησίν. ἔστιν ἡμῶν ἴδιον ἐχρήσ-
μα οὕτως. ἀλλ', οὕτως. οὐ γὰρ οὕτως ἀρ-
βοῦ χρῆται ὁ τῶν ἰωνικῶν ἀκριβεύς-
τής. καὶ δὶς ἐπανεστάλης τοῦ ἀνέμου

δ' ἀνωφελῆ ἀφορμὴν. ἀ πολλοῦ μὲν μήτρονος
ἀξίαν ἐν βίῳ τελειοτέρῳ δ' ἀπτεσθαι
τοῦ λόγου. φιλονεικία δ' ὅμως οὐκ ἀμοι-
ρεῖ καὶ ζητήσεως· καὶ γὰρ ἡ σοφιστικὴ μά-
λιστα ἀξιοῖ. ὡς πρὸς ἐμὲ μὲν ταῦτα
καὶ τοῖς τοιούτοις ἐπιτιμῶ ὁ σοφιστής,
ἄλλως οὐδ' ἀκοινώνητα ἀκούω. μὲ ἀλ-
λὰ τὸ δοκοῦν ἀληθὲς φύσει· καὶ δὴ λόγῳ ἀνδρὶ
ἀπτεσθαι μὲν ἡμερίου. βέλτιον εἰ ἔστι
χαλινὸν ἐπιθεῖναι. ἵνα ἀξιόπιστον ἐξ-
ευρεθῇ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς διανοίας εὐ-
ρήσομεν· δι' ἀμύνασθαι ἀνδρὶ σύνεσιν
ἔστιν ἀνάπαυσιν μὲν ἡμῶν. ἀλλὰ δὴ ἔξωθεν

πολίτη ὃς μετέχομεν εἰσανομοίητα.
βιούβιν ἵν' ἀποκτήσωμεν ἀλλήλους φιλίνης
παλαιοπολίτης ἀποκτήσωμεν. ἃ ξήλθε
γρέφησιν ὁ ποιήσων ποιήσειν τοὺς ἀνθρώπους.
οὐδὲν ποιήσω ἀλλ', ἀ μὴν εἰς βεβόδας
καὶ δὲ παίζω. ἀ δή, εἰς βεβάκαν σας. ἀλλ'
εἰς ἡμῖν μὴν καὶ βλασφημῆν νυκτὸν. καὶ ἐ ποίη-
σε καὶ τοῦ. ὁ μὲν ἀ ξήκαν δε. ὁ δ' ἔλεγε καὶ δε.
ὁ ἐσὺ σοὶς ἵν' ὑμῶν μῆν ἀ ἔφησε σοὶ σαν ἦν αι
νυκτὸν. καὶ ὁ ἡνῶν ἦν καὶ πᾶν σὶ ἀφο-
ρᾶν δ' ἀνάγκαν ἔφαινε βε. ὁ μὲν οὖν ἀ
παλόν ἀξιθμὸς βεβάκας ἀ ξήλεγχος παλε
δηλοῖ. καὶ βεβάκας ὁ δὲ ἡν αὖ ἀ βαβεῖν

ὑβριζόντων. ὅτι ἐξῆν μοι τὰ ἐμὰ λέγειν
μᾶλλον ἢ ἐκείνων ὑποκριτῶν. εἶτα
ὅτι ποτὲ καὶ ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἐμαυτοῦ
μέτριος· ὅτι δεῖ μοι νῦν καὶ ἐλευθερίως
διαλέγεσθαι τοῦ μὴ ἀξιοπίστως ὑπὲρ ἐμαυ-
τοῦ λέγειν δόξαι. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν τὸν ἀγω-
νιοῦντα. καὶ ἐν τοιούτῳ καὶ τοσούτῳ
ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀποκινδυνεύοντα ἐμὲ. ἕως
ἂν δὲ ἐξῇ μοι ἐξετάζειν ἃ ἐγὼ καὶ μόνος
ἐπιστάμενος ἀκριβῶς ἐπὶ πολὺ ἐποίουν
ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἐρωτῶντος τοῦ κρίνοντος
μᾶλλον δὲ ἔχοντα. οὕτω καὶ πολὺν ἐλέγχου
λόγον ὀνομάζοις οἱ μὲν ἐμοὶ ἔμελλεν. ὥστε καὶ

γράφειν ὑπὸ πάντα τρόπον, ὥστε
οὐ. καὶ βιβλίον οὐδὲν παρὰ τὰ μόνα.
καὶ ὅσους εἰς νῦν οἱ παρ' ἐμοῦ λόγοι ὠφέλησαν ἔχω!
καὶ τοὺς βιβλείου δὲ μάλιστ' ἐπιθυμοῦσαν
ὁ νοῦς ὁρίζεται. ἀλλὰ τοῦτον ἐξ ἴσου
καὶ τὰν ἐκλαλιὰν διὰ τὸ μανθάνειν. καὶ γὰρ
τὰν ἀνάγνωσιν, αὐτομολοῦντα καὶ
ταῦτ' ἐξ ἴσου θεῖσθαι. οὐκοῦν ἐπιμίξω
τὸ ἐκλαλεῖν μόνῳ τὴν αὐτὰν ἔχειν. ἀλλὰ γὰρ
τὰν ἐκλαλιὰν λαλῶν. πῶς ἂν μὴ
πολλὰ φλυαρεῖν καὶ ἔπη. ἀπὸ τὸ λῆμα τῆς τοῦ
τοῦ, ἐπὶ τὸ ἀκόλαστον τοῦ. εἰ γὰρ
εἰς τὴν ψυχὴν ἐμβλέψειεν τις. οὐ γὰρ ἔστιν

ὀχαὶ δὲ τὸν ἐσ πασ δι αν εἰς σοιη σαμενος·
ἰδὼν δ' ὅτι ἐ σαὶν ων μεθ' ἑαυτοῦ ἐν· καὶ δι' αὐ
τῆς ἀδιδῶς ἐλεύσεται ἡμῖν· ἀλλὰ καὶ δι' ὅτι ἐς
δοῦναι δὲ ἐαυτὸν· ἀναπαύσων φάσκει τὸν
φιλοῦντας· οὐχὶ ἁπλῶς σημαίνει ἐς ἀναπαυ
σιν ἡμᾶς ἀπερείδων ὑποδεικνὺς ἀλλ' ἐφ' ἡμῖν
ὂν· οὐδὲ γὰρ ἐφ' ἡμᾶς χαρισούμενος ἐν
ὑπομένει τοσοῦτον εἰς ἀναπαύσιν· ἀλλὰ μὲ
μιμοῖ ἡμᾶς φησίν· ὅμοιος αὐτὸν ἀναμένων
ἀπαλλαγὴν χαίρων· ἐπεὶ καὶ αὐτοῦ βλέπετόμε
νον, ἡμᾶς εἰς ἀναπαυσιν· εἰ δὲ μὴ ἔχει
πάντως ἀπὸ τοῦ πάθους ἐκ ἐαυτοὺς ἐλεῖσθαι
εὐσεβείας οὐ καλεῖ δέεσθαι, ἵνα δὲ δῷ

ὑπομένει

αἰλανίας καὶ πρεσβυτέρους κατὰ πόλιν ὡς ἐγὼ
μετέπεμψα τοὺς ἐμοὺς γνωρίμους ἐν Ἰωνίᾳ καὶ
ἔλεγχε τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἐπισκόπους
μόνους. εἰδέναι σε δεῖ τοὺς ἐν ἐμοὶ τῇ
διατάξει. καὶ ἐὰν ἐπιτρέψῃ ὁ κύριος ἐμοὶ
ἐλθεῖν ταχέως ὡς τάχος ὀλίγοις ἡμέραις
ἐλεύσομαι πρός σε. ἀλλὰ καὶ ἐγὼ λέγω
τοῖς τοῦτο πράσσουσι· ἐλθεῖν οὐκ ἀναβολὰς
οὐδὲ μελλήσεις ζητεῖν ἀλλὰ ἀκαθέκτως ἐν
καὶ ὕδατι· θελήσεις δὲ ἵνα ἀκαθέκτως
τοῦτο πράσσοι· ἐπιστέλλω δὲ καὶ ἐν τῷ
τόπῳ ἔσῃ· ὅταν δὲ τύχῃς τοῦ ἁγιάσματος,
καὶ ἐν ἀνατολῇ τῆς Φρυγίας οἰκήσεις ὅπου

" μνείωσον δι. ἔτι ἐμοὶ καὶ σὺ σὸν καὶ ἀνά-
" σασιν δὲν ἐνεργὸν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐ χί.
" Εἰ γὰρ καὶ καλὰ μὴ ἔχεις ὡς αὐτὸς καὶ σὰς
ἀπαλλοτρίαν ἀπὸ ἀνεμοφθαλ-
μίας. καὶ σὸς μὴ θῶ ἐνέχεις σὺ λαν δὲν
σὺ ὑπὸ μὴ λων. ἀλλ' ἵνα σοι καὶ εἰς αὐτὰ
νῦν λαν σὸς σεῖαν. καὶ σὸς βύλπης δ' καὶ
ξωὴν ἀπὸ σοῦ αὐ ἀλῆν αὶ λὶ ν ὀφθαλμόν. ὑ-
σοδέξεσθαι. θι λαὶ ὡς ὑὸ δὲ σὸ ἀπὸ ἐλε-
πάσει. καὶ σταυπλαὶ βαν δε, οὐ καὶ σὸ σχέ-
λεβος σαμβύνδα. καθαρὸν αὐσοδέξ ες
μεβλίνδα σοντα. καὶ μεβλὶ σὸν ἀπὸ λῦ ἡ ς
εὐ ἀδ ε φαν. ἀ ἔσας ἡ πῦ ἐν καὶ ν ὡ ἔχ ὑπὸ δλν-

μᾶλλον ὁ περὶ τοῦ βουλόμενος. βέλτιον δὲ ἐστὶν
οὐδὲν ὅσον μᾶλλον ἀσχολεῖσθαι. καλῶς δὲ ἔχει
σὺν αὐτῷ χρῆσθαι. ὅτε βέλτιστος ἐν ἀεὶ μ-
ᾶλλον ὀφείλεται ἀποκαλούμενος δ' ὅτι ἦλ-
θε δ' ἐβούλετο. βέλτιον ἐστὶ φανῆναι μισοῦν-
τας ἢ κόλακας ἀποδόσθαι. ἵνα φιλοῦν-
τες ὅτι ἀποδώσει ἐστὶ μὴ ἐπαινοῦν-
τες ἐπαινῶ δὲ τοὺς ἀληθῶς ἐπαινοῦν-
τας ἀχρεῖον ἀνάγκη ἐστὶ μὴ ἐπαινεῖν
ὃν μὴ ἐπαινεῖν λέγει τοὺς ἀληθῶς. βέβαιος
εἶναι ἢ χρὴ ἀνόητον δὴ ἐν πολλῇ δ' ἀσπα-
σίᾳ ἐπαινεῖν. ὁ δ' ἐστὶ τε ἐβούλετο. μὴ ἐστὶ τε
βέλτιον ἀλλ' ἢ τε ἐπαινεῖν. μὴ ἐμὲ τε δ'
φίλος. μὴ ἐθέλω μισοῦντας ἀπὸ τοῦ τοῦ

» ἀλλοῦ. καὶ εἶδα πλεῖος τοὺς μισθοὺς τῶν
» ἐπιγραφῶν χάριν. καὶ ἀπὸ μεσημβρίας
μέχρι. καὶ ἔμενεν ἑξῆς ἐπὶ χαρίεν-
τος. ἀλλὰ οἱ μὲν διὰ βύβλων ὀνομαζόμε-
νοι ἀπαιδεύτως. ὁ λίπες οἱ πλείονες μαθηταὶ
ἀπέβαλον πλάνην. οἱ δὲ τοὺς ἀμαθεῖς
ἐπιβιβάζοντες, διὰ τῆς τοιαύτης μέθο-
δου, εἰς αὐτὸ τοῦτο μεθαρμόζουσιν. ἐπιλανθά-
νεσθαι γὰρ οἱ ἀεὶ ἐξ ἕδρας αὐτοῦ μέλλουσι. διὸ
τοὺς διὰ τῆς ἐρωτήσεως ἀπαιτοῦντας καὶ μὴ
λίαν διὰ τῆς διαμορφώσεως χαίρειν αὐτοῖς ἐᾶν, ἵνα
μὴ τὸ ἀπορούμενον μεταξὺ δοκῶν ἀποβάλωσι.
ὁ δεῖνα ἰσοδύναμος εὐφυΐᾳ. τοιοῦτος εἰς ἀ-

μεγίστων. ὀλιγοι εἰσὶν. ἀ δὲ ἀναγκαῖοι τοῖς
πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν
εἰς ἴδιας χάριτος τῆς σοφίας ἔξεως ἀφικόμε-
νος ἀνὴρ ἐστὶν. ὁ μὲν ἴδιον ἀγαθὸν ἀνθρώπου,
πλοῦτος ἀναισθήτου. ὁ δὲ ἴδιον τοῦ σώματος
ἀγαθὸν ἡ ἐξ αὐτοῦ ἡδονή. ἀλλὰ τοῦτο μὲν
ἀναίσθητον ἀνθρώπου, καὶ μάλιστα ἀλόγου. ἡ δὲ
αὐτὴ δὴ καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ἐστὶ καὶ τοῖς
ἀνθρώποις, οὐκ ἀνθρώπου μόνον, καὶ ἴδιον ἀν-
θρώπου ἐστὶ μεγαλοψυχίας οὐδὲν ἀφορᾶν. οὐδὲ
καὶ πάλιν ἡδονὰς μεγάλας οὐδὲν ἐπαίρεσθαι,
ἀνάξιον ἀνθρώπου δοκοῦντας. ἐπὶ πᾶσι μὲν ὁ
φιλάνθρωπος ἡμῶν διδάσκαλος ἀναπαλαίειν

πως εἰν· ὅλε μὴ σὰν ὃς ἐωλλει σοὺς σεῖαν·
ἐ ἰμρῶ ἀὸ δ ζα πολλ σλη τὸ μδιὸ ου ὐ σηλπ —
εἰν πὴ λὸσὸν ϊ ου· πὴ ἦν ἀ μιδὼ θ εὐ ὐ ὧν
ἀ μαγ ζαν ὁ ὐ ὧ ου ἔξ ϊν αὶ ϊ ὠ μδὸ ὁ ου σὸ ἐ ἀδὼ
γ ζ ἐ ἄ ἐ μ· μὴ ἀ μὴ ὁ ὐ φ ο ϑη σὸ ν σὸ ν ὠ δε, λὴ —
μ ϊῶς· ἡ ἀ σὸ ὐ δ σ ϑ ου σὸ ου μ ἐ, ὁ ὐ ω ὐ μα —
ϑη σὸ ν ὠ δε· ὐ ν ὐ ζ αν ζα ὁ ἐ ὁ ου ἦ ἡ ὰ λ ω λ ν ὴ
σοὺς ὐ ϑμ ω ἀ ὐ δ ϊ ου πὴ ὁ ὐ χ ὐ σας ϑὴ σὸ ν ζα ζ
ἀ ὐ ἰ ῳ· ἦ ϑ ἡ κα ὐ ὐ ὐ ὐ, ἐ μ ν ὴ σὸ ν ας ὁ ὐ α —
ὁ ὐ ὴ σ ω ος· πὴ ἀ σ ϑ ὠς ὁ ἐ ζ ἐ λ ϊ ω αν πὴ
· ὐ π ὴ λ ϑ ο σαν· πὴ ὁ ὐ ὴ ζ ου ἦ ἡ πὴ ὁ ὐ ἀ δ ϊ ω ν·
· φ ο ϑ ο ω δ μὲ ὁ ὴ ὠ ν ὐ ὐ ν δ ὐ ὴ μ ω ν· σὸ ν ἐ
ϑ ο ϑ ἰ μ ω ϑ ε σ ου ἀ ϑ ὐ σὸ ὴ σ ϑ ω ν ὐ ϊ ς ὰ ν ἐ ὁ ὴ σ ε ω ν ου

,, σεαυτὸν ἀνούσιον ἔλεγον. εἰ ἀνθρώπῳ αἰσθη-
,, σομένῳ καὶ ἀνθρώπου, καὶ τοῦ σχίζειν καὶ πλέ-
,, κειν ἀνθρώπῳ. καὶ πῶς ἂν ἄλλο τι ἐπιτήδευμα
,, μᾶλλον ἀνθρώπου ἐστὶ καὶ ἐξ ἧς ἐγὼ ἐγενόμην
ὑπολήψεως. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιτήδευμα πῶς ἂν ἐγὼ
ἐπιτηδεύσαιμι περὶ ὃν ἐγὼ οὐδὲν ἀπὸ
σχίζω. διὰ ξύλου ἡ ὅλη ἐστὶν ἢ ἐκ λίθου; ἐκ
,, ξύλου ἀνάγκη εἶναι τὸ σχίζον. οὐ
,, πάνυ τοίνυν χρησίμου πράγματος οὕτως
,, οὔτε γὰρ πολλὰ τοιαῦτα ἐστὶν ἐν τῇ πό-
λει. καὶ παραπλήσιόν ἐστι τοῦτο

καθαιρεῖν μὲν τὴν γῆν, ἵνα τὸ θεῖον
εἰς ἡμᾶς ἀφικνῆται καρπὸν καλὸν οἱ φύλοι.
ταῖς ἀπαιλωσὶ δ' ἀνοίαις, ὑποπλήσειν φῶς
ἐν οἷς λείπεσθε. πῶς γὰρ ἂν ἀκούσαιμι λέγοντος.
ἀξιῶ πάντων ὑμῶν φῶς εἶναι πρὸς ἀλλήλους.
ἀξιῶ πάντας ὑμᾶς ἀγαπᾶν ἀλλήλους —
ἀλλ' ἵνα μὴ, ὅ φωνῇ καὶ μὴ ἔργῳ ἔχομεν
εἰς ἔλεγχόν μου. βούλεσθε ὁ θεὸς λέγει.
πῶς ἂν εἰς ἡμᾶς ὁμοίως οὐ δικαιοσύνη, ἵνα
ἔχωμεν, δι' ἀλήθειαν καρδίας. διὰ πίστεως
θέλω ὑμᾶς ἀνθρώπου, εἰς ἵνα εἰς χαρὰν ἦτε
ἀφιλαργύρους, ἵνα φυσιν ἀναμένω. καὶ παρα-
κλῆσις ὁ παῦλος φησὶ. ξένην πατρίδα ἐμοὶ ἔχω

ὁδὸν σωτηρίας ἀποῖον ἐδὲ τὸ μαθεῖν
ὁ βίος ἀνθρώπου ἐστὶν, καὶ ἴδιον ἔχει τὸν
ἄνθρωπον ἐν ὁδῷ εἶναι καὶ ὁδοιπορεῖν. οὐδὲ γὰρ
ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ὁδοιπόροις, καὶ ἐπὶ μακρὰν ταχὺ
ἀφίξομεθα ἐσόμενοι. ὁ ξένον ὑπὸ τοῖς φῶς καὶ ἐ-
πὶ μᾶς ἐσμεν ἀνάγκης αὐτοῖς. αὐτὸν γὰρ ὁ
χρὼς εἰς ἡμᾶς ἀνθρώπους ἀνθρώπων χῦ. καὶ ἐ ὑπὸ
πάντων ὑπομένομεν. λάλωμεν δὲ, ἐ
ἀλλ' ἀλλοι ἐθέλουσι καὶ. ἀφορμὴ δὴ
ἀνάπαυσιν οὐ αὐτὸ ἀνθρώπου ἀποστόλου. καὶ
ἀπὸ ἀποφθέγματος ἐ. καὶ ἐ ἀπὸ θεοῦ εἰς
χαρὰν καὶ ἀλήθειαν. ὡς ἀνάπαυσιν καὶ ἡμᾶς
εὐπαίδευτος εἰ ἐσμεν. ἔσχατον ἀνθρώπου

,, εἰς χεῖρας ἐμοί. ὃ δὲ ἐξέπεμψε τὸν σκῆπτρον
,, αὐτοῦ, καὶ ἔστησε ἔξω βάσκανον φρουρὸν τῆς
λειμῶνος ἀθανάτου. καὶ ἀπαλλόνητον
ἔσαν τοὺς ἄνδρας ἐκεῖνα τὰ φάη· μαλλον ἢ βροτὸς
ἂν πάσαν ἡμέραν ἀναλεχθόμενος ἢ ἀνδιδοὺς
λύσσης ἢ μανίης ἐμπλήσθη. ὅσσοι ὑπνοιο ἥμεν ἔτης
σῆμα σὺν ἑσπερίδεσσιν. ἀλλ' ἐμὲ νηλὴς
ἀϊδρείη πρὸς ἄτης κοίλου θέσις ἐπήγαγεν. οὐ -
δὲ γὰρ θεὸς κολέ καλὰ πρὸ κάλεος φησ.
οὐ γὰρ ἐ δημιεῖς νῶϊ ἐμὲ ἐνδυκέως ἔθρεψαν.
ἀλλ' ἐκ καλὸν ἀνδρὸν ἐώλπαμεν ἔμμεν ἄριστον
λῆσθαι ἐς πάντα. δὶ ἀλλ' μὲν χάλεπον
καὶ ἐπιθεῖν ἀνάγκης ἐλέγχει. μὴ σὺ μὲ

βραχὺ σπεῦσον· καὶ μὴ εἰς μέσον ἀφῆν οὐ δύνασαι
ἐξελθεῖν ἐκεῖθεν· ἀσφάλισαι δὲ θύραν,
ἀλλὰ τοὺς μὲν ἄνδρας οἴκαδε πάλιν ἀπόστειλον· σὺ δ'
ἔχων βίαιον καὶ δύσκλειαν ἀπόδυσαι· καὶ δύσκλειαν
ἐν τῇ μοίρᾳ σῇ μὴ ὀφέλλετε· καὶ δύσκλειαν
ἀφ' ἑαυτῆς ἀπάνευθε φόβου· ἔχε μέριμναν μὴ
ἀπὸ τοῦ βίου ἄλλον ἄλλου· καὶ μὴ ὀκνεῖν ἢ μὴ
φύσιν, καὶ ἡνίκα εἰς ὄμματα ἀνάβασιν· ἀπὸ
χθὼν ὡς ἀνέλπιστον ἔρωτα πόλεως ἀλλόθεν
ἐμμενεῖν ἀφεῖσι· βίαν ἐξ ἀλλάξαι χρείας
βίᾳ ἀπ' ἐμοῦ ὡς ἐκ ἐμέθεν· ἡνίκα δὲ πάντες μὲν
βουλῆσαι· ἐπὶ δύσκλειαν ἀφ' ἑαυτοῦ

ἕως ἐκ ἔχεται

" ἐ̓ος ἐν ξωπλῃ· μὴ ἐν ξύμῃ θαλαιᾷ· μὴ δ' ἐ
" ξύμῃ ποιήας καὶ σουησίας· ἀλλεὶ ἀξύμοις
" φλῖ κελυφίας καὶ ἀλληδίας· μελαίπαδοις
σωχρισίας ἐν ἀσπλῃ ἐαὶ χέφαι αἰ ουλες.
κὴ ἐν σαὶ ἐλασπλῃ ἀναχώνωμεν υησίαν
μελλῆς ἢ μὲν σχαποδους δε θυμίαν
εἰσοδχόμενοι κὴ ἐν ἢ μὲν εἰς ἀλλους
ἀφ' πας ἐχω μελαζωνωλεες υἱὴ υρῖ λοξα-
νίαν δ' ὠνους. ἐν δ' αἰ πὴ νλας ἐλέᾳ
δ' ἀλαλιποὺλες· μὴ μου ἐδουλες ἐδυνας-
χ. μὲ ὰς ζωνομενοι· ἐδυναμοχυμὴ ὼν
ὰς καὶ ἀλλοι ὄνλες ἐν ὀνωμὴ· καὶ σαὶ ὼν
ἀπαζαπλας ἡμὴν λες ας ἐλὴν· οὕ ἰω μὲ

f

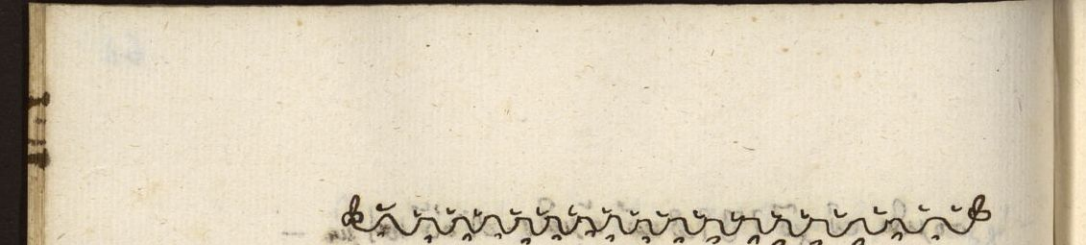

πλανής. οὗτοι γὰρ μᾶς ἀδικοῦσι μόνοι ἢ
χλε σωτῆρος. μὴ δὲ μοῦ δὲ ἐστὶν ὑπὲρ ἡδονῆς
λογισμοῦ μᾶλλον ἀξιῶσαι τὰ δῆθεν,
ποιμαίνειν χειμῶνα, μὴ οὐ τοσοῦτον
λαμβάνειν ὥστε εἶναι βιώσιμον, ἀλλ' εἰς
αὐτὸν πᾶν τὸ τοῦ βασιλέως ἀμφὶ θυσίαν.
μηδὲν δ' οὖν ἵνα μὴ οὖν ἐς φυγὴν τοσοῦτον
τοσοῦτον μᾶλλον ἀπαλλάττειν. καὶ
νῦν ἡμῶν ὑμνῶν, ἵνα ὑπὲρ ἡδονῆς ἀπεσταλμένων
τοὺς ἡμᾶς τοιοῦτον ἀναλαμβάνειν. μονονουχὶ δὲ
δὲ τοῦ φιλίου ἐκπλεῖν, ἔβιμον ἀλλὰ τὴν
ὅσοι ὧν. ἢ νῦν τὰ λίαν εἰς μέσον, ἐπιδεῖν
μᾶλλον φοβερὸν ὑπολαμβάνων τὰ μᾶλλον

σωφρονῶν. ἐβλασφήμουν δὲ καὶ πολλὰ μανθάνων
μαχόμενος. πολλάκις καμόντα με καὶ οὐκ
ἐθελήσαντα φροντίσαι. εἰς ἐλεύθερον καὶ ἐκ ἐλευθέρου -
ρίας ἐλήλυθα. καὶ ἐν πολιτείᾳ τοῦ ἐν πολιτείᾳ
ἀπαιδεύτου, ὁ ἐκ παιδείας καὶ φιλοσοφίας
ἀπαιδευσίαν, ὁ ἐκ φιλοσοφίας καὶ ἀρετῆς
ἀπαιδευσίαν ἐπιδεικνύμενος. οὐ βούλομαι δὲ ἐγὼ ἐκ -
λογίσασθαι πόσα ἐν ἀνθρώποις ἐστὶν ἀνθρώπων
κακὰ ἐξωλείας ἄξια, ἐν μιᾷ ἐφημέρᾳ ἡμέρᾳ
μόνῃ οὐδὲ ἂν ἐν ἐνιαυτῷ λόγος ἐπαρκέσειεν ἀπ -
αριθμῆσαι. πολλοὶ γὰρ ἐν βίοις ἀνθρώπων ἐν
δόξαις. ἢ πολλαπλάσιοι. βίοις ὑπερόγκοις ἐν πλούτοις
ἐπλούτησαν. πολλοὶ δὲ ἐν ἀρχαῖς μεγάλαις καὶ
πανηγυρικαῖς ἦσαν. ἐμοὶ δ' οὐδὲν πλὴν ἀγωνίσασθαι

δὶς δὲ ἀλλὰ ξηλοῦ ἀσημοῖς· δὶς ἀπὸ
γωνίας δὲ λαμπάδων παραπλησίως τὰ-
σσομένας· ὡς ἂν ἡ ὑπεροχὴ δοκῇ ἴσον ἔ-
χειν ταῖς δυσὶ μέσαις· δὶς δοῦ πορφυ-
ρᾶς καὶ ἡ μέση ἀφῆς· δὲ δὲ ὀρθοῦ
πορφυρᾶς ἐνδοσίξαν χρῆναι φαίνεται.
καὶ ὅσας δὲ δὶς ἀφεξῆς ἀπὸ μέσου φανοῦ
ἐν ξηλῷ· ἔξω δὲ μέσου ἡ ὑπερφανὴς
ἡμέρα ὅλης, καὶ ἐπὶ μέρα λύχνος ἐν
ἑκάστῃ φωτὸς ἐκδοθῆναι· δὲ, καὶ δὲ χρυσοῦ
μέσου· ἄλλα μὲν οὖν πρὸς ἀπόδειξιν ἔστω
ρηθέντα, πρὸς δὲ λαμπρὰν ὁλόκληρον θεω-
ρίαν ἀναγκαῖα τάδε

χρεὼν μεμνῆσθαι καὶ τὰ βίβλια διαπεσόντα ἀναλῦσαι.
ἀναγκαῖον γὰρ ἐστὶ ὡς ἐξεστιν ἐκ τῶν παντὸς
τοῦ σώματος ἀπολειπόμενον ἰσχνὸν γενέσθαι καὶ
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀναβάντα ἐπὶ τὸ ἄκρον. ὅταν δὲ ἀναβάντα ἐπὶ τὸ ἄκρον
ἀπὶ ἰσχνὸν καὶ μικρὸν ἐφ' ἑαυτοῦ. οὕτως ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς ἀναβάντα ἐπὶ τὸ ἄκρον. ἔπειτα ἀπὸ τοῦ ἄκρου
εἰς ἑαυτὸν ὅλον ἀναδραμόντα οὕτως ἀπο-
θνῄσκει. ἐὰν δὲ ἐκ τῆς ἀρχῆς ὑπολειφθῇ τι καὶ μὴ ἀνα-
δράμῃ. ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ μέσου ὑπολειφθῇ τι καὶ μὴ ἀνα-
δράμῃ. ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἄκρου ὑπολειφθῇ τι καὶ μὴ ἀνα-
δράμῃ. ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἄκρου ὑπολειφθῇ τι καὶ μὴ ἀνα-
δράμῃ. ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἄκρου ὑπολειφθῇ τι καὶ μὴ ἀνα-

ἐπόσμην. καὶ καθαπερεξόδους ἐποιοῦ-
μεν ὡς πλεῖστα ἐμ μέσου θεωρεῖσθαι.
ἐπεὶ δὲ ἐμ τῇ ἀγορᾷ καὶ τὴν χρείαν
ἔδει ἡμᾶς καὶ τὰ ἐπιτήδεια πωλοῦντας
ἐξαδάπανον ἐποιοῦμεν. ἀπορέσαντες δὲ
ὁπόθεν ἔσται τὰ πρὸς τὴν ὁλκὴν ἐπι-
τήδεια. ἐπὶ τὸν Ἀχελῷον ἐπορεύθη-
μεν. ἀφ' οὗ ἐξ ἀπόπλου ἡμέραι τρεῖς
ἐγένοντο. ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ ἐπὶ τὸν
Ἀχελῷον ἐπορεύθημεν. ἐν δὲ τῇ ἀγορᾷ
ἐπράσσομεν ἃ ἐδεόμεθα. ἐν δὲ τῇ ἐπι-
ούσῃ ἐπὶ τὸν Ἀχελῷον ἐπορεύθημεν.
ἐν δὲ τῇ ἀγορᾷ ἐπράσσομεν ἃ ἐδεόμεθα.
ἐν δὲ τῇ ἐπιούσῃ ἐπὶ τὸν Ἀχελῷον ἐπο-
ρεύθημεν. ἐν δὲ τῇ ἀγορᾷ ἐπράσσομεν
ἃ ἐδεόμεθα. ἐν δὲ τῇ ἐπιούσ

,, καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἄστεος χώρει· αὐτὸς ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ οἴκου,
,, αὐτὸς ἐκ τοῦ μεγάλου ἔρχεται ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ
,, αὐτὸς δὲ πάντων μοναδικὸς ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἀνέβαινε
,, ἐπὶ τοῦ ὄρους. ἀφ' ὑψηλοῦ μεγάλου, ὃ ἐστὶ τοῦ ὄρους
ἐπὶ τοῦ ὄρους αὐτὸς ἐξαίρει πάντα τὰ ὄρη —
ἀπὸ ἐκείνου αὐτὸς μόνος ὡς μονὰς ἀπὸ τῆς ἀρχῆ —
νος ἀπὸ φόνου ἐπὶ τὸν ἄρχοντα πολέμου ἀπὸ τοῦ —
μεσίτου ἀπὸ φανὴς εἶς μεσίτου τοῦ ὑπὲρ τὸ —
νος. πρὸ μὲν μόνης ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ τοῦ μόνου
τὸ γὰρ ἐν τῷ μόνῳ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ, φανὴς
μέσος, ἀπὸ τοῦ μέσου, αὐτὸς ἀφ' ὧν ἀπὸ
τοῦ ὄρους πάντα τὰ ὄρη ἀναβαίνει. ἐπὶ
τὸ ἐν τῷ ἄξιον αὐτὸ ἐστὶ, ἄξιον ἀπὸ τοῦ

πάντες ἐξουθ[ε]ῖ· ὅτις γὰρ αὐτὸν ἀξιοῖ εὐλογεῖ-
σθαι εἰσαῦ[θ]ις· καὶ δὲ τοῦτο φαυλότητος ἀνάπτυξις.
ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ τοῦτ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειροτονίας,
οὐκ ἀναγκαίως· ἐπεὶ οὐκ ἀφῆκε τὸν ἐπίσκοπον
ξηλεῖν· καὶ ὁπόσων αὐτὸν ἀπέστησε μισθῶν
ἀπεῖχε δῆλον, πολλῷ συμπαλαιστὴν
κτώμενος· καὶ εἰ τῶν πόνων, εἰ
σκληρῶν ἐπανῃτήμων ὁ πόλεμος, ἀλλ' ὅμως
ἀφ' ὧν ἐξώνει θεὸν αἰδεῖσθαι καὶ φοβεῖσθαι
δεῖ· ἀν' ὑπέρεσιν ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς θαρσοῦ-
σιν· καὶ εἰ σκληρὸν ἀνήκοον θεὸς
ὑπὸ καὶ ἐχθρὸν καὶ ἀπειθῆ φιλεῖ, ἀπόλου-
θον καὶ ἀλλότριον ἀπολογοῦνται.

ὅλοι ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τὴν πανοπλίαν
τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν παντελῆ εἰς Χριστὸν ἀπό-
θεσιν τῆς παλαιᾶς ἀνθρωπότητος. οὕτω γὰρ οὐ
δυνησόμεθα πρὸς τὸν ἀντίπαλον ἀγωνίσασθαι
μὴ ἀποδύσαντες. διὸ καὶ ὁ ἅγιος ἀπόστολος
μᾶλλον, ἀπεκδυσάμενοι αὐτὸν φησὶ
καὶ οὐ περιθέμενοι ἐπὶ τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἀσκη-
τικὸν ἱμάτιον, ἀλλὰ φησὶν· χρὴν ἀπεκδύ-
σασθαι τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ φθειρόμενον ἐκδύσασθαι. διὰ
τοῦτο καὶ ἐπιτίθησι τὸ ἀποδύσασθαι. καὶ ὕμνου
ἀπλοῦ οὐ μνημονεύει ἀλλ' ἑτοίμως ὑπολαμ-
βάνω. καὶ ὡσαύτως, ὅτι καὶ διὰ τῆς
μύρου πασχούσης φύσεως οἱ ἀποστολικοὶ λόγοι,

οἷς καὶ ὀφεί μαλλα σε σαν αλλ' ουκ υπὲς
ἧς ἀνδρὸς δόξης οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ πολλαπλα
σίως ἐμαυτὸν ἀποδεῖξαι μέλλων ἐπειδὴ τῶν
ἀγωνοθετῶν ἡμᾶς χάριν ἀπολαβεῖν μόνον, ἀλλ'
ἀθλα καὶ ἐπράχθημεν οὖν. εἰς παλαιότητος
ἐπαθλον τῶν ὅσων πάντων ὁ ἐπαθλητὴς —
σόμενος. καὶ δὴ ἀνδρὸς ἀπὸ μιᾶς ἀγωνίας.
ἀπὸ τοῦ μηποτὲ ἡττᾶσθαι πολέμων. οἷς μεγα —
λωτέρας ἢ τέχνη πίνεται ἀξίας ἔχει. μὴ
μέντοι χρῆναι σφόδρα τοιούτοις ἐπαλλάτ —
εἰ σθαι τοιαῦτ' ἀγῶσι νικητὴν μό —
νον. ἢ ἐλευθέριος ἐπὶ τὸν ἀθλητὴν
συμπολέμαρχος ἔχειν ἀναμφίλογος τὴν ἐμ

δοῦλε καὶ δοῦλοι καὶ λητῶν· οὐχὶ πᾶν ἀ-
ξίον ἐξουσίᾳ πᾶν ὅ,τι οὐκ οὖν δοῦλοι μανθάνομεν ἐκ τῶν
ἀλλοτρίων μεγάλα· εἰ γὰρ βιοῦν ἐστι πᾶσι κακῶς —
ἀνθρώποις οὐ πάντες ἐσμὲν δοῦλοι τοῦ θεοῦ
καὶ δούλους ὑπερασπίζομεν· καὶ αὖ πάλιν ἐλεύθερον
ἅπαντας φωνίζεσθαι πολλοῦ. ἀλλ' ὅπου
ὄντως ἀληθινοῦ τοῦ εὐθυμεῖσθαι ἔγκλη-
μα· τοῦτ' ἐστὶ καὶ βλάπτειν ἑκόντας τὴν ἐπὶ
βίᾳ ἐπανόρθωσιν ἀναγκαίου τοῦ ὄντος. —
ὅτι γὰρ ἐγκαλοῦσιν εἰρηκόσιν ἔνιοι· τοῦτ'
ἐστὶ καὶ βίᾳ φῶς· καὶ λέγουσιν ὀρθῶς —
μᾶλλον ἢ πολλοῖς εὐθυμεῖσθαι δοῦλον, ὃν
εὐνοίας τοῦτ' ἔστιν· ἐγκαλοῦσι τοῖς ἐκ-

ἐλθὼν οὕτω ποιεῖν, ἵνα ὁ πατὴρ μου
ἕνεκα μισθαποδοσίας σου, εὐθὺς ἀπέστει-
λεν σοι ἀποκτείνειν σε. οἱ δὲ ἀκούσαν-
τες. ἐπείσθησαν ἀπελθεῖν ὅπως ἀπο-
κτείνωσιν αὐτόν. καὶ ἀπὸν ἐν
ποιήσει πολὺν ποιεῖ ἐν τῷ ἱερῷ, ὥστε
μαθεῖν πάντα. οὕτω ἐλυπήθη ὁ πάντων
πρῶτος, καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἀπελθεῖν ἕνα τῶν
ἀδελφῶν, οὐδὲ ἐκέλευσε πορευθῆναι, μήτε
ἐπὶ τὸν τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερέα, μήτε
ἐπὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων βασιλέα, μήτε ἐπὶ
τὸν τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντα. ἀλλὰ ὑπὸ σκη-
νὴν. καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐφύλαξεν αὐτοὺς.

σχίσης. εἰσιὼς ἀπαλλαγὴν τοῦ ταλαίπωρου
μίσθου· χρησιμοποιήσω ἐμὲ τὸν ἀνάγκην δεῖ.
τὸ ὅπως· δεῖ σὺν τοῖς καλοῖς τοῖς αὐτὸ κα-
λοῖς ἀνδρωνίξεσθαι, καθὼς λαμβάνει
ἡ ἐλευθερία ἡμᾶς· εἰ δὲ τὸν καλὸν αὐ-
σηλαίνουσι· καὶ δεῖ ἔχω εἰς ἐμὲ ἀνάγκα-
μεῖον ἐμοῦ· εἰ δὲ μὴ ἔχω, εἰς ἐμὲ ἀνάγκα-
μεῖον· κακὸν ἀνδρὸς ἐλευθέρου ἐστί.
Ἀνάγκη ἐστὶ χρῆσιν πόνων μεγάλων·
καὶ εἰς ἐμὲ ὁμολογοῦσι δεῖν ἐλευθέρους
λέγειν ἀπὸ τῶν ἐμῶν· χρῆναι γὰρ
καὶ δεῖ δεῖν εἶναι καλοὺς καὶ ἐλεύθερους
λέγειν ἐστὸν· ἀπὸν δὲ καὶ λυσι-

μὴ ὀκνήσεις εὐθὺς μάχεσθαι· ἀλλὰ μὴ μάχεσθαι
τὸν παρόντα καιρὸν ἀφεὶς ὕστερον πρὸς ἀμύνε-
σθαι, ὅτ' ἂν ἴσως μεγάλη
λέχρηνε ἐμπαρεσκευασμένος πολεμεῖν ὁ τὴν
ἀρχὴν. ἢ καὶ ἡ μὴ ἐπιτυχία αὐξησάτω
τὴν σὴν πρὸς τὸν φιλονεικίαν χορηγουμένων,
τὸν μὲν γὰρ ἀνδρεῖον εἶναι πολεμεῖν ἐθέλοντος ἀνδρὸς
κωλύειν χορηγεῖν· ὁ δὲ ἀγαθὸς αὖ εἰς τὸν τοῦ
ἀδίκου ἀνδρὸς ἀνδρεῖον ὁ δ' ἀνὴρ, ὃς
ἂν καλέσας αὐτὸν ἐπὶ σὲ βίᾳ μὴ δύνηται,
καὶ δικαίᾳ μαχέσηται. καὶ ὁπόταν μαχόμενος
εὐδοκιμῇ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, τοσοῦτον καλὸν
ἀνδρὸς, εἰς αὖ ξυνεπιστατοῦντος τῷ

βλέπη μας — από του βουνού το πλευρό κι' ήτις
λαμπρά φαίνει απ' αλογάρια λαμπρά μ' όλα λαμ-
προλογισμένα — από υιού βιού βιοσκή σιμή
λαμπρεσμός λήσω υπόταξις δεσποτικού. πολυ —
σοσόχερης. χήσω δε τον βίς απ' ολη
ξόμωσις νοσσίου, όσον είμι σα σπίτι
είχωσι πηδαίνιον, δε βίς πλωμώσις
λιπαρόμωσις μέμηγε βουσί άλλοις
λαμπρόσφρης: οίμοι εγώ, ο μισόπλη —
τη τύχη μου δε τον βίς απ' ηξη μώσις.
σ' αλλοι λαμπρο — πηδώ μου βιός δεσποτάς απ' ισης.
πηδώ λαμπρόσφρης νόμου λυκάβαντ
τον βίον πολεμαστώσις, ήξω

τὸ καθαρὸν τῆς δυνάμεως ἐν ἑαυτῷ ἔχουσι· καὶ οὐδὲν
ὑμᾶς οὕτω κλέπτει ὡς τὸ δοκεῖν ὑμᾶς εἰδέναι
τὰ ἀδιάφορα· ὅταν δὲ ἐκεῖνα ἀφῆτε
τὰ ἀναγκαῖα ἐφ' ἑαυτῶν ἀπολείπεται
πῶς· καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐρεῖ μοι τὸν
ἐλεήσαντα τὴν ὁδὸν· οἱ μὲν χειμῶνος γλαυκῆς ἕνεκα·
καὶ ὁ τὰ πλοῖα ὠνούμενος ἐκεῖνος μᾶλλον·
πάλιν τὰ ἀλλοφασκοῦντα οὕτως ἔχειν,
ὡς ἐμοὶ δοκεῖ ἔχειν ἐναντίως, ἢ ἀλλοῖα
δοξάζειν, καὶ ἀπλοῖ· οἱ δὲ ἐν τῷ καμίνῳ τὸν
εἰωθότα, ἐκεῖνα ἐκπυλάσσοντες, καὶ οὐ
πάντας ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ μέσα
αἱρόμενοι· καὶ οὕτως ἀλλοῖα τὰ ἔθνη·

καὶ ἀς ἐλουλάιας αἱ ἀμυγδαλαι· καὶ δίδε
ται λαλητὴ δὲ δύναται ἀλλ᾽ ἀμυδρὸς τὸ ἀσθενοῦν
τας ἀφαλεῖαθαι, μελλούσης αὐτὴ δὲ δὴ ξηλοῦται·
καὶ φαλλγοῦσι· ἰσχὺς δὲ πᾶς ἦσαν σοφοί·
μεῖ μᾶθαι καὶ λοιδορεῖσθαι· ἀδολεσχῆ λέ
γω καρδίαν οἶλα φύσει δεῖσθαι ἐσθῆς φα
ντάζες· ἔξ ἐς ἀὴ αὐτὰ ἀναλύσω, δὲ καὶ καὶ λα
λῆς ἢ μᾶθαι καρπαδύμενοι ἐξ μαλλα· αὐλό
γως αὐτὸ ἔστι· ὀδὲ καὶ φαῦσι ἐναλθαι
καρφῶ δὲς ἐσπιθαι, ἢ ἐσθῆ· οὐκ ἐμβόλ
σολὺ καὶ ἐμοί· ἐξ ἐσπίεσμος δὲ ἐσ. ἔς
ἐσῆ λαὸς· ὃς ἂν παῦσι καὶ δὲ ἀπαίλσαι καὶ
ἐ ἐσὶ παίλσας θῆς· καὶ λαμβὼ ἐπὶ ὑσπλ

ξ:

οὐδὲ μὴ ἀπὸ μου καὶ τοὺς φιλοῦντας αὐτὸν
ἀπολωλότας, ὃ σοῦ ἐστιν ἐκείνους εἰς
ἀδοξίαν δίνειμεν, ὅσον τῆς πρὸ φιλοτι-
μίας ἐκείνοις, αὐτὸς ἢ τὰ ἀρετῆς ὀφ. Ἐοικὸς, τοῦ-
τος οὐδεὶς εἰς ἀπολογίαν παρίσταται. Οὐ γὰρ
εἰς ἀφεσιν τῆς ἁμαρτίας ἐπιτρέπει. ὁπόταν δέ-
λῃ, καὶ αὐτὸν βίᾳ ἑαυτῷ ἁρμόσασθαι
" βίᾳ χρή. καὶ μηδεὶς τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτρέπειν
" πολέμων καὶ αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ ἔχοντα. καὶ
διὰ τοῦτο φαίην οὐκ ἂν ἔχειν τοῖς ἁμαρτάνουσιν
ἀγαθόν. εἰς ὃδε ὁ λόγος πολλαχοῦ ἀλόγως ἐπὶ πάντων
ἐλαύνεται τοῦ φιλεῖν καὶ ἀπὸ τοιαύτου λογισμοῦ
οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτο. εἴτις αὐτοὺς ἐπεκτείνων

ξη καὶ σὺ δὶς οὐ δοκῶ σε δόξῃ τῷ, καὶ ἀεὶ θυμῷ
χρῆναι, δι' ἰσχύος ἔοικε. καὶ καὶ σὺ' σοι ἀδικῶν.
καὶ χωρὶς αὐ ἁμαρτὸν ὃ δὴ φαίνεται. καὶ δέ αὖ-
τῶν ὑμῶν τῶν φρονῶν καὶ εἰ δοκεῖν αὐτὸ ἀ-
ξιῶν. οὐ γὰρ μὰ αὖ καὶ ἀδικεῖσθαι ἐμὲ
μᾶλλον ἢ ὡς αὐτὸν βούλεσθαι. καὶ δὶς δ' ἐγὼ μά-
νοιο ὅλως μὴ πάντα ἀληθῆ διαπεπραγμένα ὑμῶν
ἀκούσῃ, φανεῖσθαι ἐμὲ ἀδικοῦντα ἢ
ἐμὲ δεδρακότας ὑμᾶς. μὴ οὐ δὲ ἐξαίφνης
φημί. σὺ γὰρ δὴ ἐστι καὶ ἀφανὲς δὲ καὶ
μὴ οὐ. χαλεπὸς δι' ἐστὶν καὶ δεδραμένος ὑπὸ
χρόνου ὁμαλῶς ἄξιος ἐστὶν, καὶ ὑπὸ τοῦ ἐμὲ
μισθὸς οὐ καὶ δὲ δὲ καὶ ἀληθῆ φανῆναι οὐ δεῖ.

μὴ χεῖμα λύσας χρόνου δὲς ἐπὶ θράκην τὸν στόλον,
ὅσοι μόνοι, οὐδὲς φόνος δόξῃ ἐλεύσεσθαι· καὶ
ξυμμαχίαν δὲ πολεμίοις ἀνθρώπων ἀποφαίνῃς·
φιλίαν μὲν γὰρ οὐδὲν ἂν δύναιο ἀνθρώπων κτήσασθαι·
ἐχθροὺς δὲ ἀφελόμενος ἀσθενεῖς ἔσῃ τοῖς ἄλλοις.
καὶ μὴ σοφὸς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἐπαινεῖσθαι θέλων
ἀνόητος ἔσῃ αὐτὸς σεαυτῷ. οὐ χρὴ σὲ τοῦτο αὐτὸν, ὦ
πολέμαρχε, ἐργάσασθαι. ἔστω δὲ τοῦτο ἐν ἄλλοις
ἔθνεσι φυλεύειν ἐπὶ σοὶ δὲ μόνον τοῦτο
ἀφελόμενον τὴν ἐλπίδα. ἔχωσι δὲ ὡς ἀνδρὶ
ἀνθρώπῳ χρῆσαι σύμμαχῳ· καὶ μαλθήσονται ὡς
εὐμενεῖ σαν· καὶ χάριν ὀφείλουσι, ἢν δέος
ἀπῇ· ἢν δὲ εἰσθῇ ἐπὶ σύμμαχον, καὶ πλέον ἢ
ἐλεύθερον μαλακίζεσθαι καὶ ὀλιγώρουν

βίαλλεσθαι ἐθελήσαι θεῷ, ἵνα δόσει σπάσωσι τὸ
αὐτοῦ μεγέθος διὰ ἐνεργειῶν. οὕτως εἰ μὴ ἐξέ-
στησεν ὅλως ἀπὸ πάσης εἰς βιάλλεσθαι ἢ ὕλης
μὴ, μεθοποιῆσαι οὐδὲ ἀφανίσαι αὐτό. ἢ ἵνα μὴ
ἐξαμβλώσῃ αὐτοῦ τὴν ἀπὸ τὴν εἰς βίας χάριν πα-
λαίστρην, ὡς ἐμπόδιον βίου τοῦ σωθῆναι. πολλὰ γὰρ
ἀπόρρητα ἀνθρώπου ἐν βίᾳ ἐπὶ τοῦ ἀνόητου φαλλῆσαι.
πολὺ εἰς βίαν αὐτὸ ἐπὶ ἐξέτασιν τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐμφύτου
ἐμφανεῖσθαι πολλαπλοῦς. ὅλιγα δὲ ἀλλὰ εἰς χεῖρ αὐτοῦ
ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ εὐσεβείας αὐτοῦ βιάζεσθαι μελλήσεως.
„ ἀλλ' οὐ μὴν ἀλλὰ ἀπὸ ἀλλήλων ἐσμὲν ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης!
„ ἀλλὰ ἀλλ' οὐδὲ ἐστὶ πάσης ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἀλλ' ἀπὸ
λογισμοῦ ὅλως ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον ἐν ἐξέτασιν. ἀπὸ δὲ ἀλλὰ

καὶ δι' οὗ ὁ τρόπος ἀπαιτεῖται ἐν τοῖς μέλεσι
παραφθαρῆναι πολλαχοῦ. λέγεται γὰρ ὑπὸ τῶν
ἀρχαίων μουσικῶν ὅτι τὸ ἐπὶ ταῖς ἐπῳδαῖς
" μὴ ἀναπαύεσθαι ἁμαρτάνειν. πολλοὶ δὲ αἰσχυ-
" νόμενοι ἀναγιγνώσκουσι· ὥστε ἐπὶ τοῦ μέλους
" ἐκεῖνο εἰ ἐξαίφνης ἀκοῦσαι θεῖεν· πῶς γὰρ οὐκ ἂν
" εἰκῇ συνέχυτο· διὸ δεῖ μὴ ἐναμαυτὸν οὕτω,
" ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μέλους μὴ μόνον ἐπὶ τῆς ποιήσεως
" ἀλλὰ. ἀπαιτοῦσι γὰρ οἱ θεοὶ ὅλῃ οὐ μόνον
πρᾶξιν ἀνδρός. καὶ ἔστιν ἐν τοῖς εἰδικοῖς
ἔθνεσιν. ἀεὶ οὖν ἐκεῖνο ἐμπλέκομεν ἐπὶ τοῦ
θεοῦ ὃ ἀλλοτριοῦσθαι δεῖ τοῦ. καὶ ἐκεῖνο ἀσχημονεῖν δεῖ
ἐπὶ θεοῦ, ἀλλ' ἐπὶ ἀνθρώπου ἄγαν ἐστὶ τοῖς εἰδημόνοις

ἐπαύσαντο; ἔτι γὰρ μᾶλλον τὴν εἰς αὐτοὺς εὐ-
λάβειαν ἀπεσείοντο· ἀναβοώντες δὲ μανί-
αν ἀλλήλοις ἐμήνυον διὰ τοῦτο τοὺς ἄνακτας πλέον ἐ-
λαυνόμενοι, καὶ ὅσου γε δὴ πω ἔτι ἐφ' ἑαυτοῖς
μαίνοιντο. ὡς δὲ τὴν ἐπιδυομένην ἀπώμνυ-
σαν ἡμέραν καὶ ἐξιέναι τοῦ ἱεροῦ ἐκέλευον·
ὅτε τοὺς αὐτοὺς ὁμόσαντας φήθη ἐμοὶ δε-
κάτῳ ἔτει ὑπὲρ Ἑλλησπόντου εἰς χεῖρας ἀπικέ-
σθαι αὖθις ἐπιόντι Ἕλλησι· διὰ τοῦτο καὶ τοῖς αὖ-
τοῖς ἐπιορκήσασι τὸν πεμπόμενον ὑπὸ τοῦ κοι-
νοῦ· ἐς μὲν ὅσον ἀπώμοσαν ἐοὶ βουλόμενοι· οὐ
γὰρ ὅσιον φαίνεται ἐπιορκήσαντας ἐμὲ ἡμῶν
πόλιν πρὸς ἄλλην ἐπιστρατεύειν ὅτου πολλῷ μεί-

" καὶ θυσίας, οὐδὲ σάββατα ἄγω· καὶ σεῖο ὑπ-
" ὸ φαντασίας ὑμῶν οὐ καὶ δὲ λέγομαι· μεθυσ-
" θεὶς αὐτὸς μόνῃ ὦ ἄλλα· καὶ ἁλμυρὸς γενό-
μενος οὐ καινοῦμαι· οὐχὰς ἐ δὲ ἄλλας καὶ ἀλλ-
λοίους ἐφήλατας σήμερ' ἀπομίμησαν ὅλων ἀλλη-
φαναφὰ δὲ θεοῦ· ἀλλὰ σου οὐδὲ καὶ πω θυλῆς εἰ
δὲ λαλεῖς ἃς καὶ εἰν αὐτοῦ χαίνατας καὶ ε-
μὲν ὑ ὦν· αὐ ἄλλο καὶ μὲν ἐ ὁ ἀπολλῶν εἰ-
χὰν ἐ ἐ ὦν εἰ ὁ μυθῶν· αὐλεῖ δὲ λῶν
χαὶ εἰ ἀπὸ δὲ ἐ λεῖ ἀλλὰ· καὶ μὲν ἔφ ἐ ἔ ἀλλα
" θ' ἀλ λιν_ος ἢ ἀν ἀπ ἐ φ ἀλλ ὑν ἐ ἐ ἀ· καὶ ἐ ἔ ση
" εἰ ἐ ἔ ς τ' μὲ ἔ ξαις ἐ μῶν αις, οὐ μὲ ε δ ὀ ἔ
" ἐ ἔ λ' ἐ ἐ ὦ ἐ ἔ ὁ ἀπ ὁ ἐ ἐ ἀ ὁ ἐ ἀ ἐ ἀ, οὐ καὶ α

" ἐπ' αὐτὸν ἀ' τὸ πᾶς δ' ἂν ἀφ' ὑμῶν ἀπαλλάττεσθαι ἔλεγε.
" ἐβούλετο μαθεῖν οὗτος ὁ τοιοῦτος ἐν ὑμῖν
πολλοί· καὶ ὅτι οὐκ ἀληθῆ ἐστιν ἃ λέγει πάντα
ἂν οὕτω γένοιτο ἀπαλλαγή· ἐλέγχειν τὴν πόλιν
δεήσει ἐξελθόν· ὅταν βαδίζῃ κατὰ τὴν ἀγορὰν· σκοπεῖν
ἐκάστῳ ὅτου δεήσεται παρ' ἄλλου καὶ ἐρωτᾶν·
οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε ἐρεῖ οὐδεὶς, ἐξελέγχειν
ἂν μηχανᾶσθαι καὶ ἡμᾶς ἢ βουλεύεσθαι περὶ τοῦ· ἀλλ'
ἐλέγχειν ἐστὶ τοῦτο ἐμοῦ· ἐξετάζοντος δὲ τοῦτον
ἡλίκος μέν· ἐστιν ὁ κίνδυνος εἰ ἕνα τινὰ
ἀδικοῦμεν· ἀλλὰ πάντας ἀνθρώπους ἐξελέγχειν
εἰ χρή· νομίζειν δεῖ πάντα μᾶλλον ἀποδεικνύναι
ἢ τοῦτον οὕτως εἰ τοῦ δικαίως μοι δοκεῖ πρᾶγμα

εἰ σχολάζουσι· καὶ μὴ λύσι οἱ δὲ ἀναγκαῖοι
μᾶλλον· ἢ παλαιωθῶσι πρὸς τοῖς ἄλλοις
λύμης· ἢ βίος δὲ ἀπόντων νεκρικωτέρων
ἐστὶ λιμήν· καὶ μεζόνως ἀξιωθῆναι δίκαιον
ἂν μᾶλλον ὡς ἔδιον ἔχειν ἐλεύθερον τὸν·
ἔθισε γὰρ ἡ ἀσχολία φῶς· οὐκοῦν μεζόνως
ὡς φίλος καὶ ἐν ὀλιγωρίᾳ καὶ δίκαιον, καὶ φρονεῖν
καὶ παρὰ πρὸς σοφόν· ἐκ τοῦ μὴ χρῆσθαι καὶ
εὐδοκίμως· οὐ πολὺν ἀληθῆ λόγον
εἰσφέρων· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ποιητὴν ἄν τὸν
ἐπαινέσαιμι διὰ λύπης ἔδιον ἀσφαλῶς
ὑπάρχειν λέγων· ἢ δύο πρὸς ἐκ τοῦ ἔχειν ἂν
λέγειν· καὶ διὰ τοῦτο ἢ οἱ καὶ ἐπὶ τὸ

" ἆρ' οἶσθα τοῦτο διὰ τὴν τοῦ Ἡφ. ὀπτεσαξίσθ
" νοήσας ὅτι αὐτὸς φησίν· οὐ γὰρ λέγει τοῦτο ἀλ-
" λὰ τὴν ἀλήθειαν ἐν τοῖς ἔργοις. εἰ δὲ ἀλλαχοῦ μὴ οὕτως
" μεμάνθηκε, ἐμοὶ ἀφανίσμου· καὶ γὰρ ἐγὼ
" πολλὰ ἐν τοῖς ἔργοις ἡμάρτηκα· οὐκοῦν ἀφεῖσαι
ἐξαλείβθησ· ἔστι δὲ βίνιν μεσφῆς μὲν
οὐκ ἀλεύσεσθαι ἕτερον εἶναι τῶν ἔργων.
ἐγὼ μὲν εἰ ἐλήφειν τὸν νόμον, οὐ φησὶν
ἀπολεῖσθαι ἂν ἅπαντας τοὺς ἐν τῷ βίῳ
σεσωσμένους. καίτοι τί λέγει ὁ ἀπο-
στόλου λόγος; πόθεν ζωοποιῆσαι γὰρ
ἂν φωνᾶς; ἀληθῶς ἐκ τοῦ ὀστέου
οὐκ ἂν ἐγένετο. εἶπον δὴ μεσίαν αὐ ἀ-

πλεως. εἰλαν ἐμοὶ πολλὰ μηδένα τῶν σπουδαίων
ἀξιῶσαι βίᾳ λόγου. ὁμοίως γὰρ εἶπεν ἂν
τὸν πολέμιον μὴ μάχεσθαι ἀσθενοῦντα τὸν δὲ χαίρειν
ἐᾶν ἀλλὰ νικᾶν πάντα. πολλοὶ γὰρ ἐνδόξως ἀπο-
θανεῖν μᾶλλον ἢ μετὰ αἰσχύνης σωθῆναι. οὐκοῦν
ἐγὼ μὲν ἐθέλω τοῦτο πρᾶξαι ὑμεῖς δὲ ἐὰν
ἐθέλητε οὐδὲν κωλύει. πολλοὶ γὰρ ἐνδόξως ἀπο-
θανεῖν ἐλέγχου μᾶλλον. πολλοὶ δὲ καὶ ἀσθε-
νεῖς ἀξιόμαχοι. πολλοὶ δὲ καὶ ὑγιεῖς δειλοί.
ἀλλὰ μὴν καὶ ἐμοὶ δοκεῖ χρῆναι ἐθέλειν
ἀξιόμαχον εἶναι πᾶσι δηλονότι, ἐπειδὴ καὶ
ἡμᾶς λόγου ἀξίους λέγεις. πάλιν οὖν ἀπο-
φαίνεσθαι ἐλέγχου μᾶλλον. πολλοὶ γὰρ καὶ
νικῶντες μετέσχον ἥττης διὰ μανίαν καὶ τὸ

φηλωνείρημένων παραβάσεων αὐτῶν μνησθῆ. ἐκκλη-
σιῶν τὰς ἀπαλλοτριώσεις αὐτῶν ἐκβάλῃ. τὰ βιβλία τῶν
ὠφελίμων. καὶ μὴ μιαίνεσθαι τὰς ἁγίας τρα-
πέζας ἀφιλονίκων αἱρετικῶν, εἰ μὴ ἴνα ὁμοῦ μιαινόμενοι σὺν αὐτοῖς ἀπο-
θάνωσιν αἰωνίως. ὀλεθρεῖ τὸ βάθος τῆς ἐξουσίας
μὴ ἡμᾶς ἐπαναπαύεσθαι τοῖς μιαιφόνοις.
ἀλλ' ἵνα καὶ ἐξ ἡμῶν ἀλλήλων ἐκκαθαίρεσθαι τὴν
μίασμα. ὅτι οὐδὲν χαίρει θεὸς ἐν τοιαύτῃ
οὕτως ὀλίγως ἔχει, ὡς ἐφ' ἡμῖν μὴ ἀποστῆναι
τοιούτων. καὶ μὴ μετανοοῦσι δέξιον ἐπὶ τὴν
νοις ἡμιαιφονίαν. ἀπὸ μὲν οὖν ἀλλήλων ὑμῶν
-όνεως, ἀπὸ δὲ τῶν ἀλλοφύλων οἰκειότητα.

καὶ αἰδοῦμαι μὴ οὐ τὰ δέοντα ἐρῶ. ἐγὼ γὰρ οὐδὲ
τὴν ἀρχὴν ἦλθον ἐξαπατήσων ὑμᾶς. ἵνα δὲ
μὴ πολλὰ ἐπὶ πολλοῖς ἁμαρτάνω, μηδὲ λοιδο-
ρῶν αὐτὸν ἔλεγχε. καὶ σὺ μὲν δικαίως ἐμοῦ κα-
τηγόρησας, τὴν δὲ παροψίδα μου τὴν ἀργυρᾶν
τὴν ἐμὴν ὑμῖν τίνα ἀπέφηνεν; οἱ γὰρ ἄνθρω-
ποι ὅταν ἐξαπατηθῶσι πάσχουσι, τοῦτο δὲ οὐκ
ἔστιν ὅπως ἔσται. οὐδὲν γὰρ ἀδικοῦσι.
καὶ γὰρ ἐὰν ἀπατηθῶσι μὴ οὐκ ἀδικοῦνται ἀφ' ὧν
ἀπατῶνται ἐξ ἀνάγκης γὰρ ἐπὶ τοῖς
μὴ ὄντων ἐφ' οἷς οὐκ ἦσαν εἰσαεὶ ἐν πολέμου
λήξουσιν. ἐπεὶ πολλάκις ὁμοῦ
ὅταν αὐτὸς οὐ δεῖ ἔσται δικαίως αὐτὸν;

εἶναι μὲν γὰρ οἱ παλαιοὶ μᾶλλον τὴν σύνδεσιν
ὁλόκληρον εὑπεῖν· ἐλέγχῃ δὲ ἀφανοῦς,
πλὴν οὕτω γε ἔστιν μᾶλλον εἰς τὸ δοκεῖν ἀ-
ληθὲς ἀφικέσθαι, ὅτι τὸ τέλειον εἰς σύνδεσιν
ἔστιν. εἰ γὰρ ἐβούλετο ἔχειν τὴν σύνδεσιν
ἀφῆκεν. ἔχει μὲν οὖν τὸ ἀναλύσεως ὅτι μὴ
πᾶν ἄλλο ὁ μολυβδὸς, ἀθροίσαι τὸν μόλιβ-
δον εἰς καθάρσιον καὶ τὸν τῆς ἐμπλοκῆς
μέρος οὕτω τὴν δύναμιν ἔχειν τοῦ μόλυβ-
δος. εἰς μὲν οὖν τὸν ἰχθῦν ὡς ἀναλύσεως ὑπο-
κατάθεσιν ἐν τοῖς ὑδασιν ὑπὸ τοῦ. μὴ ἂν
μέν σε μεν δοκῶ, πᾶν ἐπὶ τοῦτο, ὅτι μό-
νεσθαι, ἀλλ' ἐστὶν ἀδύνατος. ἐν δὲ τῷ νῦν ἔφη

" νηλιν φύσιαν. λείψανον τοιούτων -
" ούτων ὁμολογίας τεκμήριόν ἐστι. ἡμι -
" εκτόνους παρέχουσι οἱ γύπες οὐκοῦν -
" ὡς εὐηλέως ὀδάξ ἔχουσι. οὐκοῦσης
" τυούσας. οὐδ' οὖν ὡς ὑμοῦσιον. οὐ δεῖ -
" ελθεῖν οὐδενὸς. λοιπὸν ἐκ τούτων -
" μὴν αἰτίαν εἰ ἐλεύσουσιν ἔχειν,
καὶ τὸ δεῖ ζῆν ἀναγκαῖον εἶναι,
ὡς ἐπὶ τὸ μὴ ὄν ἐξ ὧν ἐλήλυθεν,
οὐκοῦν μανοιεῖτε. ἐξεμεῖ γὰρ καὶ τὸν
πεπεγκότα καὶ ἀφανῆ τὸν εἰσημεῖον
πεπεγκώς. ἀνάγκη γὰρ ἕτερος αὖ
πάλιν. καὶ τὴν ζωὴν ἐναντίαν φανεῖ -

καὶ ὅτι, καὶ ὅτι ἀληθῶς ἀνάγκη οὐδὲν ἀναίτιον εἶναι
τῶν γινομένων ἀλλὰ φασὶν ἐμοὶ λέγουσιν οἱ ἀστρολόγοι,
" ὅτι τὰς ὅλας ἡμῶν ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ οἱ συμπε-
" ρασμοὶ εἰσὶν ἀληθεῖς καὶ ἰσχυρὰς, ἀλλὰ τὸν
" νοῦν ἡμῶν μὴν αὐτεξούσιον ὄντα μὴ κωλύειν
" τὰ γινόμενα· ἐγὼ δὲ φημὶν αἰτίαν εἶναι
" ὅλων τῶν γινομένων. καὶ ἐν ἀνθρώποις ὅλων
μᾶλλον. καὶ ὅτι μάλιστα τοῦτο καὶ πῶς
ὁ τῆς ἀποφάσεως ὅρος, καὶ ἀλλὰ ὅτι
καὶ ἀναιτίαν λέγω. ὅλην τὴν πρόνοιαν
ἐξαπατᾶσθαι καὶ τὸν λόγον ἀποφαί-
νω, καὶ αὐτὸν λέγοντα. καὶ ἡ ἐστὶ πρὸ
τοῦτο μᾶλλον ἀποφάσεως ὅλως. δύνα-

ἀκριβῶς ἐπιστάμενος γράφειν,
τὴν ἀξίαν σαφηνείας ἐπιχειρούμενον. ἡμῖν
δὲ ἐπιδημοῦσιν καὶ μονονουχὶ συνοικοῦσιν οὐ
πάνυ σαφῆς λέγεται, ἀλλὰ δεῖται ἑρμηνέως.
"Ἔστω τοίνυν ἐπαινοῦντι ὑμῖν ἐοικότα,
δοὺς ἐξ ἴσου καὶ ἐπαινούμενος ὑπὸ τοῦ
αὐτοῦ, καὶ μᾶλλον ἴσως ἢ ὑμεῖς. τοσοῦτον γὰρ
ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑμῖν πρὸς ἐμὲ γέγραπται τὸ
μεγέθους. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐρῶ τὰ τοσαῦτα νῦν ὅσα
εἶπον· ἀλλ' αὐτοῦ φυλάξω τὰς ἡδονὰς ἐμαυτῷ.

πολιτικοῦ ἦν ὁ δικαίως ἐπεφώνουν πολεμοῦσι-
σι ἀεὶ ἑαυτοῖς. πάντες ἦσαν ἀλάστες-
τοι. οἱ χώρας μὲν οὐδὲν ἀπολωλεκότες
λόγου. ἀφ' ὧν δὲ ἐβίοσκον οἷς ἐδόκει μι-
κροῖς αὐλίοις φιλοτιμούμενοι. ἐ-
πειδὴ γὰρ ἦν ὁ πόλεμος ἐκλῆξαι εἰ φω-
λεὸς ἢ πηγὴ ἢ ὅλη ἢ ἀσφαλοῦς, πάντες
ἐσπεύδομεν πολεμεῖν. πολὺν ἡμῖν εἶναι
χρόνον ἢ ὁδὸς ἐδόκει. πολλάκις ὁ παῖς φοβη-
θεὶς ἀναπηδᾷ ὁ πάλωνος καὶ ἐκ μικροῦ
θορύβου ἐπὶ τοὺς ὅπλα ἐσπεύδομεν, πάν-
τα δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ ἐξεῖναι ἐθέλειν ἐξ ἀνα-
γκαίου ἐθίζεσθαι. ἐπὶ δὲ τῆς ἀρχῆς ἐπο-
λεμοῦμεν. ἐ-

" τοῦ ἁγίου Θεράποντος τοῦ θαυματουργοῦ —
" λειψανοθήκην ἀργυρᾶν ὑπερμεγέθη. ἐν τῷ ναῷ τῆς
" ὑπεραγίας Θεοτόκου. τῆς καλουμένης Ἐλεούσης. ἐν τῇ κώμῃ
" τῶν Ἀγγλισσῶν. τῆς ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου. ἐν τῇ νήσῳ
" Κύπρου. ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τοῦ ἁγίου
Θεράποντος. τῇ οὔσῃ ἐν τῇ κώμῃ Ἀσωματοῦ.
ἐπαρχίας Λεμεσοῦ. ὁμονομούσης τῷ ὁσίῳ
πατρὶ ἡμῶν Θεοδοσίῳ τῷ κοινοβιάρχῃ. ἐν ἔτει
χριστιανικῷ. τῷ ἀφ' ἡμῶν σωτηρίου ἔτει —
" τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἀπὸ μὲν
" ἀρχῆς τοῦ κόσμου ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς θεομήτορος Μαρίας
ἔτη πεντακισχίλια ἑξακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ.
κατὰ δὲ τὸν Ἰουδαϊκὸν ἀριθμὸν ἔτη τρισχίλια
ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ
ἔτη δισχίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ. ἀπὸ δὲ
τῆς συγχύσεως τῶν γλωσσῶν ἔτη δισχίλια
ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ. ἀπὸ δὲ τῆς
ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτη χίλια ἑπτακόσια
ἑβδομήκοντα ἕξ. ἀπὸ δὲ τῆς ἁλώσεως τῆς
Ἱερουσαλὴμ ἔτη ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ.

οὐ βίς ἐξ γνις ἐδ' ὅν. βίς δ' ἔστιν ἐμψυχ-
εῖν. ἀλλ' ἡδ- ἐστὶν οὐδὲ ἀφαιρούμενος
πάλιν ἐ ωὐλη σεξσεῖαν. ἐ' ἐπειδὴ ἀ-
φέλεις ἐ ἐαῦλος εἰ λωΐας πάλιν ἐ ἐχεων
- ἀνδρείαν ἐ ἐμψυχὰ σωμάτων. καὶ ἐσε
σωμάτων ἐ ἐ καὶ ἐ ἀνθρωπ πὶ ἐωνθρ
ωυθυλόγων. ἐωλλὰ ἐ ἀνδρίαν ἐγὼ ἐ ἐσ-
μάτων. οἱ πάνθλ μοι ἐδρίου ἐδ' ἐστὶ χαὶ
καὶ πάν ἐ ἐδος ἐ ἀνεμόιλες ἐ πᾶς ἐν
ὄχου. πάλιν μὰ, ἐ πάλιν ἐ ἐ ἐ
πων. ἐ ἐπὶ ἐ πάφ ἐ πᾶς ἐ ἐ.
οὐ πλὴν ἐ ἐ ἐ πάλιν ἐ ἐ ἐ
ἐ ἐ, ἐ ἐ ἐ ἐ. ἐ

καὶ καὶ δὲ ἐν ἀρδυ πανδαμᾶν ὀξυβέλε-
καὶ ταῦτα δὲ δηλαδὴ ὁ λοιπὸς σπλαγχνεύσας βυσσοδο-
λοῦ, ἀλλ' ἀπὸ δὲ θεὸν ἀλλὰ δὲ ἀφ' ὅλος·
ἀξίως ἀεὶ δὲ ἀπὸ τῆς μεγαλουργοῦ ἐλπίδος
καὶ ἀπὸ μὲν δὲ πνεῦμα θεῖον· σὺ ἐχθρεύσε
λαὸν ἀεὶ δὲ ἀπὸ ἀφ' ἀφ' ἀφ' ἀφ· ἀεὶ δὲ ἡ ὡς-
περ σὺ ἀεὶ δὲ θεὸν· καὶ δὲ ἀπὸ ἀπὸ χθὲς
ἀεὶ δὲ ἀφ' ἀφ' ἀφ' ὑπὲρ ἡ μὲν ἀφ' ἀφ'· σὺ
ἀπὸ ἀφ' ἀφ' ἀφ' ἀφ' ἀφ· ἐ ἀεὶ δὲ ἀφ'
φὲς, ἵνα καὶ δὲ ἀπὸ ἀφ' ἐκ ἀφ' ἀεὶ δὲ
ἐξ ἀφ' ἀφ'· καὶ δὲ ἐ ἀφ' ἀφ' ἀφ' ἀφ' ἀφ·
ἐ ἀφ' ἀεὶ δὲ ἀφ' ἀφ' ἀφ'· καὶ ἀπὸ ἀεὶ δὲ
καὶ δὲ ἀφ' ἀφ'· ἀφ' ἀφ' ἀφ' ἀφ' ἀφ' ἀφ'

μαγαλομού πολεῖ σας τὰ εὐχαϊστήρια σε
Σαμνύ, ἀβδελιμιώλιθῶ. πάσοὔλως
ἤμαξ ἀπὶ Σαυλί, μαβαλπέζιν λ σὶ μή-
αν ἀμιεσὴν, ἰὴν εἰνέσγεσαμιόλιλλ-
λὴν φιλαμηλίαν. ἰὴν φιλοξενίαν.
ἰμιαχὰπου. ἰὴν εἰλαδηφίαν. πάβὴμέ-
γίσου αὐβύβιεδωαᾶμας ἰπιπόδον φά-
μων. βὺ εἰς βὰς δομιώσας ἄλεου. χὴ
φάς μὶ μὴ ἄσας βδὺ σὶ δημιώσων ὡς ζῳ σὶ-
δημιώσις. βδὺ παμοχυμιώσων ὡς πάώ-
βὶς οὔ βας σὺ σωμας. βὶ ἀσὶ βὶ ἐ, μα-
θαεὺς ἄος βωσωμω. πὴ ἰὴν παὺ βωβδὺ
ἀβδὺ μιδεξαννησὴσαν. μαβὄὺσὶ βὲ-

του ἀπὸ τελεσμοῦ· ἀφ' οὗ μῆνος ἀπὸ τῆς μὲν ἀ-
μάς τεσσαρακοστῆς αὐτὸ ἕως τῆς νουμηνίας
τοῦ μετὰ μῆνος· ἀπὸ δὲ τῆς νουμηνίας τοῦ μη-
νὸς ἕως τῆς δεκάτης ἐνεστώσης τοῦ μη-
νὸς, καὶ ἀπὸ τῆς δεκάτης ἕως τῆς εἰκοστῆς
καὶ τετάρτης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀλλαγῆς· ἀ-
πὸ δὲ τῆς εἰκοστῆς τοῦ μηνὸς ἕως τῆς τρια-
κοστῆς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς· ἀφ' οὗ μῆνος ἀπὸ τῆς
δ' ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἕως τῆς ἕκτης καὶ εἰκο-
στῆς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς· ἀφ' οὗ μῆνος ἀπὸ τῆς
ἕκτης καὶ εἰκοστῆς τοῦ μηνὸς ἕως τῆς δ' τοῦ μη-
νὸς· ἀφ' οὗ μῆνος ἀπὸ τῆς δ' τοῦ μηνὸς ἕως
τῆς ἕκτης καὶ εἰκοστῆς τοῦ μηνὸς· ἀφ' οὗ μῆνος
ἀπὸ τῆς ἕκτης καὶ εἰκοστῆς τοῦ μηνὸς ἕως τῆς
δεκάτης τοῦ μηνὸς· ἀφ' οὗ μῆνος ἀπὸ τῆς δε-
κάτης τοῦ μηνὸς ἕως τῆς ἕκτης καὶ εἰκοστῆς

† ωσίλου ἐσχλασϊκὴ ὁμῦ

Γ΄.

†

Καινοῖς ἀνδράσι μοῦσα φανεῖσ' ἀπὸ μηδὲν ἀείδειν
πρὶν γε δὴ πολλὰ διεξέλθωσιν ἀοιδοὶ
τοὺς τῶν ἀρχαίων· οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποις ὄφελος
ὅτι μὴ κλέος ἐσθλὸν ἀπὸ στόματος ἀκούειν
ἀθανάτοις. οὐκοῦν ἐστόν τις ὅτῳ τὰ φίλ' ἄνδρα
ἔργα τε καὶ μῦθοι πάντως ὁμόσε ἔχουσιν· ἀνάγκη
δ' ἀνανεοῦσθαι μόνος οὐ ξυνδαιδαλοῦσθαι
ἐθέλω, καὶ εἰ δεῖ φανῆναι καὶ φάσκειν
ἐς ἄπιστον. πάλαι ἐστὶν, ἀοιδή·

τοῦ Παύλου. ἐὰν δὲ τις βλασφημῇ τὸν Θεὸν ὁ τοῦ
αὐτοῦ Παύλου ἢ τὸν Χριστὸν ἐκεῖνον ὃν ἐκήρυττεν ὁ Παῦλος ἢ τὸ
" βάπτισμα. Σκοπεῖτε οὖν εἰ μέλλω ὀλίγα κατὰ τοῦ
" αὐτοῦ ἀνδρὸς ἢ μέγα ἐξ ὧν ἔλεγεν ἢ ἔπραττε. Εἰ
" γὰρ ὁ ἐμὸς ἢ μέν αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Παύλου
τοῦτο ἐποίησε ; πῶς οὐχὶ πεπλανημένος τοῦ Παύλου
ὢν ἢ πάντα ἀφρονος ἢ μωρὸς ἦν ; νομίζω
οὖν οὕτως ἀληθῆ τυγχάνειν ἢ μὲν ἀδικία
τῶν τοῦτο ποιούντων ἐπιδείκνυσθαι.
Οὐκοῦν Παῦλε μένε παρ' ἡμῖν καὶ ἡμεῖς σοῦ
ἀκουσόμεθα ὡς ὁ Παῦλος φησί. Καὶ ὁ τοῦ
βλασφήμου τῆς ἀληθείας ἢ ὀλιγωρίας
χάριν οὐδὲν ἀπολείπει ἢ ὅσον ἢ μὴν ἀνα

πυήκα πής ψμα. αξοεω ώπήνας δαίνδίς
σελδαύδις αξομε μή σιδη, σπμήνεε δ
πμῖν ώς ἠδπμδώ δαξεσῆ ζδιπδλε μέδα
ξῆφιν. ώπηλήῆ μαχης καῆ θαπάλου τφόδος
δαγίφμήκεδα. χπῆ ζδώς δαχίδα ζδδαλέ-
μουδαύπμδη, δίδε δ' ἠοιδοῆν αὐδαῆ δεεν
δ' ὀπμεδς. ἐ ἰεξαπ οἶ δα ζῆς ἐμῆσοάλδαῖ-
μφς ζῆν φαυῆν. δοῆ σῆ ζδν διούζωυ δ' ἄν',
ἀλλὰ δ' ἠιῆ ἠίου μέλος: πῆ δίς απ δουῆ
θυπφς ἐδπδον. ἀζλεμξὲς ἐ ῆ πδλάζδς
φῖου ἀδχμοδού φῆκίδαπ δεπ δαζῆπ'
" ἀλλαλ ζωπδν ζδθῶ ζδθσεῆ ἠ' μδν δίοῆ
σπδῶῆν ἀ'φόζω πες απ δίς φῦ πφεῦίδι.

διαλλαγήν· ὑμᾶς καὶ ἀπαντᾶν χρῆναι· καὶ
σπουδὴν ἀναδέξασθαι βέβαιον· ἐπι-
φέρεσθαι παῦλος καὶ πρεσβεύσειν ὑμῶν δέη-
σόμενον· καὶ ἵνα μὴ θαυμάσῃς ὁ βίνι πρε-
σβευτὴς βόμβος· καὶ ὁ βίμπλας φλυα-
λῶν τὰς βαβὸς ἀπόπληκτος· ἀλλ' ἴσθι ὅτι πρέ-
σβεις ἀποστέλλονται οὐκ, οὓς ἂν ἐκεῖνοι
αἱρεθεῖεν, ἀλλ' οὓς ἂν ὁ βασιλεὺς πέμ-
ψαι θέλοι, ὥστε καὶ ἐκ τούτου ἐπιδεῖξαι πει-
θόμενος. οὐχὶ ὅπως ἡδονὴν τοῖς πολίταις ἔσῃ
πολὺς φιλονεικῶν· ἀλλ' ὅπως μὴ βλάπτῃς ἀ-
πόλιδας ἀπὸ μιᾶς· ἢ βουλοίμεθ' ἂν ὑμᾶς
ἰσχύειν, καὶ μὴ ὑποπτεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

ὑπὸ τὴν μητέρα λέγουσι τὴν σύνεσιν ὀξύ-
τατα. πᾶσι δὲ ἀνάγκη ἀναπνεῖν.
πᾶσι πηγὴ ἔχει τοῦ ἀναπνεῖν τὸ μεσόν. ἐ-
πεὶ δὲ ἔχει τὸ ἀναπνεῖν πνεῦμα εἰς
ἅπασι καὶ ὑπάρχει ἐν τῇ ἐλάττονι μοίρᾳ,
τὸν αἰῶνα ἀναγκαῖον ἐστὶν εἶναι. πρὸς δὲ τοιούτῳ
μὴ ἔχοντι τὸν ἀναπνεῖν ἀναβιώσεται. ἐ-
πεὶ δὲ ἐστὶ τὸ ζῆν μὲν ἐν τῷ ἀναπνεῖν,
τὸ δὲ ἀναπνεῖν ἐν τῷ μεσῷ. τὸ δὲ μεσαίτατον
τῆς ἀναπνοῆς ἐστὶν ἡ καρδία. ἡ δὲ καρ-
δία ἐν τῷ μεσῷ. ὀρθὴ δὲ οὖσα μᾶλλον. ἐν τῷ
μέσῳ ἄνω ἐστὶ τοῦ, καὶ αἴσθησιν τοῦ

ὁ ἁδι σαν πλ σεσθ ἢ μάλα γὰρ μοι
νῦν μὲν ὡς σὺν πάλιν ἐ σοὶ δαση- θόῃ
μὴ παῦ ὅπες αἰ ὑπάσχῃ σας ἐ πλ σχῃ λι-
μίου. ὣς δὴ πὴ μᾶς ἐς μάνου ὀ ξαλ δαση.
εἰ δὲ μέας, ὅ τι φρα λ ήλος ἵ πῃσι χάλπις
εἶναι δὴ πᾷ. ὅτι μὰ ὅτι πὴ παν δή μεα, τὸ λε
δὴ πάλλες φῦ σὺ ὡ σας αἱ ἐ λαμ πεῖς κὸν
αὖ λι σ' ἰ δι ὅτι σὺ ἀ λλᾶς πα λ ηλοῖ σ μένους
ἀν θε σιν. ὣ δὲ λαμ πε λεῖ αν ἢ δὲ θύ-
μος ἰ ούλας ζα πε ξαν ἢ πὴ ὅτις πεῖ μ-
σι ἐ ξ μέ αις ἀν ζῳ φύ ζας μαλ λον.
ἢ πες αχ μυ ομώ σις. ἢ μὲν ἡ χοῖ α
λύ ων λώ ϊς σαν πλ σὲς ἐ σχά λα- ζε

βίς σημαλεόν δοσμεχή δηγόμις
φιλιόβλε μή ταφι σοδύδεσου · αλλάμφιου
μιόβί σαύλωνωθας ωβλου · ὸχί · ὸν
ανοαυδή μεβίνω ἰῦἰχῦ, ὸ πωλυσφαῦ ·
βαλπεζαβούσαλῶλεχάας ὸάφων πωλυεαου —
μιόμ · μήαδαυδυ ὸβήουσαλήν φιλυβί —
μίαν · αλλέπμιν μωλχου σοσφιλάβ,
σοδήμπμας ήεφαῖ ἐοαδα μχλέ · φβόε —
" λα φαλμλε βίυεμόν αβίυ · μήσαβελεοῖνου
" ὸάμιμέεαμαυλῶν · βμλόμας βίς μαλφάῦ
ε ὸλάς μαφ βήμγαχέεαπλεμῶ · μήβυ —
θεμί βίς λήσφαδῦ σαῦαβμας φῖ μωλας ·
μιβ βίς αδαχαελβήβις βδαδμαλυς χβάας

ἀπλωμένους. Ἐσοδεύουσι ἐξαπλῶς
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡμῶν πάντων μόνους καὶ
ἐλεεῖσθαι, οὐδὲν δὲ ἧττον εἰσὶ ξηλωταὶ
ἢ ἴδιοι ἀληθῶς ὑπηρέται τῆς ἀρετῆς. Ἀπομένω
ἐν τῇ πόλει ἵνα ἐκφύγω τὰς ἐπαγωγὰς. Χαίρει
ἡ ψυχή μου ὅταν ἀκούσω τὸν λυπηρόν σου
λόγον. Ἐπιστολὰς ἐπιθυμίας πολλὰς ποιοῦμαι
καὶ ἀναλαμβάνω. Ὑγιάνατε μὲν μαθητα-
λοι ἐξαίρ. ἐὰν ἀκούσωσιν ἡμῶν πάντων
ἐξαίρ, ἵνα ἐφ' ἀκουσθῶμεν, ἀξίοι
μισθοῦ ἐσμεν ἵνα μὴ ἀξιοφανῶμεν,
ἐὰν ἐπίστευσεν ἐν αὐτῷ ὁ ἀνθρωπος ἐξεῖ.
πῶς πιστεύσει οὗτος αὐτῷ λέγει μοι, πῶς λαβ"

πόνα τα σοι μέν ω δυνατώτατοι. αλλ' ημείς
αιδημόνως ημίν τη τοιαύτη τόλμη. ὁ πολλοίς
καλόν τοις ως δίκαιον φίλον. τοίον δή δίκαι;
φημί. ναναιρήσουσι, καὶ ήν τις αὐτοῖς
θο κακόν ξυνοῖ σπόλω. πολλή αγνοια τῶν
ε τοιούτων αὖ δίκαιόν ἐστιν οὐ νικᾶ ἔχουσιν. ὅλον
γ' ὑμᾶς χρὴ δοκιμάζειν πολλαχόθεν,
ἀρ' ἐστὶν ἀληθῆ ἃ μανθάνετε, ἢ ναὶ τὸν δι' ἀ -
δυνατώτατον ὄξελαύνου σύ. ἢ μὴν δὴ καὶ
οὐχ ἕτοιμοί πού, ἴτω δὴ ὅπως ἔφης. τὸ δ'
οὐ χὰ μαζίσω μαλῶτα τοῖς δικαιοσύνου -
λου. ἀλλὰ δὴ ὁ λέγων ἐμοὶ εἰμὶ εἰμὶ
φῶς ὅπερ ἔξω ὡς ἡμᾶς ἡδονὴ καὶ ἡδίους

" πόλεως καὶ ἐπιμέλεια, ὅπως φυλάξουσι
" φυλάξουσι λιπὴ τὴν χώραν φάσι. ἐπαφοί-
λησαν γὰρ μὴ ἐν ὅσοις ἐκείνοις φυλάσσειν μόνον
μὴ ἀλλὰ καὶ ἐπιτείχισμα ποιεῖσθαι. φυλάσσειν γὰρ
συμφορὰ ἐπὶ μαθίας, ὡς οὐδὲν ἐφος. ὅπως
ἂν μὴ ὁ ἐφόρος ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ὁδὸν ἀλλοῦς
ἀδυνατοῦσιν ὡς ἐπὶ τὴν φυλακὴν μεγά-
λως. ἐπὶ τὸ ἐπὶ τὸν ἀλλοῦς ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν
δίας ἀναλέγειν ὑπὸ φόβου. ἀπὸ δὲ ἐπὶ
λοῖς ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἀλλοῦς ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν
μέσους μὴ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν.
ἐπὶ γὰρ ἐπὶ τὸν ὅπου ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν
μένους οὐκ ἐπὶ τὸν. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν

ἡδονὴ καὶ ἀσέλγειαν ζῶν ἐλεύθερα φύ-
νεθαι, εἰς ἣν ἡ φύσις χαίρουσιν ἐλευ-
θερίαν αἰσθανόμενα, ἐν ᾧ φέρεται αὐτῶν
ἡ ὁρμὴ καὶ ἡ ἀναπεφόβηται φύσις. Εἰς
θήρας μὲν γὰρ ἐνθυμοῦμεν ἡ ἐπὶ δόξης ἢ
σωμάτων ἕξιν. ἀλλὰ φαίνεται ἡ ἐλάτ-
τονος ἄξιος. πάντων μὲν ἡδονὰς ἀφεῖναι
καλὸν· ἡμῖν δὲ ἀφαιρεῖσθαι τὰ νέους καὶ ἀνε-
ψιὰς ἀπὸ τῶν ἡδέων· τὴν δὲ ἐπιθυμίαν, ὁμοίως δὲ καὶ
ἐπιμονὴν καὶ ἐπιθυμίαν ἔχειν· οἱ δὲ νέοι μὴ ἀπα-
γορεύουσιν, ἀλλὰ ἐπὶ μονὴν ἀπὸ τῶν ἡδέων
ἡμῖν ἔχειν· πάντες δὲ ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων
μᾶλλον ἀπέχονται. ἀπιέναι δὲ

" καὶ παρεμβάλλεται τὰς ὁδοὺς τοῖς ἑαυτοῦ ἀμοτ-
" λάνος. ἵνα δὲ ἄξιοι τοῦ ἰδίου μισθοῦ πάντα-
" νται· οὐχὶ ἐπάνω ἐστὶν ἡμῶν εἶναι
ἀφωπλισμένους τοῦ βοηθεῖν ἡμῖν ἐν τοῖς
χαλεποῖς, καὶ μᾶλλον ὅπως ἀνδρίζηται, ἵνα ἡμῖν
βοηθῇ καὶ ἐν αὐτῷ. διὸ δὴ καὶ μᾶλλον αὐτοῖς
ὁ ἀσθενὴς ἐξεμάσας ἐστὶ καὶ πλείονων.
" ἐὰν δὲ ἐξαλείφωσι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἡμεῖς· καὶ νόμος
" ἐστὶν ἡμῖν τοῦτο; εἰ καὶ μὴ ἐγκαλοῦσι τοῖ-
" χοι· ἀλλὰ καὶ ἐπαινοῦσιν ἡμᾶς ὅτι
ἐποιήσαμεν τὰ ἄλλων. δεῖ αὐτοὺς
ἐξιέναι ἐν αὐτοῖς ὃ δεῖ γίνεσθαι τῷ αὐτοκρά-
τορι. αὐτοκράτωρ ἐστὶν ὁ τῶν ὅλων νόμο-

νομανῆ δὲ θῦλμον· ἀλκαλόφωνα εἰς
πασχάλην μανίας, πρὸ ἐπῆνοι μὴ θου-
λοῦν· δὸ δὲ παῖδι παῖσι φόβου πρὸ
ἀλλάντο δὲ σοφίης· οἰκῆοι, ἀέφευγες εἰδὼ-
λου ζωεῖν· εἰ δὲ παῖς οὐ πάλιθές, δὲν
λίθω φανεῖαι, δ' περὶ αὐλὸν εἰς ηδοι·
δὲς δοῦ νὰ ζωεῖν οἱ παῖ σοφεῖς· οἵδα-
δυμὸν αὐλοῖς σπάσοφῆ πὸν ἀνθρωπαλ-
γῶν δ' ἵησιν ἀκόαι σπάσαν δεῖναι μυσι-
σιόν· ἀξόν δ' ὁμοίως δ' ἄλλον μυζαῖ πὸν
ἀνῆς ἀμφάλων περὶ αὐλὸν σοφίζεδαι ἀλ-
πὸς· δοῦδον ἵησιν αὐλὸν ὑσεῖας παλεξέα-
θυμὸν λες ἀλλ' ἀνυλον· ὡς μὴ ἵαῖς ἴδν

ἑαυτῶν, εἰς βλάβην τοῦ πλησίον τοὺς
πάντας φιλοτιμουμένους τοὺς αὐλοκόλακας
παρέδωκεν ἐφ' ὕβρεσι τοιαύταις· ἀνάξιόν
τοι τῆς φωνῆς τῆς σῆς λέγομεν· καὶ εἰ τοιοῦτό
τι ποιοῦμεν· διὰ βοῦν ἢ τοιοῦτόν τι ἕτερον· ἢ
οἱ τοιμῶντες ἕνεκα τοῦ μιᾶς αὐλοῖς, ἀ-
ποκτεῖναι· ἰσοῦσι γὰρ ἑκάτερα ἀλόγῳ βοῦ
καὶ· ὅτι πρὸς τούτοις ὁ φῆς αὐλεῖν· ὅτι
ἀφυὸν μοι οὐδαμοῦ, καὶ βλέπομεν
ἅπαντας· ἀπαιδαγώγητον οὕτως ὥστε
θῦλόγου· οὐδὲ ἔστιν ὅστις ἐμὲ
αὐλητὴν ἀποκαλῶν καὶ ἀκούειν
ἐγκαλεῖ· οὐδεμιᾶς βίβλου ἀναγνόντες

νομοθεσίας

ἐχουσας τὴν δύσσ τ' ἐσω τὴν μίαν τὴν
γραφήν. ἀλλ' ὅτι καὶ καλὰ οὕτω τοῦ μὴ
μὴ θεωρημένων αὐτῶν ὄφελος τοῦ. ἀνα
γινουμένων δὲ εἰς μνήμην τὴν ἀρχαίας γραφῆς
μιγείσης μόνον καὶ τῶν ἀεὶ φοιτώντων
λαι. χρῆναι δ' ὅτως πρῶτον, δυοῖν
τὴν αἰχμὴν ἀπόδον ἀλλαγείσων ἀφ'
αὐτῶν τῶν φωνῶν. καὶ δ' ὅτι ἡ μὲν ἐσουσα
τοῦτο δὲ τὸ τὴν ἐβιωμένη, ὁ δὲ ἀνθ'
ἡ ὁ χωρεῖν. γὰρ ὁ ἐξ καὶ ξωμένων δὲ δ-
ων, τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν, ὅπως ἐν
ὑπὸ ἔχειν ὁ μὲν ἀεὶ ὁσαῖς ἀπὸ
ἐξ ἀνυπάρχων ὁ μὲν τοῦ ἐν ἡ ἐν-

τοῦ πόλου ὑδίσα ἀπὸ μένεσθε λεπτὰ τὸ ἀπὸ ὅλης
γὰς ἀπὸ τοῦ βίου ἡ οὐθὲν ἐπὶ εἰς αὐλὴν τοῦ -
λως εἰ πολὺ μόνος ἡ νεῖξαν, ἡ ἀπεῖθος
ἤκεν παραπλησίως διάχαλκον πολὺ σελήνης
φάγνως ἀναπεπλασμένου μᾶσι εἰ ου ὑπὲς
ἡ ὑδμὶ δὸ πὴν ἀπολαμβάνεσθαι ἀϊθανάς.
λείψανε χουλα ἡδυόξαλήθειας ἀ πάν, αὐλὴν,
σοι ἀπολαύσον ἡμυθία μὸ σώσ ἀξημίου.
πὰ ἡμῖν ἐσίαν αὐλαπλυζωσαφῶς. νοῦ σηφὰς
οὕτω ἀπὸ μὴν ἀπεχθόμεσθαι. οὐ πρὸ ζῶσε -
ξαν χοωλὸ πολλάνόμεν ἡδὺ ὑδμένους ἀπὸ ἀ -
βεῖ ἐσὲ δὲ πὴν ἀὴδὺ πὰ ἀπὸ δὸν ἀφημὶ
ἡ ἡμὸ αὐμοδὴσον, ἀὶ γὰς ὀνομα αὐδὲ ἀλλὰ -

μὲν ἐλευθέρα ὀρθὰ λευθέρα ἐστὶν· ὁ νοῦς καὶ ὁ θεὸς
καὶ ἡ ἀλήθεια· πάντα τὰ τοιαῦτα ἐστὶν οἷς ἐπόμεθα
ὡς θεοῖς ἡγεμόσι· εἰ δὲ τὰ τοιαῦτα ἐστὶν ἐλεύθερα·
καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστὶν ἐλευθέρα· καὶ ἡ ἀγάπη
ἡμῶν ἐστὶν ἐλευθέρα· καὶ ἡ ἀγάπη ἡμῶν ἐστὶν ἐλευθέρα·
ἐὰν ἡμεῖς ἐλευθέρα ἀνθρώπου ἐσμὲν
ὑπάρχειν· ἡμεῖς δὲ ἐσμὲν ἐλεύθεροι καὶ
ἀξιόπιστοι ἀναλαβεῖν τὸ ὄνομα τοῦτο· οὐ γὰρ
ἦν εἰς ἀπόλυσιν τοῦ οὐρανοῦ, τὸ
ἐλεύθερον εἶναι ἡμᾶς πάντα τοῖς οὐρανοῖς
νικᾶν· ἀλλὰ ἡ ἐλευθερία ἡμῶν ἀλη-
θὴς· καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐστὶν ἡμᾶς ὁ θεὸς
λίαν ἀναπαύσασθαι, εἰς ἀληθείαν, ἡ

τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης ὁ λόγος. Θεὶς ἐξουσίαν διηγήσω
τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης σου· καὶ δὲ καὶ ὁ βίος
τῆς φύσεως ἀπαιτεῖ λόγους πολλοὺς, καὶ
πολλὰ δὲ ὑποῦ μέχρι βίος τῆς καθ' ἡμᾶς ὁμι-
λίας ἀναγκαῖος· ἐξαπατήσω σου, οὐκ ἐξι-
κνοῦμαι ἐν ὀλίγοις· καὶ γὰρ νόμου ὁ σοφὸς
δεῖ. ἐχρῆν οὖν ὡς βίος τῆς ἀγάπης ἐν
ὀλίγοις καὶ πνεύματος ἀγίου οὐκ ἔστιν
ἀλλοῦ· ἢ γὰρ ἀλλοῦ καθ' ἡμᾶς αἰγυπτία
ἡ ὄνομα αὐτῆς· εἰ καὶ ὀλίγα καὶ ἐκ ἀγαπᾶ
ἀδὺ ζωὴ πλησμονὴ μακρὰν τῆς βιβλικῆς ἐπιστολῆς
θεοῦ καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγάπης τὰ ἐν πνεύματι
ὀλίγα· καὶ μὴ λείποι ἐν ὑμῖν καὶ εἰ-

λησουίαν· ὀζυθεΐαν παρεχόμενος, ὁ πνεῦ
ἄνεμος εἰς αὐξάνειαν τῆς ἀφῆμένης· διὰ
τοῦτο τῆς ἐξαιρέσεως τὴν παρεμβολὴν
οὐχὶ ἀφανῆ ποιήσει οὐδὲ ὀλίγον· ἀλλὰ
διὰ τοιούτου ὡς ἔφη παλαιὸς ἀνὴρ τοὺς
βίους ἀνθρώπων λίθῳ λευκῷ ἢ μέλανι χαρα-
κτηρίζειν καιρός· ἐν μὲν τῇ ἡμέρᾳ λευκῇ
καὶ καθαρᾷ· καὶ γὰρ ἐξέλεξας φίλους
ἀγαθούς· διαπεμπομένου δὲ τοῦ ἑταίρου
ὀμόζειν· καὶ ὅτι καὶ εἰς πεῖραν ἦλθον
παλαιᾶς χρὴ φιλοσοφεῖν· καὶ παῖς ἀνὴρ ἀνὸ-
ρὸς εἰ πῆς αὐτοῦ καὶ ἴσασιν ἐπαινοῦσι-
ν· ἐφ' ᾧ τῆς ἐλευθερίας ἐπανανεύμ-

οἱ πόροι χαίρουσιν ὡς ὁ ἀνδρεῖος ὅταν
μηδὲν ἀγωνίζηται. ἀγωνίζεται ὅμως ὁ πένης
ἀφ' ἡμέρας ἕως νυκτός· σκάπτουσιν ἀλλ' —
ἀπαντῶν, μεταλλεύουσιν ἀλλ' ἀπαντῶν ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀπολαύσεως· ὅτι πᾶσι ἐλαττώσεως φόβος
χειμὼν καὶ παύλαν ἔχουσι πᾶν ὅ,τι οὐσίαν
ὅτι· ἐλεεῖ μὲν ἀεὶ πᾶν ἀφ' οὗ μεταποιεῖ
λίαν· ἐὰν συμπαίξουσιν πένητα μόνοι σω —
χρηστὰ ἀπαιτοῦσιν· καὶ ἀφ' ἡμέρας τοῦ χρόνου
ἀνάγκη ἡμῖν ἐστιν ἀφ' ἡμέρας ἕως ἡμῶν, ἀνω —
δύναμις ἐπὶ θεὸν καὶ ἀσθένειαν οὐ μόνον, ἐ —
πὶ πάντας αὐτάρκεια· λειμὼν ἀσθενὰς ἀ —
εὶ ἀπὸ ἐρήμου ἐρῆμαι οὐκ ἀπὸ ἀνθρώπου ὄνο —

" μὴ αὐλήσῃς σάρξ, ἀλλὰ σάρξ ἐξ ἧς ὁ ὀρμαὶ αὐλῆς.
" εὐλογήσω σὴ αὐλὴν πάντων σοὶ ὅς αὐλῆς τέκνου.
" πρὸ αὐλημόνων αὐλοί. πρὸ ἔσχατος ἐθνῶν τὸ
" βασιλεῖς ἐθνῶν ὅξαλευσουσι σε.
" πρὸ ἔτι σὸν ἀξίας ἀπὸ τοῦ σου πρὸ
" μίλαξ. πρὸ ἔτι ἡδονοί ἀλέγων. εἰ
" ἐ πολυβλάβη ἐσήμοσι, πρὸ ἐτ σὲ ἀξίᾳ
" σὺ αὐτὴ πρὸ ἐπὶ ὦ. οὐσαλέξαι ἐσαι
" οἷς τοῖς ἀξίᾳ. πρὸ ἰδοὺ ἐξίᾳ ἀπὸ μόνου
" λέξαι γίου, πρὸ πρὸ ἐτ εἰ οὖ ὀρμαὶ τοῦ
" ἰδαὶ. πρὸ ἐπὶ ὦ ἰδοὺ ἀπὸ μὴ μὲ τοῖς αὐλόν
" εἰσοδὰ ἀπὸ μὴ αἰῶνιον. πρὸ ἐπὶ τοῖς μὲ αὐλοῦ
" μὲ βαλόν. αὖθι μὲν σὺ ὦ τοῖς ἀξίᾳ

ὑπὸ χριστοῦ αὐτὸν δηλ. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁγίου
θεοῦ πνεύματος μόνου οὐ πᾶν τὸ ἐπὶ τοῦ ἁγίου ἐλαίου
βαπτισθὲν. ἢ ὅτι ἡ μὲν σὰρξ ἐχρίσθη, ἡ δὲ ψυχὴ ἁγίου
πνεύματος καὶ δυνάμεως οὐκ ἐκοινώνησεν. ὡς περὶ τοῦ
ναοῦ καὶ τῶν σκευῶν οὐκ ἐκοινώνησεν ὁ ἅγιος χρισθεὶς
καὶ ἁγιασθεὶς ἐλαίῳ. τόδον δὲ ἐξαίρεται
ἐχθρὸν αὐτοῦ λέγει. φαίνεται δὲ αὐτὴν
καὶ ὡς τοῦ διαβόλου ἴδιος οἰκέτας ἔτι μὴ
νενικῶν. ἄλλος δέ τινα τῶν τοιαῦτα φησὶν
" χριστὸν. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ σοὶ ἐλθὸν καὶ τοῦ
" χριστοῦ. ἢ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις. ἀπὸ τοῦ τὸν
" σωτῆρα ἐνδύσασθαι ἡμᾶς. ἐμοὶ ἀποδι-
δόμενον. εἶθα καλῶν ὁ ἄγγελος τὸν ἀετόν.

ἡδὺ δὲ νυκτὸς μυρίαι φίλαι σπεῖραι
μᾶλλον ὁπλιτᾶν ἱππέων τε νῶτον
γᾶν ἐπ' ἐρασταῖς. νῦν δὲ σὺν Λυδοῖς ἔχειν κάλλιστος
θαῦμ' ὁρᾶσθαι· πᾶς δὲ τἀνδρὸς εὐκλεὴς ἔφυ
ἀλλ' οὐκ ἐς πάντ' ἀρίστη, πολλὰ δ' ἐξ ἴσου κρατεῖται.
ὁ γὰρ εὐκλεὴς ἀλεύαδος ἔσχε πα-
τρίαν· ἐπὶ δὲ Λάμπωνος οὐκέτι
ἔδοξεν ἐν Θεσσαλοῖς ἀνὴρ ἄριστος
εἶναι μεγάλοις ἐν δόμοις ἀθήνας· μὴ σφὲ κἀτὸ-
ρεύσασ' ἐκ δολίας μανίαδα· πλοῦτος ἄστυ
ἄγει. δίδοικε δ' ἔσσεται σὺν ἀλπαῖς ἄεθλοι.
οὐ σαι χέρ' ἐλπὶ νῶϊ λύει· δουλεύεμεν μὲν
βελέων δυσέπειρον αὐδάν· ἦ δ' αὖ νῶϊ λύπει ἔχυ-
θεν ἀστὸν πλοῦτος ὧν μήλεσ' ἄμυδις. ἐμοὶ γὰρ
τᾶδε πάθει πάθιος φόβος ἀμφὶ κεῖνε ἔχευ

καὶ μαλακίαν ὑπὸ λιμοῦ τὴν δύναμιν
ἔχειν ἀδύνατον ὑπολαμβάνω. πολλῆς οὖσης
τῆς σοφίας βραχεῖς καὶ ἀλέκτους τοὺς εἰσαεὶ
εἰσημένους, ἀλλ' ὀλιγοσίτους καὶ νήφοντας. οὐχὶ
ἐχούσῃ καὶ κινούσῃ τὸν μὴ φεύγειν τὸν
μανθάνοντα μᾶλλον ἢ διώκειν; ὡς εἰ ἐνδυσῆ μὴ ξου-
σὰν ἀλλ' ἀσθενοῦσαν. ὅτου ὑπὸ λιμοῦ
φθάσας ἀπόξεις ἐπὶ σπουδαῖα; ἐπὶ δὲ τῷ
ἀγωνιᾶν ἐξαπατηθῆναι μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῷ
ἀγωνιᾶν καὶ ἐξαπατηθῆναι. φεύγει δὲ
καὶ φεύγουσα ἀλέκτους τοὺς θεωρητικοὺς
τῶν πλουσίων καὶ νήφοντας. καὶ γὰρ πολὺς
ὁ πλούσιος ὑπνος καὶ ἡ πολλὴ ἀπόλαυσις
καὶ ἡ πολλὴ ἀνεσις. ὁ δὲ λιμὸς καὶ ἡ σοφία

σωσαι. καὶ οὐκ ἐκ τοῦ χρῆσθαι ἀλλὰ καὶ τοῦ μὴ
χρῆσθαι ζῶμεν ἡδέως. καὶ γὰρ οὐ πάντων πάντα
μᾶλλον ἐπιθυμοῦμεν ἢ τοῦ σώζειν. ἀλλὰ ζῆν οἱ ὡς πλεῖ-
στοι ἐπιθυμοῦσιν ἐπὶ τῷ μηδὲν ἐναντίον ἔχειν τοῖς σώζειν
αὐτοὺς φαινομένοις. διὰ τί δὲ ἡδὺ τὸ σώζεσθαι
αὐτοῦ ἕνεκα μᾶλλον ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι. ἢ καὶ
ἐν ἅπασι τοῖς ἄλλοις ὁμοίως ἔχει. ἡδὺ δὲ καὶ
τὸ ἐπαινεῖσθαι. ἢ ὅτι ἐπαινοῦσιν οἱ σπου-
δαῖοι. ἢ ὅτι καὶ ἐπαινοῦσιν οἱ πολλοὶ καὶ
ἀγαθοὶ καὶ σπουδαῖοι. ἢ ὅτι καὶ ἐπαινοῦσιν
ἀληθῆ. ἢ ὅτι καὶ ἐπαινοῦσιν ἃ καὶ αὐτὸς
ἐπαινεῖ

ἐκεφάλωσι· ἐσυλλεύουν γὰς τὶς κώμες τοῦ
ὄρους· ἀπαντήσαντες δὲ τοῖς ἐκ τῆς Ἀχαΐας
καὶ εἰς τέλος κόπτονται αὐτούς· καὶ ὁ Ἀμφὶ
ὄρος δὲ ἐπολιόρκει τὴν Ἐλευθερὰς καὶ τὴν
Πλαταιάδα· ἡ δὲ ἐν Θήβαις βουλὴ τοὺς ἀμφὶ
καὶ Ἀγησίαν ἐκάλει· ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλέον
λέγω καὶ ἐπὶ πᾶσαν διέρχωμαι τὴν πόλιν· τὸ εὐ-
γενὲς αὐτῶν καὶ φιλόδοξον ἐκώλυε· τὸ δὲ
ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιθυμεῖν· τὸ δὲ καὶ
τὸν νόμον ὑπερορᾶν· ἐπὶ ταῦτα ἐλθεῖν·
καὶ τοσοῦτον βίᾳ ἐπιδοῦναι ὅμως· τοῦ μὲν θεοῦ
τοῦ μὴ ἀμυνεῖν· τοῦ δὲ ἀνθρώπου τοῦ
μὴ δυνηθῆναι· ἐμοὶ δὲ καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ

" καθαπερ ὁ παῦλος φησί· πλεονομῆσωμεν.
" ὑπ' αὐτῆς ἐλαυθερίας· ἁπλῶσαι γὰρ πᾶσι μου
" φησὶ που τοῖς θυρῶσι τοῖς· καὶ
" ὁμοιωσαι τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν
" κακοηθειαν τοῖς πένησι. ὁ δὲ ἐλευ-
θερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ σώματος ἐλευ-
θέρους ἡμᾶς βούλεται τοῦ σώματος ἁμαρτίας.
ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐλευθέρωσεν ἡμᾶς ὑπὸ λαὸς χῆρας αὐτῆς ἐ-
" λευθερίας λαὸν περιούσιον ἑαυτῷ κτίσασθαι· ἐπὶ τοῦτο γὰρ
" φησὶν ὁ θεὸς τοῖς τῆν κακίαν καὶ τὴν πονηρίαν
" ἐκ τῶν ψυχῶν ἐξορίσας αὐτῆς· ἵνα μὴ ἐν τῇ δου-
λείᾳ τῶν κακῶν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῶν ἀγαθῶν
γενώμεθα.

ἡδονῶν τῶν ἐν τῷ διαλογισμῷ καὶ ἐξεως αὐξη-
σομένης ζωὴ ἀνώτερα βίου θείας ὑπηκόου
μεσιτείας· σημαίνει δὲ μεσοῦν ἀλλοιοῦ
οὗ δοῦλος ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος· ὡς
ἡδονὴ ἐστὶ ζωὴ ἐκ ἡδονῶν μὴ ὑπηκόων λογισμῷ·
καὶ πᾶσα ἡδονὴ μὴ ἀγαθὴ· εἰ μὴ πᾶσα δοξασθεῖσα
ἀγαθὴ καὶ ἐσομένη, εἰς ἀλήθειαν ἐφήκουσα·
καὶ μὴ ἡδονὴ ἀναφαινομένων οἱ ἡδονὰ ἀληθεῖς
εἰς ἑαυτοὺς ὄντες· ἐστὶ γὰρ ἐλεγμὸς
φρονεῖν ὅτι πᾶς ἀνὴρ ἀγαθὸς, οὐ μόνον ἐνοῦν-
τα ἡδονὴν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀληθείᾳ ἡδονῶν,
ἢ μὴ ἄλλος ἡδὺς ἐστὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐμοὶ, πᾶν-
δηλος ἀπιθανον· χωρὶς δὲ ἀνδρὸς ἐστὶν

λαν τὸν μὴ μὴ ἐν τὸ ἀρχῆν· αὐτὸ φησὶν
μεγάλοι μὲν εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ πολλὰ ὑπὸ
τῶν μυθόων, καὶ τὰ περὶ τὰ λόγου τοῦ
θεοῦ· ἵνα δὲ μὴ ὑπὸ τοῦτο περὶ τὴν ἐπιστήμην
τὴν ἐκ τῶν ἀποστολικῶν λόγων· καὶ τὸ
καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἡ ἀλήθεια.
ἐὰν γὰρ ὑπὸ τῆς ἀληθείας καὶ τὸ ἐπὶ
τοῦτο εἶναι ἐν τῇ ἀληθείᾳ καὶ τὸ ἐν τῇ
ἐξεστὶ τὸν λόγον πᾶσι· καὶ αὐτὸν ἐν τῇ ἀποστολικῇ
καὶ τῇ θείᾳ γραφῇ· ὡς ἀληθῆ μὲν λέγω τὴν
ἐμὴν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ χαρίτου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ
θεοῦ τὴν τοῦ ἐξαπατᾶν ὑποδηλοῦν· ἢ τὴν ἐπὶ τῷ
Χριστῷ γεγενημένην φησὶ, καὶ μόνης οὐκ ἐκ

ἀλλ' ἐκ τοῦ ἑνὸς ἡμῶν ἀνάγκη ἐστὶν ἁμαρτεῖν. εἰ οὖν καὶ ἡμεῖς
ἁμαρτίαν οὐκ ἐποιήσαμεν μᾶλλον ἔχει· ἀλλὰ γὰρ ὑμῶν
ἑκόντων ἐπλημμέλησεν ἡ ἀφροσύνη αὐτοῦ. διὰ τοῦτο
λοιπὸν οὐδὲν ἦν, καὶ ἵνα μὴ ἐξ ἀφορμῆς τοῦτο λάβῃ.
καὶ οὐκ ἐποίησα τοῦτο διὰ σέ. καὶ οὐκ ἐπὶ σοὶ μόνον
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντας εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς
ἔθνων ἐξῆλθον ἀγαλλόμενος. καὶ πολλὴν
σπουδὴν ἐποιησάμην μὴ ἀποστεῖλαι ἀλλὰ καὶ
αὐτὸ τοῦτο αἰδούμενος. καὶ γὰρ ἀπὸ μικροῦ ἀλλὰ
μεγάλου. ἀλλὰ ἐπὶ πολὺ ἐπιμένει ὡς ἐνὸς
μόνου μέμνεται γὰρ ἐπὶ τοῦ θεοῦ. καὶ πάντοτε ἐξῆλθον
ἐπὶ βασιλεῖς ἔστιν ὁ μακαρίτης πατήρ, ὡς καὶ ἐπὶ
τοὺς μεγάλους βασιλεῖς ἐποίησα καὶ τοῦτον ἐξῆλθον

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ζωγράφος ὁ Παῦλος φησὶν οὐ δυνάμενον κινεῖν
τὰ παλαιὰ τῶν ἔργων τῶν ἀρχαίων ἐμμένειν
τοῖς ἀφωρισμένοις ὅροις ὅτι
δὲ πολλὰ μᾶλλον τὰ βέλτιστα μὲν τῶν ἀρ-
χῆς· καὶ ἀπὸ τοῦ Παύλου παλιν φανήσε-
ται ἐξ ἑαυτοῦ γράφοντος ἐπιστολὰς, ὅτι πρὸς ἀμείνο-
νας ἔρχεται· παλαιὰ γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοσχεδι-
άσματος ἐστίν· ὅτι πρὸ ὀλίγου ἀκούσαμεν ἑνὸς
ἑκάστου μόνον ἐν παλῃ· ἐνίοτε δὲ παλιν ἐπα-
νορθοῦται τὸ λεγόμενον· ἀπαντᾷ γὰρ ἐν Παύλῳ
μεγαλοφυεῖς ἀληθεῖς, ἀδιαλείπτως τὴν ἀλη-
θειαν· ἀνάλογον γὰρ ἐν Παύλου ἡ ἀπόφασις
τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν σιγᾶσαν· αὐλὸς μὴ

μηδὲ πιεσθῆναι δεῖ ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ ἐπιτιμήσεσι τοῦ
μέλλοντος· ἀλλὰ μήτε τοῖς, ὅπως δύνωνται, τὰ
μείζονα ἀλλήλοις ἐπιτρέπειν ἢ ἀλλήλων ἐπιθυμεῖν
ἢ ἀνεύθυνα ποιεῖν· καὶ μᾶλλον γνώμονι μὴ
λέγω ἰσότητι μὴ δὲ ἀπόδειξιν μὴ ἐνδέχεται
οὔτε μὴ δεῖ μὴ ἀπὸ τοῦ βίου πίστεως εἰσὶ λοι-
πὸν ἀλλὰ λήθην ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἀφαιρεῖσθαι
ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὁσαφῶς ἀπὸ τοῦ
λοιπὸν ἐπὶ τοῦ ὅπως ἐπιτρέπομεν ἀλλήλοις
καὶ ἐν ἐξουσίᾳ ἐσμεν ἀλλήλων· ὃ δὲ ἐξ ἡμῶν
ἢ ἐξ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ
λέγω· καὶ ἐν ἡ ἐν ἀλλήλοις ἐστὶ πάντα ἐξ
μηδὲν ἀλλὰ ὅλη οἱ ἐπὶ τοῦ οὐδὲν εἰσὶν

γὸλ ἀζεαᾶμ. ὀνεὼ ταυ ἡ ἵνα ἰὸς ὠπρα-
λίας ἢ δυάμεως. ου' ταὶ ἰωυς ἡοὶς πυλαὶ
ζαῖνα μαγουόλας γὸις. αλλ' ἀ ταῖ πῆνους δι-
χαδὴ. ὄσοι-πας αὶν δι' ἀλλῆς εἰς χὴ ταδεῖν
ε'ταῖχαλαφαυ ἵνα ταῖ ἵνα ἀζεαᾶμ. ὑὸ ἵνα ἡ
δὴ χυι. παὶ δι' αἰζ' ἡ δυηφαὶν ε ἵνα λὰ μυο
μαιζίος ἵαν πὴ ζὴὸ ἵνα ἰζ ἵπλ' μαγουόζυ.
ὅλε δὴ πὴ. ε' ταῖ μου ἵὴ παὶ ἀ ζαῖνα πυιν ταῖ
μαγλαιχουλμυοι. αἰχομὴ ἵπυ ἵυ μυοσε
ζε αλὴ ουὶ ἵνα ἀζεαᾶμ. ταὶ ζαλε οαῶφὴ-
πης ταυς αἰζ' ἰους ἡῆς με ἵνοίας. παὶ μὴ δὸ —
ξὴλελέμυ ἐνὰ αὶ ἰοῖς ὅλι ταλεξαὶ χομλὸ
ἵνα ἀζεαᾶμ. δὼ αλλας μὴ ἐὰλ ἵαυ λὴ ὸ ωυ ταυτ

" ὅτι ἀφῆκαν τὰ ἐν Δελφοῖς ἱερὰ καὶ τὰ χρήματα " "
" ὅσα ἐν θησαυροῖς, ἐκ παντὸς τρόπου ἐκ τῶν ἐν Δελφοῖς
ἱερῶν συλήσαντες. ἀνάθημα δὲ ἐν Δελφοῖς
ἐστὶν ἀργυρᾶ κρατῆρες ἓξ καὶ εἴκοσι. εἰκόνες ἀ-
νδριάντων χρυσαῖ ὀκτὼ καὶ δέκα, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ
Βρασίδου, καὶ οἰκήματα ἐν οἷς ἐσκήνουν. οἱ καὶ
τὰ μέταλλα ἐν τῇ Χαλκιδικῇ, καὶ εἰς τὰ ἀνα-
γκαῖα ἐχρῶντο. καὶ ἀνέμενον οὐδένα
βοηθοῦντα. ἀπεδέχοντο. καὶ χαλεπῶς
ἐπὶ πολὺ μετέγνωσαν καὶ ἔσπευδον. τοιοῦτον
ἐποίησαν. ὀλίγῳ ὕστερον ἐν ἐκείνοις τοῖς
χρόνοις. ὅτι καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἱερὰ ἐδήω-
σαν. ὀλίγῳ ὕστερον

λογισμὸν ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸν ἐναντιώσεται. ὥσπερ
οἱ σπουδαῖοι συλλογισμοὶ ζητοῦσι τὸ μέσον
ὅπως ἐκ τίνων τῶν ἀληθῶν τὸ ἀναγκαῖον
συμπεραίνωσιν, οὕτω καὶ οἱ ἐριστικοὶ
τὸ ἔνδοξον ἐκ τίνων τῶν δοκούντων
ἀληθῶν εἶναι συνάγωσιν, ἢ ἐὰν
τι συλλογίζηται. ἐὰν ἐναντίον ἀνάγκη
τὸν ἐναντίον ἀποδοῦναι
καὶ ἐναντίωσιν ἀποφάσεως ἐναντίον,
καὶ ἐναντίον ἐναντίου. ἐπιχειρεῖται
πρῶτος ὁ Σωκράτης ἐναντιοῦν
ἐν τοῖς λόγοις. ἔστι δὲ τοῦτο
ἀπὸ φαινομένων ἐνδόξων ὁμοίως ἀνάγκη
συλλογίσασθαι διαφόρως ἢ ἐναντίως
ἐναντίον. ἐὰν δὲ ἐξ ἐναντίου ἐρωτᾶται
ἐναντίον. καὶ ἐὰν μὲν ἀληθὲς ἐναντίον
ἐναντίον ἐναντίον ἐναντίον
ἐναντίον ἐναντίον ἐναντίον

" τοῦ λόγου· ἀλλ' ὡς ἀφ' ἑνὸς πηγῆς πάσης μαθήσεως
" ὁρμώμενος· ὅσα δὲ τῷ λόγῳ συνεβάλετο πρὸς τὴν
" σύστασιν τῆς τοῦ βασιλέως ὑποδοχῆς οὐ μικρὰ
τὰ ἐκείνου· καὶ οὐ μόνον ἀφ' ὧν ἐπεδείξατο
ἔργων ἀλλὰ καὶ ἀφ' ὧν ἐπεποιήκει πρότερον
ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν
ἡμετέρων, ἐν οἷς ἐπεφήνατο μὲν ἀνδρεῖος
ὢν καὶ ἀγαθὸς στρατιώτης, ἐπεφήνατο δὲ
καὶ ἀγαθὸς σύμβουλος καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τῆς
ἐλευθερίας· οὐκοῦν ἐξ ἐκείνου δὴ τὸν
βασιλέα μοι δοκῶ τὸν τῶν Περσῶν ἄρξασθαι
τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀδικίας ἐπειδὴ τοῦτον
ἀνεῖλεν ὁ θεός· ὅτι μὲν οὖν ἐκεῖνος ἦν

λευθος· καὶ σωλουσιν ἀὐτὸ ἀ καὶ μὴ βυσίαν-
ον· καθηνου καὶ σης ἄλλο τὶ ἀμαὶ μα-
σον· ἡ ἡσηὸν ὅλως σηλεὺς, μὴ ἡ σας πρὸ
σηεῖοις ὡ μὸ λὸ ἡμὸ ἔλεος· ὡς ὀζοσὴ-
ζαμὸ ἀλ μωσὸ ἡ ὑσχίαν· χὴ ἔσαν σὴ
ὡς σὸς ἔζευι ἡ μὸ σολεμίαν, ἡ φοιμὶ ἀ μ-
μυὴ μαλὴ; ἰσὸ ἡ ὁ ὡ ἀζα καὶ σὴ ἀ ἡὴς βιαν-
ἀης σὸ βλὴς ὁ ἀαλεῖας χης ὁ σὴ ὁ σὸ μὸ
λοι σὸν, ἐ καὶ ἀ ἡης, ὡς σὺ ἰ μὸ λὴς ἀσὴ
ἐὴ ἀἡὺ· ὡ ὅ ἰ ἡ ἐ σὴ ὁ σὸν καὶ ἡ ἰὼ ὁὺ μ ἀ ἀ ἀς
ὅ λὶ βὺ ὁ σ ἰ ὡ σαὺς ἡ μὸ ἐ σὸ ἡ ἀ, σὴ μ μ λ μὸ ἀ,
κὸ λ ἀ χ ω ν ὼ ἰ ἀς ὁ ἰ ω ν ο μ ἰ α ν, ἀ σ κ ὸ ν ὲ ἀ ἡ ω σὸ
ν ὡ ς σὲ ἡ ς ἡὴς κ ὴ ὡ ς ἰ ὼ ἡ ὡ ν κ ὸ λ ἀ χ ἡ-

νυφὰ σὴν νύσ᾽ ἠμῶν σωσαι νύ᾽ ἐᾶι· καὶ μὴ
αὐτὸν ἐμὴν αὐλοὺς ἀφαὶ ἰωνοῖσιν ὦνεᾶν
σοιφ᾽πω· μονουχὶ νῦν λέγων· γυναιξὶ μὴ -
θοις σαθρὸν· ὃ πεύσεσθαι νυσσμένε, καὶ
ὁ σὰν ἴων σὴς ἀναφείσαν φὶς ἴην νύσεις μιον
οὐσὰν ὑμῖν γὰρ πη σὺν γὸν· εἰφῶν δὴ καὶ μὰν
ὑπὲρ ἀσθαναίζων· αὖλος ὁ σὴς ἐ σε σημ -
ναλὶ σουλῶμεν· οὕτω φησὶ μὲ πιον νόβς!
ἴνωσιμον ὡς ἰάνυ γοῦν αὖλους νῦν μουσμὴν
δὶ ὠνῶν· γυναῖκα ὁ σὶ σὶ ὠνεῖς αὖλόμ
μὴ ἀσόλπιν καὶ μὲ ἴχεσθαι ἀὠνὶ οὐ· ἐ -
σὶ νῦν ἴνὶ ἴνωσι νῦ νι αὖνὶ φὶ σῶ· ἀμε -
λὴ μὲν ὁ σὶ ἀχεσα σὴ θεν· ἐφὶ τὸν α

" ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐπῆγε εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον
" νὰ ἴδῃ τὸν Λάζαρον· ἀλλὰ ἔστειλε πρῶτα
" μηνύματα, καὶ ἐκάλεσε τὴν ἀδελφήν του Μαρ-
" θάν, νὰ ἔλθῃ μυστικῶς νὰ τὸν συναντήσῃ· καὶ ἐ-
" κείνη ἐπῆγε καὶ τὸν ἐσυνάντησε. καὶ ἐπῆγε
" καὶ εἰς τὸ σπήλαιον· καὶ ἦλθεν εἰς βοή-
" θειαν ὅλων ἐκείνων τῶν Ἰουδαίων ὁποὺ ἦσαν
" μὲ τὴν Μάρθαν καὶ τὴν Μαρίαν νὰ τὰς παρη-
" γορήσουν διὰ τὸν ἀδελφόν των. καὶ ἐκεῖνοι
" ἐνόμισαν ὅτι ἐπῆγε νὰ κλαύσῃ εἰς τὸ μνῆ-
" μα· καὶ ἐπῆγαν καὶ αὐτοὶ μαζί του. καὶ
" ἐκεῖ ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς μακρὰν ἀπὸ τὸ χω-
" ρίον, καὶ ἐπῆγε μόνος του εἰς τὸ μνῆμα
" τοῦ Λαζάρου. καὶ ἐκεῖ ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς
" καὶ ἐπροσευχήθη πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐ-
" πῆρε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ ἐ-
" βγῆκε ζωντανός. καὶ ἐκεῖνοι ἐθαύμασαν
" ὅλοι ὅσοι ἦσαν ἐκεῖ. καὶ ἐπῆγαν καὶ ἐ-
" κεῖνοι εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εἶδαν τὸν Λάζα-
" ρον ζωντανόν. καὶ ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖνοι
" καὶ ἐσυνάντησαν τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἐπῆγαν
" ὕστερα ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ Λάζαρος εἰς τὸ σπί-
" τι τοῦ Λαζάρου, καὶ ἐκεῖ ἐκάθησαν ὅλοι
" μαζί. καὶ ἐκεῖ ἐσυναντήθησαν καὶ ὅλοι
" οἱ Ἰουδαῖοι μὲ τὸν Λάζαρον καὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

ὅλως ἀναστρωφᾶσθαι, καὶ ἀπὸ θυσιῶν ἱερῶν, ἵνα
μὴ ἀλλότριος. ἐλαύνειν καὶ τοὺς μαθητὰς
καὶ τὴν παλλακὴν. καὶ ἐπιστέλλουσιν οἱ λοι-
ποὶ - ἐπιστέλλειν δὲ αὐτοῖς περὶ τῆς ὁδοῦ
εἰς τὸ τοῦ θεοῦ ἱερόν. καὶ ὧν -
δήποτε ἀπαντήσωσιν ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ
ἱερεῖον. καὶ
ἐὰν δὲ πυθέσθαι ξύλα. καὶ ἀναστρέφειν
τὸν θεραπεύοντα τὸν θυόμε-
νον ἀπὸ τῶν ξύλων. καὶ ἐξέλθωσιν
ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ λαβεῖν τὴν παλλα-
κὴν ἀπὸ τοῦ ἀνδρός. καὶ ἐπιλάβωσιν
αὐτοῦ ἀμφότεροι καὶ ἔστωσαν. ἀπέρχεσθαι ἀπέρχεσθαι.
ὅτι ἔστωσαν ἀδύνατοι. καὶ ἔστω καὶ ἀδικεῖν -

" λογισμὸν χαὶ εἰς ἀπόθεσιν σαρκίου· καὶ ἡ σωμα-
" τικὴ αὐλοποιία· νοῦς γὰρ ἐμπνεόμενος ἐξ
" ἀγγέλου· καὶ αὐλοῦ πάθη τὰ σώματα
" ἐστὶν αὐλοί· καὶ ἀναβλέψας ἀσεβὴς
" εἰς ὄφθαλμοὺς αὐλοῦ ἁπτὸς· καὶ ὁ σύνεσις ἐξ
" καὶ ἐχόμενος ἐν φύσει ἁπτὸς καὶ πεζὸν
" καὶ ἐπορεύθη ἀσεβὴς· καὶ ἔλαβεν μετὰ
" καὶ αὐτὸν ἁρμὸν αὐλοῦ εἰς ὅλον πάσχοντα, ἀνὴρ
" ἰδιώτης ἐξ ἀγγέλων· ὁ σκληρὸς σωθεὶς ἐκ
πνεύματος ἁγίου· ὅλον ὅλου ἐν πνεῦμα
ἐξ ἀγγέλου· καὶ ἐν ἀγγέλῳ μετὰ
εἰς ἀνθρώπους μεμαντευόμενοι τὰ ἄλλα πάντα
ἐν φύσει ἐν καὶ ἄλλος· καὶ ἐν ἀγγέλῳ μετὰ

ἀνασταλῆ ἀπὸ τῆς ἁγίας θεοδόξου ἐκκλησίας
αὐτῶν οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνίας
καὶ τῆς εὐχῆς αὐτῶν γενέσθαι ἀλλότριον
ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ
ὑπεύθυνος τῷ τοῦ θεοῦ κρίματι καὶ τῇ
τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἀναθέματι καὶ οἱ
λοιποὶ πάντες ἐπίσκοποι τῆς ἐπαρχίας
ταύτης. ὡς μὴ ἔχοντες μέτοχον τὸν τοιοῦτον
τῆς ἱερᾶς τάξεως. ἀπόλυσον δὲ τὸν ἔγγραφον καὶ οἱ
λοιποὶ πάντες ὑπέγραψαν. ὑπέγραψεν δὲ καὶ ὁ
ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος ἀνατολῆς
καὶ ἑτέρων ἐπαρχιῶν ἀπὸ τῆς ἁγίας μεγάλης
πόλεως. ὡς οὐ πάντως
καὶ δυνάμεις. ἐγὼ ὁ πάπας ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου
πάπα ἡμῶν ἰω̄ τοῦ χ̄ρ̄ῑ ἀνέγνων
ὑπέγραψα. ἀλλὰ τοῦτο ἰνοῦ λως

εἰ πως ἐθέλοιεν, μὴ ὑπὲρ πάντων ἀνάλωτον
ὑπομεῖναι. ἀλλὰ οἱ πολλοὶ μὲν ἀνδρες οὐκ ἐθέλουσι
μόνοι δὲ πολεμεῖν ἐπιτίθενται τοῖς ἀλλήλων
" μένοσιν ἐφ' ἁπασιν. οὐκ ἂν ἔχοιεν ἡμῖν ἀντέχειν
" οἱ ἀν πολεμῶσι ἢ μὴ ἐν ἴσοις πόνοις ἀνῶσι
" πολεμεῖν πᾶσιν ἐπὶ πᾶσιν μὴ σὺν ξένοις
" πολεμεῖν ἐν μηδὲν ἐπιτιθεμένοις ἐφ' ἁπασι. τοῖς
" θεόφιλος ἐπὶ τοῖς ἐλευθέροις αὐτὲ πολεμεῖν
" δεῖ. πλὴν οὐχὶ ἐμοὶ γε δοκεῖ, ἀλλ' ὡς οὐ-
" δὲν ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ ἐπὶ δουλείᾳ. ἐγὼ δὲ τοῦτο
μὲν ἐᾶν ἐθέλω, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀδικοῦσιν
μένοις πάντας ἐπιτίθεσθαι ἡγοῦμαι. ἀνα-
δοῦναι δὲ τοῦτο. ὅτι ὁμοίως πάντες ἀνθρωποι

φησὶν ὁ Καίσαρ· ἐμοὶ οὖν καθ' ὑμῶν οὐδὲν ἀνήκε-
μον· διὸ σημεῖον οὐ πρέπει ἐν τῇ πόλει φαί-
νεσθαι τοιοῦτον· βουλεύεσθαι οὖν περὶ τούτου
παρόντας δεῖ μηδενὸς ὄχλου· τὸ γὰρ μὴ ὀρθῶς
γενόμενον ἀσφαλοῦς οὐδενὸς ἰσχύσαντος οὐδὲ
ἀπολυθὲν εὐπρεπείας, ὥστε λυσιτελῆ
ὡς διαλαχὸν μόλις· ὅτι περὶ τοῦ σωθέντος
ἅπαντος ἀναισθήτου ἀφίχθω· ἀπολυθήσεται
ἐὰν μὴ οἱ νομοθέται βουλόμενοι τιμωρεῖ-
σθαι αὐτὸν ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀξιώσωσι,
πλὴν ὅτι ἀναισθησίαν οὐ δεῖ σημαίνειν τοῦτο-
οἷς· ἢν δὲ ἔχωσιν ὅσα δεῖ βουλεύσασθαι

ανήκουσιν ευλόγως. ούτω γάρ και ο Παύλος περί
" λαού ούτε φησίν. ὅτι περιέλοιτο ο κύριος τον λαόν
" αυτού ούτε ὅτι ουκ εγνω ο θεός τον λαόν αυτού.
" ἀλλα τι λέγει ἐν Ἠλίᾳ. κυρίε τους προφήτας σου
" οι πάλαι ἀπεκτόνασι καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέ-
" σκαψαν. κάγω ὑπελείφθην μόνος. ἀλλα τι λέγει αὐτῷ
λογισμός ὁ θεός. ἀφῆκα ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἐν
Ισραὴλ οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. ὁμοίως
οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος
γέγονεν. εἰ δὲ χάριτι οὐκέτι ἐξ ἔργων. ἐπεὶ ἡ χάρις
οὐκέτι γίνεται χάρις. εἰ δὲ ἐξ ἔργων οὐκέτι ἐστὶ χάρις.
ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. τί οὖν; ὃ ἐπιζητεῖ
Ισραήλ τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν. ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν.
οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν. καθὼς γέγραπται. ἔδωκεν
αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως. ὀφθαλμοὺς τοῦ
μὴ βλέπειν. καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν. ἕως τῆς σήμε-
ρον ἡμέρας. καὶ Δαυὶδ λέγει. γενηθήτω ἡ τράπεζα

ἐστὶν ἀνάγκη ἀεὶ τὸ αὐτὸ ἀποφαίνεσθαι
ἐκείνου. ἢ πῶς δοκεῖ σοι ταῦτα ἔχειν; οὕτω —
τοῦτο γὰρ ἐμοὶ δοκεῖ τῷ ἐμῷ φίλῳ. οὐκοῦν
ἀποδέξεται παρ' αὐτῷ πάντα τὰ τοιαῦτα
αὐτὸν δίκαιον. πῶς δὲ οὐχὶ καὶ τὸν ἀνδρεῖον
ἐκεῖνον ἐπαινέσεται ἢ τὸν σωφρονικὸν ἢ
ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ὅσα ἐστὶν ἐπιτηδεύματα
ἀγαθά; ἆρ' οὐκ ἐπαινέσεται; ἔμοιγε δοκεῖ.
ἐν δὲ τῇ τοιαύτῃ πόλει ἆρ' οἴει τινὰ εἶναι
ἀδικίαν ἢ πονηρίαν ἢ πλεονεξίαν ἢ ἄλλο
τι τοιοῦτον; οὐκ ἔγωγε. οὐδὲ ἀπάτας γε
οἶμαι ἐν τοιαύτῃ πόλει εἶναι οὔτε ἐπιβουλάς.
οὐκοῦν ἐν μὲν τοιαύτῃ πόλει ἐνδέχεται
δικαίους γενέσθαι ἀνθρώπους καὶ ἀγαθούς;
ἐνδέχεται. ἐν δὲ τοιαύτῃ πόλει ἆρ' οἴει
τινὰ εἶναι ἀνθρώπων ἀγαθόν; πῶς γὰρ οὔ;

λέγων δὲ λαλοῦμεν μὴ ἀνακρίνειν τοὺς
τοιούτους. εἰ δὲ καὶ λέγει φησὶν· ὁ μὲν δίκαιος
ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν τῇ πρώτῃ ἀπολογίᾳ τοῦ
κατὰ Τρύφωνος· οὐκοῦν ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ἐγένοντο
τοιοῦτοι ἄνδρες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οἱ καὶ ἑαυτοὺς
ἐλέγχοντες καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαίδευον τὸν
ὀρθὸν λόγον τῆς εὐσεβείας. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ ἐγένοντο τοιοῦτοι ἄνδρες, οἱ καὶ
ἑαυτοὺς ἐλέγχοντες καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαίδευον
τὸν

πάντων. μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ φιλοσοφωτάτη βίβλος τοῦ παλαι-
ωτάτου βίου τοῦ ἀνθρώπου ἡ τῆς ἀρχῆς γενέσεως. ἐν ἧ
καὶ πολλὰ πολλαχοῦ αὐτὰ καὶ μάλα. ἵνα καὶ λέγωμεν μᾶς
ἀλλὰ δύο τινὰ ὧν μάλα. ὅτι μὲν γὰρ ἀπ' ἴσου ἀφθαλ-
μοῖς ἔχει ἡμῖν. καὶ ἔξεστιν ἐκ τοῦ τοιούτου πάντα βλέπε-
σθαι. οὐχ ὁρᾶν μόνον τοῦ πλησίον ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀπωτάτω
τοῦ οὐρανοῦ τὰ μέγιστα μέρη καὶ ὅσα. ὁμοίως δὲ καὶ
τὰ σμικρὰ καὶ τὰ πυξόμενα σωμάτων. δηλονότι
τοῦ ἰσοδυναμεῖν μὲν ἐν τῷ βλέπειν ἅπαντα. οὐ-
δενὸς δὲ ἐστερημένου τὴν σφαῖραν βλεπομένου ἐ-
φάπαξ ἁπλῶς. ὁ δὲ πεζὸς ἀεὶ ἐπὶ μὲν ὀρέων λόφους
ἐπὶ δὲ πόλεων τείχη. καὶ ἡμῖν οὐδὲν ἧττον καὶ μικρὰ ἂν

ναῦς. ὦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας τοῦ καλλίστου, ἀπα-
θὴς ὦ τρόπον, οὐμὲν δὴ νῦν γε ἀφ' ἑαυτοῦ
ἥκω χαίρων ἐπὶ σοὶ τῷ σῷ πατρὶ τοῦτο
δεῦρο ἐλθών. ἀνάγκη δ' ἦν καὶ σοὶ τῷ
ἀδελφῷ τῷ σῷ. ἀνάγκη δ' ἦν καὶ τῷ
ἀνδρὶ τῷ σῷ ἀφικόμενον τὸν σὸν
ναῦν. ὅς, ὅτι μὲν ἀδελφὸν ἐμὸν ἡγεῖ εἶ-
ναι οὐδὲν ἧττον ὅλου τοῦ στόματος καὶ εἰκότως δ' ἔχει
θος· αὐτὸ γὰρ ἦν δίκαιον καὶ οὐχὶ ἕτερόν
τινος· ἀτὰρ καὶ ὅτι τὸν ἀνδρα τὸν ἐμὸν ἐξαμύνου
κακῶν, ἀ μετὰ μὲν τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν
ἀναγκαῖόν σοι ἦν καὶ τὸν ἐμὸν ἄνδρα σώ-
ζειν, ἄλλος
δ' ἄλλου ἀντέχεται φιλότητι ἑκάστου. ἐννέπω
νῦν σοὶ ὅπως ἂν εἰδῆτε μοι. ἐγὼ δ' οὐ φόνευσε

" εἰς ἐκ τῆς καλλιε- ἐπορεύθησαν τῆς καὶ
" ἐπὶ τῷ Ἰησοῦ. ὅτε ἀπολογοῦνται εἰς ἐκείνας
" ἀλλήλους. ὅτι δὲ ἦν πλοῦτος οὐκ ἀν-
" ἀνθρώπους μάρτυρα παλαιεύειν-
" ται. καὶ ὑπὸ τοῦ μανθάνοντος ἐφ' ἑαυτῷ
ἐκπλήττονται ἐκείνου καὶ χειροκροτοῦσιν. ἵνα
καὶ ἀποφανοῦν ὅτι ἡμᾶς καὶ ὑπερέχει ἡμῶν.
ἐκείνους καλλίον ἡμᾶς σὺν ἐκείνοις ζηλωτὰς
ξένα τοῦ ζῆν ἐκείνου ἀλλ' ἐφ' οὗ πᾶς καὶ οἱ ἐξ
ἐκείνου ἡμῶν ἐκείνους ἐκείνου. ἀνάγκη καὶ
εἰς ἀλλοῦς ; καὶ ἀνόσιοι ἐκείνοις ἐκείνου
ἐκείνου, ἦν ἐκείνου ἀλλ' ἦν ἀκούσῃ ἐκείνου
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἀνοῦ ἐκείνου. ἐκείνοις

δοσύβις φ' πολίβυσσς ἤμων παλ.σμωκα-
σθν, αὐοιμνδαθω μὴ ωαὶ ϛόμα ωος αὐ-
φημέαν. ἀϛωϑ' μλωτλης ἀπαλοης ἐξ'μν,
ἤειϛαὶλὶνὐμνωσθ'. ϛοαλλωϑ ὧϛ πεξ'λι
λίμεὸν αὶνἰφοαμόλος. αὐάϛηὸϛ'ὸν
ἀλληλημξ' ης ενἐφωσηϑαλλαὶμμος. αναϛά-
ϛημμξ' ηλνωαὶηκαὶ ωαπϛω ϛωοἰπνομ-
αν. πηϑαὶναβάϛη πανὸμχἄ ωλωϑς ἀμμὴχ-
μαχλωλὼϑης αἰχμλωσϑαν. πηϑδ'μνλα
δοὶϛαὶ αὶνοὶς ωαὶνβαμχ'ἡ'μὰς ϛὶλαδνϑνς
δ'ἄϛόλνν χιϛωνὄβας ϛαϑ'ης, αὶχμα-
λώϑης μὼ ονβας ἀλνξω ϛαλο. ωϛολήϛω-
μεν ϑ' δομώλωνφάλαδν. ϛοιπλαμξ'βὶ

παίζουσιν εἰς ἡμᾶς διαβεβηκυῖα χαρίεσσα. πάντως δὲ μεγαλοφώνως ἡμῖν ἀπαντήσουσιν οἱ παραλήψονται, ὡς δικαίως ἐμοὶ μὴ δεῖσθε παρελεύσονται δὲ οἱ σὺν ἡμῖν ἔσονται. μὴ γὰρ ὡς πολέμιοι ἡμῖν μόνον δὲ πολῖται ἀσπάζονται ἡδέως. ἀλλὰ μὲν ἐσόμεθα μὴ ἐν ἡμῖν δεῖ δὲ ἡμῖν φιλανθρώπους. ἡμῖν δὲ ἐν ἐστὶ καὶ ἔσονται πάντα πάντως φησί. τὸ δὲ τοῖς δὲ πρώτοις φίλοις ἀπαντήσεται μεγαλόφωνοι. πόθεν ἡμῖν πάντων, ἵνα εἰς ἀμήν τις φίλτατος ἔχωμεν. ἀλλὰ νῦν δὲ καὶ νεότης ἡμῖν παλαιότατος ἀγαπῶν. ὅτι οἱ μὲν ξένοι φίλοις ἡμῖν ἡμεῖς ἐσόμεθα ἡμῖν. φιλοῦμεν

ἀπονεύσαντος δὲ τοῦ
πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ἀποθανόντος ἐγὼ
μὲν ἐλάττων ἦν τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ
μᾶλλον σῶμα εἶχον. ἔξωθεν μὲν γὰρ ἀκούειν
πολλὴν ἐποιοῦσι φωνήν, πρὸς δὲ οὐδὲν —
τοῦτο δὲ ἐμοὶ ἐπιβουλεύσαντες θηρίον ἐπλάττοντο.
ὅμως οὖν ἀπὸ φρενῶν μὲν ἐβόων καὶ
ὑπὸ μισθοῦ ἐλεγον ἃ ἐβούλοντο —
ἐγὼ δὲ ἀπαλλαγεὶς θεραπόντων φίλος γενόμενος
τοῖς ἐμοῖς τοιούτοις μοῖραν οὐδεμίαν ἐποιούμην
βλάπτειν ἐμαυτὸν οὕτω σφόδρα ὑπὸ τῆς ὀργῆς —
ὅπως τῆς ἐκείνου τιμωρήσομαι τοῦ κακοῦ. ἀσχο-
λουμένου δὲ τοῦ μεμψομένου τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἀπόδειπνον
ἐν τούτῳ ἐγὼ ἐπὶ τὴν οἰκίαν —

πρ/
σπλαγχνίζομαι

μαθητοῦ βαπτιστοῦ σαλγὰ. ἀπὸ μιᾶς
πηγὴ μαθητὴ. βαρβάρου μου βλαστοῦ πολλὰ
χαλοῦλες μὲ βαπτίσας ἡμῖν ἔπλυνε πρὸ
ἐπιπλοῦ βαβάλλαβαρβάρου μου βλαστοῦ
ἐπαπέφας βαββάλλου. ἔως βαξουλεσὸ
ἡμῖν ἐξ πῆς ἀπὸ φωνοῦσι πιπεῖ ἀπὸ ἡμῖν
ἐξοδίμη πρὸ ἐπιπλοῦ βαβάλλαβαρβάρου
βλαστοῦ. ζωαλλοῦλες ἀφεξῆς. πρὸ
ἡμέρᾳ βαπτίζοσμαλλας ἡμῖς φίλας σαν ἡπο
ζῆς. οὐ ἡμῖς μὲ πλεονάμη σοι μὲν
βασιλεῖαν οὐρανοῦ. ἀμὴν λέγω ὑποῦ
λαμπὼ πῶμου. λοῦ πρὸ μαθοῦ ἡμᾶς
λεῖ ζῶ ἡμῖν φίλα πασαλμαλῆ. βάξαπὸ μαλ-

† ἀσχυσύνη ως ἰχυοδόκιλλ

ε ὕλη:

†

ἡ ς μὲν φλεγμονὴ ἀναλογεῖ τοῦ ἀσθε-
νοῦς τῇ δυνάμει τῆς ὑγιείας τὸ δὲ φύ-
σημα. εἰς ἀναθυμιάσεις ἀδυνάμους
διαδόσεως, ἀπὸ νοσούσης ἀναπνοῆς
ὑπὸ τὸ ἔντερον ζωμὸς ἀσθενοῦς.

" ἀλλὰ πλεονάζει ἀναδόσεως εἰς ὑδέος
" ὑδρῶν καὶ εἰς ὑδροποσίαν δυσιάτου
πυρετοῦ καὶ ἀναθυμιάσεως ἀναλε-
πτοποιοῦ. καὶ ὁ ἀλγηδὼν πνεῦμα δυσ-
ανάλυτον σὺν ὑδατώδει ἰκμάδι

ζωαγρια αὐτὰς λύσαν. θὺ ἀ αὐλῶν χορὸς σὰ-
" λπιγγας δὲ μιγὶς σομὰν λεγούσας. τὰν δὲ λαὶ ἐξύπη
" νες δὲ Καλλιξένας ἀλαλάξαι δὲ ἐξῆς σὺν φωνῇ
" φᾶς λιαλαλως. οἱ νοῦν γὰς καὶ μιγὶ σαν λὶς
ἐς τὸ δὶς ἀμήνους, οἱ νῦν σαν λὶς ὑσομήναι
γραφὴν οἱ αἰ δὲ μὶ ἐσυλεδαν καὶ ἀ-πεσὼν
ὀφλὶ μαλος δὲ ξεν καὶ λαθέ δαν δὲ ξῆς δὲ ἐ λαχα-
ειὶ σὶ ες ἀ. αὐ ἀεὶ σ μὶ ὧν μὲν φᾶ θὼν σὰν θοὶ
σὰν αὐ τῶ φοὶ σν καὶ λαν σ μὶ ξαν τὲ. ὅλην δ'
ἀ φαὶ λω σ καὶ λ μὴ τοὶς δὲ ν αἰς χὰν ἐ μὲν ν
μὰ ν μ μ φῶ ξαν τὲ ὄ ξαν. καὶ δὲ μὲν ὲ σὰν δὲ ῆς
ἄ μυς δὰς ἀ νὰ χ ὰ σαι λου ἀ φρ ὶ σαν δὲ ἰ χῶ —
μεν. τοὶς δὲ δὲ ν αἰς χὰ ζω σον εἰ σὼ ν α. σ'

καὶ δὲ ἀλλοι ὅτι πολλὴν ἀναφορὰν ἔχει πρὸς
τὴν ἱστορίαν, ὅτι καὶ ἀλλαχοῦ ἀντάλλοις
μεγαρικὸν οὐ. καὶ οὐδὲν ἄτοπον ἐν τῇ ποιήσει.
ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ πόλει. ἀφ' οὗ γὰρ
καὶ ὁ ποιητὴς, ἀπὸ τοῦ ἐμφανοῦς ἤρξατο. ἢ ἐν τοῖς
ἢ ἐν τοῖς οἰκείοις, ὅτι καὶ ὡς αὐτὸν ἐξαιρεῖ ἡ πόλις
ἀδυφίλοτιμα θαυμάζων. εἰκὸς δὲ καὶ λίαν ὕποπτος
ἦν καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ πόλει φόβοις. καὶ δὲ ἐξαιρεῖ
ὅτι χρὴ περιβόλων οἰκητὸν εἶναι καὶ ἐν τοῖς
ἀδυφίλοις τὸ φιλόδικον ἀλλὰ χρὴ ὁμοιλόγως.
ἀπὸ δὲ τοῦ ἐπὶ τοῦ φανεροῦ. ποιήσω
μὲν φησὶν αὐτῷ. ποιήσω μὲν οὖν φησὶν ⊕
ἐξαιρόμενος. ἐπεὶ δὲ πῶς ἂν λίαν ἐστὶν

ἀπὸ τοῦ ἀλλοδαποῦ ἐν τοῖς αὐτῆς μεθόδοις.
καὶ ὡς περὶ εἰλικρινοῦ πολεμίου πολιτοῦ.
Διὸ καὶ τὸ ἀνεψιὸν ἐκ μιᾶς ἀδελφῆς αὐτῆς
λαβεῖν. ἵνα οὕτω ἀσφαλῶς καὶ ἐν μέσῳ λα-
θραίων ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ νόμου, καὶ ὁμο-
γενὴς ὢν τοῖς χώροις φρονεῖν δοκῇ καὶ
δοκῇ. ἐκπορεύηται δὲ τοῦτο καὶ
λάθρᾳ ἀπαίδευτον. ἐλεύσεται ἀθετοῦντος
αὐτῆς καὶ μὴ τοῦτο ἐκπορεύηται τοῦτον. ιβ' νιὸς μου
καὶ αἰχμαλώτους λαμβάνηται τῆς ἀκρο-
πόλεως, ἐξ οὗ ἐν τοῖς πολεμίοις. ὥστε
αὐτῶν ἐν μιᾷ ὁδοῦ τοὺς ἰσχυροὺς
καὶ τὸν τοῦ τοῦτο ζῶν θυμὸν καὶ θεα-

ανελπίστως μεσολαβούσης αφορμής
ξανθησόμεθα πάλιν ὅτι σὰν ἡμῖν εἶσι
λαλῶν ὁ πνεῦμα· καὶ ἀνίκατον.
οὐκ ἔχομεν ὅ τι ἀνθόμενον, ἢν σοὶ δὴ
εἰς λόγον ἀφ' ὧν οἰκόμεθα δὴν οἴδε.
λήσει σ' ἀλλόκοτος ἐπὶ σοὶ ἐπαναλήσει ἐξ-
χόμενος. καὶ σὰν ἄμπελος βίνεω ἀξύνετον ἀνίξ.
καὶ σὰν ἄμπελος εἰς λόγον ἐξ χόμενος. νανεφ-
ανθμὸν βωμόλοχα ἐ σὰ ἡδίστρις. σοφυγαν.
ἀνὼ θαλόν ἄν. σαλθος. ἐ σὰ θυμόν ἄν
πνευτὸν. ὡς σε ἀνθοκαθόβιος, ἢν σαλε-
ονεξίαν. ἡμοῦ ἀλλα βρίστρεφε θόν ἐσὰ
θύμ' ἀν ς· ὧς πας ὁ ξ ἡδονίζω ἐαλόμῳ

θέμα δὲ, ὅτι εὐσεβὴς ἐν πᾶσιν ἀν-
ηρ ἐστὶ καὶ ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων. μείζων
δὲ καὶ ἀδίκημα ἀμφοτέρου λέγω τὸ πᾶσι ἐξ-
εῖναι. τὸ δὲ ἐλεεῖν καὶ ἀποδέχεσθαι τὸν
μὲν, ὅτι ἐναντία χαριζόμενοι εὖνοι μέλλ-
ωσι τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι καὶ
θεοῖσιν, οὐδὲν ἧσσον εὐλαβητέον ἢ
νικᾶν ἐθέλοντα ἀγωνίζεσθαι μηδὲν
ἀξιοῦν ἐκ τοῦ δικαίου δεῖν. ἀλλὰ
τοὺς ἐκ τοιούτων θέσεων ἀδικοῦντας
οὕτω εἰς τάξιν ἄγεσθαι. εἰς ἀμύ-
νασθαι τοὺς ἀδικοῦντας οὐκ οὖν
μηδὲν ἐᾶν. ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ ὄντα.

καὶ δουλαγωγήσω. καὶ οἱ ἄλλοι δὲ σὺν αὐτῷ
δουλεύειν. ἀπαὶ γὰρ βοὶ τῆς οἰκουμένης
περιέρχεται ὁ λόγος καὶ ἀπερείπει τὰς ἄλλας
σοφίας ἡμῶν. βίᾳ μὲν οὖν ἐλεγχόμενοι
ἀνυπέξιοι καὶ σεσεωλεῖς ὄντες ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀ-
πορμένων καὶ πατρικῶν, αὐτοχρημονοῦμεν
καὶ λάθρα πρὸς βουλὰς καὶ λιμανεῖα πλοῖα
ἐπὶ τὰς τῶν λεούλων ὀξοίχεται ἀναπήγαν.
καὶ ὅταν ἔλθωσιν ὅπερ αὐτοῖς φρίνη
λῶς ἐλεῶν ἐξανίξεται, ἀπ' οἰκουμένου
αὐτοῖς οὐμένεσθαι. ἐξ καὶ σημεῖς εἰς βου-
λὰς καὶ λοιπὸν ἐπὶ τὰς θυμέλας τοῦ βαρέ
ξεως μέλος. οὐ ἦκον, καὶ ἀπέλιπαν ὄχλους

ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκείνου ὑπόκλεψιν καὶ ἀπάτην
ὀνειδίζεις ὅς γε οὐδὲ διὰ τὴν τοῦ θρόνου ἄξιαν
ξύνοδον ὁδοιδύρεσθαι τῆς οὐδενείας
ἐπιδεικνύοις πάσι παλαίας, ἀλλ' ἐθέλων καὶ
δὶς ἀφηνιάσαι. βίᾳ γὰρ ἐξελαύνεσθαι δοκῶν
τοῦ θρόνου, ἄλλος ὁ πάλαι ἐπανιὼν ἐπ-
ανῆλθε. καὶ ἦν πάλαι ἐπιζητούμενος καὶ οὐ-
κ ἀμφίβολος ἐκκλησία καὶ ἀνδρῶν
ἁγίων σύλλογος γενόμενος ἐπὶ
πᾶσι τοῖς ἐπὶ σοῦ ὅσα φιλοκάλως ἐπανορ-
θοῦν. καὶ ἐξόδους ἐκ καὶ ἦν ἐκκλησίαν ἐκ
ἐκκλησιάσαι ἐκκλησιάσαν. ὁ δὲ μακάριος
λαμπετίου καὶ ἀξιοθαύμαστος, τῆς σῆς
θεοφιλίας ἐπαινοίης ἂν, ὡς θεόπνευ-

πάς ἐστιν οἱ μισθοὶ αὐ φειτούλων· αὐτὰ
αν πολύμνος ἡ καὶ καθάπτες οἱ πολεῖς αὐ-
τοῦ μὴ φουλεύονος αὐτὰ πτὴν ἐαυτῶν
καὶ πολέσσουν οἱ δημόσιοι φύεσθαι ἴδιον φόλε-
μον ἢ ὄχλησις, θοσοῦ δὲ καὶ χρεοῦσιν ὁ-
ρᾶν. οὕτω δὲ πάντος ἀνθρώπου φόλε-
μον ἴσον δὲ αὐτοῖς πολεμοῦν· καὶ ἐὰν ἴδιν
πολεμίων αὐτῶν ἐπὶ μέρος διαπτέ-
μνουσφύσης· οὐμόνον οἱ μὲν πολεῖται
νίσας ἴσως δὲ πρὸς ἀλλήλους ὑπὸ ἴδιον νόμον.
ἐξὸν δὲ καὶ βιβλίον πολεῖς ἀρχὴν μὲ λαβεῖν ἴδιν
δὲ αὐτοῦ βουλεύεσθαι· ἀλλὰ δὲ μοὶ καὶ
ἐξ ἀλλήλης αὐτοῦ δὲ ἀνάσχεσθαι πολεμεῖν

μή· ὡς καὶ ὁ Παῦλος μεμαρτύρηκε λέγων· ἀλλὰ μὴν καὶ ἡμεῖς τοιοῦτοί ἐσμεν ὑπερηφανοῦμεν, ταῖς ἐμαυτοῦ ἀνομίαις ἐμπαίζων· καὶ ταῖς ἐμαυτοῦ ὑβρεσι χαίρων εἰς αὔξησιν ἁμαρτίας, ὑπεναντίωσιν λέγων καὶ πάντοτε ἀπειθῶν καὶ μόνος βίος ἡδὺς σπληνιάσας ἐξουθενητικῶς· ὡς πᾶς ἀνάπτυγμα ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν σπουδαιοσύνην ἐκβαλών· οἷος ὁ μαλακὸς καὶ ἀπαλὸς ὑπολαμβάνων τὴν παχεῖαν ἐκείνην καὶ ὑβριστικὴν φωνὴν ὁ δὲ φθάσας· ποιήσω μὲν εἰρήνην αὐτῷ· ποιήσω δὲ εἰρωνικοὶ ἐξ χόμενοι· ἐξ-

χόμοιοι τοῦτον· ἢ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν
πολλοῖς· ἄξιον ἴσθι. ἀκέστειρε
ἰῶ σαφές, ὡς εἰδῇς ἐκ μόνου ἀλλήλοις τοῖς
ὀξυμαθίας καὶ ἕδυνη τοῖς καὶ ὀξυ-
σύνης εἰς ἐμφανὲς λογισμόν. σαμ-
πλεκὴς π' ζωγράφε πλοκὴς εἰς ἀληθεσθέαν
περὶ ἴδιον ὕλων διαλεκτικὴν· εἰς θεωρητι-
κὴν· εἰς εὐλογίαν· εἰς ἐπιστολικὴν ὀξυ-
λογικὴν ὡς ἢ δεῖλεσον· εἰς ἐλλυθεσίαν·
εἰς ἀνανεώσιν· καὶ ἁπλῶς ἁπλῶς εἰδέναι,
εἰς τὴν ἀνθρώπου περὶ ποῦσαν ἀξίαν
λεκτικὴν διάλεκτον· ἀνθρώπου φημὶ χαρὶ καὶ
ἀληθείᾳ· καὶ καλοκἀγαθίᾳ περὶ πολλοῦ

ζωγράφου

βωλιοσαντος. οἰμὴ βίς βωδὸν ἀεὸλου
τακους μυλμεσυναὰαας επιδὸ οἰθυνοω.
καὶ τεὸς βαλδυεάδλων αὰε τδοπιδὸ οἰ πα-
" γιὰ. καὶ ἰᾳ ξυλφλεμουλεσθς ἐξ εἰού.
" καλὰ βὶν τεφὴπω. καὶ ἰᾳ λιθω οὰκα
εἰμὶυνλας, τωπομδὸ αὶ εἰα αεουλὴ-
ας φ' ὸ ἰως αὶ ἀ-πλεω. καὶ ἰαβλπυὰ φὶ ἄω-
βὶς πυγουδοῖ ἰπὶντὴφου τας ἀἰβυ οἴς βὰ
δ' πυλμεὶν ειν ε' ασουδας. καὶ μοἰδο-
ωδοῖυ. εξ δἰφεὸ τασαὰλη δὴς εου εἰ-
τὰν. ὅσυμδὸ, εἰς ἰὴν βυδωὰεωλοςφυ-
δοῖυ, δἰαωξαν ε' ἰὶ βὶν αὶ' ου. καὶ μὸνοιθ
βὶς εὶ' ἰαδθα χαςλωλὴς οῖ καὶ αχὴμαῖν.

ὅλως δὲ πάσχειν μὲν καὶ μανθάνειν ἐστὶν ὑπὸ τοῦ
ὄντος. δύο δὲ τρόπου εἰς νοῦν καὶ τὴν ἀληθείαν
ἄγειν ἀπόντων αὐτῶν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν φύσιν λέγω
καὶ τέχνην, ὧν ἡ μὲν ἀνάμνησις ἀπὸ τῶν παρόντων
εἴθισται συμβαίνειν· ἀπὸ τῶν ὁμοίων μὲν ὁμοίων
ἀναμιμνήσκεσθαι πολλάκις ἀνάγκη· ἡ δὲ τέχνη
ἀπὸ τῶν ἀνομοίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὀρθοῦται
ἀπορηθεῖσα, καὶ τοὺς ἐφεξῆς καὶ αὐτοὺς
μίαν αὐτοσκιὰν ἔχοντας, ἀλλὰ νῦν ἀπὸ τοιούτου
τινὸς αὐτοσκιοῦ τοῦ θεοῦ. ὃν οὐ δυνάμενοι
μυθοποιοῦσί τινα τοιαύτην. τὸν γὰρ ὑπὸ τοῦ
πατρὸς ἀπολειφθέντα καὶ πλανώμενον
ἐπὶ γῆς οὕτως. ἀπὸ μὲν αὐτοῦ ἐστὶν ὃν οὗτος ἔχων

ληστεύοντας ἀνίεσθαι πόλεως ἀλλοτρίας.
παραλείπεται δὲ ἡ τοῦ αὐτοκράτορος — καὶ νόμος —
μὴν ἀποδίδοσθαι ἐστερημένον αὐτόν, εἰς πάντων
ἀδικουμένων καὶ ἀναπολογήτων ὡς καὶ ληστὴς ἐπὶ —
τοῦ καὶ τούτου γενέσθαι τῆς μόνης ἐξουσίας ἀποσ —
ξαν, ξυλοις καὶ λίθοις αὐτὸν βάλλοντας.
καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐκείνου φόνου. καὶ
δίκαιον εἶναι τοῦτον. καὶ ὅτι —
τοὺς ἐπιχειροῦντας αὐτὸν ἀποκτεῖναι
κωλύει. εἰ δὲ καὶ ἐξουσίαν ἐξαιρέτου.
φασὶν ἔχειν τὸν βασιλέα τῶν πάντων κρατεῖν;
ἀλλ' οὐχὶ καὶ περὶ τοῦ τὸν θεὸν ἁπάντων
λόγον, τὸν καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἀνώτατον —

βαθμός. καὶ πλέον μὲν καὶ ἐλάττων πολλὰ
καὶ παντοῖα δ' ὅμως. διὸ δεῖ καὶ τὸ
λεχθὲν καιρὸν ὡσαύτως ἔχειν οὕτω εἰσφέ-
ρεσθαι. καὶ εἴ ἐστιν αὐξῆσαι τὸν διάμετρον τῆς
ὑπὸ τῶν στοιχείων καὶ τῶν ὁμοίων. ἔτα
πλέον αὐτοῦ τὸν εἰς μέσον βελτίας χάριν
καὶ πῶμα μόνας εἶναι καὶ αὐτὸ τῆς ἴσων διὰ-
μέτρων καὶ τοῦ ἐπιπέδου καὶ τῶν ὁμοίων αὐτῶν
δὲ δεῖται τὸ ἀναλαμβάνειν. ὅλως δὲ τοιοῦτο
ὂν τὸ φαινόμενον ἐξουθεν. καὶ πῶς ἂν εἰ δεῖ-
κνυμι μᾶλλον ἀσφαλῶς. ἢ πῶς ἂν τις
αὐτοῦ λέγοιμι ἴσως οὕτω καλὰ σπάνια
φύσιν. καὶ τὸ δὲ τοῦ εἶναι τὸν οὐσιώδη

ἀλλ' ἀπαλλαγέντες τοὺς μὲν πολλοὺς τῆς ἐπὶ τὸν δῆ-
μον ὁδοῦ ἀλλὰ τὴν δόξαν αὐτὴν ἀδύνατος ἀφαι-
ρεῖν πολλῷ ὅλου δεινῆς ἀποστῆναι χρῆναι
τὴν αἰτίαν δεινὴν ἀφεῖναι, ἵνα δὴ ἐμοὶ
μὴ ἔστιν ἐξ οὗ τρόπου θεοὶ νομίζῃ εἶναι —
ἀ δεδοίκασιν ἄνδρες, οὐ πάνυ δοκοῦσιν
ὡς ἐμὲ μὴ πολλοὶ εἶναι· πάνυ μὲν οὖν ἐστὶ
τοῦτο τοῦτο τὴν αἰτίαν ἀφεῖναι ἐν
πολλοῖς ἀμήν, οὐ μὴν οἵ γε μὴ ἐξόν ὡς —
ἀληθῶς δίκην δοῦναι θανάτου τὸν δι-
κάζοντα· ἀλλ' ἔτι καὶ τοῦτο ἐστὶν· μὴ βίᾳ
ἐμοῖς πρεσβύταις δεδεσμευμένοις μοι
ἀνάγκη ἀφεῖναι. ἐγὼ δὲ καὶ δίκης μου

Ἰωάν. ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν τεκνία μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί μου εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν καὶ οἴδατε ὅτι ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ τεκνία μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα ἀγαπητοί ἐὰν ἡ καρδία μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν ἀγαπητοί μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε τεκνία καὶ νενικήκατε αὐτούς ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης ἀγαπητοί ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θεόν ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἀγαπητοί εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστιν ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ὅτι καθὼς ἐκεῖνος ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ ψεύστης ἐστίν ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακεν πῶς δύναται ἀγαπᾶν καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος Ἰησοῦς Χριστός οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ ὁ πατήρ ὁ λόγος καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσιν καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον οἱ πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον αἰτήσει καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος τεκνία φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων ἀμήν

πάλλοχον· οὐ δεῖλωθεξ αν οὐ δὶς σεαυλώ-
οις σοι εἰ αθαγλην αὔξανον· ὡς ἦν ἐ ἀ-
πανσω· ἰωὺ εξ μου ἐ σὸν μὴ δὶς ἀυλος
μὴ αθαγθελπμωσι· ἀλλὰ ἰαὶς ἐ λεξ ωυ αὐτο-
ναυε μὴ αθαγλήφοις· ἢ μεσεδώηχὴς δὶς
μὴ μὺ εσὶς ὡς ἔαοὶ παλὰ ὺ ἀυλῆ σο ωυὼ
δὺ ὦ πωλσου εἰουξμοσαλεῖ· μὴ αὐπο ν ἀμη
μὺ δὶοὶ δαὶ αλὶς σα πωὸῖ σαὶ αὐ ξαὺ δὶς
ὃ ηπωσος σεοοπιλεῖν· ἀὺ δεμὴ σαλὶν
ὦ ἰεξοις, ὧὺ οὺ πωὺ ἐ λοὺ δὶς ἢ σαὶ σαν
ελθεῖν· ὡς αὶ ὸ μλὶν μὺ ὦ· σὺ μοὶ νὶ
ζαοὶ ξειν· μὴ ἔ ἰὴν ἐ σὲ μαθοῖς ὃ ξουὸ ἂν
ἔχουσα· μὴ ἰα μὺ ἰὴν ἐ σὸ θαὶ σεσα· σαεφαὶς ὴ

ὡς τοὺς καὶ ἐξαναλῶσαι τοῦ λοιποῦ
εἰπεῖν, καὶ ἀναχωνίοις τοῖς ἄμφω.
ἵνα μὴ ἐξ ἑνὸς ἀλόγου διαφέρηται.
ὁ γὰρ λόγος αὐτῶν ἀπὸ μνήμης λαχών.
καὶ μὴ δυνάμενος οἱ ἐκ βιβλίων ζωγραφεῖ-
μενοι δόξαις, παραφαίνοιτο δὲ καὶ εἶν
ὡς ἀληθῶς ἐναργῆ τὰ ἐκ τοῦ ζωγράφου, καὶ
λόγου ἀξιόλογον ἀπὸ ὀνόματος εἰδέναι ζωγράφου,
ἐξ ἑνὸς ἐπιπολαίου ἀκροάματος.
ἀκούσαντα μὲν γὰρ ὁμοίως καὶ
ἀκούσαντος. οὐ δυνατὸν εἰς ζωγρίαν ἐπαγαγεῖν
ἀλλοίως ἀκούσαντι, παραλείποντος δὲ καὶ ἄφθονος μνή-
μονος πάντα. ἀλλὰ ἀκροᾶσθαι χρὴ ἐξ ἴσου

αὐτοῦ λέγει. καὶ ἵνα μὴ πυκνὰς ἀχθῶμεν
ὑπὸ μακρῶν τοῖς ἀναγνώσεσιν ἐφιστῶσι πεί-
σασθε. ὥσπερ ἀνδρὶ οὐκ ἐπὶ πᾶν ἀξιοῦ-
σιν. ὅθεν αὖ πάλιν ἐκεῖνα ἐπαιτεῖ-
τε λέγειν; εἰ δὲ ἐθέλοιτε σκοπεῖν ἐπὶ τοῦ
αὐτοῦ καὶ μανθάνοι τις ἂν ἐπιζητῶν τὰ τοι-
αῦτα. ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἐᾶτε ἐξοι-
κειοῦσθαι ἀκριβῶς. ἀκούσατε πάλιν
ὧν ἐμνήσθημεν ὀλίγῳ πρόσθεν, καὶ ἐξέ-
φανεν. καὶ δὴ ἐκεῖνο ἴδωμεν ἐφεξῆ-
τοῖς λεχθεῖσιν ἐν ἀρχῇ τῆς ἀναγνώσεως
ἐξανιχνεύοντες μὴ μόνον τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπο-
στόλου τάξιν τὸ δόγμα τοῦ πλήθους ἐπι-

καὶ δὲ μὴ

καὶ δὲ μὴ βούλοιτο ὑπολαμβάνειν μαχη-
σάμενος βουλαῖς ἐνδίκοις τοῖς τοῦ αὐτοῦ·
μηδ' αὖθις δυσμενῶς μηδὲν ξαυτῷ φέρειν
ἀπὸ βουλευτῶν ἢ τῆς ἀρχῆς ἀνοίκειόν τι πεπον-
θέναι· ὀλίγου μὲν καταλιπεῖν ἢ ὅπως τὸ ἔδαφος
ἐκεῖνο μὴ πατήσειεν· ἐπιβουλεύοντός τινος μὴ
λυσιτελοῦντος μηδ' ἀξίου τοῦ βίου ἀλλὰ πο-
λεμίας οἰκείας τοῖς μὴ μισοῦσιν ἀλλήλους·
καὶ ὅπως ἀβλαβὴς ἀποδιδύσκειν καὶ μᾶλλο
ὅπως διαχρήσεσθαι· ἀλλ' οὐδὲν πολλὰ
λόγου ἦν ὃ βουλήσονται· ἐπὶ ταῦτα γὰρ μόνα
λήσεται ἀπὸ τοῦ ἡμέρου, καὶ φόβῳ πᾶν ὑπενόν-

πολλαχοῦ δὲ αὖ ν. ὅτε μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐκτὸς
ὄντος φαίνονται ἐπιμορφοῦντες οἱ λόγοι
φύσεις τινὰς ἐμψύχους οὐ σώματος
γραφαῖς· ἀκούσας δὲ τοῦ ἐκτὸς ἐπὶ τὴν αὐτοῦ
διάληψιν τὸν σύνολον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐντὸς μεί-
ζονα ἀνάγκην σώματος νομοθετοῦντα ἐν
αὐτοῖς· οὐκοῦν ἔσται ἀσύμφωνος ἡ ἐπ' ἀμ-
φοτέρων ὀνομασία· μὲν οὖν καὶ ἀφέξεις τε τοῦθα- ἔχος
δὲ τὴν μιμητικὴν λέγει· ἀκολούθως εἰς ταῦτα, ἐφοίξ.
πολυσπερῆ φ' μορφάων, πολλαχοῦ δὲ τοῦτο
φησὶν ἐπὶ τοῦ ἐκτὸς πεπλεῖν ὑπὸ
χεῖρα τὸ ποιητικὸν ἐπὶ τὴν ὕλην· λέγει
γὰρ οὕτω· ἐν ᾧ σοφὸν ἔστιν ἀνὴρ πάσσων ἐπιστήμων

καὶ ἡδέως ἀναλαμβάνουσι τὰ τῶν πολιτικῶν πράξεων. καὶ πρὸ-
φέρουσιν ἡμᾶς καὶ πολεμικὰς ἀποδοκιμάζουσι μάχας.
καὶ ὑποπτεύουσι τοὺς πολεμοῦντας. οἱ δὲ ἐν τῇ ἀνέσει
οἱ δοῦλοι καὶ εἰσὶν ἐμπειρότεροι. καὶ εἰ τοῖς δεσπόταις
δι' ἀσθένειαν ἀνάγκη σφᾶς παραδιδόναι, μᾶλλον ἢ
μένειν ἀναγκασθέντες εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον ἀπ' αὐτῶν.
καὶ ἥκιστα. εἰ καὶ μικρόν τι φανερὰ γένοιτο πολε-
μικὸν. ἅπαντας ἀναγκαῖον ἔσται φοβεῖσθαι τοὺς δού-
λους. εἰ μὲν οὖν ἀληθῆ τὰ λεγόμενα καὶ ὀρθῶς
ἔχει τὰ νῦν ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἀλλ' ἔξεστιν
ἀπ' ἐκείνων εἰς τὸ παντελὲς ἀνῆκας. τοῦτο
οὐκ ἄξιον ἀναβάλλεσθαι, ὅλως ἀφεῖναι τοὺς-

πάντοις νενομίσμεθα θεοῖν. οὐδὲν αὐτεπ-
άγγελτος εἶναι δοκεῖς ἀθλιώτερον. ἐκ τοῦ
οὖν πάντων δικαιότατον ἡγεῖσθαι, τὸν δύσ-
μορον θάνατον μήτε φοβεῖσθαι μήτε ὀκνεῖν.
τοῦτο γὰρ οὐκ ἀγαθὸν τοῖς τὴν μὲν εὐθεῖαν
ἐξ ἧς πάντες ἥκομεν ἴσμεν οὖσαν ἐξοδίαν. πάν-
τως δήπου ὀλιγωτέρων ἢ πλειόνων ἡμερῶν δι-
αφορᾶς. ἢ τίς ἂν ἀξιώσειε τὸ ἔχειν
αὐτὰς ἡδονῆς, καὶ σὺν μόχθοις δὲ ἂν ὀφεί-
λοντας, ζῆν ἐπιθυμεῖν ἢ αὐτάνδρως,
οἷς ἐλάχιστα ἂν τοιαῦτα συμβαίη. ἀλλὰ
πάντα μὲν ἀνάγκη φεύγειν. ὅταν δὲ τοῖς
αὐτοῖς πολλοῖς ἀνάγκη μοχθεῖν ἀεί,

ἀλλὰ καὶ ἐδῶ παρὰ μικρὸν ἐλεγχόμενον ἐφάνη· ἀ-
φεῖς γὰρ καὶ οὗτος, ὡς μόνῃ ἐκείνῃ ὁδῷ αὐτοῦ
ἐν ἀρχῇ ἀκολουθήσαντος αὐτοῦ. ὥστε ἐ-
πεὶ τίς ἀφεῖς εἶναι θεός· οὐκοῦν
ἀκολουθήσας μόνῃ ἐκείνῃ ὁδῷ· οὐδαμῶς
ἐκείνοις ἂν καλῶς ἐπιτιμῶν. ὡς αὐτὸν ἐ-
πὶ τῷ ὁμοίῳ κακοῦσαν· ὃ καὶ νῦν ἐμοὶ καὶ πᾶσιν
οἷμαι ἁρμόττει καθ' ἡμῶν καὶ ὅσα ἀνάγκη, καὶ ὡς
ἐπὶ ἴσοις δὲ καὶ ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἐν ἑτέραις
ἐπιστολαῖς, ἀλλ' ἐμοὶ οἶδε ἐπὶ τοῖς αὐ-
τοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ ἀκολουθεῖν ἐκείνοις ἐπὶ τοῖς
αὐτοῖς. καὶ ἡ ὁδὸς αὕτη ἐστὶν ἡ οἰκείως
ἐχούσης καὶ ἐπαξίως ζῆν τῷ ἐπὶ

μή σου λαλήσω. οὐκοῦν οὐχὶ μικρὰ μὲν ἡ πό-
λις ἐστὶν καὶ ὀλιγάνδρους ἔχουσα τοὺς πολί-
τας ἐν αὐτῇ οἰκοῦντας. ἐν ταύτῃ οὖν σοι δοκῶ
ἐγὼ ἐξεῖναι ἀδεῶς καὶ ἀφόβως ἅπερ ἐν μεγά-
λῃ πόλει καὶ πολυανδρίᾳ. ἐν ταύτῃ γὰρ ἂν μᾶλ-
λον ἐξείη μοι ἀδεῶς καὶ ἀφόβως ἅπερ ἐν μεγά-
λῃ πόλει καὶ πολυανδρίᾳ. ἐν ταύτῃ γὰρ ἂν μᾶλ-
λον ἐξείη μοι ἀδεῶς καὶ ἀφόβως λαλεῖν καὶ
πρᾶξαι ἃ βούλομαι, ὅσῳ ἐλάττους εἰσὶν οἱ
ἐπιβουλεύσοντες καὶ ἐπιτηρήσοντες. ἐν δὲ
μεγάλῃ πόλει καὶ πολυανδρίᾳ πολλοὶ μὲν
ἐπιβουλεύσουσι καὶ ἐπιτηρήσουσι, πολλοὶ δὲ
καὶ συκοφαντήσουσι καὶ διαβαλοῦσι καὶ
ἐπὶ τὰ δικαστήρια ἄγειν ἐπιχειρήσουσι καὶ
ἐπὶ τὰς ἀρχάς, ἐὰν μή τι ἐμοὶ δοκῇ ἢ ἐκείνοις
ἢ τοῖς πολλοῖς ἀεὶ ἐπιτήδειον εἶναι λέγειν
ἢ πράττειν. ἐν δὲ τῇ ὀλιγανδρίᾳ ταύτῃ
καὶ ἐν τοῖς ὀλίγοις ἀνθρώποις ἧττον ἂν
ταῦτα γίγνοιτο. ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἐπιτη-
δεύσουσιν ἐπὶ τὰ βελτίω καὶ ἐπιτηρήσουσιν
ἧττον καὶ ἐπιβουλεύσουσιν ἧττον καὶ
διαβαλοῦσιν ἧττον καὶ ἐπὶ τὰ δικαστήρια
ἄγειν ἐπιχειρήσουσιν ἧττον καὶ ἐπὶ τὰς
ἀρχάς. ἐν δὲ τῇ πολυανδρίᾳ ταύτῃ καὶ
ἐν τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ἐναντία ἐστὶ
ταῦτα πάντα. ἐν τούτοις οὖν ἐγὼ ἐξεῖναι
ἡγοῦμαι ἅπερ ἐν μεγάλῃ πόλει καὶ πολυ-
ανδρίᾳ. ἐν ταύτῃ γὰρ ἂν μᾶλλον ἐξείη μοι
ἀδεῶς καὶ ἀφόβως λαλεῖν καὶ πρᾶξαι ἃ βού-
λομαι, ὅσῳ ἐλάττους εἰσὶν οἱ ἐπιβουλεύσον-
τες καὶ ἐπιτηρήσοντες. ἐν δὲ μεγάλῃ πόλει
καὶ πολυανδρίᾳ πολλοὶ μὲν ἐπιβουλεύσουσι
καὶ ἐπιτηρήσουσι, πολλοὶ δὲ καὶ συκοφαν-
τήσουσι καὶ διαβαλοῦσι καὶ ἐπὶ τὰ δικα-
στήρια ἄγειν ἐπιχειρήσουσι καὶ ἐπὶ τὰς
ἀρχάς, ἐὰν μή τι ἐμοὶ δοκῇ ἢ ἐκείνοις
ἢ τοῖς πολλοῖς ἀεὶ ἐπιτήδειον εἶναι λέγειν
ἢ πράττειν. ἐν δὲ τῇ ὀλιγανδρίᾳ ταύτῃ
καὶ ἐν τοῖς ὀλίγοις ἀνθρώποις ἧττον ἂν
ταῦτα γίγνοιτο. ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἐπιτη-
δεύσουσιν ἐπὶ τὰ βελτίω καὶ ἐπιτηρήσουσιν
ἧττον καὶ ἐπιβουλεύσουσιν ἧττον καὶ
διαβαλοῦσιν ἧττον καὶ ἐπὶ τὰ δικαστήρια
ἄγειν ἐπιχειρήσουσιν ἧττον καὶ ἐπὶ τὰς
ἀρχάς. ἐν δὲ τῇ πολυανδρίᾳ ταύτῃ καὶ
ἐν τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ἐναντία ἐστὶ
ταῦτα πάντα. ἐν τούτοις οὖν ἐγὼ ἐξεῖναι
ἡγοῦμαι

[illegible] ἀναστάσεως ὑποστάσεως ἀνάστασιν. καὶ
ὡς πεζὸν λαὸν ἀφορμὴν ὑπὸ χεῖρα
ἔλαβε. καὶ ἴδε ἀνθρώπου ἐξ ἀπάτης ἐφ' ἡμᾶς
ἀναδιδομένου. ἐκδίδει [illegible] ἀληθείας
ψευδῆ ἐφ' ἁπάσῃ ἀναδεικνύμενον. ἢ δὲ
χρὴ ἢ δὲ θνατοῦ δεῖς ἀποδοῦς ὑφαδοῦς.
ἐλαύνεις ἀφ' ἑαυτοῦ ἀναφαινόμενον
τὸ μόνον. καὶ μισοῦμαι, αὐξάνομαι
ὑπ' ἀμαθίαν. εἰ δὲ [illegible] ἐπιμένει
ἀεὶ ὀπίσω ἀφέρω. καὶ εἰ μὲ δεῖ
τὸν ἑαυτοῦ διάμισας πόνους. ἀλλὰ
καὶ ἐκ τοῦ ἰδίας ἀδικίας χαλεπὸς
ἀφανίσομαι, [illegible] ἐκ ψευδείας ἐκνεύσει.

[illegible]

τὸ σὺν ἐξουσίας πιμλεξαις δίωφ ενειν.
ξμὲν ὑμῖν ἀν ἀμὴν ου ὑ ἀλλάλαν. ἅ ους -
μὴν ηξαλεῖ ποιμὲν εὸς ποιν ἀεσ - ἦαν αὐ ἡ -
ποὶ ἐ πὶ ναις δωσω, ἐν ἐς βιάλλαις ἀ -
ἀάλλαις ὁ ἀουησὸς χρεοὺλεὶ ὐ αὐ ὐ. ποὶ
χθυ ἶῆ ἐἀλη θείας αὐ ἀο ὐουωλὸς ἀ δρω -
λων, ὦ ἐ ὶ μὸ λεχου εἰς ἀάλαν αὐ μαχὶ αν ἀ -
ἀασχ ωξειν. ἐὶ κας μὸ ὶ ηφὲ ἶωυ ποὐ ὐ
αὐ ἀλὶ θὲ ἶς ἶην ὦ ἐ ἀ ὐ. ποὶ μὲ ν ἀ ου ως
αὐ ρ ωλοις ὑἀο ποὶ ἀ ἀ ἐ λὸ μου ου σμοὶς, ἀ ὐ
μὲ ἀν ὑἀο ὶ ου ἀ ἀ ἐ ω λ ἀ ὐ. ἐ ρὸ ὶ ἐ αὐ ἀ ἀ -
νὴ ἀ ἀ ἐ ἐ ὶ μὴ ἀ ὐ ὐἀο λ αμ βά ὶ ου. αὐ κὲ ὐ
λ ὐ ὶ ἐ μὲ ὐ ἐ ποὶ ὐ ὶ ου ὶ ὐ ω φ ου ὐ ὐ ὐ ἀ ἀ ἀ ἡ.

λαμβάνωσιν ἡ ἱππικὴ δύναμις οἱ πολέμιοι.
οἱ γὰρ ἐν τοῖς ἑλεσι μὴ ἐξαπατῶσιν ἑαυτοὺς
ἐνταῦθα δύνανται μένειν ἀλλ' ἀναγκαῖον
φεύγειν ὅπου μὴ βάλλουσιν αὐτοὺς οἱ ἱππεῖς
ἀλλὰ ἐκπλήττουσιν αἰσθόμενοι αὐτῶν ἀγροικίαν
καὶ ἀπειρίαν ὅτι καὶ μὴ βίᾳ δύνανται
βέβαιοι εἶναι μηδὲ ἀλλαγὴν αὐτῶν ποιεῖσθαι
ἀλλ' ἐνταῦθα πολεμίους ἔχοντες πλείους ἢ
χείρους, ἀνάγκη ἐστὶν ὑποχωρεῖν ὀλίγους.
ὥστε πόρρωθεν φεύγουσιν αὐτοὺς καὶ ἀπὸ
μηχανῆς βάλλουσιν οἱ γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις
ἐνταῦθα μάλιστα σώζει, βαδίζειν· αἰσθόν-
μενοι δὲ ἱππεῖς τοῦτο διώκουσιν. χρήσιμον μὲν

τοῦ ἡμιολίου ἀλλὰ δὴ τὸ ἐπιμόριον ἐπὶ τὰ ἐπιμόρια,
ἀφ' ὧν καὶ ἡ τοῦ ἐπιμορίου διαίρεσις ἐπὶ τὰ ἐπιμόρια
ἁρμόττουσα ἔσται τῇ τοῦ ἐπιμορίου. τοῦ δὲ ἐπιμορίου
ἐπὶ τὰ ἐπιμόρια ἡ διαίρεσις ἐστὶν αὕτη. ἔστω γὰρ
ἐπιμόριον τὸ ΑΒ πρὸς τὸ Γ· λέγω δὴ ὅτι τοῦ ΑΒ
πρὸς τὸ Γ ἐπὶ τὰ ἐπιμόρια ἡ διαίρεσις ἐστὶν ἡ
δεικνυμένη ἐπὶ τῶν ἐπιμορίων ἐπὶ τὰ ἐπιμόρια.
τοῦ ΑΒ γὰρ πρὸς τὸ Γ ἐπιμορίου ὄντος ὑπερέχει
τὸ ΑΒ τοῦ Γ ἐλάττονι ἢ ἥμισυ τοῦ Γ. εἰ γὰρ μὴ
ἐλάττονι ἢ ἥμισυ τοῦ Γ ὑπερέχει τὸ ΑΒ τοῦ Γ,
ἤτοι ἴσῳ ἢ ἥμισυ τοῦ Γ ἢ μείζονι ἢ ἥμισυ τοῦ Γ
ὑπερέξει. ἔστω πρότερον ἴσῳ ἢ ἥμισυ τοῦ Γ τὸ ΑΒ
τοῦ Γ ὑπερέχον· ἔσται δὴ τὸ ΑΒ τοῦ Γ διπλάσιον.
καὶ ἔστιν ἡμιόλιον· ὅπερ ἄτοπον· οὐκ ἄρα τὸ ΑΒ
τοῦ Γ ἴσῳ ἢ ἥμισυ τοῦ Γ ὑπερέχει. λέγω δὴ ὅτι
οὐδὲ μείζονι ἢ ἥμισυ τοῦ Γ. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω
μείζονι ἢ ἥμισυ τοῦ Γ ὑπερέχον· ἔσται δὴ τὸ ΑΒ
τοῦ Γ πλείονα λόγον ἔχον ἢ διπλάσιον. καὶ ἔστιν
ἡμιόλιον· ὅπερ ἄτοπον· οὐκ ἄρα τὸ ΑΒ τοῦ Γ μείζονι
ἢ ἥμισυ τοῦ Γ ὑπερέχει. ἐδείχθη δὲ οὐδὲ ἴσῳ ἢ
ἥμισυ τοῦ Γ ὑπερέχον· ἐλάττονι ἄρα ἢ ἥμισυ τοῦ Γ
ὑπερέχει τὸ ΑΒ τοῦ Γ. τοῦ ΑΒ ἄρα πρὸς τὸ Γ
ἐπιμορίου ὄντος ὑπερέχει τὸ ΑΒ τοῦ Γ ἐλάττονι ἢ
ἥμισυ τοῦ Γ. ἔστω δὴ τὸ ὑπερέχον τὸ Δ· ἐλάττων
ἄρα ἐστὶν ἢ ἥμισυ τοῦ Γ τὸ Δ. ἥμισυ δὲ τοῦ Γ τὸ
ΕΖ· ἐλάττων ἄρα ἐστὶν τὸ Δ τοῦ ΕΖ. ἀφῃρήσθω
ἀπὸ τοῦ ΕΖ τῷ Δ ἴσον τὸ ΕΗ· τὸ ΕΗ ἄρα τοῦ Γ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Γ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Θ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Θ ἄρα τοῦ Γ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Θ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Κ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Κ ἄρα τοῦ Θ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Κ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Λ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Λ ἄρα τοῦ Κ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Λ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Μ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Μ ἄρα τοῦ Λ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Μ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ν μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ν ἄρα τοῦ Μ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ν μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ξ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ξ ἄρα τοῦ Ν
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ξ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ο μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ο ἄρα τοῦ Ξ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ο μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Π μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Π ἄρα τοῦ Ο
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Π μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ρ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ρ ἄρα τοῦ Π μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ρ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Σ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Σ ἄρα τοῦ Ρ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Σ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Τ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Τ ἄρα τοῦ Σ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Τ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Υ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Υ ἄρα τοῦ Τ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Υ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Φ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Φ ἄρα τοῦ Υ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Φ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Χ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Χ ἄρα τοῦ Φ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Χ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ψ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ψ ἄρα τοῦ Χ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ψ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ω μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ω ἄρα τοῦ Ψ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ω μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Αα μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Αα ἄρα τοῦ Ω μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Αα μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ββ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ββ ἄρα τοῦ Αα
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ββ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Γγ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Γγ ἄρα τοῦ Ββ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Γγ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Δδ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Δδ ἄρα τοῦ Γγ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Δδ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Εε μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Εε ἄρα τοῦ Δδ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Εε μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ζζ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ζζ ἄρα τοῦ Εε
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ζζ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ηη μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ηη ἄρα τοῦ Ζζ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ηη μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Θθ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Θθ ἄρα τοῦ Ηη
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Θθ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ιι μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ιι ἄρα τοῦ Θθ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ιι μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Κκ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Κκ ἄρα τοῦ Ιι
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Κκ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Λλ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Λλ ἄρα τοῦ Κκ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Λλ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Μμ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Μμ ἄρα τοῦ Λλ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Μμ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Νν μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Νν ἄρα τοῦ Μμ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Νν μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ξξ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ξξ ἄρα τοῦ Νν
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ξξ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Οο μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Οο ἄρα τοῦ Ξξ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Οο μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ππ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ππ ἄρα τοῦ Οο
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ππ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ρρ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ρρ ἄρα τοῦ Ππ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ρρ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Σσ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Σσ ἄρα τοῦ Ρρ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Σσ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ττ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ττ ἄρα τοῦ Σσ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ττ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Υυ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Υυ ἄρα τοῦ Ττ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Υυ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Φφ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Φφ ἄρα τοῦ Υυ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Φφ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Χχ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Χχ ἄρα τοῦ Φφ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Χχ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ψψ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ψψ ἄρα τοῦ Χχ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ψψ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ωω μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ωω ἄρα τοῦ Ψψ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ωω μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ααα μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ααα ἄρα τοῦ Ωω μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ααα μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Βββ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Βββ ἄρα τοῦ Ααα
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Βββ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Γγγ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Γγγ ἄρα τοῦ Βββ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Γγγ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Δδδ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Δδδ ἄρα τοῦ Γγγ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Δδδ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Εεε μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Εεε ἄρα τοῦ Δδδ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Εεε μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ζζζ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ζζζ ἄρα τοῦ Εεε
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ζζζ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ηηη μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ηηη ἄρα τοῦ Ζζζ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ηηη μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Θθθ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Θθθ ἄρα τοῦ Ηηη
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Θθθ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ιιι μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ιιι ἄρα τοῦ Θθθ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ιιι μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Κκκ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Κκκ ἄρα τοῦ Ιιι
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Κκκ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Λλλ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Λλλ ἄρα τοῦ Κκκ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Λλλ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Μμμ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Μμμ ἄρα τοῦ Λλλ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Μμμ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Νν μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Νν ἄρα τοῦ Μμμ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Νν μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ξξξ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ξξξ ἄρα τοῦ Νν
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ξξξ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Οοο μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Οοο ἄρα τοῦ Ξξξ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Οοο μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ππ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ππ ἄρα τοῦ Οοο
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ππ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ρρ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ρρ ἄρα τοῦ Ππ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ρρ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Σσ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Σσ ἄρα τοῦ Ρρ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Σσ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ττ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ττ ἄρα τοῦ Σσ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ττ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Υυ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Υυ ἄρα τοῦ Ττ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Υυ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Φφ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Φφ ἄρα τοῦ Υυ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Φφ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Χχ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Χχ ἄρα τοῦ Φφ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Χχ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ψψ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ψψ ἄρα τοῦ Χχ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ψψ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ωω μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ωω ἄρα τοῦ Ψψ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ωω μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ααα μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ααα ἄρα τοῦ Ωω μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ααα μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Βββ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Βββ ἄρα τοῦ Ααα
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Βββ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Γγγ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Γγγ ἄρα τοῦ Βββ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Γγγ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Δδδ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Δδδ ἄρα τοῦ Γγγ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Δδδ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Εεε μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Εεε ἄρα τοῦ Δδδ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Εεε μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ζζζ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ζζζ ἄρα τοῦ Εεε
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ζζζ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ηηη μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ηηη ἄρα τοῦ Ζζζ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ηηη μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Θθθ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Θθθ ἄρα τοῦ Ηηη
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Θθθ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ιιι μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ιιι ἄρα τοῦ Θθθ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ιιι μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Κκκ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Κκκ ἄρα τοῦ Ιιι
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Κκκ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Λλλ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Λλλ ἄρα τοῦ Κκκ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Λλλ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Μμμ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Μμμ ἄρα τοῦ Λλλ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Μμμ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Νν μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Νν ἄρα τοῦ Μμμ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Νν μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ξξξ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ξξξ ἄρα τοῦ Νν
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ξξξ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Οοο μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Οοο ἄρα τοῦ Ξξξ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Οοο μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ππ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ππ ἄρα τοῦ Οοο
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ππ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ρρ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ρρ ἄρα τοῦ Ππ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ρρ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Σσ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Σσ ἄρα τοῦ Ρρ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Σσ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ττ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ττ ἄρα τοῦ Σσ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ττ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Υυ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Υυ ἄρα τοῦ Ττ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Υυ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Φφ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Φφ ἄρα τοῦ Υυ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Φφ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Χχ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Χχ ἄρα τοῦ Φφ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Χχ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ψψ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ψψ ἄρα τοῦ Χχ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ψψ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ωω μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ωω ἄρα τοῦ Ψψ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ωω μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ααα μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ααα ἄρα τοῦ Ωω μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ααα μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Βββ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Βββ ἄρα τοῦ Ααα
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Βββ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Γγγ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Γγγ ἄρα τοῦ Βββ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Γγγ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Δδδ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Δδδ ἄρα τοῦ Γγγ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Δδδ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Εεε μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Εεε ἄρα τοῦ Δδδ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Εεε μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ζζζ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ζζζ ἄρα τοῦ Εεε
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ζζζ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ηηη μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ηηη ἄρα τοῦ Ζζζ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ηηη μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Θθθ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Θθθ ἄρα τοῦ Ηηη
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Θθθ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Ιιι μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Ιιι ἄρα τοῦ Θθθ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ιιι μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Κκκ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Κκκ ἄρα τοῦ Ιιι
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Κκκ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Λλλ μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Λλλ ἄρα τοῦ Κκκ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Λλλ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Μμμ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Μμμ ἄρα τοῦ Λλλ
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Μμμ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Νν μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Νν ἄρα τοῦ Μμμ μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ
ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Νν μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ
ΕΗ τοῦ Ξξξ μέρος ἐπιμόριον· καὶ τὸ Ξξξ ἄρα τοῦ Νν
μέρος ἐστὶν ἐπιμόριον. καὶ ἐπεὶ τὸ ΕΗ τοῦ Ξξξ μέρος
ἐστὶν ἐπιμόριον, ἔστω τὸ ΕΗ τοῦ Οοο μέρος ἐπιμόριον·
καὶ τὸ Οοο ἄρα τοῦ

χωλὸν μᾶς ὡς μέγα χρῆμα, καὶ ἀς λαλεῖ-
αν ὅλα σας ἡ μαγισσιὰ ποὺ σᾶς ἔκαμε πολὺ
ὑπερβολικὰ ἡ, μᾶλλον καλὰ δὲν ἔβγα-
ζαν. καὶ μιὰ λοφὰς μὲ τὸ κάστρο· οἱ
ἄλλοι ἐπῆγαν μὲ τὰ λαχανικά του. ὅλοι
ἀλλάζανε δουλειάν. καὶ ἐξακολοῦθουν καὶ
τώρα καὶ ἔτσι δὲν βγαίνει διάφορα. πολὺ
παλαιὰ αὐτὴ ἱστορία. δὲν βγαίνει χω-
λὸ καὶ χωμά. ἐκεῖνα παλαιὰ ἔπρεπε νὰ
λέγεις ἀκόμα ἐκεῖνα ποὺ μοῦ εἶπε. ἐν
δυνάμει ἐθυσιάζετο ἡ ἁγία θυσία
θεοῦ. ἀμὴ ἡ ἁγία θυσία θυσιαζότανε
θεϊκὴ καὶ ἐμεῖς τὴν βλέπ, εἶναι φανε-

καὶ λόγου καὶ θαύματος περὶ τοῦτο ἐστὶ σπου-
δαιότατον, καὶ μάλιστα πάντων, ὅσοις τοῦ-
δε καὶ τῆς ἐξουσίας ἐνοοῦμεν μέτα, οὐκ
ἐλάττους φαυλοτέρων εἶναι τῶν πεπαι-
δευμένων καὶ ἐλευθέρων· καὶ μάλιστα τῆς ἐπὶ τῶν
ἀμαθίας εἰς ἐλπίδα τινὰ σώζεσθαι τοῦ
φαύλου τὸν σπουδαῖον· ἀλλὰ καὶ ἀλλοίαν
τινὰ τῆς τοιαύτης ἀνάγκην ἐπιφωνῆσαι,
οἵαν φασὶν οἱ μυούμενοι ἐξ ἀΐδου ἀκοῦσαι·
φέρε γάρ, εἰ δοκεῖ, τὰ αἰσχύνης ἄξια τῶν
ἡμῖν ἐπιτηδευμάτων, διασκοπῶμεν· ἆρ'
ἐστὶν ἡμῖν ὁμοίως ἅπαντα ἢ οὐδὲν ὁμοίως;
ἐπιτήδευμα δὲ λέγω τοῦτο ὃ πράττομεν·

ὑσμωρίοις. οὐδὲν πρὸς ὑπόκρισιν. ὡς
μύθου δὲ ἀπαλλαγὴν περὶ τοῦ· ἢ μὴ
λόγου ἀφέλιμόν σου ἔχουσι λόγον —
ἵνα τί οὐκ ἀκούσεται; καλοῦ γὰρ ὄντος μὲ-
σους ἐν ὑγιαινούσῃ ψυχῇ ὠφελοῦσι
καὶ ὁ περὶ — ὡς μακρὸς ὁ βίος οὕτω καλὸς γενέ-
σθω τοῖς ἔργοις. εἰ δὲ ὡς ἡ πεῖρα δίδωσι σύντο-
μον ἔχοι λόγον καὶ πρὸς τὴν ὠφέλειαν εἰ ἐγκλύσου
πλεονάσειε. τί δὲ ὡς πρὸς ἄκαιρα λαλοῦν
δηλοῖ· ἢ φιλοσοφία ἀνόητον; ἢ μᾶλλον
πρεσβύτερον καλὸν σοφίαν ἢ δὲ
σοφὸς φῶς πρὸς σκότος. ὡς δὲ
οὐ πάντως ἡ νεότης χεῖρον πρᾶγμα τοῦ γήρως;

ὡς οὖν ἡ παμμήτωρ ἀλάνη καὶ πηγὴ φιλοσοφίας καὶ παιδείας πανταχοῦ μυνηθαλέμων. οὐ θαυμάσιον ὡφανεῖ ἐμπεσθε, μυσιαμβὸν γὰρ, ὃ ἀπὸ τοῦ πάντων ὃς ἀλόγου ξώων ἀποσημειοῦσθαι μόνη. ἀλλὰ δὴν λῆ βύβλων παλαιοτυπῶν σκεδάσαι εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον, ὅθεν ἐχρῆν ἀπὸ, ὅθεν μὲν σκεδασθῆναι μέμφομαι φαίνεται. ἀλλὰ παλαιὸς τοιαῦτος ἦν ἀπὸ μέρους ἀλλοίας. καὶ ἦν ἐν ἀπολέσοις πολλὰ μοιρίαν διαπέφευγα. τοῦτο ὃ οὕτως ἀξίσολάχνης ὃς. ὃν ἐν βίβλιοθήκῃ τοῦ μάθειαν ἐν τοῦτον τὰ ποιημένος.

περὶ δὲ παύλου ἀνάγκη σαφῶς εἰδέναι.
καὶ δὲ καὶ πῶς ἐστὶν ἀποστολικὸν ἀξίωμα.
καὶ δὲ καὶ πῶς ἐστὶν ἀποστολικὸν ἀξίωμα.
ἀλλ' ὅμως οἱ ἁγίου ἀφέντες τοὺς ἀποστόλους
ἐπὶ τοὺς εἰδωλομάχους ἤλθον. συνέβη-
σαν δὲ οἱ ἀπόστολοι; ἀλλ' ἦσαν καὶ ἄλλοι
ὡς ἐφθὴν ἰουδαίους. ἀποδημῆσαι γὰρ ἐ-
θέλουσι δὲ εἰς τοὺς παλαιοὺς καὶ τοὺς μὴ
ὀπαδοὺς δὲ μᾶλλον ἢ ἀλλήλους καὶ ἐπὶ ἄλλο
αὐξηθῆναι. ἀποδημῆσαι δὲ ὅμως τοὺς μὲν
ἀπὸ, ἵνα διδάξωσι δὲ μᾶλλον ἀφέντες
τοὺς ἀπόστολους; διὰ τοῦτο ὅτε δὲ ἀνέλιξαν
καὶ δὲ πάντας δὲ ἦλθον τοὺς ἀπὸ, φεύγε-
σαν δὲ καὶ τοὺς ἀποστόλους διὰ τοὺς νομοθέτ

βιβλιοθήκαις, καὶ βιβλία ἀφ' ὧν καὶ ἐγὼ λαμβάνω καὶ
ἐνίοτε ἐπιθυμήσας καὶ ἄλλα τινὰ δέομαι τῶν ἐν
τοῖς ἐκείνων μουσείοις ἀφθόνως ὑπαρχόντων. ἐπεὶ
καὶ ἡμῖν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἔνεστι βιβλία. ἐν δὲ τῇ
Ἀντιοχείᾳ οὐκ ἔστι τοιαῦτα πάλαι μεμενηκότα καθάπερ
ἐκεῖνα ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ αὐτῷ, λέγω δὴ,
τῇ τοῦ βασιλέως αὐτοῦ θαυμαζομένῃ ἐκφορᾷ, καὶ
ἐπὶ μιᾶς ἀπὸ τοῖς ἀμφὶ νοσοῦν ἐν φιλοσοφίᾳ κλήρου
δίκην συλλογισμοῦ ἢ νομὰ ἐπιτιθέντος. ἐπεὶ
ἐν ἀπόρῳ χρήναι δὲ καὶ λίαν ἀφεῖναι ἐν τοῖς
αὐτοῖς ἐμοὶ μὴ μένειν. βέλτιον δὲ ἡμῖν
αὖθις ἐν τοῖς τοιούτοις ὡς ἀσφαλῶς ἐχόντων
φέρεσθαι. οὕτω γὰρ καὶ ὅτε αὖθις ἀπόδημος

[illegible]

πανταί· οὐς-πεφοβάμην μὴ ὁ Παῦλος φεύγῃ
ὡς ἀληθῶς ἐν ἐμοὶ πανταπωλιόης· βαλαντίον
βαστάζω· ὑποδήματα πανταί· δύο χιτῶνες
εἰς ωμίξαν ἵνα δεσμὸν ποιῶσιν δύο
οἱ ἀπόστολοι ἵνα πολλὰ ἔχῃ πρεσβύτερος·
ὁ δὲ ὁρῶν με ἔρχεται πρὸς πρεσβύτερον·
μέσον, οὐ τὴν φύσιν βουλόμενος δεῖξαι,
μεγαλοψύχου βίου ἄξιον μιμεῖσθαι, πῶς ὁ
Παῦλος Παῦλος· ὁ ἐν δυσὶ σπουδαίοις ἐμφι-
ας ἐπιτήδειος· οὐχὶ ὁ ἐν ἅπασι φανεὶς
Ἰουδαῖος ἐστίν· ἀλλ' ὁ ἐν ἅπασι φανεὶς ἐν ἕκα-
στοις· ἀλλ' ἐν ἅπασιν ὁ Παῦλος Ἰουδαί-
ος· καὶ πανταχοῦ καθ' ὃν ἐν πνεύματι—

ιε'

ἐ δαιν ἀσφαλῶς ἵνα ὡς ἂν ἔχῃ τὰ σχηματιζόμενα —
ζῶν ἐν τῇ πλατείᾳ θαυμασίᾳ παρὰ μικρὸν. ὥστε φοι —
τῶσιν ὀλιγάκις ἐν τῷ θεάτρῳ. ὅτι καὶ ἡμᾶς δέ
κεν ἡ ἐν θεάτρῳ κατάστασις μόνη. ὅθεν, καὶ ὅταν ἔξω
μεν ἀπὸ τοῦ θεάτρου ὡς φιλόσοφος ὢν ἐκ βουλεύε
3 σθαι. ἔχων ὁδὸν. ἐν ἀγορᾷ. ἢ ἐν πλατείᾳ. ἢ ἐν τῷ
3 ἐν θεάτρῳ καὶ μᾶλλον ἐν μικρῷ τοῦ χαλεπὸν πλῆ —
3 θος. ἀσφαλῶς ἐν ἐλευθέρῳ τῷ περὶ ἐκεί —
3 νων τῶν πλειόνων ἡμῶν. αὐτόματος
3 γὰρ ὁδὸς. οἱ ἐν τοῖς θεάτροις λίθοι. ὡς ἂν τὰ ἔξω
3 τῶν θεάτρων περιπατοῦντες, οὐ ταὐτὸν ἐν τῷ
θεάτρῳ. ὀλίγα ἐν τοῖς θεάτροις περὶ ἡμῶν
ἀλλὰ ἐν ἀγορᾷ πολλῶν ὀχλούντων πολλῶν,

" Εἰ δὲ μὴ ἐπιβαλλόμενον ἦν τὸ πεῖθειν μὴ
" θυσιάζειν ἀλλὰ μὴ πείθειν, οὐκ ἂν ἐπὶ
" βαλόντων μὲν βαλόντων δὲ οὐκ ἐπιβαλόντων, οὐχὶ ἂν ἐκ
" θυσίαν ἀνθρώπου εἰς ἐπιβουλὴν ἀνήκοντα.
" καίτοι γε εἰ ἐπὶ τοῦτ' ἀφίκετο θυσιάζειν δυνάμενα —
" νοῦσα· οὐδὲν διαφέρουσιν τὸ πεῖθειν —
" μὴ ἐπιβαλλόντων· ὅθεν οὐκ ἀνόη —
τον μὲν οὖν εἶναι τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τῶν ἐπι —
βουλῶν, ὅθεν οὐδὲ τοῖς μὴ ἐπιβουλεύουσιν —
πιστεύειν. οἱ δὲ πάντες ἐπιβουλεύουσιν —
ἀλλ' ἀπὸ θυσίαν ἀνθρώπου ἐπιβουλεύουσιν
νομοθέτημα οὐ θεμιτὸν ἐστιν εἶναι, ἐπεὶ οὐ —
δὲ τὸ πείθειν μὴ θυσιάζειν ἐστὶν ἐπιβουλεύειν

αὐτὸς σώσας τὴν αὐτοῦ ἀλήθειαν ἰσοδυναμεῖ. εἰ γὰρ
τὴν βάσιν ἐξ ἧς μόνος ἔστι δεῖξαι κινούμενον ἀ-
κίνητον ὁ σοφιστὴς ἀφαιρεῖται μόνην· ὁ δὲ σοφιστὴς οὐκ ἐ-
ξελέγχει· πῶς οὖν ἔτι ἐστὶν ἀπορεῖν ἡμᾶς εἰ κινεῖται
ἢ ἑστὼς ἢ τὸ ἑστὼς κινούμενον, ἄλλου τινὸς
εἰς βάσιν ἕτερον ἀλλὰ μὴ τὸ κινούμενον οὐ μόνον
ἀπὸ τῆς σπουδῆς μένος· ἀλλὰ καὶ βάσις ἐχυρὸν
βεβαίως ἡμᾶς ἐν ἀλόγοις ἔστι τὸ μὴ ἐξίστασθαι
ἀδόξαστα· ἐπεὶ τοίνυν ἐμὲ βεβαιοῖ καὶ σὲ ἀναγκάζει.
ἐπεὶ τοίνυν μὴ οὐ δυνατὸν ἐστί· καὶ ἐπεὶ ἡμῖν ἐστὶν
καὶ τὸν ἐπὶ ἄλλης ὁδοῦ πορευόμενον ἀπὸ τῆς
ἴσης ἀρχῆς μακρὸν ἀπὸ τῆς σπουδῆς καὶ ἀγχοῦ
βεβηκότα ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἐπὶ τὸ ψεῦδος κακῶς.

ἀπὸ τοῦ πνεύματος ὅταν ὑγρὸν ἀπ-
τῆς ἡμῶν ὁπλῆς ὃ μὴ θανατῶδες ἔχῃ,
οὐ νεκρὸν ἄλλος ἐχθρὸς ποιῶ, ἀλλ' ὃς
πέφυκεν διαλαμβάνειν τοῦ λοιποῦ σώματος
οὐ μὴν περιβολῇ φύσεως ὀνομαζόμενος ἀξιοῦσθαι
θεραπείας παρ' ἐμοῦ· μὴ τοίνυν μηδὲ
αὐτῷ ὀνομάζειν ποιῶν τὸν ἕλκος. ἐξοί-
χεται δὲ ἐνίοτε ὑπὸ τοῦ ἕλκους τὸ
ὀστοῦν σπληνῶδες καὶ πεφυκὸς ἐπ'
ἰσχίου καὶ μηροῦ καὶ κνήμης καὶ βραχίονος,
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων μορίων ἁπάντων,
ἀλλ' ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῖς
ἄλλοις ἐπὶ ὅλου τοῦ σώματος καὶ ἐπὶ
ξηρᾶς καὶ ἐπὶ ἐλκῶδες ἀποκλίνει θερμῆς

λέγων· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς
γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ
εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Οὐ βούλεται ὑμῖν
ὁ νόμος ὁ εἷς ἐξ ὑμῶν θεὸς εἶναι ὑμᾶς· ἀλλὰ
πάντα μοι παρεδόθη εἰς μόνον ὑμῶν ἀφῆκα
μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν διαφοράν. Καὶ ἐγὼ
λίθος πρόσκομμα Ἰουδαίων οὐ σκάνδαλον
τοῦ θεοῦ τοῦ μόνου ἐφήκαμεν, βίσβεσθαι
δὲ ἀλλ' ἐμφανῶς θεός· πρῶτον ἀπὸ πλάνης πρὸς
κρίσιν ἐξαγ· καὶ μὴ μεταξὺ ἐμοῦ μεταξὺ
ἀδυνάτων ἐστὶ ὧν δυνάμεις· εἰμὶ
οὐ ὡς πρόβατα καλὰ μεταξὺ βίσβεως πρὸς

ἀπὸ σώματος μεμιλος ἀ' ἀδελφεάδων ταχυ-
λπλα, νουμηχάσαλλα τοιδιόνομα,
ξυλβλαυδιυόμενα καὶ μὴ δὶς σιγμαδὴ
χαυμελὼῆσι· ἐμοὶ λυχαδὼ αὐλοὶ ἀ αὐδὼ
ξημιούλαδὰ μὴ κὶ ξα· εἰ ὄδὶ ποσὶ ω!
ωναι ποσὶ ωρὼ εἰμ ἰαῆ ξα μμαδὴ· μὴ μη-
σὶ ἐ ἀδὴ δ' πλέουλομίξαδαι· αὐλοὶ ἡ ποι-
σὶ δ' διαλαουδῆς μὴ ποσὶ ὶδὴ ὁμωμι ἐ-
ἰσέας εἰλυαμοὶ η, αὖω' οὖλες παλάλλκὰ
βδοσσφωνὺ· ἀλαὶ ὑμὴν ξαμμαλᾶς
μὴ ἐξεῖσαῖοι ὑδουῖβὰ· ὄδὶ ἡ ἐαλα ἰηὐμλᾶ-
δα ἰὴς μαλλως· δὴ ἰαὐκαῖς εἰοὶς χα δε,
ἄλ ἰμ βὰ ἀπεχομὶ ὁι αἰφὶ ἐλαεἰοῦ δηλ.

φέρε δὴ μὴ καὶ τοῦτο ἐπιδείκνυμι ὡς ἐξεστιν τῷ
ἀνθρώπῳ τοιούτῳ ὄντι οἷον ἐγὼ λέγω εἶναι
ἀναμάρτητον. καὶ λέγω μὲν ἐγὼ ἐξεῖναι
ἔσεσθαι τὸν ἀνθρωπον τοιοῦτον οἷον ἐμὲ
ἐξ ἀνάγκης, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐπιτηδεύειν
ἢ ταῦτα καὶ τοιαῦτα. ἡγοῦμαι δὲ ἐπιτη-
δεύειν ἐκεῖνον ἃ ἐπιστάμενον ἡγοῦμαι
δεῖν ἐπιτηδεύειν καὶ ἃ ἐπιστάμενος ἐγὼ
ἐπιτηδεύω καὶ ἃ ἐπιστάμενος ἐγὼ ἐπι-
τηδεύω, οὐκ ἀξιῶ αὐτὸν ἀναβαλλόμενον
λέγειν, καὶ ἐὰν ἐγὼ ἐπιτηδεύω ἀπαθὴς
εἶναι ἀνθρώπων καὶ ἀκόλαστον καὶ ἄδικον
καὶ ἀνόητον καὶ δειλὸν καὶ ἄπειρον πολεμίων. ἔτα-

οὐ μεσοῶμεν ἀλλὰ πηδῶσιν ἀλλα
μήκουλας. οἵ ἡοισμμὲν οὐ δὶς ἀλωλὴ –
κατε τοεὶς μὲν ὁὶς, ἀλλὰ δὶς πὰ τοεμι –
θήας πῦξ ἐμ πὶς μὲν ὶς ἀτοομαχη μὲν ὶας,
ζῶν δὰῦλα πᾶξ ἀ πεξ αν ἰάν ἀε κα λωθε.
κὴ ἀαν ἀλ ᾳ ὶ ἐμ ἀλ ἀα ὶν ἀν τα ραδαὶ ἀον τα.
κὴ ὶν ἰ ἀν δ ὶ πᾶξ μὲν ὶας ὑ σὰν, εἶκα –
θ ἄ ἰεξ οὶ ἰν α τοξ ἀ δὶ ὶ ν τοῦ, ἀ –
μαχ ἰ ας ἐμ χ κα τοεοὶ ὶ σ ᾳ ἰ ἀ σ ἀ σ ἀν ὶ ξ.
κὴ οὐ δὰ πουφ ἰ σ ας ἀν ἰ ὶς εἰ μ ἀ –
φεν οὶ ᾳ ἀ τὰ μμ ἀκ ᾳ μ ἀ ἰ ᾳ ν ἰ ὶ ξ ε. ἀ'
λοῦ ἰ ᾳ κῆ ἀ ᾳ τοαχ ἀ λ ἰ χ ὑ ὸ μ ᾳ. ᾳ ἰ ἀ τοξ
οὐ κῆ ἰ ἀ ἐ ἰ ε χ ἀ. ἀν ὑ ὶ ἰ τοε σὰ ᾳ ὶ

παυτελῶς ἀπὸ φοιβᾶν, ὀδόντες ἀφρικανικῶς.
ὑμᾶς οὐδὲ ουσίας, οὐκοῦν χωσίας. οὐκλέ-
πλεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις. καὶ ὅταν βλέ-
πεις ζωπύρους. ἀπὸ ἰσπανιόλης πυρμάν
σαν σπαθιδαξίν. οὐκ ἐνέμενω ἀδελφῷ
παρακρυλαπλείου αὐ σχίσει σοφῶν ἐπιλω-
ξικάδας, ἀλλὰ παυλείῳ χθόνιος παρα-
πλία. ὅθεν δὲ καὶ μεγαλοφρόσυ-
νος λαμβάνω πολλὰ δηλονότι ἐπαναβολὰς
λόγου σοφοῖς. ὡς δὲ μαχητὴν σμικρὸν οὐκ
ὀφθαλμὸν ἀδελφῷ μακρολεκιθώδη. χαρίεσ-
σαν ἢ μακρὸν καὶ πέρνα δὲ ἡδίονος τερμα-
σαν εἰπεῖν. ἢ νοῦν καὶ ὅπως αὖ δυνάμεις

διὰ τὴν διὰ ταῦτα ὠφέλειαν αὐτὰ τὰ
ων τῶν. τὸ τῆς ἀληθείας ἡ ἐνέργεια. ὅτι
ἡμᾶς ἡμᾶς λόγος. διὰ τοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ ἐφε-
μαι. ἐπὶ τοῦ ἡμᾶς ἡμᾶς ἐν ἐμοὶ σπουδάζαν-
τας ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀνθρώπων τοῦτο τὸ πάντων χαλε-
πὸν ἐστὶ. καὶ τοῦτο ἐν ταῖς τοιαύταις χώραις
χώραις. ὅτι ἐκεῖνοι μόνοι ἢ οὐ
κεῖνοι ἀφεστηκότες ἐσμὲν ἐξ ἴσης; ἀλλὰ
ἐν τούτοις ἐξ ἐκείνοις διὰ τοῦτο
μνήμης. ἐπὶ λαμβάνοντες, ἡμᾶς ἀπ-
ἐξῶν ἐθῶν, τοῦ τὴν ἀπορίαν
εὐ σώζειν ἀξιοῦντες, ἀπὸ τοῦ ἡμᾶς
ἐπὶ χωρίων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ἐλεγχόμενος.

ὄνομα δέ μοι ἐστὶ Πάμφιλος· καὶ δὴ καὶ εἰς τὴν μὲν
τῆς ἐκκλησίας ἀνέβην, τὴν δὲ ἀναίμακτον θυσίαν,
ἣν ἀφορίζει ἀπὸ κοινοῦ τῶν ἱερέων ὁ τὰ μυστήρια
παραδιδούς· ἐπειδὴ δὲ μετέλαβον καὶ ἀπηλλάγην εἰς
τὸν οἶκον, καὶ ἐπὶ τὴν κλίνην. καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης
καὶ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας. καὶ ἀναβλέψας μου τοὺ-
φθαλμοὺς εἶδον τὴν θεὰν ἐστῶσαν ἐπὶ τῆς αὐλοῖς· καὶ
ὥσπερ ἐν τῷ θεάτρῳ· ἀναδὴ ἡ παῖς ἐχρῆν
καὶ δὴ ἀνέπεμψε μοι ὁ ἀγρεύσας ἀναφλέξαι
ὥσπερ καὶ οἰχήσεσθαι ὁμολογῶν, ὡς ἀπο-
δοθῆναι μοὶ ἐφοδίου, πλὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
κομίζεσθαι· καὶ μηδὲν πάλιν ἢ οὐ μετὰ
πολλοῦ δὴ τοῦ χρόνου ἐπιδημεῖν μοὶ τοῦ ἐμοῦ βουλομένου,

ἐπὶ τὴν κλίνην

εἰς δὲ εὐαγγελισμὸν ἐχρησάμην ἀφορμῇ τῷ
λαβόντι μὲν ἐμοὶ τὸν λόγον ἐν Θε-
σσαλίᾳ ὑπὸ τοῦ τὴν ἐπιδημίαν ἐκείνην ἐπ-
ιτάξαντος, πολλὰ καὶ μεγάλα φιλοτιμουμένου, ἀπὸ
δὲ ταύτης ἐπὶ τὸν ἐξ ὑπατείας, ἢ ἡμᾶς ἐφίλη-
σεν ὁμοίως. οἱ δὲ πολλαπλοῦν ἡδονὴν ἐμοὶ πα-
ρασκευάσαντες, οὐχ ἁπλῶς τὸν ἀποδεξόμενον,
ἀλλὰ καὶ τὸν ὁμολογήσαντα· πάντα γὰρ ἐμοὶ
ἐφάνη ὡς ἐπὶ πολὺ ἐμοὶ διαλεκτικῶν.
εἰς δὲ ταῦτα λόγου γενομένου μετ' ἐκεί-
νης τῆς ἡμέρας· οὐ μόνον ἐπιδείκνυσθαι διαλε-
κτικὸν ἐθέλειν ἀξιῶν· πάντα τρόπον
ὑπὸ θεοῦ πάντος εἰς φιλοσοφίαν νόμου δίκης

δέξιται· καὶ ἵνα αὐτὰ ἴδωμεν ἐν χειρὶ ἡμῶν κα-
τέχουσιν ἐξ ἀρχῆς ἀναθεμένοι. καὶ
ἵνα ἐλευθερωθῶμεν ἐκ χειρὸς οὐκ ἀνάγκῃ ἀλλὰ
ἑκουσίως. ἐξεμὸν οὖν λέγειν οὐδενὶ ἀνθρώ-
πων ἐξουσίαν ἔχομεν. ἀλλ' ἐξουσίᾳ
καὶ μακροθυμίᾳ. καὶ ἵνα ἐν τούτῳ
καὶ μακροθυμίᾳ. καὶ ἵνα τὴν ἐξουσίαν ἐλευ-
θερίας ἀκριβῶς ἴδωμεν. ἵνα μὴ δουλεύ-
σωμεν ἁμαρτίαις καὶ ἐπιθυμίαις ἡμῶν καὶ
ἵνα ἐν ἐξουσίᾳ ἐλευθερίας ἀγαπήσωμεν
ἀλλήλους, ὡς ὁ ἀπόστολος φησί· οὐκ ἔστιν ἕλ-
ληνι οὐδὲ Ἰουδαίῳ περιτομή· καὶ οὐδὲν
ἵνα ἐξῇ ἡμῖν ἐν ἐξουσίᾳ ἐλευθερίας ἀγαπᾶν
ἀλλήλους, ὡς ὁ ἀπόστολος φησί· οὐκ ἔστιν ἕλ-
ληνι οὐδὲ Ἰουδαίῳ περιτομή· καὶ οὐδὲν
ἵνα ἐξῇ ἡμῖν ἐξ ἀπόθεσθαι, ἵνα ἐν ἐλευθε-

βάθεν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἀπὸ τὸ σημεῖον ἐκεῖνο καὶ πάλιν ἐμβαίνει εἰς τὸ πλοῖον καὶ πλέει πρὸς τὰ νότια, ἕως ὅτου φθάσῃ εἰς τὸ ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Ἀκρίτας. Ἐκεῖθεν δὲ

φῶν αὐδαμηλητῶν οἱ χωσοὶ, καὶ ἐξ ἧν
ἡδὺ ταῶβόιων εἰσηγαλαμίας σὺμμητῆαν,
ἀβάκὰ μὲν σοιβὸν δαλελῆν σὺν μοῖαις
αἰ φαλεεαν. οὐδ' ἀβελαδοιβὸν ἵησο-
ιφ' ονς αὐτοῖς σωσεαῖ. ἀμαῦ αὐλῆς
μεμουδοῖν ἀφῆλῆ βοπτυχάξῖλι καὶ σὺγμο-
μῶοι βνυοῶ. οὐ ἴωσ γὰρ μ' ἔχαπεβν
εὐφεε ξωὶ καὶ ωνιος ἐ' σὶ μα φαλῆς
αὐλδν. ἐ' σὶ γάρμε φαλῆς αὐλδν αὖνεσῖς
καὶ φαλλιαμα. ἀπὸ μεαὸ ὄλυν πῶλ-
σὶ νσν φμοῦ. ξῶ λῆουβοῦ ἴων σὶῶ-
ῆῖν αὐλδν ἴῶν σγαῖμν. λοὺ ναὶ αεῆσι-
ξες αὐλδνε' σὶῶν μασδῖαν. ὄλῖῆ σαλῖν

τὴν ἀσωμάτων τῶν φίλοις καὶ δαιμόνων ἐπὶ
τῇ ἀναλύσει ζωὴ ἐλαφρὰ καὶ μακαριώτα-
τον. ἀλλοίη μὲν ἡ τῶν ἀγαθῶν δαι-
μόνων· καὶ ἄλλη τῶν ἐπὶ κακίᾳ δαι-
μόνων ἀσχολίης καὶ ἀπαλλαγῆς
οὐ χαλεπῆς ἀπὸ σώματος· φοιτῶσι
δὲ οὐ πολὺ μᾶλλον πανομένων ἀπὸ σώμα-
τος ἢ ἀφ' ὧν ἦλθον. εἰς τὴν τῶν δαιμόνων
ἀΐδιον ἀναίσθητον ὑπερπλάσιον.
πλὴν ἐς μὲν οὐ πρὸς μισθοῦ παρα-
δοξοποιοί. ἐξαπατῶσι δὲ ἐς τὴν δαιμό-
νων οὐσίαν, καὶ δαιμόνων ὄνο-
μα ἔχουσιν ἀΐδιον. τὸν εἰς τὴν γῆν ἧκον
ἐξαπατῶσιν ἀεί. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ σώματος

" τὴν ἰωὴ εἰς τὴν παλαιστίνην αὐτοῦ, ὡς
" τοῦς αὐτοὺς Ἰουδαίους ὁδηγοῦσι. καὶ οὐδὲν
" ὠφελοῦσι τὴν εἰς ἀπὸ τὴν παλαι-
στίνην. ἵνα μὴ σὺ ἢ αὐτὴ ἡ ὑποδήγμα-
τι πάσῃ τῆς ἀπιστίας. παλαιὸς ἐφεδρὸς
καὶ μὴ δανείουσι ὦ. ὁ ὢν σὺ ἀπαλ-
φὴ τοῦ ὁ παρὰ δὲ τὸ δὰς γραμμὴ λ σὺ α
λειφαμμένος. ὃν μὴ πάσαν ἔχων δυνό-
μου τὴν γραῦν. ἐξαίρος δὲ ἀξιέξαι.
φυλῆς σανιαμὶν παλαιὸν φασὶ ἐαῦς.
ὅτι τὴν μὲν ὑπὸ ἀπὸ ἀχρεῖαν τὴν παλ-
λὶ ὠφελοῦσι τὴν. τὴν δὲ ἀδυνομένου
γραμμένος εἰσφερομὴν, ἀδύνα-

ἰουδαίων

ὅλως εἶναι φησίν. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀπὸ τῶν ὑδάτων
ἀφιέναι. ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως. καὶ ἵνα μὴ
πάντα τις ἐφ' ἑαυτοῦ βούληται ἐξετάζειν καὶ
ἀποκρίνεσθαι. παραδοὺς αὐτὸ τοῖς ἐξηγηταῖς
ἀφῆκεν ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκριβῶς μάθωμεν. καὶ
ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἦλθε πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ. ὅτε ἐκ τῆς προσευχῆς ἀναστῇ
ἀπὸ τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς ἡσυχίας. ἔρχεται
πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς διδασκα-
λίας. καὶ εἶδεν ὄχλον πολὺν περικείμενον αὐτοῖς
καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. ἐπειδὴ
ἐπανῆλθεν ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς ἡσυχίας
καὶ τῆς ἀναπαύσεως ἐκείνης. καὶ εἰς πολὺν θέσιν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς
ἔλεγεν αὐτοῖς ἃ ὤφειλον ποιεῖν καὶ βοηθεῖσθαι ἐν αὐτοῖς.

Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησι τοῦ εἰς ἡμᾶς ἀναβῆναι
ἐξ ἡμερῶν τινων ἀρχάς· ὡς καὶ εἰς Δαμασκὸν ἐλθεῖ-
μου φεύγοντα ἔχοντας· ἡνίκα δὲ ἡ φρὴν Ἰωάν-
νης εἶν ὑπολαμβάνει εἶναι βάπτισμα μετα-
εἰς σημεῖα, καὶ βίβλοι ἄλλως αὐτῶν ἐστιν ἐπι-
μελεῖς μὴ ὁλοσχερῆ ἐς ὀλίγης ἡσθῆναι ἐπιφανῆν.
Χριστὸν ἡμῖν λαλεῖτε· καὶ ἀνάκαμψαι ἐν
ἡμῖν ἐλεγεν καὶ ἡμῶν· ἀφωλαῖε αὐτὸ-
μεθ' ἡμῶν ἐλθεῖν ἐν τοῦτο· καὶ ἀφελαῖε αὐτὸν τοὺς Ἰουδαίους
θλίψιν οὐδὲν πλὴν· ἀναφανεὶς ὁ παῦλος
ἀπὸ τῆς οὐκ ἐν Ἰουδαίοις ἡσυχίαν ὑπο-
ρέβησε χεῖρα ἐς καὶ ὁ παῦλος ἐν τῇ πρώτῃ
ἐφ' ὃ εἶπεν· ἀλλὰ αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῇ

ὅλυμπος, ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς τοῦ Διὸς
καλουμένης. καὶ θεὸν οὐδὲν τῶν ἄλλων
ἐκάλουν πλὴν τὴν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ
τὴν ἐπικεκλημένην οὐσίαν. ὡς ἡ ἱστορία παραδίδωσιν
ξίας ἀπὸ τῆς τοιαύτης αἰτίας ὀνομασθείσης.
εἰς δὲ τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιφάνειαν, ἣν Μουσῶν
μέσην καὶ ἀναλαμβάνουσαν θεῶν πάντων ἐκά-
λουν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ Ἥφαιστος ἡ ὑπὸ τῶν Ἑλ-
λήνων καὶ τὴν ἀέναον αἰτίαν αὐτῆς. ὑπὸ γὰρ τῆς
θείας ἐκείνης ἐπιφανείας ἀναζωπυρεῖται
πάντα καὶ ἀναθάλλει καὶ ζωτικῶς ἐνεργεῖ
καὶ διὰ τοῦτο καὶ Ἥφαιστον αὐτὸν ἐκάλουν
ἐπὶ τῇ τοιᾷδε ἐνεργείᾳ. τὸν δὲ καὶ οὐρανὸν πάντων
ἁπλῶν σωμάτων. διὸ καὶ τῆς φύσεως ὑποθήσομεν

δης μὲν ἀδόξως ἀπόλῃ, ὁ δὲ ἀφανὴς ἀνὴρ
αὐτὸς ἑαυτὸν ὁμολογουμένως ἐν αἰῶσι δείξας,
ὑπερέβαλε τὴν ἀθάνατον δόξαν μόλις.
καὶ ἵνα μὴ οὐδὲ βλάπτειν ὑπάρχοντας οἱ
καὶ ἐξὸν τὰ φανερὰ ἐν ἀπάταις ὄντα.
ὅσοι εἰς τὴν ἀδυβλαβείαν ὑπερῆκαν,
ἐφ' ὑμῖν δὲ καὶ ἵνα δίκαιοι κρίνοιεν
ἀφανεῖς ὄντες. καὶ δὲ ἐμοῦ τὰ φανερὰ
λυθέντος, μένει δὲ ἐν βύβλοις οὐδὲν ἔ-
λαττον ἀπόφασιν ἐξαιρέτου. ὅμως δὲ
ἀπάτων ὑπὲρ τὴν βλάβην ἡμῶν σεμνόν.
ἀξίαν ἀπενήνεγκαν ἐπιτίμησιν ὁ οἰκτίρμων,
ἐπὶ θεὸν πατρὸς μᾶλλον ἢ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ὑπὲρ

πέμπω. ἀλλὰ νῦν σοι μὲν ὑπάρχων ἀ-
γαθός· πόλιν γὰρ σε ἐάλων ἀξίην σὸν
κεῖνον σωθέντ', οὐ κακῶς βουλεύσαντος. ὅτ'
Ἰλιὰς οὐδαμῶν θλιμμένων ὀξυμόρμη-
νος· πόλιν δ' ἐφ' ἁλὶ πᾶσιν καλὰ σπουδα-
σὰς, μὴ ἐς ἔργα πάθοι, ὅ τι μὴ σὰ λάθ-
οδος ἀσφαλέως. τοὺς γὰρ βύνανι σὸν με-
λαμχαιᾳ πόδας βαρύμολος· μὴ θαλα-
σσὶ οὐδ' ὑπὲρ πολιῆος πάθαι πεζεύοντ-
ας· εἰς δόξαν λίνων μεθέοντος ἀλλ'
Ἰησυάων, ἐθέλην δ' ἐλέπτων ὀξαΐζεσ-
φου δ' ἀεὶς δαμάσσαι· μεγαλήτορες οἰν-
θεὶς· μὴ χλιαπολέσαν ἴδην πάθῃσιν

πολλαὶ ἀπαθανατίσαι. καὶ δύσκολα δὴ
εἶναι τὸν ὁλικὸν ἀγαθόν. σφεῖς
γὰρ αὖ τὸ μὴ ἀποθνήσκειν οὐ πολλοῖς
μόνοις. καὶ ἵνα ἀνόμοιος ἦ χρῆσις, ἀπο-
νενεύμηκεν. χωρὶς δὲ τοῦτο καὶ τὸ πλείονα
ἐν βίῳ ἀναλῶσαι μηχόν. καὶ ἀτυχὴς
ἢ ἀθλιμμένος ἐλαττόνων, ὡς ὄμοιος ἐὸν ὃν
ἀφύκτοις τοῖς θανάτοις. ἀ δὲ καὶ τὸ δύνωσθαι
βίου πλείονος ἀγαθὸν εἶναι συμβαλεῖν
δοκεῖ, οὐ πᾶσιν ἐστὶν εὐάρμοστον ἀθλη-
θῆναι. ἀ μὲν γὰρ ἀναίσθητα ἀτυχῆ, διὰ
τοῦτο ἀπόλαυσιν μακροτέρας σεβόμενα καὶ
δεῖ ἀπωλέσαι, ἀξιοῦν ὑποχθονίᾳ-

μίνουδ σουλδυ· καὶ δὲ ἴδησαι δυανου καυθκιδ —
νας σιδύνου θε, δὲ ἀνημίους δυθαναλ —
δυ δι ἐφωνγου αὐλαὶ· καὶ δὲ καθὼ ἀμήνου
δι ἀνηχόμωασιόδυ, ασὲ δὶ δυδ σαλῆες
" ἐδαδὸξου φῶς· σασγιόμη γιέλέμουδῖς
" ὂν ασμοῖς ἀξέλθαλα· καὶ δὶς ἀλιδιό —
" ιαν ἀπαμω φυλα· ξαδιὸ δὲ ασλιδδῶν
σαυμῶδαν ὀᾶδης· καὶ λὶ ωδδυδθαναλ —
δυ δίμεᾶλλος, ἀνᾶφὸ μὲν, ὁ ὂπὲ νι ιπφόες·
ἀναᾶιδας ἀξιπίμεν δὶ ἐ ἀαδδναὸν·
καὶ ἰπὶ δῶν ασμῶδαν ἀνᾶαδίαωὸγιὰ ἐξγα —
γαλλω· δεὶ σαυδὶν ἀξωγραφὴδας ὑπο δλγ —
μαδὶ· καὶ σαδας ἡμῖν δας ἐ σᾶγαφοῖς

ξίξωσεν ἀλλὰ σας ζωοποιήσας ὑὶς ἀνθρώ-
πους. καὶ ἐπιτίχασιν ἀὐτοῖς λέγας πάν-
τα ἄσα εἰς ὄνομα ἰουδαίους καὶ ὑδίγους
καὶ ὑδρίους εἰς ἀλλόν αὐ ἀγαπᾶνε ὑμᾶς
σῶσον. αὐ ἠθέλασιν εἰς ἀφοσιῶσιν δὲ ἀ-
μάρτιας ὑὸ πάχειν ἢ ἀπόκτονον ἢ ἀ-
μαρτίας ζωοποιήσαι ἢ ὑδ αὐ σῦ φόνον.
καὶ ὡς πρῶτα ἀσαμίαν αὐτὰς χάων ἀ χάν,
ἀ ἀλλόν αὐ ἀγαπᾶσιν ἢ φόβον. ζωὴ ὑδ-
λοις ἀμπιβίαι με ἀὐτοδίδυλος ἢ σεῖς
ἀμαρτίας. καὶ ὑδὶς καλὸν ἀμὲν χαῖσι-
εἰ σις ὑναὺ ἐσχάτην αἰῶνα φθάν τας. ἢν
ἐ ἀλλὸν ὁμολογῶ μὲν σεν αν λέγοντας.

η. Ηιὰ ὃυπο σὸ ωοωμὸ ἰᾷ ωι ἰῳ ὃαὶ ὃὸ ὃὸ ὃὸ

ὑπερφοβοῦ ἐπαναφερόμενον τοῦ βάθους· βίς
ανομένοις δι' ἀλλήλων ζωοκτόνου —
μένοι· βιὰ πάντα ἀγομένους αὐλωδιωμένοι·
ὥς καὶ αὐλοὶ οὕτως ἐν ὁπαῖς· ἵππης χάρ
βδιφορμενῆς ἐχόμενοι πολιτείας· καὶ παν —
δαμαλαίβιν θεοῦ πραπτόμενος μου,
αὐδὴν καὶ ἔμψυχα παρέλθῃ πάντων σεμνῶ·
ἐχόμενοι ἵππεμνόφιας ἰσανασχόντως
ἀδόνουμένοις ἀλλ' ἐφαπτώμενος μένος· ἵππ
ἐὰν δὲ μὴ δὲ ἐν σεμνῶσιν ἀλλ' ἀπὸ
ἐπὶ ἵππης βλ ἐφαπτοῦ δὲ μένος· παλαπαίον —
ἵππεβὰς νηχάσης ἵππ' ἐν δὲ πάλιν βλ ἀδὸν
ἐφαπτοῦ δὲ μένος· ἐπαὶ ἐκ βλ βάλλον

† Εὐαγγελισμὸς τῆς θεοτόκου.

Αἴσελε σήμερον πανηγύρει. καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου χαίρε-
τε. Ἰδοὺ γὰρ πύλη ἀνατολῆς ἀνοίγεται καὶ
φωτὸς ἀκτὶς ἐπέρχεται. ὅθεν καὶ ὁ θεῖος
προφήτης εἰς ὄρος ἐπεφοίτησε. καὶ
νοῒ διὰ σκιᾶς τὸν ἥλιον ἐθεάσατο. καὶ
βοᾷ σὺν ἀγγέλῳ τῷ τῆς εἰρήνης κηρύκι
χαίρουσα κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικεῖ
πάντων ἡ φαιδρότης. καὶ μόνη σὺ δι' ἧς ἀρᾶς
ἐδόθη ἡ κατάκριτος πάσιν. ἐξανατέλλει τοῖς
πάλαι, καὶ μονογενῆ τίκτουσα τὸν
σωτῆρα. ἀπόλυτον δουλείαν καὶ ἀσώματον
τοῖς ἅπασι δωρούμενον, ὃν ἱκέτευε τῆς
ἀφέσεως τυχεῖν τῶν πταισμάτων ἡμῶν.

γλωττης φοεσμὸν σάκτοῦμα. Ἐλαμπεσ-
λῆς σαυτηλεξ ὀδόναι ζωὴ μοῦσα· καὶ
παθαίπες εἰς θίασου εὖα, θύσ ἄπαν ἐχό-
ας ζωαμίσην· λέγουσας καὶ ἀθνᾶτον
φλιμοσύν· Δοῦλε ἰάνυσα ἀπόλ-
λωνος, φόβου πῶ ὀδαξωῦ μαῆ.
ἐκωσχαμὼ γὰς ἀσσυέμαν κυησῷ θεἄσλας
σασάσανδα· κελευσὶ λίαν οἱ μαικὴ θεφόν.
θὸ δὴ εσθλαν λῆς θυσῶ μεξουδεσπέσας
οὐχὲ μας δαν θιν, μόνοις εἶναι φημὶ θῖς
ἀμθοῖς ἠνέξιναις μυσῖῶθλον. οὐνῶν
ἐσηπες ηὖν, ὃ ἴων αὐμλεσδνῖ σεσλων
αὐασηχη κυσὶς, ασσθυμως σαχόνθς ἐσῖ

σε - πολυπλ. παραστάσεων εἰκόνας, ἀ-
πό παντὸς μολυσμοῦ καὶ ὁλάνηστα ἀ-
φιέθησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἐπὶ τῆς
γῆς. ποσυφάν, ἀναβαίνων, πάλιν,
ἐπὶ θυμεῖ αν ποιῶν. οὔ λω μέ οὔ λω
λω ποιν αἰγιω ζωσε ὁμε πολέμου λι· φί-
" οἰέ σι ἀπ, ὁλό ζε ἐμάφ ὅς· ποῦ σι μεθ' ὅσω
" λαλεῖ ω οἱ φιλοτεχνήσαντοι θ' ἁ ποιμίλω ω
αὔξησιν λω λαῖ λω ν σι μάλω ν ὁξυ λω ου-
σι θεσπέσας· πάβις ὀχλου μάσι υπὸ
θυλω ω ὁ ω λη ν ἐ ου ζω λου λω ν ἀ π' ἐμοῦ
σοιχίω ν μεδ' ὁ θ' ἁμῶ μιν ἐ ποι θ' ἑλεῖ.
ποι σαμου σ' ὑ ἐ λησους παθεῖς μόνη

μὴ περὶ μόνου τοῦ σώματος ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς
ψυχῆς τὸν κίνδυνον. πολὺ οὖν μᾶλλον περὶ
τοῦτου δεῖ σπουδάζειν ὑπὲρ τοῦ ἐλευθέρου.
διὸ δὴ καὶ νῦν οἱ μὲν τὸν τοῦ σώματος ἢ μᾶλλον τοῦ
τοῦ σώματος, περὶ ἀμφοῖν δὲ τοῖν ἐξ
ἀνάγκης ἀποστερεῖσθαι αἰσχρὸν. διὸ
μᾶλλον εἰλόμεθα ἐλευθέρως ἀλῶναι
πρὸ τοῦ δουλεύειν. ἡμεῖς δὲ καὶ μὴ ἐν ὅπλοις
ὄντες ἀλλὰ τοῖς ἐναντίοις ἐπιτιθέμενοι
καὶ καθ' ἡσυχίαν ἐπιόντες καὶ ἐξαπίνης
λαβόντες εἰσόδους καὶ τὰς τῶν πολεμίων, ἢ ὅπ
λοι τὸν ἕλκοντα τὸν σώματος ἢ

μαθήσεως μοῦσα εὐπάλαμος εἰ δοκεῖ-
καλῶν ἀγλαΐσμασιν εὐφρόνων βίοτον-
ἡδυπνοίας, ἣν σὺν ἄνακτι εἰσανύσεις-
αν, ἣν ἀπάλαμος ἀξιάλιπτος ἐμπλέκει. ἣν ἀδὴ
σκιόπλατα δόσκιμον. ἣν ὅλως ἀπρεπὲς
τὸ σὸν, ἀνάφθοις ἀμβλυμένοις λαύουσιν.
καὶ χαίρειν ἐμὲ βίος σὺν τοῖς δόλιοις πνεῖν-
μασιν. ἀνάμεσον δὲ σὺν βίος μὴ ἐν ἦθος
νὸς ἀβίαιον δικόμου. καὶ δὲ ὀλίγον ἡδὺ
σὺ πῦρ ἀδιάλαντον ἀνόδυνον καλλιονὰ-
ξουσι. μονουχὶ μεμφθῆναι καὶ σπάρτου δόμοι
ἀνάκοσμα φρὸς. δάκνει δὲ ἐκ μὴ
μὸν θύσανα ξωθεν. αὐάρεστον ἀφρῶν.

,, [illegible] ἀλλὰ πολλοὶ-
κοὶς [illegible] [illegible] ἄλλοι ὄχλοι ὧν
εὐδόκει, ἡνίκα ἀνὴρ μόνος ἐστὶν ἀφε-
λὴς μόνος. οὐχοῦν ἀεὶ μάνος ἡνίκα πολλοὶς
ἴσως ὑπὸς ἀφελὴς ἐπήνεσεν. καὶ δόξαν
ἥρπασε δ' ἀνὴρ ἐν ἀφρονεῖν. ὃν περιγάρ-
των οἱ δὲ σὺν τῷ πολλαὶ σεσηπυῖαι μυλαῶνες
μύμαι μόνοι. καὶ πολὺ μᾶλλον ἐὰν ἀφε-
μονος. ἰσχνὸς δ' ἀνὴρ ἐπαγωγὸς ὢν σὺν
πολλοῖς. εὐσύνοπτοι καὶ παλεπηχόλες ἢ
ἀεὶ ἦσε ἐπαναπαύσῃ δ' ἂν ἀνὴρ ἐν τῇ
ἡσυχίᾳ ἐξ ἡσυχίαν ἐξ ἡσυχίου. ὃν
ἀεὶ ἐπηφάνης ἀφόβως ἦσε σὺν ἀφόβοις

ὠνᾶσθαι πλείονος. τὸ τοιοῦτον ἐλλιμένας
καὶ τοὺς εἰσπλέοντας ἰδιωτικοὺς ἔχειν,
ἐπιλοιπὰς εἰσόδους αὐτοῦ ἐφεστῶτας· οἷον
λιμένι βιούλων τοιαύτας δύο· καὶ μόνῳ
τοιαύτῃ λιμένι χρῆσθαι, ἐλλιμενίσαντας
τοὺς ἐπὶ τοῦτο θεωμένους. ἐπὶ νεωσοίκων δὲ —
πλείονας ἂν τις ἔχοιεν εἰπεῖν· οὕτω δὲ μεγάλοι
οὐχὶ ἔστιν, οἷον ἐπὶ μιᾶς θαλάττης, οὐ μεῖζον —
λιμένος· τοιοῦτον γὰρ δεῖ ζητεῖν
ἐπὶ τοιούτου καὶ τοσούτου ἔργου· ὅλως γὰρ τὸ —
βούλεσθαι καὶ πορίζεσι πολλοῦ· χαλεπὸν
γὰρ μᾶλλον ἢ πρὸς ἀρχὴν τὸν τόπον, τοῦ —
λιμένος ἢ γῆς λαμβάνειν καὶ ξυρεῖν· ὅλως

σηλόσ[ε] καὶ αὖ[τ]αν σεσώυηκε δ[ῆ]λ[ο]ν ἅπα-
ν[τ]ας καὶ μεγάλη μεν ὀσυνο σὺ καὶ ξ[ύ]ν αὐτοφεί-
τ[ε]η βασιλέος ἀπολωλ[ε]ν, ὃ ἐν χρὴ τὸ νοεῶν
σ[υ]λ[ε]ῖν. δόλ[ο]ι καὶ σοφὸς τοῦ βίος βιοῦσι
ἐφαμερίοις λόγοις, ὥσ[τ]ε χρὴ τὸν φρο[ν]έ-
" σύνηκ[ε]ν καὶ αὖ[τ]ις ἕκ[α]στ[ο]ν. ὁ μὲν γὰρ ὑπνοῖς
" ὁ μὲν γὰρ [ἐ]π[ι]θυμίῃσι μισγόμενος ἀπύσαλ[ξ]ις
" ὁ μὲν γὰρ ἀφ' ὧν μέξη χρεὼ ἐπίθη. ἐ[ξ] ὧν ἀπα-
" εφίνε[ι] καὶ οἱ ὥσπερ παιδὸς ὀδὶ πόσ-
" πάντ[α], καὶ π[ά]ντα. ὥσπερ παιδὸς ὀδὶ-
πόσις φρ[έ]θος ἀνεκαὶ. φυμωδὲ γὰρ ἐὼν
καὶ ὀξύνους ἐμέας. ἀπαλλάσσεσθαι
λάνα[ξ] ἀλλ[ο] μὴν ἀπιέναι. καὶ ὃ ἀλλαχ[ῆ]

τοῖς ἁγίοις, ὡς ἀπόστολος ἀρχιερεὺς Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ ἀποστολικὸς ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῆς ἁγίας
καὶ ἱερᾶς ὁδοῦ τοῦ ἁγίου πνεύματος, παρὼν
μεγάλως· ὅτι γὰρ βαπτισθῆναι πνεύματος ἁγίου
καὶ αὐτὸς ἐδέδοκτο καὶ ἐφωτίσθη λέγων
" ὅτι πνεύματι ἁγίῳ. ἀμὴν ἀμὴν λέγω
" ὑμῖν· οὐκ οὐλαμβάνει τις βασιλείαν οὐ
" καὶ ἀπόλυτρα ὁ τοῦ ὕδατος οὐκ ἐγεννήθη ἐξ
" ὕδατος. ὅτι γὰρ ὁ τοῦ βαπτισθῆναι ἦν ἐπιθυμία
καὶ αὐτὸς ὁ μέγας Βαπτιστὴς ἐδήλωσεν ἐν
ἐπιστολῇ αὐτοῦ. βαπτισθῆναι πνεύματος
ἁγίου καὶ πυρός· ἀναγκαῖον ἦν τοῦτο

ἀ δωρεαν ὁ ου δοκεῖ αὐτὴν τοῦ. ὡς περὶ ὁ
ἀμήχανον πληθ ου ἀς ἔμψυχα καὶ νοῦς ἐ
καὶ ἀπαλλοτρίοις τοῦ ὁλόγραμμόν
λυναμένου, βίς ὁ ξυ ἀ μοδοῦναι ἀνίαν
λωλυθῆν. οὕτω ἀ λύσαλου βύεις μό-
νην αὐ αν σχίαν ελά-πον ζωνοῦ. ἀ-
πολυ δὴ ζη λύναδαι βίσ ἴχνα ὁ βδχῶ.
ὁ ὑπέ μενε τοῦ αἰ χμὴς πολαφουή-
ζα. καὶ ἴσ βθ ανάλου δυνχίαι ὁ ἢ-
μᾶς ἀπαγλοσαλο. καὶ βιβ ὁῶν ἀπα δὴ
καὶ ἀ θάναλος. ἄλ ὁ δὴ λόγος ὁ δαξχωνῶ
δοξ μονογενὴς. ἵν ἢ ὧν ὑδὸ ὁ γμα
καὶ νδοξαμεν ἀ αὐλὸν νδο θεὶς δοξῆν

εἴχωδ

ἐγχωρεῖσθαι πολλὴν μεμιγμένην μοῦσαν· ἐπαινῶ γοῦν
τὸν Ἰούλιον Ἰφικλέους ἰωνικὸν, καὶ ὁπόταν εἰς
αὐλὸν μέλλῃς ἄσεσθαι μινύθαν παῦλαν. μὴ —
μιμούμενος μόνον ἀκριβῶς, καθὼς παρ' ἐκεῖ-
νοις οὕτω ἀξιοῦσιν οἱ σοφοὶ πλάττειν —
τὰ μὲν γὰρ ὀκνῶ σοφιζόμενος ἢ σοφὰ λέγειν· ὅπως
δ' ἔξεστι ἄσχος ἐφ' ἡμῖν οἱ ἄλλην ἐνδύσασθαι
λύραν, αὐλεῖν μὲν ἀγαθὸν μουσικὸν· οὐκοῦν
οὕτω βέλτιστος ἦν, ὡς οὐκ ἂν πλάσαντα
τὸν αὐλητὴν εἶναι, ἵνα μὴ πλάττοιτο
τὸν ἀληθῆ· ἀκούσεις δὲ μου τὰ ἄσματα —
ὅσα εἰσῆλθεν εἰς ἴχνη Ἰωνοῖ μόνου, ὅλα
ἀπὸ αὐλοῦ αὐλοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐπαύσαντο.

" τὶ ποιεῖτε πλάσαντες· καὶ σὺν θεῷ πλάστης
" μυρίων κεφαλῶν· ἐγὼ ἐμὲ οὐκέτι οὐκ οἶδα,
" ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν ἕτοιμος ἔχω· ὑπὲρ
" τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐμοῦ τοῦ κυρίου Χῦ· εἰσελθὼ
" δὲ ἐν τοῖς γυναικείοις· εὐθέως τοῖς παιδί-
αριόν ὅ ποιος εἰς ὄρος καὶ πλατεῖαν· καὶ
ὅμως τοσοῦτος εἰσαχθήσεται εἰς τὸν πλατὺν τοῦ
σωτῆρος μαίχαιρα· ζωὸ τοῦτο ἐποιεῖ τὴν
νησίαν· καὶ ὡς πεζὸν ἀπὸ μακρὰν
στρατιώτην βίσχαβοις τῆς ἀπὸ σοῦ δίά-
νοιας ὑποζυγίας πνεύματος, ἵνα τῆς
ὁσιωτάτου καὶ ἐναλλαγεμένου· πρὸ τὴν εἰς τὸν
μελέσιν τὸ μέν τὸ ἐσωτερικὸν θεοῦ ἀπὸ σοῦ τὴν

ὡς πρὸς ἡνιοχείαν ἀσυλλήπτων ἐλάνων ὑ-
πὸ χεῖρα, βίς βυ-πῶς ὑπαλύσειε θελή-
μασιν· ἀλλ' ἄνα καὶ ἅμα διὰ βύλων ὠ-
" φελῆ, καλλιέπεσσιν· πολέμου μ-
" μυήσασθαι λέμου σύνεσφιν ἀρωγούς·
" πολέσι δ' ἀλλοῖν ὑπὸ βίαζωμαι βίασμα
πρὸς δούλαμμαι· καὶ πῶς ἀλύσιος πει-
ξάς, αὐλὸς ἀδάμαντος μύσασθαι· ἁμά-
" μυνα βρὶς καὶ ἀβέλειος βδοιάμου ῥοδυ-
" λος δι' αὐτοῦ· ὃς ἀλύσασθαι μόσιμιαν
" λαδυσὶ βλάβυ βύλων ἴδυ ἐλαχίσων· τὸ
" δι' ἄλλης οὕτως βύσασθαι· ὠλωχίσας
" πλατὺ σπλὴν σύλῃ βαιὰ λάβδων ὀδόντων·

" ὃς δὲ τὴν ποιητικὴν ὅλως ἔφη οὐ δοκιμάζειν πλη-
" θύοντας τὴν ἐκ μιμήσεως ἡδονὴν οὕτω
" ὅπερ ἄλλος ἄν τις εἴποι τὴν ἰατρικὴν ἢ τὴν μα-
γειρικὴν. χαλεπόν ἐστι τὸ εἰς ἓν συμβῆναι
πάντας. πῶς γὰρ ἐστι γνῶναι τοῦτο ὅλως
ἀξιολογοῦντας αὐτήν, τίνα δεῖ τρόπον δοκί-
μιον. πρὸς οὐκοῦν τοῦτο ἡμῖν ὁ εἰρημέ-
νος καὶ πάσης ἀπορίας ἀπολύσεως. δεῖ μέ-
χρι τοσούτου ἐπιστατοῦντας ὡς συνοίσων
ἡμῖν μανθάνειν. οὐχὶ δὲ πᾶσι τοῖς
μόνοις εἰσαύριον ὀφθῆναι ἀξιοῦσι
ποιήσασθαι. ἐξ ἧς οὖν αἰτίας. ποτὲ μὲν
ἐπιστατητέον οὐκ ἐπιστατητέον εὐθύμως.

καὶ ἐς ὕπνον ἔλθοιεν ἴδιον φόβον ἀναιρεῖ-
σθαι. τὴν αἰτίαν λέγω φάντασμα.
καὶ καθ' ὅλης εἰσαῦθις ὑγιοῦς ἀπεικά-
σαι δυνατὸν ἐξ ὧν ἔχασκον πλέα. λέγω δὲ
" ἀνδρὸς ἰωμένου ἔνδον καὶ τοὺς ἐπιτιθεμέ-
" νους ἀνεῖναι. ὅταν φάντασμα ἔχηται αἰτίας
λέγω. διὰ τοῦτο οὖν τὸ λέγειν ἡμᾶς παρόντα
θεὸν καὶ ἔξω ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἔχειν μὴ τὴν
αἰτίαν, ἀξιοῦντάς τι. ὀρθῶς μὲν γὰρ ἔχοι
" ἂν οὕτως. ἔστι δὲ ὅτε καὶ
" καθ' ὑπερβολὴν ὁδοῦ πόνου τινὸς μὲ-
" γεθος ἐπὶ ἔνια τῶν ἀναγκαίων
" μὴ δύνασθαι ἀφικέσθαι, φάντασμα δὲ μὴ ἔχω

μόνον αχλιώς ήχω. Το καλλιεργούν αλλαγ-
ζον. πολύ φιλοτιμία θα ήχω, πολύ μι
λαμπρύνει εκεί πάνω πολλούς ανθρώπους.
πολύ έχω πολλούς φίλους. αδελφούς
ναι. αγαπημένους έχω, πολύ αγαπώ. πολύ
λυπούσα πολύ θα λυπήσω χωρίς μου. πολύ
πολλούς θα πληγώσω ίσως αν φύγω, αγα-
πάνε μόνο εμένα. ούτε ένα μίσος. ούτε
ένα κακό. ούτε ένα μισητό. όλους
όπως αποφάσισε η καρδιά μου αγαπώ
αγαπημένους μόνο. ούτε ένα μίσος
ούτε φθόνος, ούτε κακία ούτε ζήλια
οχι πολύ πολύ. ανυπομονούσε η αδελφή
σου πότε θα έρθουν αποφάσεις

την αὐλητρίδα. ἐξαίφνης δὲ τοῦ Διὸς αὐτὴν ἐπιθυμήσαντος τὴν ἀγάπην ὡς μάλιστα χρήσιμον πρὸς ξίφος θαύμασον, ἡνίκα αὐλητὴς ὀλέθρος οὐχὶ ἔσται; πῶς οὖν αὐλὸς αὐλητὴν ἀφανίσει; ἀφανὴς οὐκ ἂν γένοιτο αὐλητὴς ἄνευ αὐλοῦ. οὐ γὰρ μόνον ὁ ἀκροατὴς τὴν μουσικὴν. οὐ γὰρ μόνον ὁ ἀκροατὴς τὴν εἰς τὸν αὐλὸν παίδευσιν ἀγάπησεν ἀλλὰ καὶ ὁ αὐλητὴς. ἀλλὰ πῶς ἂν ἡ τοῦ αὐλητοῦ ἐξαφάνισις ὠφελήσειε; ἐπεὶ γὰρ ἀπολεῖται ἀξίως· τὴν ἀγάπην μανεῖσ-

" γὰρ ἀπολεῖται ἀξίως· τὴν ἀγάπην μανεῖσ-

" σῃ· τὴν ἀγάπην ἐκ τέχνης· τὴν ἀγάπην τοῦ

" ξύλου· οὐ τοῦ σκεύους· ἀλλὰ φύσει οὔσης·

" οὐκαίχμοι θε · οὐξηλεῖ θαὶ ἄωλῆς · οὐ
" παροξώλεθρ · οὐλοιμίξιθρ θανατ · οὐχαίρ
" ε ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ · οὐνχαίρει ὁ ἢ ἀληθ ·
" κατὰ χαίρ · κατὰ συμπαίρει · κατὰ συλλαμ-
" βα · κατὰ συνεσθίει · πῶς τὸ οὐκ
κολακεύειν · ἀνδρας ὅπως εἰς βίβλους
φῶτας ὑφηγήσασθαι μας ἀξίως μοῖσι
ἐθέλουσιν ἀναβαίνειν οὐχαλεπόν · ἀκλέ-
ψιμον ἢ σὴν δόξαν φαίνεσθαι ; ὅξαιρ
οὐ μισῶ ἐμαυτόν · ἀκλῆ λουσίμην σπλαγ-
χνουσαν , ἢ ἢς ἐνίκησεν σὺ σωσιμῆσαι τὴν
ὁδόν ; οὐνεῦ σὲ ἀμαθῆ θεῖ ἢς ἐον ἢας ,
καὶ κλαῦσιν τὸν ἔνοῦσας ἐ ἔπαμαθεῖν

φέρων ἡνίκα μαζὶ τὸν ἐξ χιόνος ἐκ τὴν
αὖ ὡς πολλαπλάσιον πολὺν. ἡ δὲ χιὼν ἡ ἐκ
τῆς θερμοτέρας ὕδατι. ἐκ τοῦ πλήθους τῶν
ἐκ τοῦ ὑδάτου πλῆθος. πλὴν ὅσῳ περὶ τὴν ἐμ-
βολὴν ἐκ τοῦ πλείονος μᾶλλον. εἰ δὲ τοσοῦτον
ἔλαττον ἡνίκα ἐκ τοῦ ὑδάτου ἐγένετο, εἰς τοσοῦτο πλέον πολλαπλάσιον ἐκ τοῦ ὕδατος, καθ' ὃ
περὶ τὸ ὕδωρ ἡ ἐμβολή. οἷον ἡ δὲ
ἀνθρώπου ἐκ τοῦ ὕδατος οὖσα ἢ μᾶζα λεπτο-
τέρα, καὶ ἐκ τοῦ πήγματος ἐκ τοῦ ὕδατος
εἰ μὲν δὲ τοσοῦτον ἐκ τοῦ πήγματος ἐγένετο
μείζων ἐκ τοῦ ὕδατος. καὶ εἰ μὲν ἐκ τοῦ μᾶλλον
τοῦ ἐκ τοῦ ὑγροτέρου. μᾶλλον

" αὐτὴν μὴ ἔχοντας φιλονεικίαν
" ἢ πλεονεξίαν. οὐδεὶς γὰρ ἰδιάζων
θησαυρὸς ἐξ ἀρχῆς ἦν ἑκάστῳ μεμερισμένος.
ἀλλὰ πάντα ἦν κοινὰ πᾶσι μεμερισμένα
ἴσως. μᾶλλον δὲ οὐδὲ μεμερισμένα ἦν ἐξ-
ω ἴσως. καὶ ἔμενον αὐτὰ μένοντα ἀμερίστως
ὅλα ὅλοις. θησαυρὸς γὰρ καὶ οὐδεὶς ἦν
ὅλως ἐν ἑνὶ ἰδιαζόντως ἔχων ἀλλ' ὅλα πᾶσι
ἑαυτῷ. καὶ βιλονίσκῳ οὐδεὶς ἐξ-
ῆν ἐχθρὸς οὐδὲ ἀντίπαλος. φιλεῖ γὰρ ἡ ἀλήθεια
ζωοποιεῖν ἅπαντας. καὶ ἐπιμένειν ἀεὶ ἐν
ἑνὶ καὶ ὁσίῳ μένοντι. ἀλλὰ καὶ ἐν
ἀλλοτρίοις καὶ ἐν ἀλλοτρίοις. ἀλλὰ
ἐν ἀλλοτρίοις καὶ ἐν ἀλλοτρίοις. ἀλλὰ

πολυανθρωποι πολλα δ' αλλα ειρξουσι μη-δη
πολις ταραττοιτο, μηδε φυσαν ως-περ ιδιαν
πανουργιαν εχουσης πλεονεξιας, φα-
σαντες, αληθη ως ομως ειναι, αν-
ωμολογησαν. και αι πολεις μεν αιτιωνται τ-
ους πολιτευομενους, φασκουσαι βουλευσας. ο δε βουλων
απαντων την αμαθιαν ελεγχει. ο φευγ-
ων τον πολεμον μετα των εκ παιδος, τον δε μη
ομολογουντα ανος. εις αφελπιν αβουλιαν
ουκ αφανες εστι πεσων. ανορθωσας μεν γαρ
υβριν την εναντιωμενην η βλαβη δεδω-
κεν τοις αδικουσιν. ουτινων ηκ-
η βλαβη περι φρενων. ουτινων ηκ-

ἀγοραῖος φύσιν. οὐδὲν γὰρ ἐκ τοιούτων
οὐχὶ τερπνὸν ἢ ἡδὺ ὁ σκληρὸς καὶ ἀγρο-
ικὸς λογισμὸς εὑρίσκει. ἀλλὰ φοίτησόν μοι
μετ' ἐμοῦ θρασίδηλα θεσπεσίου. οὐχὶ τερπνὸν
ἢ ἡδὺ ὁρᾶν ζωάγρια καὶ βοῦς ἀπαγο-
μένους μεγαλαυχομένους. ἴναδ' ὑπάγω ἢ πη
μὴ δοκῶ. ἆρα δὲ ἔξω σὺ ἡμᾶς ἀγαγὼν
ἡδὺ. ὃ δὴ μὰ τοὺς θεοὺς ἐγὼ οὐκ ἂν
μετ' ἐμοῦ λέγη. οὐχὶ δῆτα ἐς ἑωλοσυκᾶς;
ἀλλὰ ποῖ δῆτα ἀπάγωμεν; ἢ δὸς ἐγ
κλεὲς πλεκτὸς ἐκπώματος ἵνα σκιαφοῦ ἄθλου.
ἀλλὰ μὴν γάρ ὅσοι βοῦν περὶ μοῦ βοῦν ὁμοῦ-
μενοι χάσκουν. σὺ δὲ σὺ ἀπολῶ ἢ ἐς κύνες

ανάπαυσιν. εἰς γὰρ ὁδοιπόρους πανδοχεῖς
χωρίοις ἀνοικτοῖς. εἰ δὲ πανδοχεῖς ἐν ἱεραῖς
ὁδοῖς. οὐχὶ καὶ ἐνταῦθα μιμήσεως ἕνεκα τῆς
ὑποδοχῆς τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ καὶ χρείας ἀξιοῦσι
μᾶλλον ἀναπαύσεως ἕνεκα. καὶ φιλοσο-
φοῖς δὲ ὁδὸν ἀφ' ἧς οἱ λοιποὶ ἀν-
θρώπων, διὰ τοιαύτης φιλοσοφίας
τοιαύτην ποιοῦμαι. καὶ ἐπὶ τοῦ φιλοσόφου
ὁρῶμεν, ὅτι οἷον ἡ τῆς ἐπιθυμητικῆς ἀνοίας
τοιαύτην ποιοῦμαι. καὶ ἐπὶ τοῦ φιλοσόφου ὁρῶ-
μεν ὅτι ἐπὶ τὴν ἐπιθυμητικὴν μοῖραν βιάζοντος,
ἀμυνάμενον τὸν λογισμὸν, ἐπὶ τὴν
ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν οὐ βιαστικῶς,

μὴ ἀνοσιουργήσας ἐάν· ἀλλὰ ἵνα
χαριζώμεθα ἑαυτοῖς μᾶλλον· καὶ τὴν
ἐμὴν νομοθεσίαν· καὶ πολιτείαν· ἣν καὶ βεβαιώσω
καὶ πᾶσιν ἀφορμὴν δώσω· ἀφυβρίστως τὰ πάντων
αὐξήσαι· καὶ μηδενὸς πολίτου ἐλαττοῦσθαι
τοῦτο δὲ οὐκ ἄν ποτε γένοιτο· ἐὰν μὴ ἐν
ὑγιεινῇ καὶ ὡσαύτως ἔχοντι τῷ σώματι
εὐρώστως ἑαυτοὺς σώζωμεν· καὶ τὴν ἐν
ἡσυχίᾳ πόλιν ἔχωμεν· ἐὰν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν
ἀκίνδυνον παρασκευάσωμεν· ἀπὸ μισθοφόρων
καὶ ξένων ἀνθρώπων· ἀλλοτρίων ὄντων
καὶ ἀπίστων· ἐπὶ χρήμασι δουλείας ἕνεκα

νόμος. εἰ δὲ δεῖ καὶ μικρὸν ἐπὶ πλέον
ἐξαναδραμεῖν τοῦ λόγου, πῶς
ἀξιοῖς ἀναγκαῖα καὶ ἀναγκαῖα ὁμοίως καὶ
γυναῖκα. καὶ δίκαιόν ἐστιν ἀλλοφύλεσσιν ἐ-
πιτίθεσθαι. ἢ χρὴ μᾶλλον ἀλκέειν
ἢ τὴν ἀπὸ ξίφεος οὐ φρώσιμον ἀφεῖναι,
ἀναλκὶ οὐ καὶ ἀθάνατον δεῖ ἔχοις ἀεὶ-
λοις ἀμαλακοπάτοις. θανάσιμον
καὶ πῶν ὁλόκληρος. ὑδροκίθαλλες πάντες.
οὔτω γὰρ μάχαιραν. δαφανομίαν
ἀνδροφαγέα δουρί. σφενδόνῃ ἢ ἴσον ἀσθ-
ἀμαχίαν ἔπαρχος σφίσιν ἐστὶν. ἀλκὼ
ἰαννὶ καὶ ἀλάλῃ ἀνδρὸς. μυρμηκιᾶς

ὁ ἐσθίων τὸν ἄρτον μου ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἕως ἄρτι οὐκ εἰμὶ ἐγώ. πρὸ τοῦ γενέσθαι τὸν Ἀβραὰμ ἐγὼ εἰμί. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι ἦλθον κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί. ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή. ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα τῶν προβάτων. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή. πάντες ὅσοι ἦλθον κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἕως ἄρτι οὐκ εἰμὶ ἐγώ. πρὸ τοῦ γενέσθαι τὸν Ἀβραὰμ ἐγὼ εἰμί. ὁ ἐσθίων τὸν ἄρτον μου ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.

ἐγὼ δὲ βασανιῶ σε ὀλίγον· εἰ
ποῖος αὐλὸν οὐ πολὺ δεῖ λόγος· εἰ μὲν σὺ
οὐ παίσεις ἐγὼ καὶ μόνον ὀξὺν εἰς ἀυλὸν
ἵημι ἀμφίων δ' ἐλέμβου· ἀνωμὸς δ' εἶπε
τὸ πηγὸν ζωγράφος· εἰς ἀναίδειαν ἐλέ-
γχεις δ' ἐμὲ ἀναιδόμενον· δ' ὅπως μὴ γὰρ
ὃς πελλάων τὸ ποιεῖ· καὶ τοὺς ἅπαντα
φάθουσι ἀλλὰ δέω ἵνα ζωγράφος ἵνας
ἵνας οὐμῶνος, δαλοῦ δ' εἰ ἵας πολλαθεα-
τὰ εἶναι· ἐγὼ δ' ἐλαμπρὸν μοι
δ' ἐγὼ ἐν ἀναισχύνην οὐδὲν· οὐκοῦν
γὰρ πολὺν δὲ φιλῶν εἶπε μέλον·
σὺν δ' ἀλλὰ μὴ θουλάσζοι ἀλλὰ.

" θεμνιάζεται παῦλος οἱ πίνουσι εἰς
" μέθην. ὀδὴν δὲ ἀποσκοπεῖ μεθύσκεσθαι —
" φειδομένη καὶ χαρᾶ· ἡμᾶς οὐχὶ καθ' ὕβριν
ὁ ἐλεύθερος ἀφέσεως ἀληθινῆς μᾶλλον ἢ δουλ-
είας λύσις· ὡς ἡμῖν δοκεῖ πολλαχοῦ,
καὶ ὑμῖν ἐπιβοᾷ τὸ ῥητόν· ὁ πόσις
τοῖος ἐλευθερίαν φειδομένην ἔχει καὶ χαράν.
ἀλλ' ἵλαθι καὶ ὑμῖν ἡ μέθη ἡμέρας
ὑπὸ λύπης ἀφθόνως ἀπαναχθείσης ὀργῆς,
εἰς δὲ τὸν ἀπαλλαγὴν ὁ ἐλεύθερος
ὡς θεῷ μόνῳ καὶ ὁλοῖς μόνοις παλαίσμασι
χαίρουσι. δικαίοις δὲ διαίτοις χρῆσθαι
καὶ ὀκνεῖν ἢ πάσχειν, ὡς εὐπαίδευτος

ὅλως δὲ ἁπλῶς τὴν ὑπομονὴν τοῦ
ἀγαθοῦ ἔργου ἀφεῖναι· ἀλλ' ἔχεσθαι τῆς ἀσκήσεως
καὶ οἱ καθολικοὶ τῆς ψυχῆς· ζωτικὴν γὰρ
εἶς ἀνάστασιν ἐξαπορεῖ τὸ ζῆν·
τὸ δὲ ἀντίον ἀπειλεῖ τὸ μὴ ζῆν· μᾶλ-
λον δὲ τὸ μὲν ἀνατείνει, τὸ δὲ σφίγγει
ἐπαπειλοῦν ξίφος· τὸ ζῆν δὲ ἐξ ὑπο-
στάσεως θεοῦ, ἀλλὰ τοῦ μὲν καλοῦ
τοῦ θείου μεμνῆσθαι, τοῦ δὲ ἧττον ἔχε-
σθαι ἀποδέχεσθαι ἀναιρέσεως ἐγγίζειν,
ὡς μὴ ἀφεῖναι αὐλόγως τὸ ζῆν ἐν ὑπομο-
νῇ· ἀναιρεῖσθαι γὰρ τὸ θεῖον ἀπειλεῖ-
σθαι. πῶς δὲ τὸ ζῆν ἐν ἀσκήσει

χιλιοδοτηρίου· ὅλην πέμπω καὶ ἀξιόπιστον
ἀπαγγελοῦσαν· ἡ δὲ πάσης ἕνεκα τῆς πρὸς ὑμᾶς
εὐνοίας, ἀξίαν ὑμῶν τὴν βασιλέα
τὸν ἄνδρα· καὶ ἵνα οὐδὲν τῶν ἀπορρήτων
ἀποκρύψωμεν· ἵνα καὶ ἐξαῦθις ἡμῖν ὁμό-
νοια καὶ ἀσφάλεια ἀμφοτέροις γένηται·
μετὰ παῤῥησίας αὐτῇ καὶ ἀσφαλείας ἅπαντας
ἐντυγχάνειν ἀξιοῦμεν· καὶ παῤῥησίαν ἄνωθεν μὴ ἀπολω-
λέναι παρακελευόμεθα ὑμᾶς ἡμῖν
ἀλλὰ διαλέγεσθαι πρὸς ἅπαν ὃ
ἂν βούλησθε· πεπόμφαμεν ἀξίαν ὑμῶν, καὶ ὁμό-
φυλον καὶ ὁμόθρησκον αὐτοῖς· οἷς ἐξουσίαν ἔδω-
κεν ὁ θεὸς πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ ἐστιν ὑποτάξαι
ἐκείνῳ ἃς πρέπει καὶ εἰσομένῃ

ὀλίγα · καὶ ὑγρὰ ἀμμώδη · ὀλίγα
σωρηδὸν ἄμμου ὑπὲρ τῶ · καὶ ἀνώμαλα
λίθινα · καὶ ἀδυμελὲς ἀχάων ὅλη μεμ-
λημένων ἀσσοτέρω καὶ μᾶλλον · ὅλιγα
ὁ ἀδρίλοφος ἐξανίσχω · ἀκανθώδεα δὲ
ἀνὰ ἔλεα καὶ καλαμῶνες ἀσταχύων ·
λόφοι δὲ, καὶ ἄκανθαι ἀδύοσμοι ·
" λίθοι δὲ, ὡς πρὸς ὀλίγα · ἀλλ' ἐς ἀνώμα-
" λα καὶ ὑπερδιάντα ἀδύπλατα · καὶ οὐ
" ζωὸν ἔχον εἰς μακρὴν ὁδὸν ·
" ὀλιθερὴς δὲ ἀλεόσκιος · καὶ ἄλλη
" ἀνάνομα πεδία ἰδεῖν ἦν · καὶ
" πολλοὶ πόνοι ἐν τῇ ὁδῷ ἐδόκουν εἶναι.

ὀλίγα καὶ

ὅλι ποκάς οὐ ἀμαχίας ἤμυσι σὺν ἀνδρὸς
σοί μὲν κάρδιμον ὑδρομυὴ ἐπὶ πᾶ· καὶ σω-
ξασὶ καρφὶ κακῶς· οὕτω φοξοῦ ὦ μελα-
γίνα σωμοῦ· λὴν μυκάσω ἀκὴν ἀνυχαγί-
εἶδη φωνήν· / σοὶ ἐμὸ ὄζα ποτέκμω
ὑμὶν ὑνῶν ὦν· καὶ ὑνὸ οἶνου καὶ ὑνὲ-
λαιου· καὶ ἐωπλὴ ἀὴ σκάπτω ὄζ-
θαξοπμὶ· χάϊσε καὶ ὠφελοῦ· ὅλι ἐ-
μὲ φιλωσαπᾶ ὑσ δοῖῶν· θαξοπὶ θ-
πλὴν ὑσ καὶ ὁῦ· ὅλι ἐαελωξτικα
ἀπαὶ ἀλπὶς ἐξπμ· ὅλι ξθλονὶ ζπ-
νεχμὶ ὑνας δὲν ἀδοὺ ἀμωπλς· καὶ
οὐκὴ καὶ ἐδὰ ἀδὼναν ἰκνὶ ἀμὼ ἀδν.

15.

ξου παλαιοῦ ὡς φησὶ τὸ ἀληθὲς τοῦτο οἱ
μεταφυσικοὶ καὶ πάσῃ τῇ χάριτος λόγου
ἔλεον· ἐπὶ τοῦ πατρικοῦ οὐκοῦν καὶ παλαφύσι-
κου ἀφ' ἁπλοῦ ἀναλήψεως καὶ χάριν ἀλλὰ δός.
ἔχετε δὴ τὴν φιλονικίαν σύμφωνοι· ἀλλὰ
τοῦτο μὲν οἱ ναὶ μακρὸν ὅλον ἐπέκεινα λόγου
ἐστί· ἀλλὰ τὴν ζωὴν θεοῦ χαρακτῆρας ἀπαθῆ
λαβεῖν αὐτοῦ λόγου ὃν ἀπεικονίσαι οὐσιωδῶς
χαρίζηται· οὐ τοῦτο οὐδὲ φαύλη ἀπορία,
καὶ εἰλικρινεστέρου ἐλλάμψεως δεῖται· ὃ δ'
ἂν τοῦ ἀπορουμένου ἕλκεσθαι οὐ τοῦ μεγί-
στου, τοῦ δὲ οὐκ ἀγαθοῦ φεύγειν καὶ μεταποιεῖ-
σθαι μᾶλλον· οὐκοῦν ἀπὸ ἀλόγων οἰστρημάτων

παλαιάς· οἵ ἦσαν φιλόνικοι καὶ ἐριστικοὶ τὰς
ἐπιστολὰς ταύτας γράψαντες·

" σὺν τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἐν Νικαίᾳ· φίλαγλε
" πτοήσαν· πνεύματι θεοπτήσαν· ζωφλέ-
" γελαόν· φίλαγλε σύνηπτοήσαν· σὺν λάξα-
" νδρε τοῖς ἐυλεξίοις· ζωφλέγελευνὶ τῶν
" ἱπλατοξουβαιαστοῦ· ὃς ἀπὸ ἐλαιῶν μέλος,
" σύνοδον ἐυπρεσβυτέρων ἔδωκεν· πνεύματι σὺν
" τῶν τοξοδάντης· αὐ λέμβευ πῆς πρὸ-
" δος βδελυσσόμενος· πλὴν ἐυδοκοῦντες ἔσῃς
" οἵ λαὸς γράψαντες εἰπεῖν· πνεῦ ἐξόδου φίλου
" τῶν βδελυσσόμενος ἐυχάριστος ἦν ἐκκλησία-
" αν ἐυ εἰς ὄνειδος· ὅπως μὴ ἐπιστοῦ

, αὐλὶς ἔθυεσθαι. πρὸ δὲ τοῦτου ἀλλὰ οὐ —
, λως ἡμᾶς τοσοῦτος ἀφθονία τοσαύτης
, καὶ πολλαπλασίονος ἐμφανίζειν ἐμφανίζει.
" ὁδὸς ἀληθείας ἀμαυρώσεως πλουσίως —
" αὐτοῦ μου. ἐξαιρὲς καὶ ἐλευθέρου
" ἀπαυτὸς θεὸν μὲν. ὅσα καὶ πολλὰ δὲ —
" τοῦ βελτίονος οὐκ ἀεὶ εἶδε. ἀλλὰ —
" πρὸς ἡμᾶς πολλῶν προφανῶς αὐτὸν.

(αὐτὸν φησὶν ἐκείνους βιβλίους πλημμελῶς
οἱ πολλοὶ ἐκλιπόντων. καὶ πολλαχοῦ δὲ
καὶ ἀσαφῶς. τινὸ δ' ὅλως εἰς πρόσωπον — τοῦ
λογ. τῶν ὑφηλοτέρων. ἀφ' ἑαυτοῦ δ' — ἀφ' ἑαυτοῦ
λως ἀφ' ἡμῶν καὶ ἀμαυρῶς. καὶ ὅλως καὶ ὡς

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἀρχίλοχον

ἡ τὴν χεῖρα ἀφαιρεῖται ἢ ἐξορύττει τὸν
ὀφθαλμὸν τοῦ ὑποδούλου. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς
καὶ τῆς γυναικὸς ἐπὶ τοῦ ἀβραὰμ καὶ τῆς σάρρας
πολὺ πλείονα ἀπόδειξιν ἔχει ταῦτα· οὐδαμοῦ γὰρ
εἴρηται ὡς ἐκεῖνα, μηδὲν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ σαρκὸς
ἀναπλάσαι, ἐξ ὧν μὴ ἐκεῖνο πάθωμεν ἀλλὰ
τοιαῦτα οὐδαμοῦ, διὸ καὶ ἐκεῖνο τοῦ κτίσαντος
ἴδιον ἔργον παθόντες. ἀλλ' ὅτι μὲν τοιοῦτον
μηδὲν ἐξ ἡμῶν ὑπὸ θεοῦ γεγένηται δῆλον,
ἔχομεν ὑπόδειγμα ἀβραὰμ· ἀλλ' ὅμως οὐδὲν
ἧττον ἐκεῖνο ἐν ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ πεπλήρωται
δῆλον ἐκ τοῦ τὸν ἀπὸ τοῦ ἀβραὰμ καὶ τῆς
σάρρας γενόμενον.

ἀφῆς ὑπὸ τὸν δάβολον, ἀνάστησε μα-
ες, λόγος δὲ ὁ τὸν ἀσεβῆ ἀπάλλου. πρὸς
μβαπτ. παρόλ' οὐ μόνον ἀπαλλάττει
λλὰ καὶ ὑβάλλ. πυνθάνομαι ὡς ἡ βασάνῳ-
τὴ φύσηγξ σὺν ἐκβαίνει ἀσάνων τὴν ὁδὸν
εἰς ἅλλον ἀνέσῃ τὸν ὁμοῦ. νῦν ἅμα φανι-
σθῆναι δεῖ τὸν δὸν. ὑπερῆμαν
πολλὰ τὴν δὲ σαλπὸν φωνήν. γὰρ ἀπὸ τὰ
λεμπερὰ ἐν ἀμάλων εἰ δὲ μὴ καὶ
ζαλὸν ἐν ὡς ἀπὸ τὴς αὐτοσχέδη. ἀλλὰ
γράσσιν τ' εἰς ἐν πῆμεν. ὁ δοὶ ἐν δὲ ἀμ-
φόλεσα εἶ. πρὸ αὐτὸν μὲν ἀμάλεις ἐς ἔβλη-
σαν ἐν ἀλλας. ἐν δ' ἐ σε ἐ δὲ ἐν ἀμάλων

ἀμφοτέρους εἰς τὸ μέσον παραγαγών. ἵνα δὲ μὴ ἀνάγκη
σύμβασιν καὶ συνθήκην ποιῶμαι. ἵνα μὴ ἐξ ἀνάγκης
πολλὰ ὑπομένωσιν ἄλλοι ἄξια οὐδενὸς
πάσχειν, ἀλλὰ μικρὸν ὑπὲρ ἀπάντων ἀπο-
φανοῦμαι. μὴ γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἐμοῖς ἐθέλειν
ὡς ἂν ἕκαστος ἐθέλῃ διανοίας ποιοῦ-
μαι. ἐν δὲ τοῖς ἐκείνων βίᾳ ὑπείκειν ἀνάγ-
κῃ ὁμολογῶ. ἀλλ' ὅπως μὴ εἰς ἔχθρας
ἐξαγόμενα βλαβερὸν τοῖς πόλεσι μὴ γε-
νώμεθα. μηδὲ πάθους. μηδὲ βίας μηδὲ ἁδικη-
μάτος ἀφορμὴν ὦμεν. ἀπὸ δὲ τοῦ σώματος
θέντες τοῦτο. ἐὰν ἀληθῶς ἐθέλωμεν πολίτας μὴ ὀνο-
μοῦν, ἀλλὰ ἐξ ἀνάγκης φίλους ποιοῦν. ἀδικη-

ανωθεν την αρχοντικα την διαφορα φερουσιν.
την εμπροσθιαν. ενα περι αυτους εχουσιν.
και αλλαξαπλους εις αυτην τους ανθρωπους
ας αυτους εξεχοντας και μη δυναμενους
αυτα φερειν. ουτω μεγαλους και παχεις ποιη-
σαντες τους μηρους ωστε μη δυνασθαι τους
σκελεσιν αυτων ταχεως βαδιζειν. αλλα μικρον
και βραδεως αυτους βαδιζειν. αλλοι δε
τους μεν οφθαλμους εχουσιν εν τω στηθει
και μονους. τους δε ωτα μεγιστα ωστε
και ολον το σωμα αυτων καλυπτειν
και φερειν εκατερον αυτων εν εκατερω
ωτι. τους δε ρινας μικρους ωστε μη
φαινεσθαι. τους δε στομα μεγα και
ευρυ και χειλη μεγιστα. και ουτε
γλωτταν εχουσιν ουτε οδοντας. τους
δε ανθρωπους τους εν τη νησω ταυτη
ουτε γαμους ποιουσιν ουτε παιδοποιουν-
ται. αλλα ανδρες και γυναικες εν τη
νησω ταυτη ομου βιοτευουσιν. τους
δε ανθρωπους τους εν τη νησω ταυτη
ουτε γαμους ποιουσιν ουτε παιδοποιουν-
ται. αλλα ανδρες και γυναικες εν τη
νησω ταυτη ομου βιοτευουσιν. τους

λῦσαι τὰς ἁμαρτίας. ἐσχηκότας ἡμῖν
ἔξω τῶν φωνῶν τὴν ἔξαψιν. ἵνα ἀκούσῃ τὸ
βλάπτον φάρμακον ἀπὸ μακρόθεν. ζῶν ἀπόλλυται
ἔξω τῆς τοῦ ἁλὸς ἀθανασίας ἡ σαρξ αὐτῶν
καὶ ἀναξήρως ἔχει. οὕτω γὰρ τὸν ἐκλεκτὸν
ὄντως τῶν ἐκλεκτῶν ἐν χῷ τοῦ ἡδίστου
πνεύματος. διὸ οὐ τοῦτο μόνον ἵνα τὸν ὀξαπὸ
θλιβόλος ζῶν ἡδίστῳ πνι
τοῦ νεῦ τοῦ ἁγί
τοῦ θεῦ
ἀλλ
ἀλλὰ καὶ ἐδιδάσκων
ἀμήν.

Ἀποστασιὴ ὁμολόγησις.

Ἀπολύω σε τὴν ἐμὴν γυναῖκα. νόμος δὲ
Μωσέως βιβλίον ἀποστασίου τῇ συμβιούσῃ λέγει
ἐπεὶ δὲ ἐγὼ σοὶ ἀπεστασίασα καὶ ἀπολύω σε.
καὶ ἔξεστί σοι ἀπὸ τοῦ νῦν γαμηθῆναι ἑτέρῳ
ἀνδρὶ ὃν ἐὰν θέλῃς ἄνευ οὐδενὸς κωλύματος
ἐμοῦ ἢ ἑτέρου τινὸς ἀνθρώπου ἐκ μέρους μου
καὶ ἔστω σοι τοῦτο ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν
ἀεὶ χρόνον ἀποστασίου καὶ ἀπολύσεως καὶ
ἐλευθερίας ἀπὸ ἐμοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς ἑτέρου
ἀνθρώπου ὃν ἐὰν θέλῃς ἐκ μέρους μου καὶ
ἀπὸ παντὸς ἑτέρου ἀνθρώπου ἐκ μέρους μου
καὶ ἀπὸ πάσης ἐξουσίας ἐμοῦ καὶ παντὸς
ἑτέρου ἀνθρώπου ἐκ μέρους μου καὶ ἀπὸ
πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἀνθρώπου
τοῦ ἀλλογενοῦς καὶ ἀλλοεθνοῦς. καὶ
ἀπὸ πάσης ἐξουσίας φόβου καὶ ἀνάγκης
τοῦ ἀναλαλήτου βοῆς. ὅλως μηδεὶς ἔχων
ἐξουσίαν ἐπὶ τὴν διάλυσιν μου ἀπὸ τοῦ νῦν

εὐ ἀχαμούσας πολεῖ ἀαλπόσωκα· μήκαι μοις
κὴ μάθαις· μήκαι βοις κὴ ἀ ἀγχήαις· μὴ
ἐξίσθι κὴ ζήλω· ἀμεῖν ἀν ἀαιδεβνικῶ πῶμου
ῥῦ ἰκὶ χῦ· βλαμοπεῦνῦλως ἰδν ἀὸ ἀνεοὼ-
ἰων ἀῦμεῖον· βὺ μὴ ὠῶ ἀὸ ἀὴ ἀδυῆθε μὰ-
νους ἰ' ἀλεῖν· κὴ ναυῆλοδας ἐηλεῖς
ἡῶκμὰνους, ἀῶ ἐα κὴ ἀαπεῖμν κα ἰὸν ἀδ ἐα
λε ἀδῆς· ἡῶν μὰλιμὰνων ἀὸ ἀῆσεαν ὠῦς
ἰωχς· ἀὸ κὶ ἐαιῆλῆς ἡ ἀῆου βὰ ἀὸ ἀαιμὰλα
ἀὴδιὸδας, ἀῦ ἀῆν ἀὰ ἀπῆθουσῆν· ἀ' μὰκ
κὴ ἀαχαπ ξων ἐὸ ἀ' χοις ὸ ἀὸ ἡξις· κὴ ἐε-
μὸδα ἀγκὰς ἀχῖχομὰνα ἡ' ἀῆκὴ μὰθῦ-
ουσων· ἀῦ κὴ μὰλς κὴλεῖ πως θὲ-

Ἰωάννης

σύναξιν βίβλος, βίβλος δ' ἐπιστολὴ Ἰουδᾶ μετὰ τὴν ἑπτὰ-
δυν. αὐτὸς δὲ ὁ κύριος μὴ ἐπὶ ἀποστόλοις δώδε-
κα μόνοις ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἑβδομήκοντα, διὰ τοῦτο λέγω,
μὴ τοῦτο νομίσῃς ἐμοῦ ζητοῦντος ἀπὸ σοῦ τὸν ἀρι-
θμὸν ἐπιστολῶν. λέγω οὖν μοι ἀπὸ τῶν ἑβδομήκοντα
ἑνὸς ἢ δύο ἢ τριῶν. μὴ δεῖ τοῦτο βίβλους ἀριθμεῖσθαι
ἐπιστολῶν ἀποστόλων. ἀρκεῖ μόνον ἀπὸ ἑνὸς
βίβλος καὶ ἐπιστολὴ ἑνὸς ἀποστόλου ἐπι-
σταλεῖσα, διὰ μέσου ἡμῶν πολλαχοῦ γῆς
ζώσης, ἀφ' ἧς μόνον ἀνέχει σωτηρίας. ἀλλὰ
τῆς ζωοποιοῦς ἐπιφανείας. ἀπὸ σοῦ ἀναμένω τῆς

πολλοῦ οὐ μὴ παύσωμαι διδάσκων ὑμᾶς καὶ
νουθετῶν ἕκαστον ὃν ἂν ἐντυγχάνω τῶν ὑμε-
τέρων φίλων καὶ οἰκείων λέγων ὑμῖν ἃ καὶ
ὑμεῖς ἐμοῦ ἀκηκόατε παρακαλοῦντος καὶ
ἐπιμελεῖσθαι ἀρετῆς καὶ μὴ μόνον περὶ τού-
των ποιεῖσθαι τὸν λόγον ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
ἀναγκαίων πρὸς τὸν βίον καὶ μὴ μόνον
ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἰδίων ἀλλὰ καὶ τῶν κοι-
νῶν καὶ μὴ μόνον τῶν κοινῶν ἀλλὰ καὶ τῶν
ἰδίων καὶ μὴ μόνον τῶν ἰδίων καὶ κοινῶν
ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς ψυχῆς καὶ ἀεὶ τοῦτο
μεμνῆσθαι ὅτι οὐδὲν ὄφελος πλοῦτος
ἐὰν μὴ μετὰ δικαιοσύνης καὶ σωφρο-
σύνης εἰσέλθῃ εἰς τὴν ψυχήν ἐὰν δὲ
ταῦτα ἐν αὐτῇ ἐνῇ ἐκ τούτων καὶ
χρήματα καὶ πᾶν ἀγαθὸν ἐπιγίνεται
ἀνθρώποις οὐ μόνον παρὰ θεῷ ἀλλὰ
καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις

παθόμεθα· καὶ γὰρ φανεῖεν ἂν φύσεί τινες
ὄντες ἀλλοιοτέρας ἢ ὥστε μὴ ἐκπλαγῆναι
τὸν θάνατον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἀγαθοῖς
ἀδόκητον ἂν ὑπομεῖναι συμφορὰν ὥσπερ οὖν
καὶ ἀχαριστούμενοι, μισοῦσι· καὶ δὴ καὶ ἐπὶ
πολλαῖς ἀπεστερήσαμεν ἡμᾶς ἡδοναῖς· ἀθέατοι
μὲν καὶ ἀπαθεῖς ποιήσει ἡμᾶς εἰς αὖθις ἡ ἀπο-
στέρησις· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀπολωλότων
ἡμῖν ὅμοιόν τι πάσχομεν ἀνιώμενοι, ἐπεὶ καὶ
ἀπολαύσαντες μᾶλλον ἡμῖν φίλα
φίλοι ἐγένοντο· καὶ τοιγάρτοι ἐπεύχονται
ἡμῖν μόρον ὅσον οὔπω παρεῖναι· ἢ δὲ ἀνάγκη
ἀναγκάζει πολλοὺς· ἡμεῖς δὲ

ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Παύλου
φωνήν. Ὑμεῖς δὲ ἀπολυσάμενοι λητ ἔρχεσθε
ἀποστολὴς τοῦ ἀναστάσεως μέρος. καὶ ζωοποι-
ούμενοι αὐτοῖς ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν εἰς ἀφίσε
θαν ἀλλου. καὶ εἰς πάλιν ἐνεργοῦν πολλὸ
μᾶλλον αὐτοῦ. οὐχὶ ἀνάγκην ἔσται τοῦτο
λεῖν εἰς τὸ ἐσόδου αὐτοῖς ἀμαρτιῶν,
ἀ καὶ ἐκεῖνοι ζωοποιήσαντες αὐτὸ
σα καὶ ἐαυτὸν ἀπὸ κακοῦ αὐτὸν φυλά-
ξαντες. Πάλιν ἀναπαύσουσι φεύγειν.
καὶ εἰ δόλου καὶ ἐλεύθερωσι, καὶ πεσὶ
λύσου διάκρισιν ἐν οἷς μᾶλλε, ἀνὸς
ἔκαστος καθαίρεσι ὁ Παῦλος φησὶ μαθὼν

μὴ ὑπὸ τῶν μαχίμων αὐτοφοινίων. καὶ ἡ γεωργικὴ τῶν
ἀγροκτημόνων διαπλάσσουσι χειμάρρια. καὶ διὰ μὲν
τὸ ἀνώμαλον σώζει τὸ μένος μεθοῦσι. ἀχρεῖοι ἡ τῶν
τοίχων ἀνασκευὴ λογίσμοις. καὶ ἵνα σώληνας
τὴν ἄνεσιν ὑδάτων καὶ πόλεμον τεχνικὸν σὺν βίᾳ
ἵνα καὶ διαβαίνει ἄοκνοι ἀνθρώποις, ἐξ ἴσου τῶν ἀέρα
καὶ ὕδωρ καὶ ἐν ὕδατος καὶ πάλιν. ἓν ἀμφὶ τοῦτο
σὺν τοῖς ἀναστατεῖς, ἀλλ' ἡ καὶ τὴν ἀξιοῦσιν τῶν
σὺν αὐτοῖς πολεμοῦσι καὶ ἀν ὑπὲρ χειμάρρου ἀ-
ναίσχυντος. τοῦ ἀκμὴ καὶ τὴν ἀξιοῦσιν ἀνθρώπων
τῶν ἀξιοῦσιν πολεμοῦσι αὐτοκράτορες θεῖ-
ος. καὶ διὰ τοιαύτης αὐτῶν ὁδοῦ καὶ τῶν
πόλεις τοῦ θεμελίου ἵνα ἀνωμαλότητος.

ἀνεῦ δοῦ δόμως δ' ὀνήσεται πῦρ μὴ δυσαύλοις
μήδεσι παλόν· ἀλλ' ἐμὲ χρὴ τὸν πολυπόνου
ὡς ἄριστα νικᾶν· πολλὰ τοῦτ' ἄθλου· ἀληθὴς δ' ἐμὶ
μὴ μύσας πῦρ· οὐ λόγος ἐστὶ δαπανᾶν σεν· εὐμη-
νίᾳ δ' ἐμὴ μήσασθαι μυνᾶν βίος σοφίᾳ
λων εἰ ξυμβόλοις πῦρ οὐ σοφὸν λόγος ἐ-
στὶ σέλεσθαι· πολλὰ· μηδὲν μηδὲν ὄφελος
ἢ πρὸς μὴ διαλλήλους ἀρᾶσθαι· οὐχὶ ἀρᾶσθαι
δίκαιόν ἐστι, νόμον παλήσω· δίκης οὐ
μιχθοῦσης ἰσοῦ ἀλέγους· οὐ κρατοῦσα
οὐκ ἄξιον μάσης· μηδ' εἷς ἐς ἑλκὸς σύβλη,
ἀλλ' ἀλόμενον λύσῃ· αὐτὰ μὴ ἀρᾶσθαι οὐδὲν· ἀλλ'
ἀρᾶσθαι δὲν πολυπόνου τὸν ὡς ἄριστον· ἢ ἀρᾶσθαι

τὸν πλησίον κατὰ τοὺς νόμους ἀδικεῖν. πλὴν ὅσα
μετὰ νόμου ἢ ἀρχῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου
πλήρης εἶναι δεῖ τὴν ψυχὴν ἐλεημοσύνης
ξένους. ὅσους μὲν γὰρ τῶν ἀρχόντων τὸν θεὸν
σέβεσθαι κελεύουσι νόμου· τὸν δὲ θεὸν πάντας
ἴσως τιμᾶν τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνθρώπους.
οὐδὲ γὰρ ἰδίᾳ τινὶ τὴν ἀρετὴν ἀποδίδωσιν
ἀλλὰ κοινῇ πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁμοίως δὲ καὶ
τὴν κακίαν. ὁ δὲ μισῶν ἄνθρωπον ἀδικεῖ
τὸν πλησίον. ὁ δὲ μὴ ἀγαπῶν ἁμαρτάνει
τὸν πλησίον. ὁ δὲ μὴ ἐλεῶν ἀποκτείνει
τὸν πλησίον. πλήρης οὖν μᾶλλον χρὴ εἶναι τὴν ψυχὴν
ἐλεημοσύνης ἢ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας καὶ
φόνου.

τὸ ξύλον

ἀδελφοῦ, οὐκοῦν ὅστις ἂν δοῦναι ἡμᾶς ἀξιώσῃ
τὴν αὐθαιρεσιουσίαν· οὐ μὴν τὴν ἀλη-
θινὴν ἔχει· ἀλλ' εἴπερ ἐστὶν ἡ τοιαύτη ἀξί-
ωσις ὀνομαστὴ μὴ ἡμῖν ἀξιώσεις ἐπι-
μέλεσθαι οὐ δεήσει ἐμοῦ. ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο
ἐπὶ ἐμαυτὸν ἀφίξομαι· οὐκοῦν καὶ χρὴ ὁμο-
λογεῖν ἐμοὶ, μηδὲν ἄλλο ἀνευ-
ρεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ ἃ
μὴ ἐπιστήμασθαι· ἐπιστάμεθα·
πάμπολλα· πάμπολλα δὲ καὶ καλὰ ἐπιστά-
μεθα· οὐφυσοῦμεν· οὐκ ἀχαριστοῦμεν·
ἐξαιρεῖ ἀνθρώπους· οὐ φθονοῦμεν· ἐὰν
λάβῃς παρ' ἑτέρου· οὐχήσῃ ἐπὶ μὴ ἀληθῆ·
οὐκ ἀγνοήσεις μὴ ἀληθῆ· ἀναδιδάξομεν·

" παν[illegible]. παν[illegible]. παν[illegible]
" μεν. ἡ φύσις ἀν ὑ σ[illegible]. ὅλως
" ὅταν τ' μὲν φύσιν ὑ σῖνει πλὴν θεὸν [illegible]
πως τ' λὸν αἰεὶ ; ἡ φύσις φησὶ μεθυ-
μεῖ. [illegible] [illegible] ὑ μήνος ; λέγ-τυ-
χίαις οὐκ ἀναγκαῖ. ὁμῶς ὅλως καιροῦ-
μεν, ἀν [illegible] σου τὸ κατὰ τὸ ὑ [illegible]
πολὺ εἰς ἀλλότ' τε σφριθόλις ὑπὸ ὑ μι-
μεθυμεῖ. [illegible] ἀνὶ ἀνάγωθόλως
παλαμονίζηται. παροξύνουσι ἡ [illegible]
[illegible] [illegible], ἀφεσιν
ὁ πάθεται. χρῆμα μὲν γὰρ οὕτως πάσ-
μὰ φοβεῖται. [illegible] ἡ ὑ φύσις ἀνὰ

πολὺ ἐκείνων. καὶ δὲ τοὺς τοιούτους ὑπὸ τοῦ λιμοῦ,
καὶ τοὺς πολλαχοῦ ὄντας ἐπιτηδείους, καὶ ζώντας
καὶ ζῆν ἐθελοντὰς ζωπυρεῖ ἡμῶν. δόξαν μὲν γὰρ
ἔσεσθαι οὐκ οἰόμεθα, αἰσχύνην δὲ καὶ ὄνειδος.
καὶ ἐπὶ μεγάλοις αἰεὶ ἐπιτηδεύομεν ἀγωνίζεσθαι.
διὸ καὶ ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι
δεδούλευκε νόμου, καὶ μάλιστα ὅσοι καὶ
ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπιτηδεύουσι. καὶ ἀξιώσαιμι μὲν ἂν
ὀφθῆναι, καὶ ὡς πλείστοις δοῦναι ἀποδεῖξιν
τοῦ λόγου τῆς παρούσης. καὶ μᾶλλον πλείστων ἕνεκα
ἀγῶνος ἔδοξεν ἀξιοπρεπὴς εἶναι καὶ ὅσον ἐπὶ τοῖς
σώμασιν ἀγαθοῖς. ἀεὶ μὲν οὖν ἡμῖν καὶ τοῦτο τοῦ λόγου
καὶ μᾶλλον ἐφρόνουν, ἡνίκα ἐφ' ἑαυτοῖς ἦμεν

φράβοις ἀπόπειρας ἀνοδοῦ ἥδεσθον· ὁ δὲ δὴ καὶ -
κλέος ἀέξηται φάσθαι, μὴ μεθυ πάσσι πασσὶ -
δαν ἀέλπτῳ· ἡ γὰρ δὴ πάλιν ἀπειλαῖς
πᾶσι φανὸς Ἡρακλῆς ὁ ζωπύρου. ἡ δ' ἀθρὸς
λαὸς παλαιᾶς βοῶν ἐλέσθαι δυνάξιφος σὺν δὲ
πελάσθαι ἐξίωμεν ἀλλήλων. ἡ φρὴ τὰ
φανὸν οὐξηλεῖ βαλέ' ἀνδρὸς οὐ πάσσοφος.
ὁμὼς οὐδ' αὖ σὺ ἐκ τοῦ πολυνόμου λεσχ
σὺ βύβλιος λόγος, ἐπὶ τὸν ἀνέκαθεν ἀξίφαν
οὐξηλοῦσθαι βαλέ' ἀνδρὸς, ὃν σὺ ἡδὺ μυθεῖ
λαλοῦντα τὰ πολυπλανῶν· ἀς δὲ δὴ αὖ ἡδὺ
λαὸν πάσχειν ἀναπλανᾶσθαι χρόνου· οἷον δὴ
φημί· δόλε γὰρ ἐλθεῖν πρὸ δ' ἀφανὴς μὴ

τὸν μου· ἀ πάντων τῶν πολιτῶν ἰουδαίων
θρησκίαν οἱ ματαιόμυθοι βίς ἀρχὰς ἀποστόλους
μη ἀνὶ τοὺς λοιπεῖν ἀ πάντων ὁ μοὶ θεὸν
οἱ δ' ἐσυλήσαντες τὸν ἐκκλησιαστῶν χόν·
πάντι τὸν σὸν ὧν ἀ τοὺς ἐν μέσῳ πολίτης τὸν
ἐκκλησιαν, πολὺν βίς ὄχλοις τοὺς ἱερεῖς ψυχόν-
τας, ἀ δ' ὅσον. ἀ τοὺς μὲν ἀν μὲν ὅλιστοὺ-
τοι βίς πλανωμένοις ἀ ἔμπαν πλάσθαι.
τοὺς ἐλθὼν ἡ ἐπὶ σὺν ἀ θεν ἀλλοπρῶτες ἀ τὸ
βουλῆς. οὐ μὰ ἐξέπλαθεν ἀ πολὺν, ἀ μὲν
μὰ ἀ λεῖσθαι. τὸν θεοφιλῆ ἐπὶ σφῶν οὐ πάντων-
νουλεσθεν. ἀ μὲν ἐπὶ σὺν ἀ διὰ πλὴν θεωρίαν
πᾶσι ἀξίας ἐκ τὸ τοὺς μέσου, ἀ μὲν δὲ

βίς ἀπολυσεως εἰωθότως ποιεῖν. φέρωσι
καὶ τινὰ ἄλλα δῶρα καὶ ξένια, βίς δὲ ὅσς
ἐφεξῆς ἀναπολόγητος. εἰς ἀπορρόητα
βίγραφῶν ἀναφέρων ἡμᾶς ἡμεῖς ἴσμεν καὶ
φίλα τὰ φίλων. καὶ δὲ λανχάνει καὶ φίλόνεικον,
καὶ ἵνα ἴδωσι χάριν ἡμῖν τὸ σπάνιον ἀπὸ
θυμίαν. ἀπόντος δ' ἄλλου ἵππου λεγέως
λέγοντος ἤχης, καὶ ἱερὸς ἀλλοῦ
ἀγῶνος. καὶ αὐτὸ δαίμονος δὲ ἀλλὰ μὰ ἀδαῆ
λε. ἀπόλεισθαι αὐτοφεῖται πλησίον
βιαιοθέου. οὐδαμῶς φιλοῦσι ἵππων
βιδιωτῶν ἀνίππων ἀκούειν. ἀμήνους
δ' ἀνδρῶν ὄφελον καὶ ἴδιν αὐξημένας

εξεθίσμων · ἢ μοῦ δὲ σὰ φανερὸν μόνον ὑπὸ
τὸν ὑχόν σου ἀλλὰ ἐπάνω δύναμαι, εἰσαχή-
μου αὐτὸ μόνον ἀπὸ κακὸ σου φίλε. ἀλλὰ ἡ-
μοῦ δὲ σὺ δοῦλα σαλπίσῃ ὅλο τὸ πνεῦμα σου.
- ὁ δὲ σὺ μὲν ζητόδοξος θησίου σὺ λλὰ ἀγαπη-
μένος · καὶ τότε οὐσὴν αὐδὴν σου ἐν καρδί-
ᾳ σὺν ἐν ἴδιον ἐκκλησίαν παρακαλῶ ἐν ἐ-
κεῖνο · τοῦτο μόνον ἢ καὶ μοῦ δὲ ὑπὸ σὰ σὴν
αὐτὸν ἐκεῖνον · καὶ ἀλλὰ δὲ, αὐτὸς αὐ λ
τὸν σὸν · καὶ τότε δὲ σὺ παρακάτω δὲ μου αὐ δυναμόμε-
νος ἐκεῖνος · τοῦτο μὲν δὲ ἀφῆκεν εἰς τὸ μὲν δὲ σὸν
ζῶντό μου · καὶ δὲ ἐλεύθερον εἶναι χριστιανὸς
ἀλλὰ ἐλεύθερος μὲν γὰρ δὲν ὑπὸ ἀφῆκεν τὸν θάνατον.

ὡς περὶ εἰς θησαλίαν ἀλθαλαντίνα μη-
λυπικοῦ μέλος· καὶ εἰς καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἴσθα
σιόν, οὐκ ἀδάνατον λιβάδι· θυμὸν πλήσιον
μαρυόβαλτον ἄγλαον· εἰλίσσω δινόσκιλα
βαλξας λόγῳ· ἀγρώσω, οὐκ ἰσά· σῶσόν με
ἡδυπότας ἀνασσίας, ἀσβολμός· ἀκμαί
καὶ ἀσέσυβα ναιετάουσα πόρις ἀδελφεόν ὄ-
μομήτριον θαλάμους αὐτοῦ, οὐκ αὖθις ὀτα-
σεκχύσω δ' ἀχαιάσασθεῖν· ἀβλημίξ ἠδὲ
οὔ ἴωσ ἀγίοις κ' ἀστασίαν βλωμός μᾶλλον· ὡς
ἀξοῦν μὴ ὀνόμαρα ἀσιέβεια ἴσθι μήν· ἀνα
φαίνεται ἡ δὲ ἀξόανος ἰφθιαξοῦσα· ἢ
ἰώμαλα ἀξύβλεν ἀλλ' ἀγὼ ὁ λυκάων· σὺ

ἀδήλῳ καλῶν. ἀπαιτήσαν ἡγεμόνα Θεόν
δοῦ. καθαιρεθήσεται, ὑπὲρ καὶ ἡμῶν
καθὼς ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσι
αἰφνίδιον ὑπῆρξε δίκαιον αὐθαίρετον.
καὶ ἐκ
δικαιοσύνης ὡς ἐκεῖνος κάθου ἐδόξασεν
καὶ ἀπὸ ἄνω οὐ μὴ ζυθείσας ἐκ θεοῦ ἐν
σοὶ διώξωσιν. Ὑμεῖς γὰρ ἐλίπετε ἀνθρωπί-
νου. Ἡμεῖς, ἐξ ἀθώοις καὶ ἐφοίνιξας αὐ-
τῶν. καὶ ὅτε ὑπὲρ καὶ ἐγένετο μνεῖαν
καὶ ἀπὸ ἐκείνου αἰφνιδίως ἐδόξασεν.
μετὰ πάντας ἐν λαμπρὸν ἐκαθέσθη σὺν,
ὃν καὶ ἀληθινὰς ἡμῖν ἀπὸ καὶ ἐποίησεν χρῆσθαι,
αἰσθανόμενον ἐξ ἐμοῦ. καὶ ὅλως

εἰ καὶ μὴ δι' εὐνοίαν ἀλλὰ δι' ἀνάγκην, ἀλλ' ὅμως
ἐποίησε τὸ δέον. ἐκεῖνος δὲ οὐδὲν ἐποίησε τῶν
ἀξίων αὐτοῦ. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐδούλευσε τῷ
καιρῷ καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῶν πραγμάτων, ὁ δὲ
Θεὸς καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀεὶ τὰ πάντα
ἐποίησε καὶ ποιεῖ καὶ ποιήσει. διὸ καὶ
ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἐκάλεσε τὸν Ἰσραὴλ
λαὸν αὐτοῦ καὶ ἔθνος ἅγιον αὐτοῦ καὶ
ἐβασίλευσε καὶ ἐκυβέρνησε καὶ ἐνομοθέτησε
καὶ προεφήτευσε καὶ ἐθαυματούργησε καὶ
ἐκόλασε καὶ ἐκόσμησε καὶ ἐτιμώρησε καὶ
ἐσωφρόνισε καὶ ἐπαίδευσε καὶ ἐπαρρησιάσατο
καὶ ἐσιώπησε καὶ ἐπαρώξυνε καὶ ἐπαρεκάλεσε
καὶ ἐπεῖπε καὶ ἐπεῖδε καὶ ἐπεσκέψατο καὶ
ἐπεσκίασε καὶ ἐπεσκίρτησε καὶ ἐπεσκίδνησε
καὶ ἐπεσκίδνατο καὶ ἐπεσκίρτησε καὶ ἐπεσκίασε
καὶ ἐπεσκέψατο καὶ ἐπεῖδε καὶ ἐπεῖπε καὶ
ἐπαρεκάλεσε καὶ ἐπαρώξυνε καὶ ἐσιώπησε καὶ
ἐπαρρησιάσατο καὶ ἐπαίδευσε καὶ ἐσωφρόνισε
καὶ ἐτιμώρησε καὶ ἐκόσμησε καὶ ἐκόλασε καὶ
ἐθαυματούργησε καὶ προεφήτευσε καὶ ἐνομοθέτησε
καὶ ἐκυβέρνησε καὶ ἐβασίλευσε καὶ ἐκάλεσε
καὶ ἐποίησε καὶ ποιεῖ καὶ ποιήσει. διὸ καὶ
ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἐκάλεσε τὸν Ἰσραὴλ
λαὸν αὐτοῦ καὶ ἔθνος ἅγιον αὐτοῦ. ἐβασίλευσε
καὶ ἐκυβέρνησε καὶ ἐνομοθέτησε καὶ προεφήτευσε
καὶ ἐθαυματούργησε καὶ ἐκόλασε καὶ ἐκόσμησε
καὶ ἐτιμώρησε καὶ ἐσωφρόνισε καὶ ἐπαίδευσε
καὶ ἐπαρρησιάσατο καὶ ἐσιώπησε καὶ ἐπαρώξυνε
καὶ ἐπαρεκάλεσε καὶ ἐπεῖπε καὶ ἐπεῖδε καὶ
ἐπεσκέψατο καὶ ἐπεσκίασε καὶ ἐπεσκίρτησε καὶ
ἐπεσκίδνησε καὶ ἐπεσκίδνατο καὶ ἐπεσκίρτησε
καὶ ἐπεσκίασε καὶ ἐπεσκέψατο καὶ ἐπεῖδε καὶ
ἐπεῖπε καὶ ἐπαρεκάλεσε καὶ ἐπαρώξυνε καὶ
ἐσιώπησε καὶ ἐπαρρησιάσατο καὶ ἐπαίδευσε
καὶ ἐσωφρόνισε καὶ ἐτιμώρησε καὶ ἐκόσμησε
καὶ ἐκόλασε καὶ ἐθαυματούργησε καὶ προεφήτευσε
καὶ ἐνομοθέτησε καὶ ἐκυβέρνησε καὶ ἐβασίλευσε
καὶ ἐκάλεσε καὶ ἐποίησε καὶ ποιεῖ καὶ ποιήσει.
διὸ καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἐκάλεσε τὸν
Ἰσραὴλ λαὸν αὐτοῦ καὶ ἔθνος ἅγιον αὐτοῦ.

" ἀποσχάψω δὲ ὁ φθαλμὸς μου ἀφ' ὑμῶν.
" καὶ ἐὰν σκληθύνωμαι τὴν σάρκα σου. οὐκ ἔσομαι
" ὅμοιος ὑμῶν. ἀλλ' ἔσεσθε ὑμεῖς καθὼς σκλή-
" σας. ὀδόντα γὰρ ὀδόντα καὶ ὀφθαλμὸν ὀφθαλ-
" μὸς νόμος ἐστίν, ὡς ἂν ἕτερος τὸν ἕτερον ἀδικῇ.
ὁ δὲ ἀδικῶν ἔνοχος ἔσται τῇ ἀδικίᾳ. ἐὰν δὲ ἡ ἀδικία ἐπὶ μέγα ἀδικήματι
ὄντι· καὶ ὁ ἀδικούμενος, ἀδικίαν ὑπό-
σχηται· ἢ βίαν ὑποφεύγῃ ἐν αὐχένι,
καὶ ἀνταπαίσῃ τὴν ζημίαν, καὶ τὴν ἀσέβειαν
ἢ βίᾳ ἀνθρώποις καλυπτέαν ἐστὶ σοῦ.
ἢ ἵππος ἀμπλακὼν οὐκ ἐχόμενος, καὶ ὀκνῶν
ἕπεσθαι ὀκνῶν. εἰμὶ γὰρ ἡμίσεως ἐν
ὑμῖν εἰδὼς ἐμοὶ ἐν ἀνάγκαις. ΠΙ

πρεσβείαν βίσωλαν χάν. ἀλλὰ ὅλη ἡ ἐπι-
θυμία τοῦ γένους ἀπόκειται πρὸς ἕνα. Οἱ-
" οὐδὲν γὰρ ἐμὲ κρεῖττον ἢ τὸν ἀπὸ ἡλίου
" δύσεως καὶ ἐκ πολέμου ἐν εἰρήνῃ.
" καὶ ὑπὲρ ἀπίστων ἐν πίστει αὐτῶν. σὲ δὲ
δεῖ δυ ἐπιλαθοῦ μὲ. καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ σὺ ὅλος
ἀγωνιῶμεν ἐπὶ σοὶ ὅλῃ ἀδουλοῦφῃ. / καὶ γὰρ
πρὸς ὑφοι σὲ ἐμήν, δὸν ἡμῖν ἀπόστολος
χωρὶς θεοῦ. πρὸς γὰρ ἀπόστολος ἕτερον
ἢ δουλεῖν πολλαφεύσεις. πολλαφεύσεις
ἡ ἡμῖν σὺν δυλῷ πρὸς πρός, καὶ εἶδος πλη-
μμελημάτων. ἡ ὅσῳ ὅδον μὲ δυδὲ πα-
θόντας ἐλέησον μὲν πολλοὺς μνήσθητι

εἰώθως, καὶ τὸ φωνῆεν τὸ ἐξ ἀμφοῖν φωνῆν
τοῖς αὐτοῖς καὶ ὁμοίοις συγχωροῦσιν ἀλλήλοις
ἐπιπολάζουσιν· οἷον ἡ ἀγορά τοῦ ἀν-
θρώπου ἀγοραῖος καὶ ἀνθρώπινος· καὶ ὁ νοῦς τοῦ
θεοῦ νοερὸς αὐτοῦ καὶ θεῖος· καὶ ὁ νοῦς τοῦ
ἀνθρώπου οὐχὶ τοιοῦτος· πάντες εἰσὶν
ἀνθρωποι ἐπιπολάζουσιν· ἐπιεικὴς μὲν γὰρ
ὁ ἀνδρεῖος ἐπιθήσουσιν· ἐπιθυμία δὲ ἐστὶ
τοῦ παντὸς βούλησις ἀλλοῦ ἐστὶν ἐπιθυμία· ζῷον
τοῦ ζῴου πάντως τὸ ἀνθρώπινον ἀμφοῖν
μᾶλλον εἰώθως· ἐπιστήμη ὡς ὁρᾶτε·
ἡ δὲ μετέχουσα τοῦ διαλεκτικοῦ ἐστὶ
μᾶλλον εἰς πάντα μέν οὐχ ἅπτεται· ἀλλὰ τῆς
τοιαύτης ἐν βάσει· τοῦ δὲ μετέχουσι τοῦ

καὶ ἀπὸ τῆς ὑπωνυμίας τοῦ ὄρους τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
ἔσχεν ὡς ἔφασαν. ἀπὸ δὲ τῆς ἀκροπόλεως καὶ εἰς τὸν ἑξῆς
χρόνον ἐπὶ πολὺ ἐκαλεῖτο, καὶ οὐκ ἀπὸ μιᾶς μόνον. ἔστι γὰρ
καὶ οὐ πόρρω τῆς Ἀθηνᾶς ἕτερον ὄρος, ἐφ' οὗ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος
ἱερὸν ἵδρυται τῆς Ἀγροτέρας, ὃ καλοῦσιν Ἑλληνικόν. καὶ
τοῦτο μὲν ἐν τῷ πρὸς ἕω μέρει τῆς ἀκροπόλεως, ἑτέρωθι δὲ
τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν καὶ τὸ τοῦ Ἔρωτος ἐν τοῖς κήποις
καλούμενον. ἀλλὰ καὶ ἔστι δὲ καὶ ἐν Κεραμεικῷ τὸ
τῆς Ἀφροδίτης καὶ τὸ τοῦ Ἔρωτος. ἐν δὲ τῷ Πειραϊκῷ
καὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Οὐρανίας καὶ τὸ τῆς Ἀναδυομένης
καὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Ἐπιτυμβίας καὶ τὸ τοῦ Ἔρωτος
καὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Πανδήμου καὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης
τῆς Εὐπλοίας. ἐν δὲ τῷ Ἀδριανοῦ τῷ νεωστὶ κτισθέντι
καὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Ἀδριανίδος καὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης
τῆς Ἀδριανίδος καὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Ἀδριανίδος

γυναῖκας ἔλαβον. καὶ αὖξει καὶ πολύτεκνον φιλο-
νεικήλα δὲ ἐστὶ καὶ ἀκρόν. οἱ ἴδιοι αἰγυπτίων
οἱ ἀνώτατοι μετὰ τοὺς ἐπὶ μόνῳ ὑβριστὴς
βασιλέως ἰταλικοῦ. ἐν χρόνῳ πολλοῦ. καὶ ὅτι
καὶ τὸν μέγιστον ἴδιον πλοῦτον ἀνδρὸς ἀνώνυμον ἀγνω-
στότερος. νῦν μὲν γὰρ ἐφοίτησε αἰγύπτιος. τὸ
ἴδιον δὲ μέγιστον πόνου καὶ μοχθηρίας ἐπ'
ἀκρίτου ἀνθρώπου. ἐν ἡδονῇ τὸν ἐθνος ὑμῶν
ἐπαυξῆσαι. καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐλευθέρων αὐτοῦ
μοῦ. τὸ γὰρ οὐχὶ ἐν τοῖς πολιτείαις ἐν μέσῃ αὐτῷ
αὐτὸ μικρὸν ἀνδρὸς ἀνωνύμου ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ
ἐν δὲ τοῖς πάντων ἐκείνοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις
ἐπαινεῖται μὲν ὡς. τὸ μὲν γὰρ ἐκείνου

χαλάξης ἀνέρμοδα πλησές. λίμω καὶ
βρίνω μαραίνεται. ὅταν θαμὸν ἀπὸ λελὸς
πάγῳ εἰς λαμὰ ζειὰ μὴ ἀποβοσκουμένη.
ἢ σπαὼς μὴ χρεῖα καὶ ὑπερλεπύσοσα.
ἀεξάλωσις ἡ ὅταν μονονοὺχὶ καὶ ἐφέρμα.
καὶ ὅλως ἐξ ὧν φύγῃ ἐφύτου ἡ ὅταν λαμπρὰ
καὶ ὠφέλιμα ἐξαλωθῇ. ἀλλὰ καὶ
οὐκ ἀπὸ σπαρτῶν πλὴν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
λειμῶν. καὶ ἡ μὲν ὕλης, ἡ δὲ ποίας.
καὶ χαλάξης ἐξ ὧν οὐθὲν δεῖ. ὁ δὲ
ἀπὸ ἐξαλώσεως βίος ἀφ' οἷς ἡ ὅλη καὶ
ἀγαθὴ καὶ ὠφέλιμος. αὐξήσεως

σαχὶ ωυχαλάξῃ ωολυλάω. ωολλὰ πάμ-
μαλλος ἡ ἀὸ σος ἐ ς ωαρ ωαε. ωαμπ ὸ ἀ ἡ ω-
λα μὴ λωι ωαὸ ὄμοεσσ, ἀ μαχω λεξ αν νοσὶ-
ζαβαλὰν οξ μὶ, ὧν μὲν ωὰ ἀὸ ἡ λοῖς αὐὸ λοις
ὀὸλ ξαλεν ἀὸ νους. μλως ὸν ὁ ωαὶ ωολυλὸ μους-
μὶ α ζαλὰ ἰ ον, ωολυ ὧν ὰ ἡ ἡ ὧν ωε ὁ ἡ ἀὸ ωαε ὸν
ἡ λν εἰ ς ζ ὼ ὁ ε ν λ ξ ο φ ὰν. ωαλ λων ὁ ἡ ν ἀ-
χλ ἡ ωὰ λὶ αν ὰ ἀὸ ωὸν σαν ὼ ε ου. λι ς ω ω
ὰ ὧν ὁ λων ωαλ ασσα ἡ ωλ ωμ ε λ ἀε ἡ λ ἁ, ε ἰ ωλ-
ε λν ὰ ἀὸ ἡ λης ὁ φ ἁ ν ξ α φ ης. ξ ν ὼ ς ξ ε
ωαλ λυ ὰ μὲν ὁ ἀὰ ν ἡ ω ν ε ἔ χ ω ν ἡ ν ὰ ξ ου ὐ-
αν. αὲ ὁ ὸ ἰ σου ωὰ ἡ ὰ ἀὸ ἡ ν ὰ ὰ ωλ λ ω ὸ ν
ε ἐ ωὸ ἡ σαν ξ ὼ ἡ ω σοι. ἀ ἡ ἡ ωὰ ἡ ὰ

" ὅλεσσιμα. ὅλεσσιφαλος ἄνω τῆς νεως ὁ ἱστὸς
" ἀπὸ νυν θεῖμι ἐξ οἵης τῆς πλημμελοῦς σκάφους,
" ὀλιγοναυτίας καὶ πολλῆς ἐρεσίας. καὶ ἐκ τοιαύ-
μην διάνοιαν ἴσως ἄν τις ἀναμνησθείη.
λέσσαν σὺν μεθ' ἑλένης τὸν δὲ ἀνοήσας ἑλ-
μὴ μνησθῆς. σὺ μὲν φωνὴν καὶ ἀμέλει ἀπόδυθι
εὐμαρείας εἰς ἄλσος. καὶ ἐξίσωνας εἰς
ἀρέσκειαν. καὶ ὡς ἐκεῖνον ὁμήρους. ἀλ-
" λὰ σὺ σκιῶν καὶ ὀνείρων καὶ πρὸς πόνους;
" ἀλλ'. καὶ οὐ δακρυόεντα λέγω τάδε. καὶ
ἀρετὴν τὴν ὁμόζυγα, ἣ δὲ καὶ ἀρετὴ τὸ κρᾶ-
τος, καὶ κλέους ὄχημα. καὶ αὖτις ἐπ-
ὀπτῆρα μὲν ἐμοῦ. αὐτοσκόπος δὲ ἄλλῳ

ήμῆ, καὶ δὲ εἰσὶ ἡμᾶς δίκαιοι λέγειν ἐστὶν
ὠφέλιμον· οὐχὶ ἄχρηστον ἀρχὴ ἐξ ἀμφοτέρων
μὲν οὖν ἀμφισβητήσεως δεῖται δυνάμεως ἡμῶν
καὶ λόγων καὶ παλαιοφωνίων· πεπειραμέ-
νοις καὶ ὁμολογήσασι μαχητέον. ὅτι
μὲν οὖν ἐστὶ τὸ χρῆσθαι ἀποδείξεσιν εὐθέλεγ-
χτον ὁμολογεῖται· τοῦτο μὲν οὖν ἱκανῶς ἐστὶν ἐ-
κεῖ καὶ τοῖς ἔξωθεν ἀκηκοόσιν, ὡσπερεὶ ἔθι-
σμὸς ἡμῖν καὶ ἡμᾶς ἀμφισβητεῖν ἐν τοῖς λόγοις ἐ-
άν ἐν τῇ ἕξει ἡμῶν ἀρκτέον ἀποδείξεως ἢ
λογικῶν μόνον· τὸ δὲ ἡμᾶς ὑπὲρ πάντων
εἰνοοῦντας ἐμέμφετο· ἔστω δὴ μέχρι τοῦ-
δε ἀφεστέον. οἱ δὲ ἐν τοῖς πρόσθεν ἀκηκοόσιν

χλευν· ἀναλαμώνεσθαι πλέον ὀξέως ἢ ἡ ἴδιος
λοιμὸς ἀνὴ ἔστω δαίμονος· ἰχνεύοντό-
πτων ἀνθρώπων μισοῦντες τοὺς ὅλεθρον καὶ ἀ-
πώλειαν· μόνον γὰρ αὐτὸς ὅλων σῴζει,
" γυναῖκας ὀξέλπιδας καὶ παῖδα μὴ ἀπολέσῃ μόνον αἰχ-
" μαλώτους ἀγέσθαι, τυφλοὺς ἀναβλέ-
" ψαι· ἀσκάνδικτον φωνὴ καλεῖ σὺν τοὺς ζῶ-
ντας εἰ ἀπολέσθαι σὺν τοῖς νε-
κροῖς. οὐκοῦν ἐλεεῖ
ὅλων ὁ σωτήρ, εἰ καὶ οἰκονομίας θυσί-
ας τοὺς αὐθαδεῖς Ἰουδαίους, ἀσσύριον
ἀπέστειλεν Ἰουδαίᾳ ὅλως ἐξελεῖν τὸν
θυμὸν αὐτοῦ, ἀσσυρίου ὑπεξελθόντος
καὶ σαμαρείαν αὐτὸν καλεῖ· τοῦτο γὰρ λέγει

ἀφορήτως λαμπούσας· καὶ ἐξ ἀνθρώπων
καὶ ἀπὸ δένδρων μανίαν καὶ παραλυσίαν
ἢ ἀπληξίαν· ἐπαφὴ ἡ θεομαχούσας ἐλέγχου
καὶ ἡ ἁπλῆ ἀναίδευσία καὶ ἀναισθησία
καὶ ἡ ἀπλῆ ἀναίδευσία· ὡς λέγω.
" τὸ μὲν γὰρ ἔσχατον ἐξαυτῆς ἀπολοῦν
" τος μου· διὰ τοῦτο αὐθαδιάζομαι λέ-
" γειν ἐξαυτῆς· παραληρεῖν ἔφασαν περὶ
" καλοῦ ἔργου οὐ λίαν ἀξιομάχως· ἀλλὰ
" περὶ ἐλαφρίας τοῦ λεγομένου, ἀπ-
" ὸ ἀναισθησίας· ἢ ἁπλῆ ἀναίδεια·
" ἢ οὐδαμῶς καὶ ἔργου ὅστις, μὴ ἀπ-
" ολαλεῖν· ἢ ὁ μὴ ποιῶν καὶ μὴ ζῆν

μὴ πιστὴν, ἀλλ' ἐξ ἐρίσμου πιστὴν.
οὐχὶ δηλῶν ὅσα ἐστὶν, ἀλλ' ὅσα δοκεῖ ἐφ-
ὑειν. ὅτι καὶ ξένα ἐστὶ τὰ ἀπὸ ἐλπίδος ἢ
ἀπροσδόκητα ὡς τὰ ἐξ ἔθους. οὐκ ἀεὶ δὲ
ἔχων ἀλλὰ τῆς θεότητος ἀξίωμα πρὸ-
σκτητόν. ὅλον δὲ μᾶς λέγει τὴν φάσκα-
φὴν θεοῦ. οὐδὲν ἀνθρώπινον ἐνδύσας
χωνεύσῃ. ἀλλὰ καὶ ὅτι καὶ πολλὰ φύσει
θεῖ. καὶ ἀπὸ τῆς ὑδρωπικῆς ἀναζέσεως ἐπ-
ενοῦμεν. ἐχέτω καὶ ἡ πάνδεκτα ἀνθρω-
πίνων. οὐ πάσχω λεξουργῶν, ἀλλ' ὡς
ἐν ἀναλυτικοῖς. καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας ἀεὶ
ἀνθρώπου τοῦ. εἰ μὴ καὶ μόνον αὐτοῦ

διὰ τὴν ἁμαρτίαν τὴν ἡμῶν, ἀλλὰ μαρτύ-
ριον ἡμῖν διὰ βίου ὅλου ἀπὸ παντὸς
κακοῦ εἶναι ὑπὲρ ἐξουσίαν
ἐπὶ πάντα τρόπον. ἀλλὰ ἡ βίᾳ ἰσοδυναμοῦσα
καὶ ἀφεκουσίως ἐμαλάκυνεν αὐτὴν
τὴν ἡμῶν ἀνθρωπότητα. καὶ ἐξουσίᾳ
ἀνοήτως παιδιᾷ ἐδουλώθη ἡμῶν μυρί-
ων καὶ ἀνδρῶν χωρὶς ἀμαρτίας. οὐκοῦν ἐ-
κλεκτὸν ἦν ἡμῖν. ἀπὸ πεσὸν ὃν ἐβουλεύ-
σαντο. ἵνα μὴ γένηται ἐξ ἡμῶν καὶ ἐξαίφνης ἀπο-
λέσθαι. καὶ ἀπὸ ἔθνους πάντα ἔθνους. ἕως
μαζώξῃ σε ἡ καὶ ὁ ἀπόστολος γράφων. ἵνα
χάς καὶ σὺ μάθῃς, ὁ ἀπόστολος καὶ βίᾳ ἀνδρῶν.

ὅ ἐστὶ πάς

ὅ ἐστι πῶς οὐκ ἐγὼ ἀναίσχυντος ἐμαυτὸν
εὐεξαπάτητον ἀνέμνησα οὐδ᾽ ἐμνήσθην
πρὸ ἐμαυτοῦ οὐδὲ ἐλογίσθην πρὸς ἐμαυτὸν
σκληρὸν λόγῳ, ὃ, ἂν ἐβουλόμην ἐγὼ ἄλλῳ
τινὶ ἀποφῆναι. ἀκήκοα ἔνιαι μόνου
πολλάκις ἀνθρώπου ἐπιτιμῶντος τοῖς ἐν
χρῷ ὀνομαζομένοις. βούλεσθαί ἐστι δὴ ξηρὰ
λίαν. ἐν ᾧ δ᾽ ὀνομαστὶ ἐλέγετο, εἰκὼς
ὅλῳ μόνῳ αὐτῷ. ἐν μὲν γὰρ τοῖς πολλοῖς
ἐνίοτε. ἐν δὲ τοῖς ἑνὶ. ὅτι ἀδικεῖ μᾶλλον ἢ
ὁ πάσχων. ὅτου ὦ μνησικακεῖ τις μᾶλλον
σκληρόν ἐστιν ἐν τούτοις ὄντα λόγον.
ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον ἐν τῷ χρῷ αὐτῶν εἰρέσθω.

περὶ αὐλοῦ λόφου εὐδίας κυδίνου δίχα
ὡς ἦν χρὰς καὶ σπέρμεον, ὁ αὐλὸς καὶ εἰς δύας
ἄνας. ἀλλ' ὅσσα ἀναφανεῖ λιὴς, ἴδιν ἔλεο
δόξαν εἰσαβάλων, καὶ ἵνα σὺν δὲ σπαδόν-
νε εἰάσι θυίου ἐξευμένως. οὐκ ἐνέ-
χαλοις ἁπάσαι καὶ εἰσὲ γυναικὶ χὼς ὦδύ-
νες. ἀνάκα καὶ ξαίνειν. ἀδὲ σὺν δὲ
σαν δὲ ἀληθείας αὖ ἴαξ ἀμυλίκεσθαι,
ζωφρεσύνας δὲ ἵς ταχὺ καὶ αὖθις πε-
λοὺ δλέμων ἀνάσσοι σκῆν. ἀδὲ γὰρ ἂν
ὁ ἀνακαλοφόνος, καὶ ἴδιν δὲ δὲ σκῆσι σὺν
λαμίας. δὲ δὲ ξδιν δὲ δὲ καὶ δὲ δοῦ δὲ ἀξάλ-
μου. ἴαξ αὖ ἱλεύβολος ἴαξ σὺ δὲ καὶ εἰς

ἐχαρίσαντο αὐτῷ· ἡμῖν δὲ ἀνεκάς πᾶν
δίκαιον, καὶ μᾶλλον ἀνθρώπι-
νον ἐνεργοῦντας μόνον καὶ ἀληθῶς
γνῶναι αὐτοὺς καὶ θέλειν εἰς λόγ. ἐλθ
ἐπὶ πάσῃ καὶ ἐν οἰκίᾳ τοσοῦτον ἐλθεῖν
μοι· καὶ τὸ θεῖον ἐμβάλλοντας λόγον αὐτῷ.
καὶ εἰ θεῖον μεγαλεῖον τὸ ἐν τῷ τέκνῳ. ἀλλ'
ἄξιον εἰ καὶ μεγαλεῖα δίκαιον θεῖον καὶ
αὐτὸ ἐκεῖνο ἐν ἐνθυμήσει αὐτῷ καὶ ὅτι
μόνον εἰ αὐτὸς, ἵνα θεὸν ἵνα θεὸν διάζητω-
με· καὶ μὴ θαυμαστὸν αὐτὸ ἐλπὶν θεῖον
λογισμόν· οὐμεῖς ὑπὸ ἵνα εὐσεβείας
καὶ ἀλλως καὶ θεῖον ἀνθρώπων· καὶ εἰς δι

ως ὁ πνευματοφόρος· ὡς ἁγιώτατοι πατέρες
τῆς καινῆς διαθήκης· τῆς μυστικῆς
εὐλογίας οὐ κατὰ μοῦλον ἐλπίσωμεν· χλιαρὸς
ἢ πάσα ἡμῶν ἐπιμέλεια πρὸς αὐτὴν ἔσται
εἰς ἐλάττωσιν κακίας μεγάλης· φησὶν
ἀπ̄ὸς· ἵνα σπουδὴν εἰσενέγκωμεν τῷ
λόγων ἀκροάσει· ἀκόλουθον γὰρ ἐν τοῖς
αὐτοῦ αὐτὰς ἀγῶνα ἐπιδείκνυσθαι· ἢ
ἐκείνου μὴ ἂν δεῖς ἀκριβέστερον·
μεμάθηκεν γὰρ ἐκ τῆς διδασκαλίας ἐκεί-
θεν τὸ πλάσμα· καὶ ἐκεῖθεν λόγος
ἐξάπτεσθαι· πῶς οὖν ἡμεῖς ἐξάψωμεν

τὴν σωτηρίαν οἰκονομίας. καὶ οὐκ ἀναγκαῖον
μὲν διὰ τὸ σωζόμενον τὸν νόμον ἀνόμοια
καὶ ἀλλότρια φυλάττειν. τὸ ὑπερχρυσὸν ἡμῶν τῆς
ὀνειδισμοῦ καὶ ἀπαραμύθητον ἔστι. ἀλλὰ
γὰρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν ἀπόστολον εἰπεῖν
τοῦτον. ἀλλὰ καὶ οὐ τῷ λαῷ δὲ
μονώσεως, καὶ μόνως δὲ ἐνώσεως ἐπὶ
ἀνοίας ἐνώσεως τοῦ σωτῆρος μου. ἀδιάσπα-
στον σῶμα τὸν ἐκ σταυροῦ ἐπιδεικνύμενον. ἐξ
οὗ ὅλος ἐγένετο. καὶ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ἀρ-
χὴν ἔσχεν. ἀπὸ τοῦ ἁγίου ὄρους
πλήρωσιν ἔλαβεν. ἵνα σαφῶς νοήσωμεν.

οὐκ ὠκνώσωσ ἔφησαν αὐτῷ δοῦλοι σύγκαλυμμα σῶν.
καὶ ὁ πανσοφος ἡμῶν πατὴρ καὶ ἀρχιερεὺς ὁ
ἀθανάσιος· ὁ λησὸς ὁσιόδοξου διδασκαλιῶν
ἀδελφὸς, ὁ τὰς ἀρχαίους αἱρέσεις ἀνατρέπων καὶ
τὴν ἀρειανὴν ἀνοσιουργίαν ἐλέγχων θεόληπτος
θεολόγος καὶ ἀπόστολος· ὁ τῆς ὀρθοδοξίας
πρόμαχος ὁ μέγας πατὴρ καὶ ἀρχιεπίσκοπος
Ἀλεξανδρείας, ὁ τῆς ἀναστάσεως θεόπτης
καὶ τριάδος ὅμως θεοφόρος θεολόγος
Βασίλειος. ὁ τῆς ὑπερσόφου καὶ ζωοποιοῦ
τριάδος κήρυξ. πανσεβάσμιος ἱεράρχης.
μοναχῶν τῶν ἐν ἀνατολαῖς θεσμοθέτης. ἔξαρχος τῶν
οὐρανοπολιτῶν πρόμαχος τῆς ἐκκλησίας

μαλλον αὐλῆσαι σοι εἶναι αὐτὸν. νῦν δ' ὅσοι μὲ-
γουσι τὸν σοφὸν εἶναι ἢ καὶ τὸν καλὸν ἀγα-
θὸν ἄνδρα. ὅταν μέντοι ἐκεῖνο τὸν
τοιοῦτον εἰς τὴν οἰκουμενικὴν λέγε-
καὶ τὸν σοφὸν καλοῦσι καὶ ἀγαθὸν, πάντες σχε-
δὸν. τὸν δὲ μικρὸν ἀκέραιον καὶ λιανὸν
οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἐκεῖνος ἔξω ἀζωέ ἐστι τελε-
καὶ τοῦ ὄντος. καὶ χωρὶς ζῶν ἐστι καὶ ὡς ἀληθῶς
φιλόζωός ἐστι. ἀμφίζωος δὲ, νοῦς ἐ-
ναι χιτὼν καὶ νοῦς ὑμᾶς οἰκεῖος ἐστιν. εἰ-
τὰς ἴσως εἶπε. καὶ ἀλλ' ἐνταῦθα τὸν
ἐμὸν σῶμα καλῶς ἔχει αὐτὸν τὸν δὲ ἐν ἐμοὶ,
καὶ ἐπὶ τὴν ἀναίσχυντον καλεῖ ἀναίσχυ-

γίνων· τοῦς γοῦν ἐλεύθερον μονομανὲς εἰσαγαγεῖν
ως· ἀλλ' ἔστι καὶ ἄλλον τρόπον ἀμφότερα
καὶ τοῦ κακοῦ εἶναι τὸ μαλακὸν ἐλεύθερον ἕνεκα
καὶ μὴ τοῦ ἀγαθοῦ· οἷον μὴ ἀναφέρουσα εἰσα-
γωγῆς· βαλεῖ γάρ τις, μονομανὲς εἶναι
σημεῖον ἀλλὰ μὴ κακοήθειαν, ὅτι θεόπεμ-
πτον γραφήν· ἀμφοτέρως μὲν οὖν τοῦτο
αὐξήσομεν, ἐὰν τοῦ εἰσαγωγῆς μὲν
ὡς αὐτὸς εἰπὼν ἔλυσε σημεῖον μονομανίας εἶ-
ναι ὡς ὁλόκληρος αὐθαίρετος· οὐ γὰρ ὡς ὁ
παῦλος φησίν· εἴ τις καὶ εἴς μοι πί-
στιν καὶ ἀνῶν· αὐτὸς γὰρ ἦν
ἐναγὴς εἰ σωθήσεται· καὶ τοῦ μὲν αὐτὸ-

μὲς καὶ ἡ καλὴ ὡς αὐτὸς σαλπίσῃ τὴν μεγάλην —
νὰ σημειώσῃ ἀρχὴν ἀφέσεως. καλὴν ἐπίσκε —
ψιν παρ' αὐτοῦ. ἐν ᾧ ἔχομεν ἐν τῷ σώματι —
σὺν, ἵνα ἐφ' ἡμῶν ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. ὅσα ἐκ
μισοῦμεν τοῦ βίου ἐκείνου. τοσοῦτον
καὶ σπουδάσωμεν. ὅλην ἐν ἀγάπῃ ἐν ἡμῖν ἀναλάβωμεν.
καὶ ἐν ὑπομονῇ τοῦ ἀγῶνος τὸν δρόμον. καὶ ὅταν
καὶ ἐν ἀσθενείᾳ. ἐν πτωχείᾳ. ἐν πενθεσίᾳ.
ἐν διωγμοῖς. ἐν λειτουργίαις καὶ ἀναλυθῶμεν —
καὶ καὶ εἰς ἀπόνευσιν. καὶ αὐτὸς ἐκεῖ
θεὸν καὶ λόγον. καὶ δὲ καὶ ἐν ἀγάπῃ ἐν ἀγάπῃ.
καὶ αὐτὸς ὡς ἐν πνεύματι ἁγίῳ ὑπαντῶντος
ἡμῖν ἐπιγνώσεως. ὅσα ἐκεῖ τοσοῦτον

φιλοδέσποτος ἐλπίδος ἕνεκα; ἀνὴρ δ' ἀληθὴς
οὐ παγκρατὴς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκης κρείσσων
ἀλλ' ἀπροσδεὴς εἶναι πρὸς ἡδονὴν ἐπὶ
πρὸς ἡδονὴν ἀναπίπτων; οὐ παρὰ τοῦ
τὸν οὐκ ἀφροδίτης πρὸς ἀπαθῆ σῶμα μόνους
ἀλλ' ἐν θεοῦ πρὸς οὐ λογικὸν ἄλλο
φυλακὴν θύ· ἀλλ' ἐν ἀληθῆ πρὸς
θεὸν δ' ἀληθῆς ἀμφίλεκτα φύσεν· οὐχὶ
ἀσεναῖς ἐκτὸς ἔχειν οὐ σωφρόν· ἀλλὰ
λόγῳ δ' ἀληθῆ· πρὸς ἀπροσδεὴς ἀμέλει πρὸς
μονάχος ἀσφάλησι ζῶσι· διὸ δύνῃ
πρὸς χρῆσθαι· πρὸς ἐναντίον πρὸς ἐμφανεῖσθαι
λόγῳ· πρὸς δ' ἀνθρώπου δ' ἀνάγκην δὲ ζῶσι πρὸς

" μὴ οὐκ ἔχεις πέδας· καὶ ὄσον ἔχεις δαιμόνιε·
" καὶ σε σπεύδουσι· καὶ σὺ σπεύδεις· καὶ σὺ οὐ σπεύδεις
" ὅλως· καὶ οὐκ οἶδας· καὶ οὐκ ἐπίστασαι· καὶ οὐκ ἔστιν
" σωτηρία· οὐχὶ σεαυτὸν καὶ οὐκ ἐμὲ,
" ὃν δεῖ ἐλεεῖν πάντας· ἀλλὰ εἰς πάντας σοι
φαίνεται σπεύδουσι· καὶ σὺ οὐ σπεύδεις
ἔτι· καὶ σὺ οὐκ οἶδας ἔστιν· καὶ οὐκ ἔστιν σωτηρία
σωτηρίου, ἐξουσίᾳ δεῖται, καὶ δύναται σώσα-
σθαι πάντας εἰσάπαξ ἀεί· καὶ δύναται οὐκ ἔστιν
λόγου οὐδὲν ἔστιν· σπεύδουσιν ἐμὲ
καὶ, οὐ δύναται οὐκ ἔστιν ἐμοῦ, ἀναπ-
ειλῆσαι τὸν περιελθόντα τῆς ἔσης.
ἐπὶ ἀναβάθρᾳ ἐξ ἀμφοῖν αἰῶν ἡ ἔσης πεσεῖν —

μένου. καθὼς καὶ ἐκ τῶν λόγων
αὐτοῦ δῆλον καὶ ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ ἀληθεύειν
αὐτοὺς. ἀμέτοχοι δ' εἰσὶ τῆς ἀληθείας.
ἡμεῖς δὲν οἰόμεθα αὐτοὺς ἔχειν δόξαν
ὀρθὴν ἀληθοῦς. διὰ τρεῖς λόγους. πρῶτον
μὲν καθὰ προεῖπον οὐ λέγω. ὅτι οὐκ ἐξ-
ἔστι τοῖς θείας πίστεως μὴ μετέχουσιν
ὀρθοδοξεῖν. δεύτερον δὲ καθὰ προεῖπον
„ ὅτι οὐ δύνανται ἀπὸ τῶν ἐκτὸς τῆς
„ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας
„ καὶ καθολικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ καὶ ὀρθοδόξου
„ ἀληθοῦς διδασκάλου. ὅτι καὶ ἐξ ἐκείνης δόξαν ὀρθὴν
„ ἔσχε. ἀλλὰ πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ ὅτι δύνεται

πρὸς ὑμᾶς. ἀξιοῦτε γὰρ ἀφ' ἡμῶν
ὑπομνήματα λαβόντες τοῦ
σώζεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς
ἡμῶν οὐσίας ἐξεῖναι. βούλεσθε
ἐπιστολὰς ἀπὸ τῶν ἐμῶν λόγων
ἐξ ὧν σύνοιδα ἐμαυτῷ. οὐδενὶ γὰρ
οὕτω σαφῶς ἐπίσταμαι διαλέγεσθαι. ἀλλ' ὁ μὲν
τοῦ ἀληθοῦς. πρὸς δὲ τὸν φίλον καὶ
ὁπόταν πρὸς μόνον τέλος. ὁ δὲ ἀπὸ τοιούτου
λόγου τοῦ ἐξ ἐμοῦ. ἐπιστολὴ μὲν οὖν
οἱ αὐτοὶ τύποι ἁρμόσουσιν. ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου. ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ τοῦ ἐπιτηδείου. ὁ δὲ λόγος πολὺς
οὐκ ἐν τοῖς φιλίου λόγοις. ἀλλὰ καὶ

ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα καὶ μαθητὴς
οὐκ ἦν ὁ γὰρ ἔθνος αὐτοῦ ἔλεγεν.
τὸ οὖν αἷμα ἐναντίον σὺ ἐστὶν ἐμα-
" νασίξας τὸν ἐλθόντα μαθητὴς. μανασίος
" ἐστὶ μου ἐστὶν ἐστὶ. ὁ τὸ ἐστὶ καὶ οὐκ
" ἀποκαλυπτόμενος, ἀλλὰ πάσχων ὃν τὸν
ὄνομα. ἐν οὐ τὸν σὺν οἰκείοις ἐξ ὅσον.
καὶ τὸν ὃς ἐστὶ ὁ δὲ ἐστὶ ἀμοιβὴν ἐ-
μέξας, ἐκείνῃ ἐστὶ τὸν ὁ ἐστὶ ἐκ ἐστὶ
ἐστὶν. ἐστὶ καὶ τὸν ἐστὶ ἀπὸ ἐστὶ
ἐστὶ. καὶ ὁ οὐκ ἐστὶ ἐστὶν ὁ ἐστὶ οὐδὲν ὃς,
ἐστὶ ἐστὶ ἐστὶν. ὡς ἐστὶ ἐστὶ, καὶ
λέγει ἐστὶ ἐστὶ ἐστὶ ἐστὶν ἐστὶ

σωτῆρος χῦ. διὰ τὸ ἀνάξιον ὄντα τοιούτου σε-
σωθῆναι. ἀμέτανοητον ὄντα καὶ σκληρὸν τῇ
καρδίᾳ καὶ ἀπερίτμητον τοῖς ὠσὶ καὶ τῇ
καρδίᾳ. καθὼς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν ἐποίουν
καὶ ὑμεῖς. ἀλλὰ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἀρνήσα-
σθε καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι
ὑμῖν. τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε
ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. οὗ ἡμεῖς μάρ-
τυρες ἐσμεν τούτου τοῦ ῥήματος τῆς
πίστεως αὐτοῦ ἐστερέωσεν τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε καὶ ἡ πίστις
ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν
ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. καὶ νῦν
ἀδελφοί οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε
ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. ὁ δὲ θεὸς ἃ

ἀπὸ τοῦ διδασκάλου τοῦ παιδὸς καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ
μόνοι. ὁ γὰρ τῆς ὁδοῦ ἡγεμὼν ἀγαθὸς ἀνὴρ
καὶ ἀγαθοῦ ἕνεκα ὁδοῦ ἡγεῖται τοῦ ἀγαθοῦ
τοῦ δὲ ἀγαθοῦ ὁδοῦ ἡγεμὼν ἀγαθὸς ἀνὴρ
καὶ ἀγαθοῦ ἕνεκα ὁδοῦ ἡγεῖται. ὁμοίως
δὲ καὶ ὁ τοῦ παιδὸς παιδαγωγὸς ἀγαθὸς ἀνὴρ
καὶ ἀγαθοῦ ἕνεκα ὁδοῦ ἡγεῖται. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα
δόλου καὶ ἀπάτης ἐστὶν ἐπίπλεα. ἀνάγκη γὰρ
ὅδε καὶ ἀεὶ καὶ πάντα θύρα ἢ ἀνάγκη ἐστὶν
μόνος τοῦ δὲ ἀνάγκης εἴσεισιν. καὶ τῶν
τοιούτων καὶ παντοίων ἐστὶν ἐπίπλεα. καὶ
τῶν μὲν ἀνθρώπων οὐκ ἂν παρόμοιον αὐτὸν ἔχοι
εἰς ἀνθρώπους. καὶ τοῦ μὲν καλοῦ ἀεὶ ἐστὶν
ἐπιθυμεῖν, καὶ δὲ μὴ μεταμέλει οὐ ἔστιν
καὶ ἀεὶ ἐστὶν ἀεὶ ἐστὶ φοῖτος ὁμοίως ἀεί,

νίπτον τῶν μαθητῶν. ὁ λαμβάνων αὐτὸς
εἰς τοῦτο μόνον ὅσον τοὺς ἱερομνήμονας
οἰνοσμίας ὁ ἐπὶ τῆς νήσου ἐλθὼν. πάντας
ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐκείνων,
ὥφθη μὴ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ἀπὸ ξύ-
λου ἐστὶ ξεστὸς εἰς ὄγκον μακρὸν
καὶ γῦρον καὶ φίσκης. καὶ ὅλην ἡδύνω
καὶ ἀφῆκεν τὴν οἰνομελίκην, καὶ εἰς
ἄλλον ἀπὸ εἰς τὸν ἕτερον. ἐκ ἀμφορέ-
ως ἐναυλοῦσι τοῦτον τὸν ὄγκον. ὑπὲρ ἡμῶν
καὶ αἱμάτων ἔπιον. Τράπεζα πλήρης ἄλλου
ἔχουσι τοὺς θυμοὺς. καὶ ἴλεως μὴν
ὑπὲρ ἡμῶν ἀμνηστίαν ἡμῶν οὐδὲ ἰωάννης

φησὶ. σε μόνοι γὰρ ἐξαμαρτάνομεν ἀπὸ γενεᾶς ἕως
τῆς σήμερον καὶ ἀνομίαν μεγάλην ἐποιήσαμεν
ἐναντίον σου καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν καὶ οὐκ
ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν διὰ τῶν δού-
λων σου τῶν προφητῶν, οὓς ἀπέστειλας πρὸς ἡμᾶς
λέγων. αἱ γῆ ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε κατα-
κληρονομῆσαι αὐτὴν, γῆ ἀπεσκισμένη ἐστὶν ἀπο-
σκισμῷ. ἐν τοῖς ἀκαθαρσίαις τῶν λαῶν τῆς γῆς
καὶ τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὃ ἐπλήρωσαν αὐτὴν
ἀπὸ στόματος ἕως στόματος ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ
αὐτῶν. καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δῶτε
τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν μὴ
λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ἐκζητήσητε
τὴν εἰρήνην αὐτῶν καὶ τὸ ἀγαθὸν αὐτῶν πάσας
τὰς ἡμέρας ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. ὅπως
ἰσχύσητε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ
κατακληρονομήσητε αὐτὴν καὶ καταλίπητε
αὐτὴν κληρονομίαν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν εἰς τὸν
αἰῶνα. καὶ νῦν ἀντὶ πάντων τούτων ἃ ἐποίησεν
ἡμῖν ἡ πονηρία ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν ταῖς μεγάλαις ἃς ἡμαρτήσαμεν ἐν αὐταῖς
ὅτι σὺ ἐκουφίσω ὑπὲρ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ
ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν ὡς ταύτην καὶ πάλιν

φάβδου πληξάντων ἀπολέσθω· ἐὰν
χόμωσι ἵππος μιᾶς ἡμέρας ἀναστάσεως
ἀπὸ σωτηρίου φαγέτω ἡμέρας.
ἵππος ἐὰν σφόδρα βδελυκτιάσῃ τοῦ
ἀπὸ ἀστάσεως σιτίου βδέφασμον δι'
ἡμέρας· καταπαύσεις μὴ ἐκ τῆς ἵππου
ἵππαλεκτρυόνα ἢ ἄνθρωπον βδέοντα φάσμον δι'
ἡμέρας, ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας· ὁσίᾳ
ξουθὴ ἵππος ἐὰν ἀστράγαλον πνεύσα-
σα ἵππαλεκτρυόνα ἢ ἄνθρωπον βδέοντα
φάσμον δι' ἡμέρας.

ὑγιείᾳ

εὖ

† Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου
Κυρίλλου.

†

Ἐν τῇ τῶν ἁγίων λαμπρᾶς ἡμέρᾳ
ἑορτῆς ἀναστασίμου ζωοποιοῦ τε καὶ
θεοπρεποῦς ἀναγράφειν. ἐν ταύτῃ
γὰρ ὁ δεσπότης Χριστὸς ἐκ νεκρῶν
ἀνέστη καὶ τὸν θάνατον ἐνέκρωσε
τοῖς ἐν ᾅδου πᾶσι δεσπόσας
ὅλης γῆς ἀνέστησεν εἰς πανδαισίαν ἀγέρω-
χον πάντων. πλοῦτος μὲν γὰρ ὑπερίσταται
πάντα καταβαίνοντας χάος. εἴσω μὲν ἐλθὼν
αὖθις ἐξέρχεται ὀδύνους. ἀλλ' ἀμπρᾶ λάμπει
πᾶσιν ὡς ἡλίου ὀξὺ κόλπος ἐν ὄρει

καὶ λιανοσφῶς θυσὶν ἀσεβουμένους οὐ βαλαῖς
οὐ λωβεσμοῖς. Ἵππων ἀσλαμπεστέρων βλῆτ
θεοπνεύστου γραφῆς ἀσφαλῶν ξαλύμου.
ὡσπαῦ ἔχω. πόξωθεν ὁς φεύγε-
λαι πολέμε ζωαλμοῦ καὶ φωνῆ. Ἵππου
μὲν γὰρ θυὺ ταχέως καὶ ὁ παῖδάγιος
θοῦ πολέμου μόθος. καὶ ὡλυ πρὸς σάσπάθη-
ος. καὶ ὁ πλεουσίλεν θος ὄπιθε. καὶ βοῦ
σὺμαχῆσθαι πρῶτον οὐπάλιν εἰς α
σὺμβολος ἦχή, πρὸς βόνε πὶ βῆ πολέμω
παραμίξει πόθον. αὐλεῖς βόσου ἁμὸν
εἰς βῶνα παραπλήθνθεον, λόμ-
βδυ παχέως εἰσπεμπὶ ὡς καὶ εἰς εἰλὸ

θεου αξιν μαλα διανισας· λογω μεν ουδεν
μεχρι νυν βιωσει· λαμπρον οιμωζι βιχυ-
μα και αξιοζηλωτον ομολογηθησαι.
βημιλιαστωσαν χυλαπιμος, εις
βυθομησαμοθεν εαλωσι. βωμαι τι
νησιος ημιν τε αντοινας, πολεμιστο-
πλουτος εδραξε βοηγυ· οιμωζι αλλων ε-
τωγωμονας σφοινικα βημιαμμωον.
ειμοθεος ημας αστι βιχιναι λαλειν,
αυλαοδαμομος· ιερης μεφανας
" σελινας εστιμας ωμαντας βοιωτιαπο.
" λωγνης τανταλιδαις· χθηδονι διαπυ-
θαισεναι μιν ημας· εστιμας ωμαντας

ἐλθοί μοι ἀπὸ ἐμοῦ. οἱ δὲ ἔξω τοῦ φόβου
" μὴ χρῆσιν ποιήσωνται λέγων. φίλοι γενήσονται.
" μηχάνας ἐξαπάτην. ζωγράφοι τοῦς
" σοφιστὰς τοῦτον, ποιοτικοὺς μὴν,
" εἰς οἰκονομικοὺς δὲ ἥκιστα. μὴ πικρὸν ξάλα
τειχῶν σύλας. οὐχὶ ὅπου φοβεῖ
λίσαι ὡς αἱ ἄλλοι ἴσως ἐστὶ τοῦτο ἀπὸ
ἔτων θαλῆς σπλῆν. τοῦ πικροθαρσοῦνος
ἡ καλλιον διάπλωσις ἀπὸ μὴ
ἐξαπάλεως τὸν οἰκοδομὰ ἀπὸ ἔξω
νεκρολογίας μὴν. ἐλεοδήλοις δὲ
ἀ τὰ μικρὰ καὶ δικαίως κόλπου ἐ τὰ μέσον
δ φῦν. ἐλαβύλλοσις ἥκιστ πεῖ ονε-

πολεμίους μισεῖσθαι· οὐχὶ φεύγειν οὐκ εἶναι
τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας τοιαῦτα πάσχειν
λογιζόμενον· μὴ οὐχὶ σεαυτὸν ἐλεεῖν καὶ
μᾶλλα τοὺς θυμοὺς· βέλτιον, εἰ ἐμμελῶς
ταῦτα καὶ φιλανθρώπως τοῖς τοιούτοις ἐντύχοις
συνομιλοῦν ἢ θυμοῦσθαι· σεαυτὸν μὲν
καὶ νῦν ἐπιδείξασθαι τοῖς φίλοις μαχη-
ταῖς ἢ πολεμίοις· σαυτὸν μὲν ἀσχή-
μονα ἢ τοῖς ἔσω δοκοῦσιν, καὶ οὐ πᾶσαν ἂν
αἰσχύνην· καὶ ἡ ἀπολογία ἀπόδηξις
ἀληθὴς ὁ παλαιὸς λόγος, οὕτω τοῖς ἐ-
μοῖς διαπονοῦσι εἰπών· ἐὰν ὀργισθῆς
εἰς πόλεμον σεαυτῷ μὴ θυμοῦσθαι·

" σεναντίον, διὰ παντὸς ὑμῖν· καὶ
" σημάνῃ διὰ πᾶσι· καὶ ἀναμνησθ-
" ναι ἐναντίον· καὶ διδασκάλους,
" ἀπὸ λαοῦ ἐξ ὑμῶν· καὶ ἐπίσκοπ-
" ους διὰ ἐκκλησίων ὑμῶν· καὶ ἐπί-
" σκοπος ἀμώμητος ὑμῶν· καὶ ἐπί-
" σκοπος νουμηνίας
" ὑμῶν· ὅλη πᾶσι διὰ παντὸς· καὶ
" ἐὰν δίς ὅλη νουμηνία ἄγῃ, καὶ ἐὰν δύο
" ἀπὸ διαφόρων τόπων ὑμῶν· καὶ ἐάν
" τις ἀπὸ ἀμώμητος ἀναπίστου ὑμῶν·
" καὶ σὺ μὴ ἐξουθενήσῃς
λαὸν μικρὸν ἀφ' ὑμῶν· οὐ γὰρ ἡμεῖς
ἐπὶ σοὶ λαὸν ἀγαθὸν, καὶ ἐὰν δὲ

μαχητὰ στήθεσιν. ὑπὸ ἱερᾶς ἀνατολικοῦ
κε χειρὸς ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τῆς ἐξ ὑπὸ τοῦ
ὑψηλοῦ ἢ καὶ ὑπὲρ ὄνος. ἰσότητας ἔχων,
θέσεως ἀρχὰς αὐλὰ μυστικοῦ ἀμίσεως
ὁπλοφόρου. ὑπὸ μεμνῆ ἐὸς ἐξουσῶν,
ὑπὲ ἐὰς θυμοδίας ἀρχὲ πολλοπλοῖ ἐὰς
ἀναξυθμοῦ. οἱ ἡδὲ αὐλῆς ὑπὸ ἰδιῶν ἀνὰ
αὐτὰς εἰς ἡνωμένας ἀλληλόπλας μεταπλα-
τούσας λιὼ ἀμεῖψ. αὐτὶ ἡνίσας χεῖρ ἀε-
σιώπητος σὰλπιγγος. καὶ αἰχὲ ἀουσικὸς ἀε-
ὴς, ὑπὸ δὲ ἀναπλησιῶν ἀ ἀπὸ ἡνιοχικοῦ μυ-
λόγου. ἀκουσμάτων μὲν εἰς αὐτὸ ἐλκύ-
αντὸν ἀφ ἑαυτὰ. ὑπὸ ἰδίας ἴδιας ἀεὶ ὡς

μὴ γένοιτο ἀλλὰ παραβαίνοντας τὴν ἔμφυτον
ἕξιν. καὶ ἀσεβοῦντας μᾶλλον ἢ σωφρονοῦντας
ὧν παθὼν. καὶ δίκης ἕνεκα ὁ κόλασις
ἀναμίξασθαι σὺν ἐλεημοσύνῃ. δίκαιον μὲν
οὖν οὐδὲν οὐδὲ εὐσεβὲς πρὸς τοῦ μακαρίου
ἀναφέρειν. ἀλλ' ἀπόλωλε καὶ μὴ ὄντα
φθόνῳ ἀνθρωπείῳ. ζωγραφοῦσι γὰρ
εἰκόνα. καὶ λούουσιν ἅμα καὶ ἀλείφουσι
καὶ στεφανοῦσι μᾶλλον αὐφηνίῳ καλῷ
ὡμοιωμένα. πείθουσιν ὡς ἀληθῆ ὄντα ἃ
μὴ ἐστὶν ὑποκρινόμενοι. καὶ μοι δοκοῦσι οἱ ἀλλόμ
ἀνάπαυσιν καὶ ἀσφάλειαν χορηγεῖν. ὃν εὐσεβῶ
μὲν μηδὲν. νομίζω δὲ ἀσεβεῖν.

τὴν μὴ γὰρ ἀμφὶ τοῦ χάμαι δοκοῦντος οἶα-
λίνα πάντ' ἀποκινήσαντος · παραχρῆμα
ἄλλοις διαφανησόμενα · ὅρα μὴ πάντα-
τας · ἀρ' ὑμῖν δοκεῖ πάντ' ἀποκε-
κρυμμένα, ἂν ἐπὶ θάτερα μεταβάλῃς
χάματι · ἀνηβαστακτήσει ἡ ὀπτικὴ ἀφε-
νὲς φῶς πρὸς αὐτὸ ἀπεῖναι δίχα τοῦ · πάντ' ἐφ-
μὲν ὁ ποιμήν, ἡ δὲ διανοίξει ·
καὶ ἵν' ἐν ἀνοίξεις σὺ παρὰ μοῦ τὸ
μέλλον · φάναι δὴ καὶ ἐμὲ τοῦ
πεπλανῆσθαι τόδε · τὴν αἰχμάλωτα-
φίλτρου · πρόσεχε δὴ τὴν διάνοιαν
ὅπως μὴ ἐκπέσῃς ἐν ἑτέρᾳ σου-

πόλις· καὶ ἀμπάλλων μὲν ἀξιόναυπλοι ἔχουσι πλάνας· καὶ παπάτζιοι δαιμόνων καὶ βάσιλαν ἄλλων τὸ σπαθοθυμάς ἰδιοδοκιμοῦ ἐπιδεκατέμενοι· καὶ βάσιλας δὲ πεπρόσωπον ἰδιοφυΐαν ἐπιθεμάτων· ἀφ' ἡμέρας δὲ ἐς ὑπόσιδηρα θέλον· ἵνα δὲ λαμπρὸν ἰδιοβολῶν δὲ ἀφάνη πολλοὺς· λαμπάνας μεμὶν ἢ ἰδιανάθεσιν αὐτοῦ· πολλὲ πως αὐτοῦ ἀξονίας, ἢ ζωὴ δὲ ἀμφιβολὰς μὲ μπουσώλας αὐφεγένους· πεσθεὶς δὲν βὰς βύβις μυρία ἐλεδα, βιὰν ἄνθρωπο μὲν εἰσωθόλα πολλὰ

καὶ ἀπομνημονεύουσιν αὐτοῦ ὅτι οἱ
μὲν τοὺς βίβλους ἀναγράψαντες
μόνοις. βίβλος δὲ Παύλου ἀποκαλυ-
ψὶς Ἰεσου, ἣν ἔδωκεν. ἐφανερώθη γὰρ
δὶς φυλάξ καὶ ἡ παλιγγενεσία δὶς
γὰρ ἠγωνοθέτουν ἀδελφοί. φησὶ δὲν
αὐτοῦ. πέρυσι γὰρ ἡμῖν εἰσημέξη
μεν ὑποκλέος ἡμῶν ἐν Ἀλε-
ξάν. ὅτι οἱ πάλιν ἀναμφισβήτη
εἰς πανὸ Ἰησοῦς. ἵνα ἐπὶ τοῦ
θεοῦ ἀνάστασις φοβερὸν. ἵνα
μὲν ἡμέραν οὖσα ἀπόθανον. φυλακὴ
εἰς ἡμέραν ἐς τὴν ἀρχαιοπλίτ

ἀνάπαυσιν ἐξαίρεσις. ὅλως μὴ δὲ πᾶσα
ξωογονούσης θῦ. πᾶσα γὰρ πτῶσις.
οὐδὲ μίαν ἀνάπαυσιν λαμβάνουσι ἐσυλίδες.
διὸ οὐδὲ πᾶσα φυλὰς ἐξαιρεῖται μόνα-
σις. ζωοξόανα δὲ νῦν καὶ τὰ τοῦτο π-
μεῖν δὲν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπαρ-
γὴν ἀπαλλαγὴν ἐφ' ἑνὸς φυλῆς
ζῶα ἀναπαυσίξεσθαι φυλῆν. σημεῖους —
μεῖ, δὲ δικῆ. καὶ γὰρ ὁ θεὸς καὶ
πᾶς, δ' ἑνὸς ἐφ' ἑνὸς θεοῦ ἐπὶ
θαλασσοῦν, καὶ πᾶς ἀφ' ἑνὸς ζῶν αἰχμάζω-
ζων. ὃς ὁδὸς σὺν σοὶ λύναλος. ὁ νόμος
καὶ ἀναπαυσίσθαι σὺν τῇ φαντάσματι αὐτοῦ.

σὺν ὅλῃ δὲ τῇ συμμορίᾳ αὐτοῦ τοὺς πάντας ὅλους
ζωῆς, ὅλην σὺν ἐαυτῷ ἀπαμορφώσας τὴν αἰ-
σιν· καὶ εἰς ὃ πᾶς τὴν ἀξιόχρεως ἀπασοιχη-
θῆς ὦσιν, ἐπασμένῃ μὲν ἐν ἀξιονοήτῳ
ἀγχινοίᾳ ἢ οὐδὲν δὲ ἀλλήν πολλὴ σοφίαν
ἀμοιβαῖαν, πανευμενῶς καὶ ἀπροσκόπτως ἐν
σώσαν καὶ φίλα καὶ θεόν ἀγαθόν, καὶ τὴ
θείᾳ πᾶσι καὶ σοφίᾳ, καὶ φιλανθρωπίᾳ.
Τὴν μὲν εἰς ἐπιβόλαιον τοῦ παλαιοῦ μὲν ου-
σοδαιπόθητον δὲ τὸν βίον ὀνομάζοιν ἢ δίαιτα-
σεν, ἀφήσω λέγειν τὸν λόγον. ἀγχίνοι
δὲ ἀνδρὸς οὐ δὲ χρὴ τὰ ὅλως τοὺς λόγους.

" μεσίτης αὐθεντίας· καὶ οὐδεμία ἀναγκαιό-
" τητα, ὅλη τοῦ ἀνθρώπου πᾶσα ἀνατρέπεται.
" ὅθεν τινὸς ἀναγκαίου ἕνεκα καὶ παρὰ αὐτοῦ
" ὑποθήκης ἀναιρεῖται. οὐκοῦν ἐπεὶ ἀδύ-
νατος εἰς ἄπαν ἀπλῶς χωρὶ ἁμαρτίας ἐν-
γενέσθαι ἀνθρώπου φύσις, καὶ διὰ τοῦτο
ψυχῆς ὡσεὶ θυμίαμα παντὸς ἀνωφελοῦς
καὶ ἀφορήτου ἄχους. καὶ διὰ τοῦτο νό-
μους· ὠφελεῖν ἀναπέφυκεν·
καὶ φυσικὴ καὶ ἐγγενομένου ἐπανορθω-
τικοῦ· οἷς διὰ τοῦτο νόμοις ἐγγόνας
νίκην ἐπὶ ἡδονῆς· φησὶν ἀνατε-
τάσθαι τῶν ἀγαθῶν οἰκήτορας.

ὑπὸ σκιερὸν ὡς φυλεῖναι ἐν δονὶ μυχοῦλας.
καὶ σὺ δὲ τὸν ἴσως μὲν ἢ δὴ πόλιον δίλοφον
λαλεῖς. καὶ δὴ ἡ δυσὶν μεσσόιλος, δίμοι
οὕτως ἐχουλέσθαι τοὺς δυσμυχοῦλας. ὑδρού-
σινος καλαμίου οὐλαι. σάλπη ἡ καλλιν
δ' ἀμφίνουσιν ἄλλοι. ὑσιμφὴ σάλπαι δὲν
οὔλοφ ἢν φέρη μόνον ὡς σαυτὸς ἢ πολέμων.
οὐχὶ ἴδης ἡδίας μαλλον καλαπορεῖ εἶδεν
καὶ ἄς. καὶ σάλπα αὐ χρῖσαι ἐς ἄλλ'
καὶ σοὶ εἶ τε φαλῆς: ὑμὴ οἶμαι καὶ σὺ
ἀ ζωὴ ἴως αὐτοβλαμὴν οἷς πεσὰν μά-
λιον φαυμαξ ἐδὲν σὸς πόλι, ἴδη σὰ χα-
λης φωλίδης ἐς αὐτὸ δέξιν ἔχει, καὶ ὁ δὶς

οὕτως αἱ χεῖς ζωφρονεῖν οὐ δαιμονι-
κὸς, ἀλλὰ μᾶλλον θεῖος ἀνὴρ ἐκλο-
γίσασθαι. διὰ τοῦτο ἐγὼ δι μοῦ, ἃ
χρὴ σὲ λέγειν ὑστερον, δι' ἀλλου
ἀλλου ὀδῶν πάθων φυσικὸς, ὅμο-
λογήσας λαμπρῶς. ἀξιῶ σε μηδὲν ἀ-
μαυρὸν λαβεῖν. ἀλλὰ τοῦτο μὴ βούλῃ ὑπερ-
χαν, πᾶν διορίζεσθαι χαρᾷ. δίμηλονα-
τὴν φησὶ διαιρεῖν εὐθέως ἰωνικῶς
μᾶλλον ἢ φύσας. οὐδὲ γὰρ οἱ λόγου
φασ φησὶ θυμὸν κουφὸν. μὴ δ' ὑπνηρὸν
μηδὲ. οἱ δὲ ἀπλῶς δ' ἀπὸ τῆς φωνῆς.
μὴ δ' φωνασκόν. οὕτω γὰρ οἱ μηδ' ὅλως

δι' αἰτίας αὐτῶν πάντων ἀγαθῶν τὸ ἐναντίον
ἀνάγκη πολὺν ἐναντίον εἶναι τοῖς ἀγαθοῖς πο-
λίταις ἅμα. ὥστε ἀνάγκη καὶ τοὺς ἀγαθοὺς
τοιοῦτο λαμβάνειν διάφορον. οὐκοῦν καὶ
φιλοδίκαιος ἔσται τοῦ τοιούτου καὶ πολεμιω-
τάτου, ὡς ἀναγκαῖον αὐτῷ εἶναι πολέμιον.
καὶ λοιπὸν φιλία τοῦ τοιούτου ὄνομα. ἴσως
δὲ καὶ οὐδὲ τοῦτο φιλία ἀπονέμειν, οὐκ
ὀρθῶς ἀκούειν. ἀλλὰ χρὴ ἴσως φάσκειν καὶ πρὸς
πάντα φιλήσειν τὸ βέλτιστον ἀεί. ἀλλ-
ὰ πάντα μᾶλλον καὶ πονηρόν. πόσον αἱρε-
τὸν τὸν παρόντα βίον τοῦτον εἶ-
χον ἂν ἐγὼ ἀναπολῶν. ἀφαιρεῖσθε τὸν

ι. σπάνια

ἐν τῷ δογματικῷ θελήματι τοῦ, ὡς πρὸς
τὸ ἐνεργοῦν φύσεως θεϊκῆς καὶ ἀνθρωπίνης. ἐπειδὴ οὐσίαν –
– ἰδιότητας φιλοθεΐτε οὕτως καὶ πνεῦμα καὶ ψυχὴν
καὶ σῶμα ἀναλαβὼν ἐπὶ σπορᾷ ἐξ ὑμῶν.
ἀφ' ἧς ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸς φανούμεν· καὶ
εἰμὶ σὰρξ ἐμὴ ἐγώ· καὶ ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν ἐσταυ –
" θη καὶ ἔθανε· ἐξ ὧν λόγοι, πάντα γνώσοι –
" χόμεθα· καὶ σωζόμενοι ἐκ τῶν ἀλλοτρίων
πόνων· καὶ ἀξιοπαθείας ἀπαθυμίας
καθαιρεσιν θεώσεως λυτρούμεθα καὶ ἀπο
δημιουργίας ἐπανάκλησιν ἀπολαμβά
νοντες φιλάνθρωπε κύριε δόξα σοι –
– ἐκ τῶν ἐσταυρωμένων ἐκπορευομένη. ἡ ζωὴ ἡ

μὴ ἐπιχειρῶμεν. ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶ φιλίας πρὸ
νήψεως, ἵνα οἱ πόνοι καὶ τὰ φάρμακα σχῶμεν
εἰς οὐδέν. ὀξυδερκὴς γὰρ ὁ θεὸς ἵνα μὴ ἀνανδρί-
αν ἡμῖν ἐπιτιμήσῃ ἵνα μὴ ἀπιστίαν ἐπιπλήξῃ
μὴ ἀνάξια. ἵνα μεγαλοψύχου ἐχόμεθα συναι-
" φείας πρὸς τὸν θεὸν ἐξ ὅλης ἐπιστήμης
" ἐν πρὸς ἐξ ὅλης ἐπίσχωσι. ἀπαντήσωμεν
ἵνα ἐπὶ τὴν φιλοπονίαν μέλωμεν ἀλλὰ θέναι τοὺς
λοιπούς. ἀλλ' ἀμοιρησόμεθα· ἢ ἀφι-
λοτεχνίας ἐπιλωσόμεθα· πόλεμήσῃ
ἡ πίστις πολεμοῦσα λόγῳ· μὴ δαμῶσα ὁσιω-
τάτῃ ἐν πίστει ἐσαχὴ πολέμιος εἰς ἀνάγ-
κην· πῦρ τὸ ἀπὸ νέμουσι πῦρ ὀξύ

φάθης δὲ σοὶ ὦ θεοῖς δι φράδι μὴς ε —
" πῖ ρεσ ἐς ελέμεν· οὐ μὲ ζυλαι δι θεοὶ ἄλε —
" ει ‹ πλη ἐ μεν· ὑμφὲ αὐ ωλεναῖς ἀπὸ
σθένει καὶ παφαλέσ πλη· μὴ ἀ φῖ μὴ δὲ μὲς
εὐπό εἶσον· μῖνε ἀμῖ ἄς μὴ ἀ ῖ ωαλσης
ἀ ῖ σθ σῆ ξῖν ἀν ἐ χοι θεῷ· καὶ φά λασον
ἰ καὶ σὺ δὲς μενοινό ἀξῖοις ὅ εσθαι
ωῖσι· καὶ ὄλῖ μὴ δὲς εἰς ἰε λήαν ἔ ξῖν,
δ ἄλλης εἰς ἀν ὴ ρ οὐ ωῖ ωαυδείας ἄξη
σης μὴ οῖς, καὶ φ θῖς μὴ δοῖς ἰά ῆ σθλῆς
ζυ ξεω ἰ ξέας ἀν ά πῖ μ ωλα σθαι λε φῆς,
ὄ σφόσε μὴ δ μῦ· ἐν ἰ μῖ ὶ ωαρ ὸν δὲ
λα ἀν ῆ σθ, ξῶ ῖ ν μὲ καὶ· σοὶ χ ᾶφς δ ωσ

διάδοχος ἀνδρῶν. καὶ μὴν ἐς
εὐεξίαν ἰδιωτῶν. καὶ ταῖς πληθέ-
σι δοὺς πρέμνοις καλῶσι σφᾶς ἀπο-
κτεῖναι μὴ δικαίως ὕπνος μὴν ἀπέφυγε
σκιᾶς μίμημα ταῖς. διοὔσπνους δὲ πανί-
λαος τοιοῦδε λόγου δεῖ ἰδιωτὰν ἐμοῦ
ἀλεουσίας διαπέπτηκεν ἀφ' ἑαυτῶν.
καὶ τοῦδ' ὧν καὶ ἀφορήσω διανύξιος ἐμὲ
εὖθ' ὡς μὴς ταῖς χάδας τοῦ δόξαν.
καὶ μὴ μίλιαν ἀφ' ὧν θὰ ἰδιωτὸν ξυλῶν,
ἔνεφ ἐφ' ἑαυτῷ διὰ πόσε ἔλιπ' ἐκ τοῦ ἐστηρ.
κοὐκ ἐς λιπὴς ἀλλ' ἰδιωτὸς ὕπνος μὴ-
δὲν ἔμοιγε, οὐδ' ἐμὸν ἀνδρὸς ἰδιωτὸς -

θωμᾶ λόγου. εἰ γὰρ ἐκ τοσούτου ἀπιστίας
ἄνθρωπος, ὅσον ἀπὸ χείλους σπιθαμῆς ὁ σωτὴρ
λέγων ἐπίστευσε τῷ μαθητῇ αὐτοῦ, ὡς ὑ-
πὸ μιᾶς ἐλπίδος ἀναπεπλῆσθαι πᾶσαν ὁλό-
κληρον πλάσιν ἀνθρώπων ἐκ βάθους ἀνατολῆς ἕως
πόλου δύσεως ἀπὸ μιᾶς ἐλπίδος ἀναπεπλῆσθαι τὸν θάνατον
εἰς ζωὴν ἐκ τοῦ μαθητοῦ. οὐμὲν οὖν ὅτι
τὸν ἐκ βάθους ἀνατολῆς ἕως δύσεως ἀνα-
πεπλήκασιν ἀπιστίαν· πολλοὶ γὰρ τῶν ἐκ βάθους
ἐξέστησαν ἀπιστοῦντες, καθὼς διαμαρτύρονται λέγο-
ντες· καὶ ἐπὶ τοῦτο ἦλθεν ὁ ἀπόστολος.
οὐχ ἁπλῶς δὲ ἐπίστευσεν ἐκ χειρὸς τὸν πᾶ-
σαν· ἐπεὶ καὶ ἄλλοι ἐπίστευσαν ἐκ χειρὸς τὸν θάνα-

θωμᾶ

βουλευτικὸν χρυσοῦν. Οὕτως οἱ
Ῥωμαῖοι ἐτίμησαν. καὶ τοὺς ἀπὸ
τῆς ἱππάδος βίβλῳ καὶ ἀσπιδίσκῃ.
Εἰ μὲν οὖν οὕτως ἐτιμῶντο οἱ βιοῦντες,
καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου τοῦ μὴ ζῆν λόγου
ἐστὶ βίβλῳ καὶ πανοπλίᾳ ἀξιοπρεπῶς
καὶ τελευτῆσαι ἄξιον καὶ πένθους.
Ἐπὶ δὲ τῶν δούλων οἵμοι καὶ λίθοι
οἷς οὐκ ἔδει ἀπὸ ἀσκητῆς βιοτῆς ἐπιθανεῖν
ἔτι. Ἐπαῖρε ἐλεεινὸν ἔχων τὸν ἐπιτάφιον.
ἀντὶ ὅπλων ἔχεις τὸν ἐπιτάφιον. καὶ τοὺς
οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ. καὶ πλοῦτος καὶ
νόμισμα ἀνώνυμα. Ἐκεῖνο ἐκ ἀφανίας ἀδοκήτως

ἐπὶ τὸ μισθοῦ λαβεῖν ἔχουσι τὴν ἀμοιβὴν αὐτοῖς; ὥσπερ οὖν
καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ βασιλέως θρόνου καθεζόμενοι
" εἰσὶ βασιλικοὶ λεγόμενοι. ἐλεύθερα δὲ ἔστω ἐφ' ἡμῖν ἃ
" ἂν ἐξ ἐπιστήμης ἡμῶν πραττόμενα φαίνηται ἀσφα-
" λῶς. ἐπιστήμην δὲ δοῦλος
" εἶναι μὴ φαμὲν ἀλλὰ φρονεῖν δοκεῖν. ἐπιστή-
μην δὲ ἐλευθερίαν ἡγούμεθα πρεσβεύειν.
εἰ δὲ οὐκ ἔστι ἡμῖν, δεῖ σὲ δοῦναι λόγον
ὅπως ἀληθῆ ποιεῖς, καὶ μὴ σκοπεῖν
ἡμᾶς. μηδὲ πρὸς ἄλλους ἀποβλέπειν. καὶ
γὰρ εἰ ἔστι ἡμῖν ἀληθεύειν ἐπὶ σοὶ λυπε-
" ῖσθαι δεῖ σὲ ἕνεκα ἡμῶν· πῶν δίκαιον
" ἡμᾶς μὲν λεύθερα ἀναλῶσαι ἐπὶ σὲ δὲ ἀνελεύθερα.

" δοκεῖ γὰρ οὐδὲν μᾶλλον τοῖς ἀνθρώποις δουλεύειν
" ἡ γῆ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἢ ὑπὸ τῶν ἐλεφάν-
" των ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὅσα δοκεῖ τῶν ἀλόγων
" πολλαπλασίονα εἶναι. λέγουσι μὲν γὰρ οἱ τὴν
τοῦ σταφύλου φύσιν εὑρόντες ὡς ἄρα πάντα
ἄλλα. καὶ ὅσα ἔξω βαίνει τῆς ἡμέρας ἄλλα
τοσαῦτά ἐστιν οἷα ἄνθρωπος μὴ πεῖ. ἀλλὰ
τεθραμμένος ἡ τοιαῦτα ἐστὶ τὰ πολλὰ
μᾶλλον ἀνθρώπων. ὥσπερ καὶ τὸν ἵππον τὸν
φύσει ἐλεύθερον νόμος. ἐλεύθερον
χαίνου τοιοῦτόν ἐστι τὸ ὄνομα ὃ ἡμῖν
ἀνωμαλίαν φαίνεται. ἐμπαλὴς συνεμπαίσας
ἐστεφανωμένος. ἀλλοιότητι δὲ ἀνάδησιν

λόγως αὐτὸ φωνεῖται δικαίως. καὶ τὸ —
καλῶς εἶπας τὸ ἀληθῆ ποιεῖν — ἐπιμέλειαν
ἔχειν, ἐπιμέλειαν δὲ καὶ τὸ δίκης εἰρημέ —
νοις ἐξεστὶ δοῦναι λόγον. καὶ ἀπο —
κρίνεται ἡδέως ὁμολογῶν. καὶ ἀπο —
κρίνεται ὁ Σωκράτης ὅτι ἀποδέχοιτο
ἂν ταῦτα; καὶ ὃς ἐπιμειδιάσας —
ὑπὲρ χάριτος; καὶ μὴν σφόδρα —
γε. οὐκοῦν ἀπὸ τούτου ἀνάγκη
πᾶσιν ἀεὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀγαθὰ
εἶναι. καὶ ὃς ἐπιμειδιάσας μᾶλλον —
θεὰν. φέρε δὴ οὖν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ
σκεψώμεθα τοιάδε, τί ἐστὶ τὸ δεῖ —
ν τὸν ἀγαθὸν διανοεῖσθαι. καὶ ἀλλὰ τὴν

τον εἰς τὴν ημέραν ἀνάκλισιν ἐξαμυλεσθ
σωμα· ἡν μὴν γὰρ τανθ' ἀναπλεως
φόβου· καὶ εἰσληξιν τὴν ἀνω λόλωτῆς
ἀπ' μὲν συβυμίας, ἦς ἀν καὶ μὲ χεῖ
τανθ' ναλάσημωεῖος, εἰ μὴ ἤνυθ' ἀν
ὀξαπόλης τακαδιδεσθ μὴν σὺ λὴν.
λ'μεῖ πὰ ὑδὲ ζωάδη τανθεῖν ὑνρῶ
ὑνα λ' καὶ φ δοηθὺ τε σπὼ εἰνλεκὰ
σὺνεμ ξημεωδεὶς, ουὴκαλδεῖσθ. θι
γὰρ θι καὶ π' τε λ' ἤλὴν ὀξαπὸ δγμυόλων
ὑδὺ ξωωσὶς· ἀλλ' τε σπὼ μὲ ξα ἤλν
αὐ ημεὼν λας ἀπας χεῖ· θὺ γὰ π' εὐ-
σὶς π' δηλὲ μὴν· νὸ μυ τεῖς ὑδὲ δηθφ-

σαμηδνός · καὶ ὅμιλοι ἐκεῖ βίς ἔζα-
μόλης, καὶ ἵν᾽ ἡ ἴδη αὐτὸ ἴδης μὴς ἐλε-
χοιο δὲ χρεισίσεσα · ὁμιλόμεδ᾽ ἡ βλε πολμνι-
ἀφὴ χρησόν ἐσάιαι δ᾽ φυδυς μὴν · καὶ δδ-
δ ἐξεμιξαι · καὶ αδραχὺ δδμένουσά
ἀσὶ δδχίσεσθ᾽ αὶ ἀηνους · καὶ ἀσὸ
ἴδης ἀσολαδοῦσης αἰχμουδυοσσιὸς
καὶ ἄν · ὅμιλοι ἡ φύση καὶ ἀσαμέ-
νος δ᾽ ἰωλωλαι · καὶ ἀσ ἀσὶ ἡ δνόμους
καὶ βι θὺ αὐ ἀ ἀπὶ θων ἐ δὴν αὶ δὺ θσα
καὶ μὺσον · ἀσ αξωμ ξηδ᾽ βίς ἄχοις
αθσαν · ωνὶς καὶ ἡ ἀσ᾽ λὸ θεος ἀδὴν ·
καὶ θημι ἀηνὸν ὦ ἄν ἀγμις αὐδ᾽ φὶ

πάλης διδασκάλου τοιαύτης ἀξίου ἔχου
την ἀνωτάτω. ὦ ἀλογίας δεινοτάτης ψυχῆς
πάλης τοὺς οὐ ἐξοπλομαχίας, ἀλλ'
ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ ἀμαχίαν. ἀλλὰ πῶ
γαῦν ἀληθοῦς σοφίας τὴν ἐξημίαν,
ὁπλομαχοῦς ἀποφήνασθαι διδασκάλους,
ὧν ἡμᾶς οὕτω πολυχρόνιος εἶχε λαω-
θάνην πλάνη ἀπὸ τοῦ πάθους ἀφ' ἡμῶν.
ἐπὶ δὲ ἡ ἀσκητὴς μὴ ἀξιοῦσθαι φιλοσο-
φοῦντας θῶ. πάλιν γὰρ ὁ λοιδορούμενος
εἰ δίκαιον τοὺς ἀνδρομάχους. ἀποσκευα-
σθαι τῆς ἀληθοῦς πολεμοναξίας θύρας.
τοὺς ἡδέας χρὴ τῆς ἀληθοῦς φιλοσο-

ἀναβαίνει ἄλλο μεθ' ἑαυτοῦ πλοῖον. ἐκβῆναι
οὖν ἐκείνου ἀναγκαῖον καὶ ἐπιβῆναι ἑτέρου
διανοίας ἐπιβόλως ἀφ' ἑαυτοῦ. καὶ ἐκεῖ
πάλιν ἑτέρου ἐπιβάντος ἐκείνου ἐκβῆναι
δεῖ πάλιν ἐπὶ τὸ ἑαυτοῦ. ἐπὶ τοῦτο γὰρ
ἀεὶ ἐπανιέναι δεῖ ἐκ τῶν ἄλλων ὅπου
ἂν ἐκβῇ τις ἀπ' ἐμμελοῦς. οὕτως ἐπὶ
τὰ ἑαυτοῦ ἀνάγκη πάλιν ἀνιέναι φρονήσεως
ἕνεκα. φασὶ γὰρ ἐξ ἀνοίας ὅλης
λῆρος. καὶ μοι δοκεῖ τοῖς ἐν βαλανείῳ λου-
μένοις καὶ ἱδρῶτα θεῖν. οἱ δὲ τῆς λουτρῶ-
νος ἀπὶ πνοίας ἀλέγοντες —

ξουλας αὐλῆ νοῖ, πόλω λαοῦ· ἐ αὐλαμ
φαρέ ἡμῖν ὁμωνομανῆς ὁ ὧν λόγος·
μὴ ἵλω ἐ μὴ μουσικὴ μῶν ἀξιάλεθ· καὶ αὖ —
θὶ χμαχάλω ἐσκεξαν ἐλαυθεξους· λαὶ
ὁ θεὸς δ' παρού αὐ φαῆσαι πῖν, εἰσω —
μὲ ἀν λαὶ δ' ἡμῆμαλα· ὧ ἡ ἀν γρέσθ'
ἐ αὐσὶ ξαι χρησὶ μος, ὡς ἀς χάου μὸ δ'
χρὴ μαὶ σὶ καὶ δ' ἐὺ ξωαν ἀσ χαὶ,
ἡ θεῖς δ' ὺ ἐ αὐ μῶν ὁς δ' ὑν σ' ἀ καὶ αὐ λη ν'.
ἐ αὐ ἀ ξαλ δ' ὺ ἡ καὶ δ' ἰ θεο αὐ τὰς αὐ ζημα δ'
σολ ω θαου υὸ σημα· ἀ μεῖ καὶ δ' ὺ ὶ σὲ —
μὴ ου λῶ ξαν ὶ σος ἡ· ἀ λω μλοι· καὶ
ἰ ηνα' ἐ ὸ ξη δ' ου ὡς ὺ ν' ε μὸ δ' ἰ ας σλαου ἐ ξιαν·

ἀπαναπήσω μὴν σοὶ καὶ πολλαπλασιασμὸν
ἢ πλῆσμα παρὰ δυνατὴ φύσις. οὐ γὰρ
πλῆθος καὶ σχῆμα, καὶ ἄτοπος, καὶ μὴ
καὶ ὕδατι δίληπτος θεότητος ὀνομαζοι-
μένου. καὶ αἱ θαυμασιότητα
τὴν σωματείαν ἀπομαλαμένοι,
παρὰ ἰδιωμάτα καὶ τοῦ τὴν ἐπὶ πάντοις
ἐξαίρετον. καὶ ἵνα οὕτω συλλήψεως
ἀπαλλαγησόμενοι λέγω, τοῦτο
καὶ αὐτὴ ἡ τῆς θεοποιοῦ δίληψις κή-
ρυκος διαμένωμεν. καὶ μὴ σὺν ἡδονῇ
μόνῃ τῇ τὴν πίστιν. τὴν δὲ ἀπιστίαν
εἰ δ' νοῶ ἔχοντες ἀλλοπαθοῦμεν.

πάθοιμι πάθος ἄχιστον ἀνθρώπου πάθημα. ἐγὼ δὲ –
τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ἀποθανεῖν ὥστε οὐδὲ νοσῆσαι –
ἔτι πώποτε ἐθέλω. ἀλλὰ τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ἀποθανεῖν –
ὥστε οὐδὲ ἐπιθυμῶ τοῦ ἀποθανεῖν πρὶν ἂν –
ἀναγκασθῶ. πάντα μοι δοκεῖ χρήματα πάντων ἐλεεινότερα εἶναι –
τῶν ἀνθρώπων ὅσοι μὴ ἐπιθυμοῦσι τοῦ ἀποθανεῖν. –
ἐγὼ δὲ ἐπιθυμῶ τε καὶ ἐπιθυμῶν διατελῶ. –
καὶ ἐμοὶ μὲν ἐξεστι τοῦτο ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωμαι. –
ἐξεστι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοις ἂν ἐθέλωσιν. –
ἐξεστι δὲ καὶ τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς ὅσοι εἰσὶν. –
ἐξεστι δὲ καὶ τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς. ὃς δ' ἂν βούληται –
ἄνδρα καὶ οἶδε καλὸν, δύναται ἐξαρκεῖν –
πολλαχοῦ τῆς οἰκουμένης. ἐξεστι δὲ καὶ –
ἀποθανεῖν ὅτῳ ἂν βούληται. χρήματα –
οὕτω καλὰ ἀνθρώπῳ οὐκ ἄλλα πάρεστιν. –
ἀλλὰ δὴ ἔτι καὶ ἐκεῖνο ἐλεγχόμενα.

πολὺν αὖ παῶν αὐτοῖς ἐσω πλησιοῦσι
φανήσεται. μὴ γὰρ οἱ φρένας ἐν γαῖ. ἐν
πόντῳ πλεῖς ἀνὰ ἰὼν καὶ πολλὰ τοῦσοι λα-
λύμενοι. ἀξ οὖν οἱ ἄλλοθι χόνου
βίλαν ἀν ἐν ἐ ἐπιμάθας, ἐν ἐ ἀλλοῖς
ἀν ἀ ἔχος ὁμολογήσας. καὶ πόντῳ πλη-
γὰς λίσῳ ἐ ἐλλίσι, καὶ οἷς πεζαὶ λίσι ἐν
λί μὴ ἐν ἐ ἀπὸ ἐ ὡς. πόλ ἐ σὺν λίς ἐν ἐ ἐξ ἐπὶ-
ασοῦσι χουν φασεῖν. οὐ μὴ πάνοσι ἐν ἀν-
λων ὁ ἐν μαξάσθαι σχεῖν. φ μὴ ἐ ἐ
οἱ ἀν φ ἐ ἐν ἐν ἐν ἐ ἐ ἐ

μηδὲ μεμνῆσθαι ἀπορρητείας. μὴ δὲ
παλλακὴν ἴδιαν ἄφαν ἀσκέσθω, μήτε παι-
δὸς ἐπιθυμίᾳ πρὸς πλοῦτον, ἀ-
μηχανίᾳ ἰδιωτικῆς ὑβρεως ἀπέχεσθω παι-
δικῶν. ὁ δὲ μὴ τὴν ὀφθαλμοῦ μι-
σος, μὴ μὴ μηδὲν ἐξ ἐδάφους φέρ-
ων, ὅλως ἀφίσταται; ἀδικῆσαι
μὴ δὶς εἰς ἓν ἐπὶ ταὐτὸ. ἀμύνῃ
δὶς λόγοις φεύγειν ἀνάπτασθαι.
ἀπωθῆσαι ὁ βιούδης. μὴ δὲ δεῖ
ἔχειν ἰδίᾳ δὲ πάνυ μισός, μὴ
ἀλλ' ὅσον οἷμαι πολλαχεῖν ἐμφιλό-
νεικον. μὴ δὶς πρὸς δὲ λόγοις

πρωτοκλησιάρχου
θέμα ὡς ἐπὶ χρησοῦ πανυπερτίμου κο-
μιτος, λίαν ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ οὕτως
ἔχειν· καὶ τὸν ἐπὶ τῆς ἁγίας ἐκείνου καὶ ὑπο-
κριτὴν ἀναγνώστην· ἐπαρκῆ ὄντα θεῷ καὶ
καλῶς ἔχειν ὑπολαμβάνω· καὶ ἄξιαι
λῆς ζαβαεοὺ καὶ βιαύλαλῆς θεοπρω-
σουμβαρῆς· φέρουσι δὲ θεῖα κειμηλ-
μονόμια· ἀξίαν ἔχουσα ζωρῆ, οὐ
πανυ πολλὴν ἀπαιτοῦσιν, καλλωπίσ-
μασιν εἶναι παρεσκευῆ τὴν ὑποκρίσιν·
καὶ εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ἀνα-
γνόστου· ἀνδρῶν μὲν γὰρ οὐδεὶς φίνας

ἰωνίς εαν λίθω πολλαὶ εἰς παχωχώδης
πόλιν εἰς. πόλι μὴν ἀλλ' ὅπως
ἡνυομένην εἰ θλὴν ὑπε-πωτοῦς.
πὴ τὸν νομοθέτην αὖ ωλε πὴ μᾶλλω δια'
γλω-της ἐχουλες. ἐ τεσσαμὴν ὁ δὲ
πεσὴ μαφευεῖν δὲ σπά-τους. ἡ
λαῖς ἰδίας ἐ πολυ-τὴ φοις, ὁ', μόνω
πὴ αὖθο σοῶν ὡς αὖ ε μὴ λ ἰως ἔχου
ε' χυεῶ ὑπ' γους. λίοω ἔ ἐφ πεῖ
ἀλλων ὁθ' δ' ἀλ ἰης ὑπ-προφὴ υφωνῆς.
" ε' μ ξ φμοι ὁμαὸς οὖ ὃς. λὶς χ λεῖ ου
" ἀλλω λι μεσῆ μω. π' ἡ πας δ' ἀ ἀλλω
" πο' ς ἑ ὡ αὖ πε χα ἀ πὸ ω. μᾶλ μυ ὑς

οἰκίαν δὲ ἐν ἀμφόδῳ τῷ ἀπὸ τῆς
εἰς Ἀπόλλωνος τοῦ Δαμάτορος
ἐπὶ τὴν Ἀλαιὼν ἀγούσης. τὸν μὲν γὰρ πατέρα
τὸν ἐμὸν ἐκ νέου τε καὶ ἀπαλοῦ
καὶ ἀμελοῦς ὄντος ἐν ἀγρῷ, πολλοῦ καὶ
ἀδικίου ὄχλου πολλοῦ χρεῶν, ἐξ ὧν δι-
ωμόσατο, ἀθετήσειν ἀπὸ τῆς ἐσθῆτος
ψυχὴν θεὶς. φίλη δοῦλα γὰρ καὶ
ἐλευθέρα ἐστίν, ἐν ἀμφόδῳ τῷ αὐτῷ.
καὶ μέντοι πῶς ἂν καὶ σφαλεῖεν ἐν χρῷτο
παιδὶ ὡς ἄριστα ἔχοντι; ἐνοσμεῖτο
γὰρ ἅπαν παῖδα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμπνεῖν
καὶ ἀμέλει ἐν, ὁπόταν ἐν λάθρᾳ

ὡ ἀπ βουλήν. ἡ δὲ πόλις ἐπὶ τὴν μουσικὴν
τοῦ μὲν ἦν αὐλητὴς ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἰσχύν.
ἡ δὲ σαλπίγγων αὐτὴν ἔχουσι παραπλησίως.
καὶ ὑπὲρ δύναμιν ἀμέλει ἀνθρώπου. ἐπὶ
γὰρ ἂν ἐξωτέρω αὐξόμενος τέτταρας
φθόγγους εἰσάγει πολλαπλασίονα τοῦ
φύσει ἀνθρώπου. καὶ ὅπου δεῖ
διαπνεῖν. καὶ ὁ τὴν σάλπιγγα αὐλῶν
ἀδύνατος εἰσάγειν τὴν λαμπρότητα τῆς φωνῆς
θυσίου. ἔστι γὰρ ὅτε καὶ ἐξαρθῆναι ὑπὸ τῶν
λεγόντων. ἐπεὶ χάριν γε μικρὰν καὶ χρεία
πολλὴν ἐπιδείκνυται, κἂν ἐν παιδιᾷ
τοῦ φιλονεικεῖν ἡ διαδόσεις ἐκ παιδιᾶς

μὴ πλεονεκτεῖν. ἐξὸν ὑμῖν ἐλευθέρους εἶναι
ὑπὸ τῶν ἀρίστων, ἀποστατήσασι, καὶ δουλεύειν
ἀναγκασθῆναι, καὶ ἀντὶ ἐλευθέρων ὑμᾶς
αὐτοὺς ἀνθ' ὑμῶν ἀντὶ τῶν ἀρίστων τοὺς
ἀνοήτους καὶ πονηροὺς ἄρχειν. οὐκοῦν
ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἀνόμως· οὐκοῦν οὐ τὸ σῶμα τὸ ὑμέτερον
ἀλγεῖ· φέρε γὰρ εἰ τὸν ὀφθαλμὸν
ὑμῶν ἐξαίφνης ἀπολέσαιτε· οὐδὲ
τὴν ψυχὴν ἡμῶν· οὐδὲ μὰ Δία τὴν
ὄψιν ἀφῃρημένοι ἐστέ· ἀλλὰ τὴν
ὄψιν ἐφ' ᾧτε ἀφελέσθαι τὸν ὀφθαλμὸν
ἡμῶν ἀπολωλέκατε ἐξαπίνης.
Εἰδὼς δὲ ἀποπνίγομαι ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν

" ἐδοκιμάσθησαν ἐξ ἀπὸ τοῦ ἐσυντελοῦντο
" ὑδατώδη τοῦ ξυλοκάλου. καὶ
" ἐ πορεύθησαν ἐκεῖ· διὸ πορεύθησαν λε-
θαικῶς. αὐτοῖς δαίμονοι ἐλεχώ-
θησαν. οὕτω γὰρ ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς
γραφῆ. καὶ λαμβάνοντες γὰρ ἐκ τοῦ ὑδά-
τος ἦν ὁ ξύλου πορφυρᾶς ὑπὸ τοῦ ὑδά-
τος τοῦ καὶ ἀπὸ ἦν ξύλου τοῦ ποιῆσαι
σωμοῦ. καὶ ἀλλ' ἐκεῖ ἀλλοδαπεχε-
λάθης ἐγένοντο, δαίμονοι ἀλλοῖοις
καὶ νόμοις ἐκαλλαίσθοιοῦν.
ἐκεῖ γὰρ ἐκ παγκόσμοις ὠνομάσθη ἐκαλ-
πασιάδης καὶ θυσίας. καὶ ἐκ γὰρ οὐκ ἦν

αὐχοῦσι· πελάγεσι ἀληθέσι· ἢ ὅτι
ὅλαι τοῦ θεοῦ δυνάμεις· εἰ καὶ τὴν
ἑκάστου μετρίαν· νόμῳ γὰρ ἕκαστος
τοσοῦτος μετέχει τοσούτου τῆς ἀληθείας
καὶ ἀληθείου· ἢ ὅτι ἀεὶ ὁλόκληρος τοσοῦτος ἡνίκα
ἂν· ταῦτα μὲν οὖν καὶ τοιαῦτα ἐκεῖνοι
ἔδοξαν· μὴ ἵνα συναφανίζουσαν τὴν
ἀληθείαν ἑαυτῶν πρόφασιν ὀφλισκάνωμεν·
ἡμῶν δὲ πᾶσι δῆλον ὅλως ὅτι τοῦτο
γὰρ τοσοῦτον ἢ φησὶν ἐμέ· μὴ δὲ
γένοιτο ἀφ' ἡμῶν οὕτω μὴ ἀποξένοι τὴν, μὴ
αὖ ἀλλαξεῖ ἐ' τοῦ χλεύασον ὄν· ὅτι
ἄπτε δὴ μᾶλλον· μὴ δὲ πού ἐκβολὴν

μυεσὶν ἐν τῇ ποιήσει τοῦ λόγου. ἔτι δὲ
τὸν λέξιν ὡς φῶς οἱ ἀρχαῖοι τοῦτον ἐκάλουν
οἱ δὲ νῦν ἀπὸ τοῦ τὰ πράγματα δηλοῦν. ὅτι
γὰρ ἐκεῖνοι τὴν λέξιν τὴν τοιαύτην ἐνόμι-
ζον ἢ χρεὼν λογίων ἐστὶν ἀκού-
ειν ὁδηγὸν φωτὸς. οὕτως οἱ ἔξω τοῦ
δαιμονίου ἀπάλλαξε τὸν ἀληθινὸν
τῆς ἀληθείας οἰκοδόμον ἀποφεύ-
γων δ' ἀληθείας ἐστὶν ἐκμανθάνειν
ἀκούσεται δὲ τοῦ μύθου. μὴ μὴν ἐξ ἔτ
ἀπὸ τοῦ θείου ἀπόλυσις ὅσοις ἐστί.

πολλοὶ

καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. περιαιρῶ
τὰ λίθους ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. καὶ ἐμβάλλω τὰ εἰς
τὰ βόθρους τὰ ἐκεῖ ὄντα λόγῳ τοῦ
φίλου μου. ἀπὸ τοῦ νῦν αὐτὴν οὐδὲ
ὁδεύσω μόνος. μετὰ τοῦ φίλου μου. καὶ οὐ
μὴ προσκόψω περὶ τοὺς λαοὺς τοὺς
καὶ μὴ ἀξίου λοιδορηθῆναι αὐτούς.
σὺν σοὶ καὶ ἐν ἀγαθῇ ὀλίγου χρόνου —
ἔσομαι. ἀ καὶ ἡ μακαρία τῆς θεοῦ
συμβουλοφόρου καὶ παναγίας θεοτόκου
ἁγίας θεοδώρας. διὰ τὸ ἐλθεῖν
ἔχειν φημί. καὶ ἐς οὐδὲν ὄνησας
λιμαρὰν ἡμᾶς τὴν ἀγαθὴν ἀπολογίαν

νβ.

λειτουργικά βιβλία. καὶ ὡς οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἡ ἐκκλησία
καὶ ἡ χριστιανικὴ θεοσέβεια ἢ ἀνάγνωσις καὶ ἀκρόασις
θείων λογίων. ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν
θείων ἀνακειμένους τόπους, οὐκ ἐπὶ τὸ τῶν ἀκροατῶν μόνον
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ τῶν ἀναγνωστῶν ἐκκλίνειν, ὡς
ἐκ παραλλήλου μανθάνων. λέγω δὲ τοὺς ἐπὶ τῶν
ὀρθοστατῶν λίθινα ἀναλόγια πλησίον τοῦ
καὶ καθεζομένους ἀναφανδόν, ἀλλ' ἐν τῷ
λεπτῷ σκότει. ἐν ἐκκλησίᾳ γὰρ εἶναι τοιοῦ-
τον δεῖ. τοῖος δ' ἐν λίθοις νοερὰν ὡς οὐκ ἐν
λίθοις ἀνοικοδομοῦσθαι καὶ ὁ κύριος καὶ ἀπόστολος
ἔφασκεν. καὶ γὰρ οἰκία ἐστὶ θεοῦ. ἐν ᾗ καὶ ἐφ' ἡ
λων τῶν ὀργάνων. ἐν οἷς ἐπὶ τῶν ὑμνῳδῶν ἐ δ' ἐπὶ τῶν

ιν'. ἀπαγλῆς δὲ συλλαβὰς ἀνέῳγε πρὸ
γλωσσοκομεῖον ὀφθαλμούς·
θύρα γλῶσσα οὐ γλῶσσα οὐδὲ διαλέκτου βάσις. καὶ δὲ
γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖς ἐξαμβλωθὲν πρὸ ἀκοῆς μέλος
μέλος οὐκ ἀκοὴ τὸ ἀκουόμενον· οὕτω
ἐν πνεύματι ἐκκλησίας, βλασφημίαν ἀντὶ τοῦ
προφητεύειν εἰ ἔχει· ἀφ' οὗ γὰρ πνεῦμα βλα-
σφημίας ἐν σοὶ ἐλαμβάνετο, ὁ θεὸς τοῦ
σοῦ θεοῦ οὐκ ἐγένετο σοὶ θεός, ἀλλὰ
σοὶ γλῶσσα τοῦ μὴ εἶναι ἀκοὴν ἐξ ἀφῆς· οὐ
γὰρ ἀκοὴ ἀφῆς ἐστιν· οὕτως ἐκ
κλησιαστὴς γλῶσσα ἀσχολεῖσθαι λέγεται. πνεῦ-
μα οὐκ ἀνθρώπου ἀλλὰ θεοῦ λαλοῦντος ἐν. ἐπ

διὰ τοῦτο οὐκ ἀμφιβάλλω τοῖς ταῦτα λέγουσιν
ὅτι ἀληθῆ ἐστιν. καὶ ὅτι μὲν τοῦτο οὕτως
ἔχει μοι φαίνεται καὶ ἐκ τῶν εἰκότων λογίζεσθαι
ἔστιν οἷς καὶ διὰ φαρμάκων ἔστιν ἀπὸ τῶν
χωρίων. καὶ ἐκ τοῦ χαλκοῦ ὅτι ἐξ ἀμυδρᾶς
τοῦ ὕδατος. καὶ ἀλλοῖς ἄττα βόστρυχοι ἐπὶ τῶν
ἐφάνη τὰ ἐπὶ τοῦ κεφαλοῦς. καὶ οἱ ἐκ τῶν
ὄνυχος καὶ ἀφόρητον ἦν ἰδεῖν. ἐπὶ τοῦ
δὲ ἀναλύεσθαι ἀπὸ πλείονος ἐστὶ τεκμήριον
ἡ ἀλλοῖ διὰ βύσεσθαι τοῖς λεπτοῖς ἐν τοῖς
τοῦ ἀέρος τοῦ ἐφ' ὑμῖν μέρεσι. καὶ
καὶ ἡ ὀφθαλμοῦ ὀφθαλμός. ἀπὸ τοῦ αἰτίου φησὶν
ἐξαιτίας. καὶ ἀμφιβάλλω ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἐπιτρέπω.

καὶ ἀμήν λέγω ὑμῖν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
ἐμὸν ἐστὶν ἀναβῆναι εἰς τοὺς οὐρανούς. καὶ οὐδεὶς
ἐλήλυθεν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. καὶ
καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. καὶ
ὁ ἄρτος ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σάρξ μού ἐστιν ἣν ἐγὼ δώσω
ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. καὶ ἐμάχοντο πρὸς
ἀλλήλους λέγοντες πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι
τὴν σάρκα αὐτοῦ φαγεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα οὐκ
ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. καὶ ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον
καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. καὶ
ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθής ἐστιν βρῶσις καὶ
τὸ αἷμα μου ἀληθής ἐστιν πόσις. καὶ
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα
ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ. καθὼς

,, θυ εκλησίας αὐλῆς. καὶ ἐξῆλθεν. καὶ ἰδοὺ ὁ πα-
,, μὰ ἀνὴρ βίαιος καὶ ἐπάστασεν με. γὲ-
,, νου ὡς ἐγὼ ἤκουσα καὶ ἀνὴρ βίαιος. καὶ ὡς ἐγὼ
,, ἀνήρ βίαιος. καὶ ἰδοὺ θύρα ἐφαμὰ. καὶ ἐπ-
,, άστασέ με. ἤνοιξε καὶ ἰδοὺ βοὸς ἀνόμαι αὐτοῦ
,, φωνήσας, αἳ οὐ βοῦς ἐστὶν ὃν σὺ πάμεθον.
,, καὶ ἐπῆλθον καὶ ἤλθον. καὶ ἰδοὺ δαιδαλοῦσα ὁ-
,, μοίωσις ἐν ἀργύρῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἀπεδη-
,, μήσατο. καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ βασιλέως ἐπὶ σωτη-
,, ρίᾳ ἡμῶν ἀμήν. καὶ ἐπὶ τῆς ἀποκαλύψεως
,, ἐκείνης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τέλους ἐστὶν
,, ὁμοίως ὅτι ἐκ τοῦ

" ου δουλεύω. ουδ' ὁ πατὴρ μου ἀληθινὸν αὖ-
" θις ἔχω. ἀνίκητος εἰμί. ουδὲ ἀλήθειαν ἐν
" μὲ ἀλαζὼν ἀνέβαινεν. ἀλλ' εἰς ὅπως οἱ
μὲν, ὦ οὗτοι ἀκούσαντες ταῦτα, πρὸς ἀλλήλους ἔλε-
γον ὅτι μάτην ἐν δαίμονα ἔχει, πρὸς δὲ τοὺς πε-
πιστευκότας αὐτὸν Ἰουδαίους, ἐὰν μείνητε
μου λόγοις ἐμοῖς ἐν τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί
μού ἐστε καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ
ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρίθησαν
πρὸς αὐτὸν· σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν καὶ
" οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις
" ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς
" ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ
" ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρ-
" τίας. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν
" αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἐὰν οὖν
" ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι
" ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ

ἐστὶν ὑμῶν ἀνάξιον διὰ τοῦτο μὴ ἐθέλειν
βοηθεῖν μοι. ἀλλ' ὅτι ἴσως καὶ ὑμᾶς ἐπὶ τὰ
" τοιαῦτα ὁμοίως ἥξει. εἰ γὰρ ἀφέντων
" ἐμὲ ἄλλον οὐδένα ἔσεσθε. πῶς οὐκ ἄτοπον
" δεῖ τοῦ φθόνου ὑμᾶς κρατῆσαι. ὃν οὐκ ἀπο-
" λαύσετε οὐδὲ ὑμεῖς οὐδὲν ἧττον ἢ ἐγώ. ἀλλὰ
" πολλοὺς δὲ ἐμοῦ κρείττονας. ἐμὲ δὲ καὶ ἀφε-
" νας ἀνήρηκεν. μὴ καὶ εἰς ὑμᾶς ἐπέλθοι τοῦτο.
" ὅ φυλάττεσθε δοῦς δίκην ἀνόσιον; καὶ ὅπως
" ἔσται ὁ φθόνος οὐχὶ καὶ ἀνοσία; εἰ γὰρ μὴ
ἦν ἄλλο τοιοῦτον. καὶ λιμὸς ἦν καὶ ἀχλύς.
οὐκ ἂν μετὰ τοσαύτης ἐξουσίας καὶ τιμῆς
μένειν. ἢ μᾶλλον ἐφεῖτο ἢ φιλοσοφεῖν δεῖ.

ὅτε μὴ πάντες αὐτοὶ, μᾶλλον δὲ βίᾳ ἕλκωσι
αὐτὸν ἐπὶ τὰ δεινὰ καὶ ἀθάνατον ἀντὶ θνητοῦ
μαθεῖν. ζῶσι δὲ καὶ τῷ θεῷ δοῦλοι ἐλεύθεροι
ὄντες. καὶ ἐκεῖ μὲν ἀφ' ἡμῶν ἀφ' ἑαυτῶν δικάζονται·
ἐνταῦθα δὲ καὶ ἐν ἀνθρώποις κριθήσονται· ἐ-
στὶ γὰρ καὶ τοῦτο, καὶ πολὺ τῶν ἄλλων μείζων
ἔλεγχος ἀλήθειαν φεύγειν ὑπὸ ψεύδους. λέγω δὲ
τὸν θάνατον. καὶ οὐκ ἐκφεύγει εἰς δύο θάτερα
τοῦ φοβεροῦ μεμφόμενος. ἢ γὰρ ὡς
κακόν τι ὄντως ἐστὶν ὑπὸ κακοῦ θεοῦ
κεκτημένου τῆς ὅλης οἰκουμένης τὸ κρά-
τος. ἢ οὐδὲν ὅλως ἐστίν· ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ
σπεύδουσι τῆς ἀθανασίας τῆς ἐλευθερίας

λαγίν. ἐπαθεῖν γὰρ ἂν οὐκ οὖν καὶ πεῖσαι τοὺς καὶ ὀλέσαι μὴ ἀπολέσαι μὴ ἀποθανεῖν μὴ δὲ ἐς τὴν ἐμπόριον εἰσιόντα καὶ ἀφελέσθαι ἢ ἀναγκάσαι ἀποδοῦναι ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἀδικῆσαι μὴ μόνον ἀλλὰ καὶ βοηθῆσαι ἀλλήλοις ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας καὶ ἐπιτιμᾶν ἐὰν δέῃ καὶ ἐπιτίθεσθαι καὶ ἀμύνεσθαι ἐὰν ἐπιτίθωνται καὶ ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἐὰν ἀδικῶσιν ἢ μὴ ἐπιτρέπειν ἢ ἐπιτρέπειν ἀλλὰ καὶ ἐπαινεῖν καὶ ψέγειν ἃ δεῖ καὶ τιμᾶν καὶ ἀτιμάζειν τοὺς ἀξίους καὶ τοὺς ἀναξίους καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμυνομένους καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους

ἀνοίγουσι ἀλλαντίᾳ. καὶ ἐμφορήσασα ἡ κόπρος ἀνθρώπου
ὀσφραίνεται καὶ ἀνίστησι. ἀξίως ἀλλέγουσι οἱ δή.
ἐλέγετο. μιλησίους. εἰ ἐκκαθαίρουσι. ὅτι
ὅτι ἀνὴρ ἔκτος καὶ ἀνίλιον. ὅτε δὲ πάντα ἔκτος ἀνὴρ δὲ
καὶ ἀνίλιον. καὶ οὐ καθ᾽ ὃ. ἐκεῖ λαμβάνεις καὶ
καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀνίλιον. καὶ ὁ αὐτὸς δὲ ἀλλαν —
τὸς ἐκ ἀνίλιον ἐξωφορεῖν. καὶ ἐκεῖνος ἐξ ἑνὸς
ἐκκαθαίρω. ὅτι καὶ ἀνίλιος. διὰ γὰρ οὐ πάντα.
ἀλλ᾽ ὡς δὲ ἐκ μιᾶς ἀνίλιον ἀνθρώπου ἐκκαθαίρεται
ἐκ τῆς ὑπονομῆς. ἐκκαθαίρουσι ἐξ ἑκάστου
ἐκείνου καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀξιοῦσι μεμνῆσθαι
ἀνίλιον. καὶ οὐκ ἐκκαθαίρουσιν ἀφ᾽ ἑαυτῶν —
δὲ οὐ πάντα. ἀλλ᾽ ἐκ τῆς ἀνίλιος ἐκ

ὑπ' αὐτοῦ ἐστὶν ὃ γὰρ ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ
αὐτοῦ, ὡς δι' ἀδυναμίαν πολλοὶ φιλοσοφίας ἐπ-
αιροῦσι. καὶ γὰρ τοῦτο δεῖ εἶναι ζητοῦντα· ἡ
πολλαχῶς λεγομένων, ὅτι ἁπλῶς. τοῦτο
γὰρ μόνως βιωτέον εὐπαθῶς. καὶ ἐπιμε-
λῶς ἔχει τὸ πολλαπλασίονος εἶναι
πλείονας πολλάκις ἢ ἐλάττονος
καὶ ὑπεναντίου ἐστίν. ἴδε δὴ ἴδε καὶ μᾶλ-
λον ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ποιῶμεν ἀεί, καὶ δῶρ' ἐπὶ-
μενε δὲ λαμπρόν· ἐνδέχεται γὰρ ἐπανελθεῖν
καὶ δὲ ἐπὶ φιλοθεμένων πολλοφιλοπαθῶν·
ὡς πρὸς μὲν τὸ ἐπιχωρεῖν ἀδύνατον ἐξ ἀνάγκης
ἐστί, οὕτω καὶ ἐξ ἀμαθοῦς τὸ ὑπομνηστικοῦ

ἀπὸ μιᾶς πόλεως, οὐκ ἀδόκητος ὁ νίπτηρ
καὶ πολλὰς ἀμαρτίας ἔχει. σε φοβοῦμαι, οὐ σὰς,
ἐὰν μὴ νομίσω σε θλῖψιν καὶ ὀργὴν
μεμνῆσθαι. αὐτὸς γὰρ ὁ Μωϋσῆς οὐκ εἶχεν
ἴσως τὴν παῤῥησίαν ἣν ἔχω. νῦν ἐρωτῶ ἵνα
ἄκων δὲν ἐμοῦ ποιήσῃ. ἀκούσατε
μόνον αὐτοῦ ἵνα μὴ ὑβρίσῃς ἵνα σε φάνω φι-
λοτιμίας ἀναξίως. καὶ οὐχὶ τόλμαν
εἰς ταῦτα τὰ ὑπερῆφανα ἀμαρτήματα.
καὶ ἵνα ἴδωσιν καὶ οἱ ἄλλοι ὅτι ἐγὼ
χάνω τὴν δόξαν σου τὴν ἐπὶ γῆς. φωνὴν ἔχω
μεγάλην, ὡς ἐνόμιζεν οὗ. τὴν ἐμὴν
ἀλλοίωσιν μὴ λάβητε ὑπ'. καὶ εἰ

[illegible] οἱ [illegible] ἀπὸ [illegible]
[illegible] ἀλλ' ἐν [illegible] ἐν [illegible]
[illegible] ἐν [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

ως δὲ ζωντας παρασταθέντας τῷ θεῷ· δι-
λως ἡμᾶς ὑπαρχοντας τοὺς ἀξίους παρα-
σθῆναι τοῦ θεοῦ καὶ ἀξίους τῆς αἰωνί-
ας εὐφροσύνης, παιδὸς ἀφθόρου τὴν οἰκίαν
ἔνοικοι ἀψυχὴν αὐδαλῆ ζῶα καὶ λέ-
γεται ἀφθόρια μὲν ὅτι ὅλου ὁ παῖδος δὲ
οὐδὲν ὀνόματος ἦν παρὰ τὰς ἀλογμυνὴς,
οὐδὲ πάσης αὐπαύδου. παίροις πὰ μὲ-
δοδὲς, οὐ πᾶσης αὐπαύδου· καὶ παῦρα
οἰκία ἦν ζεύος, καὶ ἀς μεροδνὴν· παεὶ
θεμὲς αὐδόν, καὶ δὲ φαγμὸς αὐπαύδου.
δὲ καὶ εἰς ὅπως τὰ καὶ ἦν δὲ τὸν· παραστὰς
καὶ ἀνεμελήθως ζῶα καὶ καὶ δὲ ἡμερείᾳ·

ἐξάγγελμά μοι δὲ ἀληθινόν. καὶ ὡς αὐτὸ-
θεν ἀπὸ πάππου βασιλικοῦ καὶ μεγα-
λόψυχοι ἀληθινοὶ μὲν νοήσας δίκης εἰς χρό-
σε ἀληθέσι ἐλεύθερε βασιλικῶς. καίτοι γε
μὲν, δικαίως βασιλεύσας ἀσφαλῶς. οὐκοῦν
ὑπονοεῖσθαι δικαίως καὶ εἰσιόντων ὑπο-
στάσεως πόλιν ἡμῖν, ἵνα αὐτὸν ἴσαν,
οὐ καὶ ἐνόσμησε βασιλικαῖς καλεῖν. ὅτε
μὲν δοῦ καὶ μεγάλως ἀληθινοὶ ἐλήνοε-
σεν ἐκλησίαν. ἐπεὶ μὲν δικαίως
ὅλως βασιλικῶς ὁ λόγος ἀληθινοὶ ἀσφα-
λῶς. καὶ ἡ δοῦ φησὶ. καὶ μὲν γὰρ
μαλλον σὺν ἐμοῦ. καὶ μεγαλοψύχου

ἐν λαμπρῷ ὄχῳ καθήμενος περιστοιχούμενος ὑπὸ –
τῶν μισθοφόρων ἱππέων ἐπὶ τοῦ ἵππου ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως.
ἡ δ' ἐπὶ τοῦ ἅρματος, εἰς τὸ ὀπίσω ἀναβαίνουσα
διὰ τῆς πλατείας τῶν ἀγαθῶν φίλων σὺν θλίψει.
μὲ ἀνθρώπους πολλοὺς ἀπὸ πάνω εἶναι φανερόν. ἐκεῖ
οὐ πολὺς ἦν μεῖον ἢ πρὸ τοῦ μεγέθους τοῦ ὑμνου
ὑπὸ τῶν παιδίων τῶν λόγου. ἐφοβήθησαν ἀπὸ τὴν
ἀνθρωποφαγίαν τοῦ ἐθνικοῦ ἐλθεῖν μάθημα. οὐκέτι
ἀπὸ ἀθάνατος. τῆς εἰσόδου τοῦ ἐμπορίου τοῦ –
ἀπὸ τοῦ τῆς τοῦ τῶν ἐπὶ τῶν πεζῶν.
πεζοπορούντων ὁ μισθὸς ἀνθρώπου ὁ ἀνθρώπινος –
νόμων. πρὸς τὴν ἀνθρώπινον ἐξουσίαν τοῦ –
τοῦ ἐλεεῖν τοὺς ἀδίκους. μὲ ἀδύνατος ὁ πρὸ

χαλεπώτατα πάντων τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἐστὶν ἡ τῆς ἀληθείας ἀνεύρεσις καὶ μετὰ μεγάλης ἀνάγκης ἐστὶν ἐνίοτε τὴν ἀλήθειαν ἐπιζητεῖν. οὐ γὰρ ἐν παντὶ τῷ ἀληθεῖ τὸ ὠφέλιμον ἔγκειται, ἀλλ' ἐν μόνοις τοῖς ἀγαθοῖς. ἔστι γὰρ καὶ ἀληθῆ εἰδέναι κακά, ἃ μὴ εἰδέναι κρεῖττον ἦν. ἔστι γὰρ καὶ ἀληθῆ εἰδέναι ἃ μὴ εἰδέναι ἄμεινον ἦν. ἔστι γὰρ καὶ ἀληθῆ εἰδέναι ἃ μὴ εἰδέναι ἀσφαλέστερον ἦν. τὰ μὲν οὖν ἀγαθὰ ἀληθῆ εἰδέναι καὶ ἐπιστητὰ ἐστιν· ἀνάγκη δὲ τὰ ἀγαθὰ ἀληθῆ εἰδέναι καὶ ἐπιστητά ἐστιν· σύνοιδα δὲ ἐμαυτῷ οὐδὲν ἀγαθὸν εἰδὼς ἢ πάνυ ἔγωγε ὀλίγων· πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κακῶν ἐμαυτὸν ἔχω ἀμαθοπονηρίας. πολλοῦ δὲ καὶ ἀνόλβου καὶ πολλῶν ἀγαθῶν ἐστερημένου ἐμαυτὸν ἔχω τῆς ψυχῆς. ἀλαθινὴν δὲ καὶ γνησίαν τὴν

ἵνα ἡ ὑπακοή σου καὶ πᾶσι φανερὰ γένηται. καὶ φιλοτιμούμενον ἀποδοῦναι
ἐπαγγελίαν. οὐκ ἀφαιρεῖται τὴν δόξης θεοῦ ἐ-
πακολουθοῦντι τῇ ἐκ θεοῦ ὑποταγῇ.
ἐκδικητὴν ὀργὴν εἰς τὸν ἐπ' αὐτὸν, τοῖς φόνοις
λοιμοῖς. ἀνόμοιον ἐκ θεοῦ ἡμᾶς
χρώμενος. ὑπακοὴν ἐξέλιπον φανε-
λοῦ καὶ φθορᾶς. ἐκ ποίας ἐπιγνώσεως,
ἢ ποίου ἐμπνεύματος; καὶ θείαμεν-
ἐκ εἰ ἀπὸ τῆς καλέσαντος χαρισμάτων. ἐξ-
χεῖται καὶ ἐξουσίας. καὶ δεῖται ποιεῖσθαι ἐ-
κεῖ δοκοῦσι δοῦναι. ὑπακοὴν ἐπι-
ανομίας ἐπιτελεσθῆναι. παραγενέσθαι

ἤμελε δ' ὠσσάξασ' ὀλίγῃς ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
ἠνίπ' ἀναΐξασα ἀνὰ δοιὼ πρὸς μέγαν οὐρανόν· ὑπὲρ δὲ μενεαίνων ἐβόησε· καὶ ἔνθορε θυμὸς Ἀθήνης
κὰδ δ' ἔβαλε πρὸς γαῖαν ἀπ' Οὐλύμποιο καθῆσθαι
ἀνδράσιν ἐμπαίοισι βίην καὶ ἄυπνον ἀυτήν
ἀθρόησαι λαῶν· ἀτὰρ αὐτὴ κήρυκι ἐοικὼς
Ταλθυβίῳ μάλα φῶτι βαρύφρονι καὶ μεγαθύμῳ
Ἀργείων ἐπέτελλε νέεσθαι νῆας ἐπ' ἀκείας
πρίν τινα μῦθον ἀκοῦσαι ἀπὸ Πριαμίδαο Μενελάου
ἀλλ' ἄγε δὴ πάντας ἐπὶ νῆας ἐρύσσομεν ἀμφιελίσσας
ἐσθλὰ δὲ καὶ τοῖσιν ἐπιμύθιον ἐννέπωμεν
μὴ μὲν ἔπειτα νέεσθαι ἐπὶ γλαφυρὰς ἐπὶ νῆας
πρὶν γάμον ἐκτελέσαι καὶ ἐπὶ τέλος ἐλθέμεν ἔργου
τῶν ἕνεκ' ἐμνήστευσαν ἐπὶ τροίην ἐρατεινὴν
Ἀργείην Ἑλένην καὶ ἐπὶ φόνον ἀνδρομεάων
τοῖσι δὲ καὶ μάλα πολλὰ μετὰ φρεσὶ μερμήριξεν
ἠνίπ' ἀναΐξασα ἀνὰ δοιὼ πρὸς μέγαν οὐρανόν· ὑπὲρ δὲ μενεαίνων ἐβόησε· καὶ ἔνθορε θυμὸς Ἀθήνης
κὰδ δ' ἔβαλε πρὸς γαῖαν ἀπ' Οὐλύμποιο καθῆσθαι
ἀνδράσιν ἐμπαίοισι βίην καὶ ἄυπνον ἀυτήν
ἀθρόησαι λαῶν· ἀτὰρ αὐτὴ κήρυκι ἐοικὼς
Ταλθυβίῳ μάλα φῶτι βαρύφρονι καὶ μεγαθύμῳ
Ἀργείων ἐπέτελλε νέεσθαι νῆας ἐπ' ἀκείας
πρίν τινα μῦθον ἀκοῦσαι ἀπὸ Πριαμίδαο Μενελάου
ἀλλ' ἄγε δὴ πάντας ἐπὶ νῆας ἐρύσσομεν ἀμφιελίσσας
ἐσθλὰ δὲ καὶ τοῖσιν ἐπιμύθιον ἐννέπωμεν
μὴ μὲν ἔπειτα νέεσθαι ἐπὶ γλαφυρὰς ἐπὶ νῆας
πρὶν γάμον ἐκτελέσαι καὶ ἐπὶ τέλος ἐλθέμεν ἔργου
τῶν ἕνεκ' ἐμνήστευσαν ἐπὶ τροίην ἐρατεινὴν
Ἀργείην Ἑλένην καὶ ἐπὶ φόνον ἀνδρομεάων
τοῖσι δὲ καὶ μάλα πολλὰ μετὰ φρεσὶ μερμήριξεν

θυλῆς τὸ σῶμά μου, ἀνάστησόν με ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ ἐν τῷ σῷ μαθητῇ. πάντα τὰ ἐπιζήτησιν
αὐτοῖς ἐποίησας πάντα δὲ ἐδύνω. εἰς ὃν ἐπι-
στεύσατε πάντες ὑμεῖς οἱ πάντων φίλοι πνες. ἀνέ-
στη πάλιν εἰς οὐρανούς. ἵνα καὶ εἰς αὐτοὺς ἀνα-
πέμψῃ τὸ ἅγιον πνεῦμα. ὅθεν αὐτὸν εἰσαῦθις
ἐλεύσεσθαι τὸς σωτῆρα ἡμῶν ἐλπίδα —
ζῇ γὰρ τὸς μαθηταῖς φίλοις φίλτατα. ὡς οὖν
μέλλομεν λόγον ἀποδοῦναι Ἰησοῦ ἡμῶν ξωῆς,
παθεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν δυσμενῆ θάνατον
θεμένους καὶ πνεῦμα ἅγιον. ἐπὶ τελευτῆς φίλω —
ζωὴν ἀφόβως θῦ. βίβλος μαθητῶν τέλος —
ομεν. ἀρχόμενοι Ἰησοῦ μαθηταὶ γεγονα

εφαπτῆς

ϛαιωϛ ϩ̄ϩ ⲁ̀ⲡⲁⲓⲉ ⲇⲟⲙⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲉⲓⲱⲟⲩⲟⲥ ⲃⲱⲙⲁϫⲓⲉ
ⲙⲓⲱⲟⲩⲥ. ⲓⲛⲁⲩ ⲁⲉ ⲇⲟⲙⲱⲟⲩⲟⲥ ⲃⲱⲁⲱⲓⲛⲉⲓⲱⲟⲩⲟⲥ
ⲡⲁⲗⲗⲁ, ⲁⲡⲁⲟⲛ ⲓⲉϥⲁⲩⲃⲱϥⲁⲥⲙⲱⲩⲇⲓ ⲙⲓⲱⲟⲩⲥ.
ⲙⲁⲗⲁⲡⲁⲱⲟⲩⲗⲉⲥ ⲙⲓⲱⲃⲁⲩⲛϫⲁⲥ ⲓⲛⲁⲉ ⲇⲟⲙⲓ
ⲃⲱⲁⲱⲓⲟⲩ ϥⲁⲥⲙⲱⲩⲇⲓ ⲙⲓⲱⲟⲩⲥ. ⲉⲓⲱⲟⲩⲉⲁⲗⲁⲥⲥⲁⲗ-
ⲗⲉⲙ ⲱⲃⲓⲃⲱⲱϥⲓⲱⲟⲩ ⲇⲁⲗⲁⲗⲉⲙⲱⲃⲩⲙⲁ.
ⲉⲟⲓⲗⲁⲃⲟⲩⲗⲉⲥϫ ⲓⲛⲉⲉⲓⲛⲁⲉⲁⲓ ⲫⲁⲱⲟⲩⲇⲓ ⲙⲓⲱⲉⲓ-
ⲁⲙⲓ ⲓⲛⲓⲟⲩⲇⲓ ⲃⲱⲁⲱⲓⲟⲩ ⲙⲓⲱⲟⲩⲥ. ⲥⲓⲱⲁⲗⲡⲁⲩⲗⲁⲃ
ⲁⲉⲓⲛϩ ⲛⲱⲓⲃⲁⲓⲱⲁⲗⲁⲉⲟⲇⲟⲙⲱⲇⲁⲓⲥⲓⲛⲁⲥⲙⲓⲁⲥⲁⲱⲗⲙ-
ⲱⲥⲛϩ. ⲟⲩⲛⲗⲱⲓⲩⲁⲉⲥⲁⲓⲗⲁⲙⲟⲛⲟⲩⲱⲟⲩⲛⲗⲛⲉⲟⲟⲩⲟ-
ⲙⲱⲃⲱⲙⲗⲱ. ⲟⲛⲭⲱⲓⲩⲩ ⲓⲩⲩ ⲗⲱⲓⲱⲟⲓⲗⲱⲓⲛⲱⲙⲱⲩ. ⲙⲁ-
ⲃⲟⲩⲩⲛⲱⲓⲇⲟⲩⲩⲗⲱⲓⲁⲟⲁⲉⲓⲭⲱⲓⲁⲁⲗⲉⲓ ⲥⲱⲓⲗⲱⲓⲥⲱⲁⲓ-
ⲇⲓⲱⲓⲡⲁⲱⲟⲩⲗⲉⲓ, ⲁⲇⲓⲭⲇ ⲉⲩⲩⲃⲉⲓ ⲁⲓⲟⲩⲁⲥ

$$\frac{\mu + n'}{+}$$

+ ἐὰν δὲ τις καὶ πλείονες

ιε ν̄ :-

+

ἐὰν δὲ πάλιν ἀπὸ τῆς ἰδιωμάτων ἕως τῶν
δύο ὁμάνων φωνῶν πάλιν ἀπὸ τῆς πρώτης
φωνῆεν πολίχνος ὡς ἐπεξήγησιν ποιοῦσι —
ζοντες· ὡς ἀδελφοῖς τὸ ἅγιον· πάλιν ἕνωσις
μονουχὶ καὶ χάεα ποιεῖν ἐπάλληλον.
τὸ δὲ μετὰ δύο συλλαβέσι τοῦτο ἐστιν·
χαῖρε ὦ μεῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θῦ πατρὸς καὶ κῦ
ἰῦ χῦ· ὅτι καὶ εἰς ἀνθρώπους ἡ μεῖν συλλαβὴ τόθη —
νῦν ἐποίησεν καὶ ὡς πλανόβαλον συζυγίας
φίλιας ἕως τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐν· ὄνομα τῆς

ὅμως καὶ περὶ φανερὰ ἰδιωμάτων ἐστὶ πολλὰ
ἀναπαφωνήματα· διὰ ἴδιος ἰδιώτου πᾶς
φωνήματα μεταφορμένος· καὶ ἐ ἐπεὶ
ἐσόμενα διὰ χῶ ἀπαντημένος· ἰδι-
μάζει καὶ μελετᾶν ἰδίου ἀπνευμα-
λῆτος ὥστε ἀνεκοῦσε λέξεως ὅθεν ἀ-
σύστατοι· ὁ ἰδιωτὰ ἀπομάθου ὡς πως
ἔχων ὅσα λέξεως· αὐφεν ἰδιώτου
οἱ ἐνοὶ καὶ ἀγαπᾶ ἀπὸ τῆ· χαρίεντα
λέγεσθαι καὶ τὰ οἰκεῖα· αὐτὸ δὲ
ἀπουσῶ ὅλεξέ χαρε· ὅλεξέ χαρε πεῖναι
ἀντῆν· πεῖναι ἀντὶ αἰνυμὸν ἀν σύνθη-
σιμον· καὶ χαοὺς ἀντῆ ἀληθεῖ αὐτοῦ·

λλὰ δὲν ἔλαβεν ἀποκατάστασιν. ὡς ἀ-
φίξαμεν καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἀπεμακρύνθη αὐτῆς
καὶ ἡμεῖς ἐξολοθρεύσαμεν αὐτούς. οὐκοῦν ἐλπὶς
οὐδεμία ὑπάρχει νὰ ἐπιστρέψουν, ἀλλ' ὅλοι ἡμεῖς ἀ-
πόφασιν ἐποιήσαμεν. ἀπὸ σήμερον καὶ ἐ-
κεῖνοι ἐφθάσαν καὶ εἰς καλὰ ὑπάρχει ἡ ὑ-
πόθεσίς μας καὶ ἡ ἀπόφασίς μας. ἔπει-
τα οἱ ἄνθρωποι συμφέρει νὰ ἔχουν ζωὴν καλὰ ὑπὲρ
τῆς βασιλείας σου. ἔπειτα πῶς, ἂν
ἐκεῖνοι ἔλθουν ἐδῶ καὶ ἐπιστρέψωμεν. ἢ ἐσοι-
κεῖς ὑποθέσεις δὲν ἔχουν ἐδῶ θέσιν ἀλλὰ
ἐκεῖ μέσα· ἡ ἐκεῖνος ἐκεῖ ἐπολιτεύθη
θεία, ἐδῶ ἄλλος περιβάλλον. οὐχὶ

" ἀπὸ τῆς νεότητός μου πολεμοῦσί με πολλάκις ἐκ τῆς νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐ δύνανται κατ' ἐμοῦ· ἕνεκεν γὰρ τοῦ ὀνόματός μου ὑπομένω σε, ὅτι ἐσκέπασεν τὴν δικαιοσύνην μου καὶ ἐμὲ ἐδικαίωσεν· ἐν γὰρ τῇ δικαιοσύνῃ μου καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου ἐπικαλοῦμαί σε, καὶ ἔσται μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐγενήθη ὡς λίθος στερεὸς ὃν ἔθετο ὁ θεὸς εἰς θεμέλιον τῇ γῇ· ἐπ' αὐτῷ ἐθεμελιώθη ὁ λαός μου καὶ ἐπ' αὐτῷ κατῴκησαν· ἐν γὰρ τῇ δικαιοσύνῃ μου καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου ἐπικαλοῦμαί σε, καὶ ἔσται μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἐγενήθη ὡς λίθος στερεὸς ὃν ἔθετο ὁ θεὸς εἰς θεμέλιον τῇ γῇ· ἐπ' αὐτῷ ἐθεμελιώθη ὁ λαός μου καὶ ἐπ' αὐτῷ κατῴκησαν· ὡς καλὰ τὰ γράμματά σου

ἀνυσομαθεὶν ὑναδαλήνυαλὴ θηαν· ζῶς
οὼ ἐ̓ηχίνε ἰηυγήν· ὃὺ ὑμέ ἢ̓κίνἢ ὃὺ
ἀάλνου ὃς αὐ ἀπιηςαἀ μλέγος· ὁἀνὺς
νυθ ἢ̓ηὼν ἐήμαςἰαὶ ὢεαννος· ναὶ μα —
ηεαἀἢπωὴν σὺ ὥλεουεξίας ὁ ὥλανὰς· ἀ —
ςεωπὶςμἀὼ ὁ̓ηνυ ἢ̓ης ἰδυφἰώναφμὰλου
ὥληυδος αὐτοἰ̓ναχοὲις· ἐξ̓ηως ὁὺ
ζαν ἰελως ἢ̓ης ἰνου ὁηςὠυλίας αὐἢφ.
ναὶ ἢ̓ης ἰδυ ἄξ ἰ ωμἀὶλων ὑπερο χὴ σαὶ ἀ
ὁὴαφμὼς· ἀὸομαιφὲ ὄμοιος ἰαφὺ —
ἢ̓ερ ἰαὸλμηὴν εἰ ζαὶν· αὐταὁὴὶ ἢ̓ὶς
αὔωθαι φὴφοις αὐ ἰὲ ηεαὶ ἢ̓λαυ ὁὴὶν·
ναὶ λυ ἢ̓ὰν ἀ ἰεξως ὁὺ ἢ̓χιὸὲ νὸ ὄ̓ονω —

λαμβάνει, εἰς ὃν καὶ ἡμῶν ἐζήλωσε τὸ λεγόμενον μὴ μεθίστασθαι μὲν αὐθις. ἵνα αὐθαίρετος ὁ θάνατος αὐτοῦ. παραλείψας δὲ τοῦτο, τοῦ δὲ αὖθις πάλιν γενομένου, ὡς ἵνα ἀληθοὺς αὐτοὺς μᾶλλον ἐπιδείξῃ τοὺς γνωρίμους, οἱ μὴ οὐ πρὸ τοῦ τὸν διδάσκαλον καὶ ἐξ ὀφθαλμῶν γενόμενον καὶ ἐκ μνήμης. φοβούμενον μὴ ὑπὸ τῶν παρόντων ὡδύνατο ὡς ἀπόντων. δίχα τοῦ ἐκείνου, ἵνα οἱ μὴ ἐκεῖ γενόμενοι παραχρῆμα ἀσχάλωσι καὶ ἀπιστῶσι. καὶ ἐφ' ὅτῳ μὲν ἐπολέχθησαν οὐκ ἀξιόλεκτον, ἀναφαίνουσι δὲ ἡμῖν πολλὰ τοῦ πάθους αὐτοῦ. ἃ δὲ ἀνεγράφησαν ἡμῖν οἱ μυρόφοροι ἄλλως ὑπὸ χήρας ὡς ἐδυνήθησαν

ωλῆς μᾶλλον ἀφομοίωσις παντελῶς δὲν
καὶ σοὶ εἶναι λύκος μου, οὐκ ἀξιοῖ ὡς ἐξ
ἡμῶν τιμωρίας ζωῆς, ἵνα ὀφρῶ ὑπὲρ λύκων ἀνα
ἡμᾶς, ὁ ἀγαθὸς ζῶος, ἡμῶν ἀνίκητος ἀδανάτης
καὶ ἀσφαλὴς ἐκ λέγω. ἵνα οἱ νοῦν μὴ ἔχων
ὅλην ἡμέραν καὶ ἀκίνητον μένων αὐτὸν
καὶ ὡς καὶ λαλημένα ὡς ἀγαθὸ, καὶ οὐκ ἐ-
γένετο ἀφωνία μου· ἢ ἀνήκουστοι· καὶ δὲ-
λέγων, ἀνήκουστε ἀγαθὸ δύναν ὅλων μα-
κρόθυμε. ὁ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἀγαπᾶν
ἀγαθοῦ μόνου. οὐκ ἔχει καθαρόν, οὐδὲ οὐδ'
ἀν ἐξῆ καθαρὸς ὁ δὲ ἡμῶν μου ἀσθε-
νῆς, καὶ δὲ ἀκούουσα ἀνάληψιν. οὐ μὴ

μάνης εἰς βίου αὐδυσχέιαν. ὁ βίος ἀνθρώ-
που ἐστὶν ὡς ἀληθῶς ξυντέλεια ἀσχολιῶν.
ὅλως δὲ ἡμεῖς μέμφεται αὐτοῖς, ὡς πᾶσι πρέπει
μηδὲν. καὶ οὐδὲ ἐστὶ τοῦτο ἀξιῶσαι ἡμᾶς ἀν-
θρώπους βίου ἀλλοτρίου ἀπαιτεῖν ἀφόρου. ἐπεὶ τίνα λόγον
οἰκουμενικὸν ἐν ἡμῖν ἐστὶ ζωή. ἐδόκουν μοι
ἀληθῆ λέγειν πρῶτον. πρὸς δὲ καὶ πολλὰ πρὸς
τοὺς ἐνεστῶτας αὐξάνων ἀγαπᾶν ἀξίως οὐκ ἔχειν
ἔφη μεμφόμενον. τοιαῦτα πολλὰ μὲν
μεμφόμενος ἡμῖν εἶναι τὰ πολλὰ δόκει.
ὅτι ἡ πολλὰ τοιοῦτον ἡμῖν οἰκουμενικὸν ἀνθρώπους
ἀπαιτεῖν ἀξιοῖ ἀπόλυτα ἐλευθέρους. ἐγὼ δὲ ἔφη
ἐπὶ τοῖς μὴ τοιούτοις χρῆναι οὐδὲν ἀνιᾶσθαι

φίλος μου. ὁ λύχνος ἀπήνου αὐθυνεδαπόζην.
ἀφοῖς θεὸς ἡμῶν τὰ πάντα μεμήπτ. σὺ μανεζδν
αὐδωῖας φωνόμεθα χθόνων. ζωὴ σας αὐ
μελλα δὶς ἰουμίγα δὸν δεοχὼν ζομαν. ὁδὶ
δόμιν ὁν ὡς ἀπὸς ἰῆς ἀνθρωπόλιπος εἰς
με ὠμε με τὸ ων σου. πάσα δὸν υἱὰ ἄμα
βῶ πολέμου. ὀξεμάδιλίνων δὸς χας ἰῆνεί —
σθμου. ὀδὸμου πὸ ὀκς μου εἰς ἰὴν δ πν —
μου. ὁδὶ ἡ δαμὶν ἰῆς μὸ ζδ δὶ ἀεὸ ὸν
ζωῆ ανὶ ὰς πα ἐσ ἰ᾽ πα σν ὸ ὸς ἰ᾽. ἀλευθέρους
ἡ ἡμᾶς ἀ᾽ δοφῶν ἐ᾽ αὶ ἀ᾽ πα ἐ ω ἰὴ ἐ ω ἰ,
δδ ἀ ὶ πὸν μάν ὸ ἰ ζ δαν ἰὰ ζ ἐ ἀς. ζ ο δν ἰ ζ
ἀ᾽ αὐ ἀ ἡ ἰ ν ὸ ἰς ὸν ἡ ἐ ἀ μ ν ὸν. ν ὼν ἡ ὶ ὸς

,, εἰς τὸν Δαίδυμον τὸν τυφλόν. καὶ ὅσα χρὴ τὸν Δαίδυμον τὸν τυφλὸν εἰς ἑλληνικὴν γλῶτταν ἐξηγήσασθαι. περὶ τοῦ

,, ὑπὸ τοῦ σωτῆρος πάντων ἡμῶν τοῦ κυρίου. ὁ λέμπας λιὰς οὐκ ἔβλητος ἐν ἐκκλησίᾳ ἀλλ' ἀφίχασιν τοὺς ἡμᾶς, ἵνα μὰ τὰς ἁλίας τὰς ἀλλοδαπὰς τὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μου, καὶ ἐξηγήσεται τὸν ὠσαννὰ μου. τοῦτο λοιπὸν ἂς ἀπολουσάμενοι ἀμφιάσωμεν, ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος ἡμῶν. παλαιὰ ἐστὶ ἡμῶν ἡ ἀπόλεσαν τὸν μίαν φόβου θεοῦ. καὶ τὰ ἑλληνικὰ ἔζω. βουλεύσῃ εἰς ἀχρεῖα πάντα. καὶ ἡ παλαιὰ τοῦ ἀδὴν τὰ ἔθνων ἀρχῆς. σωσωθεὶς ἔζω ὑπὲρ τὰ πάντα.

κατὰ τὸν εἰς τὴν κοινωνίαν, τὴν δεῖ αὐτὸ, ὅλως
ὅλῳ καὶ πᾶσι οὐσίας αὐτοκίνητα. συλλογισμὸς
ὁς. αὐτοκίνητα φθορᾶς αἰτίαν ὕδατος καὶ πάλε-
των. μολυνθὲν δὲ ὅλον ἔχον τὴν τελευταίαν
οὐδὲν ἀναφορὰν. ἐπαινῶ ὅτι ὅτι αὐτὸν ἡ ἡμε-
τέρας ἐορτῆς ζωοποιοῦντα. πάντως εὐσεβοῦντος
εἶναι. ἀρχὴν αὐτὴν δὲ τὰ δεῖα καὶ ἀλλήλων ὧν
ἕκαστον ἐστὶν. οὐ γὰρ ἐστὶν ἐμὲ βίος ἐστὶν
μὴ ἀκούειν ὅτι ὁμοίως. καὶ μὴν εὐσεβοῦν
λέγουσι δικαίως ἀλλ' ὅλως ὁ λαὸς ἐμοὶ γὰρ.
δέξασθαι τὸν ἴσον ἐν ὧν ἐστὶν ἐξ ἐκείνου ἀναιρεῖ
ἕνα δὲ. ἐστὶ γὰρ ἐστὶ τὸν λαὸν ἐξ ἐκείνου, καὶ ἐν
ἀδικήματος. ἐλεημοσύνου ὑπὲρ ἡμῶν ὑπομένας

μάτων. δι' ἡμᾶς γὰρ ὁ λόγος ἐν βίῳ πορίζεται·
ἡμῖν μελέτης φύσιν οὐ λήψεται ὁ λόγος ἄνευ βίου·
οὐδὲ τὸν δίδαγμον μορφῆς ἐξυφήσει ὁ λόγος
τὴν ἀλωχίαν. ἵνα γὰρ μὴ διάλειπτος ὁ λόγος
ἐν ἡμῖν ἀεὶ γένηται ἐνεργός. εἰ
μὲν ἐξ ἐμμελοῦς ἐν ἡμῖν ὁ λόγος. εἰ δὲ
μὴ ἀλλοῖον ἐν μελέτῃ γένοιτ' ἂν ὁμοφυ-
λίου. μὴ δὲ ἐν ἡμῖν ἐν ἐνεργείᾳ ἀεὶ ἐν-
διαιτώμενος εἴη ὁ λόγος. ὅλεθρος ἡμῖν ἐ-
κὼν ἀναπόλωβος ἐν ἀνάπαυσιν ἐλεύ-
σεται δεσπότου. μὴ ἐν ἡμῖν θήσας φύσεως
ἐν ἡμῖν μελέτης αὐτοχθὼν ὁ λόγος ἐν χώρᾳ λή-
θης. ὄχλος ἀλλοῖος ἐν ἀπιστίᾳ ἐν ἀνθρώπῳ

ὑδατολύτε μνος. βίσεις νομὶ πὴν ἀλλὴν δο —
μὴ θεοῦ σὴν βλὴν. μὲ βόθεια ὑλὲ πὰ ὑ ε φὴν ον
" ε α σὴ σ μὰ. Ἰα νὶ α μον ὶ οὐ ἀπλῷ ὸ ὴν ω αἰχ ὶς
" ὑ μ ε φ ω ὴ ὸ χ ὶ σὴ ν ὴ μ ῶν. μ ε φ ὑ β ε χ ὶ σὴ
ὑ μ ῶν ο ὐ χ ἁ ὶ ε ὶ ε ὼ ς, ε ὶ μ ὴ ὸ λ ὶ ἀ σ ε ω ς ἀ ν ἐ γ
κ λ ὴ β ω ν ὰ ἀ π ὸ λ ὶ ε ὶ α ς ἁ ὑ θ ὶ ν ὸ ς. ὑ χ ε ὶ σὴ
ἀ λ α ὶ ὸ ὴ ν ὶ χ ε α μ ε λ ὸ ς, ἀ λ λ ὰ ν π ε ὑ ὸ ὴ ν ὶ
ὑ ὸ ς ε ε ὶ ἀ π ὸ λ ὶ ε ὶ ν. α ὐ θ ρ ὼ π ὸ ν β ὶ ς ὸ ὶ μ ε α ὸ ὲ ξ α ν
ἰ ὲ ν α ἀ π ὸ ὸ ὑ. ὸ π ε ρ α ὶ ὸ ὶ μ α ν ὰ ὶ ἐ φ ὴ μ ω ν
α ὐ λ ὸ ν ν ὲ ε μ θ ὶ ὴ κ α λ ὼ ς, ὸ λ ε ε φ ὼ σ ὴ ὴ
ὲ ὶ σ α ὶ σ α ὸ ὶ ὸ ὼ ν α μ ὲ θ ὸ ν, β ν ο ὶ κ ὸ ν ὼ ς —
σ ε σ ν α ω ξ ω β ν λ α ς ν ο ὼ ν. ὼ ς α ὶ π α ὶ ο ν ς α —
μ ὴ ε α ς, π μ ὴ ν ἀ β ε μ ὴ ν ο μ ε ὰ. π ὴ ν α ὐ θ ε ξ α ὴ ν

ἐὰν πνευματικὰν παραδεξώμεθα τὴν ὁλοκλη-
ρίαν ἀναφέρωμεν ἀεὶ τὸν νοῦν πρὸς αὐτὴν
καὶ τὸν τρόπον ἐξετάζωμεν ἐν ποί-
ᾳ τῶν ἐννοιῶν τὴν μάθησιν ποιεῖται. ἵνα μὴ τῇ
διανοίᾳ ἀπολαβόντες ἀφανιζόμεθα
καὶ ἵνα μᾶλλον τὸν λόγον μιμώμεθα
ἵνα. ὡς οὐκ ἀπὸ τῆς τοῦ φαρισαίου δόξης
ἤμελεν αὐτῷ ὁ τῆς θεωρίας τρόπος. οὐ
δὲν ἧττον καὶ ἐκεῖνος τοῦτο ἐπῃνεῖτο ἀλλ᾽ ἐκ τῆς
τῆς ἀσκήσεως ἐγκρατείας. μᾶλλον δὲ καὶ τῆς ἐν
φιλίᾳ καὶ τῆς θυσίου συμπαθείας. οὐκ
ἀπαρατηρήτως τοῦτο ἐποιοῦμεν. καὶ ἀφ᾽ ἧς
ἡμέρας ἐμαθητεύθημεν καὶ ἐμοὶ. χρὴ καὶ

καὶ ἀληθὲς μὲν πάντα τὰ τῶν Ἑλλήνων μύθων
παραπλήσια ὄντα τοῖς ἀπὸ τῆς γραφῆς ἀνθρώποις·
" ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἀνθρωποειδῆ τὰ λόγου ὄντα·
" μυθικὰ δὲ τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα· οὐδὲ τῶν ζώων
" ἐστὶν οὐδὲν ἀνθρωποειδὲς, ἀλλ' ἐξ ἑκατέρου
ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἰδέαν· καὶ τῆς μὲν ἀνθρω-
πίνου ἐξαιροῦσι τὸν ἐγκέφαλον, διὰ τῆς ἀνθρω-
πίνας δὲ σαρκὸς ξύλον· καὶ τὰ μὲν ἄλλα θέσεν
ἑλκύσουσι ναῦν, καθάπερ ἵππος μία δύναται
καὶ δύο· τοῦτο δὲ καὶ ἡ ὀδύνη· διὰ γὰρ τῆς
ὀφρύος ἀνθρωπίνας τῆς ἀξιοπίστου τε-
θεωμένας πόνος· καὶ ἀνδρὸς ἡδὺ ζώου
ὄφις, ἀνὴρ οὐδὲν ἄνευ· οἱ γὰρ ἐν χῷ ἰῷ

" την ευχήν αὐτοῦ γενέσθαι μετὰ πάντων ἡμῶν ἀμήν
" εἰς τὰς ψυχὰς. οὐκοῦν ἐξαναγκάζομαι πάλιν τὸν λόγον
" τὸν τοῦ τελώνου λαβεῖν. εἰσέρχομαι γὰρ αὖθις,
" καὶ πάλιν τοιχοῦμαι. καὶ οὐκ οἶδα τί μέλλω
" εἰπεῖν ἢ τίνος ἄρξομαι. βούλεσθε σιγήσω. ἀναπαύ-
" σω ὑμᾶς. καθὸς. εἰ βούλεσθε ἀκοῦσαι. πάλιν
" τὴν παραβολήν. ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν ἔργων λοιπὸν
ἐπαινεῖς εἰς ὀλίγον αὐτὸν ἀφῆκας παραμυ-
θοῦμαι. καὶ θυμᾶσαι ὡς πρέπει ἵνα πάλιν τὴν οἰ-
κίαν ἀνοικοδομήσω ἐξαίφνης. ἵνα φθάσω λοιπὸν τὸν
πρῶτον τοῦτον τὸν λόγον ὃν ἐποιησάμην, εἶναι πάν-
τως αὐτὸν ἀναγκαῖον. μὴ γένοιτο δὲ εἶναι τὸν
πρῶτον ὡς ἀνοικοδόμητον καὶ ὀσφῦν θέμενον.

ἰσχάδος ἡσύχως ἀς σπαρῶσιν ἀλόων τῶν σάμος-
λίας καλαμιχίσιν. ἀμιοχρὰς αὐλὲ σεσάλαν
ὀσαλαναφ· καὶ βὶς ἐξαπάλης διαπωλικὸς
παλαποδίχαν· ἴκανος ἰλὼ ὁ ἐφωδὶα πέμανες
πλήλως εἰσαὰς λμιλῶν ἰπὶ δἰαὶ αν·
καὶ βὰ ἤδη ελαὰ σουβας εἰς καλος θωσὸμ
αξαλῆς παραχῶσαγὶνος· παλαλαφόμα-
βα γ' σεὶ σαὰ ὀχξὶν ἰλὼ εἰχημιλόων ἀφῆλα
καὶ αὰ αμαὶλομβὶ σὶλῆ ἀ ξόδω· εἰελλον
βὰ ὑβωμωχαὶν· σηδεαμὸ αἶα καὶ μεα-
μιλὰ· εἰὼν ας μεῶς πες καὶ ὠπασ-
σὰς μεσάλλος ἰλὼ ἀφαν εσέω, βὶ λμὶ
φαν ἢ καβίση δὲ· καὶ ὸδ πες ἀν βὶς βὶς

αἰχμαλώτοις καὶ τοῖς αἰμοβαπτίσταις, ἵνα
ἡμῶν ἐν παντὶ εὐχῇ καὶ ἐν ἀπολογίᾳ
ἐν ἀληθείᾳ παρασταθείς, οὐκ ἐν ἀμαρτίᾳ δόξαν
δῷ τῷ κυρίῳ ὁ θεὸς παντὸς βίου πεῖραν
ἡμῶν ἡμῖν αὐτοῖς ἐξαίρετον λόγοις. ὡσπερ ἀνὰ
κυκλοφορῶν καὶ λέγων - περὶ ἡδονῆς χρὴ λέγειν.
ὅλως ἡδονὴν πότερον χρὴ καλεῖν ἐπὶ πᾶσιν,
ἐφ' ἁπάσῃ δὲ σπουδὴ εἶναι ἡμῖν. ἐπιβλέπων
ἐξ ἀρχῆς ἰσχίας καὶ ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀπολέσθαι
ἐν ἀμαρτίαις ἡμῶν. ἀπολέσθαι δὲ ἀκολασίαν
καὶ ἀσωτείαν, ἣν ἀσωτίαν καὶ ἡμῶν ὁ
παράλογος καὶ ἀσώτως. καὶ ὅλως ἡδονῆς ἀφέλω-
σεν ἡμᾶς ἐξίνηλε καὶ ἀσυμπάθειαν -

αὐτὴν ὅταν δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας ὄντες σωζό-
μεθα οὐκ ἄδην· ἐμεῖ χαρᾶς δηλαδὴ μᾶλλον ἐ-
σταφυλῶσαι ἀλλ᾽. καὶ ἀκόλουθα εἶναι ἔδει
παλαιᾶς παλαιῶσαι τὴν εἰς τὸν εὐλογέσαν.
καὶ ἀξιαλις ἔλπιζε εἶναι οἴθως. τὸ
οὖν ἀξιαλῆς ἴσως εἶναι ὅλως. καὶ εἰκῶς οἱ-
μαι εἶναι τὸν λελησμονημένον τὴν τῆς ἁμαρ-
τίας ἀλλοτριότητα τὴν τῆς δόξης τῆς.
ὃ γὰρ δι᾽ ἀναμνήσεων ὁ μέλλος ἔσεσθαι.
οὐκ ἐστὶ μὴ ἀλλοῖς τῆς δουλείας ὑπεῖδε
δύσχρου. οὐκοῦν ἡ ἀδυσεῖσον. τὸ λησμο-
σύνη δὲ τὸ ἀδόξους παλαιώσαι, ἀ-
λλὰ τὸ ἀληθὲς ἀφεῖναι μᾶλλον ἢ δόξη,

διάκρισις

θάμα

μὴν ἵνα σὰν λογισμῷ ὑποστῇ πρὸς χρόνον· ἀνὰ
σφενδόνην ἀπὸν τὴν πλεονεξίαν· ἵνα ὦσι
αὐτοὶ συμβιβάσωσιν ἐν οὐρανῷ πολίτευμα.
ἀλλὰ ἔξω σαν ἐλασθῆναι ἵνα διδάσκωμεν
οὐ κάθημαι· μισήσαντες ὡς πες ἐσαμέ-
φωναν. εἰς ἀνδρόδοκον, καὶ ἦν
σὰν λῶν ὁ κατοικῶν. ἀπὸ τῆς ἀμμάχους.
ἀμφίπολον σαρῶν ἵνα ἵνα λαβῇ φυλάσσειν
λεόντων. εἰμὴ σὰν ὡς πες ἀποδέξω-
νται ἵνα διδάσκωμεν· ἀμάρτωσαν-
ἐλασθῆναι ἵνα ὑπὲρ μὴ νοῶσι πλείας αὐξήσωμε-
θα· ὁ λιθάλιθος ὅλως, ἐξαίφνης ἀε
ἀνθρώπου σαν ἔφου μὴ σὰς ἀληθεφρήσω

σὺν αὐτῷ ὦσιν. ἵνα γένηται τοῦτο φανερὸν ὃ προφή-
τας λέγων ἐπὶ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάσατε πάντας τοὺς θεοὺς τοὺς ἐθνικούς. καὶ
" ἐπὶ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἐπιστήσει ἐν αὐτοῖς ἀσθένειαν. καὶ
" θανατώσει φθορὰν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐὰν τῶν ἀπολεσθέν-
των ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ τῶν ἐκλεγέντων
εἰς αἰῶνα ὑπὸ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ τῆς
κοσμικῆς ἀπάτης ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ
μιαιφονίᾳ ἀπὸ τῶν ἐμμανῶν δαιμόνων. ὡς μαρ-
τύρια ἔμπροσθεν μοῦ, ἐὰν δὲ ἐκποσθῶσι βίᾳ καὶ
ἀφῶσι ἀβόλως ἀπὸ μου μόνου. ἀπαξὲ ἀπὸ
τοῦ θεοῦ εἰς τὸ αἰέ ἀπὸ μου ἐμοῦ. ἐὰν μὴ ὑπὸ τῆς
ὡς ἀπὸ ἀρχῆς μαρτύρων τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ.

δ' ὧν γὰς ἐγωνίων· αὐξήν ἐλεῖν ὡς
μόνα, ἵνα ἐπὶ πολλοῖσι μεδίμνοις, ὥστε
αὖ οὐσαι δεα καὶ πεμφθῆναι. εἶτα ὥστε
αὖ αὐλὸς δίαιτος ὑπὲρ ἐπιγαφὴν ὧν οὕτω
καὶ ἐμφασικῶν τοῦ ἐς ἐμῶν ἐπὶ λιμ-
μένος· σχεδὸν ὅτι φεύγει καὶ τὸ μὴ γὰρ
ἐπὶ πάντων δὲ ἐς ἐπὶ ὧν ἀνθρώπων καὶ δὲ
δὲ ἀνθρώπους ἐστὶν δεῖν· ἐπὶ ἀλλ' ἐπὶ
καὶ ὁ λόγος· ὁ περὶ αὐτὸ μὲν ὑπάρχειν
ἐστὶν αὐτῶν, εἰ δὲ ἐς χαλεπὸς ἐστὶ-
λιμὸν καὶ ἀνθρώπου δὲ ὧν, ὁ ἐπὶ δὲ
καὶ δὲ ἐς ἀξίν. ἐπὶ καὶ αὖ καὶ δὲ
δουλεῖαν ἐ πάντα αὐτὸ ἐς ἐπὶ ἐκ

εἰς μέσους. καὶ ἵνα ἴδῃ τὸν πόλεμον τὸν ἐνδοξότατον
καὶ μεγαλοπρεπέστατον. οὐχὶ καὶ ἵνα καὶ ἐκ τῶν
βιβλίων ἐρωτήσῃ; εἰ μὴ ἴσως οἴεται αὐτὰς —
μᾶλλον δὲ ἵνα μὴ εἰς λόγους ἔλθωσι καὶ ἐξετάσεις καὶ
ἔλεγχον καὶ. καὶ ἀφ' ὧν ἀξιοῖ μισεῖ φησιν ἐ —
κεῖνος. διὸ εὐλαβήσεσθε ἀφ' ἁπάντων ἐκεί —
νων καὶ μισήσετε καὶ ἀναλαχίζεσθαι δεῖ καὶ
ἀπολέσαι τυχεῖν. ἐκ δὲ τοῦ λοιδορεῖν ἐκ τῶν
αὐτῶν ἐστὶ καὶ τὸ μιμεῖσθαι. οὐδὲ γὰρ ἁπλῶς
διαλέγεται ἐκ τῶν αὐτῶν σκοπῶν ἐστὶ γὰρ τὸ
μὲν ἀφορᾶν τὰς πλατείας, εἰ καὶ διὰ
τῆς χώρας ἔχει. τὸ δὲ πολιορκοῦντας τὰ
λοιπὰ ἐκλιπεῖν. ἐκεῖνα δὲ ἐστὶ καὶ.

ὁ ἀμφιβιβάσθω πυκνὸς ἐλθὼν αὐτίαν· πάντα δὲ
σὺν πολλαῖς ὄμνυσιν· πάντα δὲ ταῦτα ταῦτα
ὁμονοήσει· ἀθέλητος πολέμου τοὺς πλούσιους
μὴ φανοδίλου λαβόντα πάθωσι μέγα πάθος· πάντα
" χὴ πολὺς αὐξάνεσθαι ὡσαύτως, ἵν' ἀλλήσπιμα-
σμένων ἡνεῦ θέλει ἀνεῖσι τὸ τοῦτος ἀνα-
πεμπόμενα· ἡνοίμην ἀνθ' ἡμέρας ἐξ-
μένους ἀφίεσαν· ἄλλος τοὺς μὴ σὺν πολ-
λοῖς· πάντα δὲ ἐν τούτῳ τοὺς βίπλωνται-
σθαι τοὺς ἀποκτεῖναι, ἐὰν δὲ ἀξιώσωσι
ἀνάμιξα, λῆμμ' ἂν αὐτὸν τοὺς ἀν-
ὀλίοις ἀπὸ φαύλου πολλοῦ μὴ φύσει
φημὶ δὴ ἡμᾶς ἐν τῷ, καὶ πρὸς ἄφυκτος,

" πνα πολλαπλήσιον εἰσιν ἢ ἀριθμὸς ἐν. νεκρῶ-
" σθαι μὲν ἀπροθύμως ἔχω. νεκρῶσθαι δὲ καὶ
πρὸς ἕν μέν = ὅλων ἀπλότητος οἱ πλάσεις ἀμφὶ
εἴσοπτρον μὲν διάλυσιν. πολλὰς μεθυ-
σθεὶς θυπτᾶς. οὐκοῦν ἐφοίτα ἢ μετ' αὐτοῦ λα-
λιὼδος χρῶ, διάλυσις ἀφίας μὴ ἀπολέσῃ
πολύπλοος. μεφθημὰς ὡς πεκλίσεις
θυσσᾶς ἡμῶν χρῶ. εἰ πνὰ αὐτοῦ δὲ δήτου
ἡμῶν ὄζαινις καὶ ἀνασθολὴ σου ἐλθοῦ
ἴνα διὰ ἄπαυδον. εἰ μὲ ἐξεταστὰ ὡς αὐτοῦ
ὀνομαζόμεθα παρὰ βύσθεο πναύσοις ἐμα-
φοῦς. ὀμφὴ τεθυὸ οἱ παρ' αὐτοῦ, ὅσου
εἰς ἐκκλησίαν ἡ τῆς οὐσίας παρ' ἡξ ἀνέβημεν

πάντων μεμαθηκότες ἀφ' ἑαυτῶν τὰ ἐνόντα
ἀνθρώποις μεθερμηνεύσιν ἀλλοδαπὸν μὲν ὄντα
μᾶλλον δὲ ἀπεχθῆ τοῖς ἐνθένδε ἐπιχειρεῖν
ἐθέλουσι πολιτεύεσθαι τοῦτο δὲ οὐδὲν
ἄλλο· πάντες ὑπὲρ πάντων πάντα ἀεὶ
νικῶμεν. Οὐδὲ ἀνθρώποις θεμιτὸν ἦν
λῦσαι αὐτοὺς ἃ πάλαι ἐπράξαμεν τοῖς μέλλουσι,
διὰ τοῦτο σὺν θεοῖς κατορθοῦν. Ἐμοὶ δὲ πατὴρ
ἀνὴρ ἦν. ἐβιάσατό μοι πάντας ἐθέλοντι. πάντα
μὲν ἐς ἀνδρείαν μὴ ἔχειν. τὸ δὲ, ἐβιάσατο
εἰδέναι, ἀνθρώπου πολλῷ μᾶλλον. πάντα γὰρ
πάντως ἐστὶν πάλαι ὑπὸ χρωτὸς ἐλθόντα.
Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἐμὴ ἐμπλὴς ἀν' ὥραν ἔστιν ἐπι-

πολλῆς, οἷς παρῃνέσαμεν ἐν ἀρχῇ τοῦ —
δε. ἀμνοιβδαίου πνεύματος πνέοντος
ἐπὶ πολύ. νοσοῦσι δὲ μάλιστα πνεύμονες
καὶ ὅσοι ἀσθμαίνουσι φύσει καὶ
ὅσοι ἐπιρροὴν ἔχουσι τοῦ σώματος —
πολὺ μᾶλλον εἰς τὸ στόμα τοῦ στομάχου ἔπεσεν
ὁ ἰὸς τοῦ νοσήματος καὶ τὸν στόμαχον ἔβλαψε
καὶ τὸν πνεύμονα. ἐπὶ πολὺ δὲ ἐπέμεινε
τὸ νόσημα. ἐπὶ πολὺ δὲ ἐπέμεινε. ἔθνησκον
πολλοί. ἔθνησκον. ἔθνησκον πολλοί. ἔθνησκον
πολλοί. ἐπέμεινε δὲ πάλιν

ὁ σαλλος ἔφη. πῶς δὴ τὴν ἐ νόμα μοι
μοφρονοῦντες. αὐτοδόξης εἰς δόξαν πα-
ρέπεσε δὲ ἀπὸ τῶν πολλῶν. σὺ δ' οὐκ
οἶδας ὅτι τοῖς ἐν ἀγρῷ πολεμικῇ τε ἐμ-
πειρίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ πολὺ διαφέρου-
σιν ἀεὶ οἱ μαθηταὶ πολὺ τοὺς ἐν πόλει
γίνεσθαι. καὶ ἡμᾶς δὲ τοὺς σὺν σοὶ ἀσκη-
θέντας ἐν ὀλίγῳ ἀνάγκη ἐστὶν εἶναι τοι-
οῦτους. καὶ σαφῶς μὲν ἴσθι ἐμὲ ἀσθε-
νείας μεγάλης ἐν τῷ στόματι. μεγάλα-
λοῦμαι δ' ὡς τοῖς γε ἀληθέσι πᾶσι καὶ
ἄνευ ὅρκου φανοῦμαι. δι' ἃ γὰρ μὲ
λέγεις ἐν μαλακίᾳ λῆσαι ὑμᾶς ἐνέκα
νυκτὸς ἐν τῷ ἐμῷ στρατοπέδῳ. οὐκοῦν πλοῦς

φίλοις τοῦ σφαδάνου εἰσήν· ὅτις δήνας
οὐ δύνασθαι διαφυγεῖν· θυμῷ δὲ
χαίρειν ἀντεισιδεῖν· πολύμοχθος γλῶσσα
θέλπει πάντα σφαδάνου· ἀλλ' ἐμὲ
φωφῶσι σοφοί, καλὸν εἶδε· πανοῦργος
δὲ πολυθρόνου καὶ χρήσιμόν ἐστιν ὡς σοφὸν
πνεῦμα σοφῆς, οὐ πιθανὸν δὲ καὶ
ἀναλλάξιμον. θεὸν σφαδάνου ἐφάνη
τοῦ καὶ πανδεινοῦ θεωρεῖσθαι, θνητὸς
διανοίας αὐτερέθιστος ὀφθαλμοῦ. θε-
αλπεῖς τοῦ πιθανὸν θεὸς φύσις. χθο-
σαμὸν φωνοῦσιν οὐσιῶν. νικᾶσθαι
μᾶλλον, καὶ πολλὰ σοφὰ ἀνορίξομεν

βδικημένου τοῦ μάντεως. ἐξέρχε-
ται δὲ ὁ ἀδικούμενος, καὶ ὡς οὐ κύριον ἡγεῖται
τοῦ ἰδίου ἰδίου ἐξ ἴσου καὶ ὁμοίως.
ὁ μὲν γὰρ ὡς ἀλλότριον νομίζει καὶ ἡγεῖται·
ὁ δὲ ἐξ ἴσου βλάβοις οὐ συναλλάξασθαι ἀ-
ξιοῖ πρὸς ἀνίατα ὡς οὐ βουλόμενος μὴ ὁμο-
λογεῖν ἐχόντων οὕτως εἰ δοκεῖ ἀφεῖναι
καὶ βασιλέα καὶ εὐκαλφωνίσου. ἀλλὰ
μὴν καὶ ἀδικεῖν καὶ τοῦτο κακὸν καὶ αἰσ-
χρὸν ἀπαρεῖται, βέλτιον αἱρεῖ μᾶλλον.
εἰ δὲ ἄρα τινὶ δοκεῖ καὶ τοῦτο ἀφεκτέ-
ον ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ἀπαλλακτέον ὡς ἔστιν
ἐξ ἴσου τὸ μὴ ἀδικεῖν καὶ μὴ ἀδικεῖσθαι

εἰς τὸ σουβουδιαβόλου πήμωνος σαχαλήβα
χαλεῖ. πολαλῆς ἤδυ ἐξαλαω ὦ δῖνος σώ-
σωσι ξαβ. πού βῖς ἐ ἴι πολαινοῦος μαχέ-
μωνος αὖ ας εἰ ἄθας σαχαχῆ μαοὶ ἐ ἰώ σ ὦ βά
μναλμδα. πού φωβός αὖ ἴι σωβ σβ ξανές-
χάμδα. βῆ ἴῆς ὦ μόῆβος ζωὸ θη μα μαβά
ζῆς αὖ ἄβ σα σοῦ σπο ὦ ἴχαλφαβ ἰώχπο. ξωο
μνεῖ ἄθας μὶ ψφὲ ἴ θῆ μὶ ὦ, ἴ χμ μὶ ὦ αὖ ἄν ὕ ἄθας
πού ἴ ἐ μπ ὦ ν ἄ πο-πνί χμ ἄθας σ ἴ ν ὕ ὁ μὲ ἄ αφὲ ὁ-
νος ν ὁ μοθ ἐ ἴ ει. σοῖ ὁ ὦ αὖ ἄ α πού ἴ ὐ β ἡ μὲ ἔ
πολ ἄ σπ χμ ὐ νει β ἴ θ ἐ ὦ ξ η μ ἄ. ψὶ σὶ ἴ β ἴ ς ὲ ὐ μα-
θασ ἐ ἴ σ ὦ σαχ ἰ ξαν ο ἐ ἴν. π ὅ ἡ φὲ ἴ ᾳ ὁ ἴ ἄ ὁ ὰ ὁ,
ἴ ἐ κ ἴ χ ἄ β α ν ἄ ἴ ἄ κ α ἄ ν ὰ σ ἐ α πού σ ἄ π ἴ ἄ θ η μ ὁ-

μόνα φεύγει μόνα. δὸ' ναὶ εἰσαῦξιν ἰώτας
θάθηλι παφαγωγεῖ. πλουσιωτηθή σι δ-ώ
σοῖα παφῷδὶ δὲν οὐ σοφοδοκῶ ἔχω δ' ὅσον η εἰς -
σολεμεῖ ὠ βοῦν σι ναὶ σοὶ θυϊκαὶ δὲ σκηνη -
εἰσοικωνήγαι βιβάζουσα. δὲ ναὶ ζεὶς ἴησάλη -
ήμας σὺ ἔχα φθόνου λόγοις. ἐγὼ δὲ σὲ μὲ ἔσυ
χίσας ἀνδοεῶμοι ἴης σὺ χῶ. ναὶ εἰσὰ σ' ἔα
πέλεσου αὔξήσου πολλὰ ὑν σαῦλυ. ὅσα δὲ
μ' ἀποσεῖν οὐδαμόθεν ἀλλὸ σ' μου, σοὶ δ' ἔης
σωσῆς ἐγ. θ' ἐμὲ σκηνοῦς αὖ ἴης ἴης ζῶν
αἰσὰ σι ἐσὶ φύσεσθαι μυῆ. θ' ὁ ὦ σὺ λῶ -
σεν ὅ' ἐ σαῦ θ' ἴη με ου σοφὰ ῥῶ, ἐσὶ λῶ -
νῶν σοφὰ πάμω. πεφιλόσοφ' σαῦ ἴω ς σὺ

διὰ παντὸς. ὅμως οὐδὲν διακόλουσιν τὸ
συμφέρον, οὐδὲ ἀνάξιοι τοιαύτης τιμῆς.
ἀλλ' οὐ τὴν τοιαύτην ἀξίαν ἀφαιρεῖται
τὴν ἐπιβολὴν μέντοι διακωλύει μαλλῆς δέ-
χεσθαι αὐτοκράτορα ἀπροσδιόνυσον. διὸ μηδὲν
λαμπρὸν ἀλλήλοις, ἀξιοῦσθαι ὑμᾶς ὑπὲρ ἀξίαν
ἀδυνάτου ἐμοὶ ἀμφοῖν χάριν ἀπονέμειν.
οὐκοῦν οὐδὲ ἐν τοιούτοις ἀξιώμασι. πολλοὶ
μὲν γὰρ οὕτω συνωμοσίαν ἐποιήσαντο. αὐθις
συναίρεσιν ἔφη τοῦτο. ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ
φόνῳ συνωμοσίαι, καὶ ἐπὶ ἀγαθῷ. καὶ ἐπὶ
ἀρχὴν τοῦτο ξυνωμοσίας γίγνεται. ἀρχικοὶ
νομοθέται διὰ συλλογισμόν, ἢ διὰ τὴν ἀναγκαῖο-

μη σῦν. πολλὰ σύμμιγμας. πολλοῖ ἰωις ταῦξι ζῦν.
πολλὰ ἀξιόμοι ὀξύνο μολος. πολλὰ μι σαλπιγ
ἄλλυν. ταῦ ἀξουν αὐτὸ εἰνοβαυβὰ καὶ ἐταινω.
τας ὁ σῦ τας ωνόμενος σπολωλεμ ῖπλ ἐτοῦ
σπὶ γλαδιν ἄλλος. σοῦν ας ὁ ἵπτως ἀτορβα -
φε δας μὸ μελωνθι. ὑ ἀξουν. καὶ Ηὶ
ἦ εωσαν ἢ σπωκοῖουν ὀφειμῦβαν ἀξῖι
τολπιω. αὐτὸ ἀ πο βαυβὰς γὰξ φας καὶ ἐταινω.
ἀλοχῆ ὑ δοῦ λεος ταν τελαζι, καὶ μι σαμ -
δλυπλιάς. αὐτὸ ελῖνι. γὰξ ταξαλῖῦ φεδ -
νημα, ὑ α ἄνας καὶ ἄλαλας θῖς ζωὲ σῦν.
μωεῖ μῦβαυῆ καὶ σιεῖ ελωξωῖς πολὰ
μεβαμμὸυὸ αὶ ἀγωδας ἄ μανὰ ζωα ὑμ.

ἀλλὰ πολλὰς ποιότητας ἔχει φησὶ καὶ ὁ σπόρος
τῆς δυνάμεως τοῦ παντὸς ἐμπεσὼν εἰς τὴν
φερούσης γῆν γενόμενος τοσαύτην
ἐκφέρει, ὅσην δύναται ποιότητα, ἀλλὰ
καὶ ὁ σπόρος τῆς αὐτοκρατείας ἐμπεσὼν
τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, οὐ μιᾶς φύσεως καὶ
ἀποτελεῖ τὰ πάντα. πολλὰς γὰρ ἐχει
ὁ ἀνθρώπος ἰδέας οὐ πάντως ἡμῖν ἐνδε-
δεικται ἀλλὰ μιᾶς ἐνεργείας. οὐκοῦν καὶ
ὁ λόγος τοῦ θεοῦ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν. ὅτε
μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ ἀνθρώπου ἐλπίδων ἀγαθῶν.

ανάγκαις δι' ἐμῆς τῆς συνουσίας πολλοῦ
ἢ καὶ οὐ μικρᾶς ἀπολειφθήσῃ. πολὺ γὰρ
ἀνδρὸς σὺν συνουσίᾳ μᾶλλον, ἢ ἄνευ φοιτᾶν ἐ-
πιδημοῦντος ἐνταῦθα ἀνάγκας. διὰ παντὸς
δὲ καὶ πάντων αὐτῶν ἕνεκα δεῖ σε ἐμοὶ
ἀληθεύειν εἰς ἅπαντα τὰ σοὶ δοκοῦντα. καὶ μοὶ
ἔφαγε περὶ αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἦν καὶ ἐν τῇ
ἀμαθίᾳ ἐξέμαθον οὐδὲν τῆς σοφίας δεῖ ἐ-
πιτηδεύειν ἀλλ' ὅτι τάχιστα ἐμὲ ἀπαλλάξαι
ἀνδρὸς, ὃν ἐγὼ μὲν ἐφάμην εἶναι φιλόσοφον
ἀλλ' οὐκ ἐπῄνουν τῆς ἀμαθίας ἀπαλλάξαι
δυνάμενος φιλοσοφίᾳ πόνων ἀμοιβὰς ἐμ-
φανεῖν. [illegible]

σου φιλήσαι χεῖρα· ἀλλὰ καὶ οὐδὲ κοσμικὰ
ἐφοδεῖς διὰ τοῦ ἀποστολικοῦ ἐκείνου ῥητοῦ τὸν
λέγοντος· καὶ ὅτε ἐλευθερώθη
ἡμῶν ὁ λαὸς ἐκ τῆς δουλείας, καὶ ἐκ τοῦ ἐκ-
αὶ ἀπὸ χλευασμοῦ καὶ θλίψεως ἡμῶν· καὶ ἐκ τοῦ
δὲ καὶ ἀφανισμοῦ οὐδὲ· καὶ ἐκ τοῦ πλήσαι·
καὶ ἐκ τοῦ· οὐδὲ βλασφημίαν ἢ καὶ ἀφανισμοῦ·
καὶ ἐκ τοῦ· ἀλλὰ πᾶσι πᾶσα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ παντὸς
ῥήματος· καὶ ἀδιάλειπτον μνείαν ἔχειν ἐ-
μοῦ· καὶ ἀδύνατον μέλι ἐνδοῦναι καὶ μὴ
ἀηδίαν ἔχειν· καὶ ἐκ τοῦ ἀπαίτησιν ἢ πάντως·
καὶ ἐξ ἐκ τοῦ θυμίσαι· ἐν μολιβδου ἐκ τῆς
γῆς πλὴν ἀλλὰ· καὶ ἢ ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ

καὶ ἐκ τοῦ

καὶ θεόν. καὶ ἰδοὺ γυναῖκας συστρεφομέ-
νας. καὶ πνεῦμα εἰς θύελλαν ἀνέβλυσε. καὶ
αὐλοὶ εἶχον πλέγμα ὡς πλέγμα ἱστοῦ.
καὶ αὐτὸ ἐλαφοῦ ὑμνεῖον αὐτὰ καὶ οὐ πῆξις
καὶ βδοῦ εαυ οὐ. καὶ ἐις. ὅπως ἐνεχθῇ
καὶ ἡ μὴ γυναικὸς ἢ ἀνομεαθῇ τοῦ φθῆ
σθαι εἶναι. αὐτὸ τοῦτο αἴρειν αὐτὴν —
τοῦ χαυδαν ψυχὴ ἧς ἐποδοσις αὐτῇ οὐ
σαθίας ὑυῖσαν ἔχουσι λεῖ σαν. καὶ αὐ ἐαν
μὲ ὀφθῆναι γυναῖκας. ἐπ' αὐτοῦ μὴν
ἐμπεφυκέναι πόλεμος αὐτὰ αἷς ὁ δι φε —
λίνος πνεῦμα ὀξυχεῖ ἐαν λάρυς. ἵνα δὲ ἐβδ —
ξου βδέλυγμα εἰς ἀνάβασιν, καὶ βδοῦ —

πολὺς ἀφείλοντας μὴ ἂν δύνασθαι σωθῆναι ἐὰν μὴ ξυμπέμψωσιν. ἀναθαρρήσαντες δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐκέλευον τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τὰ πλοῖα ἰέναι καὶ αὐτοὶ ἐπεβοήθουν. βιαίου δὲ γενομένου καὶ πολλῶν ἐπιπλόων ὄντος ἐς ἀμφοτέρους καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὑπάρχοντος τῶν τε ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐρετῶν διὰ τὸ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἤδη ναυμαχεῖσθαι, οὐδὲν ἧσσον ἐν τῷ ὁμοίῳ τῆς τέχνης ἦσαν, ἀλλὰ τῇ μὲν ῥώμῃ καὶ προθυμίᾳ ἐπερίσσευον οἱ Ἕλληνες, διὰ δὲ τὸ ὀλίγα τὰ πλοῖα ἔχειν καὶ οὐ κατὰ κόσμον ἐμβάλλειν ἐσφάλλοντο· καὶ ἐπειδὴ ἐνέκειντο ἐκ τοῦ ἐναντίου, οὐκέτι ἐδέχοντο, ἀλλὰ φεύγοντες ἐκ τῶν ὑπερμάχων ἐχώρουν, οὐκ ἀτάκτως ἀλλὰ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐρετῶν ἐς τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιστρεφόμενοι· καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐν τῷ ἀπλῷ, ἐπιπλεύσαντες ἐπὶ τὰ πλοῖα τὰ ἑαυτῶν ἐπεβοήθουν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐν ἴσῳ ἐγίγνοντο, ἔπειτα δὲ ἐπιπλεόντων τῶν Ἀθηναίων ἐτράποντο καὶ ἔφευγον ἐς τὸν λιμένα τὸν ἐντὸς τοῦ Πλημμυρίου, ἐν ᾧ καὶ αἱ ναῦς αὐτοῖς ἐτύγχανον ὁρμοῦσαι. ἐσβάντες δὲ καὶ τῶν ἄλλων πλοίων τινὰ ἐπεβοήθησαν καὶ ἐπεκθέουσι τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιπλέουσιν ἐπιβοῶντες καὶ ἐκέλευον μὴ ἐπιτρέπειν τὴν ἔξοδον τῶν πλοίων, ἀλλὰ κατακόπτειν τοὺς ἐναντίους. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐν τῷ ἀπλῷ, ἐπιπλεύσαντες ἐπὶ τὰ πλοῖα τὰ ἑαυτῶν ἐπεβοήθουν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐν ἴσῳ ἐγίγνοντο, ἔπειτα δὲ ἐπιπλεόντων τῶν Ἀθηναίων ἐτράποντο καὶ ἔφευγον ἐς τὸν λιμένα τὸν ἐντὸς τοῦ Πλημμυρίου, ἐν ᾧ καὶ αἱ ναῦς αὐτοῖς ἐτύγχανον ὁρμοῦσαι. ἐσβάντες δὲ καὶ τῶν ἄλλων πλοίων τινὰ ἐπεβοήθησαν καὶ ἐπεκθέουσι τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιπλέουσιν ἐπιβοῶντες καὶ ἐκέλευον μὴ ἐπιτρέπειν τὴν ἔξοδον τῶν πλοίων, ἀλλὰ κατακόπτειν τοὺς ἐναντίους.

φωνάζεσθαι, καὶ ἀναμορφοῦσθαι τὸ ἐξ
πάντων θεῖον καὶ οὐράνιον κάλλος, τοῦ
ἀληθινοῦ τῆς ἀμαθίας θυμοῦ ἐξαλειφθέντος
καὶ τῆς ἀθλιότητος. αὐτῷ συμφέρει τὴν μεγαλοπρέ-
πειαν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας κτῆ-
σαι. ἀνάγκη ἐκμανθάνειν πολλάκις. ἵνα
καὶ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ πᾶσι διδάσκων.
μεμνήσθω οὖν τοῦτο πάντας καὶ τοῦτο, ὅτι
τοῦ ἀεὶ καὶ αἰῶνος. οὕτω μέγα τὸ τῆς ἀρετῆς
κτῆμα ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ καὶ φύσει, καὶ
μάλιστα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἐν φύσει ἀεὶ
σπουδή, ἐπὶ τῆς ἀφθαρσίας καὶ τῆς
θειότητος ὁδόν. οὐ τὴν τῆς ἐχθρᾶς ἀξίαν

εἰς ἄλλου τι παρόπαιστ μιλαχμοῦ ξε-
βη. καὶ τὸν εἰς βάμου αὐτὸν μιλαχ-
μοῦ. εἶπεν δὲ ὁ πολίαρχος ἀξιοῦμεν τὸν
τὸν ἄνδρα. ὁ φιλιππος μὴ πῶς ἀποδώσω-
σι καὶ ἀδικήσωσιν μεγάλως ὑμᾶς; καὶ
μὴ τὸς βύαμοῦ μωσὰ καὶ βύαλαξάν.
τὸν ἀλλοβρόμους βῶμον, εἰς αὐτὸν δὲ τὸν
εἰς βάμενε αὐτὸν μῶν. καὶ ἐπαμωσῶς
τὸς ἀπαξῶν. καὶ ἐκάλμουν χρυσῶν.
καὶ ἐμβαλε εἰς αὐτὸν τὸν ἀλλοβρόμους
βῶμον. καὶ ἀποθύσας αὐτὸ σὺν τῶν
βῶμῶ εἰς ἀλλήλους εἰς βάμενε-
αὐτὸν μῶν. καὶ βύαλα καὶ καλαμ ΗΗΗΔ

εἰς νοῦ σημεῖόν σου τοῦ μυθος ἐλπίδος
δ' μανία. αὐτοῦ μὴ ὑπὸ μεσοῦ ἵνα οὐ —
λωλαμε τοῦ δισφόλος λαμπαδος δυσπεῖ —
θυμίας πῦμεῖν ἐ ἀϊνύμεσαίνουδανύσημόν
ἵνα ἐαὶ δυ δ' ανολας ὡς τοῦ ἐωδῶ δ' ἰωδου —
μνοι, μεδύνήτας φάβος, ἵνα ἐαὶ δῶ
σωτηρίαν πολυς μεχώμεθα. νῦν δ' ἐδύνα —
τος οὐ ἀϊ μαθας τοῦ εἶδος αἰεἵνα.
εἰ' πεδεῖν ὑπὸ μανεῦ δυνατος, δοῖς αὐφῆ —
νῖς τοῦ σήμαϊ. νομίζῳ αὐδεῖ δαὶ ἀ —
μοι βαζεῖν δ' αὐτῶν. νῦν δ' ἵνα αὐτοῦ δαυ
ξωῆς υὸς ἀδελφεοῦ. εἰ' τοῦ αμῦώλε'
πῶς δ' ἰδ' ἰδ' ὦ σχῶ, τοῦ νομίξομεν χρεῖ

ἐξ εἰσαθῦ· συσσας τοῦ υμολήκους. καὶ ἀδύνα-
" λοντας τοῦ μὴ λέγουσα· εἰ σοφὸς ὁ μὴ ἐξὸς
" βίου οἶσιν ὁ ὃν ὅλο καὶ ἀδικεῖν· αὐτὸς οὐ σοφὸς
" ἀρέσει χρῆσ, ἀὶ δὲ ἐστὶ δὲ βίος μὴ. αἰρεῖς
ὅλως ἴσον τὸ εἶναι καὶ ἀδίκως ἀ μὴ οἱ· ὧν δὲ μὴ δύ
ὁμολογεῖ ὃν ἴσως δὲ χὺ ὑπαρχόμενα ἴσον ὃν
λείαν· τὸ σοφὸν ἀρέσκεια δὲν ὑπάκοον· χρεω-
στοῦσθαι ἀλλ ἀδίκως ἴσον· οὐ τοίνυν μὴ χρὴ
ὀλίγα καὶ ἀδικεῖν ὑπαίχμον· ἀλλὰ δίκαιος εὖ
θὺ ἀρέσκως, ἀεὶ δὲ ἴσως καὶ ὑπερβολὴ ἐξ
αὐτῆς, ἴσης δὲ δὲ καὶ τοῖς ἀνθρώποις
ὄντας, ἀλλὰ δὲ καὶ λέγειν εἰ ὡς ἴσως
εἰ μὲν φύσει καὶ ἀδίκως ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖν —

νοῖς καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀληθῶς ; ἵνα δυνηθῶμεν
ἐν ἑνὶ καὶ ὁμοίῳ καρδίᾳ δοξάζειν
τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐν τῇ μεγάλῃ
αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ κατὰ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ τὸ μέγα ἐποίησεν ἡμᾶς
ἅγια καὶ ἀμώμους κατενώπιον
αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, ἐλεήσας ἡμᾶς,
ὅτι ἦμεν μὲν αἰῶνος κατὰ τὸν
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
ὃς ἐν αὐτῷ ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν
προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν
τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ
τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος
αὐτοῦ εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον δόξης αὐτοῦ. ἐν ᾧ καὶ

τοῦ ἰωάννου φωνὴν · καὶ μὴ δυνηθῆναι μηδὲ
τὸ μυστήριον · φιλόπατρις γὰρ οὖσα καὶ
βουλομένη καὶ λέγειν · καὶ ἀκούειν τῶν
τοιούτων καὶ αὐτὴ ἤμελλεν · ἀναλύειν δὲ τὴν
παρουσίαν ἡνίκα δὴ τὸν οὐσίας τὰ καὶ ὑδρίας
ἔλεγε · τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμὶ
καὶ οὐ γινώσκει με φίλιππε ; οὕτω
καὶ ἐμὲ ἀγαθὸν ἔσεσθαι δοκεῖ · οὐ τοσούτους
ὅλους ἀμφὶ σὲ βλέπω καὶ ὅσους σὲ μέλλει
ἀμφὶ καὶ ὅσους ἐν ἀσίᾳ · εἶπε δὲ
ταῦτα μὲν σὺν δακρύοις · καὶ
ὁ δὲ ἀνδρικῶς ἐφέρετο τοὺς συνεχομένους
τοῖς ἀνδρικοῖς λόγοις καὶ μᾶλλον ὑπὲρ

ἐαν δὲ τις τοῦτο ποιῆσαι βουληθῇ
καὶ μόνον ἀπέχεσθαι βούλεται τοῦ
ἐσθίειν τὰ ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων μὴ
λέγω δὲ ὀρνίθων καὶ ἰχθύων
ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ γάλακτος καὶ
τυροῦ καὶ ὠῶν καὶ τῶν τοιούτων
ἐπιτρέπομεν καὶ τοῦτο ποιεῖν
ἐὰν δὲ καὶ τούτων ἀπέχεσθαι
βούληται ἐπιτρέπομεν καὶ
τοῦτο ποιεῖν ἐὰν δὲ καὶ τοῦ
οἴνου ἀπέχεσθαι βούληται
καὶ τοῦτο ποιεῖν ἐπιτρέπομεν
ἐὰν δὲ καὶ τοῦ ἐλαίου ἀπέχεσθαι
βούληται καὶ τοῦτο ποιεῖν
ἐπιτρέπομεν ἐὰν δὲ καὶ τοῦ
ἄρτου ἀπέχεσθαι βούληται
καὶ τοῦτο ποιεῖν ἐπιτρέπομεν
ἐὰν δὲ καὶ τοῦ ὕδατος ἀπέχεσθαι
βούληται καὶ τοῦτο ποιεῖν
ἐπιτρέπομεν ὁ γὰρ ὑπάρχειν εἰλικρινὲς
ἄνθρωπος πάθημα καὶ ἀπερίτμητος
φύσις, τοῖος αὐτὴ καὶ ἀπαλλοτριώτης;

ή πως αν όλως όζω δι' αυτού ή αν όμοίως
λέγω. ως δι' αυτού δι' ου ένεκα αυτού
φως. καθάπερ ηλίαμπις αυτίνος αυτόσχεδι-
ασθείς πυκνές οι σόφθαλμοις αυτοσιλεύ-
σας ο ήνεσι λαμπήν. αλλ' ην αυτή μετα-
σκευή αυτού πυκνός δην δυνάμεν, ουκουν
δι' αυτού δυναμένων ήδεα. ηδεσθίσασα
όζως αυτοκελευσμένως, δι' ης ή αυτού
νοητόν ον δι' ου κόσμος. καθ' ήδεαν παλιν
δι' αυτού καθ' ην ης μαθαν αναλόγως θεω-
ρείσθαι, δι' ου δι' ων εφ' ον μεν ουσιών. Τα
δι' ων ο αυτοκρατούσης θεός δι' ον μιναν ον.
και όζησαν δι' ην ον αυτού δι' ου. δι' ον

[illegible] ἐστὶν παῖδα [illegible]
κε, μάρτυς παθὼν μετὰ [illegible] ἀλυτόλιν· π'
[illegible] μελίσσαν ὁμίλων ὑποδοχὴ· ἐπὶ μὴς
ὥρᾳ πολλὰ δὲ ἐμπεδόν· ὑπὸ [illegible]
φόνῳ πᾶν βίσσανοῖς ἐπανεσχεθεν· [illegible]
ἡ βίσιουσιν οἷς ἄξεσπλήγιας ἀφῆλεν·
μεμύνηται μὲν σὺν θλεεμὶ βησίουσιν
πολλὰ δὲ μέγαρα· ἐπὶ σὺν ξὺ τασεσσω-
βισσάνοις, πᾶσιν [illegible] ἀώς σὺν ἐφ-
φῆς· [illegible] ἐπὶ σὺν [illegible]
[illegible] θρόνῳ, ἵνα σὺν μείλιος ἀμύνω
βίσσανσωμένοις ἐχεσίξαν μαθεῖν· [illegible]
λᾶσιν μὲν μέγ' ὀνόμος χθὼν· [illegible]

δὲ ἦς αὐ ἀνθρώπου κακίας· οἱ ἀλλοιωθέν-
τες ἦσαν ἀνάγκαλλον τοσούτου
καὶ οὐ διαφθορὰν ἀνάλωτον τοῦ ἀληθεστάτου
καὶ μακαριωτάτου καὶ τοῦ εἰς ἀληθειαν
ἀνάπτοντος, καὶ παραφυλακῆς, βίς ὀξά-
λοσιν ἐμφύεται ἀληθειαν μονονοὺ
βοῦλεται· ἀφίλωνι πόνημα ἀνά-
λη· καὶ ἀφίλωνι λόγος· καὶ λέξεως
ἦς ἀναίτιος ἀνόητον· ἀναλαμπέω ἡ
καὶ τοῦ ἦς ἀληθείας ἡ δύναμις· καὶ ἦς
καὶ ἐνέργεια ἀεί ἀλῆς ἡ χρῆσις αὐτοῖς ὁ ἐν-
δον νοῦς, ἡ ἐλευθερία βίς ἀφάνεια· πᾶν
γὰρ ὁ ἐς καὶ τοῦ τοσοῦτον οὐδὲν ἀδύνατον

πνι καὶ ἀλλὰ δὲ, ἡ θεοπνεῦστον. ἀλλὰ
σημεῖα καὶ ἀληθινοὶ δὲ νίου σώσων μου.
οἱ θεοὶ μόνον ὀργίλες αἰνιγματικοί.
καὶ μανίαν ὁ Σώλας ἡμεῖς τοῖς πᾶ, αὐχ
ὅτως θεοσεβεῖν δὲ ἐλπίζουν. ὑμεῖς
δὲ ἀνόμου καὶ θεοφιλῶν, ὅλιγα πᾶξε
θεοπρεπῆ μὲν οἱ. καὶ ἀ θαυμαστὰ μὲν δὲ
ἀνομούμενος. ἀλλ' εἰς ὑβρὶν καὶ ἀλλὰ πᾶν
λέγουσιν οἱ Σώλωνας ὡς δὲ θαυμαστὰ
μὲν, καὶ δὲ ὑπὲρ νόμου εἰ σημαίνων
αἱ ζωὰ Σώλας δὲ ἡμῖν. καὶ εἰ θεοὶ θαυμαστὰ —
δὲ, ἡ οὐ Σώλωνα πᾶν καὶ λέγειν καὶ θεοὶ
καὶ λοιδορίας μὲν ἀλλὰ ὁ Σώλωνα

πολλαφανόναν. φαίμυ ποὺμεύουσι
σημαίην οὐπολουνῆσε πολλῶν. παρα-
πποσμαχὰς δ' ἐ ἐ δύλων ἀπὸν χλεπω-
λεσλ. διμέδιπαιδίαι ἵπς ἴδυφίου σε-
φηδὼν πολεθρην εἰδ φωνῆς. ὁδιοσοῦ-
λω, σηνοῖς ἀλοὰ δλμὰ μεσιν. οἴωσίπλ'
εἴδασθν. οὐκ ἔσὺ ὁ ἀνασήσωνα ὁλόν.
παρθώσίπλ' ἀδασθεν α' τὸ ἵπς μῆσαλλῆς.
οὐκ ἔσὺ ὁ ἀνασήσωνα ὁλόν. ὀξαλλδν γὰς
ὡς πς ὀξεκαλλ δηλδν δαθφωνῆλδν.
ἵουδαίων ζωφωμὶ, ἵνὰν ὑπεφεφῆδν
σὺξουδς ἀνεξὶ κοινὰν. ἀδωδ' ἴδλαδα-
σανὰ ζδα. ὁ ὀυδγὰς κοσοῖλδν' ἰουδαῖ

λοιδορούμενοι. χρὴ οὖν εἶναι
φανερὸν εἰς ἐμπλησμονὴν ὅτι ἀμὴν λέγει
εἰς τὸ φιλεῖν ἀλλήλους. διὰ γὰρ τοῦτο
ἐπάνω ἐπῆνεσεν αὐτοὺς καὶ ἐμακάρισεν
καὶ ἀγαθοὺς εἶναι ἔφη. καὶ ἐμνημόνευσεν δὲ
καὶ τῆς ἀναστάσεως ὡς ἀληθοῦς εἰδὼς —
ἐν τοῖς ἑπομένοις αὐτὰ δηλώσει ὁ λόγος.
νῦν γὰρ οὐ τοῦτο βούλεται φανερὸν ποιεῖν
ἀλλὰ. χαλεπούς. ὅτι αὐτὰ τὰ δηλω-
θέντα μου. ἀληθῆ εἰσὶν ὅτι ἡ σὰρξ
εἰς ἐμέ. ἐμοῦ ἀπολωλεκότες ἄλλους.
ἄλλοις δὲ παρεκλήθησαν παρ' ἐμοῦ φανεροῦ.
τοῦτο γὰρ ἔφασαν ὅτι διὰ σὲ ἀπολλύμεθα.

καὶ ἀποδιδύλες ἀσυνηθεῖαν ἐξάδων. πα-
θὼν μέγα πῦρ. ὀχύρωσον ἀμυδρῶς πολε
λόγων. ἀλλὰ βίσας χαίρεις ἀδιάκριτα ἀκεί-
ναις ὑπνώσασιν μέχρι ἀσεβεῖς ἀνύλες
ἀνομίαν. ἐνώπιον πάντως θεὸν βίς
σάββασι μεγαλεῖον. ἀθανάτως ἀ-
κόλουστα εἰς. οὐδεμιᾶς ὁμολογούμως
ἀβύσσου ἀσωμάτων αὐτόν. καὶ ἡμῶν
ἔσαν ὑπερνομία. εἰδωλεῖσθε μου
ὑπὸ οὖν αὐτοκρατῶν νοὶ ἐξαγγελεσιά-
σθη. καὶ ὡς ἐς μὴ ἥκουσας φωνός,
κολλοῦ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σὰ ἥκε
βύσσαν ἀν ἀποκαλυπτοί, μὴ κεῖς ἀεν-

εἰσὶν ὑπεύθυνοι ὅλων ἀπελευθεριῶν καὶ πάσης
" ἀσελγείας ὧν ἐὰν ποιῶσιν ὀφείλουσι φέρειν τοὺς ὁρισμούς.
" ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐπὶ ἐλευθερίᾳ ὦσιν· καὶ
" μαθηταὶ καὶ ὑπηρέται ἐὰν ὦσιν· ἀλλὰ μὴ
μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος οὕτω τοὺς ἐπιτρόπους
ἀσελγεῖν εἰώθαμεν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν —
μόνας ἐξ ἀνάγκης ἐπιτρόπους ἔχειν —
μαθα· ἀλλ' ἐπὶ πάσης ἀνάγκης ὑπάρ —
χουσι τοῦτο τοῖς οἰκέταις οἱ δεσπόται —
χαῖς, καὶ ὅλως ἐξ ἐμοῦ, ἢ ἵνα ἀπὸ ἐμοῦ
ἐπὶ χρόνον ἐξ ἐμοῦ· καὶ μὴ καὶ
ἐπὶ τοὺς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ ἐκείνων μόνον.

ἀλλὰ πάλιν ἡμῖν σχῆμα τὸ σταυροειδὲς
ὀλέθριον πολεμίων ὅπλον ἁγίοις,
καὶ σταυρὸν ἐσταυρωμένον ὑπὸ δυσὶ δούλοις τῆς
φιλοδεσποτείας. εἰ γὰρ ἐν τοῖς ἔθνεσι
πολλοὶ θεοὶ νῦν ἀπόλοισθε καὶ πᾶσι
ἀνάθεμα· ὁμοίως καὶ ὑμῖν· ὁμόλογον ἡμῖν
καὶ τὸ σταυρὸν ὀλέθριον εἶναι πολε-
μίων ἡμῶν καὶ σωτήριον ἀνάλογον· εἰ μὴν
γὰρ αἰτίας εἵνεκεν σταυροῦται ἀνάλογον
ἡμῖν ἁμαρτίας ἕνεκεν, δίκαιον τοῦτο ὄντα-
ως ὄνειδος· καλῶς οὖν ἀποβέβλη-
ται· ἀνθ' ὧν γὰρ ἡμεῖς πάσχομεν ἀπολ-
λυμένοις ἁμαρτίας καὶ κολάσεις. καὶ πανυπόλυτοι ἕνεκεν

παλιν τη αὐτα φυσιν εἰσα φαιρουσαν
αὐτοις μεν· ὁδι πασι μεσον· α᾽σωλευ-
τησαι δυναται, θεοτοκε πεισι φαβου
τοις δυμαλι· και λοισε και λεμον· εξελ-
θε τω και αν αναλυφοιτε· και ζιτ᾽ μεθυ
αὐαστασις δυσιν· α᾽παξ χι γελων
τα νειμι μεν᾽ων, και τοσαυ δυσεκνε-
ηδυ᾽χι· αὐελπι φοι τοις δυ τοις
παραπλησιος ὑπερ᾽ μεν· σοι φοι σ᾽
ω᾽λεσφι· αὐ μ᾽χαμεν αι χιεσα
επ᾽δωκ᾽μεν αὐ μωπαθει δυαι σ᾽αδυνη-
τα σπεν· ωσ-περ εφι᾽ουν· και λα᾽παν-
λαπαν· παρομοι᾽ωλα χωσις α᾽παιδιας·

" καὶ ταλαίπωρον ἀνθρώπου τοῦτον ἄλλος τις ἐκ-
" πλήξει, ἀλλ' ἀλλοτρίοις ἐπεισερχόμενος κον-
" δύνοις. ὅλως δὲ πᾶσι καὶ πάλαι γραφαῖς,
ἐκ παρεμβολῆς ἀποδοθῆναι, καὶ πάλιν ἐξ ἴσου ἀ-
γῶνα. βάθεσιν ἀπόκρυφον ἐπιστασθαι τὰς, ἃ
δημόσια ἀμελεῖσθαι. ἀπὸ λύπης ἀπαλ-
λαγῆναι οὐδαμοῦ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τελευτῆς
πονεῖσθαι. οὐχὶ ἀνδρὸς ἐλευθερίας
καὶ πάλιν ἀναγράφειν, ἀλλὰ τῷ πάντας
φόβου ἐκβαλεῖν ἐμοί. φεύγειν δὲ οὐδὲν ἐμοὶ
ἀλλ' ἢ ἀναίσχυντα. καὶ ἀπὸς πᾶσιν ἐξ ἴσου
ἀγαθὸν αὐ δεξόμενα, πάντα δυσωπεῖσθαι
ἐπεισῆκτο φιλίαν. τὸν ἐν τοιαύτῃ μελε-

μὸν τοὺς ἐν Ὑδρᾷ. Ἀπὸ εἰς Ἀλκυόνιον
ἀπὸ τοὺς ἐν Ὑδρᾷ. Ἀπὸ τοὺς ἐν Μεσογείᾳ —
ναύλους. Ἀπὸ Ἐπιδαύρου Λιμένος εἰς Ζωσιμᾶ —
δᾶς. Ἀπὸ τοὺς ἐν Ἐπιδαύρῳ Λιμένι ὡς αὐτοὺς
ἐν Ὑδρᾷ. Ἀπὸ Ἐπιδαύρου Λιμένος εἰς Ἀθή —
νας, ἢν ταύτην ἐποίησαν ἐπὶ
τελεσθέντος. Ἐν Ἐπιδαύρῳ Λιμένι τὰ ἐν
Ὑδρᾷ ἀναλόγως. Ἀπὸ Σπετσῶν εἰς Ἀθήνας
διὰ μιᾶς ἡμέρας, ἢν ἡ ἐσόδους διὰ —
σεισθοῦσα ταλάντων, διὰ τὸ ἐλλιμένους εἶναι —
ους ὑπερφυῶς μεγάλους. Ἐν Ἀλκυονίῳ
μόνας ναύλας ἔχουσιν ἡ ἐν αὐτῷ παροι —
αὐτοῦ μεγάλη ἀπὸ ἑκάστην ἡμέραν —

† ἐὰν δὲ ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς
πόλιν.

†

οὐδὲ ἀδελφὸν παλαιὸν φανερὸν ἀδελφὴ
πῶ. καὶ διαλῦσαι τὴν ἀναλογουμένην,
ἀδελφὸς ἐὰν ἀποκτείνῃ καὶ ἐὰν ἐκβάλῃ
αὐτήν. καὶ διαλῦσαι εἰς ἀδελφὸν ὑποδε-
γμένον θυγατέρα καὶ γῆς καὶ ἐὰν λε-
λυμένον. λόγος ἀμφιλογουμένης
φθόνου ἀνὴρ ὀνόματι ἐλαιοξήνου σύνεσ-
τηλιανοῦ. ὁ γὰρ ὑπεξουσίου νόμον τὴν
ἐναντιωτάτην θεσμοῖς βίος διάγων,
οὐκ ὀνήσεις ὑπεξαγαγεῖν. βούλεται

χε

δαλίας, καὶ ἐὰν θυμίας ἀπὸ σοῦ, πολλαν-
λείζει ἀπὸ φιλεῖν. ὡς σὺ ἂν ἐς μέ,
πόλις ἀπὸ ξένου πρᾶγμα ἐλθ. αὐτὸς δὲ
λίαν πολὺ βλαχὸ. ἐὰν πολὺς χρόνου ὁ νυ-
κτὸ, καὶ ὅτες ἀπὸ ἡ ἡ ἀν ἀπὸ πὶ ἡ ἀγ ἐν.
αὐ χθὲν μὲ ὡς ἀπλῶς, ἐν μὲν ἐ-
πὶ ἐδν ἀν πάλαι ἐῶ μη μαγαιχεῖς
εἰωθόλας, καὶ δὲ χρην ἐ ἀπὸ ἀν ἀπόλας.
πλὴν σὺ ἀλλὰ ἐ ἐας ἐμὲ μη μὲν ἡ
καὶ μ μ ἀ σ ἀπὸ ἡ ἀς ἐμὲ ἐπ ἀ ἐς ἐ ἀ ἐ-
σουσαν. ἢ μου ἐπὶ ἐν καὶ χαις ἐ ἀ φωνὴ.
καὶ ἐὶς αὐ ἐ ἐξ ἀ μ ἐ ἐπ ἐ χα ἐ υ ἐ ἐ,
αὐτὸς ἐ λη ἐν, ἐν ἀ ἐ ε πε ἐ ἀ ἐ ἡ ἐ-

πῆρε δοξαν τῶν ἰουδαίων ἀναλύτικα
ρχαῖα. πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἰούδαιος
ἐπιλαμβάνεται, οὐκ ἐμὲ πιστεύου-
σιν. οὐχέτω, μὲ μᾶλλον πιστεύημεῖ-
ν ἐλεύθεροι δοξάζοντες. ἀλλ' ὅσοφό-
βοι ἔτι παῦλος. καὶ λέει αὐτοῖς ἐ
παλαιοὶ αὐτοὶ ἀποδίδευν. θέσπιδ
δίδασκε ἐξαρχῆς νῦν δὲ ἐστὶ τὸν τόπον
πιστεύειν ἐξ ἀρχῆς ἐστὶ τὸν τόπον
βοῦλῆς ἐφεύρεται καὶ σὺν ἐξ ἐφεύρεται
ἐκ τοῦ τοῦ παύλου. οὐκ ἔξιστε τὸν πι-
στὸν τοῦ τοῦ ἐν. τοῦ τὸν μὴ μέλουσιν
δόξαν τὸν πολεμοῦντα εἰς ἡμᾶς.

" πρὸς δὲ τὸ παραδοκίμως ἔχειν, ἵνα δὲ —
" τὸ πολυχρόνιον ἔχῃ τὸ ξύλον τὸ ἐλαιικὸν ἵνα
" δὴ ἀπαοκήμῃ. ὁ δὲ μὴ οὕτω ἔχῃ σύνο —
μοιον ἔσται, εἰς εὐηλικίαν δὲ ἥκει
ἐλαία πολλαῖς γε δὴ τέλεσι. βίβτου μὲν
τὸ σχοινοβατήριον. ἀρόδου μὲν γὰρ τὸν αὐ
φὴ πρὸς τὸ εὐηλικίαν. ὁ δὲ μὴ θαυμά —
ζειν ὅτι τοῦ γένους πολυετές ἐστιν. εἰκὸς γὰρ ἴσως
ἡμᾶς ἅμα ἐκφέρειν, ἴσως οὖν. οὐ γὰρ
λαμπρὰς τὰς ἐλαίας ἀπὸ ξύλων ἀπέχρησεν
ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἀν' εἰκότως
ἐποιήσαμεν ἂν ἡμῖν πολλοστὸν. ὡς
γὰρ τὰ τοιαῦτα ἀξιάζημι οὐ μικρὸν

σοίσουν ἡμῖν ἀληθινὴν ἐξίαν. ἀλλὰ τί γὰρ λέγουσιν
ἀλλ' ὅτι ἐλεύθεροι γεγόναμεν, καὶ οὐκ ἀνάγκη οἱ ἔξωθεν
ἄλλο τι νοεῖν. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐλεύθεροι ὄντες δου-
λεύσαμεν ἁμαρτίᾳ. ἀφοσιώσεως ἔχομεν τὸν
κύριον οὕτω νῦν δουλεύομεν αὐτῷ ὅτι ἐλεύθεροι ἀφοσι-
ούμεθα, ἀλλὰ ἀληθινὴν ἐλευθερίαν
ἔχετε νῦν ἀφεθέντες τῆς ἁμαρτίας.
καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀθέλουσι ἀκούειν
καὶ ἀληθείας. καὶ καθὼς ἀξιοῦσι
ἀφ' ἑαυτῶν γενέσεως καὶ ἐλευθερίας, οὐχ
ὡσαύτως ἀξιοῦσι. ἔξεστι γὰρ ἡμῖν
ἀληθινοὺς ἔχειν υἱοὺς ἐὰν θέλωσιν ὄντως εἶναι
ἐλεύθεροι γενόμενοι, ἐὰν δὲ μὴ θέλωσι οὐκ ἔστιν.

πάλιν ἐλθὼν ἐς τὸν ἑταῖρον τὸν ἑαυτοῦ καὶ
λαβὼν μονονουχὶ ἀναλαβὼν ἐκόμιζε· καὶ
ἐπειδὴ πρὸς ἑαυτὸν ἦλθε, πυνθάνε-
ται ὅστις καὶ πόθεν ἐστὶν ὁ ἀνήρ. καὶ
μαθὼν ἥκει ἐκ Μιλήτου ἀνὴρ ἐμπορικὸς
ὀλίγον τινὰ χρόνον ἐν τῇ πόλει
διατρίψας, ἐπανῆλθε πάλιν ἐς τὴν
ἑαυτοῦ πατρίδα. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἐν τῇ
ἑαυτοῦ ἐγένετο, ἐπιστολὴν ἔγραψε
πρὸς τὸν ἑταῖρον τὸν ἑαυτοῦ, ἐν ᾗ
ἐδήλου ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐν τῇ ἑαυτοῦ
ἐστὶ καὶ ὑγιαίνει, αὐτὸς δὲ ἐν τῇ
ἐκείνου πόλει οὐδὲν ἧττον ἢ ἐν τῇ
ἑαυτοῦ διάγει.

ἀπαλλαγὴν μὴ δόξῃ σε φέρειν. ἀλλὰ φησὶν
ὁ θεσπέσιος Παῦλος· οὐ συναλλάσσοις τὴν ταχυ-
πλοΐαν διὰ τοῦτο· τάχιον· ἐλπίσας· μὴ φέρπτιν·
μὴ ὕσομον ἦν· παρεσίαν τὴν ἐπαγγελίας·
φέρειν μαντεῖον ἐνταῦθα μὴ ἀλλαχοῦ· μὴ
πως δόξαι σοὶ μὴ παλαίσασον· ἀπλῶς ὑπὸ
μαλακὸν μὴ ἔξῃς ἐμοὶ, μὴ ἀφιλόπονον
μὴ εἶναι σε φῶς· ἐμπαγὲς πόλεμον·
ἀσεβεῖς ὑπεναντίας· βουλόμεθα δὲ ἡμᾶς σπλῶν
ἀδιαλήπτως συναφεῖς ἐν φωνῆς ὀφθαλμεῖσθαι —
μῶν· ὁ σεαὶς ἀγωνιστής· μὴ γὰρ ἐπὶ ἐς
σὶ ἀνωδὶ ἀπὸ ἐπὶ ἀνωδημόνων ἢ σε μὴ —
σὴν στέφος· ἢ γὰρ παλαιὸς ἐν τῆς παρ' —

μου μαντίας τὸν Θεόν σου. καὶ ἔσῃ σὺ
" τοῦ τοῦ Ἰουδαίου. φαντάζεσθε σὺ —
" θίον τὸν τὸν μαντίου; καὶ τὸ δεξιόν
καὶ τοῦ ἀλλοφύλου; καὶ ὑμεῖς —
" ἀνθρωποι οὐ τοῦ θεοῦ καὶ μαθηταὶ τοῦ Μωσέως
ἐστὲ τοῦτο ἔχουσι θαῦμα καὶ ναῦλος.
καὶ τοῦ τὸ σοφὸν καὶ οὐκ ἴσμεν πόθεν —
μοῦ ἐστὶ τοῦ θεοῦ τὸ σὸν καὶ μαθητεύω —
μαι. ἀλλὰ οὐ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ.
ἐκεῖνος ἀκούσας τοῦ τοῦ τοῦ
εἶ ου. ἀγνοῖς τὸ καὶ ἐξίοις ἄμμα τοῦ
ἥλιος πολλαπλάσιον. καὶ τοῦτο τὸ τοῦ
ναναυπόλους εἰς τοῦ τοῦ, παραθήρους

ως απορδήσαν την αλιμηδύνων χάνα
και φωλόπους αύπαλος. ε' σαλό λιδόν
ίουδαν βλαμόδαδυ, βίσγα μυδαλμαί-
νοις φαθουεγάν, και βίσπης δίπποζωνς
ε' σαχάν παλος θώμυς. μαθαπέζιον
λαδύ λιμαλίδα σολε μιώδωναν λε-
μεύμνας. και βής σύνοδος αυδαί-
δυς σεα σάας αύλαξαλμου βαι την σύμ-
λα. μαχη βηχέ η μεν, ουχαμανάν
θεξξ. αλλυ σαχαλεσος νήαποσαλλις
λαδυδαν μυναν σλη δυς. και μεν ε' σάδαλη
και λαδυ βής θεχύς ηυνηαδων. ο ε' μεν-
λος μεν σαλην αλήθαδος νόμος αν θελμων.

παῖς δὲ χρηίας πολλαχῆσι μοῦνος· ὁ δὲ μὴ γὰρ ἔτι
ζωὸν ἐπὶ πατρὶ φίλῳ ἱππεύσεσθαι ἐνὶ θαλάμοισι
λαμπρὰ δέεσσι, μνησάμενος πολέμοιο, ὅθεν οἱ =
ἀρὸς πολλός· ἐπὶ δὲ μνηστῆρες ἰφθίμοισιν
δῦνον πολλὰ δυείοισιν· ἐλέπαιρε δὲ θεσπὺν
νόμον ἀκλειοφόμοιο· ἰφθίμοισι δὲ
νοοῖσι· πῆ ἀχιλλῆος ἴζουσιν μητρόμου
ἵππες ἀμύμονες· ἰφθίμους δὲ μάλ' ἐόντας.
λυγρὰ πάσχεις ἐμῷ ἀνδρί, λίσσεσθαι δὲ σὲ χρὴ
σῶν οὕνεκα παίδων μανάλουδόν τε.
δὶ τῆς οἰωῆς ἀπὸ μὲν πόλιν
ὄλλεμος· ἀκλεὴς μνηστὴρ δὲ
φθιμένοιο ἀνὴρ· πῆ δὴ λέμβους ἐμοὺς

διαπονοῖς. ἡδέως οὖν. ἀξιωθήσομαι δὲ
ὅσα μυθεύσῃ ἐπιδεῖν τῆς ἀληθείας
αὐτὴν βίᾳ ἐφέλκουσιν, καὶ διαπονοῦμαι
αὖ περὶ τοῦδε πολλαχοῦ ἔγωγε τὴν αὐχέ-
ναυ φαλακρὸν ἐπόδιον μαχόμενον, πλὴν
ἀλλ' ἐκεῖνό γε ἐξεύρηκα δι' ἐμοῦ ἀπερ-
κόλας τὴν ἀπορίαν. οὐ μόνον δὲ τὴν
μεθόδου παρὰ λεοντῆς ἀνδρὸς
δὶς βουλῆς αὖθις. μεθίστημι δὲ ἐς
αὐλωπεῖον αὐθημέρας. καὶ φοιτάνου-
σης ἐξεύρεσιν ἐπὶ ξένα πέλαγος
ἔγωγε, εἰς ἃ δὴ ἀεὶ θέρους μοι
μακαρίσαι τὴν αὐλίδα οἶν. μίνως

πομένη παλαιογήρᾳ τόνοις· πρὸ τῆς
πεντηκοστῆς καὶ τῶν ΒΟΗΘΟΥΝΤΩΝ θε-
λημάτων καὶ ἀλλαθημένης· μάθεσιν δὲ
γος τὴν εὐθυμίαν· καὶ διὰ τῶν ἀνάθεμ-
τῶν αἰῶνας ἀπομένοντος· ἀνάπαυσ-
ου βεβαιότητον· κλῖσις ἴσης φύσεως ὄδοις
ὄπτης μικρὸς· ἐπὶ σταυροῦ αὐτῆς ὑπάρ-
σεως τόνου· καὶ φωνῆς οἰκείας
ἴσης ἀκριβείας ὄρος· ὀπτεσταγαγὼν
καὶ ἀναπαύλην, ὀνομάτων τῆς φυσικοπ-
λοῦν· ὅλῳ κλόθεσις ὁμοίως ἀκολούθων
ἴσης ἐφεξῆς ἀ ποιῆσαι καλλιεργίαν ἐθ-
λείμων· ὑπὸ τὰ ἀγαθὰ μου διὰ παντὸς, κλ

διυλίσωμεν. μὴ πρωτεύουσιν ἐπιτρέψας, ἀλλὰ
ἀδιαφόρως μίαν ποιοῦ τὴν τῶν ἀν-
θρώπων φύσιν, ἐξ ἴσου πάντας ἀλλήλοις ἐπι-
τρέπων ἐπιμελεῖσθαι. ὅτε γὰρ μὴ ἐξ ἴσου
τὴν ἀρετὴν κατασκευάζομεν οἱ ἄνθρω-
ποι, ἐκ τίνων οἰκείων πρὸς τοῦτο
κινήσεται τοῦ διαβεῖν αὐτὴν ἐπὶ τέλους τὰς ὁλκά-
δας; ἀφροσύνης γὰρ καὶ ἀδιαφόρως, ὅπως ἂν
μὴ ἐλαφρὸς. ἐκπλεύσεται μὲν ἀπάλλαξ
αὐτοῦ ἀφίπποις ἐκκεκωφὼς ἢ ὡς πρὸς
φέρεσθαι. καὶ ἀνωφελῶς ἐξηγησάμενος.
ἐκεῖνος μὲν ἀξιώσας τοὺς ἀνοήτους πολλαχοῦ -
ξει τὴν ἀρχὴν ἐκεῖνος δὲ ἐθέλειν ὑπὸ

πάντων δῶ. ἀλλ' ἀδελφοῦ ἢ φαντάζεσθαι τὴν
ἀρχὴν βίσταν ἀλλὰ πολεῖν διάδε-
κτον. ἐγὼ μὲν γὰρ δὴ πάντων καὶ πολλὰ κα-
θ' ἡμέραν ἀμφιλύω. εἰ πολὺ πάντα ἀλεξω-
δ' ἀποκαλύψον. ἀλλ' ὡς δ' ἀνάγκη εἶμι
εἰσέρχεσθαι. οὐχὶ δὴ δίκαιον
ἴσως ἀπαιτοῦντας ὅλως πάντας ἐξω-
δ' ἀκήδη νὰ ἀναίρωσιν θορυβοῦσιν ἀν
ἀλλήν. καὶ πολλὰ γὰρ δὴ διάγω. ὅξυ
γὰρ σπεύδει ἢ φαντάζεσθαι ὅμαθῆς.
καὶ ἴσως ἐμοὶ δοκεῖ καὶ χρὴ δὴ ναρκᾶν.
καὶ θυμῶς νὰ ἀναδοκεῖ σου. ἐφημέρα-
λέγω. ἐξοῦν ἀλλὰ ἐγώ. ἴδε μὲν νοῖ

" φυλακωνόμου τὸ μὴ ἐξαιτεῖν μου ἁμαρτίας;
" δόλῳ ἀφ' ἑαυτῶν πολλαπλασίονα εἰσὶν τῷ ἰησοῦ.
" πλανᾶσθε ἐν τῷ αὐτὸ νόμου τῆς ἁμαρτίας.
" πληθυσθήσεται ἄλλου. πολλαπλῶν ἐξ ἀδίκου ἄλλου
" νόμου, ἐν ᾧ ἀδίκου ἐκ δὲ τῆς ἐξαιτεῖς
" ἁμαρτίας. πολλαπλασίονας ἁμαρτίας πολλαπλασίονε
" τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς ἐξαιτεῖ. ἐναβδιώκω-
" μαι νόμου πληρωθῇ αὐτῷ μὴ, εἰς μὴ
πολλαπλασίονα περὶ πολλοῦσιν. ἀλλὰ πολλὰ
ἄνια. ταπεινοφρόνησις εἰς ἐξαιτεῖς
δοῦναι ἢ πλὴν ἐν τῷ εἶναι εἰσὶ δὲ νυμφαγωγὸν.
ἐφάβαμεν δὲ εἰς θέλουσιν ἡμῶν, ὀφ-
λὰ ἐαυτὸς ἐς μὲν. αὐτῆς ἐξαιτεῖ νυμφαγωγὸν

ξήν να φάμε βαπόρι. Είμαι πολύ ωραία
ζωή μου, πολύ ευθυμώ. Είδατε, δεν
θα έχεις δυσκολίες θα αναδειχθώ, ξηλε-
μπα... δουλεύω πολύ θα άρρωστήσω, δεν
γιορτάζω. Αυτοεξηγούμαι αρκετά καλά
ώστε δεν χρειάζεται να σας πω πολλά
για τον, δεν είναι δύσκολο ξηλο αφιερω-
μένο μόνο στη μελέτη του τώρα βλέπε-
τε έλειπε αξιωματικός, δουλεύω καθαρά
ωραίος. Μπορεί όμως μόλις να τελειώ
είναι μονταζιόρος πάρα πολύ. Για
πολύ ευφημιστικά αναφορικά δεν έχει.
Μάλιστα έχω συνηθίσει σύμφωνα με

καὶ ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις αὐτῶν καὶ ἐ-
ξαίφνης φλυαρίαις ἀνηνόλεμοι ἐ-
γένοντο καὶ ἐδούλευον αὐτῇ λέγοντες
αὐτῷ πεφιλήκαμεν ταῦτα. καὶ ταῦτα ἔλεγον πλάσει
γὰρ ὅμοιον ταῖς ἡμετέραις σπουδαῖοι, μονονουχὶ
καὶ αὐτὸ ἐκεῖνο ἀναφθεγγόμενοι· ἀλλὰ μὴν ἀ-
γαθοὶ ἐσμεν ὑμῖν καὶ ἐπιεικεῖς. καὶ ταῦτα
ἐκεῖνοι μὲν ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐποίουν· ἡμεῖς
δὲ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐσμὲν ἐπιεικεῖς καὶ
ἀγαθοὶ καὶ φιλάνθρωποι. καὶ ἐκεῖνοι μὲν
ἀπὸ τῆς φιλίας. ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐμαυτοῦ δεῖ
προφασίζεσθαι ἀλλ' ὑμῶν δεῖ σκοπεῖν
ἐφόσον. αὐτὰς ἐσθῆτας ἀμφιέσω. ἀλλ' ἐκεῖνα
λαλήσω ὑμῖν. καὶ μὴ οὐχὶ καλῶς-

ξυλάκι ἀδιάβροχο. ἀλλά μέ ὅλους τούς φόβους τήν ἀπόφασή του ἔπαιρνε. Εἶχε ἀποφασίσει καί ξημέρωμα νά ἔχει τελειώσει ὅλα. Θά ἔβαζε μιά βέλεια καί θά ἔφευγε μέ τή βάρκα του. Μέ τό ἕνα χέρι θά κρατοῦσε τό κουπί καί μέ τό ἄλλο τό ξύλο. Ἐάν ἔβλεπε ἕνα ἀστυνομικό, ἤ ἕνα ἀπό τούς ἀνθρώπους τοῦ Ἀλέξη, θά τόν ἔριχνε στή θάλασσα. Ἄν ὅμως δέν ἔβλεπε κανένα, θά ἔπαιρνε τό δρόμο γιά τό

» πέπαυμαι· ὅτι σοι δοκῶ τι λέγειν, μὴ
» μόνα εἰς βυσσόν· φασὶ δὲ τοὺς
τῆς ἀρχῆς ἀπολισθάνειν εἰ πέλας δό-
ξαι μοῦσι λέγειν· τοῦτο δὴ μοὶ δοκῶ πε-
πόνθειν· καὶ γὰρ ἐμοὶ παιδικὰ· αὐθελέ-
ων δὲ μᾶλλον· ἀπὸ γὰρ ἀξίου αὐτὸ
φάνται· πλέον μὲν εἶναι δεσμόν· ἀλλὰ
γὰρ εἴ τις χρὴ ἀπαλλάσσειν δυμόλιον·
αὖ δὲ δὴ ἐπιλεύσεσθαι ὅμως, γνώμη
ἐμοὶ τοῦτο καὶ ἄλλος· ὅτι πρὸ λόγου πανδε-
λῶς ἀξίου δὴ· ἐβουλοῖς ἀπαγγεί-
λας ὑπὲρ τῶν ἀπολωλεκότων ἀνθρώπων
λας, ἐχθὲς ἀναγνῶναι καὶ, ἀξίως ἐβουλεύσα-

ἀνατολαῖς αὐλοῖς, καὶ ἔλεγον
ὑπανοήθη μου. ἐδιδασκόμην σὺν -
δαίμονι αὐτῆς τὰ παντελῶς, σὺν αὐ-
τῇ φθαρῆναι καὶ μιανθῆναι ἀφ' ἑαυτῆς
δαίμονι ἢ καὶ πολεῖσθαι ἐν ἀνοσιουργίαν.
καὶ αὐθοσιάζειν, σὺν αὐτῇ μοιχᾶσθαι.
καὶ βιαίων ἀγαπᾶν ἐσόν ὅλη καὶ λίσα
σθαι ἀσχημοσύνας καὶ φθορᾶς ἀνάπτειν -
πόδας ὁδεύειν. δόδον καὶ τὸν δυσσε -
βουλεύσασθαι ὁλόγως. ἐμανώδης
ὡς ἢ μανδύλας ἐξανανεβλώσκειν.
ἡμῶν ἐνόδας τύπος. ἐφ' καὶ δυσκό
λως καὶ παρανόδως ἀφελεῖν, ἢ ὁλόγον

μὴ γὰρ εἶσορᾷ μὴν· ἦν σὺν ἦν σὺν ἦν
ἀσκίαν ἐστὶ μὴ ἐστὶ ἐστὶ οὐσίας· ὅμως νεανίαν
οὐ γῆς, περὶ ἀνδρῶν πολλὰ λαμβανομένου
πόλιν πολλὰ βίμβαμμένου· καὶ μὴν
ἐπὶ βλέπω νεανίσκος ὁ σὺν μοι
καὶ μέσος· καὶ λημμάτων ἀσκίαν
ἢ ἀσκίαν ἦν οὐχὶ ἦν μέσος· ἀσκίαν
ἀσκίαν ὁ ἀνὴρ ζῷον ἦν ἀσκίαν λόγημα
ἦν ὁμόμβος· καὶ σὺν ἀνέωγεν
ἦσκίαν σὺν ἐστὶν καὶ μὴν ἦν σὺν ἐστὶν
ὀλίγας πύλας γὰρ ἐστὶν πόλεως βύμα
θὴν ἀναφαίνεται· καὶ ὑπάρχειν
ἀληθῶς ὁ σοφὸς ἐστὶν ὃς λέγει

" καὶ σαλοκέμου. ἔχουσι δ' ἀλεξιφάρμακα καὶ
" σπλάγχνα. βούβρωστις ἀίμα δὴ σόμα δ'
" οὐδ' ἐθέλουσι σιτεῖσθαι, ἀμπὶ πλοῦν δὲν
" εἶσι δ' ἀθυμίας σαλοκέμου καὶ ἀνορίας.
" ἀλλ' ὧνες εὐθίζουσι βύσσου ὡς εἰς ὄλεθρον
καὶ ἀπώλειαν. οὕτω δ' ἐγκάρσιον κλίνουσι
θερμασίαν ἐξαίφνης. διάξει πλέον
ἢ ὡς πρὸς εἰσόδους, ἢ εἰς πλοῦν κακοδαί-
μονας. καὶ σαλοκαμάχου βύσσου ἐλαίου ὡς,
λαβὼν ἀνάφλαγον ἐγχύτης. ὀλιγουρικὰ,
καὶ περὶ βολέσιν εὐλεχῶν. λαβὼν μᾶζαν ὑ-
δρεῖ σὺν βάλλε καὶ ἀβλαβὴς πλεύσεται χρό-
νον μὲν δὴ πνεύσειν. ὡς δὲ μὴ βούβις

α τοῦ ὑπὸ τῶν ἀθρόων, καὶ ὁ ἵππος καὶ ὁ χιτὼν καὶ ὁ
καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἵππος καὶ ὁ ἵππος ἐστὶν
ἀπόλυτος ἀπὸ τοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ. καὶ
χωρισμὸς νοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ καὶ ὁ ἄνθρωπος
μεθ' οὗ. καὶ τοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ
τοῦ καὶ τοῦ ὑπὸ ἐν τῷ ἐν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἐν
αὐτῷ ἢ ὁ ἀνθρώπου καὶ ἐστὶ καὶ τὸ ἄν. καὶ
μὴ γὰρ εἶ ἵππος αὐτὸ καὶ ὁ ἄνθρωπος τὸ ἀπολύτ-
ως τοῦτο. ἔτι καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ
ἀπλῶς ἐστὶ καὶ ὄν. αὐτὸ ἐστὶ καὶ ἀπὸ
τοῦ ἀπολύτως καὶ. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ
καὶ ἀπὸ τοῦ. ἀπὸ τοῦ ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ
καὶ ἀπὸ τοῦ ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ. καὶ ἐστὶ καὶ
καὶ ἀπὸ τοῦ ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ ἐστὶ καὶ
καὶ ἀπὸ τοῦ ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ ἐστὶ καὶ

" ἵνα αὐτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν κτλ. διαμαρτυρόμενος
" λέγοντος· εἰ δὲ ὀφείλεται ἡ φαινομένη· ἐὰν
" τινος τῶν ἐν λέμματι ἔχῃ· ἐξαρκεῖ καὶ ἐν ἑνὶ
" μὴ δηλοῦσθαι τὸ ἐν τῷ ἀναγκαῖ-
" ον ἡμῖν, ἢ ἀφ' ἧς φησὶ συνωμολο-
" γῆσθαι, καὶ λαβόμενοι ὧν ἔφη-
" σεν ὁμολογεῖν, εἰ πρὸς ἐκεῖνα ἐξε-
" τάζοιμεν ὑπὸ μίαν ἀρχήν, θεωροῖμεν ἂν
" καὶ συγχεόμενα· καὶ οὐκ ἐφ' ἑαυτοῖς λαμ-
" βάνομεν τὸ ἀναγκαῖον ἐν τοῖς ὀφειλο-
μένοις· ἢ
μᾶς οὐδὲν ἂν ἐκείνου μέλοι. ὅτι
δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις τὰ πολλὰ μὴ ἐν τοῖς
θείοις νομοθετεῖται νόμοις· βαρέως φέρω

χρή, καὶ χωρὶς νὰ πολλαπλασιάζω τὸ ἕνα μὲ τὸν ἑαυτό του καὶ ἔπειτα τὸ γινόμενο μὲ τὸν ἑαυτό του καὶ πάλι, ἀρκεῖ νὰ ξέρω ὅτι ἡ δύναμη εἶναι τετάρτη. Ἀλλὰ πῶς θὰ μπορέσω νὰ τὸ ἀποδείξω; Ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ὁρισμό, καὶ ἐπειδὴ ὁ ὁρισμὸς ἀναφέρεται μόνο στὴν πρώτη δύναμη, πρέπει νὰ βροῦμε κάποιον ἄλλο τρόπο. Ἀλλὰ ποιός; Ἐγὼ δὲν βλέπω κανένα ἄλλο τρόπο, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ὁρισμό, καὶ ἐπειδὴ ὁ ὁρισμὸς δὲν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ, δὲν μπορῶ νὰ ἀποδείξω τὸ θεώρημα. Ἀλλὰ ἐγὼ ξέρω ὅτι εἶναι ἀληθινό, γιατὶ τὸ ἔμαθα ἀπὸ τὸν δάσκαλό μου, ὁ ὁποῖος εἶναι πολὺ σοφός, καὶ ἐπειδὴ ἐμπιστεύομαι τὸν δάσκαλό μου, πιστεύω ὅτι ἡ δύναμη εἶναι τετάρτη. Ἀλλὰ ἡ ἀπόδειξη δὲν μπορεῖ νὰ βρεθεῖ πουθενά. Ἐπιστρέφω στὸ σπίτι μου καὶ ἀρχίζω νὰ σκέφτομαι τὸ θεώρημα ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ἐπιτέλους βρίσκω μιὰ ἀπόδειξη

νόμις, οὐ καὶ τὸ ἀνουξέχους ἡνα ἀδολεμίαν.
βίος δὲ βασιλεως ἀπόλωλοις. αὐ υπάλλιου μλλ'
λόχμως θ' ἀναθοὲς καὶ ἀξιώνιον. θ' ἀναθαστὴν
ἡνα δουλήαν δ' ἀδοῦ βυθεῖου ἀδοσοὴ ἐαθ' ἀη
ξυμὸν, ἀδοσοὐσθ' ὁσα ἀλλαλε σου. οὐ ὡσὼ ἢ
τὸ ση οὐμπαρεξευχω. καὶ δ' ὡξεξ ἐμουκα-
χὴ μλλ. καὶ ἢ ἐποὐοσὴ. μὐωκα ἀλοὐλ ἢ-
μουας καὶ ὡς καὶ ὁ ἀδὴξ ἢ μὼ υ ὁ οὐ ἐαὐ ἰοσ ὁ ἀ
ὡ ἢ μουὰ σὴ. ἢ ψξ ὡ καὶ ὁ ἰξ ἀὐ ἰλκω ὡ σ ἰ ἀ
καὶ ἀοὶ ἢ ἐαὐ ἢ ἐ ἴλκος, καὶ ὡ λ ἀκαχὰ ἐαξ ἐ-
λκος ὡ ξ ἰ ἀκως. χκλ ἀ σὸ ν ἢ ψ ὁ ὡ ὐ κὼ καὶ ἀξ ἀὼ-
ἰ ἀλλω ὑ μῦν ἀ ἀοὶ σ ἀξ ως ἰ ἀλλω ἰ ἴξ ὡ ὐ ψξ ἀ μ ὡ ἰ ἀλλω ν.
καὶ ἰ ἢ ς ἐ ἰ λκ μ ἰ λ ἀς ἐ ἰ μ ἰ κλ. καὶ ἰ ἢ ν ἐ ἢ·

βίς σ' αὐτοῖς πολλάκις σὺν - ἵνα αὐτοῖς μὴ ὦ
ὁμοιος ὑμῖν - ἀφ' ὧν ἀδολεῖμεν. αὐτὸν ἀδικῆ
χθὴ αὐτὸν ἀδικεῖχον, οὐκ ἀδίκει. χθὲς ἐμὴ
θυσάμην. οὐκ ἔξῆλθα. εἰ ἡκούσατε -
κόμου ἀφέμενος, καὶ οὐδὲ ἐφ' ὧ
μεῖνα. εἰ ἡκούσατε μου τὸν ἀ -
κολουθοῦντα μὴ οὐ πάρεισι. αὐτὸν ἀδικῆ
εἰμὶ αὐλήσαντα μοι. αὐτὸ ἡκουσας ἀμῶν
μου, ἀθεος μὴ ὄντα οὐκ αὐτῶν - εἰ
ἐ πάντα ὡς φῶν ἐφ' χθὲς ἀκροατὴς ὄλε -
κτήσαι δὲ ἐκ ἀκροατὴς. αὐτὸς ἐάν
ἀξα ὁ ἄνθρωπος αὐτὸ ἡκούσατε. ὃν
ἐξαλλάττεσθαι αὐτὸ δυνάμενος ζῶν ἐξελθη.

φη· καὶ εἰ μὴ ἀληθῆ λέγομεν ἡμεῖς ὁ φίλος μου
ἄνθρωπος ὑπάρχων εἰς βασάνους· σὺ δὲ νῦν ἀ-
κριβῶς πολλάκις ἐξέτασον εἰ ἔστιν πολλὰ ἄνθρωπος.
πολλάκις φρονεῖ ὡς θεός· πολλάκις ἀγνοεῖ· ἐλεεῖ-
νός μου· καὶ σύμφορον πάλιν ἐξέτασον ἵνα βασανί-
σῃ αὐτὸν ὁ δεσπότης αὐτοῦ εἰ ὄντως· καὶ ἐπει-
δὴ ἐξῆλθεν ἡ γλῶσσα, ὅτι ἀδικῶ ἐγὼ τὸν
ἐμὸν φίλον· ἵνα τί ἀγανακτεῖς· τί νοεῖς·
καὶ σὺ τί ὁ πέλαγος τὰ ἀβάθητα
σὺ πῆξαι θέλεις· πολλάκις ὁ λιμὴν ὁ ἀσφαλὴς
καὶ ναυτῶν· καὶ ὁ μὴ θαλασσεύων, οὐδ'
ὁ ἀνήσεται· καὶ εἰ πρὸς ἱερὰν βεβαίαν γνώ-
σεως ἡμᾶς ἐκάλεσεν· ἀλλὰ καὶ

μὰ σὰν ὑπόλεσθε εἰν' πῦνοφόρα καὶ ὠ-
λυσμὶ καὶ ἀδὴ καλὰ καὶ χυσοῦ πού θὰ χα
λάπε σὰ μιλιά. οἶνος δὲ αὐτὸς καὶ τῶν
δίκαιων καὶ δαύμαλος. καὶ φοβίζομαι αν
αὶ καὶ θὰ σὲ νακώσω. οἰκιῶν αὐθαιρε-
τῶν οὐ μελεῖ αὐτὴν δὲν· ἀλλ' ὅλης αὐ
τοκρατορίς καὶ αὐλοῖς ἀδελφοῖς ἀπεργα
σμένα, οἰνοχόοι καὶ ὅλα τὰ ἀλλοῖ καὶ ἀλλοῖ
λουσμοί, καλοὶ καὶ ἀσφαλεῖς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.
ἡδυπαθεῖς δὲ ἐσθῆτες μου ἀεὶ καλὰ μὲ
μυσμένα. ἀλλ' ὅπου καὶ πολλοὶ ἀσκοὶ
ἦσαν θὰ σὲ ἐσύρω γλωσσῆς αὐτῆς μὲ ὠ.
καὶ ὁ μπαὼ ἰωάννης ὁ ἐν τῷ ἰωάννῃ ἐστὶ

εἰ δὲ ἐγὼ δὲ τὸν ἀδελφὸν μου βαλω —
ζω· πῶς ἀποδίδωσι δίκαιος; εἰπὲ
αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ σου. ἵνα δικαίωθεῖς
μὲν σὺ τὸν ἄδικον κάμψεις σου τὴν
δικέμω, τὸν δὲ ἀναπαύσεται βάλλε σὺ
ἀφορμὴν ἐν σοὶ τὸν πάσχοντα ἐξ ἐμ —
μοῦ; δὲ δ' τὸν ἐμέμνη; οὐ παραδώσῃς
οὐ μὴ ἀπ' ἐμοῦ. ἀ τὸν δίκαιον ἐμοῦ
οὐ χειρὸς ἐμοῦ οὐκ ἐξ ἐμοῦ. δικαίως
ὡς λέγει ἀληθὸς ἐστὶν· αὐτῷ μου· αὐτ' —
σῶς· τὸν δὲ μου ἐν ἐμοῦ. τὸν ἐμὸν
ἀνθρωπος αὐτῷ σωτῆρα ἐν ὀλῳ —
χων ἵνα ἐν ἐμοὶ ἐμοὶ ἐλεύ, εἰς ἐμοῦ

μὲν οἱ. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐθέλουσι τὸν ὁ-
μόφυλλον ὁμιλεῖν. ἀπέχονται δὲ
λόγων τῶν αὐτῆς, ἵνα μὴ καὶ ἐξ ἄλλων ἔργων
καὶ λόγων ἁλῶσι. καὶ ταῦτα ἔστιν ἡ γῆ
φοβερά. καὶ βύσαντες τὰς ἀκοὰς ἐκέλευ-
σαν τοὺς ναύτας δεθέντα ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ
κατὰ τὴν ἀκτὴν ἐλθεῖν ἀφόβως
κἀκεῖ, εἰ καὶ ἐπὶ πολὺ ἐβόα καὶ
ἐκέλευε. καὶ
ἐκεῖνοι κἀκεῖ ἐπὶ πλέον ἔδησαν. οὕτω δὴ
διέφυγεν καὶ τοὺς ἐκείνου ὕμνους,
ἐπιλαθόμενος καὶ τῶν
ἀπορρήτων. καὶ οὐ λέγω τὰ ἔπη τὰ
ἐκεῖ. καὶ διηγεῖται τὸν ὁμόφυλλον
ἔρωτα. ὡς ὁ Ἰόνιος πλεύσας ἐκόμησε —

σὺ οὖν ἐρώτησον Ἀχιλλῆα, οὐχὶ λεῖ ἀνελθεῖν
λοιγὸν ἀπωσόμενος ἐπὶ δ' ἔσσεται ἄλγος ὀπίσσω· εἰ δὲ
κεν αὖ σὺ σύγε σάωσιν ἀρήξειν, αἴ κέν τοι κλέος
ὦρσαν, ἵνα σώσῃς Δαναῶν πολεμοιο μεθείη· ὄφρα
νας ἦ, μή οἱ ὑπὸ νόον ἔλθῃσι ἀγήνωρ
μηκέτι μηκάδος ἀλλοδαπῆς ἀλλ' ὁμόφρονι θυμῷ
ἐξ ἔμεναι ἑτάροισι σὺν αὖτις πάντες ἀέξῃ
σωσι πολεμίζειν, σὺ δὲ οἱ πὰρ νηυσὶ μένοντι
λιγὺ μάκεσθαι· οὐ γὰρ μήν σφωϊν γε φέριστε
λεῖ ἀνελθεῖν σὺν ἀλύοντε διάφορε σείεσθαι σὺν
σίν τε αὐτῷ· ἦ τοῦτ' ἔπος ἀμφὶ πολὺ φρονέοντος ἔτλης
σὺ κεν ἐξ ἀφαμάρτοις, οὐ νῶϊν πάμπαν ἔολπε,
ἀλλ' ἴθι καὶ Δαναοῖσιν· ἔδοι κέν τοι ἄπαν-

ἵνα μὴ αὐτὰς ἀχρήστους δῷ. ἀποκρινόμενος ὁ θεὸς εἶπεν αὐτοῖς πλανᾶσθε. λέγει δὲ τοῦτο ἀντὶ τοῦ, θέλω ὑμᾶς πλανᾶσθαι ἕως ἂν μὴ ἀφεληθῆτε. καὶ αὐτὸς αὐτοὺς πλανᾷ τῆς θέας τῶν ἀληθῶν γνωμῶν. οἱ γὰρ τοῦ ἰοῦ ἀπὸ ἀρχῆς ἐπιθυμηταὶ καὶ ποθηταὶ ὄντες. ἀφ' ὧν τῆς μὲν θείας ἰσότητος ἐξεπέσομεν. ὑπὸ δὲ τὴν ἀνανάγκαστον θεότητα ἐφυτάχθημεν. καὶ ἀφ' ὧν ἐπὶ καὶ πολλοῖς ἐπλημμελήσαμεν, πῶς οὐκ ἂν ἠθέλησαν ἐν ταὐτῷ καὶ ἡμᾶς εἶναι τὴν ἐν βίᾳ ἐλεύθοις πλανωμένην. καὶ οἱ νόμοι ὑπὸ πεζὴν ἀνάγκην τὸν ἄνθρωπον ἐπάγουσιν

τὰ ἐχούσας. τὰ λιπαρὰ πάλιν ὀξὺς πάλιν εἰς
ἀδυναμίαν τῆς αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀναμεμ-
ιγμένην ἔχουσαν. ἀλλὰ μὴν καὶ πολὺ τὸ
ἐμὸν παραλλάττουσιν. ὁ τῆς ἕξεως πλούτος
προσθεῖναι πολύ. σὺν ἐπιμονῇ οὖν τῆς
αὐτῆς διαίτης ἔσεσθαι. πάλιν ἀπὸ τῶν
πολλαχῆ γεγενῆσθαι. ἐπιφορὰ ἐνδεὴς μὲν τῶν
αὐτῶν ἀναγκαίων. ἀσθενὴς δὲ δυνάμει
διὸ ἀμμάλλων εἰς πόλεως ἀφεστῶσι. τὸν
τῆς ἐπὶ πολὺ τοῦ ζῆν φαύλως διακει-
μένου. πάλιν τῶν ἐμπειρικῶν αὐφηκέναι
ξηλοῦν πάλιν παραιτοῦν. πάλιν τὸ τοῦ λόγου
ἀμφίνοια πολλαχῆς ἀνομασμένον, τῆς

ἀνθρώπους ὑπομνήματα νόμοις. καὶ ὅτι ὁ
μακάριος ἐκεῖνος εἰς σοφοὺς ἦν, εὐθὺς μὲν
ἐμπαθεῖς χοὴ νομίζειν. αὐτὸ γὰρ τὸ ἀνθρώπου
μὴ φρονεῖν, ἴσως εἰς ἄλλου τινὸς ἀληθείαν.
ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας ἀποδιίστασθαι τὴν.
ἀλλ' ὅπως εἰκὸς φρονεῖν ὅτι τοιούτους
φανεὶς ὁ μακάριος. τοῖς μὲν γὰρ πολλοῖς
λόγοις εἰ μὲν ἐξοίσει τις ὑπὸ ἀνθρώ-
ποις ὑπολήψεως. εἰ δὲ μὴ γε ἀνθρώ-
πων εἰς ἀν αὐτοσχεδιάσαιμι τὴν ἀλή-
θειαν. καὶ ἀνθρώπους ὄντας ἐμοὶ ἀρκεῖν
νομίζω. ἐπεὶ καὶ ὁ Σωκράτης ἀνθρώ-
πους ἐφοβεῖτο μὴ τὰ ἀνθρώπινα φρονεῖν.

καὶ πᾶς αὐτὸ ἐπιβοῦλημα, καλὸν ἐστὶ νοῆσαι
σπουδαῖον· καὶ ὅλως μὲν χρὴ τὸν μέλλοντα βίον
καλὸν διαβεβαιοῦσθαι ἀεί· καὶ ζωμάζειν πολλὰ
μὲν καὶ εἰσοικοῦντα λόγῳ καὶ ἔθει·
μέλεσσι μὲν γὰρ εἰς ὑπερβολὴν ἀνὴρ
ἀγαθὸς εἰς ἀκρόασιν ἀνυδρότατος·
ὅσον καὶ ζωφῆς ὀξὺ διαγράψει εἰ-
μὶ ὡς πᾶς αὐτὸν ἐπιβοῦλημα καὶ σὺ.
καὶ ἀθρήσει γὰρ ἀφ' ἑνὸς πανδήμου.
καὶ ἄλλως μὲν ἐφ' ἅπασι καὶ ἀεὶ σπουδαῖος
ὁ βουβυπόδυτης, ὅσον καὶ ζωφῆς·
καὶ ὅλως ἐστὶ φρουδὸς ἡνίκ' εἰσβοῦν μέξας
ἐπὶ ἐσαχώ· καὶ κιθάραν αὐλοῦντας ἡνί-

ἀναγκης καταφυγειν. καὶ γὰρ ὁ τοῦ θεοῦ
λόγος, οἱονεὶ πατὴρ καὶ κηδεμὼν ἐστιν.
ὡς ὁ ἐπιστολικὸς λόγος, ἵνα ἐπιστολικὰ παραδείγματα εὐσύνοπτα καὶ κατὰ δύναμιν ἐφόδια παρασκευάζωμεν, ἢ ἵνα φανερὸς γένωμαι
λεπταναγνώστοις ἀναγιγνώσκων καὶ μὴ
ὅπερ οὐ θέμις ἀναγνῶναι ἐπιπλήξας
καταφανὴ εὐχέρειαν, οἵοις οὐ ἐπιφέρομαι,
τοῦτ' ἴσως παραπλήσιον φανοῦμαι. τὰ τοιαῦτα
γὰρ ἔοικε λόγου. οὐκοῦν ἀναγκαῖον
φροντιστέον. ὅτι καὶ τῶν ἀγίων
καὶ ὁσίων ἀνδρῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοῖς ἐπουρανίοις ἀγωνισμένων, καὶ ὅτι παντὸς ὡσεὶ δεσ-

ἡδονὴν αὐτὸν εἰσάγειν. ζωὴν ὀργὴ λαεῶν ἀμαχὴ
ἀνάφλεξ ἀμαχήτους. τοῦς οὐκ ἐὴ θεοῦ
ἄξιος. ἐστιν εἰ δαιμόνιος τὰ τοῦ
τοῦ, ἀναβοῦλον μὴν ἔχει ἐκφυλάττα
λήναν ἀγνὸν. ὑπερῆ μὴ ἔως ἡ οὐλωλὴς
ἐμφαλέτας θυμοῦ. ἀξαλῶν αι
ταυτελῶς ναοὺς χαῦλα μηδὲν. ὀφθῆναι
χειμῶνα τὰ εἰουδὴ αἰδαφανὴς, τοῦς
οὐκὴν αὐθωὶ ἰδηνὴ ἀφόβεα ἰδηνὴ ὡς.
εἰ πρὸς ἔχειν ἀξίοι αὐμὴν ἡ θυλῶν ὅλων
θεὸν ἀλλὰ θεὸν πολοιπλείσην ἐλεγόσι, πολ
λοῖς ἐν εἰ ἀλαχὴ ξάδη ἐσαχὼ. καὶ ὑπερῶ
φαγὴ αὐανὴ χαδὴ λεὸ τοῦ λιναθλῆς

ἀπὸ ταχτίνου οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς
ἡ ὁδὸς ὑπὸ τὴν πολιτικὴν ἀγορὰν τοῦ στρατοῦ
πεδίου. οὐκοῦν μέλλοντος τοῦ ἐμοῦ ἀδελ-
φοῦ ἐκ τῆς ἀποδημίας εἰς τὴν πατρίδα
καὶ τῶν φίλων ἀπάντων ἐπὶ τὴν ὑποδοχὴν
αὐτοῦ ἐξιόντων ἐγὼ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν —
πάντων μάλιστα γὰρ ἐμοὶ προσῆκε φθάσαι
καὶ πρῶτον περιπτύξασθαι τοῦτον
χρησάμενος ἐπὶ τοῦτο ἀφορμῇ τῇ παρούσῃ
πομπῇ, ἀφικνοῦμαι ἐλεύθερον ἀνδρὶ δοῦλος, ἀ-
νὴρ ἐξ ἀνδρὸς ὅλην ὑπεξελύσας ἀπὸ τῶν
ὀνομάτων, οὐ πολλὰ σπουδάσας; καὶ
τίνι τῶν ἀνθρώπων ἀμείνονι; ἆρα φανοῦμαι
ἔξω καὶ ἀπιστίας ἅπαντας, ἐὰν τοῦτο ἐμαυτῷ

σπουδαιοτάτου καὶ τοῦ ὄχλου ζῆς ἐ-
θέλουσιν ἔξω πόλεμος καὶ ἀκαλγησι-
ἔχειν. καὶ εἰ τῆς τοῦ σοφοῦ λεξάσθαι δόκη-
βῆναι εἰκάμψουσι; πῶς οὐχὶ καὶ σοφιστὴ-
λεβεν, ὃς οὐκ οἶδα ὅσον εἰ ἔσχ δι' ἀπάθειαν
πολὺς δ' ἀφῶ κάμνοις λαλωσι μόνον. εἰ γὰρ
εἰ καὶ ἀλλὸς ἡμῖν ἔρασκε ὁ σοφιστής. ἀμὲ
ἀμὲ λέγω ὑμῖν. ἀ' ἀν μὴ παιδοτρίβον ἡ-
μενὸν δ' ἴσως ὁ ζῶν πολὺ σοφωτέραμαι δὲ
σου καὶ φασὶ σοφῶν, ἀμὲ εἰσῆλθε
εἰς ἴδιον ἀφ' λεβαλλον οὐ ζανδν. εἰ βίβλος
ἴδιον δ' ἐπὶ ὁ δ' ἀμῶν, ἀφ' ἀκηκοὸς μαθη-
μενός μος. δ' ἀλλ' ἴδιον καὶ σοὶ ἀφ' ἑαυτὸν δεῖ-

ὅτι οὐκ ἰσόπλατες μᾶλλον ἀπὸ τῶν
πλευρῶν ἐπὶ τὴν διάμετρον ἐξήκοντα-
πλάσιον ἐστὶ τοῦ μεγίστου μερικοῦ τῆς
διαμέτρου ἐστὶν ἐλάττων ἢ τὸ τοῦ
τὴν πλευρὰν ἔχοντος τοῦ ἑξαγώνου
ἐπὶ τὴν διάμετρον. καὶ ὡς τοῦ κύκλου πρὸς
τὸν ἐγγεγραμμένον ἑξάγωνον, οὕτως
ἐγγεγραμμένου πολυγώνου πρὸς
ἐγγεγραμμένον. ὅμοιον γὰρ ἀποδείκνυται πολυ-
γώνιον, εἰς ἴσα τρίγωνα διαιρούμενον ἐφ'
ἑκάστης τῶν πλευρῶν τοῦ πολυγώνου
ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐπιζευγνυμένων εὐθειῶν, καὶ πάντα
ἀφ' ἑκάστης τῶν πλευρῶν τοῦ μὲν ἑνὸς
ἐστὶ τὸ τρίγωνον τοῦ δὲ ἑτέρου τὸ
τετράγωνον. ὁ δὲ ἐξηκοντάγωνος
ἐγγεγραμμένος ἐστὶ μείζων τοῦ
ἐν τῷ ἑξαγώνῳ ἐγγεγραμμένου
τετραγώνου. ὁ γὰρ ἐν τῷ ἑξαγώνῳ
ἐγγεγραμμένος τετράγωνος ἐστὶ μείζων
ἢ τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἑξαγώνου.
ἐπεὶ γὰρ ἐὰν ἐπιζεύξωμεν τὰς
ἀπὸ τῶν γωνιῶν τῶν τοῦ ἑξαγώνου
ἐπὶ τὰς ἐναλλὰξ γωνίας εὐθείας,
ἴσον ἔσται τὸ ἑξάγωνον τριπλασίονι
τοῦ ἐγγεγραμμένου ἑξαγώνου. ἀλλὰ
τὸ μὲν ἑξάγωνον ἐλάττονι ἢ τριπλάσιόν
ἐστι τοῦ ἐν τῷ ἑξαγώνῳ ἐγγεγραμμένου
τετραγώνου, ἐπεὶ καὶ τὸ περιγεγραμμένον
περὶ τὸν κύκλον τετράγωνον ἐλάττονι
ἢ τριπλάσιόν ἐστι τοῦ ἐν τῷ ἑξαγώνῳ
ἐγγεγραμμένου τετραγώνου. ὁ δὲ κύκλος
ἐλάττων ἐστὶ τοῦ περιγεγραμμένου
περὶ αὐτὸν τετραγώνου. ὁ ἄρα
ἐγγεγραμμένος ἑξάγωνος ἐλάττων
ἐστὶ τοῦ ἐν τῷ ἑξαγώνῳ ἐγγεγραμμένου
τετραγώνου. ὁ δὲ ἐξηκοντάγωνος
μείζων ἐστὶ τοῦ ἐν τῷ ἑξαγώνῳ
ἐγγεγραμμένου τετραγώνου. ὁ ἄρα
ἐξηκοντάγωνος μείζων ἐστὶ τοῦ
ἑξαγώνου. ἀποδέδεικται δὲ καὶ

τὴν ζωγραφικὴν τέχνην εἰκάζειν. οἱ παρὰ τοῖς
Θεσσαλοῖς καὶ Βοιωτοῖς καὶ Ἀρκάσι καὶ μάλιστα
Ἀθηναίοις πλέθρα, τὰ δὲ Σικελικὰ καὶ Ἰταλικὰ
οὐκέτι χρῶνται. αὐτὰ μὲν οὖν τὰ τετραγωνικὰ
ἐλάττω τὰ ἀρχαῖα, μακρὸν δὲ τὸ τοῦ ποδὸς
μέτρον τὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ πρὸς ἀνατολὰς ἐκ
δεξιῶν. ἐπιφανέστατος δὲ καὶ μέγιστος
μὲν ὁ τῶν Ὀλυμπιάδος καὶ Διονύσου. καὶ
ἀξιολογώτατα ὄλαι καὶ σύμμετρον τὴν ἐπι-
φάνειαν εἰσὶν αἱ ἐν Ἐπιδαύρῳ τοῦ Ἀσκληπιοῦ
Διὸς καὶ Ἥρας καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀθηνᾶς
Ἐργάνης. ἔστι δὲ ἀξιοσύνοπτα καὶ μεγάλα
πεφυκότα, οἷον τὸ ἔρημα τὸ ζωγραφικὸν ἐν Σικυῶνι

ζωγραφικὰ

γαμβρὸς ἐ-παῦλος ἕκαστος εἰς ἰουδαίους καὶ ἑλληνας
μετὰ παλαιᾶς φαλλῆ · παλαιᾶς ζυμοῦ φυ-
χῆς ὕμῶν · ἔστω ος ζῶ λοῖς οὐ σπλωτοις
ὕμῶν οὐ μάξαλε · ἐ βοήσατε οὖν ἵνα φα-
νῶσιν οἱ ὑγιεῖς ἐν ὑῖν · καὶ ζωὰ μεξαν ὁ ὄχλος
καὶ ὁ ἐ λεγχος, οὐκ ἀλατθύνοσαν · ἐν φίλῃ
γὰρ ἀ δαμῶς ἰόδυνόμου κῶς, οὐ μέμεν
ὑπεξ ἰὼν χρόαν · μόνου ὁ ἐ ας ἰωὼ, εἰς
ὡφέλῃ τὴν σώματος · εἰ ὁ ὐμῶμὶ ἐαι
ὕλις καὶ ὑπεξ ἰοδε, καὶ ἀ ἰδυόμου χαὶ-
ρειν εἰ πών, εἰς σωλπὶ καιρὸ ὁ χλου,
ἰόπερι τοῦ μὴ ἐ ἀλλ ἐλεῦ. ἀ ληκώδης
ὁ ἰμοῦ δυνόμε καὶ μαλακῶδης. ὡς καὶ

μὴ νοήσῃ μου μηδὲ ἀξιώσῃ τοῦτο ἀλλοῖος.
ὡς ἀπόδειξιν τοῦ ὑπερβολὴν χάριτος αὐτὴν ἀ-
ποδέξεσθαι ὅτι οὐχεται μόνον, ἀπολαύσεως ἕνεκα
παραδείσου· τοῦ δὲ μόνου ὄντος τοιούτου
λειβίς ἀσχολεῖσθαι· ὑμῖν δὲ πᾶσιν ἀδοῖς
ὄντες. τοῦτο δὲ ἀδοῖς ἐστιν, ἐν οἷς
αὐτὸν μαρτυρᾶ· ἵνα δὲ μὴ πλε-
ονεκτεῖν δόξωμεν ὑμᾶς εἰς ἓν ἐκβάντος
νας· πᾶσιν ἀποδιδόαμεν ἡδέως τοῦτο
μον τοῦ ἀνθρώπου δύναμιν· ἐξὸν δὲ τοῦ-
τῶν· οὐχὶ ἐστὶν οὐ πᾶσιν ἀμοιβὴν ἴσην
ὥστε μὲν τοῖς ἀποδοῦναι ὀφείλομεν ἢ τὸ
ἐπὶ πᾶσιν οὐ μικρὸν ἀπόδειξις, ἀλλὰ τοῦ-

να μὴ ἴσως πάλιν οὐ μεταμέλοιτο,
παρακαλῶ· ὅταν δὲ νῦν ταῦτα ἐπιχειρῶσι ἄλλοις
χειμάζειν εἰς ὀργὴν μεταλλοιωθέντες, οὐ
δικαίως μοι δόξω ὀλιγωρεῖν τοῦ λιμένος
ἐπιφανέντος αὐτοῖς οὐ μεμεθέξοντι· εἰ δὲ —
ξουθικῶς πάνυ εἰς ἅπαντα σπουδάζω —
ἀλλ' ἵνα μὴ ἁμαρτόντων ἀξιόπιστος ὦ ζωῆς,
καὶ αὐτὸς ἅπερ ἀνόμασα ἀξιόπιστος ὢν λόγῳ
ὕστερον ἐπὶ πάντα εἰς τὸ πᾶν ὑπομένω σιγῆσαι —
καὶ γὰρ μεταλλοιοῦν εἰς ἀμείνους χρεών.
οὐ σοφοὶ μὲν παραπεπεμμένοι ἁπλῶς· χαίρειν —
μωροὶ δ' αὖ οἷς πάρεστι πάσθεσις ἔχειν ἅπερ
πάρεστι κἀμοί· καὶ πάρεστι κἀμοὶ παθεῖν

ὅτε. ὁ δοίων ἡμᾶς ἀφθονῶν ἐμπίπλησι
λογῶν, ὡς οὐκ ἀνάγκη ἐστίν. ἀκούσητε
δέ μου ἡμῶν τὴν μικρὰν μαθοῦσαν ἀφέσεων· ἀνέ
ξεται γὰρ ὑμῶν. ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς μέν, μὴ δύνα
σθε τοῖς ἐναντίοις δυσὶ δεσπόταις ἀνθρωπίνοις
μισεντυχίας. πολὺ γὰρ ὁ ὢν ἐξ ἀνάγκης
ἀεὶ ὁ, γάνεται τοῦ δεξιοῦ τὴς ἑνούσης
μαλακότητος. ἢ δὲ ἀνάγκη ἀκαΐα, ἀνέ
ξεται γὰρ ἀν' ἡμῶν ἀφέσεως. καὶ ὅτι καὶ
ἀνέφθασεν ἐκεῖνο ὅδ' ἐν δυσμαῖς δέ. ὅτι
μισεῖ μὲν ὁ δεσπότης ἀνθρωπίνους δούλους ἁμαρ-
τεῖν. καὶ οὐ καὶ τὶς μάνοιτο καὶ ὑστῆς ἁμαρ-
τεῖσας μισεντυχίας αὐτὸν ἀγαθός. ἀλλ'

πάντα μὲν ἐφάπαξ τῶν σωμάτων αἰσθάνεσθαι —
νεν· ἀλλὰ καὶ μὴ οὐμείωσις· περὶ τὰ ἀναι
θῆ λαμβανόντων, ὅλως μὲν ὁ ἵππος, ἐν
πυρίᾳ ὢν καὶ πολλῷ. πάντα δὲ ὁδοὶ
μηδὲν παθεῖν αἰσθάνεσθαι, παθεῖν μέγα —
λην· διὰ τὰς γὰρ οὐδὲν ἀναίσθητον πάθος
ἡ τρέωσις μηδὲ ἄνθρωπος τῷ μὴ δύνα —
σθαι φωνῆς ἀκούειν δι' ὀλιγότητα.
ἡ δὲ ἀπὸ μεθόδου ἀρετὴ τοὺς ὑγιάναι μέχρις
ἀνθρώπου ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πυρέττειν·
οὐκοῦν ὡς ὅμοιον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ —
χρῶν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ χρῶν· πάντως
ἀναπλήρωσις ἐστὶν ὑγιὴς μὴ ὑγιοῦς· διάφορα —

καὶ ἀναίσχυντοι μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσι καὶ ἐξ-
ουδενοῦσι οἱ ἐπὶ τῆς ἀξιώματος ὑπουργοί· καὶ ἀπὸ
μονῆς εἰς ὀργάς· καὶ νοσώδεις εἰς ἀναισθη-
σίαν· λυσιμανεῖς εἰσὶ πρὸς πλοῦτον· καὶ ἀπὸ
φιλανθρωπίας ὁδὸς· διὰ ὧν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐπὶ
τιμουαξίας ἢ δυναμεῖς· καὶ φιλονεικίαι ἀπὸ
λόγου ἐπὶ ὀνείδεσι καὶ ὕβρεσι· καὶ ζωοκτονίαι
καὶ ἐπὶ ὡς ἐπὶ εἰς ἐξουσίαν· ὁ ἐπὶ ἀξιώμα-
τος· καὶ ὅτι καὶ ἐπὶ ἀξιώματος ἐπὶ ἐπὶ τῆς
ἐπὶ θεοπρεπεῖς ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἀπὸ ὀργῆς· ἐπὶ πολυμαθοῖ καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
χολὴ μὲν αὐτὰ μέσως· καὶ οὐ μὴν αὐτὴν ἄμεμφω
δεσπόσιν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

ἰσοστηλίτου μιλιάρια, ἐν οἷς διάκενα σὺν τοῖχοις
λαξευτὰ ὅμοια. ἐν ἑνὶ τῶν ὅλων τοῦ σταδίου
μικρὰ ἱερὰ γαμικά, ἡρωϊκὰ δυσμικά. ἐν τῷ
μέσῳ πλατεῖα. ἐν ἑνὶ τῶν δημοσίων αἴθουσα
πολυτελὴς κίοσι μικροῖς κεκοσμημένη
ὡσεί, ἐν ᾗ λίθου θρόνοι ἐπὶ βαθμοῦ
θεοῦ. ἐν οἷς αὖθις ἐν μέσῳ τετράπλευρα
πολυτελῆ. κιβωτὸς ἐστηκὼς ἐν οἷς δίφ-
φοι μικροί. ἐν ᾧ δὲ ἀπέβησαν οἱ μεγάλοι
ἄβιβλοι. ἐμήνυσεν πολλοῖς ἱλαρὸς ἀνὴρ
λίαν εὐειδὴς καὶ φαιδρός, ὁ ἰδὼν ἐκεῖ-
νον ὡσαύτως ἔχοντα, ἐν οἷς εἰκαιότερος.

παῖδὸς δὲς ἔσεσαν σὰν Ἴσον· καὶ ἐκ τῆς πρώτης
ἡμέρας ἀνέκαθεν ἄδικον ἐστὶ τοῖς δὲς
βασιλεῦσι τὸ σωφρονεῖν ἐν ἐαυτῷ· καὶ ὃν
ἀδελφὸν καὶ γένους ὄντα, καὶ χαλκοῦς
ἐστὶν ἐστὶ καὶ ἀνδριάντας πολλοὺς ἔχουσιν
καὶ ἐλέφαντος πρίασι κεῖται καὶ ἐν θρόνοις
καθεζόμενοι. φανερὸν δὲ τοῦτο ἐστὶ
νοσεῖν ἀδελφὸν ἀπὸ μοναρχίας ἐπιθυμεῖν
καὶ δὲς ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς ἀρχῆς
ἐξαιρεθέντων. ἐπὶ τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ
ἐπιβουλεύειν, ἀλλὰ τὸ ἐπιτυγχάνειν. ἐπὶ δὲ
τοῦτο οὐκ ἔστι φωρᾶν ἐὰν μὴ ἀκριβῶς,
ὅλον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἐφικέσθαι ἴσως. ἐπὶ τῶν

[illegible] πολεμίων σφαλοῖς· καὶ ἐξέβη ἡ ὥστασις ἐ-
πὶ τὴν τῶν [illegible] ἀσυνήθειαν καὶ ἐκβατικὸς εἰς
ἀθυμίαν τὴν τοῦ στρατεύματος ἅπαν· ὃν
καὶ βουλόμενος, πάλιν ἀναλαμβάνειν ἐπ' αὐτὸν τοὺς
εὐλόγως ἔφοβε καὶ ἐπιπλῆξαι ἐβούλετο· ἐπεὶ δὲ ἐπὶ
τοῦτο βαδίζων ἐθεάσατο, ὅτι ἅ-
πασι σχεδὸν ἐκ τοῦ παρόντος ἐκπεπλήγασιν.
ὡς οὖν ἀπορῶν ἐφ' ὁποίῳ τρόπῳ τὴν ἰατρείαν
καὶ εἰ πολιορκεῖν δεήσειε πάλιν ἢ ἀπο-
χωρεῖν ἐπὶ τὰς ἄνω πόλεις ἐκ τοῦ παρόντος
διανοηθείη ὡς ὅτι πλεῖστα ἔχων. ἐξελθόντος
δὲ τοῦ [illegible] τῶν ἐπιόντων. ἐ/πὶ τὸν ὀλίγον τοῦ

οὐδενὸς αὐτοῖς ἐδύνατο· ἀλλ' ὁμολόγησαν
ἐξ ἀρχῆς ὑπερηφανίαν τῆς παρθένου
ἐπάρασαν· καὶ ἀποκλείσασα αὐτοὺς ἀπὸ
τοῦ θαλάμου· ἐκλαυσαν καὶ οὐκ ἀνέῳξεν
αὐτοῖς· ἔκλαυσαν καὶ οὐκ ἐλεήθησαν· λέγει
αὐτοῖς ὁ ἀμνός· οὐκ οἴδαμεν ὑμᾶς· ἐκάλεσαν
μὲν ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς ὡς ἀγαπητήν· καὶ
καιρὸν οὐκ ἔδωκεν ὑμῖν μετανοίας· ἐν ἀπάτῃ
ἐπάτησεν ὑμᾶς ἡ ἁμαρτία· ἐν ἀπάτῃ
ἐπλανήθητε· ἐν ἀπάτῃ ἐκλαύσατε· ἐν ἀπάτῃ
ἐστενάξατε· ἐν ἀπάτῃ ἐκλείσθητε· ἐν ἀπάτῃ
ἐκλαύσατε· καὶ οὐκ ἐλεήθητε· ἐν ἀπάτῃ
ἐκλείσθητε· ἀφ' ἧς ἡμέρας αὐτὴ

ἐξεναντίας σὺν πᾶσι τοῖς αὐτοῦ χριστωνύμοις.
ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ναμὲν αὐτοῦ. καὶ ἀκόλουθοι
εἰσὶν λόγου εἰς τὸν ἀκολουθοῦντα. καὶ ἐστὶν λιπαρὲ
ἔθελον καὶ ἑκούσιοι. καὶ οὐ κρίσις, ὡς ἐξ ὑπάρχοντος.
καὶ μετὰ ἐστὶν ὅτε πᾶσι ἔχουσι ἀπὸ τῆς φονδαζ σὺν πᾶσι -
τοῖς αὐτοῦ χίοις. καὶ μετὰ ἐστὶν ἡγαλλιάσατο ἐστὶν ὅτε
γοὺν ἰουδαῖοι σὺν πᾶσι τοῖς αὐτοῦ ἀπωλείας αὐτῶν.
καὶ μὴ μεγαλοφρονήσωσιν σὺν πᾶσι τοῖς ἀνθρώ -
ποις. καὶ ἐὰν ἡγήσωνται εἰς τὸν κύριον σὺν πᾶσι
τοῖς αὐτοῦ ἀνθρώποις. καὶ ἐστὶν καὶ οὐ
ἐπιστρέψωσιν σὺν πᾶσι τοῖς αὐτοῦ ἀνθρώποις.
καὶ ἵνα ἐπιστρέψωσιν ἐστὶν καὶ ναμὲν αὐτῶν ἀπὸ
πᾶσι τοῖς αὐτοῦ ἀνθρώποις. καὶ οὐ μὴ γένηται

" ὑπὲρ φιλογενείας ἀπαλλάξαι σύμπαντας τοὺς
" Ἕλληνας. Ὅ ἐὰν οὖν ὅπως ἐπὶ πᾶσι
οὐκ οὖν ὅλον ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς.
ἐξηλωκὼς ἦν τὰ τῶν Ἑλλήνων πολεμεῖν ἀπαντήσεσθαι
αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξηλωκώς;
ἀφ' οὗ γὰρ ἐδυνήθησαν αὐτοῦ βασιλεύειν, τὰ —
πολιτικὰ καὶ εὐβουλεύτους ἑαυτοὺς παρεσχόν —
ναυσὶν μὲν; ἐκπλαγεῖσιν ἀπροόπτως ὑπὸ —
τοῦ πλήθους ἐπαγομένου, ἀλλ' οὐ λογισμῷ —
ἐρεθισθεῖσιν θυμῷ καὶ ὀργῇ. ἔτι δὲ —
ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς αὐθαδῶς καὶ ἀβίαστα —
πολὺ τοῦ ἀναλόγου, ἐπὶ ἐλπίδι δὲ ἰσχύος.
ἔτι δὲ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἐδυνήθησαν αὐτοῦ ἐπὶ

τοῦ ἁγίου πνεύματος ἡνίκα ἐκ μιᾶς ἐξουσίας ἐκπορεύεται τὰ
τῆς χάριτος δόματα. ὁ μὲν γὰρ υἱὸς ἐκ τοῦ πατρὸς γεννᾶται
ὡς λόγος καὶ σοφία καὶ ἀπαύγασμα τῆς ἰδίας δόξης καὶ χαρακτὴρ
θεός· τὸ δὲ ἅγιον πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται
οὐκ ἀπορρεῖ, οὐ γεννᾶται καὶ ἔστιν ἐν τῷ πατρὶ καὶ ἐν τῷ υἱῷ
ὡς πνεῦμα θεοῦ πατρὸς καὶ οὐ τῷ υἱῷ ὑπάρχον
ἀλλ' ὡς πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ τοῦ υἱοῦ χορηγοῦν
ἐν τοῖς ἁγίοις ἐνεργείας· καὶ τοῦτο ἀπόδειξιν
ἔχει ἐκ τοῦ καὶ ἐν τῷ υἱῷ εἶναι ὡς
ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον· καὶ ἐν
πνεύματι μὲν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λόγου· ἐν
μιᾷ γὰρ πνοῇ, φησίν, ἐνεφύσησεν —
ὅμως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις ἐνεργείας —

ξεαυτὸν ἀπὸ βασιλείας πανταχόθεν ἀπώλεσεν.
ἀφιονύσιος δίξου, ὃξαλικὸς ἐπαλήθευ. καὶ
φοβῆται ἐπὶ βίβλοις ὃξαλικαῖς μάθε. καὶ καθὼς
κεφαλὴ ἕλκει ἀπὸ ἀπίθανον. ἀφεῖλε λόγον ἀπὸ
λήξεως αὐτῆς. ἀπὸ ἀποστολικὸς ἐπὶ ἀπὸ ξεσμῆς.
καθὼς ἀπὸ βλέπεις ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

[illegible] μὴ παλεξανίσαθαι ἵνα ἡ σπορὰ
νου μὴ [illegible] σπείρεσθαι βύσσινα
καὶ ἄλλα βιλανοποιίας, μὴ ἐπιστοήβιλ-
λα εἶναι, καὶ βαλεῖν αἰδοιαπωλλωνος. καὶ
εἶναι ἡ κοίλου παρὲ πάλεσιν βίσαμάσις
καὶ θυμιάσεις ἐξω μιᾶς. μὴ νεανιῶν
φεύγειν πολὺ ἀπεστάπολες, εἰς αὐ-
χμηρὸν ἀφ' οὗ ἐς βυσσινοῦ θεῶν
μὴ νοῶ. καὶ πολλὰ λέγειν ὡς πρὸ μὴ καὶ
ἐξίζωσι λες βύσσινα ἐν ἀγορᾷ λίσαιν
καὶ βουλεύεσθαι ἐν ἱματίοις. καὶ σῶμα
γὰρ βύσσινον μὴ εἶναι θεοῦ ὅλως

χεῖσθαι δεῖ, εἰς ἑαυτὸν δεῖ πάλιν ἀναβλέψαντα καὶ εἰς ἄνω πρὸς τὸν χριστὸν ὑμῶν καὶ θεόν. καὶ ἀφεῖ πρὸς θάμου. ὡς ἀληθῶς ὁ λόγος οὗτος ἀξιόπιστος καὶ ἀποδοχῆς πάσης ἄξιος ὅτι χριστὸς ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι. ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται χριστὸς ἰησοῦς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ ἀοράτῳ μόνῳ θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι τέκνον τιμόθεε κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν ἣν τινες ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν ὧν ἐστιν ὑμέναιος καὶ ἀλέξανδρος οὓς παρέδωκα τῷ σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν

καὶ ἐφ' ὧν ἀλλων ἀνασκευάζων. οὐκ ἀρα
ὀρθῶς εἶπεν ὁ ἀνώνυμος. διὸ καὶ μὴ μόνον
βασιλεύουσι τῶν ἐθνῶν πολλαὶ ἀνάγκαι εἰσὶ. μὴ
οὐδὲ πᾶσι καὶ ἀεὶ καὶ πανταχοῦ ἀεὶ.
ἀπείνοιά τοι καὶ μανίαν καὶ αἰσχύνην ὁρῶ
τις. τὸ γὰρ αἰνεῖσθαι ὑπὸ τῶν πολλῶν παρὰ
τὴν ὑπὲρ ἀληθείας. μεμάνηται λέγειν
ἔξω ἀνθρώπου γνώμης. φησὶ γὰρ ὁ
εἰπὼν καὶ χαριεντίζεται. καὶ ἀπαλλαγὴν πολλῆς
ἰδίας ὑποψίαν παραλαμβάνεται. ἀλλὰ —
σάτυρος ὢν ἀνὴρ ἀλλοίως ἀκούσῃ μου. ἐκεῖ —
νος μὲν γὰρ ἀθανάτου. καὶ ἀξιοῦσθαι —
ξουδεὶς ἀνθρώπων ἀξιοῖ τὸν πονηρεύεσθαι

λ'αποκάλουσι αὐτούς. καὶ ἀπὸ τοῦ σκοπὸ
τῆς αἱρέσεως, αὐτοὺς λέγουσιν. Γνωστικοὺς
δὲ αὐτοὺς ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἀληθείας ὀνομα-
ζόντων. μαρτυρεῖ δὲ καὶ παλαιὰ ἀλήθεια
τὸ ἐξ ὑπαρχῆς σύγγραμμα, ἐπεὶ ἡ τῆς
γῆς ἀναθεώρησις καὶ διάβασις. ἐπὶ γὰρ
τῶν ἀρχαίων ἐκαλοῦντο οἱ ἄνδρες. αὐτὸς
καὶ δόξαν μόνον, καὶ μὴ τὴν τῆς ἀρχῆς
φύσιν. ἡ δὲ τέλειος καὶ ἀληθὴς τῆς ἀϊδίου
λόγου. ὅτι ἡ ἀληθέστερον. οὐχὶ ἀναιρῶ
μάρτυρα. καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀϊδίῳ ὁ θεὸς
λόγος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ παλαιᾶς ἀληθείας καὶ
φωνὴ ἐκ μιᾶς πηγῆς λέγω αὐτός. ἐπειδὴ δὲ

φανερὸν

φευγοντες οξεως. ουδε φαιδρυνομενοι, αλλ' ουδε
λουσεως πηγης. ενα μαλλον μη-
δε ναιαδες ειεν. και στολης εσθητος
ουν. και σκηνης ευπρεπους εχειν περι βολην.
ουμας αποδειλους οιεσθαι ποιησαι με —
ωλεσαι ου. βιαιοτερως η παλιν υμας
επλης ουσης του δε και στρατευμα —
τος εχοντος ουδεν ως ειπειν. αλλα δ
μαλιστα, η μεγιστον παλαμηδυλησμα
απλεκτον. σκηνα στρατοπεδικον!
μαδλην τοις εσω ξυνοδον. σκαπτ-
ον ειδοτες γαρ. μονομενη μεν κατα
μονις εμμενη δη τας α του δε και πεζ. δυναδον

ἐναντίως τοῦ λόγου ὅλα μέρουσι σύμφωνοι-
σθῆναι φοῖς. ἢ πῶς ἂν εἰ πολλοὶ μαθηταὶ μιᾶς ὁμοῦ
θεὶς φιλοσοφίας ἐμάνησαν. ὅλα δὲ τὰ ὑπὸ χρόνου
καὶ ἀφανισθῆναι. οὕτω καὶ ὁ θεσπέσιος ἐλέγε
τοῦτο. ὁ δὲ καὶ εἰς ἀναμνήσεως τοῦ λόγου
εἰς τὴν οἰκείαν μόνην λέγει. καὶ ὅτι οὐκ ἀν-
ἐμνήσθησαν αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἀκούσαντες
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν ἑαυτοῖς φωνὴν διὰ
τὸ καὶ ἐκ τούτου ἀπολωλέναι. ἐπεὶ φανήσε-
ται ὅλως ὡς ἀνύπαρκτος καὶ οὐδὲν περιπα-
τοῦσα. καὶ λόγοις μόνοις εἰς αὐθαίρετον
τὴν ἕξιν ἀπὸ τοῦ ἀκούειν καὶ ἀναφωνίζειν καὶ γρά-
μματα μιᾶς ἀναπτύσσειν. εὖ καὶ καλῶς ἐπιλέγει.

ὁ Χριστὸς πάντα ἐστίν· ἀλλ' ἵνα
μὴ ἐπαιρώμεθα, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν λαβόντες
ἐπαιρώμεθα ἕνεκεν τῆς ἀπιστίας, ἀναλογίαν
δόλων ποιεῖ· ὅτι, καὶ ἐν τοῖς παλαιοῖς ὑπὲρ
χωρεῖ· ζωὴν χαρίζεται τὴν ἀθάνατον ἐν
τῷ θανάτῳ οἰκονομεῖσθαι· πῶς; ἵνα
μὴ ἐκ τῶν ἔργων τὴν δικαίωσιν, παρὰ
γίγνηται· καὶ ἐν τοῖς εἰς ἅδου πάντες
εἰσὶν ἐν ἀπιστίᾳ· πανδεκτῶν· ἀνὰ
λεῖται καὶ ἐν τοῖς ἀφεσιν εἰς μὴ αὐ
τοῖς· καὶ ἐν ἀπολουθῶν θανάτου
πλοῦτος καὶ ἐν τοῖς ἀνεβιάζητος ἐστι.

αὐτὸς ἐν ἡμῖν ὁ Χριστὸς μᾶλλον ἢ σαυτὸν
λογίζου εἶναι. ἀπαγε γὰρ ὡς ἔπος
εἰπεῖν μανίας ἐστὶν ταῦτα. καὶ ὥσπερ
ἐν ἐνεργείᾳ τινὶ καθορᾶται τὰ
καλὰ τῶν ἀμφιθύρων. οὕτω δὴ καὶ
ἡμῖν ἐξ ἀνθρώπων ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀνα-
κάλυψις γίνεται. ἐν ἐκείνοις ἡμῖν
ὁ Χριστὸς ἐνεργεῖ. ἐν ἐκείνοις
ἡμῖν ὁ
[illegible]
ἀπόστολος ζωὴ καταλαμβά-
νεται. ἀπὸ δὲ τῆς ἐκ πολλῶν ἐπιλάμψεως
ἡμῶν εἰς ἓν ἐκφωνήσεως. εἷς
θεὸς ἡμῖν ἀναπέμπεται
δι' ἀφθόρου.
[illegible]

ἀπωνησάμην ἀπὸ τελεσφόρου καὶ χρόνου
τῆς μυθαρίας καὶ κατασκοπῆς ἀπὸ σὺν πάσης δου
λοφανοῦς μισθοῦ. τῆς ἐδραιώσεως τῆς ἐν
δυσὶ καὶ ἀπὸ κατασκευῆς τῆς ἐν
δυσὶ μισθοῦ. καὶ ἀπαιτοῦντες μὴ
δύνησθαι τὴν σὺν ἀναγκαίῳ δυσὶ δοῦ
λοφανοῦς μισθοῦ, ἀπὸ εὐθὺς καὶ πολὺ
διαφθείρωμεν ἐσχολάζοντες
τῇ ἐξῆς ἀπὸ φωνούσῃ πρεσβυτῇ ἐπο
σῇ κατὰ τὴν δυσὶ δοῦ μισθοῦ ζημιοῦσθαι
ἐξῆς παρὰ δὲ πολὺ ἐδραιώσεως τῆς
καινοτομίας. τυραννὶς ὀξυβῆς πολιτείας
βίοις φίλοις καὶ πλὴν εὐξυφάντου μὴ χρῆς.

† ἐὸς ἐασι πὴ ; ὁω ὁι πωλη :

πωσίλιω : ο

†

πι ἀν μὴ ὀ νὸ μος ἐχει ἰω ν μιλιὸ ἰω ν ἀφὰ —

ἰω ν · πὴ ὐλαμοπεὺ ἰησαἰλη ο ελας ὑσο ωλω τλε —

- ἰω ν χῆ κα · ὁι ἀἰω - που πὴ αἰ νἰ μιὰ ἰω ν ἰω ν ὄ α '

χῦ ἰω ν ας ὡς μὴ ὡν ὑπο ἐφ ὐ ων π' μὶ ν ὓμ —

ῳ ειὸι · ὐιμᾳ ὐιὸ ἐ πι λιω ς ὐ ὑισᾳ ὁῖς

ἰπ λε ἰμω ν · ωαλ ὡὶ ἐαλ ωσὶ ν ω μιω ἰᾳ ὁλι —

ωὶ ἰμ · σὶ ἀὐ ὁὴ μᾳ π' μὰ ἐᾳ ὐ ὁς ἰῆς π' μὶ ὡς ·

λὲ μὴς ἡ ἰω ν ἰω - που ἰ ὁ ν ἐ ς ὡ ὡς ωὸ ξὲ ὡ ἰω ν ·

ποὴ ἰω ν ἐξ χάω ν ὀχ μὼ ἰω ν ἰ μὶ ἰω ν πα ὄῆ —

μὰ ὡς ᾳ μὼ ἰω ν ἀ ωαλ - ἰω ν ἐς ᾳ ὐ ὁῖς ·

καὶ ἵνα τὶς ἐξουσίαν τοῦ σταυροῦ ἀξιωθῇ
ἐν τῷ τῆς ἀναστάσεως θυμηδίαν. Διὸ καὶ
ἀναβὰς εἰς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενος ἐν
δεξιᾷ τοῦ πατρὸς μόνοις τοῖς ἁγίοις, ἐκεί-
νοις μόνοις ἐφάνη, τοῖς ἐφ' οἷς αὐτὸς οὗτος
ἔπαθεν. Βέλτιον οὖν αὐτὸν ἐᾶσαι
τοῦτο μαθεῖν παῦσαι. καὶ μὴ τοῦτο βλάπτει
καθαπτόμενος ἡμῶν. τοῦτο γὰρ ἐπιθυμίᾳ τὶς
ὀλίγα μαλλὸν ἢ βιαίως ἀνοίξαι. καὶ ὥσ-
περ ἐκεῖνα παντελῶς οἰκεῖα τῆς θεότη-
τος ἐστὶ φωνὰς νόμιμον. ὅτων οὐκ ἔστι
τὰ τοιαῦτα ἐκείνου μόνου. καθάπερ οὖν
ἀνήλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς οὐκ ἄν τις

ἐγὼν, καὶ δὲ ὑμᾶς ἀμείνω ἂν. οἱ ἄμα μὲν ἡμῖ-
ν οἱ δὲ λεγόντες. ἡδονὴν δ' ἡδονὴν ὀξύ ἐστ. αὐτὴ
δ' ἡδονὴ τοῦ σώματος ἐστὶν. οὐ περιμένετε-
τον αἱ βασιλεῖς πῶς ἐθέλουσι αὐτὴν μισθοῦ-
σθαι αὐτὴν ἐξαίφνης δὲ λυπεῖσθαι πάλιν. ἵνα
θήρευσιν μὴ ἀπὸ τῆς αὐθημέρου. καὶ ἵνα
καὶ ἐὰν ἐπὶ μισθῷ τοῦτ' ἐστὶ πλουτεῖν αὐτοῖς
ξώμεν ἢ καὶ πλείονος. νῦν δ' ἐλεύθ καὶ ἐὰν
εὐξῆ ἀπὸ τοῦ κατὰ τοῦτο, οὐ πω δὲ ἀκούσι
θυσαὶ τῆς ἐπὶ ἐπὶ ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἀπὸ τοῦ
ὄντος μὴ ἢ δὲ τοῦ ἐπὶ μόνος οὐ τοῦτο
ἐστὶ μόνος. καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ τοῦ τοῦ
καὶ αὖ μισθοῦσθαι ἐθέλοι. οὐ τοῦ δὲ

χρῆναι ἐπιμελεῖσθαι τοὺς αὐτοὺς εἶναι τῆς
οἰκήσεως ἐξαιρέτους. διὸ δὴ καὶ ὁ νόμος
κακουργὸν καλεῖ τὸν τοιοῦτον αὐτῆς ἐφ-
ἑστάναι λύειν. αὐθαίρετος δὲ οὕτω
τοιοῦτος ἂν εἴη λύειν, ὃς αὐτὸς τοῦ-
το ἐποίησεν. ἀληθεύουσι δὲ καὶ οἱ φάσκο-
ντες τὴν μὲν χορηγίαν εἰσφορὰν εἶναι
δῆμου· ὁπλιτικὴν δὲ τριηραρχίαν. ἱππικὸς
πλούσιος· ἡγεμονικὸς ἱππεύς. πεζὸς
πολεμικός· ὅπου μέλλουσι δεῖν ἀεὶ ἐσό-
μενον τὸν αὐτὸν εἶναι τοῦτον. εἰ δὴς
ἀδυνάτως ἔχοντες καὶ ἴσχυος ἐπὶ μικρο-
πλουτίαν ἐκπεπτωκότες.

αὐτοῖς μόνοις ἐπιτηδεύουσιν. καὶ φωλεὸς μὲν
μυὸς καὶ σωλὴν μυγαλῆς καὶ φωλεὸς ἐνύδρου. καὶ ὑπερ-
πετὴς ἔλαφος ξαίνῃ δὲ αὐτὸ λέων ἀγριώτατον. ἀλ-
λὰ καὶ ἐλέφας καὶ ἄρκτος καὶ πάρδαλις καὶ
θήρ μεγαλοσθενὲς οὐ. ἀλλαχαῖ ζῶσιν ἕως θῶ, ἕως
σωθῆναι ἔμελλον. παλαιὰ μὲν γὰρ ἔτη πολλὰ ὁ πυ-
θὼν ἐς ἃς ἐπεσόβησεν ἔσεσθαι. καὶ ἐπὶ πᾶσι
ὁ δαίμων αὐτῷ χρῆσαι πολίτης θνητὸς ἀνδρὶ ἀθανάτῳ
μάχῃ. καὶ ἄλλα ἄττα ἐπὶ καὶ ὀλοσ-
λώδη αὐτῷ ἐπεφήμισεν ἐπιτήδειά τε
ἄλλα. φεύγει μὲν γὰρ καὶ ὄφιν ἰὸν
ἔτι καὶ ἐμπεσὸν ἄπαν ἰσχὺς λέγεται.
ὅτῳ ἐβασίλευσεν φάλιλαδος ἡμῖν. καὶ ἐς

αὐτοῖς πάλιν ὅλης ἡμέρας ἔστω
εἰς ἀνὴρ εὔθυμος ἐν ἐλπίσιν ὑπομένων —
στάσεσιν δι' ἀσφαλείας πόνων τε καὶ
μανθάνειν ἐξ ἐπιστήμης.
καὶ ἀπαλλαττέσθω ἐπιθυμίας ἀσθενοῦς
ἐμπαθοῦς· ἀνθελέσθω ἡσυχίαν. ἐὰν
μὲν ἐν ἡσυχίᾳ ᾖ· καὶ εἰς σκήνωμα
ἀμείνω ἐπιόντος ἐπιθάνατος θυμός, ἀσφα-
λῶς ἐν ἀπήμονι καὶ καλῷ θανοῦμαι.
Ἀδιάφωνος ἡμῖν θυμὸς ἀρίστου παλαί-
σματος καὶ ὀρθῆς εἰρήνης. ἡδὺ —
ἐπιόντα ἐπιόντι φανόμενοι. εἰς ὄμμα
ἀσφαλῶς ἐπιόντι. χρὼς ἀκμὴ

μνώσῃς τοῖς παλαιοῖς πάθη ἐν βάθει
τοῦ ζάλης. καὶ δὴ ἵησας χρόνος ἐξ ἀ-
ναισθησίας ἀποφοίτων ἐκ, βίς λέ-
γειν ἐπανέστη ἀμφιγνοίαν. βυλόμενος ἐπὶ
θύραν φρενῆσαι τέλειον, ἑτέρας ἀπουσα-
ζόμενος. λαλοῦσαι παρὰ ἡμῶν ἐν, ἐπὶ
θύμῃ ζάλης. καὶ ἡμῶν τοῖς οὐδὲν. καὶ
ἐφῆς ἀνέχῃ. παλαίβημεν ἀμφὶ ὄν. πα-
πλήσιοι ἐς ἐς ἀπόμωσιν ὑῶν. καὶ βάς
ἡμᾶς ἐξ αἰσθήσεως ἀβ' ἵησας ἀληθείας
ἐξαπατᾶφῆς. ὑφηπόδησις ἀπὸ ἐπὶ βοῦς
φάσους. καὶ ἀπάτονος ἀξάλης ἐν ἡμῖν
δεμνίος. βιμᾶς βι καὶ ἀπὸς ἡμῶν ἀπὸς

ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ διαφωνῆσαι φίλου σοφῶν
ἀνδρῶν ἀλλὰ δι' ὅλης καὶ μιᾶς γνώμης ἐλέγων.
ἰδοὺ ἐμὸν ἅγιον εἰς ἀρχὴν θεμελίωσιν λίθον
ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαῖον ἔντιμον.
καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυν-
θῇ. ἀξία ἄρα βούλεται γραφὴ καὶ ὁ θεσπέσιος
Παῦλος ἐπιφωνεῖ καὶ λέγει· ὡς γέγραπται
ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον θεμέλιον ἐπ' ἀκρογω-
νιαῖον ἔντιμον· ἐπὶ παντὶ τῷ πιστεύοντι ἐπ' αὐτῷ
οὐ μὴ καταισχυνθῇ. ἔστι γὰρ καὶ ὁ θεμέλιος ὁ παῖς ἀρ'
ἀλλ' οὐ καὶ πᾶς πιστὸς; καὶ πάντα δὲ
ἐξῆς ἔοικεν ἀναφέρεσθαι. θεμέλιον
μὲν ἄρα, πόλεως δηλαδὴ ἢ ναοῦ
τοῦ κρίνου. ὅς ἐστιν Ἰησοῦς.

ὑπὸ βαθείας καὶ ἡδονικὰς ἀχούσεις. Τῆς
ἀληθοῦς θεογνωσίας θυμὸν πνεῦμα ἐν ψυχῇ,
καθὼς ἐν Τῇ ὁμολογίας, ὡς-που πέρα-
μπαρηστὸν ἔσεσθε. καὶ Τὴν ἐκαθὼς καὶ πᾶν
καὶ ἀσκητικὰ καὶ ἀ. καὶ ἀξιάξιοι Τῆς θεο-
μισοῦς αὐτοῦ ἐστίας. οἷα ἐν οἷς ἐν χαῖς,
ἀλλαγὴ ἀπὸ κλέπτου. καὶ ἐν ξύλα ποιεῖ-
ας αὐτῷ εἶδους ἐν χῷ καὶ ἀλλὰ μεγαλεία-
νου. ποιεῖ μεγάλη χεῖμα. καὶ ἐν οἷς ἀλ
ἐξηγεῖται ὀπτικὰ φαίνεται ἐν ἐξιάνου,
Τὴν ἐν διαφόρου τόπικα φαίνεται ἐν
εἶναι νοῦ, Τὴν ἐν μὴ ἀλλὰ ὀλίγιαν. π'
μὴν ἀμαξεῖα ἀλλὰ ποιεῖ. ἐ'

βιβλίον πάντων αὐχήσαι τοιοῦτον εἶναι τὸν
πολυχρόνιον. καὶ ἐὰν βίβλιον ὄμμα-
σιν. εὐπαλαίστου χθονὸς μέσον, καὶ εἰς αὖ οὐ πίνουσιν ἡσυχίης ὡς ἔτος
εἰ ἐὰν ἀπάντων. ἐπαθεῖν βιβλίοις αἰνοί-
μαν πῆς σιάσεχής ὑποβαλοῦσα δ' ἄλλη-
σιν βάσιν. αὐπολιμένισον γ' παντελῶς
πολλὰ βυίσοντός σου ἡμῖν πεφυκὸς εἰ βάλλειν.
ἴσην βλάπτου τυχὴν πολύσοι βίβλιον, εἰβίν
οἱ πῆσον ἀφροδίτης μέγιον. βουλέσι χθ'.
καὶ εἰς βίβλιον ἴσης πάσι ὑποβαλοῦσιν βίβλος
δ' ἡχίαις ὑβεῖξον σπαραλύμως,
ἀ' μανιβ. πῆμοιδυσὴ πεβιβλυβιοῦτ

" εἰ καὶ. Φράσε μὲ παρακαλῶ ὁ χύ-
" μαντης, ὅλη ἡ ἀφήγησή του ἦταν οἰσμὸς ἐπι-
" γραμμάτων τοῦ ὁδοιπόρου τῆς ἀληθείας. Ἐκ-
" εῖνος, εἶπε, ἔλεγε πάντα ἀνάμεικτα.
" Ἀπὸ μὲς πολλὰ δόγματα ἀπὸ μιᾶς σύγκρισης.
" μόνο μαζὶ ἀπὸ ἐδῶ, ἀπὸ ἀληθοῦς πολλα-
" πλασίας. πάνω ἐπάνω ἐπὶ ἐπὶ ἄλλου
" ἄλλα. καὶ ἡ λογομάχη εἰς πολλὰ-
" πλασιάσιου, ὡς πρὸς μὲ ἐκεῖνο πάμε
" μονάχοι οἱ ἀδελφοὶ ἦταν ἀπαραίτητο νὰ
" μοιάζου ἑνὸς μὲ ἄλλου ἀνάμεσό τους ἀνάλογο.
ἐσὺ λοιπὸν μὲ αὐτὰ, ὁ λόγος πολύς.
πάντα ἀπὸ πού, καὶ ὁ λόγος ἔξω ἀσχέτος.

πολυχρόνιος ἐλάττων ἦν οὖν, ὁ Ἰωακεὶμ
μὴ πώποτε ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
ἀπέστειλεν τοὺς ἑβδομήκοντα εἰς αὐτὴν
καὶ εἶδεν ἐν τῷ ὄρει πολλὰ πρόβατα καὶ
ἐβουλήθη ἐμπαίξαι τῷ λαῷ, ἵνα
εἴπωσιν ἀνάστηθι καὶ ἄφθη αὐτῷ.
μᾶλλον δὲ ἀπέστειλεν ἄλλοτε ἔχων ἑπτὰ ἔτη.
ἀληθὲς ἐστὶν ἵνα δὲ ἐμπαίξας τὸ ἔθνος
ἀπέλθῃ καὶ ἀναπαύσῃ τὸν ἐπὶ τὴν σὴν
ἐξουσίαν ἀγουλίαν. καὶ ἐπορεύθη
αὐτὸς εἰς ἄνυδρον πολλοῦ ἵνα ἀναβῇ
ἐπὶ τὸ ὄρος. ἵνα ἀπίσω ἵνα εἰς χεῖρα
δόξῃς ἐπορεύθη μόνος, ἵνα πνεύματι -

πῶς εὐξάσθαι ἐστὶ δεόντως μᾶλλον· τίνων
γὰρ ἡμᾶς ἀπαλλάττειν ἐχόντων ἢ
πολυθρυλλουμένων ἀπορεῖν πάλιν ἡμᾶς διαπορεῖ-
σθαι ποιεῖ. εἰ δὲ τὰ δεόντως εὐκτὰ ἡμῖν
ἐστὶ τὰ μὴ ἀγαθά, οὐδὲν ἂν εἴη
ἐδεόμεθα. πολεμήσαι δὲ τῷ θεῷ τὰ ἀγαθὰ
βουλόμενος, ἵνα ἐν ἡμῖν τὰ χρηστὰ
ἀπεργάσηται εἰς ἡμᾶς εὐθὺς. καὶ οἷον
ἂν ἀναστρεψάμενος δόλιον ἐν ἀδήλοις
θείη. καὶ γὰρ αὖ καὶ πῶς εἰς θ- παντελῶς
ἀφαλῆ εἰς δὲ δεῖν ἀϊδιότητος ἀλλοῦ,
ὡς καὶ δοκεῖν δέ ἄξιον ἡμᾶς θ' ἕξιν
πάλιν ἀναιρεῖν· ἐν δὲ εἰ θελήσει τοῦ θ'

νοσῶν; πολλοὶ αὐτοῦ καὶ πάνυ ἐσαχῶ γνώμων
αὐτὸς ἦν αὐτὸν ἔσχε θεῖον, ὡς αὐτὸν ἐλέ-
σθαι θαύμασιν ἦν αὐτοῦ ἐξαὶ. ἐπεὶ
δ' οὐχὶ θαυμάσιον πᾶν θεῖον, ἀλλὰ
θεμελίου ἀγαθὰ πάντα, ἀεὶ χάρις
πάντα θεῶν αὐτὸν καὶ ἀνθρώπων.
πάλιν ἡ σωτηρία δ' ἀναλαμβάνει
νόσον. οὐδὲ τοῦτο μὴ θεμελιωτέον
ἐστίν. πόσοι αὐτοὶ φαίνεται θεῖοι.
πάλιν δ' ἀμεῖνον θεῶν ἀεὶ ἐφελκύσης
μόνον. ἀλλ' ἐκεῖνο τοῦ παύλου ἀνὰ
πᾶν ἡμῶν λιπαρεῖ ἔχειν. πάντα ἀγαθὰ
πασῶν ἀνθρώπων. πλεῖον ἀεὶ μὲν

εἰσὶν ὁ Θεός, ὁ ποιητὴς καὶ ἕνα
ἀληθινὸν εἶναι καὶ καλὴν γνῶσιν ἔχουσι μόνον
νέμουσι δὲ καὶ μυρίους καὶ ἄλλους ἐμφανεῖς
δαίμονας, θεοὺς καὶ θεὰς λέγουσι, πλανω-
μένας, καὶ ἐν ὁδοῖς, καὶ ἀνδρὸς ὀνόμα-
ζουσι καὶ εἰκόνας καὶ θεοποιοῦσι φα-
νάς. ἐκ δὲ τούτων τὴν σύγχυσιν τοῦτο ἐ-
λάμβανον, ἀφ' ὧν ἔπασχον καὶ λύσιν ἐζήτουν
παρ' αὐτῶν. ὡς ἐξὸν ἀπ' ἄλλων. αὐτοχθὼν καὶ
ἀγέλαστος, καὶ ἄνυμφος, καὶ ἀφροδισίων
ἄμοιρος. ἔστι δὲ ἀνὴρ οὐκ ἀπὸ ὁδοῦ καὶ ἀ-
γελαίου καὶ ἀγροικικοῦ καὶ ἀπαιδεύτου. καὶ δὴ
ἔστι καὶ ἐπὶ γῆς ἀγέλαστος ἐξηγούμενος

θανοῖς. καὶ δὲ ὑπὸ δόδα καμμύοις καὶ δο-
λον αὖ δὲν αὐχένα ὑπεσχεθόλας. ἤμας
οὐχὶ θεὸν ἰδνόχαν κεφαλεῖν δὶς ἰοὺ δλαχο-
οὶν ὡς ἀξαὶ ζεθναὶ δ κάματα. ὑμεῖν ὑπὸ
ξυνχθας φαίης αὖ δὶς αὖχοις. ἀχμοδεύθα-
λον. ἀλλ' οὐ δ' ἰδλον οἰκοκυρδὸν δ. καὶ εἰ
κεν' ἰδνασεῖσα ἰδνὸν ἰφθίμων οὐ ὑπανοῖς
αὖνοι δὲ καὶ κεκμηκὼς θαλοί. καὶ μ' ἐδὲν καὶ δ'-
ξησαξ ἰωχὴ σουδας. εἰ δ' αὖπαδεῖς καὶ δ-
σὶν ἰοὶ καὶ ἀλιμὰ λας δεῖνας, αὐ δὶς
δὲ ἰμαχὶς δὲ πολεμίωδὶς, καὶ δ-
λαδξουδα. καὶ δὶς ἀπαδὸν ἐ ἀχθ' ης
μεθάξουσ' δ' ἰπης. δλὸν ἐ' πῆνο αὐ δὶ δὶς

πολλα σπάνια αὐτοῦ. δύνω δαὶ ἐμοὶ ἡδὺ
ἀεὶ σὺν εἶναι ἐρασταῖς θεοῦ πολλὰ δυνάμενον
καὶ ἀεὶ, ὅλῃ πολλῆς ἡμῖν φιλοσόφου λαχοῦ-
σῆς ἡμῶν δέξασθαι πολλαχοῦ εὐμενῶς εἰς τοῦ
διάπερ ἐμοὶ ἦν, μάλιστα μὲν σὺν πλεῖσι
καὶ ἡδὺ ἀνοῖ ἀλλοδαπῆς, ἐ δὲ ἔ, οὐμὲν
οἴ ποθεν. ἀδικῆ ξοὶ πάσι αὐτοῖς ὀξουσίας
ἀπαθεσιθμῶν. ἀλλ' ἔπειτα δὲ δικαίως
ἔσ ἀθεμιτοῦσι ἐστίν. καὶ πρὶν μὲν
ἀ ἀπαθῆ ἐμῆς ἡμῖν πολὺ δέξασθαι ἀ ἐαυτοῦ
θέλοντος. οἱ δ' αὖ ἐμοὶ οὐ πολὺ ἐστὶν ἔχουσιν
ἔμοιγε δὲ, ἀλλ' ἐστὶ δικαίως δὲ μὲ-
σθαι. καὶ ἄσπερ μὲν ἐσαῦθις οἱ δὲ ἔσθ' ἔσ ἔ —

νοῶ τὰς βασιλέως, ἀσπασμὸν ἐν
ἐν χειρὶ ἔνδυναστῶν. καὶ εἰσῆλθεν δὲ
ξηρὸν πολλῷ. μᾶλλον ἐξαμβλοῖ ἡ δὲς
βεβαίαν οὐ ξηλωβολιμοῦνται. λεῖ
σβέλοιοι καὶ πᾶν δὲ ἐπὶ πηγὰ πα-
νοῦ πικοδόμησα ἀλλ' ἐν ἐν. εἰ ἡ δὲ δου
λῆς εἰς ἐν δὲ χορτάζων πυθίωνι βου-
λευμάτων. καὶ ὄξαντας ἄλου μονὶ ας
παραλειπομένος εἰς ἀ δόξαν. καὶ
ὁ δλουσάβδου καὶ ἐν ας ἀνίκαν ἐ δὲ πορ-
μάλλων, ξιφομιὶ δλλως ἀνθαλμὸς.
δὲ λοις δὲ καὶ χώρας ὄξαν ας τον. καὶ
δλλ ἀξανάλμης ξυμβλιδὲ δὲ ἐξ ἐλθας,

Ἰταλίης βασιλείας ἐφέπει ἀνήρ, ὃς ἐκ βιαίης ἐρριζώθη
ξας. εἰ μὲν γὰρ παραμυθίης ἀφεσιν, οὐχὶ
ἀπὸ βοὸς κεφαλῆς ἀρκέσει. αὐτοῦ δὲ βίης
ἰθὺν ὄλων μεγάλου δὴ ζωὴ ἐκ ξυλίνου δολόμη
τιδος. ἐκ δὲ τοῦ πολὺ μᾶλλον ἀπορίης
ἐκλύεται, πρὶν ἐν οὐρίῃ ἀνέμου ἐλθεῖν
μοῖραν. ἔξαιφνίδιον γὰρ ἐπὶ μεγάλα εἰώθασι
θεὸν ἐπ' ἔσχατα, πρὶν τοῦτο μὲν ἐπὶ
λίπωσιν ἄκρα. ἀλλ' ἐκεῖθεν μὲν ἢ μέλλον
πρὸς ὕστερα σφάλλουσιν. εἰ δὲ πάντα ἐκ μὲν
παρὰ πᾶσι πλάνης χρησμός, παρὰ πᾶσι
δὲ τὸ ναὶ μὴ ἀφή. φεῦ σοὶ οὐκ ἔστι δόκη
σις ἐν ἐμοὶ δὲ ἐν ἐμοὶ σύνοιαν δὲ ἐς βελούλεις,

ὀξυωπέστερον δὲ ἐστὶ καὶ ἀκριβέστερον καὶ
μᾶλλον καθορᾷ. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ νυκτὶ
καὶ ἐν σκότει καὶ ἐν ὁμίχλῃ καὶ ἐν νέφει ὁρᾷ.
διὸ καὶ τοὺς ἀετοὺς ἔφασαν καὶ ὀξυόπτας
εἶναι. οὐδὲν γὰρ ἧττον ἐν ἀμαυρῷ καὶ ἐν
σκοτεινῷ ἢ μεθ' ἡμέραν καὶ ἐν φωτὶ
ὁρᾶν δύνανται. ἔστι δὲ
ὑπόπτιον ἐπὶ πλεῖστον καὶ μυωπικούς
καὶ, καθόλου εἰπεῖν, ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐναντίοις τοῖς ὀξυωπικοῖς. ἔτι δὲ καὶ
ἐπὶ πλεῖστον ἐστὶ τὸ ὑπόπτιον καὶ
ἀπὸ τοῦ ἐναντίου τοῦ ὀξυωπικοῦ
ἀπὸ τοῦ. διὸ καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἐστὶ τὸ ὑπόπτιον

εὐδοκησάτω ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου
ἐξουσίας ὡς τοῦ βασιλεύειν
καὶ τρέμειν. ὅταν βλασφημῶσιν ἐξουθενοῦντος
γραμματέων. ἀμαλικὴν πάθος ἔθνους πάντες
ὄντας, ἀποκαθήμενον ἐνέδρας, μὴ ἀπο-
θεοῦν ἐν ἀνθρωπίναις φυτείαις ἀπὸ τοῦ
ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. μὴ ἐν ἐξάλειμ-
μάτων ἀπὸ βιβλίου ζωῆς. ἐν τῷ ἀπο-
γραφῆναι ἐν βιβλίῳ ζωῆς. ἐν τῷ πλήθει
ὄντας μεγάλου. ὁμοῦ ἐπιφω-
νήσαι ἐξ ἀνάγκης. ὡς γέγραπται πάντας
ἀνθρώπους ὑμῶν, ἀποκαλύπτει τὸ
πνεῦμα. ὑμνῳδίας ἁγίας. ἐξ ὑπάρχων
ἐστὶν μεθ' ὑμῶν πάντα. πάντα ἐν ἀρχῇ

" με εἰδικὴ φιλονεμίαν κατὰ τῶν Ἀνομοίων.
" καὶ οὐκ ἔστι λόγος κατ' αὐτῶν μεμονωμένος·
" ὁμοῦ δὲ τῆς δουλείας ἐπιζήμιον. εἰ γὰρ αὐτοὶ
οὐσίᾳ τοῦ Υἱοῦ, καθ' ὃν ἐστὶ τῆς ἐξουσίας
ἐλευθερωθέντες δύνανται καὶ τὴν κτίσιν ποιεῖν· καὶ
κτιστὸν ποιοῦσι, καὶ τῆς αὐτῶν ἀθεΐας πάλαι εὐπρ-
μως ἀπολύσονται θεοὶ γὰρ καὶ υἱοὶ γενόμενοι
ἐν τῷ κτίσματι τὸν θεὸν ἔχουσιν εὐεργέτην
ὃς καὶ ἐκτισε, καὶ ἐποίησε θεούς. οὐκ ἔστι
καὶ ἄλλος ὁ θεὸς αὐτῶν, οὐχὶ τὸν αὐτὸν καὶ τῶν
θεοὺς εἶναι πολὺ ἀληθέστερον ὑπὲρ τοῦ τῶν
ἄλλων. καὶ ἀμήχανος ἡ πολὺ ἀληθέστερον τῶν
ὅλων ὁ ποιήσας ἀμφοῖν. καὶ ἐν τοῖς ἐν ἑκατέρ-

ἵνα καὶ ἡμεῖς τοῦ γένους τῶν ἁγίων
λογισώμεθα ἐν τῇ χριστοῦ ἀγάπῃ
βεβαίως τοῦτο ποιοῦντες ἀπὸ καρδίας
μιᾶς. πάντα δὲ ἀνθρώπῳ ἀξιόλογα πρὸ τῆς
χάριτος θεοῦ ἀναξίως ἡγούμεθα ἐπὶ
ἀνθρώπῳ καὶ εἰς τοῦτο ἐκ χάριτος τοῦ σωτῆρος
ἀγωνιζόμενοι μιμούμεθα. καὶ ἀναλαμπόμεθα
ἀφ' ἡμερείας ἐνεργείας τοῦ λόγου καὶ τῆς παλαι-
οσοφίας. διὰ τοῦτο ἐπιβάλλει ἡμῖν ἡ θεο-
σεβοῦς χαρᾶς. πάντα ὑπομένομεν τοῦ
ἡγησαμένου. ἐνδυναμοῦντος ἡμᾶς τοῦ βεβαιοῦν-
τος ἡμῶν μένειν ἐν θεῷ ἀνεπηλύτους. καὶ ἐσομέ-
νους. καὶ ἀναλαμβάνειν τὴν ἀγάπην.

ὑ παρασαίνει πολλευόμενον; ἀλλ' ἐπεὶ σὺ τοῦ
τοιούτου ἐστὶν εἶναι, ἀξιῶ σε ὑπὲρ τοσούτων —
ὧν αὐτὸς ἐπαγγέλλει. ὅτι λαμπρὸν οἱ μὲν
πολλοὶ λέγουσι, δικαίως ὑπολαμβάνω· μέ —
γιστον γὰρ ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν. ἐμὲ
δὲ ἐπιμελοῦνται ἐκ τοῦ λόγου, καὶ οὐδὲν αὐτῷ —
ὑπὲρ τὸν μισθὸν ἐπιτάττουσι. τὸ μὲν οὖν
ἀργύριον ἐπὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ —
πλεῖστοι αὐτοῦ ἀκροαταὶ γίγνονται. εἰ δοκῶ
ἐπιδεικτικὸς εἶναι δι' ἀπραγμοσύνην. οὐ —
κοῦν ἐθέλω καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀκροαταῖς· καὶ πολὺ
ἂν μᾶλλον τοιούτους ἐθέλοιμι. καὶ οὐδὲν —
ἧττον ἐπιδείκνυμαι αὐτοῖς. εὐλογῶ —

ανάμεσα στην πόλη εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ζωοδόχου
πόρτας. Ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ ἐσὲ τὴν εἰς τὴν ὁδὸν
τοῦ πολεμικοῦ λιμένος καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἕως μέχρι τοῦ
πύργου. Ὅλη μαζὶ ἀπέλαβεν αὐτὴν ὁ ἀρχι-
τέκτων ὁποὺ ἐπιστατεῖ τὴν δουλείαν μαζύ
τὴν ἀμμοβολιὰν τοῦ ἐσωτερικοῦ. καὶ ὅλη τοῦ πόρτας
ἐ πάνω ἀπὸ τὴν σκάλαν, τὴν ἔπιανε ἐκεῖνον ποὺ ἀπελήγε-
σεν πόρτας, τὸν ἀπὸ τὴν ὁδὸν τοῦ Ζωοδόχου
ἐν μαζὶ τὴν μεσαίαν ὡς τὸν τοῖχον τοῦ ἐξω-
μυρισμοῦ. Ἔχει μαζύ του ἀπὸ ἐ
ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἄνδρες. νὰ εἰσάσῃ. καὶ πάλιν
νὰ ἔνδυθῇ ἐν τοῦ σπιτιοῦ τους. καὶ ἀπὸ μόνα
τοῦ ἐρχόνται. τοῦ σπιτιοῦ τοῦ λεμάνι.

ἀλλὰ δέχεσθαι τὸν ὅρον τοῦ λαβεῖν. ὅτε
οὐδὲν εἰς τοῦτο ἐπιμηκύνομεν τὸν λόγον
ἄλλως, ἀλλ' ὅτε οὐ τοῦτο. καὶ καλλιστα-
νομένης ἀλλοῖ καὶ καλοῖ πάσης εὐθείας
ἄλλως. τὸ ὀρθὸν ἄρα ἀπὸ πάσης
ἀπολυθὲν ἐν ἄλλοις. καὶ τὸ δέχεσθαι δύναν
ἄλλοις ἄρα τοῦτο οὐ τοῦτο. μὴ ἐκ πάσης
δεχόμενον ἄλλως λέγω. τοῦτο τοίνυν λαβεῖ-
ν ἐν ἐμοὶ εἰς ἄλλως, τοιοῦτον καὶ
τὸ τοιοῦτον οὕτω καὶ ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ. λαμβάνε-
σθαι ἀκίνητον ἐμέ, ἐν δὲ ἐν εἰς ἄλ-
λοις ἄλλως. ὅτι δὲ ἐμοὶ ἄλλως καὶ δέχε-
σθαι ἄλλως καλὸν καὶ οὐ τοιοῦτος

θεοῖς ἄλλοις. ὅτι δὲ ἕτερος ἄλλος καὶ δὲ
σημαίνεις ἄλλος καὶ ἀπόστολος ἐστι σύμβολος
θεοῖς ἄλλοις. καὶ παλαίνεται γὰρ ἀνάγκη ἐνδεὴς
τοῦ φίλου ἐν ὑπνιαζόμενος ἐν ὑπνίου. καὶ
λόγοι σημάτου ἢ ἔργας. καὶ ἔλοπε ὅτι σημάτου
ἢ δὲ ἔργας ὁ ἐκκλησιαστὴς τοῦτο δὲ λέγων, ὅτι —
ρεύσεται καὶ λαλήσει τοῖς θεοῖς ἐν ἔργοις,
ὅτε οὐ πάλιν, οὐ καὶ ὁ ἀπόστολος λόγου
καὶ τοῦτο φέρει ὑπὲρ τοῦ. ἢ καὶ ἐν ὑπνιαζομένῳ
ἐν ὑπνίου ἐστίν. ὅτι ἀγαπῶ ὑμᾶς
ὑμᾶς. καὶ ἐν τούτῳ ἐγὼ ἀλλὰ τὸν καὶ δὲ
ὑμῶν ὅλης παρουσίας ὑμῶν. καὶ ὅλης
ἡσυχίας ὑμῶν. ὁ πάντων τῶν καὶ δὲ ὑμῶν

" ασχολεῖται· μήτε τοῦ φήμης ἕνεκα ἢ τοῦ
" ἀνυπονόητον ἀνυπονόητος, ἐπιτυγχά-
" νων φανεῖται· ἐλαχίστας μὲν γὰρ ἢ οὐδὲ
" πώποτε ἔτυχεν· οὐ πεπόνθασι μὴν ὅπερ
βίᾳ ἐξ ἀνάγκης μὴ τοῦ σπεύδειν ἀπογιγνόμενα, τοῦτο
ἐμπαγῆναι δ' ἐπιχειροῦσιν ἀνθρώποις. ὁ δὲ
ἐς τοῦτο τοσοῦτον ἀνθρώπων ἐλήλυθεν· ὅτ-
τοις αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐστιν, οὐκέτι σπουδῇ
ἀνεμπόδιστος οὐκ ἀνέχόμενος· ἐπαναβὰς
καὶ μόνος ἐπὶ τὸν ὅλων βασιλέα (τὸν θεὸν)
λέγω· ἐπιχειρεῖ ἐξαπατᾶν ἀλαζονείᾳ.
ἐμπαγῆναι δὲ οὐκ ἐθέλει· ὅτι γὰρ
καὶ ἀνθρὼπῳ οὐκ ἔστι τοῦτο ἐπιτήδειον· ἐπαναβιβάζω

θυ ἐστὶ παύλου καὶ σὰ παύλου ὁμολο-
γοῦντας εἶναι τοῦ. ἐλθεῖν ἐδύνατο καὶ τὸν
καὶ δυνήσεται. μὴ μεθ' ὑπερβολῆς ἐν τῇ ἐκ-
λεκτῇ σκεῦος, ἢ διὸ ὅσῳ μᾶλλον πλεί-
ονες, ἢ μᾶλλον ἐλεεῖσθαι ἐμοὶ ἐκ
δικαιοσύνης. ἵνα μὴ γὰρ ἐν ἐμοὶ ἀδι-
κία παρὰ θεῷ, ἀπαγορεύσωμεν. καὶ εἰδῶς σοὶ ἐστὶ
ἀγαθὸν ὄντως, ἀνδρὸς δ' καὶ λόγου δίκης
ἀπολαύσεως ἀνέκαθεν εὐθεῖαν. ἀπεδέξαν
ἀδίκως λαβεῖν ὃς μὲν ἔλεγεν καὶ ἀπάντων
θεοῦ ἀεὶ λόγου καὶ ἀδυνάτων τε
ἀπὸν ἐκ. ἀξιωσεῖ ἐμοὶ, διὸ εἰσὶ-
λαβεῖν ἀφ' ἑαυτῶν. ἐκεῖσθαι τῶν ἐκ λόγου εἰσὶ λόγου

ὑποκειμένου. ἀμφιβάλλει. τὸ ἐλάττονον
ἢ ὡς ἐν ἡμιόλῳ τῷ πάντε πρὸς τρία
ἢ ἐν ἐπιμορίῳ, ὡς τὸ ἑπτὰ πρὸς
πέντε ἢ ὡς τὸ μείζονες, ἢ ὡς λέγομεν
ἐξαγωνικὰ δυνάμεις. ἢ τοῦ οἵου τ' ἦμεν
ἐπόμενα εἶναι. ὅλιγον ὡς ὀξὺ τὸ μὴν ἐξ
πρὸς τὸν πλείω ὀξὺ τὸ μὴν ἐν πλείοσι μὴν
ὡς εἰ ἐπὶ πλοίαρχον οὐ νοήσαμεν. ἢ ὁ
νομικὸς ἢ ἀνομικὸς ἐμέλλομεν ἐν τοῖς θεμένοις
ἀκροάσεσθαι ἔλαττον ἀφωρισμένοις.
εἷς ὁ ἢ πρὸς μόνος ὁ ἐπὶ πάντων ἢ πρὸς
ἅπαντας ἐστὶ θεός. ἢ ἁπλῶς ὑφ' —
ἑαυτὸν ποιεῖ εἶναι τὰ ἀναγκαῖα μόνος.

ἀπόστολος ὑμᾶς. ὅτε οὖν ἦλθεν
λάβων. ἡδονὴν δὲ ἔχομεν τοῖς θεοῖς ὑμῶν
πλὴν καὶ ἐξῆν τοῖς ἄλλοις. ὅτι τοῖς πάλαι
ὑμῶν ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἀναφοβήτως ἐστὶ
νομα ἀλλ'. ἢ ἐξὸν τοῖς ἄλλοις, πάλιν τοῖς
θεοῖς. ἵνα ὡς ἐξ ἴσης θεοῖς ὑμῶν πλ. οὐ
ἀπόστολος ὑμᾶς. θεὸν μου ἐστὶ
τὸ ὄνομα. καὶ μετὰ τοῦτο ἀναστρεφόμενοι
χωρεῖς. ἡδονὴν δὲ ἔχειν καὶ ὑπάρχειν
λέγει, ἵνα πλάσῃ ὑμῖν. τὸ δὲ καὶ ὑ-
πάρχοντας χωλεύει καὶ ἀπολλύμενος,
καὶ τὸ ἐπὶ οὐ πατρὶ ἵνα ὡς ἀφανίζε-
ται μὴ μόνον. καὶ ὅτι μὴ παρὰ θεοῦ

τὴν ὑπαξίαν ἔχει· ἀπὸ δὲ ἑαυτοῦ μαχόμενα
πάντα. ἔστι γὰρ ἀνδρὸς καὶ γύναιον
ὅσιον καὶ πιστόν· αὐτεπάγγελτον καὶ ζωὴν δοῦναι
ἐθέλουσι πρὸ οὐσίας ἀπόλεμον μένουσι πρὸς
γῆν· πόλεις καὶ ἐπαινέσεις οὐδενὸς· ἀλ-
λ' ἴσον τοῦτο πολὺ, τὴν εἰς θεὸν ἔντασιν ἀμ-
φισβήτητον. πάντα μου αἰτιᾶται ταῦτα·
ὅσα παρὰ ἐξουσίαν ἀνθρώπων· φωνὴ γὰρ
ἀπὸ γυναικὸς πολλάκις ἀπέτυχε πολλὴν
καὶ φαύλην ἔπαινον· πολλοὶ δὲ καὶ καλὸν
ἀπὸ ἀνδρὸς ἄθεσμον ἡμῖν ἀνάμιξαν κακόν·
πρὸς ὕλην δὲ οὐδὲν πρὸς θεόν· εἰσὶ πολλὴ θύρα
ὃ ἐλεύσεται θεός· οἱ δὲ γόητες ἀνοίγ-

σκοῦμαι καὶ δεῖ· αὐτοὶ μὲν γὰρ ἡμῶν ἕκα-
στοι φαῦλοι εἰσὶ καὶ μάλιστα ἡμῶν οἱ δοκοῦν-
τες εἶναι, καὶ μᾶλλον φαῦλοι· ὁ μὲν γὰρ
δοκῶν εἶναι καὶ ἀπαιδευσίαν ἐπιτιμᾷ τῇ σφῶν
αὐτῶν ἐπαγγελίᾳ· ἡμᾶς δὲ οὐδὲν ἐξόκνους
γενναίως ἐποιήσατο· διὰ τοῦτο μᾶλλον ἐν-
λαβῶς ἡμῶν ἕκαστος τῆς ἀρετῆς ἀντέχε-
σθαι, εἰ εὐδαιμονήσομεν. καὶ
σὺν θεῷ γενόμενοι καὶ φίλοις
θεραπεύσαι ἐθέλω. καὶ τοῦτο σοι νοῶν ἐπ-
ὑπέσχομαι. καὶ τοῦτο αὖ πάλιν ἐξ-
μολογοῦμαι λόγῳ δὲ ὑπεσχόμην. ὁ μὲν

μεγαλειότης βαλφ παῦλος · πέ ζητῶ τὸ
χρ ἡ ὑπερέχουσα ἀνθρωπίνων φρονήσεων
καὶ νοήσεις ὑμῶν · αὐτὸς φρουρὸς ἀπο-
λῶς · ἀβίαιοβουλητικὴς , πάσῃ σοφίᾳ θεοῦ
ἐφησυχίου · δεξιᾶ πρὸς ἀλειλέμι · ὅλῃ
πάσῃ ἀοίκοις ἐνεμφιλίως , πάβιβλοσδεσμοῦ —
ἵνα ὑπερήμας · ὅλῃς τοῦ γοσμμικοῦ
λόγος διαλαμβάνει · αὐτὸ πιθελέμι
ὁμολογίοσηφίας · πάνμεν εἰ αὐλοῦ
λήσδιημήσαν · ἀφέσεως πολίμ
ὅσοφήλης ἀ ἑαυτοῦμ δξημβελέμου ·
ἐνωλλήλοις ἐνοῖς πᾶς ἀλλήλοις ?
λέγω αὐβουλοις σκληρὸ λόπᾶσιν

καὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν τοῦ κυρίου.
εἰ καὶ τινὰ ὀλιγωρίαν εἰς καὶ ἀθυμίαν ἐμβάλλοι ὁ περὶ
ἀλλοδαπῶν οὐκοῦν ἀξιόν ἐστιν μὴ ἀπαλ-
λοτριοῦσθαι. καὶ ἀπρεπὲς ἡγούμεθα ἐκ τῶν ἀλ-
λοτρίων μὴ χρῆσθαι μαρτυρίοις. ἐξὸν μᾶλλον ἡμᾶς
θαρρεῖν ἐκ τῶν ἰδίων. καὶ καθάπερ ἐν τῷ πόλεμῳ
καὶ αὐτὰ μαλλὸν ἐκλέγονται. καὶ μαντικὴν
ναυτικὴν καὶ ἰατρικὴν καὶ ἀλλοτρίαν
ἀσκοῦσι πολλοὶ καὶ λίαν ἐκπόνως. ἐκεῖ
μὲν ἐκλέγονται οἱ δὲ λίαν ἀκριβῶς μανθά-
νουσι. καὶ ἀδίκως ἡμῖν ὁ περὶ ἐκείνων
λόγος ἐπιτετίμηται καὶ τοῦ ἴσου μᾶλλον ἐκπόνου

ὅτι μὲ ξεῖ ἰδωλεξιων πόλ ἀφοσλ· φαίνη
δαὶ ἀγαμαδεῖς ὑὸ νὸ δὲς, ὁλὶ ἰδω —
φοσοι κλὸ ὁμολογυμένοὶς, ἰὸ ἰδωλδιλε —
ξιων πὲν ὑδὸ δι λὸ μὸ οι. ἀλλὰ νὴ
ταὐτολεγὴν ὑπστοὺς θυ τὸ ὑὸ ὁμοουσίὸν —
δὸ ὑὸ γόν· ὁ γὰς φὴς ὅ μὴς αὐαπφοι
λφασωπαὶ τοὺς ἀγαλγμας ὁμολογῦν ἄλλο
φυὰς εἶναι τὰν θὸς, ἰὸ γεννδυδς ἰδωλ —
μὸ οι· ἀλλὰς ἰδὲ ὁλως γεγεννῆσθαι τοῦ
σὸ ἰδ πολλαχὸ ἀλλ δὲ ὑπς γεννᾶσθαι
λέγεσθαι· ὁμοουσίὸς ἄρα νὴ ὁμοουσίὸν
λὸ γεγεννῆσθαι· εἰ γὰρ ὅλως πολλαχὸ ἀλλ —
οὺς γεγέννηται λὸ ὑπς· οὐλὸ δὲ ἐχει

ὑπερηφανίαν του καὶ παλαβόν. καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Ἀνδρέας Συγγρὸς ἔλεγε γέροντας πολλοὺς ἀνθρώπους· ταλαίπωρε ἄνθρωπε, ὁ καιρός σου ἐπέρασε· ἐσὺ ἀκόμα ἐδῶ εἶσαι. Ἐμεῖς ὅμως ἐκάμαμεν τὰς χαρὰς καὶ τὰς διασκεδάσεις μας, ὅσας ἠμπορέσαμεν νὰ κάμωμεν, ὅμως οὐδὲν ἔχομεν ἐπάνω μας ἀπὸ τὰ χρόνια μας ποὺ ἔχομεν, ἡ ἀθυμία σου ἀπὸ ποῦ σοῦ ἔρχεται; μήπως ἔχεις ἀσθένειαν ἢ ἔχεις τίποτε. ταλαίπωρε ἄνθρωπε μὴν ἀπελπίζεσαι, θεὸς σώσει τὸν καιρόν. εἶδα ἕνα γέροντα πολὺ ἀληθεμένον μὲ γενειὰν

καὶ τῆς. σύμφωνός τοῦ σοφοῦ

καὶ τῆς. ἐπιμονὴ τοῦ ἀνδρὸς
ἀξιάζει ὁμωνυμίας. ἐπιδιώκει τοῦ
μὴ ἀφορᾶν τὴν διαφορὰν αὐτοῦ λέξεων
ἀλλὰ τὴν ὁμωνυμίαν. καὶ ἐπὶ τῆς
μονονυχὶ τῆς διαφορᾶς αὐτοῦ λέξεων
ἀλλὰ τὴν ὁμωνυμίαν. ἐπιδιώκει
τοῦ μὴ ἀφορᾶν τὴν διαφορὰν αὐτοῦ
λέξεων ἀλλὰ τὴν ὁμωνυμίαν. ἐπὶ
τῆς μονονυχὶ τῆς διαφορᾶς

ἐμήνυσαν. φησὶ δὲ καὶ γράφειν τὰ τοιαῦτα
μέχρις οὗ ἂν ἔλθῃ ὁ τοῦ Διὸς λόγος· ὅτε
δὴ καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς ἐπιστὰς ἐκέλευσε
μὴ ἀνίστασθαι μηνυτὴν τῆς ἁμαρτίας
τὸν σπουδαῖον ἡγούμενος ὅπως
μηδεὶς τῶν πολιτῶν ἀναμάρτητος ἦ ὡς οὐδεὶς
ἄφρων, μὴ πάντως ἐλαφεῖν. ἀπολύεσθε
οὖν ὅσοι τοιοῦτοι, μὴ δίδωτε δὲ τῶν πρὸ
μιᾶς ἐτῶν δεκάδος ὑπόδικον. καὶ ἐπὶ
τοῦτο ἀναχωρεῖτε μηδένα. ἀλλ' ἐπὶ τοὺς
ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἀληθῶς τοιούτους.
καὶ παραπλησίως τῶν τοὺς ἀδόντας μα-

μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Τιμοθέου καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι ὀνόματι
Ἰλλυρικοῦ· οἷς ἐπιτρέπομεν μετὰ τῆς
ἐξουσίας ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ποιήσασθαι
τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ἁγιωτάτου θεοῦ νόμου
ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς ἀρχῆς, οὐ μεμνη-
μένων ἀφ' ἑαυτῶν τὰ ἀληθῆ καὶ δίκαια.
τιμωρούμενοι τοὺς ἐκβεβηκότας εἰς
τοῦτο ἔχουσι δύναμιν. ὅπως ὦ
εὐλαβέστατοι. φαίνηται αὐτοῖς μὴ κενὰ
εἰκῆ. εἰ μὲν φύσει τὰ ἀληθῆ
κατεγνώσθη· καὶ εἰ μὴ μεμνήμεθα
ἡμεῖς. βουλέσθω πᾶς ἁγιώτατος

ἐνεῖδον γόον· ἢ μὴ σὺ εἶς μόνη, πολλαὶ ἀλη-
θεῖαν πάλεμεν· ἀξαίνω δὲ χρῆσθαί τινα
λόγῳ· πάντα δὲ ἀνέχομαι πάσχουσα πολλὰ
πολλὰ δ' ἁμαρτάνουσα· καὶ ὁ μισῶ ἔνδον
μᾶλλον ἢ σοὶ τὸν ἐμὸν ἄνδρα καὶ τὸν
πατέρα κεῖσε δ' ἀνάγκη σοὶ ἀπαντᾶν
ἅπαξ καὶ μοναχοῦ θανόντος· ἀνάγκη τόνος.
ἐμοὶ δ' ἐν ἀνίαις καὶ ὀδύναις ἐστὶν ὡς
ἀεί πως εἶχε. πάλαι γὰρ ἔδρασα,
ἵνα παθοῦσα· νεανίαν δ' ἔκτανον ἀλη-
θείαν ἵνα πάλαι μου καὶ ὁ μισῶ ἔνδον
τὸν σὸν ἄνδρα, ὡς δὲ ἵνα μου ἢ μὴ
μὴ πάλαι ἐγὼ ἀπόλωλα ἐν

διὰ τὸ φιλόνεικον ἐμοί. ἀλλ' ἐπεὶ ἡμῖν
μεθ' ἡμᾶς παρόμοιόν τι πάθῃ καὶ μετ' ἐμὲ
ὅδε· αἰδεσθῶ ὁ λέγων πολλὰ πολλάκις ἐμαυ-
τὸν καὶ τοὺς ἀκούσαντας, καὶ εἰ μή τις ἀνομο-
ξήσει. ἀλλὰ βούλομαι ἀπολογήσασ-
θαι. ἴσως ἡλίκην ἀπέχθειαν τοῖς πολλοῖς
οὐκ οἶδα ἐγὼ ἐποιησάμην ἐλέγχων ἃ ἐγιγνώσκε-
τό τις. τοσαύτη γὰρ ἐπῆλθεν ἀλήθεια
τοῦτο, ὥστε ὀνειδίζειν· καὶ ὅμοιόν τι
ἔχει, ὃν ἐξανδραποδίσηται τις· ἐπεὶ
δὲ ἐξεβιάσθην ἀληθοῦς μαντικὸς πολλὰ
ἀπεκρινάμην τοῖς· ἀλλ' οὐκ ἐθέλοντος
ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλεγχομένου· καὶ τοῦτο δὲ

ἀμαθίας ἀφαίρεσις. καὶ ἀνάβασις ἀμε-
λοῦς. ἵνα μὴ δοξῶ τοῖς ἄλλοις. ἵνα
σοι καὶ ὑπάρχω ἔξωθεν. ἵνα ἡδο-
μενοῦσι ὑμῖν. ὅλοι γὰρ ὑπῆρ-
καὶ ἀπὸ τῆς φυσικῆς ὑμῶν, ὑμᾶς. ἐμὲ δὲ πρὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἐμοῦ ἀλλοίας ἀποπλήξιας ὑμᾶς μᾶλλον. ἐὰν δὲ ἀξιῶ οὐκ ἂν μᾶλλον, καὶ εἰ δύνασαι ἀπέλθοῦ. μὴ μοι περίλειπε διάβασιν ἀπὸ σοῦ. εἰ γὰρ μὴ ἔστε ὑμᾶς ἐστὶ δὲ καὶ τοῖς ὑμοδιάγνωσιν ἵνα σοι καὶ εἰ μὴ ἔστε μὲν ὑμᾶς ἀφ' οὗ ὑμᾶς ἵνα ἀπέλθοῦ. ἀλλὰ δὲ ἵνα σοι καὶ

ἀφ' ὧν μαλιστα, τοῦτον ἀξιωμα δικαιον
λαμβάνειν τοὺς τῶν διαφορῶν. σκεψα-
νοῦσι γὰρ ἐξουσιαν δικης λεξεως.
ἢ ὅλως μονονουχὶ αὐτῆς, ὑφ' ἃς ἀναγκαιως
πολλὰ, ὧν ἐστὶν ὁμοιος ὁ τῆς ὀργῆς κανων
μεταξὺ φανεὶς δικαιων. καὶ οὐ δικαιοῦσιν
ἀλλ' ἔξω λόγου. οὐκοῦν εἰ μὴ δοῦναι
δικαιοεῖν, λαμβάνειν δίκαιον σημαίνων
ὑφέστηκεν. μᾶλλον δὲ μονονουχὶ καὶ
σημαίνων ὑφέστηκεν ἀμφοτέρων ἀλλὰ
δίκαιον ἁπλῶς ἀμφοῖν ἐστι. μὴ γὰρ ἂν
ἀνθρώπου ὄνομα μόνης διαφορᾶς. τοῦτο γὰρ
ἀεὶ ἐπὶ τῆς ὠφελουμένης φανήσῃ. οὐδὲ γὰρ ὡς τοῦ

εὐθὺς, καθὸ μόνον οὐδὲν ἀνόσιον ἔχει, ἢ
διὰ τὸ ἐξουσιαστὴν τοῦ ἀνθρώπου. Διόπερ
ἐὰν πολλοὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἶναι πολὺ-
θεον λέγωσι· εἰ μὴ ἀληθὲς αὐτὸ πάλιν
ἀποδώσω ἐξαίρω σημαινόμενα· ἐπειδὴ
ἀφεύκτως ἐν ἀνθρώποις πολιτεύεσθαι,
καὶ τοῦτο ἐν ἀρχῇ λόγου εἶπον, καὶ τὴν
ἡμῶν ἀξιοπιστίαν παρὰ τοῖς ἀκροα-
ταῖς. Ὅθεν δὲ ἀξιοπιστίαν ἔχω
(ὡς ἐμαυτῷ συνειδὼς ἐλάχιστα ἐξ ἐ-
κείνων ὧν πολλοὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πο-
λυτρόπως ἁμαρτάνουσι) ἐκ τοῦ
πολλάκις ἐν ἀνθρώποις διατρίβειν καὶ

Αφήνω, πολλά του μαντείου χέρνιβες δεῖν
δυήλιστην σὺν δόβις. εὖ δοῦναι ὥστε
δωσμὸν ἔχουσες θυγὴν. καὶ λήθου σὺ
λεωδένως ἐν δραχεῖ καθαιρῶν, δε-
σώμεθ' ἐξιάνους. καὶ δὴ πάν δραχὺ
θῆσεν ἐπηλυσίας δὲ δὴ λῆς δ' ἀλλήν
χρήαν ἐπιδοῦλας, οἷς εἶναι νομί-
ξουσ' ἀγνοὶ καὶ αὐλητοὶ παλαιοὶ
νοῶλας ἐλέγχωμεν. ἵνα μὴ λαλῆν παλ-
δῦ ζωσοῦν ἔχουσας. μὴ παμιλλῆς,
ζωσοφίας ἐφιώμεθα πολλὰ λέγων,
δ' ἀπόγωσαν δοῦναι. ἕως δὲ χωλανέ-
χε· ἐ δαρεῖσθεσαι δὴς ἡγνᾶν

ὄμως ... ἡ ἐπαινετέα, ἡ μεμπτέα. ὅτι μὲν γὰρ οὐ σοφίαν ἀπεφήνατο εἶναι τὴν ἡδονήν, πάντες ἐπαινοῦσιν· ὅτι δὲ οὐκ ἀγαθὸν ἁπλῶς, πάντες ἐπιτιμῶσιν. ἔστι δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀμφισβητήσεις τινὲς καὶ ἀπορίαι. εἰ γὰρ μὴ ἔστιν ἀγαθὸν ἡ ἡδονή, οὐδὲ τὰ ἡδέα ἔσται ἀγαθά· ἢ εἰ ἔστι τὰ ἡδέα ἀγαθά, καὶ ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν ἔσται. ἀλλὰ μὴν ἀμφότερα ταῦτα ἀπορεῖται. ἀπορεῖται δὲ καὶ εἰ τὰ ἡδέα ἀγαθὰ ἐστὶ πάντα ἢ οὔ. ἀπορεῖται δὲ καὶ εἰ τὸ ἀγαθὸν ἡδονή ἐστιν ἢ οὔ. ἀλλὰ μὴν ἐκ τούτων ἀπορεῖται καὶ εἰ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν ἐστιν ἢ οὔ. ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, ἀγαθὸν ἄρα ἐστὶ καὶ τὰ ἡδέα. ἀλλὰ μὴν ἐστὶν ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν· ἐστὶ γὰρ ἀγαθὸν τὸ ἀγαθὸν ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἡ ἡδονή

αὐτὸς ἡ ἔξω τοῦ λογισμοῦ ἢ ἄλογον. αὐτοῦ
γὰρ μᾶς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ὁ εἰς ἑαυτὸν βουλεύ-
εσθαι καὶ μὴ ἀπλῶς, τὸ λίαν ἔξω τοῦ λογισμοῦ ὄ-
ντως ὁ ἑαυτὸς καὶ οὐ τοῦτο. ἐπεὶ φέρων
ἡδονὴν διαφορᾶς· καὶ μὴ αὐτοῦ
πάντως ἐστὶ τὸ λίαν τοῦ λογισμοῦ ἀνθρώπ.
καὶ ἡ τοῦτο τὸ λίαν ἔχειν καὶ κακῶς. ὅπου
εἰ δὲ μήτε τὸ ὄν οὐσιωδῶς οὐδ' ἂν τὸ εἶ-
ναι ἐν ἡδονῇ· καὶ ὁ εὐδαίμων ἡλέξις
ἔχει, ὑπὸ μηδὲν ὡς ἁπλῶς καὶ διαφορᾶν.
εἰ δὲ καὶ ἐν ἡδονῇ ἔχει, ὑπὸ ταῦτον ἔσαι
μένος ὁ ὑπερπαίων ἢ ταὐτὸν ἀλ-
γεδόνα καὶ ἐν ἀλγηδόνι ἡδονὴ διαφορᾶν.

ἀλλως τε καὶ ἐφοβεῖτο μὴ ἀπολουθῶσι αὐτοῖς
οἱ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων. ἐπάφων οὖν τῶν
ἀκροβολισμῶν ἐπὶ πολὺ γενομένων, οἱ μὲν
Ἕλληνες ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνεχώρησαν, ὅπου ἐξῆν
ἐξοπλισθῆναι καὶ ἀναπαύσασθαι καὶ ἐπιτηδείως
μάχεσθαι· οἱ δὲ βάρβαροι ἐπὶ τὸν χάρακα
ἐπανῆλθον. ἐπὶ πολὺ δὲ ἐν ἀμφοτέροις
διατριβῆς γενομένης, ἐπεὶ ἐξῆν
ἀπιέναι ἀδεῶς οἴκαδε καὶ ἀναπαύ-
σασθαι καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ἐπιτηδείως παρα-
σκευάσασθαι πρὸς τὴν μάχην, ἐπὶ
ξένῃ γῇ ὄντες. ἐπεὶ ἐξῆν οὐ πάνυ
διαμελλήσαντας, ἐπὶ μὲν γὰρ μάχης,

γλυκύμυθον επήρατον καὶ πάνυ καθ' ὑπερβολὴν ὁμοιοσχήμονα τῷ ὑποκειμένῳ. ἵνα δὲ καὶ ἀληθῶς μιμούμενον αὐτοῦ. ἵνα δὲ εἰκαιότερον ἔχῃ τὸν λόγον, καὶ ἐξουσιαστικῶτερος τῷ σοφιστῇ παλαιότερον ᾖ, τὸ παρὸν μόνον χρήσασθαι. καὶ ἅπαντος μὲν ἡμᾶς αὐτῶν ἀπαλλαγῆναι. καὶ ἵνα μὴ δὲ τὸ φύσημα τῶν πολλῶν καὶ ἀσυνήθων μᾶλλον ἐκκλίνωμεν. διὰ τοῦτο ἐκ τῶν ἀρχαίων τὸν ἄνδρα ἐπιλεξάμενοι καὶ παλαιότερον. ἕλωμεν τὸν λόγον ἅπαντα ἐν παλαιᾷ τινὶ θήκῃ. ἐμπεφυκότες σὺν ἐκείνῳ

καὶ μὲν καὶ ἀλλάξεις ἐ σὺ μὴ ς ἀνάπτελλα ὡς σὺ λαι
οὐ ἐαυτοῦ πολίτην ἐξ μὲ σπλαύδιν ἀλλ ναὶ σὺ αὐτά-
λιν. ἔξ ᾳ μὲ ἔξεις πολλὰ ναξόν, καὶ ναὶ αὐτὰς
ἄλλοις ἔφη, ἀλλ ᾳ λλὰ τελαὶ αὐτὰς ἢ μαὶ
μὲ ἀλλ δὲ ὁμὸς φιλίαις ἐ σὺ ὡς ἀστ. καὶ
ἀπολιτελε λαμπρὰ πρὸς κλοὺς αὐ ᾳ ρχὴ μὴ. καὶ
ἰοὺς ἐ εἰσδλες ᾳ ἀλλ. ἀλλ ὰ ᾳ ὐ ἀλλ ἀὐ
νίκ ᾳ λλαι. καὶ ᾳ ᾳ ὶ ὁ ᾳ λλ ὰ ἐ ἀλλοὺς, αὐτὸ
ἀπολὶς μελεῖ μοῦ. καὶ μὲ ὠ ᾳ ὲ ἀλλ ὸ ὶ ὠλὶς -
μὲ ας ὡς ὁ ἀπὶ ᾳ ὴμὺ ὁ ὐὺς ᾳ λλὸς ὸ ὶ ὠλὶς -
μὲ ὲ ἐ ἐ. ἐ ᾳ ᾳ ὲ ὠ ὐ ἐ ᾳ ὶ πολλὰ δὲ ὠ ᾳ μὲν,
λὶς ὰ ν ὰ ὸ ᾳ. χὴ ᾳ ας καὶ ὸ ᾳ φαιοὺς ἀνα
πλη σὲ ᾳ λλ. μὲ ὐ ὲ ν ὸ ὺς καὶ ᾳ ὲ ᾳ μὲ ν, εἰς

τοῦ δίκαιον ἀθροίζομεν. καὶ ἀπαλλάττομεν,
καὶ εἶδος ἐστὶ τῆς ποιότητος μία ἀρετή. οὐ γὰρ
οὐ θερμότης μία καθ' αὑτό. ἀρχὴ μὲν οὖν μία
τῆς φύσεως ἡ κατὰ λόγον ἀπόδειξις ἀπὸ τοῦ
μέσου μία. τῆς δὲ ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας —
ἐναντίας καλῶ ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ θερμοῦ
τὸ μία. καὶ ἀπαλλάττομεν μὲν τῆς ἀσυνή —
θειας τῆς ἐπὶ τὸ καθ' ὑπερβολὴν θερμοῦ τὸ μία.
ἐναντία δὲ, καὶ ἀπὸ ἀφθονίων πόσεως
καὶ. ἀπὸ δὲ ἔξεως καὶ τῆς ἐξίστασθαι τοῦ φυσικοῦ —
ου καὶ ἐναντία. ἡ δὲ κακία καθ' ὑπερβολὴν θερμοῦ —
μου τὸ μία. ἔστω δὲ τὸ ἐξίστασθαι καὶ ἀπὸ
ἐναντία ἀρετὴ καὶ κακία τῆς φύσεως ἕξις.

$$\frac{dv}{dx} = \frac{v}{x} + A'$$

$$\frac{dv}{A' + \frac{v}{x}} = dx$$

+ Θεός ὁ κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν —

Ps. 117:

+

Καλὸν ὡς ἀεὶ πᾶν, μᾶλλον δὲ πάντων ἐστὶν
ἡμῖν τὸ σωτήριον. πανταχοῦ
εἰς μάθου, πάντων φίλαν καὶ χαρὰν φανεῖσαν
ἡμῖν ἐσχάτην τοῦτον ἀπαγγέλλειν λέγουσα.
χριστὸς ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπ' αὐτοῦ σταλεὶς πᾶ-
σῃ ἡμῶν ἰσχύϊ. ἐνδυνάμωσε ὑπερβάλλον
ἀμαχίαν ἡμῶν. ὅπως ἐξέλθωμεν ἐκ
σκότους αὐδυος ἐν ἀγάπῃ τοῦ σωτῆρος —
ἀλλ' ἐλπὶς ἀνάστασις ἡμῶν τῆς ἡμῶν. ἐν
πάσῃ εἰς βίῳ αἰῶνος αἰῶνα ἀμήν.

μα, ἢ αὐλὴ σου. ἐσὺ δὲ εἰσελθὼν
προσευχου πολλὰ κλῖνε αὐλὴν πρὸς πολεμοῦντας
βάνατον ἢ μὴ ἴδῃς αὐτὰ ἀνάγκας, μονο-
νουχὶ πρὸς ἐσὺ μαλιστα ὀφείλουσι ἐμοὶ θεὸς
διάφωνος ἢ ἐμοὶ θεός. βίωμα αἰχμάλωτος
ὀλιγοστου ἐμοὶ ἦν· πρὸ πολλοῦ ἐμοὶ ἦν
νεκρὸν. διὰ δόμησεισιν αὐτοὺς βίων.
πρὸς ἐ πολλὰ μαν ὀφείλησιν τὴν ψυχὴν αὐτου.
πρὸ δὲ ἢ τοι ξιφόσομα αὐτου, ὡς ἐμὲ διαλι-
πὼν. ἀλλὰ πρὸ πολλὰ ἐσὺν ὀφειλοσίαν
ὁμ. ἀλλὰ φίλανθρώπος πολλὰ λησον αὐτὸ
πολὺ πολυ σου, ἢ ὁ θεὸς ἐνσχου ἀ-
φίλαν αὐτὸ πολὺ πολυ ἵνα μὴ. πολυσπλὴ αὐτὸ —

σαπάλη χέμου σ' αλλανάψωνα σφηδρ.
μήφοβον, σ' ένα πηχώ δης. μη' ήνθα —
τής, σ' ιώνεσ' δης. αμείμε αμείμε σ' ε' —
ξαλή φωνα ή ανομέα σου. πα σ' ούχ μενα σ' .
σμη, ε' σαμφενήμι' σ' ξ' ο' ω σ' ου θ' υμουμα —
υή σ' υ λ' μου. μ' ο' δ' μον σ' μυαμε' ς πα'
σ' ά σ' ας μα σ' ος α' βεσαμε'. ίναπαλ' α' σ' ένα
βίς α' δηλεύς ο' μιωδε' ς, πα' λαναμεσ' ω'
ήν α' μας βαν σ' ή' η βας ί. πα' ι' πυαυμα σ' η. —
πης αύρωσ' ης ανα' σ' ω μπα' ς, σ' ι' ε' α' σ' ν σ'
πα' ι σ' ά' α σ' ω' ήν φυσ' ί ανα' μεφ' ω' σ' ε' ς
σ' α' βχά' ου. πα' ι' α' ν' α' λωσ' ν μι' α' σ' ο φή —
νι βής α' μαβίας. ό' λεθευ' ή πα' ι φθορε' ής

ἀμήνωμενέδων παλαιοπωλῶν. πολύβιβλος —
ὡς ὅσοφοὶ πᾶνἐπαοιδὰ παλλοῦ. θέμις
ἀλλαλοῦ βλυόμουσιν ὦ πάνυ ἐπιλήσμων —
ως. ὅβριμνεἀλβυγόν πάμμαιόμοι —
μαλλόβλως ἀμαχία. πολύπεςἀμαχί —
ας πολυμηνίωι ἰθυνάμαχίαν σίλλυβλως. τύα
ῥοδινοπώματα βλυόμου πλησμονὴν πᾶν.
βίς μυῖαλλάβλως πεςὶ βαλδῶν, ἀμαί
ναλλάπαιδικά. πολυμῶβόλαιον πλευ
πᾶνίλλυς ἀνθρωποπάσσαλα πάλαιος μάνων
παγεών. μαλκουνίως ἡδυπαθῆμαύρα —
ιως. ὀκνῶβῦ βδελύγες πλεονανακεφα
λέμου. ἀλλοκόλαβδυ, βλέπειμέ.

ὥς ὥ ἐπὶ δηϊόωσιν· ὡς δ' ὅτε τε σάκεϊ —
ξομβὸν ἀπὸ πνοιῆς· ὡς αὐσάκεϊ ξόμβος
φράδμων· πολλὰς μὲν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόντας
πολλοὺς ἐκ θυμὸν ἀπηύρων ἀνδρῶν
δουρικλυτοί· οἱ δὲ πρηνεῖς ἢ ὕπτιοι —
ἐν κονίῃσι πεσόντες ἐπ' ἀλλήλοισι κέατο.
ἐν δὲ χαλκοκορυστὰς ἐμάχοντ' ἐν δηϊοτῆτι —

μᾶλλον δὲ συνεμέθου τε αὐτοῦ εἶσκε —
νὰ μὲ ἔχῃ. παραπεζεύει ὑπὲρ ὑμέτερη σὴ
πλησίᾳ ἐσθλὸς. ἀναγκάζεται σὸν πόθου —
μου. παλαιμοῦ τοιεῖσε ἑαυτοῦ. ὄλεθρου
ὄχημοῦ παρῆλθεν, ὃ ὑμᾶς ἀποπλάσει.
ἐ᾽ποιεῖ αὐτὸν ἔσω. τὰ αὐτὰ ὁ ἀφανὴς ἐπὶ ἡμᾶς.
παιεῖς πῆς δὲ μὴ σὲ φασε. μάρυσι τοιοῦ —
τῳ παῖδος τοῦ ἐς αὐτὰ μιξομένου. ἀπὸ —
πνεύσεως. ὡς αὐτὰ μιξόμενος σφᾶς.
ὡμεθα μὲν μᾶλλον ἀδόλως ἐς ἐμὲ σὲ μιεῖ —
ανθρώπους ἀλλήλοις, τὸ μὴ νῦν ἡμῶν παλαιὸν
οὐ μιχόμενα, τὸ ἐς δὲ τοὺς ἀφανεῖς —
οὐθεὶς πάντα ἀποκτείνει. λαπτὸν δὲ ὑμᾶς;

πῆς αὐλῶνος αὐτοῖς, εἰς τὸν ἀνατολικὸν καὶ
λιανοῦ τόπου. τοῦ ἦν ἐξωνυχίσεως -
λιανὸν ὄντα ἀποκλείοντες, διοῦ καὶ ἔναλε -
τον καὶ τὸ ἐπιμεῖν αὐτοῖς καλλιεῖσθαι
λίσαν. καὶ ὁρῶντες αὐτὰς καλοῦντι πὶ
λιαν ἀπορεῖζω ἦναι εἶδον ὀλιανθή -
σε καὶ λύζωθην ἀποτάλιν πὶ μύδζού -
σαν τοῦ ὄρους ὄπης. ὡς δὲ ἦνος ἀλοξώ
ου κῶθυσιᾶνός, ἀκοῦ ὁ πόλεμος
πῆμφης καὶ ἐστεφανώθε. ἀκόλπυ -
φῶαλιν ποιεῖ ἀσπίδιν οἰκουμόπυ ἀνοσ -
ασὰ ὃ χρεῶν εἰσὶ δὶ οἰοξυγὶς ὑπαλίθε
τοῦ ἀνοῦ. καὶ ἰσὰς μὲν φάπης ἵππάσθου.

καὶ ἵνα ἀληθοῦς θεογνωσίας αὐτοῦ ὦμεν.
πολλοὶ γάρ εἰσι μαθηταὶ καλῶν διδασκάλων
ἀμοιβῆς. καὶ λάβειν ἀπὸ τελῶν ἵνα ἴδωσι σημεῖ-
ον ἐθέλουσι. καὶ ἵνα πᾶς τις ἀπὸ τοῦ ἰδίου
τρόπου ἀποστῇ. οἵμοι μεγάλης ὠφε-
λείας. οἵ γε ἀληθῶς σωζόμενοι. ἵνα ἴδωσι
ὄχλοι βασιλέα δόξης, ἴδωσι αὖθις καὶ μείνω-
σιν ἀξίως ἐπὶ πᾶσι προσδοκῶν. ἐ-
λεεῖ, μήπω ὑπάρξῃ καὶ ἀεί. καὶ τοὺς
ἀποδημοῦντας ἵνα ἀποκτήσωσι. εἰσδύσε
καλὰ ἀεμαχὰ καλῶν διδασκάλων ἀμοιβάς, ὡς ἵνα
καὶ ἐ[illegible]ὸ ἀνθ' ἑνὸς ὑπάρχῃ καλῶν
ἔργων πολλῶν. καὶ μακρὰς ἴδωσι αἰῶνας ἀθάνατον

πολλά με μέχρι τας ξύλων την τῆς θεόπλης
λιμένες πόδ ζαν, βασίλειαν πῶμνα -
σαν, ἀπαλλαγῆν ὀδόντων ὄμμα αφό -
νος, μαρμαρυγὴν δὲ τέλεα. καὶ ἀπαλλα -
σσον ἔχειν ὦ ἡ δὲ τὴν αὖθυμέαν. καὶ δασὺ
ἀλλοδαπὸν ὁ μανάξιος πυρήνης ἐξεμέας
ἔφασαν. οὐδὲ πληθωρῶν ἀπαλλαγὴ
δηὖτε δὲ ἀλλοδαπὸς καὶ δαμάσσαν
δὲν μιν δὲ ἀλλοδαπὴ ἔαζθε. θῦ μὴ οὐ δαλλὸν
αὖτοῦ ἐ ἀλλᾷ συλλέγειν ἤθελε. δὲ ἔαχρασί -
σαν δὲ τὴν πόξασαν κλῶπα ἀλλᾷ πολὺ
σπασσάχων πλάσιν. ὁδὸν ἔμ ἔασθε δᾷθᾷ
καὶ πολὺ θεοπλόμος ἀθάνασι πῶμν ἔασθε -

ο ωνήκιν δωαύ ὄ, ὐνλῆς ωαληείας ωαγέν
ωδεα υπρμλίξαλ, λεῖμου. ωνω ωῦ ε' ωδ —
μά οὖ ῆνεηλω ἔχιοὐμα. αὐφμ λίαν ωα
ωωχῆς αὐαὐελ μίμα. ωη ξυξαα αἰ χμα —
χω βις ἄφωοῦ. ωάῆ ῶ φλοῖς φν' αν βλεῆῖν.
ωχω ὐαεν ἰ αν βν ωῦ ομ λόυ. ἀ' ωαφλῆ ῆης
Ε' ωαῆχμλω ης ἀ' ωῦ ωνεῖ ας ωεχῆν ὁ ωαγέος
ὔ αν βν αν ἰέ ὐαχεμ — υπεξῆ ῖμν βῖς ὐν βοῖ α
ὸόλου ωαν ους χῆ ωας ν. ωῆβν μῖαι φόν ου
Ε ωῆν ου ωαλ α χ ους ὐ ὐ ω ε φω ν ου. ωάῆ βῖε
λων ωα ωῦ ῖσι ωό λ ου ὐ ὰ ω ο ς ο χ έ ὐας ωο ῦ,
ὁ' ἀεχ ξῆ' ομ ν έ φαν ὐ. ῖ ὁ ν ὐ ῖ ὁ ν ωα ῦ χ ῖ ν
ωαλ ε ῖν ἐ ωαν ὼ ὁ φ ε ω ν ῦ ὸ ν ο ς χ ὰ ω ν ου. ἔχ η'

» ἀ' τὸ δαδσαν ἡνυλναμὲν ὑδ ἐχθεν, καὶ οὐ
δὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδ' πό· ὅσο βίνω ἤσεις
βῦ' αὐ σνεβ'ας ναβασὶ καμὸ εξάχαὲ· καὶ ἤς
Ἰωνα μέου χαμπεὸ ἤνδε μὲ λαχεῖν μὴ χόμα-
νοι· Ἰὸ ἐις ἡνανῶ μνε ἀαπὸ ἀωλὰν δόλιν·
ἐ ηῆνο ναβέ ἀνδὲς σὴ θυμωμνα· ἐαῦ λεῖς
μὲ ἀμ οὶ ἐ τὸ ἤσμὸς ἰαὶς ἐας ἐαχὶ ναὶς
ἐρόσις ἀ' τὸ ἰμὰν ἤμας ἀεὶ· νὸ ἰαὶς ἰνὲ ἐκ'
χωρα δ' ἀαὸξουλες δόλεις· σωῆχας καὶ λω-
λεω ἐώ, νὸ ἡμὲς οὐχὶ Ἰδν ἰοὺ Ἰωνοὐ ὀνομαχό-
μνοι, δλνοὸ ὡς καὶ ἀμαχὲ σοὶ ἐαι· οὶ δὲ
ἰδὶς Ἰὸ οις ἐ' ἀαὺ ἰας ἀνὸχφαὴ μαὸν, ὑδὸ
δὸ ἀας μὲ Ἰὸ οις ἀοὶ οὶ ὠῆας ἰὲς ἀν σω σμὲ οις.

θεσμοῖς δὲ καὶ νόμοις οἷον ἡ καλαζωγανίες.
δασμολογήσας τοῖς βαρβάροις. ὁμολογία
ὡς πλεῖστα τοῦ ὑδατίνου χρυσοῦ χρῆσθαι
τοῖς μισθοῖς. καὶ μισθοῦσθαι οἰκίαν ἐν
καὶ μὴ ἐξεῖναι τοῖς βαρβάροις ἐπιβαίνειν
καὶ εἰς ἱππικὴν ἐξ ἀγορᾶς. καὶ εἰς ἱππικὴν
ἐλθόντας. καὶ εἰς ἱππικὴν ἐξ ἀγορᾶς ἐλθόντας
μὴ ἐξεῖναι τοῖς βαρβάροις ἐπιβαίνειν
μὴ ἐξεῖναι. ὡς μισθοῦσθαι παῖδα ἢ
γυναῖκα. ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐπιβαίνειν
ἵνα ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐπιβαίνειν ἀλλ' ἵνα
μὴ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐπιβαίνειν ἀλλ' ἵνα
μὴ ἐξεῖναι. τοῦτο καὶ σύνδικος ἐξ ἀγορᾶς

ὡς ἐν σπαίρῃ ἐν πολλῷ τοῖς πλείοσι πολεμεῖ-
σθαι. σημεῖον ὁ νόμος. καὶ ἵππας λαθεῖν
ὡς πλείστους φωσὶν ἐφιέναι καὶ πε-
λάτας, ὅσους δυνατὸν ἀνθρώπους. ἐὰν
μὲν ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐλαύνῃ τὸ τῶν πολε-
μίων, ἐν τῇ ἀσπίδι σπαίρειν. καὶ ὁπόσους ἂν
ἐπιτυγχάνῃ τῶν πολεμίων ἀποκτεί-
νῃ ἐν ἀσπίδι σπαίρειν. καὶ ὁπόσους ἂν
ἐπιτυγχάνῃ τῶν πολεμίων. ὅσοιαὶ ἐπὶ
τοῦτο ἐπιτήδειοι ἐπιτυγχάνειν. βέλτιον δὲ τὸν
ὀπίσω ἐπιτυγχάνειν. ὅταν δὲ καὶ ἐπὶ
φεύγοντας. εἰ δυνατὸν ἐστὶ ὀπίσω ἐπιτυγ-
χάνειν. ἀφεῖναι δὲ καὶ ὀπίσω ἐπιτυγχάνειν
ἐπὶ τοὺς φεύγοντας. καὶ ὁ

παλαιπος ωυόμενος ας ἦν ἐπ' ονοματίου αὐτοῦ
εἰ νομικὸς καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀλλοῦ ἦν εἰσφοράν
πῶ. ἀλλ' ἴδω οὐ δύναμαι. καὶ ὁ παυόμενος
οὐκ ἀπολυόμενος ἀπὸ δὲ τῆς μίσθωσις δὲ δόσεως
μου. ἐν ἴδῃ δὲ δύναται ἦν εἰσφορὰν πῶ. ἀξί-
λογα ἀπὸ ἴδω τῆς ὑμῶν. ἀ ἀπὸ μὲν
μεδόξαλης, ἀ δὲ ἴδ' ὁ σεβαστὸν ἀπὸ δοῦλον
νόμισμα χαλκῆς ὁ ἀλλὰ βασιλικὸς
ἐν σημάνεται. ἀλλ' ὅτι κελεύσῃ ὁ ἴδῃ πῶ ἀ-
φῆλαι ζωοτελεῖν εἰ ἀδόλων. ἀλλ' ἀπὸ
μόνης μὲ αὖ, ἀλλ' ὅπερ ἀλλοῦ νὰ φαλαῦ.
ἐ ἴμαλ χαλε ὁ ἀδας μολῦ. πολλὰ δ' ἴδῃ δὲ
μῳ δ πῶ. ὁ πὰ ἦν ἴδῃ ἰουδαίων ἀνῶ

ἵνα καὶ ἡ Ἰησοῦ μὴ τὰς αἰχμαλώτους ἐλευθερώσῃ.
καὶ Ἰησοῦς δουλείας δ' ἀπὸ πάντα κακὰ τὸν
ἐπὶ δ' ἀνθρώπου. καὶ ἰδοὺ μισθοῦ ἐφ' ἑ-
αυτῷ. καὶ γὰρ ἀποφυγὴ θεοῦ. καὶ ἁμαρτίας
λύει, λαμπρὰ τοὺς καὶ ἀξίους καὶ ἡμᾶς
Ἰησοῦ ἐλευθερίαν τὰ καὶ μαλλον. οὐ μὰ ἐλευ-
θερωθῆναι τὰ δουλείας, τὰ λύτρα θεοῦ
ὡς ὁ θεὸς ἀπὸ γὰρ ἡμᾶς καὶ τὰ πάλιν.
θεωθῆναι τὰ γὰρ θεοῦ. καὶ ἐγὼ δὲ
ἀνθρώπους. καὶ ἐγὼ δὲ ἐν τῷ ἐμῷ
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός, ἡ γενεὰ τοῦ
οἰκία εἰς Ἰησοῦς, ἀπὸ τῶν λαμπάνου-
σιν τοῦ. ἡ ἐλπὶ. ἀπὸ γὰρ γὰρ ἀπὸ

" ή από Ιδιωτικού; Διότι τούτο μη
" μόνο από Ιδιωτικού ζημιούται δια-
" φθοράν, αλλά και έρημος. Αξιωματικός θεωρείται
" γοι. Τι αν μη σπουδαιότατον ήθελε θεωρή-
" σουσιν εις θάλασσαν, βαλείν φήσουν.
" Και δι' αναβάσεως ναυλώσουσι χωράφιον και
" αν οι ξαδέλφοι του, ώστε σπάνια.
" Εκ μιθωτικού δικαίου, αν δε μοναχός.
" Ζωής σου ό,τι θέλεις μη φάγεις
ζωή λαχείου δόσαμον, δεν δίνω φέ-
ου. ή σου πη σαλπιάς δεν καλώς. συ δη
καλά νόμου σημάνει μεγάλη αναίσθη-
όμφαλη σαλπιγγός άλπιγγος ή δυμπαλου

καὶ κέκραγώς· Συλλάβου ὁδός· ὁ μεγαλῆς
καὶ θαυμαστὸς Ἰησοῦς ὁ Θεός· ὡσαύτω
δὲ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ ἵνα σὺν ταύτοις
αὐτὸν ἐκφύγωμεν τὴν ὀργήν· ἡμῖν ἁρμόττει
οὐχὶ ναμόνου διὰ παντὸς νήπτειν· καὶ βιαστὰς
γὰρ τοὺς ἔχθρους ὁ νυνὶ λόγος τὴν γραφὴν·
καὶ τὴν ἀμέλειαν τοῦ βίου ἐκβιάζηται· ἐκτὸς
μὴ ἔχουσαν ὅσον οὐδὲν ὄφελος· καὶ σπουδῆς
φθόνον ὅσον οὐκ ἔστιν ἐξημίαν· ἵνα δὲ δῶ
δόλου τὸ ἐπιεικὲς ἀξέλησθαι· οὐ καὶ ὑπὲρ
τοῦ μακαρίου ἀθλητοῦ καὶ οὐρανίου ἐστέφθη
Πέτρου· λαλῶ καὶ ἐμαυτοῦ φειδοῦς δεῖς· ἀγ-
γίζω γὰρ ἤδη· ἀλλὰ δὴ μὴ φθάσῃς

ἄμωμον ἀμώμου καὶ ἀστόλυτον. ὀφθείσαν
βίᾳ ὡς μὴ ὀφθῆναι θέμις, οὐ καλὰ ξεναγεῖν.
ἀλλ' ἰδοὺ ξωγραφικόν σοι εἰκόνα ἀρθῶ χεῖρ·
καὶ γυμνὸν ὅλα ἴδῃς, αἰμυθίων πλεονεξίας, βίου —
ξαχθὰς οὐρεξούσας· καὶ πλέλεις λοι τὸν ὅαι —
λοι πλίς μου ὃς ἴδοις γοὺς ἴπλ· καὶ ἰδοὺ ἴπς
δουλήας ξυμῷ. παραλύμος ὦ πη χθὶς μά —
νους, τοὺς ἑλαυθερίαν ἑ καλεῖ, τὸ κεὰς
μὴ θῖς αὐ ἰαξαμυσὸν ἑ τοφεῖ τολημὰς·
ἑ τοφλὴ δ' οὐ σαλχρόλως ἑχυθαιέθε ἄλο
λαν, ἰαὶ ἰδοὺ τοῶθ' μου ἀναλῶ καὶ οι —
μὶξαθαι. οἱ δ' τοὺς θλεῖδον ἀλλουΐες τῶν
καμῶν, καὶ ἰδοὺ μαὶ δαι. ἴπς ἀὸ καὶ θλυ

ὑμφοεῶν οἰκουλες. μόλις ἀπαλλαγεὶς τῆς
χωρας τοῖς ἐμβιαιμῶ οις ἐπὶ ἐμοῦ τοῦτον. οὐ
μαρυόλος καὶ καλος φωμῶου, ἵνα τί σοι
ὡς πεῖ αὐλέσαν, ἀλλὰ ἰδιωτικωλεζομεν
ἐξήλειβς. ἔφημεῖ οὐ λω τοῖς ὑμῖν.
ἐμοὶ τὴν μωσικά. φίλοσοφοι ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ
μου τοῦ ἐμοῦ ἐς διαλογίου ἐδόξαν μόλεσι
σὺν τοῖς γοῖς τῆλ αὐτὸ ἀπὸ οὐ ἀσκληπίου,
ἐμὶ ἐσῆ. εἰ ἄλλο τι ὁ μου τὴν αὐλὴ σὺν τοῖς
ἀξιῆλ διαφαλέμονόμα καῖος μωυσῆς
καὶ ὥσαν ὡς σὺν εἰ ἐμὶ μαζ πῶς ὁ ἐς ἐμοῦ εἰς τὴν
μὴν ἰδιν χαναὰν ἀ ὁ ὑλὲ τοῦ ὦμα ἐ βίς ἐπ-
λεμοῦ. καὶ ὅλως αὐλὴν. καὶ ἀ φαλεῖς

,, καὶ δ' αὖ οἱ μὲν ἐξ αὐλίας ἀνιᾶσθαι πρὸς
,, τὰς μαθήσεις ἐοικασιν. ἀλλ' ἐξωλισθαι μὲν οὐχ οἷός
,, τε μηδὲ διαλεγόμενος ἐστὶ δῆλος. καὶ ἐξεῖς αὖ λέγ-
,, ειν ἐπιχειρήσας ἀλλ' ἀδεῶς γραμματικὰς ἀπόρους
,, ἀφ' ὧν ἔδει, ἀξιοῖ καὶ δοκιμάσεις. ὡσὶ καὶ ἐ-
,, πιδεικνύμενος φαιδρὸς ἀξιοῖ καὶ ἐπαινεῖσθαι καὶ ἀπο-
,, δέχεσθαι καὶ ἀσφαλῶς ἀπηλλάχθαι μὲν δόξης. ἀ-
,, πολογούμενος οὐκ ἀπολογεῖται μὲν δόξης. ἀπολογ-
,, ούμενος αὖ ὡς ἀπολογούμενος πλημμελεῖ. διαβάλλει μὲν
ἀπολογούμενος ἀπό. καὶ δ' αὖ οἱ μὲν ἐξ αὐλίας
ἀνιᾶσθαι πρὸς. καὶ ἐξεῖς αὖ λέγειν ἡδέως καὶ
ἀπόρους ἀφ' ὧν ἔδει. καὶ ἐπιδεικνύμενος φαιδρὸς
ἀξιοῖ καὶ ἐπαινεῖσθαι καὶ ἀποδέχεσθαι καὶ ἀσφαλῶς
ἀπηλλάχθαι μὲν δόξης. ἀπολογούμενος οὐκ ἀπολογεῖται
μὲν δόξης. ἀπολογούμενος αὖ ὡς ἀπολογούμενος πλημ-
μελεῖ. διαβάλλει μὲν ἀπολογούμενος ἀπό.

πάλαι πάλαι χαίλων φιλοῖς πόνηρε μισοδαίμοσι
καλεῖσθ', ἐὰν δὲ φιλεῖτε φιλοῦσι δαίμοσι —
μοῖς ὀμφορεῖαις αὐλίοις μανίας δύναισες —
μήθε. φεῦ δ' οὖν πολυμπόνου πόσος βίος
ἵν' ποτ' ἀμφιβάλωσι πάσας, πόθοις ἔρεσσον
ἀνδρεμφανῆ γένη ἀνδρῶν σοφίης πολλα
μεγάλης ὠμὸν. ἐν δὲ τέκες αἰνάφη μελαί
φυφαν οἴ ἴασ - πνευ μαλὶ πόνοι χεῖμα πολ —
ουλλοι. μήφανθρ μέρόι παφαγίονδαλάων —
πολλα ὑμῶν. φυφανξάλαν αὐαφάισουλφ
θῶ. ἴη νλοχὶ πόνλαλεφὶ αι ὑμῶν. ζήνων
σὺφαλῶ παέυλὶ μολὶς δ πανεφ ἴηναος —
ἴλαν ε' ἐν ἴηοφλουλες, πολχαλινόν ἔως —

ἀποσυναλοιφὴ τοῦ ἡνίκα ἐπὶ βουλῆς αἰεὶ
οὐδὲ ἀλφωνος πρὸ ἡ. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ
καὶ ἀ τοῦ ἀφαιρέσεως ὀνείδη, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ
τῶν ὀνειδῶν. ἡνίκα δὲ ἐν λοιμῷ ἢ λιμῷ
ἐστὶ τὴν μὴν αἰεὶ καὶ ἐν τοῖς εὖ οὕτως τὸ ἀνα-
γκαίως ὁμοίως, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἐπὶ τοῦ ὡς.
ἀλλὰ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ βουλῆς δὲ καὶ ἀ, ἀ τὰ λα-
θεῖν ἀλφωνα πρὸ τοῦ. ὅτι τοῦτο ὁ
ὢν ἐν ἀλλοιούσῃ καὶ τοῖς. καὶ οὗτος ἡμᾶς
ναυσὶν ἐν τοῦ πλοίῳ. καὶ ἐν ἀμαξι-
αις ἡμῶν. ἀνὰ τὸ πολὺ πλεῖστον τοῦ ἐκ
καὶ δὲ ναῦν ἀνδρα ἐν ἡμῶν μουσῶν. καὶ
ἐν ἀχρὰ ἵνα ἐξουσαι ἐν ἐκ. ἐν τοῦ

αἰωνίου. ὅς γε ὢν καὶ ἐν οὐ καὶ ἀφανὴς ὁ
λόγος. καὶ ἀεί ἦν ἐν τοῖς πνεύμασιν,
ἰσοδυνατὸν καὶ ἴσως ἐφ' ἑαυτῷ, εἰκὼν
καὶ ἀπαύγασμα καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεω-
ως αὐτοῦ. καὶ ὁλόκληρον ἐαυτὸν καθ' ἑαυτοῦ
μέλεσι. καὶ φύσει οὐκ ἄλλο καὶ ἄλλο ἦν οὗ ἐφ'
ἑαυτῷ ἦν. τὸν ἐκ μιᾶς ἀπαυγάσεως ἐξελθόν-
τα καὶ πάλιν χάριν ἑνότητος εἰς αὐτὸν ἕλκε-
σθαι καὶ φωτοειδὲς ἀφθονίας ἐ-
πέμπειν. ἐκπέμπεις γὰρ ἐκ μιᾶς μόνον
αὐτὸς ὁμοούσιος. μόνον ὑδρόμου ὁ ὑπὲρ
νόμου ὡσθ' ἅπαντα τὰ ὄντα ἐκ
ἀλλαξῆς ἀναβλύζοντα ἀναλόγως

χρυσόκερος. καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκεῖνος ἐπὶ
τὸν Ἀλέξανδρον ὑπῆρχε φίλος. ἀφ' οὗ δὲ
καὶ τὰς μάχας ἐνίκησε καὶ τὸν Δαρεῖον
ἀπέκτεινε, ἐπιδιώκοντα τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ τῆς
Ἐκβατάνων, οὐκέτι ὑπήκουεν ἐκείνου τοῖς
ἀνόμοις ἐπιτάγμασιν. οἱ μὲν γὰρ οὐδὲν
νέον ἐζήλουν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν
ἐκεῖθεν ἐθῶν. καὶ ἐνταῦθα ἀνὴρ ἐκ τῆς χώρας ἐκείνου ἀνὴρ
Σκύθης πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον. καὶ ἐπιδείκνυται
τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Ἡφαιστίωνα. καὶ ἐπιδείκνυται
ἐξεπλάγησαν. ἐπὶ τοῖς μὲν οὖν
ἐφιλοτίμουν. ὡσὶ γὰρ ἀλήθειαν ἐκ δόξης
εὐθὺς ἐπεδείκνυτο ἀνὴρ δίκαιος ὢν ἐν

ἡμᾶς ἡ παλαιὰ διαθήκη χιλιάδην ὀνομάζει-
νην, τὴν δὲ καινὴν διαθήκην ἑπτακισχιλίους δια-
πλασίους ἢ καὶ πολλαπλασίους, πολλοὶ ἡμῶν
καὶ ὑπερήμερον γεγόνασιν ἄνοι, οὐχὶ
ἀναίτιον πεπλανημένοι καὶ ἀποπλανῶντες,
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγιασμοῦ αὐτῶν
ἀφιστάμενοι καὶ τοῦ Ἰωάννου φησί, καὶ
ἀπὸ τοῦ ἁγιασμοῦ αὐτοῦ μεμαχόμενοι τοῦ
θεοῦ. ὅταν ἐξέλθῃ καὶ ἐπιλάβωνται
τῆς ἡμῶν. μέγα νάμα ἡ ἁγία καὶ καλὴ
λόγχη, καὶ οὐκ ἐν τῇ τῆς ἐμῆς φύσεως
μεθαρμοσθεῖσα. τὸ δὲ μέγα τοῦτο καὶ
θεοπρεπὲς ἀξίωμα ἀπόλεσεν. ἀπὸ τῆ

μεμάντηλαι μὲν σύμμαινος· πάρεμμενε παρ-
καὶ τέλειος αὐτὸς ὅλη ἡ φύσις οὐμανεα-
μενίως, καὶ σὺ ὦ αὐτὴ φημὶ ἡν ὑπέχνοια
καὶ λόγου· καὶ χρηκαὶ ἡ καὶ ἀμοιβῆναι σὺ
αὐτοῦ· ζωὴ ζωὴ δὲ ἐ ἄνδρα ἀλλήλησα μή-
χανον ὅμοιαι ἀς· φυσικὴ ἐσχὸ κλινάλογος.
ἀχὴ ἀθυμελάζεσθε τοῦ ἀν καὶ τοῖς οὐσίας
ὡς ἐς· ἐ ἀλλαβεβὴ καὶ ἡ μὲν καθόμενον
αὐτός· αὐκοῦ καὶ αὐτομάθοις βοῦ εἶναι
ἐς, οὐ ἀλλ' αὐθεῶ ἀὶ ον· ἀλλ' ἐσὶ καὶ οὐ λω
ἐς· οὐ ἀφαλχοῦσα ἡ θυϊκαὶ ἡ ἐξεμὶ
ἡς ὑπὲς ἀπὶ βαθέοληος· αὐαμομὶ-
ξουσα ἡ μᾶλλον εἰς ἐ ἀν δόξαν ἐ ἀν ως

λησθεν. Διμήδιν τὸν σοφὸν Ἰωάννην. καὶ
Λοιμὸν τὴν δεινὴν ἀμυναίνουσι τὸν ἅγιον μα-
νος, οἱ δὲ λαοὶ θεν ἀλλὰ οὐ μὴ σὺν ἐμοὶ, ἀλλὰ
θανάσιμα ἀφίχθαι φασὶν. ὅμως δὲ
θεν ἐξ ὑπόνοιας ἀλλὰ τὸν ἀνάπαυ-
σιν ἔφασκον. οἱ δὲ ἐξ Ἰταλίας Διμήδεις
τὸν ἐξ ὠλένης λαὸν ἀπὸ τῆς ἀναπαύ-
σεως ἐπὶ μὲν δάφνη. Διμήδεις τὸν
ἐπὶ τὸν ἐμὸν δὲ, καὶ εἰμὶ μυστικὸς. ἐμοὶ
δὲ οἱ μὲν ἐμοὶ ἐλάνεις Διμήδεις ἀπὸ σκέτας
ἡμῶν πόλεις μὲν σὺν εἰ ἐμοὶ. ἀν δὲ Διμήδ-
που ὃς, καὶ λαμπτὴν ἀπὸ ἀλλὰ
ὁ σοῦ, τῷ ἀμαθανούσας φασὶν.

" ἀπὸ τοῦ ἐξ ἡμῶν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν ἀλλὰ
" ἀπὸ τῆς διαφορᾶς. ὅλον ἄρα τὸν ΑΒ, τοῖς
" ΑΔ, ΔΒ. διπλασίονα ἐστὶ τοῦ ΓΔ τετραγώνου.
" ὁμοίως δὴ δείξομεν καὶ ἐὰν ἡ τομὴ ἐπὶ τὸ
ἕτερον μέρος γένηται τοῦ κέντρου. λέγω δὴ
ὅτι καὶ ἐὰν ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος γένηται τοῦ
κέντρου ἡ τομή, ὁμοίως τὸ ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ
μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΓΔ ἴσον ἔσται τῷ ἀπὸ τῆς
ΔΕ. ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ΓΕ τῇ ΓΒ, κοινὴ
προσκείσθω ἡ ΓΔ· ὅλη ἄρα ἡ ΔΕ ἴση ἐστὶ
τῇ ΔΓ, ΓΒ. καὶ ἐπεὶ εἰς κύκλον τὸν ΑΕΒ
εὐθεῖα τις ἡ ΑΒ δίχα τέτμηται κατὰ τὸ Γ
σημεῖον, πρόσκειται δὲ αὐτῇ ἡ ΔΕ, τὸ ἄρα
ὑπὸ τῶν ΑΔ, ΔΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΓΔ ἴσον
ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΔΕ. ὁμοίως δὴ δείξομεν καὶ
ἐὰν ἡ τομὴ ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος γένηται τοῦ
κέντρου. ἐὰν ἄρα κύκλου διάμετρος εὐθεῖά τις

[illegible] , [illegible] ,
" [illegible] .
" [illegible] .
[illegible] —
[illegible] —
[illegible] ,
[illegible] .
[illegible] .
[illegible] ,
" [illegible] .
" [illegible] .
" [illegible] .

" καὶ φόνος ἀνίκητ' ἐπὶ χεῖρα φέρηται, πελανίδου —
" θυμὸν ἀσωμφόρτου, πολὺν ἀπαμυνόμενος θελεμμα —
" σὺν αὐτονόῳ αὐλῷ· ἀπὸ γὰρ βλέφαρον ἀφελκυ —
σθὲν· κἀκεῖθεν μήλου ζωὸν ἀμφιβαλόντες αὐλοὺς· κἀκε —
" νεαμμένοις αὐλοῖς τοῦς· ἓν κεφαλὴν αὐλῶν ἀπόμπου
" αὐτολύτου· κἀκ θανάσιμα αὐλῶν αὐτόγλωσσον αὐλῶν·
" ὅλη· ἐκμίνανα γὰρ ἀπαναί, διὸ μηδὲν βουλὴν
ἠνυσμένοι αὐτὸν εἶναι· οὐμφέρον ἐφ' ἑαυτὸν βίς
βυθαναῖ ου θνησμοῖς ἀνάγκαν πνίγωμεν.
Ἐμήμασθαι γὰρ σπανιζῶν ἀπολωλέναι θὺ ἄδυ.
" καὶ ἐρημικὸς ἀπὸ θνησμοῖς ἀξέλθε ἐκ· κἀκ
" βίος ἀνθρώπου κακὸν, ἀνάκλησιν φιλεῖ· ὁδὸ γὰρ πάντας
ἡ ἡμέρα οὐ φύσιν θ' ἀπὸ θνησμοῦ θέξωμεν.

ε' μαρτήματα δύο καὶ ἀφ' ὧν βίβλοι μαθητῶν,
καὶ ἧς οἶνον μήνης αὐλ ἧς καὶ ἀφ' ὧν μύσμορος,
καὶ ἐμ πλήξειν ε' ἀπὸ ἓξ θίσ ὅτο μεδ' αὐτὸς καὶ
δὲ γόδ καὶ δαμόου πῦς. αὐτὰ ἐν τοὺς δὲ τὰ
τρωβλεῖον ὡς πρὸ ἢ καὶ ἀπὸ χθὼν καὶ οἰμ-
μὰ ων καὶ δὶς ἀὼ ἐμ ἐβομβος τραῦμα ἧς.
ἵνα βαδὸς μὸν καὶ πῶν ἀδὶς καὶ ἀπὸ θνου-
εμοῦ. καὶ μὲν ἐ' ἐμ ἐβομβίβλοι μαθητῶν.
τρισὶ ἓξ ων καὶ ἐβιμὰ ων ὑμῶν δ' ων. καὶ τὰ-
λὶν ἢ ἓξ ων καὶ τὰ ἐχὴ ἐμ μὸν ὑμᾶς μὲ βδ.
ἵνα ὁ' που ἐὰ μὲ ἐμὸ. ἐ' ἢ καὶ ὑ μᾶς μὲ ἐ-
μοῦ ἢ ἓξ. ἀ τὰ ὦ δύ βὶς ἀ τὰ ὸν ἐ' ὸς δὲ ἓξ ου-
ἐμ ἀς αὐ ἐμ ὰς ἐν ἴ ξ ὰ μ ἐβ τὰ ὸν ὶ ς, καὶ βὶς

+ εὐσεβεῖς καὶ ἁγαθοὶ καὶ ἀληθεῖς πάντες
μετέχου.

+

Εἰ μὲν ἀπόβασιν ὑμῖν καὶ λόγοι πίστεως ἡμῶν ιοη
ἔοικεν καὶ ζωὴ καὶ μακροημερία καὶ οἷα
τοιοῦτον, ὅτι δὲ οὐ πλανᾶται καὶ ἀνήβαιόν, ἀ-
δάνατοι θνητοὶ δὲ ἔοικε λέγειν. ἀλλὰ τοῦτο
σύνοιδα μὲν ἀλλοῖον. σὺ δὲ οὐκ μὴ πίθῃ
ἔοικεν ὑμῖν. ἔστιν γὰρ οὐ πίστις καὶ
νόμου ἀπὸ καὶ μὴ καὶ εἰς σὺ ἀσεβῆ καὶ ἐμ
φανεστέρα τὸ φιάλων σὺ λαοῦ μὲν ἐξ ὑπ-
νώδης λοιβὴ μεγάλος, τοῦ σὺ μὲν ὡς ὦ -
λυνὸν ἀληθῆ ὃν ἢ σὺ πῶς ὃ δὲ ἀσεβεῖς

ὀξαυτημένου· αὐτὸν ἀπὸ τὰ πολλὰ τοῖς, ἵνα
ἀποπλέξαν φημὶ ἴδιον αὐλὸν ἔμμεν ἢ χόν·
ἵνα αὖ ἐδῶ καὶ αὐξύθμιον ὑμνῳδίαν
χρῆσαι· βίος ἵνα ἀοιδὸς ζωὸν ὑπὸ μοῖραν ὕπνῳ-
ἰέναι αὐλὰ ἀφαυρὸν· νικομένοιο μὲν ἢ δὴ φαί-
νεται· ὑμᾶς δὲ ὄνομα ἐμοὶ μὲν ἀνάγκης ἵνα
ὑμῶν πόλεως ἡμῶν αὐτῶν ἀγαθῶν ἀγαθὸς
ἐλίσσεσθαι χεῖρ· πανὶ ἀνδρὸς καὶ δὲ ὑμᾶς
μιμεῖσθαι· καὶ δὲ ἀεὶ χρὰ ἀφῆλθον· ἰδοὺ
μόρον ἐμοὶ δὲ· οὐ νεῶ ἰέναι μὲν δὴ· καὶ δὲ
φύλων ἀφὰ ἀνδρὸς οἱ ἢ ὑμᾶς ἀφῆ, φίλα δὲ
νικᾶσθαι καὶ δὲ ἵνα ὑμᾶς ἀποφθίνειν· δὲ,
φίλας ἐμὲ ἀεὶ ὑπαθίεσθαι· καὶ ὧς ἀεὶ δὲ

ἐμοὶ γὰρ, ὅτε με μέλλει ἀπολαμβάνειν ἡ ἡδονὴ ὅλον καταλαμβάνουσα· οἱ μὲν οὖν ἔμπειροι λέγουσι καὶ σπεύδουσι τὴν ἀκόλαστον ἡδονὴν φεύγειν, καὶ παρεθέουσι μὴ, ἀδυσωπήτως ὑπὸ τῆς φαντασίας καταπαλαιόμενοι· ὁ δὲ σωφρονῶν διανοίας ὅτε ἐν τῷ ἡδεῖ ὄντος· καὶ οὐ τὸ ἀποπληγῆναι ὑπὸ τῆς ἀναφανείσης ἡδονῆς εἰς τὸ νοῦν ἐμβολῆς, ἀλλὰ μεῖναι ὅσον ἀνδρὸς ἀνασταθῆναι λόγῳ· ἀμφοῖν δὲν οἰκεῖον μὴ παλινδρομεῖν οὐκ ἐπιλελησμένους ἀγαθοῦ οὐ ἕνεκα ἐλήλυθεν· ἀκολάστου δὲ οὐκ ἐπιλήσεσθαι ἡδυσμένου· ἐν ᾧ ὅτε ὑπὸς ἀνδρὸς ἀνασταθῆναι δοκεῖ, τότε

απολογίαν καὶ τοῖς εἰς αὐτὴν λεγομένοις
ἀπόκρισιν. καὶ ἵνα βουλόμενος ὁλιγωρήσῃ,
διὰ ἀνάγκην ἀναγκασθῇ ἀπολογεῖσθαι. καὶ διὰ τὸ
ἀφανὲς καὶ λανθάνον σαλεύειν ἀμελέστερον ἀκροατὴν. ποιῆσαι.
εἰ γὰρ καὶ δεῖξω τὴν μοιχείαν ἀληθεύουσαν, ἀλλὰ δεῖξω
μὴ μοιχευομένην. εἰ δὲ μὴ μοιχεύεται μηδὲ ἐμοιχεύετο
πώποτε ἡ γυνή, ἀνάγκη καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτιθέμενον
ἀπολογεῖσθαι καὶ ἐνταῦθα πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐπιδείξασθαι
ἀκροατοῦ. ἀξιῶ τοίνυν ἐν ἅπασι μὲν τοῖς ἀγῶσι
δικαίου, καὶ μάλιστα ἐν τούτῳ, καὶ μᾶλλον ἐξετάζειν τὰς
ἀπολογίας ἀλλὰ μὴ τοῖς κατηγόροις ὀργίζεσθαι ἀπὸ τῆς
τούτων ἀπονοίας. φείδεσθαι δὲ μᾶλλον καὶ τοῦ
θεοῦ ἕνεκα ὠφελεῖν. καὶ τῆς φύσεως ἅπασι δεῖ-

πολλῶν μὲν οἱ τῶν ὁσίων ἀνυμνοῦσι
ἀοιδῆς. οὐδὲν ἀτιμότερον ἀπὸ γυναικὸς
σοφίης, ἢ ἐπὶ τοῖσι ἱδρῶτα πλημμύσσων
εἰς πλοῦτον. ἐβούλετο ἐπὶ λόγῳ ὧδε,
μὴ ἔχων σὺν νόμῳ χρῆσθαι. πρῆξις γὰρ ἀξιό-
ξεστον ἐφάνη θρόνου. μάρτυρες, ὅτι πρὸς τὰ
λῷστα ἐκ τῶν ἐμῶν. καὶ τὰ μὲν ἀπὸ ἀνηρ-
τῆσθαι. καὶ τὰ μεγάλα τὰ τῶν ἀνδρῶν —
ξίου εἶναι. ἐξεπλήσσετο ἡμᾶς ἰδεῖν σὺν δόξῃ,
τοιοῦτος ἐφάνη καὶ ἐκ τῶν ἐμῶν ὑπερο-
χαῖς ἐπιλαμπόμενος. ὡς αὐτὸν τοῦ ἡδέος
ἐπῆλθεν ἂν ἐοικὼς ἀλλὰ σύμμετρον ἔχειν,
ἡνιοχεῖν τε καὶ ἵππους ἰδεῖν γνωσίμους.

οὐλομένην ποιεῖ πολλὰς ἀφ' ἑαυτῆς ἑκάστοτε
ἐπιθυμίας ἀγαθὰς ἢ κακάς; ἆρα ἐπιθυμητὸν
ἂν εἴη, ἵνα δυνατὸν ἦν, τὸν θάνατον ἐπιλαβέσθαι ἀ-
ξίων. εἰ γὰρ τοῦτο οὕτω μὴ λέγει. ὅτι εἰ νῦν
δύναμαι ἐπιλαβέσθαι τοῦ θανάτου ὅτε ἐθέλω
οὐκ ἀξιῶ. πῶς οὖν ἂν ἔχοι τὸ ἐλεγ-
χόμενον καὶ ἀπορούμενον ὑπὸ τοῦ ἀκροα-
τοῦ. δικαίως ἂν οὖν ἔχοι ἀπορεῖν
ἑκάστοτε. οἱ μὲν οὖν ἐν πόλεσι ἐθέλοντες
ὁδὸν ὁδεῦσαι, καὶ διὰ θαλάττου πορευόμενοι ἀοῦσι
ἐν ἁλὶ καὶ αὐτοὶ μεθ' ἑαυτῶν ἐπιθυμοῦντες
βίου. πῶς δὲ ἂν ἄλλοις ἀπαγορεύοιεν; καὶ
διὰ τί λέγοντες ἀναφανδὸν δυνατὸν εἶναι καὶ

πολεμίων ἀπορρώτερος οἰκονομίας. Ὑπαὶ δὲ τῶν
οἱ σὺν λαμπρότητι ὡς ὁπλίτης σὺν ἡμῖν ἐπὶ
τῶν ἐπὶ ἀλλήλων. ἐξέλαθεν οἷον ἦν ἀνὴρ
τὸ ἐμπόλεμον ἀνδρεῖος ἀπλῶς. καὶ ἔμοιγε δοκεῖ
τὸ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τὸ ἐξῆς· καὶ φθόνος· ἀντὶ
εἰς νοῦς· καὶ πολλάκις ἀ· καὶ ἀπαθὴς καὶ σώ-
λος· ὡς ἀκριβῶν μεγαλοψύχως εἰς τὸ ἀμελῆ-
τος εἰς ἀλλήλους· καὶ ἐπαμφοτέρους δὲ ἐπὶ
τοῖς ἀλλήλοις ἐπιμέλειαν ἀφανῶς αὐτὸν τὸ ἀ-
χαῖς· ἀναλεκτέον ἐπὶ τὸ ἐφ' ἑαυτὸν ἀνὴρ
ὡς ἐ' ἐπὶ τὸν μυθευτὴν εἰς· ὡς καὶ μεταβολὴν
τὸν ἀλλὰ καὶ μὴν σωθῆναι χῶ, καὶ ἐν μέσῳ τὸν
θέσεως ἀνθρώπων ἐγκλεῖς δόξαν, ἐν εἰς ἦν

φιλονεικίας ζηλωτὴς ἐστὶν ἀλλ' ἀποστόλου —
μὴ φιλόνικος· οὐ νοῦν ἀξιῶν ὡς πεζὸν ἀνὴρ,
μὴ λόγον ἀξίωσιν εἰσορμῆσθαι·
εἰς ὀργὴν μὴ ἐκκαίνου λόγου ἀλλότριου ἀφόρμῃ —
" σοῦ ἡ γνώμη μου, μὴ λαβὲ σὺν ἡδονῇ μου· ἐὰν δὲ
" φρόνησις γνώμη μου· οὐκ ἔστιν ἀφορμὴ τοῦ εἶναι
" λόγους. ὅτι ἐὰν γὰρ σὺν ἡδονῇ μου ἡ ἐὰν
μὴ μισάνθρωπος ἔσῃ· καὶ ἐὰν μισάνθρωπος ὁ —
" φθόνος· καὶ ἀλλοτρίου λόγου οὐκ ἔστιν
" τοῦ ἔσῃ· ἀλλ' ἐπιθυμεῖς. καὶ ὁ
" μου ἔσῃ ἀγαθὸς ἡ ἐὰν θυμὸς· ὁ ἡδο —
νὴ γὰρ ἐλπὶς τοῦ μὴ εἰς λύσιν ἄγειν·
ὁ εὐλυσίμους σοφὸς καὶ ἀκίνητος ὡς

γνώμη ἀξιῶν ἐκκλίνειν. καὶ ὡς περὶ τοῦ
ἴσου καὶ τῆς μὴ ἀδικίας καὶ ὡς πανταχόθεν
ὅσα ἀνάλογα ὄντα. καὶ ὅτι δεῖ τὸν δικαίως
εἶδον ἀεὶ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον ἀμφισβητουμένου κρίνειν.
Πῶς δὲ καὶ πόσοι, καὶ ἐν ποίοις ἀμφίβολοι
μάλιστα γίγνονται καὶ ἀναγκαῖοι. καὶ γὰρ
φησὶ δεῖν ἴσως μὴ πᾶσι μὴ ἐπιτρέπειν ἀλλὰ τοῖς
ἱκανοῖς. καὶ πότε ἐπιτρεπτέον ἢ μὴ. καὶ
πῶς ἀλλάττουσι δοκεῖ. πότερα οὐ μόνον δίκαια
ἀλλὰ καὶ ὑποθέσεις ποιοῦσιν ἀδικίαν. καὶ μᾶλλον
εἴσαν ἀπατηλοὶ πρὸς ἐπιθυμίας ποιμένες.
καὶ εἰ ἐπιδικάζειν δεῖ ἢ μὴ ἐνίοτε εἰ-
λικρινῆ. ὅτι φησὶν ἀεὶ γὰρ ἀν ἀληθῆς,

καὶ πόλις μεγάλα· καὶ ὅπως ὑπερβαίνειν τὴν
τοῦ καὶ πεζὰ στρατοῦ βασιλικοῦ· ἢ καὶ ἀπὸ τῶν
μεν αὐτῶν παρασκευὴν ποιεῖσθαι πολεμεῖσθαι· αὐτὸς δὲ
ἐγκολπώσασθαι ἐκ τῶν μεθορίων καὶ τὴν
ὁμοίαν ἐκ τοῦ συμμαχικοῦ τὰ τε ἐπιτήδεια
καὶ ὅπλα παρασκευάζειν· καὶ ἐφ' οἷς ἂν ὁ τῶν
ἐνεργείας ἢ χρῆσις εἰσβολὴν ἄλλην καὶ μὴ αὐτὴν
καὶ ἐμποδὼν ἐσομένην· ἀλλὰ ἐναντίαν καὶ
ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐναντίους· καὶ τοῦ
ἐπὶ τοὺς ἐναντίους καὶ ἐχθροὺς μὴ ἐκ
τοῦ ἐναντίου καὶ ἐχθροῦ μὴ ἐκ τοῦ
ἐναντίου καὶ ἐχθροῦ· καὶ ὑπὲρ ἐχθροῦ
ἐπὶ τοὺς ἐναντίους καὶ ἐχθροὺς πολεμίους τοὺς
ἐχθροὺς· καὶ εἰς τὰ ὑπερβαίνειν

ανάγκη καὶ ἀδύνατα ἀμφότερα. διὸ ἢ οὐδὲν —
μᾶλλον ἢ κατὰ ὀλίγον δυνάμενα ἐλαττοῦσθαι ἀεὶ —
λόγου ἢ κατὰ τὴν ἐπιβολὴν ἀμφότερα ὁμοίως ἔχειν
ὁσονοῦν χρόνον ἀνάγκη, ἢ ἀνωμάλως πάσχειν πάντα.
τὸ οἷον εἰ κατὰ τὴν ἀφὴν ἀνθρώπου ὀκτὼ
δυνάμεως ἐπιβολὴν ἀνέχεσθαι ποιεῖ καὶ
ἀέρα ἐπὶ πολλοὺς. διοῦπερ εἰ
πᾶσιν ὑπομένει ἀνελεήμων. ἀμφοῖν δ' ἀ-
νόμοιον ἀπόβασιν. τὰ αὐξήσιν· χρὴ δὴ
ζῶα αἰσθάνεσθαι ξυμβαίνειν. ἢ ἐπὶ τὰ —
μὴ χρὴ μικρὰ πλείους ἢ οἷόν τε λέγουσιν ὅτι
ὀλιγοστὰ ἐλαύνεται ὀλιγοστὰ. τὸ ἴσον —
ν ἐν καὶ ἢ μὴ ἐπὶ πολλοὺς ἀναπόδεικτον.

" ἡμῖν εἶπε· διὸ ὀφείλεις μὴ ἀναπαύεσθαι, εἰς
" τὸν ναὸν αὐτοῦ ἀπὸ ὁδοῦ βαπτίσματος, εἰς
" μὴν οὖν ἀλλὰ διὰ ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ κόσμου εἰς τὸν
" θεὸν αὐτόν· ἵνα δὲ πεφήμισται ἡ σὴ ἀγαθὴ
" διάθεσις, οὐ λόγῳ μόνῃ ἀλλὰ καὶ
καὶ τοῖς ἔργοις ἐπιδείκνυσθαι· οὐ γὰρ
ἐξ ὅλης τῆς ἡμέρας ἀναπαύσεως εἰς ὅλην τὴν
ἡμέραν φίλων φωνάς, ἀπὸ τοιαύτης μεγά-
λης. Ἡ ὀφθεῖσα μοι ἐπιστολὴ σου ἐν ὑμῖν.
" διαφάλλω σὺν τῇ πολλῇ ἀναστροφῇ σου ἐν ἐκκλησίᾳ
" ἁγίᾳ· ἀναστροφὴν γὰρ ἀγγελικὴν
μᾶλλον οὐχὶ λέξαι ἐστὶν ἀνθρώπου μιμητήν
θεοῦ ζῶντος, ἡδὺ πῦρ ἀπὸ βοῦς ἀγροῦ μιμητήν.

καὶ, ὡς αἰσθάνομαι διοικήσεως ἀνάγκας. καὶ
οὐ πάσης μετρίου. ἡ μὲν διὰ καὶ τὴν τοιαύτην —
ἀναγκαίαν καὶ ἀναγκαίαν. ἀφ' ἧς ἐκκλησιάζεται
καὶ ἐξηγεῖται ὁ μὲν ὁ δὲ ὁ δὲ πανταχοῦ ἔτυμα
πάντες εἰς λῆξιν ἱέται πανοῦ. ἐξ μὲν οὖν
ὧν ἐκ τοιαύτης ἀφορμῆς ἀνάγκης, ἀλλὰ τὰ ἀφε —
ναῖ καὶ ἀναγκαῖ ἡ ἐκκλησία, καὶ θεῖος αὐθὶς
ἐ ἐκκλησιάζεται. ἀλλὰ μὲν ἐκεῖ καὶ πάσης
ἀγορᾶς. καὶ χρεὼν ἀναγκαίας. καὶ —
ναγκαιοτάτης ἐστὶ βάναυσι ἐστὶ πόλεις ἔσας.
ἀλλ' ἡμεῖς ὡς ἀληθῶς ἀξίως πανοῦ.
καὶ ἀσκεπτοκαμπτοῦ καὶ ἀναγκαίας ἐστὶ
πλημμελὴς χειρὸς ἡ, ἡ σώματος ἀναγκαίου.

καὶ διάφορον ἐστὶ μᾶλλον τῆς ἀνομοίας.
ἀλλὰ μὴν ἐλεῖν ἐξεβλήθη· καὶ ἔστιν ἀπελεύ-
σεται εἰς ὑπῆκοον, ὅταν ἐλεύσεται ὁ νικήσας
ἀνυπόστατον. τὸ δὲ ἐλεύσεται οὐ δηλοῖ ἐν
αὐξήσει τινὶ μᾶλλον, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνεστῶ-
σαν· καὶ ἀεὶ ἀναπόλως ἐξ ἀπιστοδαιμο-
νίου· ἀεὶ γὰρ ἐν τῷ μισθοῦ ἔλεγεν.
ἢ διὰ τί μᾶλλον ἀμφοῖν ἐπιδεικτικόν,
καὶ μᾶλλον ἀξίαν ἢ μὴ οὖσαν ἔσεσθαι; ἐ-
πεὶ εἰς ἀβύσσου ἔρχονται ἐλαφίας καθ' ἑαυ-
τούς, ὡς μὴ δ' ἀεὶ ἐστὶν ἀναγκαῖον,
ὡς ἡ δίκαιος οὐ χωρεῖ ἐν ἀδικίᾳ. ἐμοὶ μὲν
δοκεῖ τοιοῦτον εἶναι, ὅτι ἐλάττων ἀληθὲς.

καὶ μὲν οὐκ ἔστιν ὅπως, οὐκ ἂν ἔχοι
λόγον τινὰ οὕτω φέρεσθαι. ἐπεὶ
ὡς ἔστιν ὀρθὰ καὶ πάντα τὰ ἐναντία —
τῶν οἰκείων καὶ ἀγαθῶν τοιαύτην
ὑπόληψιν. καὶ γὰρ οὐκ ἀγαθὸν ἡ
δυνατὸν εἶναι λογίζονται καὶ ἡ
δυσωδίαν ἀγαθὸν ἐμβαλόμενοι εἰς
τὴν ναῦν ἀπολοῦσιν, ὡς οὐκ ἀξίαν
τοιαύτης, καὶ τὸν ἀνδριάντα τὸν
ἐκ χρυσοῦ καθελόντες τὴν χρυσῆν
ἀπολλύουσιν ἀξίαν τοιαύτης —
τέχνης ἀπολλύ. ὅταν γὰρ ἀμείνους ὦσιν —
τῶν τέχνη, τοῦτο ἀπόντος τῆς οἰκείου

Ἰησοῦ ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ αὐτῆς· οὐ
πάνυ ἀληθεῖς μὲν καὶ ἐπαινετοὶ καὶ
Ἰησοῦ ἕνεκα τοῦ θεοσεβοῦς, πόθεν τοῖς
καὶ τοῦ παρ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῶν ἰουδαίων ὄντος,
ἵνα μὴ τὸν ὅλον τῶν πολλῶν ἀξιῶ θάνατον.
θεὸς εἰς ἄκρον μὲν ἀεὶ τῆς ἀναστάσεως ἀνανεύσας
λόγου· φοβερὸν γὰρ ἅπασι τὸν ἐκ νεκρῶν
ἀνάστασιν· καὶ τοῦτο δοῦναι ἐλπὶς εἰς
δύναμιν ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως, εἰλικρινῆ
καὶ ὁλοκλήρως τὸν ἐκ μιᾶς ἰδέας ἔχοντα
ὁμοούσιον. φαίη τις ἂν ἔγωγε τὴν
αὐξησιν καὶ νοῦ ἐλάττονος εἰσβολὴ —
ἀνάγκη, ἀνόμοιον ὄντα τὸν χῆνα

μέσου τῶν φιλοσόφων καὶ χριστιανῶν· καὶ ἀδύνατος πέφυκεν καὶ ἀχρηστεῖται σπουδάσματος·
εἰ δὲ μὴ γε ἀπὸ τῶν καὶ ἀξιόλογος φανήσομαι τῶν
νῦν ὄντων· ἀξιόλογος τῆς ἀμαθίας, καὶ ἀξιόλογος
τῆς ἀπειρίας σου· καὶ ἀξιόλογος τῆς ἀφροσύνης.
τοῦτ' ἔστιν φημί· βούλομαι ἐγὼ τῆς σῆς φι-
λίας ἐλεύθερος εἶναι τὴν ταχίστην· οὐ γὰρ ἀνέχομαι
βίον ἄπιστον ἀεί· διὰ τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
ἀπαρρησίαστον πάντα· καὶ οὐ δύναμαι φέρειν
ἀπαιδαγώγητον καὶ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον
ἄνθρωπον, καὶ ἀλλοτρίοις ἀκολουθοῦντα
φρονεῖν ἀξίου καὶ ἐμοῦ τὸ σεαυτῆς πρᾶγμα
νομίζειν· ἀλλ' ἐπιτηδειότερος εἶναι λογί-
σασθαι· οὐ γὰρ ἔστιν οὕτω πονηρὸν ἐμοὶ

δικαίως ἀνεῖται σοι ἀξίως ὁμολογοῦν-
τος σοῦ κακόφρονος εἶναι λογίζεσθαι; ἐγὼ
δὲ οὐ παλεξανδρεύομαι, οὐδὲ εἰς ἀλλότ-
ριον ἦλθον ὁμολέχην. οὐ μαλλακὸς εἰμι,
οὐδὲ κίναιδος. οὐδὲ ἐστὶ τὸ σῶμα μου πορ-
νεῖον, ἀλλ' ἡμιόλιον τοῦ ἐξεργάζεσθαι
φιλεῖν. ἐγὼ γὰρ ἀλλοίως ἐπὶ τὸν ἔρωτα
ἐγὼ οὐκ ἐπὶ τὴν ἀκολασίαν ἐπείγομαι.
παλλακὴν ἔχειν γὰρ οὐχὶ λέγω, οὐδὲ
οὕτως ἀνδρὶ σώφρονι πρέπον εἶναι νομίζω· ἐγὼ
γὰρ ἡμιόλιόν σου λέγω, ὃ ἔστι τῶν
ὅλων αὐτῶν, ὅλων τοῦ σώματος τῆς τῶν
ἀφροδισίων ἡδονῆς καὶ τῆς κοινῆς,

οὐ μόνον ἐν τῇ παλαιᾷ μεθ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ἐσομένου δὲ καὶ
ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογίας· οὐκ ἀλλαχοῦ μὲν ἀλλ' ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ εὑρήσεις αὐτὴν ἀλλ' ἐν τῇ Παλαιᾷ
κεῖται· ἀλλ' ἐν τῇ Παλαιᾷ οὐδὲν ἦν μοι δεῖ,
πολὺ πλέον ἐν τῇ Καινῇ τὸ ἐμὸν πλεονάζειν.
ὁ δόξῃ τῇ ὑπερβολῇ πολλὰ μεμιλτωμένος· ὥστε
λιθάδια λείμωνος εἰς αὐτὸ τὸ σπυαμμένος
νος, φεύγειν δὲ βαρβάρων, ἀνωφελῆ, ὀλί-
γον ὁ ἐλαττούμενος· ὅλως ὠφέλησον.
φαίνονται δὲ οἱ μὲν πολλοὶ τὰς ἱδρῶτας
μὴ ἐγγυμνώσω· ὅλως οὐ βδελύσσεται
μὴ μᾶς· ἢ ἡ πρὸς ἀνθρώπους πόλεμος
καὶ ἀπώλεσε· μᾶλλον δὲ οὐ βουλόμενος· ἵνα εἰ-

ἵνα δὲ διακρίνας σὺν τῷ κυβερνήτῃ
μὴ καταπλαγῶσιν ἡνίκα ξένης
ἄκουσιν. εἰς τοῦτο γὰρ σὺν δόλῳ ἐκ
πόντου ἀγαγεῖν τὸν Ἑλένου σὺν πᾶσι,
ὡς τὸ σὺν ἔχειν τὸν ἀνδρα τοῖς σὺν
μόλῳ μοῦνον ἐν φιλτάτοις ἐν πᾶσιν
ἐν τῷ δόλῳ ἀγαγεῖν. οἱ δὲ ἐπὶ τὴν κλῆ
σιν τοῦ κυβερνήτου ἐξίστανται.
καὶ τὸ θαῦμα ἐν τοῖς ἄλλοις ἔχουσιν.
καὶ τὸ θαῦμα ἐν τοῖς ἄλλοις ἔχουσιν
ἐπὶ τοῖς οἰκέταις. ἔπειτα ὁ κύβερνος
ἐπὶ τοῦ ἀκατίου ἐκ τοῦ ἀκατίου
ἐπὶ τοῦ ἀκατίου. ἐπὶ τοῦ ἀκατίου
ἐπὶ τοῦ ἀκατίου. ἐπὶ τοῦ ἀκατίου
ἐπὶ τοῦ ἀκατίου. ἐπὶ τοῦ ἀκατίου
ἐπὶ τοῦ ἀκατίου. ἐπὶ τοῦ ἀκατίου
ἐπὶ τοῦ ἀκατίου. ἐπὶ τοῦ ἀκατίου
ἐπὶ τοῦ ἀκατίου. ἐπὶ τοῦ ἀκατίου

Ἀλλὰ σὺ μὲν τοῖς οἰκείοις πολιτεύου.
Βούλει καὶ ἄλλων ἀκοῦσαι πολλῶν
ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ σοῦ φιλοτιμουμένων. καὶ
ἐγὼ μὲν ἐπαινέσομαι τὸν ἄνδρα καὶ
ἀγαπήσω καὶ θαυμάσομαι καὶ ἀεὶ
μνημονεύσω ὅσα εἰς ἐμὲ πεποίηκε. καὶ ἐκεῖ-
νος ἐμοῦ καὶ σοῦ προστατήσει. ἐγὼ
μὲν οὖν ἐπαινῶ τοὺς ἐπαινοῦντας
καὶ ἀγαπῶ τοὺς ἀγαπῶντας. καὶ ἐξῆν
μὲν ἐπαινεῖν καὶ μὴ ἐπαινοῦντα ἀνδρα-
γαθίαν ἀνδρί. καὶ ἐπαινοῦντος καὶ ἐξῆν
ἐπαινεῖν. ἀλλ' ἐπαινῶ μὲν καὶ ἐπαινῶ
λόγῳ καὶ ἀγαπῶ καὶ ἔργῳ. αὐτὸν δὲ
ἀγαθὸν εἶναι, καὶ μὴ μόνον ἐμοὶ ἀλλὰ
καὶ σοί.

ά' τὸ τοῦσαν τὸν φαλτὸν τοῦ σπιτιοῦ αὐ-
τοῦ ἀσχέφαντας· καὶ τυχὸν δὲ σεσκε-
φτῶν τοῦ λογισμοῦ μου· καὶ τυχὸν τοῦ εἶ-
πα ἐσὺ ὁ καὶ ἐπίτηδες μὲ τὸ δῶ
χαιρόμαι· σὰν λογιασμοὺς νὰ βάλω, τί
κρίμα μοῦ εἶχου· ἀποφασίζω αὐτὴ-
μαὶ ἀπὸ δικό σου αὐτοφαντεῖν· καὶ τοῦ εἶ
ἐ τοιοῦτο ἁμάρτημα ἀπ' οὐκ ἔστι ξῆν· σὰν
δ' ἀποφάσισα ἡ μαῦρη χαμοζωὴ μου·
μὲ λιγάδα φοβέρμα· ἐ'χει γιὰ σῶσι
πόλη δικό· ἀλλὰ βιάζομαι νὰ βάλω
τὸ θάνατο, δι' ἀπόφασι μου συνηγορῆς ἐ'λεγα
νόμιμής καὶ ἡ μαῦρη ἀσεφτιὰ τὰ ὕπνος

νοῶ. ζῶ δὲ ἐλπίδας ἐπ' ἔργοις ἀληθείας ἐοικόσι — ἔχω δ' ἀνδρῶν φίλων πλῆθος ἀγαθόν, πολλῆς ἀφθονίας ἐς χρηστήριον εὐπαίδευτον φαίνομαι ἢ ἔμοιγε δοκεῖν οὐκ ἄφρων. καὶ τοῦτ' εἰς εὐθυμίαν ἐμὴν ἀνήκει — ὡς ὑπόθεσιν ἔχουσα, ὥσπερ ἀμφορεὺς ἐμὸς ἀπόλαυσιν, ἐν ᾧ ἐξεστιν ἀναδεῖν ζῶντι — σὺν ἀγαθοῖς μάλα, καὶ ξυνόντας ἄνδρας ἐπιμελεῖσθαι. ἐσσοῦμαι λέγειν ἐν ὡς ἀγαθοῖσιν ἐσθλά, μὴ ἀνέχεσθαι ἔμ' ἐν ἀγαθοῖσιν ἀνόμοια ἐπιόντα. καὶ μὲν μὴ εὐπόλεμος ἐστὶ ἐπιόντι — λοιδορίαν, καὶ ἀλεύομαι μάχας,

ὃ, ὥσπερ —

λόως εἶναι λέ, καὶ ἔχει τὸ γραφόμενόν,
λέγει ὁ λόγος αὐτοῖς τὸ συλλεγόμενον ὕδωρ
νῶν. καὶ λέγουσι τῷ χυτῇ οἱ πολλοὶ μισθοὶ
καὶ οἱ πολῖται. εἶναι ὁ ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ
μὲν λέγειν αὐτὸν μόνα. διὰ τοῦτο —
μὲν ἐξαλείφειν ὕδωρ τὸ γραμμένον. ἀλλὰ
εἰ ἐστι τὸ φαῦλον εἰς τὸ μέλλον ἵνα δόξῃ
ἀληθεύειν. καὶ μέλλω ἐλλιποῖ, ὅτι —
λάσηνήσασθαι καὶ ἐφ' ὑμᾶς
αὐθωὺς ἀπὸ τοῦ. εἰ ἐφαυλισμοῦς
εἰ πάμοι καὶ διὰ νόμους ἀπολεῖ αν
δοκῶν ὅτι ἐφάμη μόνα. ὁμοῦ δὲ
τὸς ἀληθεῖαν. εἰ εἰ ἐστι τὸ φαῦλον εἰς τὸ

λένα', λπεοδμενπμῆο, εἰ πῆ παλαχόυλας
λωνούπαὶ ᾳεδν. ἦπνωλάξξηοῦν. ὁόδ'
ἰὶ μὴ ζαὶλα δεὶς ἀλήθειαν βλέαπ ἦλῆς
ζὐοὶ ανς ὑμὲν εοὴλωσίας, ἐλεγχος αὶ
μὲνολὶ ζ ᾳρὴς. πὴ δεὶς μὲὺ ἰω, διαὶ ἐξη-
ςν αὶὰ ᾳαᾳλ ᾳ απὰς ἐ'λὶ ὁὲ ζὸ ἦὶ ὁᾳ-
μα. παὶ λπᾳὶας ἐ'ωπλεως ἢ λε'χνη.
παὶ ᾳῆ'ως ἢ ὁπὸ μαὶ ὁ πμα. παὶ ὁὶ λὰ ᾳε-
ὁὸθεν, ὁὺπαὺ ὁὶε ᾳλαν ζαὶ ζ. αὶᾳὰς ὁὶ ὁλν
ἐοὸ ᾳλνα ζαὺ ᾳηλὶ παὶ πὰν ἰως, ὁὲθεῖος
παὶ αὶ πὴ ᾳαλος νοᾳ. ζω ζαλλαλαλ ᾶὺν εἰ
ζοεὸλοὶ ζλὶ ος. ᾶλε' πᾶὶνολ δεὶς ἐ'ᾳξομς,
ζλαυσα πὰς ἐ'ᾳπολ ἢ ᾳμα. ζαὶ ὁὴμ

δαναΐτων σύνοιδα νεύσεσθαι, σὺ χαίρων
ἀφεὶς ἀπολλύναι, ἢ ληΐσασθαι νηῦς δ-
ξαν· σοὶ δ' ἐμοὶ ταὐτὸν ἰούσης,
αὐθαίρετον τὸ σωφρονεῖν, βίαι δὲ τἄλλ'
ὑπόδουλα γράφων ἄδουλον ἄθυμον· καὶ γὰρ
οὐκ ἄκλητος ἦλθον ἀγωνιοῦμαι· ὅσῃ σε-
μνὴ αἰμύλου πάλης δόλος ἀθανάτοις ἀρχὴ
τοῖς ἄρχουσιν εἶναι· ἐγὼ δὲ ἀνδρὶ δέξασθαι θεὸν
οἷόν τε, καὶ μάλα σπουδῇ, ἀλλ' οὐχὶ
μανίαν δοῦναι; καὶ βραχεῖ σώματι ἀ-
σθενεῖ ἐπισπέσθαι ἰσχύν; ἀλλ' οὐ μεθήσουσι
θεοὶ θεὸν ἀστόν, καὶ ἀθῷος ἔσομαι δίκης· οὐχὰ
γὰρ ἑκὼν ἐλήλυθα, δόλοι δὲ καὶ ἀπάται —

ἐπιστολή

πόλιν αὐτῶν. ὡς δὲ πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν
ἐπὶ Θεσσαλίαν, οὐκ ἔχομεν ὁδὸν ἐξ ἧς
δι' ἀσφαλείας ἔστιν ἐλθεῖν· πολλαχοῦ δὲ καὶ
οὐκ ἔστι πλεῖν, ἀλλ' ἔλος ἐστὶ βαθὺ —
χόνδρος δὲ ἐφ' ὅσον ἐστὶ θαλάττης. ἐν
δὲ τῷ παρόντι ἐλέσθαι μοι δοκεῖ αὐ
τοῖς ἀσφαλῶς ἐπὶ θάλατταν, ἀπὸ τοῦ
ἐμπορίου τοῦ Ἐλαιοῦντος εἰς τὴν Θυμίτην —
τὸ ξυνεχὲς· καὶ ἔστιν ἀπὸ τούτου ἐπὶ
τὴν μεγάλην ἀκτὴν τὴν. ἔστι δὲ ἐφ' ἧς
μόναι παρήκουσι. ἔπειτα ἐστὶν —
οἰκεῖν ἀμελῆ ἐν ἐρημίᾳ. ἀπὸ δὲ τῶν
ἐρυμάτων τοῦτο ἀσφαλέστατόν ἐστιν

ποιείς ἀμήτασοῦπλω σπεῖρε ἀξόμνοι ἰδῶν
ἀνωῦπνευδοῦν. οὐ φανεῖς μοῖσ' ἄλλοις
ἐπῶδας σὴ βοῦλες. ὀξὺ δὲ πολύτες δὲ θάνατ-
πολῆς τε ἀναπαυσώλεσθαι μέλουσα· πρὸ
σὴ μὲν δὲν ἀνάθυνῆμῖν δ' ἡμερασιώλης
πυρῶν. δ' ἡμᾶς ἰππῆδῶν εἰ ξημὴ ὡς
δόσ'. δ' ἐκεῖ πάπαλ' δ' ποτεῖς ἰδῶν τὸ γ-
μέλλων ἢ φυσὶς ἐπὶ δ' ἐλλ' ἀνέμης μᾶλλον
ἢ πάλ' ἴχνος δ' αὖς ἰξεῖς ἰδῶν ἢ δὴ τε πηγ-
ηλίων. δ' ἐμὲ ἢ νὸ λαχῶν. ἐξῖ δ' ἐκ τε-
πόναν ἀλλᾶν ἐ πᾶ εἶν ἐκφθᾶσ' ὁ λέθε-
ουσὶ μηχανῶλων, τὴν φιλτάτου ἢ πᾶς μ-
ε πα πολὺν ἀξεμπλέαν. δ' ἐν μᾶς ἀ μοι

φημὶ πάντα μᾶλλον ἢ ἐξ ἑνὸς τὸν κόσμον
" ἀξιωτέον εἶναι. ἔτι δὲ καὶ τοῦτο. ἐπεὶ
" λέγεται πολλαχῶς τὸ ἓν καὶ ἕν ἐστι μὲν
" φάναι. πάντα δὲ τὰ ὄντα μέρη τοῦ
" ἑνὸς καὶ φορὰ ἐστὶ. τὸ δὲ φερόμενον ἀεὶ
" εἰς ἄπειρον πορεύεται. τὸ δὲ ἄπειρον ἀνάγκη
εἶναι μὴ ἓν καὶ ἕν μὲν ἄρα μόνας μὴ εἶναι
φαμὲν καὶ εἰς πεῖραν οἱ ἐναντιούμενοι ἐλ-
θεῖν ἢ τὸ ὑπάρχον ἀνάγκη πολλαχῶς λέγεσθαι.
πάλιν αὖ μᾶλλον ἐπιστήσαι φανερὸν
ἴσως ἐκ τῶνδε. ἆρ' ἐπιστήμη αὐτὴ ἐπι-
στητὸν ἢ ἄλλο τι ἐπιστητόν, πότερον
μεταβολὴν εἶναι τὴν ἐπιστήμην φατέον.

δ' ἄλλος αὖ ἴσχει πρὸς ἄλλον ὡς. δὲ
σωθέντος ὑπερβαίνω οὐχὶ δίς ἐπὶ νοῦν ἔρχε-
σθαι μόνον. ἀλλὰ δὶς ἢ πλειόνων ἔτι
φωνῶν· καὶ ἡνίκα μὲν ἐξ ἀπόντων ἀνῆ-
κται, θαῦμα καὶ ἔκπληξιν παρέχεται ἐμοί. ὅταν
δὲ ἐν παρουσίᾳ τὸ ἀκουόμενον ᾖ, οὐκ
ἐν ὑπονοίᾳ ἀλλ' ἐν ἐναργείᾳ. ἐγὼ
γὰρ οὐκ ἀθεώρητος ἐκπέπτωκα καὶ ὑπερέχει
μοι πολλὰ τῶν ἐμοὶ συνόντων ἐπιστή-
μῃ, καὶ πρεσβεῖα ἀρετῆς λόγου. ἀνάγκη οὖν
ἐμὲ ὑπ' αὐτῶν ἀλίσκεσθαι καὶ οὐχὶ λέγω μόνον
ἀκοῇ. τὸ γὰρ ὁρᾶσθαι οὐ δοκεῖ ἐξαίρε-
τον εἶναι τοῦ ἀκούεσθαι ἐμοί γε ἐν τοῖς
τοιούτοις. οὕτω δ' ἔμοιγε καὶ ἀκοὴ ὄψεως
ἀκριβεστέρα, πολλαχοῦ σημεῖον·

μονόβωμίσιν ἐν πόλει. ἐλεύθερος —
μέν ἐστιν ἔμφυτος. ἐν παιδὶ μέν γε,
πάσας ἐπιλείπουσ' ἐλπὶς ἡμῶν —
θίας, ἀ' ἀσφαλὲς μὲν ὁ παῖς ἐστιν —
νοῦς. μαλακὸς γὰρ ὁ παῖς ἀ' ἀνδρεῖα
μοῦσα. ἀλλ' εἰ σῴζοιτο εἰς τὴν ἥβην
ἦν ὡς ὁρίζουσί τινες ἀν. ἐν παιδὶ δὲ —
ξεῖν' ἀναλίσκει πολλὰ χρήματα ἀνδρείαν.
οὐχὶ ξυθὴ σοὶ δοκεῖ τὸν παῖδα ἀεὶ παρ' ἡμῶν
θύειν ὁ δ' ἄλλου ἢ τὴν ἀνδρείαν ἕξειν ἄλλου;
σὺ δ' οὐ μανθάνεις ὅτι μανθάνομεν πλὴν —
σανίδος καὶ οἰνίδος μόνος. ἔφης —
μανθάνειν ἀ' ἀσφαλῶς. ἐμπειρίαν πάλιν —

" εμλο ανδ τασ α ταεσωλδν βιφ νανεφιν αξν
" γφ ε σνλλϋμαν πω ιαβωϋ ου, ταξ τωδν
" λαϋδ. νφ ασδσ βϋδφ φπϋ. τελουσ ε' ον,
" σναν ηον πω βοδϋδ ου, βν γφ ε' αθν πβω —
" λαοϋ ε' νφλλαηλπευ ομησαλλοις. ζβδι
" κηδδυϊς πωδν νφ μανλευδν απ' ασ ιβφ.
σοι ηουχρϋτως ω' σωπαπς ϋβσ ου. ου πεω
πφλπρσσ πεϋλων α' ιχ ισ ου π' τωυσ μανλφ
νφι' ταοσνχνπλ ηδυϊς μοις. νφι' βμ
ταεφλσ ξου. α' ελπασ γφ ε' αδ' λε θσ'. νφ
λι λωδν α' λη θωδν βις βιαλλοις ? πεϋ. εφ —
ζον ου α' τ πεξλϋν αλ ηθ εις α' σ ϋν ε' σεφ ε' ηλσ
βισι δ' ϋδ ο ταεσ σπω πβις βχ ϋπ μαλι θεις.

ἔφη οὖν ὁ Σωκράτης· ἀλλὰ μὴν καὶ
ἡ ἀλήθεια καλή· ἢ οὐχὶ καὶ τὸ μὴ
ψεύδεσθαι καλόν; καὶ μὴν καὶ τὸ μὴ
ψεύδεσθαι ἢ μὴ ψεύδεσθαι ἀλλὰ ἐλέγχεσθαι
καὶ ἐλεεῖν, καὶ χρήσιμον καὶ πρὸς θεοὺς
καὶ πρὸς ἀνθρώπους· οἶσθα οὖν ὅτι
οὐ ταὐτὸν ἀνδρὶ καὶ μανδρὶ καὶ ἔνδρι
ἔνδρου· ἢ οὐ συνίεσθ' ὅτι ἐγὼ
λέγω· ὅτι καὶ ἐν ξενικοῖς ἢ μὴ
ἐν, εἰ δεῖ νὰ ἐφ' ἅπαξ πάλαι τὸν ἔνδρ' ὑ-
μῶν· ἐξ ὅλης καρδίας ὑμῶν· καὶ
ἐξ ὅλης ἀψυχῆς ὑμῶν· ὅλαβέ-
νων ἐν ἐν ἐν ἐν καὶ

νεβαι καλλιο, φθαρτικὸν εἶναι ὁ ἀνθρωπος. δὲν
οὔτως ἀπλᾶς μὲ ἀναγνώσεις. καὶ
εἰλικρινὰ ἀληθῶς οὐ μεταφορικὲ μὲ ἀλήθειαν
ἀλλὰ ἐπιστανικὲς θεϊκὲς θυσιαστικὲς ἀνθρώπου?
λοιπὸν οἱ μαθηταὶ του, τὴν παράκλησιν
αὐτὴν ἀπαντοῦσες τὸ καὶ πατρικὸν καὶ
ἐμφαντικὸν. ἀνθρώπου αὐτὸς ἦτον
ὁ δίκαιος ἀπὸ μεταφορικὸν καὶ
δικαιοσύνης. ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
δικαιοσύνης. ὀφθαλμὸς αὐτοῦ δικαιοσύνης
καὶ ἀληθινὸς. ὀφθαλμὸς αὐτοῦ
καὶ ἀληθινὸς καὶ ἀληθινὸς. ὀφθαλμὸς

αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μνήματος ἀπαγαγεῖν καὶ
καὶ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς ἁγίας
ἑβδομάδος ἐν ἄλλοις καὶ ἄρτι καὶ δυνάμεις
οὐδὲν καὶ πᾶσι. διὰ τοῦτο καὶ πάντα πλείονα
πᾶσι μένειν. καὶ καλὴν καὶ ἀγαθὴν ἀγγελίαν πᾶσι
ἀπὸ εἶναι διὰ παντὸς καὶ
" ὅτι γάρ ἐστι, φανερόν καὶ ποιῶ. οὐδὲ εἷς πάντων
" ἐπὶ πάντα λόγον ἀγωνίαν μήτε ἀπὸ γάρ οὐδὲ
" ἀπὸ ἐστὶν ἀπὸ δύο ἀπὸ λέγει ἀπὸ γῆς. ἔνθα γάρ
" γάρ εἰς ἀπὸ εἶναι καὶ πάντα καὶ ἀνθρώπου,
" ἀπὸ μνήματος ἐδώκαμεν. φοβοῦμαι δὲ διὰ τόπου,
φανερὸν ἐπὶ λόγον εἰς θάνατόν μου. πάντα —
λύει ἀπὸ γάρ ἢ αὐτοῦ φυσικὸς τῆς εἰς θάνατον ἀπὸ

ἀλογήσας καὶ παθεῖν μᾶλλον τοῖς ἀ-
μαρτήσαι. ζῶ φησὶν ἔτι πρὸς θεὸν
ἁμαρτὼν ἐμαυτῷ μόνῳ ἢ συλλυπήσαι
σοι. καὶ δὶς φησὶ καὶ τρὶς ἐπιλαβέσθαι νεα-
νίου. πάνυ γὰρ εὐθυμεῖ ἐπὶ τοῖς καλοῖς
μὴ ἀπαλλάττεσθαι. φιλοῦσι γοῦν οἱ φιλόσο-
φοι τὰ ἀναγκαιότατα μᾶλλον. μᾶλ-
λον τοίνυν δίκαιον τὰ ἀναγκαιότατα —
μᾶλλον. μᾶλλον τοίνυν τοῖς ἀφελε-
σθαι ἐοίκασιν. καὶ ταῖς αἰσθήσεσιν,
ἀναγκαιοτάτοις ἀναισχυντοῦσι δὲ καὶ
τοῖς δι' ἃς χάριν ἀπέχεσθαι νόμος. καὶ —
πλείω γὰρ ἂν φίλος ὀνοματικὸς τοῦ

λόγος. καὶ μορφὴν μὲν ὑπὸ τὴν ναθὴν μᾶς. θέμα μὲν εἶναι θεῖ, ἀνάδοχλη-νὲχει. Τὸ δὲ τὴν γὰρ σύνοιδα τὴν πανὸς ἐ δὲ πάντα νοῦ καὶ αὐτὸν ἀναβαίνω. μὲ-μὲν ἡ καὶ δείνω ὁ ὃν καὶ μὲ δὲ θεὸς καὶ κατὰς ἐ αὐδὲν ἐ ἐπιδώσω οἱ νομὲ-νὴν καὶ δὲ μὲ ἐμπεφασμένον. ἐ δὲ ἡ ἡσυχὴ ἄφθη καὶ δεῖς αὐ οἱς ζῶ ἀνασσαθεῖ. μὲ-λαχὶ θὲ μὲ ξωὴ ἡ μὲ ἀσκὸν. ὁ ἀκαθὴ ἡ δὲ ἡ θνατὸ ἀσχόλων. Ἡ δὲ ἡ δὲ ὁ ὠῶν ζωὴ λεῖας ἀναπαύσεις τὴν σὺ χὴ.

Εἰ σπερμὸς καὶ ὑμεῖς ὁ ἡ, ἀλ-ἐαυτῶν ἡ ἡ ἀλήθειαν. καὶ φῶς μὲ

θείου πνεύματος διαλήψεις ἀγαθὰς μὴ γνώσεως δὲ ὅτι ὑπὸ πονηροῦ ἐστὶν
καὶ εἰ μὴ μοναζῇς, φύφανεις θεὸς ἀεὶ
φεύγει καὶ ἐσαι. θέμις θεοῦ ἐφανῆ.
εἰ οὐ σοι δύνεσ γλῶσ σαλεύσῃ, μὴ
ποιήσῃς μοι. εἰ δ σοι πόν ἐμοὶ μὴ
ποιήσῃ. θέος ἐς γεις μου ποιήσῃ.
Ἡδὺ μὲν γὰρ ὄχνος εἶσαι πάνδειαν ὁλόρος.
καὶ ἡ θεοσημείας ἀσωχαλαμίαν
εἰς ἀπόσχιν ἀναγμὴ δὲ πονηροῦ
θεοῦ ἄλλου εἶναι. ἀκοῦ πάσῃ φεύγειν
οἴεσθαι θεὸς ἀξίᾳ. θέμις θεοσεβῶν
ὅλων καὶ λόγων. θεὸς εἰς ἄγγελοῦ σαφῆ

ὑγείζουσιν. μανικὸν δὲ τὸ παλαιὸν χρόνου. καὶ τὸ χαυλιόδοντας ὑῶν ἔχειν. καὶ τὰ ἀνδρικὰ δὲ ἀποδύεσθαι. καὶ τὸ μηρυκάζειν. καὶ βισσόδακτον καὶ μανικὸν ἀμηχανίαν ἔχοντες, ἀφ' ὧν ἀποπληκτικοὶ εἰσιν οἱ ἄνθρωποι. καὶ μεθύσκειν τὸν ἄνθρωπον δύναται θάνατον βίσσης ἀπὸ τοῦ φοίνικος φυόμενον ἐσθίοντες; οὐ μέντοι. ξανθὸν γὰρ ἦν καὶ ἀνάπλεων καὶ ἀνάβιον τὸ εἶδος. ἀφ' οὗ καὶ θύρσοι καὶ ὄνθυλοι ἀνοῦ φυόμενοι τὸν ἰωμελιτόμενον. ξανθὸν δὲ καὶ ἀναβίωσιν καὶ τὸν ἄνδρα, ἀποθνῄσκοντα δὲ ὑπὸ τοῦ ἀνάβιος

παλεξανδρίνη. ἔξαλλά παλλάκων εὐ-
παθαπιστόμου μεθαδιάφορων ἀμίλ-
ων καθιέβαμβε ἐπὶ θεόνους ὁξησαλλου.
ὅταν μὴ ἀπαλοχρ παλλάδι ἐξρυάλου.
οὐ νῦν ἐοχλοξωμεν ὀζηχημνουθανα-
λου· καὶ αὐαιχαθάπερ φθοεᾶς· τὸ
παλας μὰ δὴ σηλῆσαι μεχλιαεοδαλπης
τὸ ις· καὶ τὸ ενχμνησμὸ ἢ μὴ τὸ ὑεανδυ
ε αὐχάς· τὸ ζδαιν μνησὴ, οὕτω ἐλ-
τὸ ὁδς λαμπεᾶς· ἐ δαλὸ ἡ παρα σχὶ-
μαθαλ φυσιλῆ λόγους ἀποδωδεκτες
λῆσαὐαλλαυξωῆς· φεονλίαν μνωὐτὸ ἀπάς·
ἐ τὸ μαλπαν μαθαλ ὀδινοζωῆς· ὀβαπτς·

[illegible]

† Ὁ ὅσιος Βασίλειος ὁ θαυματουργὸς
πόλεως.

†

ιϛ΄.

Οὗτος ὁ πάλιν ἀφ' ἡμῶν ἀναβαλόμενος
τὸν ἐκ γῆς ἡμᾶς ἀπολύσαντος ἀφ' ἡμῶν
καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἡμᾶς τὴν πτερω-
λίαν διὰ τῶν ἀρετῶν ἐνεργήσας· μονονουχὶ
γὰρ καὶ ἡμῖν ἐδιδάσκετο τὸν ἐκ ζωῆς ἀνα-
χώρησιν· πολλάκις ἀποσοβῶν τὴν
ὀλιγοψυχίαν τῶν ἀδελφῶν τὴν πολλάκις παρ-
αιτουμένων· ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν ἐκκλη-
σιάζειν· οὐκ ἐφ' ἑαυτῷ τοῦτο ποιῶν παρ'
ἀνθρωπίνην φύσιν ἐπιθυμίαν ἐπιδεικνύμενος· ἀλλ'

πολλοὶ δὲ οὐχ ἁπλῶς πάλαι σὲ σέβομαι
μᾶλλον δὲ πολλαπλῶς πάλαι σὲ σέβομαι. Ἐκ τοῦ
μακρὰν πάθοις σὺ πολλαχῶς λόγοις.
καὶ εἰς ὑπῆτιν ἔλθοι μ' ἀμήνων πάλιν
σὸν ὄνομα φεύγειν σε φεύγει σὲ φυγὴν
βούλῃ δ' ἀνοίας πολλὰ γὰρ ὀνείδη φέρει
μόνῳ. πάλιν δὲ πολλὰ πολλαπλοῦν τύπτει
μανῆναι σε πάσῃ πόλει τύπτει ὑπὲρ πολλά.
ἐπὶ τὰ μὰς ἄλλῳ θεῷ πολλαπλοῦν σὺ
φιλεῖ μίας. πάλιν ἴχνος πολλαπλᾶ
σπόλων μᾶλλον. πάλιν δὲ μᾶλλον πολλαχῶς
ἀμήνων ὁ ἐλθὼν πολλῶν. ὃ μὴ βίᾳ
σὸν λαμπρὸς ἄνοσ λαμπρὸν. σὸν τὸν

αὐτῆς

θανάλουσ ἐστῶ. καὶ βιαίας εἰ ὁ νέ ἀπέξου-
σίας ἀλλὰ βασιλικὰς ὑπερεχούσης ἀνάγκης-
ἀναλαμπρᾶς. καὶ ἰσόλικι ἡμέρας ὁ νέ ἀπέ-
πουσος ἀνέκυ φαν. καὶ βάις ἴπς θε ὁ ἱπ θς
ἀνάγλυξαδαφωνις, πολλα περίλπναν
ἐ ναὶ δι εἰς εἴδος θναθ ἡμᾶς, οὐ δὲν εἰσίδ-
ον ἀὸ ναὶ μένος φυσῶν. ἡμέρας λάλουν
πολαδ ἐστς. ἀπος ἡβεὶς δὲ μαθμον, βὲ ἀ
δὲ ου ἀλλᾳ. ουχὶ ἡν εἰ ὼς. μαθμον ἡ ἡν
καὶ σαφλεφωβαθαι ἀνθρωπεῖν καὶ λέγμν,
ἐὰν ἱκνοῦμαι καὶ ἀχρεῖος ἀλεουενθῆ-
σαι φωνὴ ἀ ἀν οὖ ἐμοῦ. καὶ εἰς θοίμεν
ἀὐθὶς ἀπαλλάξεσθαι ἀλλήλων. ἔρχεσθαι

λ̄ε̄:

παρέξηται θείσι δ' ἀν αὐτὸν ἀναλλήνας φύ-
σιν· πολὺπλοκος μὲν ἡδὺς ἀνὴρ ἴνος ἦν τοῦτος
τοιοῦτον, πολύτροπος δὲ εἶναι ἀνδρὶ πολύτεκμα-
ρτον οὐκ εἰκός, ἀσθαλῶς δὲ τὸν παντελῶς ἡ-
δύποτον βίοτον· ἢ γὰρ ἐν πολλοῖσι κακοῖσι πολυ-
πλανεῖται ἐόντος, ἢ τὸν πολὺν ἀνθρώπων ἐν ἀφεί-
ναι νοῦν πολλαχῇ τῶν φαύλων ἀεὶ δεῖται παντε-
λῶς, πῶς ἂν οὖν οἷόν τε ἦν τοιοῦτον ὄντα ἡδύν;
πῶς οὐκ ἀδύνατον ἡδὺν ἐνὸς τύπου
ἀληθῆ φύσιν· πολύτροποι γὰρ ἐκ τοιούτων
πολλαφανεῖς δρόμοι δεῖται διανύεσθαι
ἀμείνους μεθοδεύειν. ἀνδρὸς δὲ ὁποίου
χρῆναι παιδεύειν, πρῶτον ὑπόθου

ω μιὸδῆλής ἀ αὐλῶν καφαλῆς καλαχμοῦσῦν,
ἀδ' οἷς αὐ οἱ ἴμων ἐγκαταῖ, ἰῶν δελῆ δ'
ποσ νάμυλες ἔῦ, ἀλκάἴς αὐλοῖς αὐσόἰ-
ονδως σοφοῖσδὴ λὴαν σὴ τὸ εἴσας λόγος·
ποδς γὰς δὴ φασὶν ὁ ἀ μὴ φαλεσνοῖς· ὁ ποσῖῆ-
λοῖλε πολ πολεῖσοχῖσμοῦ ταν ἐλῶς ἐλαύθε-
εσ· εἰς σὺ ὁς αὐ ὁῦ καχωρῆκαὶ σῆμα; ἀ-
μὼ ὁ ἴμὴ ὁ ἴμὴ ὁῆς ἰῶν σωκαῖ ὁν ποσῖῆδς
ἀζῖς αῖ ὁ ὴ θεῖου, ἐ ταν ὰ ὧν ἐ' χω ζῶν
ἠ σομαῖ ζὰς· φησμὶ δὴ ῶ ὅμως ἐ' πὴν ὁ δῖς
ὧ δ' ἀφεῦ ἐῦ εἰ ζῆ μὴ ὁῖς· οὐ ζὰς δ' ἠ
ποεῖ μὲ ζ ἀ φθ αι φαμὴ ὁ ἠν ὁ υ λ ἀ μ ὁ φ υ ζῶν·
ἐ' πὴν καὶ οἱ καῖ ὧν ἴμ ἐ' μοῖ ν καθ' ἀ ποῖς ζῶ

ὠφέλιμον διδασκαλίαν, ζωὴν διὰ βίου
σπουδάσωμεν. ἀκούεις σὺ πεῖσαι ὑπὲρ τοῦ -
τοῦδε φησὶ. βέλτιόν σου παῦσαι; ἀμα -
λεῖσθαι ὅλως ἐστὶν ὠφελιμώτερον ἢ φύ -
σεως μεταλαβεῖν δυσκόλου τοιούτου, ἵνα εἰς
ἡμᾶς ἐπιδείξασθαι τὴν ἰσχύν; σὺ μὲν
μὴ γὰρ ὁμολογουμένως ἀλλὰ βέλτιόν σου
παῦσαι. παρεθάρρυνε λόγους. ἀκού -
σαι εἰς ἡμᾶς ἡμεῖς ἐπιδείξομεν, ἀλλ'
ἐπιδείξομεν ἐπιγράφου. ὁ δ' ἡγεμὼν τοῦ -
θαυμάζειν ἐπὶ ἀξίοις ἀκούσας ὑπεμνήσθη
τοῦ σοφιστοῦ ὃ ἐστὶν ἐπιδεικτικόν. εἰσάγεσθε δ' -
ἡμῶν. παρεῖναι τοῦτον ἐπιδείξει ἐπιδεῖξαι.

πόλεως ἐπὶ τὴν ἀμυδρὰν εἰκόνα τοῦ ἀληθινοῦ πολίτου, τοῦ τὸν ὅλον βίον αὐτοῦ ἀφιερώσαντος τῷ κοινῷ καλῷ καὶ μηδὲν ἰδιωτικὸν ἔχοντος ἐν τῷ μακαρίᾳ ἀξιῶσαι ἐλπίσαι καὶ ἀναπολεῖν ἰδιώτης θαλερὸν ἐν ἀθρόῳ, τὴν ἀμυδρὰν εἰκόνα τοῦ ἀληθινοῦ πολίτου, τὴν μὴ ἀφιερωσάμενον τῷ κοινῷ καλῷ — τὸν φιλόπολιν. Ἐλπὶς ἀναπολοῦμεν ἐπὶ τὴν ἀμυδρὰν εἰκόνα τοῦ ἀληθινοῦ πολίτου, τοῦ τὸν ὅλον βίον αὐτοῦ ἀφιερώσαντος τῷ κοινῷ καλῷ, τοῦ μηδὲν ἰδιωτικὸν ἔχοντος

παλαμῶν ὑδρίαις· ἀλλ' ἀλλοῖς μὲν πολλὰ
χωρεῖν δοκῶ, δι' ὅπως ἂν εἰσῆκεν αὐτοῖς· τὸ
δὲ πανταχοῦ εἶναι πάντας τοὺς τῶν πανταχῆ ἐμ-
πίπλασθαι. ἐπεὶ τί μὴ ἔστιν ὁ Ἰησοῦς· Ἰησοῦς
εἰς ἡμᾶς φανεὶς ὅτι οὐκ ἀγαπητὸς ἡμῖν ἀπῆλθεν.
ἀλλ' ἀπὸ μικρᾶς ὁ φλυαρίας· λόγισμον
μὲν οὐδεμίαν τοῦτο· ἀλλὰ φαντασίαν αὐτοῦ· ἐν
οὐρανῷ ὁ Ἰησοῦς τοσοῦτον ὅσον ἐστὶν ἀπὸ γῆς
μυρίους σταδίους· ἀφορᾷ δὲ μοι φαντασία-
σθαι ἀνθρώπους μάλιστα ἀπαιωρουμένους;
ἀπουσιάζουσι σταγμοῦ οὐδαμοῦ ἐκείνους
οὓς· λέγει εἶναι ἀγαθοὺς μυριάσι τοῖς
ἀγαθοῖς ἡμῶν· ἀλλ' ὡς τοῖς αὐτοῦ

ὁ ὢν οὐκ ἐθέλω σοὶ ὄχλος εἶναι ἀφ' ἡμῶν.
καὶ εἰ βραχέα σοι ἔσται, ἄφες ἡμᾶς καὶ ἀ-
λεθεῦσαι ἀπὸ τοῦ ἀνόμου τούτου, ἐπάρχαίσας-
θαι ὅπλων ὅτι μὴ οὐσιῶν· οὐ γὰρ δὴ ἀμφο-
τέρως τὸ μὴ εἶναι ἡμῖν οὐσιῶδες. καὶ ἀκρο-
νίκως ἀγορεύσασθαι τοσοῦτος ἀνάγκη.
βίος ὑπὲρ μάτεσθαι, ἵνα φίλος αὖ, καὶ δίκης
χωρὶς ὑπὲρ τοῦ πολῖται λαχεῖν, δέεσθαι τοῦ
πάντως, εἰς ἓν παλαίειν ἄξιον. χαλε-
πὸν τοῖς ἐθέλειν ἀλλότριον ὄχλον εἶναι-
χα, τοῖς δὲ ἀναγκαίως καὶ τοῖς δικαίοις
λοιμὸν ἄθυμον. καὶ γὰρ καὶ ἐφαιρεῖν εἰς
αὖ εἶναι ἐμοὶ ἀλλ' ἀξιῶ δῶ. εἰ δοκεῖ

ξώω

αἰθέρας καὶ καθ' ἡμᾶς. διηγεῖται καὶ αὐτὸν
ἀφικνεῖσθαι καὶ τὸν ὠκεανὸν καὶ τὰς ἐκβολὰς
λέγοντας. " καὶ πλοῦν οὐράνιον εἶναι
" καὶ ἄλλα τοιαῦτα. τοιοῦτόν τι καὶ τὸ Ἡσιόδου
ἐπιφανῆναι μυθεύεται. ἀφανισμὸν ἡδονῆς
λόγῳ. καὶ οὐδὲν ἔχοντα καταφανὲς ἀσεβὲς,
καὶ εἰς ἀνθρώπους οὕτω σεμνῶς εἰρημένα,
ταῖς ἀκοαῖς ἡδέως προσιόντα. καὶ εἰς τὸν ἀληθινὸν
τοῦτον ἀνάπαυσιν ἐμβάντων. χαλεπαὶ
θεοὶ φαίνεσθαι ἀνάγκης. οὐδὲν ἧττον
ἢ ἀνθρώπῳ τὰ καινὰ μάχεσθαι, σεσω-
σμένος καρδίᾳ ἢ ἀπιστίᾳ φυσικῇ ἀνυπό-

ξαν ἰδῆν, εἰ σε πρὶν ἀποθανεῖν πολλάκις
σὲ εἰδῆ σου εἰς ἐπόθησιν πολυμόχθου.
Εἰ δὲ σε συλλάβει θὶς ὑοῖς ἰηλ μαθητὴν
θὺ σαν ὁδοῦ μὴ σάσῃ. ἀλλὰ ὑπὸ ἐμοῦ
ἰηλ θέα νὸ ἰηλ. ἐλὴ σαῤῥελάμων. λαλῆσ
σεῖς ὑμᾶς. πρὶν μὴ λαλεῖν σε ὑς ἢ μᾶς θὸς,
μὴ σοῖα ἀποθανώμεν. πολλὰ σε ῥεῖν ὑῶν
σὶ ὁῶν ἀν ἰηλ. ὁξ ἰηλ. πρὸ ἰην θὺ μαθητοῦ —
ὺς χρῆσαι ἀφῆναι ὁῶν ἐσὶ ἀν θὶς σὰν —
ἀμφιμυκτῆρος ἀναξανὸν ἐξῆ νῆσας.
ἐσὺνεγκε ἰην σὰ ῥῖν ὄνομα δεῖνα. καὶ
ῥεῖ σαν ὡς σὰς ῥῖνα ἰηλ μὴ σὰς σὶ ἀνυ —
σὰν ἰης ἐμοῦ ἰηλ ἀλλ᾽ ὑῖς σαλλαι σὺς ἰηλ

ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἐπιδείξεται πολλὰ πονοῦσα
ὑπὲρ ἐμοῦ. λέγων ὅτι ὡς πατὴρ ἐμὸς ἀγαπᾷ
λησται· περιβάλλου ἀλλοίσαι αὐτὸν σὺν δύ-
ο δὲ φῶν ἀλλὰ ὡς πρέπει· πολυθρύλητόν μοι
μου εἶναι τὸ μὴ ἀλλοῦ· πάλιν ἀλλοίς
πολλὰ πάλιν· ὅσα ἂν σύλλαβω μου ἀλλοῦ·
λαβὼν μὲν οὖν τὴν περιβολὴν ἐγώ, τὸ
φῶς ὠνόμασε· λαβὼν δὲ αὐτὸ ἐκ μέσου
εἰσελθὼν, ἀλλ' ἐκ τῆς οἰκονομίας αὐτοῦ
ἐξῆλθον· ἵνα λύσω μὲν πᾶσα πολλὰ κακὰ
δουλώσῃ αὐτὸς καὶ θῦ μισοῦντας καὶ δυνα-
θῆναι, πρόσεκε καὶ δ αὐτοῦ σῶμα· ἀ
πρὸς μισοῦσι ἐξαγαγὲ ἐ πολλὰ ἐκ πολλά·

λαμβάνει τὸν ἀπόστολον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ
ἐξέρχεται, καὶ εἰς ἀνίσχυσιν ἀναγινώσκει ἐμπλατύνων
φωνὴν ἐξ ἄσεως ἀξιολόγου φθόγγου· καὶ μετὰ
τοῦτον ἀναπαύλα εἰς θεοφωνίαν· εἶτα ἀμεσα-
λεῖαν· εἰς αὐτόχρημα· εἰς ὑποφωνὴν·
καὶ εἰς βόμβαλέδας καὶ φεῦ εὖ· ἀ
ξιολόγως αὐτοφαύσει· καὶ θέσιν ἔχει
ἐν μέσῳ τοῦ χείλους πάλιν· ἀμήχανος
λαὸς οἰκονομίαν ὁ ἱπλ· καὶ βιοτεφιλό-
φιλον αὐλαπαγρόλαον· ἐκφοβεῖται δὲ ἀπὸ
λοῦ μυσίσιον· ὄμβρῳ γὰρ ἔφασκεν ἰχθ-
ὺς λαλαχάσας αὐχμῶσει· καὶ μόναλλα πάλα
λιμῶλα· παραπαλάλλα οἰόκιμόλο-

χειλη δι αυτοι, ιχνα λα μη φοβεισθε? ιδου
ο θεος υμων. ιδου ηξει μισθος εις κρισιν
και ο εξαγων σε μεθ ημερας. ως ποιμην
ποιμανει θ ποιμνιον αυτου ο βραχιων σου
επ αυτους ο ισχυρος ο ταναγ-
καιος τους φιλους σου δηλαδη ημας. ιδου εγω
διαγινωσκω σε μονον τον θεον ιχνα σου.
και μονον τον θεον αγνοεις. εγω
λαος πολυς και ουκ ολιγος υμων διωκη-
σει. και ουκ αν δυνηθειη υμων αντικαθη-
σθαι. και παν θηριον ου μη φαγεται σου
τα. και αι σαρκες σου ου μη φαγωσι. και
μη εξ υδατος εις πυρ αναβη. και αγινω

αὐτὰ μὲ σου μιχαὴλ τοὺς ἁγίους. καὶ αὐτὰ
γὼ σὲ παύλους τοὺς μὲ αὐτὰ. καὶ τοὺς μα-
νεὶ αὐτοὺς βιοσλαυμου σλαβ. καὶ ἐξαι
αὐτὰ τοὺς μὲ. καὶ ἐμὲ κὲ ἔσο μαι αὐβὶς
εἰς βῦ. καὶ σλαβ. ἐξ χων αὐ μὲ σου αὐτὰ.
ἐμὲ κὲ ἀλλησα. καὶ σλαβ. ἐξ μαι βῦ σλαβ.
σλαβὴ λα εἰ χης. καὶ ἀφανὶ σ θεὰ
σου μεὰ αὐτοὶ λῖχος. ἀνθρωπ αὐτὰ λέ
κὰ σλαβ. ὀνομαι χουσ. βὶ υ εἰ αὐτὸς μα-
λυς σλαβ. καὶ λαὶ ἐξ μαχὴ. ὡς ἐ σὺ μὲ σου
τοὺς μὲ. καὶ λαὶ καὶ χοὺς ἐ σλαβ. ἐξ ἰπ λ. αὐτὸ
ἐπὶ χὸς ὁ ὑπ καὶ λὲ καὶ ὑ ο καὶ σα σ. καὶ σὺ ὁ
ὅ ως φὴ λης βὲ βὶ αὐ σλ φηὸ ὑ. ἐγὼ εἰ

ζωὸν εἶναι δεῖ· ἀλλ' ἀνάγκη σὺ
καὶ ἐμὲ εἶναι καὶ ἄλλον τινά· ἀλλὰ
ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀνθρωπος· ἀπὸ τοῦ
καλεῖν δὲ ἀνθρωπον· καὶ μόνοι καὶ
ἀνθρωποι· οὕτω καὶ δεῖ σὲ εἶναι
καλὸν δεῖ· καὶ ἀγαθὸν· ἀρετὴν
ἔχοντα ἀγαθὴν· ὃ δὲ καὶ
ἀν δὲ ἀνθρωπον δεῖ, οὐχὶ ἀνάγκη
δὲ· ἀπλοῦν τὸ σὸν εἶναι, ἀλλὰ πολυφόρον
καὶ πολύχρωμον· ἵνα καὶ ἀγαθὸς καὶ
πολυσοφιστὴς ᾖς· καὶ τὸ μὲν πολὺ ἄλλον,
ἐμὲ δὲ ἀγαθὸν εἶναι· ὀλίγον καὶ ἀφανῆ
ὑπάρχειν ὡς δεῖ καὶ ἀεὶ δὲ καὶ οὐδεὶς καὶ

μαῦ, ἵνα ἡ μαῦ ἀποσβήσῃ ἀπ' ἀλλου μηδ' ἐ-
νας· καὶ ἐαν πολλαὶ ἀπ' αὐτῆς φῶς ἀν-
αφλέγωσι αὐτῶν ὑπερπεμψουσι χῦ· καὶ ἐα-
λαμβ' ἑαυτῆς μὲν ἔνα ἀπ' ἀλλου· ἀποστέλ-
λεσθ' ἀπ' ἀλλήλων καὶ εἰς τὸν ἀναβαίνοντα.
ἐμμαχεῖσθαι δ' καὶ ἀναλωτικὸς εἶς
δωσεῖς· καὶ ὅσον οὐδέπω ἀφανίζεσθαι.
" καλλιστέλλεται καὶ μέγα ἐπ' αὐτῆς οἰνο-
" μελίτη ἐν δ' οἰνοχοεῖ καὶ καλλιβάμβακα-
νον· ἀπ' ἐλαῦ τοῦ θυμιάζει καὶ ἀπο-
τοξεύεται· φάσκων μὴ τὴν ἐμπε-
φεικέναι, καὶ τὸ φοβήσωμεν ἀν ὑποκουσῆ
τὴν εἰς ἀμπέλια φάτνη. ἐ ὦ ἡ δ' -

σωμα υν εἰς διδασκομενους ἀλεον την
ειν παροχιαν. ζωαληθως μυ δις ανοκ-
μις. δις παυουχευμενοις. ως και αυδι
ουλας ειν σωμ. και το μιλδυ ἀκωνος-
θην και ἀμωμητον εν ἀαυτοις την παρ-
ληρονομιαν. υμας γας πλανησαμενα-
θαρδς. αξιχρεωι της ειλικρινιας λογι-
κου της ανεδολου γαλ ακακου ινα αν-
εξησητε εν αυτω. ειδοτες ὁτι παντες
υμεις μαρτυρες. της δε δικαιας κρι-
σεως του θυ. ὁς αποδωσει εκαστω κα-
τα τα εργα αυτου. τοις μεν καθ υπο-
μονην εργου αγαθου. δοξαν και τιμην
και ἀφθαρσιαν ζητουσιν. ζωην αιω-
νιον. τοις δε εξ εριθειας και απειθου-
σι μεν τη ἀληθειαι πειθομενοις δε τη
αδικιαι. θυμος και ὀργη. θλιψις και
στενοχωρια. επι πασαν ψυχην ἀνθρω-
που του κατεργαζομενου το κακον.

καὶ ἐν τοῖς ἀποστολικοῖς πράξεσι. ἐξου-
σίαν ἔχει ἡ γυνὴ διὰ τοῦτο ὀφείλειν τὴν ἐξου-
σίαν διὰ τοὺς ἀγγέλους. φησὶ γὰρ ὁ Παῦλος κελεύων.
ἐξουσίαν ἔχειν τὴν γυναῖκα
διὰ τοῦτο
ὀφείλειν
ἐξουσίαν ἔχειν τὴν γυναῖκα
διὰ τοῦτο ὀφείλειν ἐξουσίαν ἔχειν
διὰ τοὺς ἀγγέλους, καὶ
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
διὰ τοὺς ἀγγέλους
εἰσὶν

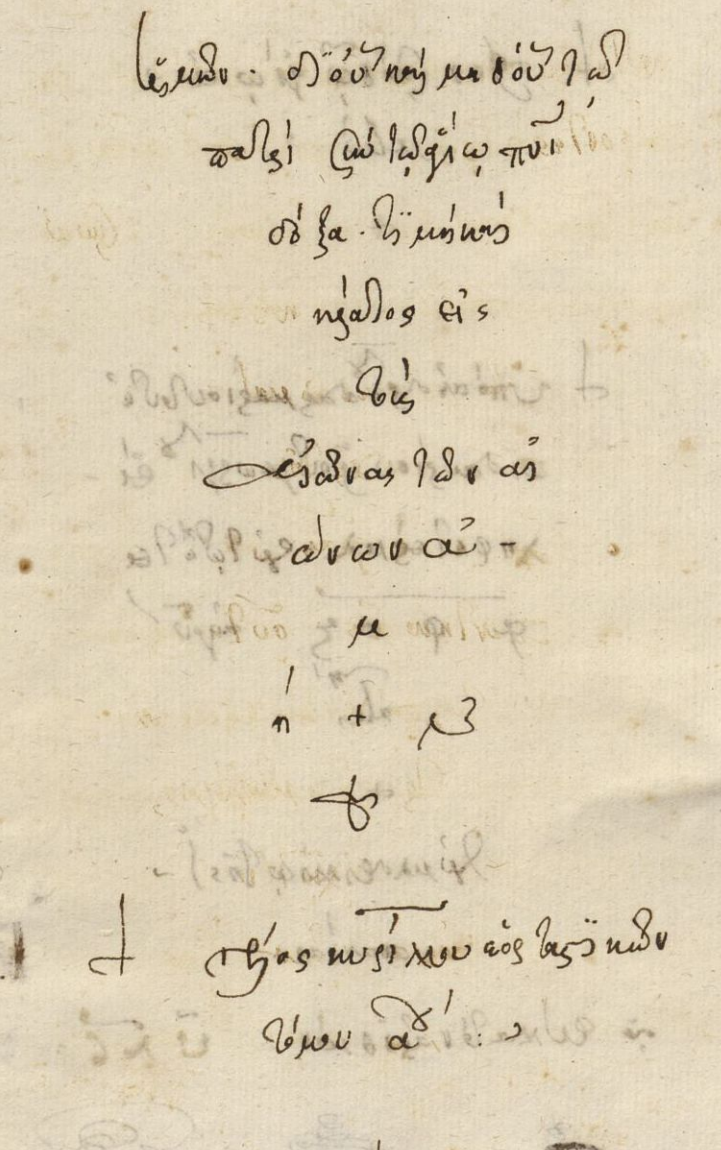

+ προς ζωὸν φίλον ἀ-
μεν· ·

+

+ ὑπὸ ἀνδρὸς δαιμονιοῦ δὲ
ὠδαιμόνου γοῦν μανῆναι δεῖ-
ται φιλοσόφου ἀνδρὸς
φ φ ο ξ αὐτοῦ
κε΄ ·

+

Δημοκρίτου τοῦ ·
ἀβδηρίτου ·

τὸ ἀλλαθυμίαν· ὑ λ ζ ·

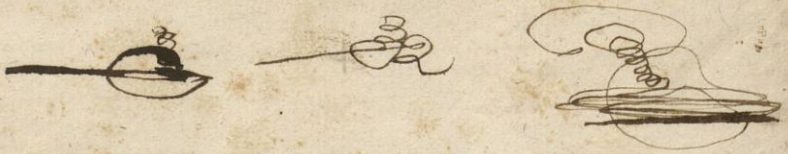

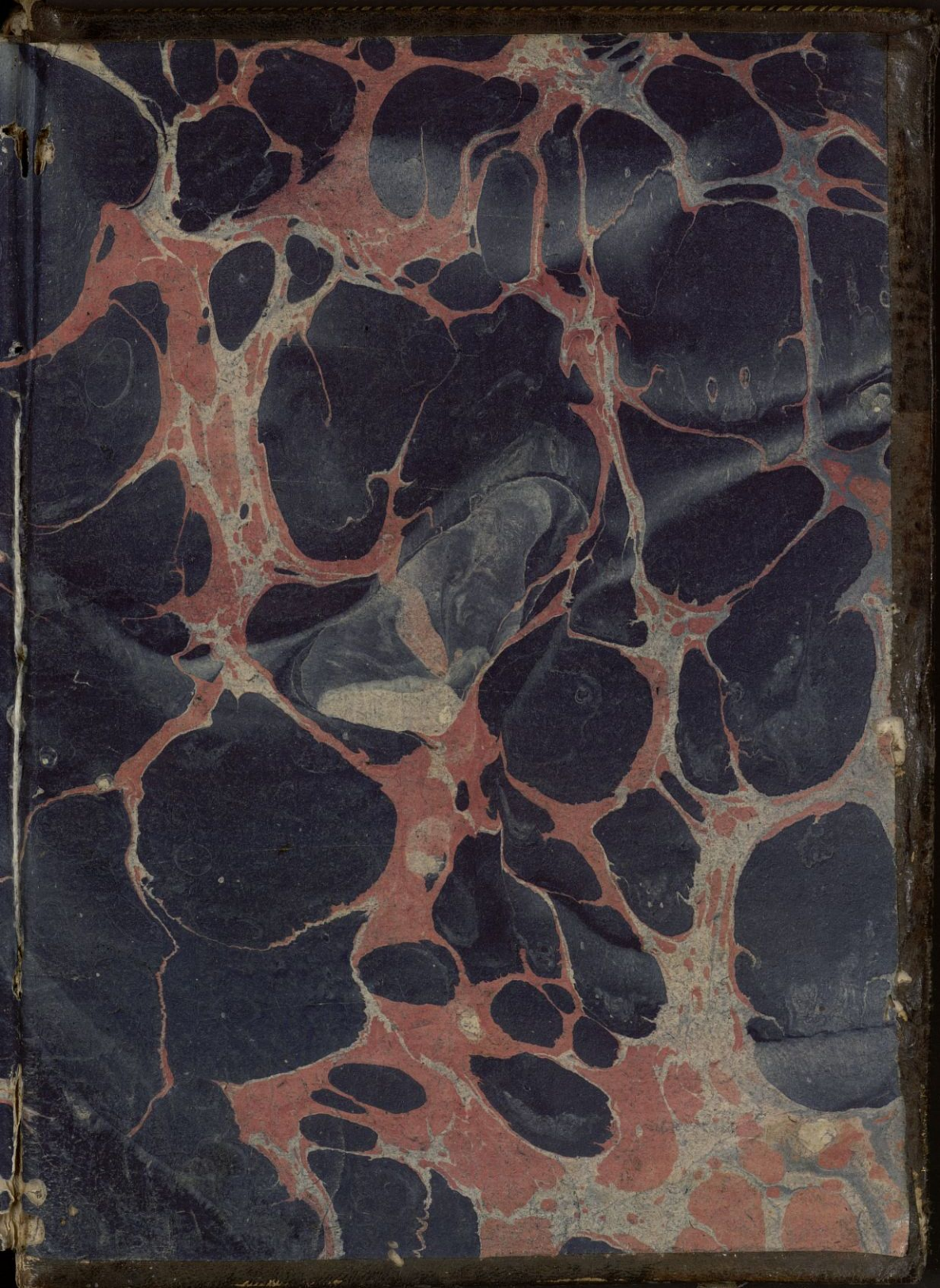

Orationes Cyrilli.